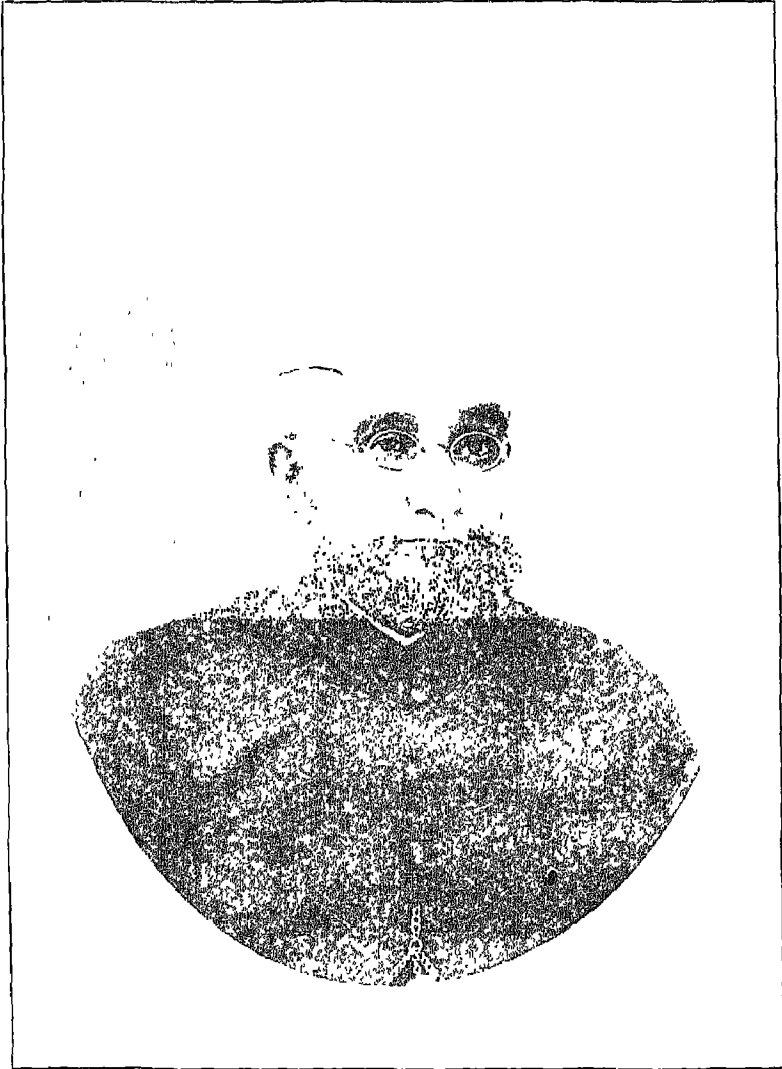

نواب عزیز جنگ بہادر مولف و مصنف

اللغة الاصفا

فایز
ص ۱۰۰

جایز الفاط مفقوده و مرگشته اصطلاحی و استعمال فارسی و امثال و مقولهای عجم مترجم با سنا
متقدّمین و متأخرین و معاصرین عجم و برای هر یک لفظ ترجمه با محاوره
زبان اردو مع اسناد کلام زبان دانان هند

چاپ چهارم

مولفہ خان بہادر شمس العلماء مولوی احمد عبدالعزیز ناطقی (نواب نیرنگ بہادر) وظیفہ حسن خیر

سرکار آصفیہ

جميع حقوق این تالیف وقف عام است پانصد

نسخهای این کتاب که طبع می شود آثر اہم وقف کرده ایم کہیں
اختیار و ارادہ کہ بپابندی قواعد مذکورہ اعلان کہ آخر کتاب چاپ شدہ است ازین منتفع شود

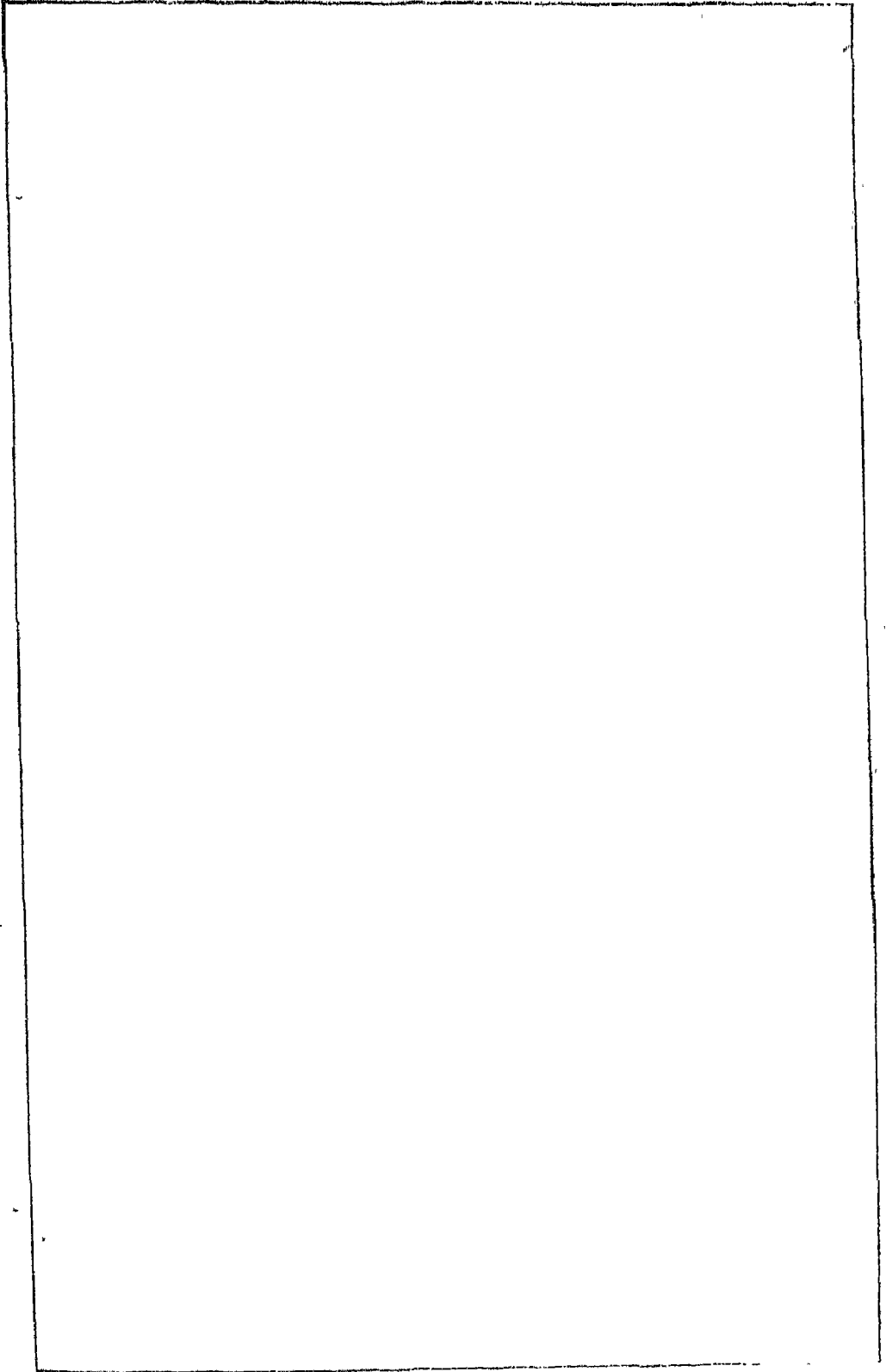
۱۳۳۶ ہجری مطابق ۱۳۲۵ م

عزیز المطالع حیدرآباد دکن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لقد احمک کہ نوبت پہ چہار و پنجمین جلد این کتاب رسید۔ خداوند کرم فرما نرواے سلطنت
آصفیہ را سلامت دارو کہ بحسن اعانتش کم یابی کا غذای الآن مانع طبع این کتاب نشد
والآ ممکن نبود کہ ما در اشاعت این کامیاب شویم حالاً ذخیرہ کا غنیمت شد۔ می بینیم کہ فردا
شب چہ می زاید۔

غفر لہم مولف

اعزاز و شکرانہ اعزاز

اعزاز (۱) میں اپنی اس تالیف کی اعلیٰ کامیابی پر خداوند کریم کا شکر گزار ہوں اور یہہہ بات میرے لئے باعث افتخار ہے کہ اسکا نام نامی میرے آقائے ولی نعمت حضور پروردگار کے لئے منعقد ہونے کے مبارک تخلص کو اپنے سر پہ لئے ہوئے ہے اور اسکا آغاز آپ ہی کی مبارک جوبلی چہل سالہ کی تقریب میں ہوا (۲) میں ہنرسنس لارڈ ملٹوبالقاہم گورنر جنرل ہند کا شکر یہ ادا کرتا ہوں کہ آپ نے براہ عنایت جھکو اجازت عطا فرمائی کہ میں اس کتاب کا ڈوٹی کمیشن آپ کے نام نامی سے کروں۔ صاحب ریڈینٹ حیدرآباد ذریعہ مراسلہ نشان (۴۲۵۸) مورخہ ۲۴ جون ۱۹۰۹ء جھکو اطلاع دیتے ہیں کہ ہنرسنس آپ کا شکر یہ ادا کرتے ہیں کہ آپ نے ان کو ایسی عالمانہ تالیف میں اچھی یا دائم ہونے کا موقع دیا۔

اعانت (۳) میں ہنرسنس و سیراے موصوف کا دل سے شکر گزار ہوں کہ آپ نے ہاجلاس کونسل یہ حکم فرمایا کہ مولف کو اس کتاب کی ہر ایک جلد پر جس جہ طرح وہ شائع ہوتی جاے پان پانسور و پیہ کا آئیریم (صلہ تالیف) عطا کیا جاے

(۴) میں اپنے آقائے ولی نعمت اعلیٰ حضرت والی سلطنت دکن حضور پرنور سرکار نظام اوامم الشراعیہ کا شکر یہ بیان و دل ادا کرتا ہوں کہ سرکار محدود نے حکم فرمایا کہ سلطنت آصفیہ کے شاہی خزانہ سے بھی مولف کو اس کتاب کی ہر ایک جلد پر جس حسب طرح وہ شائع ہوتی جاے سات سو اسی روپیہ کی امداد عطا کی جاے۔

(۵) حیدرآباد کے امراء عظام سے جناب نواب فخر الملک بہادر معین الہام صیغہ تعلیمات و عدالت و کوٹوالی و امور عامہ کی علم دوستی کا یہی شکر گزار ہوں کہ آپ نے اپنے خانگی خزانہ سے اس تالیف کی ہر ایک جلد پر سو روپیہ کا اعزازی انعام مقرر فرمایا۔

شکر یہ عملی | (۶) اگرچہ اس کتاب کی ہر ایک جلد کے پانسو نسخوں کی طبع کا حقیقی صرفہ الیٰ ہے سکہ عثمانیہ ہے اور معاونین بالقبائلم کی امداد کا مجموعہ بھی اسی کے قریب قریب ہے۔ لیکن محض اس خیال سے کہ پبلک کو نفع پہنچے میں نے جملہ نسخہ سے مطبوعہ کو بلا لحاظ اپنے نفع کے مع حق تالیف کتاب بلا کسی معاوضہ کے پبلک لائبریری۔ مدارس اور بعض شایقین و معاونین زبان فارسی کے لئے وقف کر دیا ہے۔ معزز ناظرین کتاب پر روشن ہے کہ یہ ۲۸ جلد کی کتاب ہے اور محض کی ضعیفی کی وجہ سے کمال اہتمام کے ساتھ سال بھر میں ایک اور کبھی دو جلدیں شائع ہوتی ہیں اور بظاہر ہر جگہ صرف خداوند کریم سے توقع ہے کہ میں اس کتاب کی تکمیل اپنی باقی ماندہ عمر میں کر سکوں۔ وہو علی کل شیء قدیر۔

پبلک کاندائی

احمد عبدالعزیز ناطلی (خان بہادر شمس العلماء نواب عزیز جنگ بہادر)

بجائی دیگر رفتن بود بہ ارادہ سفر (ولی اللہ اشتیاق بقول آصفیہ نقل مکان۔ چلنے کا شگون اپنے سے) اگر و خط نیست بر خسار تو ای جان در یاب پویند صراحت کی ہے کہ جب کہ میں سفر کو جانا منظور حسن تو بر عزم سفر پائی تراب پڑ صاحبان انمند ہوتا ہے تو اچھا دن اور اچھی گھڑی دیکھ لیتے بحر نقل کار بہار مولف عرض کنند کہ ما از زبان ہیں اگر اس روز یا اس گھڑی میں جانا ممکن نہ ہو معاصرین عجم (پاتراب) شنیدہ ایم معنی لفظی این تو کچھ اسباب اٹھا کر دوسری جگہ کہہ دیتے ہیں پائی زمین و کنایہ از پائی بر زمین نہادن بارادہ سفر تاکہ شگون سفر ہو جائے۔ بول چال میں تارے معاصرین عجم گویند آئین عجم است کہ چون ارادہ سفر موقوف کے ساتھ آتا ہے (تاریخ سے) سفر کے کنند و وقت معینہ روانگی تافلہ رانا مسعود و انسند چلنے کا جب دل نے اضطراب کیا پو کھل کے بعض مسافرین کہ ساعت نیکو در ہر کار طوطو دارند آنکہ ہون سے آئندہ نے پاتراب کیا پڑ

پیش از وقت مقررہ ساعت مسعود از خانہ خود پائی تراب گردن استعمال۔ صاحب برآمدہ بجائی دیگر قیام عارضی کنند و از انجا بوقت آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف معینہ با قافلہ روانہ می شوند و پہن عمل را پاتراب عرض کنند کہ معنی بر آمدن از خانہ و نقل مقام گردن گویند پس وہی نیست کہ این اصطلاح موافق قیام در ساعت مسعود بارادہ سفر پیش از وقت مقررہ را کہ مرکب از دو لغت فارسی و عربی است اختراع سند استعمال این بر (پاتراب) گذشت (اگر وہ) ہندو انیم چنانکہ خیال بہا راست۔ صاحب بحر پاتراب کرنا۔ دیکھو پاتراب میں پراسکی مثال ہے۔ بر حجر و معنی گفتا کردہ و مثل بہا بر ہندی بون پائی تراب استعمال۔ بقول بہا کرنا یاز این اصرار نہ کردہ (اگر وہ) پاتراب و پائی تراب مسراحی (بدر چاچی سے) بکوست خم مریم صفت

مهد سحیش جام رز و خون دل مریم مگر در پای ترسا بضم تائی فوقانی و دوا و مجهول منصب علم بر واری حتی
 ریخته پد صاحب بجر گوید که صراحی و پیاله شراب را توغ و رترکی علم فوج را گویند - معاصرین عجم صراحت
 گویند - صاحب رشیدی در ماخذ این گوید که صراحی مزید کنند که علم بر واری را نام است که پای علم در
 کوچک را نام است که بصورت پای راهبان دست اومی باشد و خود او هم پای علم را ماند
 سازند و در آن شراب خورند - خان آرزو در شرح
 گوید که خطای رشیدی است که این را مخصوص پای (آر و و) علم بر واری - مذکر -

ترسایان کند چرا که پای ترسا را صورت علی نسبت
 اصطلاح - قبضه تیغ را گویند
 بلکه عام است برای صراحی کوچک که بصورت پای
 اومی سازند مولف عرض کند که ترکیب اخت خود
 اشاره تخصیص کند که فقط ترسا در آن داخل است به پای تیغ تو بر سر نمیتوان بردن و شهبید این
 اگر چه طلق صراحی نازک را فقط شبایست پابدین
 اسم موسوم کردند و لیکن مقصود و اضحین بجهت
 پای راهبان است نظر به بزرگی شان و وجهی دیگر شمشیر کا قبضه -

هم برای این تخصیص بنظری آید که راهبان بوجه
 ریاضت از عامه مردم نازک تری باشند در جسم
 (آر و و) نازک پیاله - مذکر - نازک صراحی - مؤنث -
 اصطلاح - بقول انند و غیاث گذشت که شلوار باشد (آر و و) و یکپا یا جامه مذکر
 اصطلاح - قبضه تیغ را گویند

(۱۳۵۲)

پاچال

اصطلاح - بقول برہان بہمان (۲) پای چراغ - بقول بہار چہوتہ کہ کوتوالی پاچال باشند یعنی اولش صاحب ناصری ہم ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ چراغی در افراشته ہو و فرماید کہ گریز مالہ کہ از این ہمدرا نجا مذکور این مزید علیہ آنست و بیچ بمعنی سزنگ و ہون و با ہو بمعنی چوب دستی نکشود کہ وجہ تخصیص این با معنی اول جبہ باشد و است مولف عرض کند کہ ازین شعر معنی چرامعنی دوم آن درین نباشد یکی از معاصرین چہوتہ کہ کوتوالی پیدا نیست بلکہ معنی زیر پیداست عجم گوید این متعلق است بجاورہ زبان و لازم یعنی زیر چراغی دری افراشته بود۔ امی جائیکہ نمی آید کہ مزید علیہ یا محقق ہر دو یک معنی باشد در افراشته بود بالای آن چراغی بود۔ ہمہ (آروو) ویکہو پاچال کے پہلے معنی۔

پای چراغ

اصطلاح - بقول بہار و اتند کہ وہ بہار ساکت اند معنی آنست کہ بر معنی شعر (۱) کنایہ از تہ چراغ (صائب ۵) ہمیشہ داغ غور نکرو معنی تازہ پیدا کر دو کہ ایجا و بندہ را سیاہست زیر روزن من ہر دران حریم کہ تاریک نیست ماند اگر چہ گندہ باشند بالجملہ انہ معنی را بدون بند پای چراغ ہر مولف عرض کند کہ تعریفی ہستی دیگر تسلیم نکنیم (آروو) کوتوالی کا چہوتہ۔ مذکر۔

مذکورہ اند مقصود شاعر و مقصد اصطلاح از تہ (۳) پای چراغ - بقول بہار و بکر بحوالہ نسیم چہراغ نیست بلکہ مقامی است کہ در پای چراغ مخلصی مرادف داغ گاہ و ہر دو نام جائی کہ باشد قائل (آروو) وہ مقام جو چراغ کے پہلو انان از انجا نشو رہلوانی بدست آزند نیچے ہو۔ مذکر۔

<p>وہیں پامی چراغ است کہ درینجا قائم است (اے رو) نقشبندی فقرا کے چراغ گانگن جس میں چراغ روشن ہوتا ہے۔ مذکر۔</p>	<p>ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ معنی لفظی این زبان تنقیدی ندارد و بدون سند استعمال تسلیم نہ کنیم کہ معاصرین عجم و دیگر محققین اہل زبان از ساکت اند (اے رو) وہ مقام جہان سے پہلوا پہلوانی کی سند حاصل کریں۔ مذکر۔</p>
<p>(الف) پامی چراغ تاریک است (ب) پامی چراغ تاریکی باشد</p>	<p>پہلوانی کی سند حاصل کریں۔ مذکر۔</p>
<p>مثل۔ (الف) بقول بہار و اندکنا یہ از انکہ ہر کہ قریب و نزدیکست قدر و رتبت او خوب در نمی یابند و ہر کہ بعید و دور است منزلت و رتبت او بیشتر بود و در چشم ناتوان بنیان صاحبان غزینہ و امثال فارسی ذکر (ب) کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مولف عرض کند کہ فارسیان این مثل بحق عالم بی عمل و واعظی زند و نیز چون کس ہمیشہ با احتیاط حکم فرماید و خود مرتکب بی احتیاطی بریختی او ہم زند (اے رو) چراغ کے نیچے اندھیرا۔ صاحب آصفیہ نے اس کے مصدر کا ذکر کیا ہے یعنی (چراغ کے نیچے اندھیرا ہونا) منصف حاکم کے قریب میں</p>	<p>(۴) پای چراغ۔ بقول بہار آنست کہ بعض فقرا چراغی می افروزند و مردم چیزی گذرانند حاجتی بنجوا ہند چنانچہ در چہری شاہ مدار و سلطان سسر و ساینہ میشود (میرزا زنی دانش سہ) از خاک زمین بخش چمن حاجتی بنجواہ فصل بہار و پای چراغ است پامی گل پو مولف عرض کند کہ تعریف خوشی نکرده فقرا می نقشبند چراغی در لگن روشن کردہ بدست دارند و خانہ بخانہ می روند و اشعار خوانند و اہل خانہ نذرانہ شان کہ آنرا چراغی گویند پیش کنند و پامی چراغ در لگن می ہند و حاجت خود بخوانند کہ حاجت بر آید باز نذرانہ پامی چراغ میکنند</p>

ظلم ہونا۔ روشن دلون سے بے خبری کا وقوع میں (سومنی فقرہ نامہ شنت ساسان تخت گویہ
 آنا۔ اورون کو فائدہ پہنچانا اور اپتون کو محروم کرنا کہ بحیم فارسی مفتوح یعنی ترجمہ مولف عرض کند
 وکن بین اس کا استعمال عالم بے عمل کی نسبت ہوتا ہے۔ کہ اسم جاہد فارسی قدیم است مرکب از پائی
 پائی چراغ و آشتن مصدر اصطلاحی بقول بمعنی بنیاد و چم بمعنی معنی (اُردو) ترجمہ بقول
 بحر توفیق نفع و آشتن و فرماید کہ این زبان اہل بازا اصفیہ۔ مذکور۔ ایک زبان سے دوسری زبان
 است (شاعر) من و پروانہ جگر سوز ترا ز ہند گیم بزمین بیان کیا ہوا۔

این قدر است کہ او پائی چراغی دارد بخان آرزو پائی چنار اصطلاح۔ بقول بحر ہمان
 در چراغ ذکر این کردہ و بہار تبدیل (پائی چراغ) پانچناری کہ گذشت (قدسی) نسیم پائی چنار
 بزرگ معنی بالا گوید کہ اہل زبان گویند کہ ہر و کا نزاری قدیمی چین است بڑ کہ کہ مطیع خزانست و گہ
 وقت روشن کردن چراغ متاع خوب را بر میدارد بہار بڑ صاحبان بحر و راستہ ہم ذکر این کردہ
 مولف عرض کند کہ متعلق بمعنی چارم (پائی چراغ) مولف عرض کند کہ (پانچناری) کہ گذشت
 است و معنی لفظی این پولی و آشتن چنانکہ پائی چراغ اصل است و (پائی چناری) کہ می آید مراد علیہ
 نقشبندان پولی دارد و ذکرش بہدر اہل گذشت آن داین بحدت پائی آخرہ مخففش و جا دارد کہ
 پروانہ چون بچراغ سوزد پائی چراغ می افتد این را خرید علیہ (پانچنار) بمعنی اولش و انیم کہ
 شاعر بین را پول پائی چراغ قرار دادہ (اُردو) گذشت (اُردو) ویکہ پانچنار کے پہلے معنی
 نفع کی توقع رکھنا۔

پائی چنار نسبت مثل۔ صاحبان خریزیتہ

پائی چم اصطلاح۔ صاحب سفرنگ بشرح و امثال فارسی ذکر این کردہ از معنی و محل استعمال

<p>د (۳) گنایہ از بنی تمکین و کم قوتی کہ پای چوبین همچون پای حقیقی کارنی دهد (اگر دو) (۱) وہ جو بازرگرا پاؤن پر باند بکر اپنا قدا و پنجا تبا تے سے چلتے ہیں اور اسی سے چلتے ہیں (۲) وہ لکڑی کا پاؤن جو معذوروں کے لئے بنایا جاتا ہے (۳) کم قوت</p>	<p>ساکت مولف عرض کند کہ فارسیان چون غلامی را حاضر باش بیند گویند کہ پای چنار بست مستعمل نیست و چنار کلمی جو بازرگرا پاؤن پر باند بکر اپنا قدا و پنجا تبا تے است کہ غلامان حاضر ما بین اور اسی سے چلتے ہیں (۲) وہ لکڑی کا پاؤن جو معذوروں کے لئے بنایا جاتا ہے (۳) کم قوت</p>
<p>اصطلاح - بقیہ ان برمان بر وزن (العنقا) پاکیچیم</p>	<p>خدمت گذاری است (اگر دو) بڑا حاضر باش ہے</p>
<p>اصطلاح - بہار ذکر این کردہ پارچہ نلبان و شلووار باشد و آثر البصری رجلمان صاحب سرور می ٹی فرماید کہ مراد از چہ زیر جامہ و شلووار کہ بصری جلمان گویندش (بیر خسرو سے) ساختہ طاؤس ملائکات نگار پو پاکیچیم بالا زوہ طاؤس وار پو بہار ہمزبان برمان و فرماید کہ بالفظ بالا زون و بالا کردون مستعمل (میر خسرو سے)</p>	<p>اصطلاح - بہار ذکر این کردہ پارچہ نلبان و شلووار باشد و آثر البصری رجلمان صاحب سرور می ٹی فرماید کہ مراد از چہ زیر جامہ و شلووار کہ بصری جلمان گویندش (بیر خسرو سے) ساختہ طاؤس ملائکات نگار پو پاکیچیم بالا زوہ طاؤس وار پو بہار ہمزبان برمان و فرماید کہ بالفظ بالا زون و بالا کردون مستعمل (میر خسرو سے)</p>
<p>اصطلاح - بقول انند (۱) آنکہ ہر گل و لالہ ترمی دود اینکہ ترمی پو پای آلودہ چون پاکچیم بالا کردہ پو مولف عرض کند کہ برمان و بہار ہر دو در تعریف این سنگ ترمی خوردہ اند و تشریح صحیح پر پاکیچیم (۲) این زمین مزید آفتاب از پاکچیم پائش ہریدہ شو و از چوب و سرسبک گندہ</p>	<p>اصطلاح - بقول انند (۱) آنکہ ہر گل و لالہ ترمی دود اینکہ ترمی پو پای آلودہ چون پاکچیم بالا کردہ پو مولف عرض کند کہ برمان و بہار ہر دو در تعریف این سنگ ترمی خوردہ اند و تشریح صحیح پر پاکیچیم (۲) این زمین مزید آفتاب از پاکچیم پائش ہریدہ شو و از چوب و سرسبک گندہ</p>

<p>(ب) پانچہ بالا زون</p>	<p>بمعنی بلند کردن پانچہ بدنامی است۔ تھان آرزو بند کہ معنی بیان کردہ</p>
<p>(ج) پانچہ بالا کرون</p>	<p>پیدا است کہ موافق برمان گوید کہ معلوم نہیںو کہ با معنی کچھ مناسبت</p>
<p>تقیاس است (اُرو) (الف) ویکھو پانچہ (ب) و</p>	<p>مستعمل شد۔ مولف عرض کند کہ درپای حوض یعنی در تہ حوض گل ولای صبح می باشد پس جای</p>
<p>پای حساب</p>	<p>اصطلاح بقول بہاروانند بمعنی مجاہد رسوائی و بدنامی را پای حوض گفتن کنایہ ایست کہ</p>
<p>(صائب ۵) در زمان خطبہ در چشم او پر و سیت پو گردن او آمد و در انجا پای می لغزو (اُرو) رسوائی اور</p>	<p>عامل شود بار یک در پای حساب پو مولف عرض کند کہ بدنامی کی جگہ۔</p>
<p>معنی لفظی این بقایای حساب و سلب آخر حساب و مجازاً پای خاصست</p>	<p>اصطلاح بقول جہانگیری مراد</p>
<p>بمعنی حاصل مستعمل شد نتیجہ محاسبہ ہمین بقایای حساب است</p>	<p>پای خسنت کہ می آید و چیزی را گویند کہ در زیر پای</p>
<p>کہ از عامل لائق وصول قرار می یابد (اُرو) محاسبہ۔</p>	<p>مالیدہ و کوفتہ شدہ باشد مولف عرض کند</p>
<p>مذکر بقول آصفیہ کسی سے حساب لینا۔</p>	<p>کہ (پانخواست) بہمین معنی گذشت (پانخواست)</p>
<p>پای حوض</p>	<p>اصطلاح بقول برمان کنایہ ہم۔ اصل این (پانختہ) پانچہ معنی خودش وختہ</p>
<p>از رسوائی و بدنامی صاحب رشیدی مذکر معنی</p>	<p>از مصدر خستن کہ بمعنی خروج کردن و آزرہ ساختن</p>
<p>بالا گوید کہ پایہ حوض ہم بہمین معنی می آید و نیز کنایہ می آید اسم مقبول است و کنایہ از مالیدہ و</p>	<p>معنوی سے پیش ازین کہ و پای حوض مگر و کہ کوفتہ پای و این خرید علیہ آن بریادت تختانی</p>
<p>من امر و زرنڈی خوارم پو صاحبان بہارم</p>	<p>بر پا و الف بعد خوارم و پای خسنت کہ می آید پختہ</p>
<p>و موید و جابج گویند کہ کنایہ از جای رسوائی و</p>	<p>(پای خستہ) و (پانخواست) و (پانخواست) کہ گذشت</p>

آہنم مزید علیہ و مخفف (پانستہ) کہ واد بعد نامی مجہد
 زیادہ کردند و پامی ہوز آخرہ را حذف کردند و این
 تصرف محاورہ زبان و لب و لہجہ مقامی است دیگر بگذرم بوز صاحب برهان بر (ب) بذکر معنی اول و
 دوم گوید کہ (۳) بمعنی طلب گاری نمودن ہم - صاحب
 رشیدی بذکر (ب) بر معنی اول قانع صاحب مؤید
 مصدر | **پای خاطر بنگ در آمدن**
 اصطلاحی - بقول بحرول در جانی میل بہر بیانید
 مولف عریض کند کہ پانستہ در آمدن بجایش
 گذشت و اضافت پاسبوی خاطر اینقدر تبدیل
 در معنی کرد کہ سکتد ری خوردن خاطر میل آنست
 بسوی چیزی - حیث است کہ سند استعمال پیش
 نشد و دیگر محققین فارسی زبان و معاصرین عجم بر زبان
 نذرند و لیکن موافق قیاس است (آروو) دل کا اگر دالود و شدن پاکنایہ از رفتار باشد و دیگر ہمہ
 کسی کی جانب مائل ہونا -
 معانی مجاز آن و (ب) مزید علیہ (پا خاکی کردن)
 است کہ بجایش گذشت (آروو) (۱) سفر کرنا -
 مصداق اصطلاحی
 صاحب جاگیر (۲) قدم رنجہ کرنا (۳) طلب کرنا (۴) پیادہ پا
 در طحقاتہ گوید کہ (۱) کنایہ از سفر کردن و (۲) کنایہ آنا - پیدل آنا (۵) تو اضع کرنا -
 از قدم رنجہ کردن (نظامی ۱۷) فرستاد و چو دید **پای خانہ** اصطلاح - بقول ابن الجوالہ فریبنگ و نگنا

دالف) پای خاک کردن

دب) پای خاکی کردن

در طحقاتہ گوید کہ (۱) کنایہ از سفر کردن و (۲) کنایہ آنا - پیدل آنا (۵) تو اضع کرنا -

از قدم رنجہ کردن (نظامی ۱۷) فرستاد و چو دید پای خانہ اصطلاح - بقول ابن الجوالہ فریبنگ و نگنا

بمعنی بیت الخلاء مولف عرض کند که معاصرین عجم (حکیم اسدی) فرادان کس از پیشل شد
 بر زبان ندرند و دیگر محققین اهل زبان هم ذکر این پای نخست پویسی کس نگون ماندنی پا دوست و
 مکرده اند و مرکبات پاهم نیامده فارسی دانان صاحب ناصری متفق با برهان و رالف صاحبان
 بسند (پاخانه) بخندن سخنانی زانده بر زبان دارند جامع و سراج ذکر هر دو کرده اند مولف عرض
 موافق قیاس است مرکب از پا و خانه هر دو معنی کند که ما بر (پای خاسته) صراحت کامل کرده ایم
 حقیقی و از پا قدم چه با مراد است که در ان معنی (الف) مخفف (ب) باشد (آر و و) و یکپو
 و معنی لفظی این خانه که پای یعنی قدم چه با و آر و و گناید پای خاسته -
 از بیت الخلاء (آر و و) پاخانه - مذکر - و یکپو او ب خانه پای خاسته
 (الف) پای نخست اصطلاح - بقول برهان صاحب آصفی هم ذکر این کرده از معنی
 (ب) پای نخست هر دو با خای نقطه دار ساکت مولف عرض کند که خفتن پای یکا و خفتن
 بر وزن پای بست و پای بسته - هر چیز را گویند که از مرض باشد (غنی کشمیری) رفیق اهل
 حد زبر پاکوفته و مالیده شده باشد اعم از زمین غفلت بر که شد از کار می ماند و چوپای خفتن
 و چیزی دیگر صاحب چها بگیر می ذکر (الف) کرد پای دیگر از زخاری ماند و (آر و و) پاؤن کا
 و مرادف (پای خاسته) گفته (شمس غزنی) بے کار هونا -
 بر اسمحاق آن شاه غازی که شد و پای علوش پای خوان اصطلاح - بقول برهان با
 زحل پای نخست و صاحب سروری هم (الف) و او محدود له بر وزن آسمان بمعنی ترجمه باشد و
 را مرادف (پای نخست) گوید که بجایش می آید این معنی تقیست از زبانی زبانی دیگر صاحبان

ناصری و بکر ہمزبانہ۔ صاحب سفرنگ بشرح بقول بہار یعنی پانچ بیرون بردن و فرمایا این
 پہل و ہشتی فقرہ زنا تہ شت و خستور سیاک) کہ ظہر ترجمہ ہندی است (امیر خسرو) رہا
 این بہین محنی کردہ مولف عرض کند کہ در زمانہ کنی کہ بہا پای بر دلم زلفت پرترا چہ شد کہ چین
 حال و سلف مترجمین پیش شاہ یا نسر پامی باشند پای خود را کردی پو صاحب اتند نقل نگارش
 و با معنی طبعش ترجمہ کنند معنی لفظی این کسی کہ استاد صاحب بکر گوید کہ مرادون (پانچ بیرون بردن)
 باشند و گفتگو کند۔ اسم فاعل ترکیبی است۔ جاواڑ است مولف عرض کند کہ معاصرین معجم ہم
 کہ فارسیان قدیم مجازاً این را یعنی ترجمہ استعمال این را خلاف زبان خود نمیدانند پس چرا گوئیم
 کردہ باشند و میتوان کہ این را مخفف (پانچوانی) ترجمہ ہندی است امیر خسرو را کم از اہل زبان

گیریم بجز تختانی (آرو) ترجمہ مذکر دیکھو پای تم ندانیم صاحب بہار از خود کار گرفت (آرو)
 پای خود آمدن | مصدر اصطلاحی۔ بقول دیکھو پانچ بیرون بردن۔

بہار یعنی پای خود آمدن کہ کنایہ است کہماں | پای خودون | مصدر اصطلاحی صاحب
 بطور و رغبت آمدن و فرماید کہ حذف با در کلام آصفی گوید کہ معنی فریب خوردن است مولف
 فصاحتاً (مسن تاثیر) پای خود ز طلب کاوا عرض کند کہ ماصرحت کامل این بر پانچ خوردن
 اوی آید ہر کہ چون سکہ ز از سیر ز بر نیز ہند کہ وہ ایم عزیز نیست کہ این مترجمی علیہ بہا نیست
 مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (آرو) زیادت تختانی بر پا (آرو) دیکھو پانچ خوردن۔

اپنے پاؤں سے آپ آنا۔ نہایت رغبت کے ساتھ لانا (الف) پای خواست | اصطلاح صاحب
 پای خود را کروں | مصدر اصطلاحی۔ (ب) پای خواستہ | برہان ذکر (الف) کردہ

گوید که مراد آن پای خست است که گذشت - نه یعنی نوشته - صاحب بکرم این را آورده -
 صاحبان سروری در شیدی و موید و اندو جامع خان آرزو در سراج نقل قول در شیدی کرده
 بهم ذکر این کرده اند و خان آرزو در سراج (ب) هو لفت عرض کند که نوشیدن یعنی خشک شدن
 را مراد آن پای خست است گفته مولف می آید پس (پای خوش) اسم مقول ترکیبی است
 عرض کند که ماصراحت کامل بر پای خاسته کرده یعنی چیزی که از پای خشک شده است و کنایه
 (آرزو) و کله پای خاسته -
 از زمین مذکور (ب) مزید علی این (آرزو)
 (الف) پای خوش اصطلاح صاحب و زمین جو آمد و رفت کی کثرت سے خشک اور
 (ب) پای خوشه رشیدی ذکر کرده و کرده گشت سخت بهوشی هو - موث
 که بضم سناست یعنی زمین کنگ که گد که بی باشد پایید اصطلاح - بقول سروری به زمین آید
 از کثرت مالش خشک شود و مرکب از پا و خوش یعنی بماند و پایست صاحب اندی فرمایند که
 که اسم مقول است از خوشیدن یعنی خشک استانی یعنی قائم ماند - صاحب غیاث هم این
 شدن - صاحب برمان بر (ب) ذکر همین معنی را به همین معنی آورده صاحب سمرقانی شرح چنان
 کرده - صاحب جهانگیری هم این را آورده (استان تقریر و سائیر استانی بقدر آید و خوشی در آن نشود)
 فرمی (ب) بهار بر کشته پای خوشه زمین بود می فرماید که کشته ای از پایست است که کشته ای باشد
 بیشتر فرم گشتن خشک شورستان و صا داستوار مانده باشد مولف عرض کند که
 سروری می گوید که این کرده - صاحب نامی را هر است که در آن است و پایید است
 ذکر این می فرماید که خوش درین صفت خشک است

<p>دُرو (و) ویکھو پائیدن - یہ اسکا معنی ہے۔ محضی مباد کہ این مزید علیہ دپا واون) است کہ بیجا</p>	<p>دُرو (و) ویکھو پائیدن - یہ اسکا معنی ہے۔ محضی مباد کہ این مزید علیہ دپا واون) است کہ بیجا</p>
<p>دُرو (الف) پایدا و اصطلاح - صاحب مؤید گذشت (دُرو) (ب) (۱) پاؤن عطا کرنا۔</p>	<p>دُرو (الف) پایدا و اصطلاح - صاحب مؤید گذشت (دُرو) (ب) (۱) پاؤن عطا کرنا۔</p>
<p>دُرو (ب) پایدا وون نسبت (الف) گوید کہ بی کی طاقت وینا (۲) قوت وینا (الف) اسی کا</p>	<p>دُرو (ب) پایدا وون نسبت (الف) گوید کہ بی کی طاقت وینا (۲) قوت وینا (الف) اسی کا</p>
<p>دُرو (ج) پامی واونند قوت داوروان کرو۔ ماضی مطلق اور (ج) اسی کا صیغہ جمع۔</p>	<p>دُرو (ج) پامی واونند قوت داوروان کرو۔ ماضی مطلق اور (ج) اسی کا صیغہ جمع۔</p>
<p>صاحبان بہار محم وانند نسبت (ب) گویند کہ پاندار اصطلاح بقول برهان بروزن نامدار</p>	<p>صاحبان بہار محم وانند نسبت (ب) گویند کہ پاندار اصطلاح بقول برهان بروزن نامدار</p>
<p>کتابیہ از سردان کشتی و جزآن (نظامی ۵) (۱) نام خدای تعالی شانہ و (۲) معنی ہمیشہ و برتر</p>	<p>کتابیہ از سردان کشتی و جزآن (نظامی ۵) (۱) نام خدای تعالی شانہ و (۲) معنی ہمیشہ و برتر</p>
<p>دگر راہ برومی دریا ش بود پو طریق مساحت و جا ویدان و (۳) اسب جلد پا و (۴) کعبتین</p>	<p>دگر راہ برومی دریا ش بود پو طریق مساحت و جا ویدان و (۳) اسب جلد پا و (۴) کعبتین</p>
<p>مہیا ش بود پو و کشتی بہم باز پیوستہ بود پو میا قلب صاحبان چہا نگیری و رشیدی گویند کہ مراد</p>	<p>مہیا ش بود پو و کشتی بہم باز پیوستہ بود پو میا قلب صاحبان چہا نگیری و رشیدی گویند کہ مراد</p>
<p>دو کشتی رسن بستہ بود پو یکی را بہ لنگر کہ خویش خوانند (پادار) است کہ گذشت۔ صاحب جامع بحرینی</p>	<p>دو کشتی رسن بستہ بود پو یکی را بہ لنگر کہ خویش خوانند (پادار) است کہ گذشت۔ صاحب جامع بحرینی</p>
<p>یکی بقدر رسن پیش راند پو دگر بارہ آن بستہ را دوم و سوم قانع بہار گوید کہ (۵) کتابیہ از ثابت</p>	<p>یکی بقدر رسن پیش راند پو دگر بارہ آن بستہ را دوم و سوم قانع بہار گوید کہ (۵) کتابیہ از ثابت</p>
<p>پامی داد پو شتابندہ را در سکون پایدا و پو کہ اول و حکم و فرماید کہ معنی دوم مجاز است (صائب ۵)</p>	<p>پامی داد پو شتابندہ را در سکون پایدا و پو کہ اول و حکم و فرماید کہ معنی دوم مجاز است (صائب ۵)</p>
<p>کہ این را رسن ساختی پو خطرین کر نیسان رسن ز خون فاختہ دیوار بوستان غلطید پو نہ جای خوشین</p>	<p>کہ این را رسن ساختی پو خطرین کر نیسان رسن ز خون فاختہ دیوار بوستان غلطید پو نہ جای خوشین</p>
<p>ساختی پو صاحب مؤید بر (ج) گوید کہ یعنی روا آن سرو پاندار ز رفعت پو صاحب بجز ذکر معنی او ۳ و ۴</p>	<p>ساختی پو صاحب مؤید بر (ج) گوید کہ یعنی روا آن سرو پاندار ز رفعت پو صاحب بجز ذکر معنی او ۳ و ۴</p>
<p>کہ دند مولف عرض کند کہ (ب) (۱) یعنی عطا دہ کردہ معنی چہارم را ترک کرد۔ خان آرزو و سر</p>	<p>کہ دند مولف عرض کند کہ (ب) (۱) یعنی عطا دہ کردہ معنی چہارم را ترک کرد۔ خان آرزو و سر</p>
<p>کہ رون پامی و کتابیہ از یارای رفتار واون است نقل بہمہ معانی کردہ کہ برد پادار) گذشت و این را</p>	<p>کہ رون پامی و کتابیہ از یارای رفتار واون است نقل بہمہ معانی کردہ کہ برد پادار) گذشت و این را</p>
<p>د (۲) مجازاً یعنی قوت واون و (الف) ماضی سرو مش قرار دادہ مولف عرض کند کہ این مزید علیہ</p>	<p>د (۲) مجازاً یعنی قوت واون و (الف) ماضی سرو مش قرار دادہ مولف عرض کند کہ این مزید علیہ</p>
<p>سطاقتش و (ج) جس ہمان ماضی دیگر بیج است و معنی حقیقی این (۶) پادارندہ و صاحب</p>	<p>سطاقتش و (ج) جس ہمان ماضی دیگر بیج است و معنی حقیقی این (۶) پادارندہ و صاحب</p>

و معنی چمکنایہ ازین - اسم فاعل ترکیبی است و دیگر (آرو) پائنداری - بقول آصفیہ فارسی - مؤنث -
 بہرہ معانی مجاز آن (آرو) (۱) خدا سے تعافی - مضبوطی -

(۳۷۳۷)

پائنداری آمدن

بذکر - (۲) ہمیشہ برقرار (۳) تیز گوڑا - مذکر (۴) پائنداری و پامردی و استقلال بوتوع آمدن - مولف
 رکبے والا -
 عرض کند کہ موافق قیاس است (ظہوری ۵)

پائندارہ

اصطلاح - بقول بریان و جہانگیری پائنداری نیاید از بہرہ کس پڑ مرد بالای دار
 و جامع و رشیدی و سروری و بحر و سراج مفتوح رای می باید پڑ (آرو) استقلال اور انتظام ظاہر ہونا
 قرشت یعنی پای مرد است کہ مدوگار و یاری و ہنہ پائنداری آوردن - مصدر اصطلاحی -

(۳۷۳۸)

پائنداری آوردن

باشد (رضی الدین نیشاپوری ۵) از ہی موت استقلال قبل آوردن و ظاہر کردن استقلال
 تو پائندارہ اقبالی پڑ نہی عداوت تو دست موزہ و مستحکم بودن - مولف عرض کند کہ موافق قیاس
 و زمان پڑ مولف عرض کند کہ ہای ہتوزیر پائندارہ است (ظہوری ۵) چون تصور آورم صد پائنداری
 زیادہ کردہ اند و معنی بالا مجاز آن و موافق قیاس بسرواریم اگر این اہتمام است (آرو) استقلال
 (آرو) مدوگار - مدو پینہ والا - معین - اور انتظام ظاہر کرنا اور مستقل ہونا -

پائنداری

اصطلاح - یعنی استحکام است پائی و آشن
 و بس یا می مصدری بر لفظ پائندار زیادہ کردہ اند و اند قیام و استقامت گرفتن - صاحب بحر
 (کمال اسمعیل ۵) سہل است پائنداری تو ورتقا گوید کہ مراد (پای آوردن) است - بہرہ -
 و پیل پڑ چون دست بر دم بجز یعنی بدار پای پڑ سندی کہ از کمال اسمعیل پیش کردہ ہمان کہ بر پائندار

<p>دائرو) ویکھو پائیدن - یہ اسکا سفارح ہے - معنی مباد کہ این مزید علیہ (پادون) است کہ بجا (الف) پایداد اصطلاح - صاحب مؤید گذشت (ارو) (ب) (۱) پادون عطا کرنا - فنا (ب) پایدون نسبت (الف) گوید کہ معنی کی طاقت وینا (۲) قوت وینا (الف) اسی کا (ج) پامی داوند قوت وادروان کرو - ماضی مطلق اور (ج) اسی کا صیغہ جمع -</p>	<p>صاحبان بہارمگم وانند نسبت (ب) گویند کہ پائدار اصطلاح - بقول برہان بروزن نامدار گنا یہ از سرداوند کشتی وجزآن (نظامی ۵) (۱) نام خدای تعالی شانہ و (۲) معنی ہمیشہ و برقرار دیگر راہ بر روی دریا ش بود و طریقی مساحت وجا ویدان و (۳) اسب جلد پاد (۴) کبشتین مہیشا ش بود و کشتی بہم باز پیوستہ بود و میا قلب صاحبان جہانگیری و رشیدی گویند کہ مراد دو کشتی رسن بستہ بود و کچی را بہ ننگہ کہ خویش خوانند (پادار) است کہ گذشت - صاحب جات معنی</p>
<p>کی بقدر رسن پیش راند و دیگر بارہ آن بستہ را دوم و سوم قانع - بہار گوید کہ (۵) گنا یہ از ثابت پای داد پاد پاد بندہ را در سکون پایداد و گو کہ اورا حکم و فرما یکہ معنی دوم مجازہ است (صائب ۵) کہ این را رسن ساختی و خطرین کرنیسا رسن ز خون فاختہ دیوار بوستان غلطید و نہ جای خوشین ساختی و صاحب مؤید بر (ج) گوید کہ یعنی روان آن سرو پاندار فرقت و صاحب بحر ذکر معنی ۱ و ۲ و ۳ کہ روز مولف عرض کند کہ (ب) (۱) معنی عطا وہ کردہ معنی چہارم را ترک کرد - خان آرزو و سر کہ و ن پامی و گنا یہ از یارای رفتار و اون است نقل بہر معانی کردہ کہ بر (پادار) گذشت و این را و (۲) مجازاً معنی قوت وادون و (الف) ماضی مراد من فرار دادہ مولف عرض کند کہ این مزید علیہ سطلقتش و (ج) جمع بہان ماضی ویکہ بریج است و معنی حقیقی این (۶) پادار بندہ و صاحب</p>	<p>دو کشتی رسن بستہ بود و کچی را بہ ننگہ کہ خویش خوانند (پادار) است کہ گذشت - صاحب جات معنی کی بقدر رسن پیش راند و دیگر بارہ آن بستہ را دوم و سوم قانع - بہار گوید کہ (۵) گنا یہ از ثابت پای داد پاد پاد بندہ را در سکون پایداد و گو کہ اورا حکم و فرما یکہ معنی دوم مجازہ است (صائب ۵) کہ این را رسن ساختی و خطرین کرنیسا رسن ز خون فاختہ دیوار بوستان غلطید و نہ جای خوشین ساختی و صاحب مؤید بر (ج) گوید کہ یعنی روان آن سرو پاندار فرقت و صاحب بحر ذکر معنی ۱ و ۲ و ۳ کہ روز مولف عرض کند کہ (ب) (۱) معنی عطا وہ کردہ معنی چہارم را ترک کرد - خان آرزو و سر کہ و ن پامی و گنا یہ از یارای رفتار و اون است نقل بہر معانی کردہ کہ بر (پادار) گذشت و این را و (۲) مجازاً معنی قوت وادون و (الف) ماضی مراد من فرار دادہ مولف عرض کند کہ این مزید علیہ سطلقتش و (ج) جمع بہان ماضی ویکہ بریج است و معنی حقیقی این (۶) پادار بندہ و صاحب</p>

دو معنی صحیح کنایہ ازین۔ اسم فاعل ترکیبی است و دیگر (آر وو) پائنداری۔ بقول آصفیہ فاضی۔ مرنش۔
 بہرہ معانی مجاز آن (آر وو) خدا سے تعالیٰ۔ مضبوطی۔

نذر (۲) ہمیشہ برقرار (۳) تیز گویا۔ نذر (۴) پائنداری آمدن | مصدر اصطلاحی۔ استحکام
 و یکپوختی (۵) پائندار۔ بقول آصفیہ۔ محکم (۶) پائون و پامردی و استقلال بر توغ آمدن۔ مولف
 رکبنے والا۔ عرض کند کہ موافق قیاس است (ظہوری ۷)

پائندارہ | اصطلاح۔ بقول بریان و جہانگیری پائنداری نیاید از ہمہ کس پڑ مرد بالای و ار

و جامع و رشیدی و سروری و بکر و سراج لفتح رای می باید پڑ (آر وو) استقلال اور استحکام ظاہر ہونا
 قرشت یعنی پای مرو است کہ مدوگار و یاری و ہنہ پائنداری آوردن | مصدر اصطلاحی۔

باشند (رضی الدین نیشاپوری ۷) زہی موت است استقلال بعل آوردن و ظاہر کردن استقلال
 تو پائندار و اقبال پڑ زہی عداوت تو دست موزہ و مستحکم برون۔ مولف عرض کند کہ موافق قیاس
 در مان پڑ مولف عرض کند کہ ہا می ہوزیر پائندار است (ظہوری ۷) چون منظور آورم صد پائنداری

زیادہ کردہ اندو معنی بالا مجاز آن و موافق قیاس بسرداریم اگر این اہتمام است (آر وو) استقلال
 (آر وو) مدوگار۔ مدو دینے والا۔ معین۔ اور استحکام ظاہر کرنا اور مستقل ہونا۔

پائنداری | اصطلاح۔ یعنی استحکام است پائی و آشن | مصدر اصطلاحی بقول بہار

و بس یا می مصدری بر لفظ پائندار زیادہ کردہ اندو اندو اندو قیام و استقامت گرفتن۔ صاحب بکر
 (کمال سہیل ۷) سہیل است پائنداری تو در مقام گوید کہ مرادف (پای آوردن) است۔ بہار
 وصل پڑ چون دست برد بجز یعنی بدار پائی پڑ سندی کہ از کمال سہیل پیش کردہ ہا کہ بر پائنداری

(۷۷۷۷)

(۷۷۷۷)

گذشت مولف عرض کند که موافق تپاس است و پادام مختص پادام - زلمه بردارش بهار گوید
 (آرو) پادامی رکبنا - استحکام رکبنا - که دم بچوبی که چو لا سنگان در وقت بانگ پای
 پادام اصطلاح - صاحب برهان بکر برود و بران گذارند و برارند - صاحب بحر همزمان برهان
 معنی پادام گوید که (ده) حلقه هم که از چرم سازند باختصار معنی مولف عرض کند که این فریض علیہ
 و هر دو پای در آن کنند و بر بالای درخت لای بلند پادام است زیادت شحانی بر لفظ پای نه پادام
 همچون درخت خرما مانند آن می روند صاحب
 سروری در شیدی و موید بر هر دو معنی پادام قانع
 خاتانی شاه گفتیم بارگاه ملانک توان رسید
 گفتم توان اگر نشود حرص پادام بچ صاحب
 چنانگیری بر معنی اول پادام قانع (حکیم سوزنی
 هم بر سیل حجاز - خان آرزو نصودی کرد که بر برهان
 حریف نهاد (آرو) و دیکه پادام (۳) و دچری
 یا رسی حلقه جس کے سروں کو و نوون پاؤن بین
 با نیکر بلند و رشوت پر چڑھتے ہیں - مذکر (دم)
 که و بچ صاحب ناصری گوید که نوعی از تلمه و دام
 دیکه پادامی ساخت بچ طبع تو هر دو را بسخا پادام
 است که مذکور شد - خان آرزو در سراج بکر
 قول دیگر محققین می نماید که در اصل دامی حلقه
 ایست که در پادام و تقریباً صاحب برهان خطا
 این گوید که مراد (پادامان) که گذشت مولف
 عرض کند که همان (پادامان) که گذشت و این

پای دامان اصطلاح - صاحب بحر بکر

(۱۸۷۱)

<p>مزید علیہ آن و (پای دامن) ہم چنان کہ صاحبان بدون اضافت بسوی آن پدید آفتند و در لفظ کاشیدن</p>	<p>مندی علیہ آن و (پای دامن) ہم چنان کہ صاحبان بدون اضافت بسوی آن پدید آفتند و در لفظ کاشیدن</p>
<p>انند و موید ہم ذکرش کرده اند (آرو) و کبیر پادان کاشیدن (بیش ازین نیست کہ بعضی دامن کاشیدن</p>	<p>انند و موید ہم ذکرش کرده اند (آرو) و کبیر پادان کاشیدن (بیش ازین نیست کہ بعضی دامن کاشیدن</p>
<p>زشت</p>	<p>مصادر اصطلاحی - کبیریم و آنرا ہم سندا استعمال باید و زوق محاوره اجازت</p>
<p>مصدر را سخن</p>	<p>الف) پائدام کردن</p>
<p>این نمیدید کہ بدون سندا استعمال این مصدر را سخن</p>	<p>الف) یعنی ذریعہ این نمیدید کہ بدون سندا استعمال این مصدر را سخن</p>
<p>مقید شدن دوام در پائادان و مقید شدن سندا بیان کرده صاحب انند کہ سندا را دامن تسلیم</p>	<p>مقید شدن دوام در پائادان و مقید شدن سندا بیان کرده صاحب انند کہ سندا را دامن تسلیم</p>
<p>این از خاقانی بر (پائدام) گذشت و (ب) یعنی کنیم مشتاق سندی باشیم (آرو) افعال ذریعہ</p>	<p>این از خاقانی بر (پائدام) گذشت و (ب) یعنی کنیم مشتاق سندی باشیم (آرو) افعال ذریعہ</p>
<p>مقید کردن و پائدام در پائادان سندا این از خاقانی</p>	<p>مقید کردن و پائدام در پائادان سندا این از خاقانی</p>
<p>بر (پائدام) مذکور شد و هر دو موافق قیاس است</p>	<p>بر (پائدام) مذکور شد و هر دو موافق قیاس است</p>
<p>مصادر اصطلاحی - مراد است</p>	<p>پائدام نهادن</p>
<p>پائدام کردن و سندا این از کلمہ سندی بر (پائدام)</p>	<p>(آرو) الف) پائدام ہونا - مقید ہونا - گرفتار</p>
<p>گذشت (آرو) و کبیر پائدام کاشیدن -</p>	<p>ہونا ب) گرفتار کرنا - مقید کرنا -</p>
<p>اصطلاح - بقول انند سندا</p>	<p>پایی دامن خود کاشیدن - مصدر اصطلاحی - پایی دان</p>
<p>فرہنگ فرہنگ (۱) یعنی کفش و پا افزا زور (۲)</p>	<p>بقول انند سندا فرہنگ فرہنگ کنایہ از ناز آمدن</p>
<p>عرض کند کہ ہمہ محققین اہل زبان و</p>	<p>عرض کند کہ ہمہ محققین اہل زبان و زبانندان ازین</p>
<p>ساکت و معاصرین ہم بر زبان نداشتند (دامن اگرچہ موافق قیاس است و لیکن طالب سندا استعمال</p>	<p>ساکت و معاصرین ہم بر زبان نداشتند (دامن اگرچہ موافق قیاس است و لیکن طالب سندا استعمال</p>
<p>کاشیدن) مصدر نیست کہ بجایش می آید و (از چیری می باشیم (آرو) (۱) و کبیر پا افزا کہ پہلے</p>	<p>کاشیدن) مصدر نیست کہ بجایش می آید و (از چیری می باشیم (آرو) (۱) و کبیر پا افزا کہ پہلے</p>
<p>پای کاشیدن) ہم بجایش گذشت و معنی ترک افعال و</p>	<p>پای کاشیدن) ہم بجایش گذشت و معنی ترک افعال و</p>

<p>پای دور اصطلاح بقول بهارچیزی است</p>	<p>پای دور از کشیدن (مصدر اصطلاحی) صاحب</p>
<p>که تخمه در بران برود و آن در هندوستان چون نام بهار و مانند ذکر این کرده اند مولف عرض کند که</p>	<p>دارد (ملاحظه فرمائید) در نه تاگی باستی شاه را بر آستانه بهر دو معنی همان (پا دور از کشیدن) است که گذشت آخر از استاده بودن پای در بهیم ایتراست پوه صاحبان و سندی معنی اول از سلمان بهدر انجا مذکور (آر و و) بگردانند و از ستم هم ذکر این کرده اند مولف</p>
<p>معرض کند که حقیقت معنی بر (پاشنه دور) گذشت</p>	<p>پای در خا و آستان (مصدر اصطلاحی) بقول</p>
<p>بهار و بگردانند کنایه از مجروح گردانیدن (صائب)</p>	<p>دیگوه پاشنه دور</p>
<p>پای دور آوزون پر پشت (مصدر اصطلاحی)</p>	<p>مغیلان پای نازک طینتان را در خا دارد و پوه</p>
<p>نوشته گوید که بمعنی سوار شدن بر اسب است</p>	<p>صاحب اشعری این را (پای پر پشت اسب در آوند) چه غم دارد ز خار آنکس که آتش زیر پا دارد و پوه مولف عرض کند که موافق قیاس است که مولف عرض کند که ضرورت ندارد که اسب را بوجه خار خون از پای بر آوند گلگونی خمار اماند در مصدر داخل کرده این را با اسب خاص کنیم (آر و و) زخمی که نا- مجروح کرنا-</p>
<p>معنی این مصدر مطلق سوار شدن است (لغات)</p>	<p>پای در خواب رفتن (مصدر اصطلاحی)</p>
<p>آوزون و نیمه نامی پوه مخفی مباد که در سند بالا استعمال</p>	<p>جامی (ه) به پشت نگاه و در پای پوه بر آورد بقول بهار و مانند معروف دست ز می پیش نشد- مولف عرض کند که بمعنی خفتن باشد و لیکن</p>
<p>پای پر پشت است عیبی ندارد که موخره هم افاده</p>	<p>مشاق سند استعمال می را شیم (آر و و) سونا-</p>
<p>معنی بر کند (آر و و) سوار هونا-</p>	<p>پای در روان شکستن (مصدر اصطلاحی)</p>

بقول صاحب اصفی یعنی ترک آمد و بشکند کردن (صاحب) بقول بهار مراد است (پای در و امن آوردن)
 هر که خار آرزو در دیده دل بشکند پوی ترود مولف عرض کند که موافق قیاس است
 پای در و امن منزل بشکند پوی مولف عرض کند (صائب) سبب خویش در ویدم کلاهی
 که قناعت کردن و باز آمدن از وادوی (آرو) شد مرا پوی در و امن پناهی شد مرا
 قناعت کرنا و وادوی سے باز آنا آمد و رفت ترک کرنا (آرو) دیکو پای در و امن آوردن -

پای در و امن آوردن | مصدر اصطلاحی - پای در و امن شکستن | مصدر اصطلاحی -

بقول بهار مراد است (پای در و امن شکستن) صاحب بقول بهار و بجز و انند مراد است (پای در و امن
 انند و بجز هم ذکر این کرده با صراحت فریاد متفق آوردن) مولف عرض کند که موافق قیاس
 که ذکرش بهدر اینجا گذشت مولف عرض کند که است و همان که بر پای در و امن شکستن گذشت
 موافق قیاس است (سعدی) اگر پای در و امن و و امن هر دو یکی است (آرو) دیکو
 و امن آری چو کوه پوسرت ز آسمان بگذرد در پای در و امن شکستن -

شکوه پ (آرو) دیکو پای در و امن شکستن - پای در و امن کشیدن | مصدر اصطلاحی -

پای در و امن کشیدن | مصدر اصطلاحی - بقول بجز و بهار و انند مراد است همان (پای در
 بقول بجز مراد است (پای در و امن آوردن) مولف عرض کند که موافق قیاس است (آرو) دیکو پای
 عرض کند که موافق قیاس است معاصرین عجم که موافق قیاس است (آرو) دیکو پای
 بر زبان دارند (آرو) دیکو پای در و امن آوردن (آرو) دیکو پای در و امن آوردن

پای در و امن جمع کردن | مصدر اصطلاحی - پای در و امن گره کردن | مصدر اصطلاحی -

<p>ملقات نیست ازینکه اراده سیر یا سفر و دیوانه غرض کند که شتاق سند استعمال می بشیم (اُر دو) ^{لغت} نهین سبب گهرین نهین - باهر گه نهین - سواری جانے والی ہے -</p>	<p>بقول بحر اودن (پای وروامن آوردن) ^{لغت} غرض کند که شتاق سند استعمال می بشیم (اُر دو) دیکھو پای وروامن آوردن -</p>
<p>پای و در راه نہاوں مصدر اصطلاحی - (ان) پای و در رکاب باشند مصادر (ب) پای و در رکاب بود اصطلاحی -</p>	<p>پای و در راه نہاوں مصدر اصطلاحی - بقول انند بچوالہ فرہنگ فرنگسا معنی روان شد کوچ نمودن مولف غرض کند کہ موافق قیاسا است (اُر دو) جانا - کوچ کرنا -</p>
<p>صاحب آصفی ذکر (ب) کرده از معنی ساکت و سندش برای (پای و در رکاب باشند) است (صائب ۷) باقامت خم از عمر استادگی جوید پو پا در رکاب باشد تیریکہ در کمان است پمولف غرض کند کہ پا و پای ہر دو یکی است و ورین ہند</p>	<p>پای و در رکاب اصطلاح - بقول صاحب آصفی مراد پای برکاب کہ بجایش گذشت مولف غرض کند کہ صراحت کامل ہمدراجا کردہ ایم (اُر دو) دیکھو پا برکاب -</p>
<p>استعمال آست نہ پاسی عبی ندارد پا برکاب باشند (بجایش گذشت) و (الف) مراد و فرید علیہ آنت و (ب) مراد (الف) (اُر دو) دیکھو پا برکاب باشند -</p>	<p>پای و در رکاب است مقولہ - بقول مویدای و در سفر است و در سواریست ^{لغت} غرض کند کہ فارسیان این مقولہ را بحدہ موحده غرض کلمہ و رویدون تختانی پاسی استعمال میکنند</p>
<p>پای و در رکاب و شتاق مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>	<p>یعنی چون کسی بملاقات کسی آید ملازم یا صاحب مالک مکان گوید کہ (پا پرکابست) یعنی حالاموت</p>

<p>عرض کند که مرادف همان (پا برکاب مانند) است که بجایش گذشت و لیکن از سنه فحانی شیراز</p>	<p>است که بجایش گذشت (ارو) و یکپا برکاب مانند پیدا است که (۲) مجرد معنی آماوه کردن بهم ازین</p>
<p>پای در رکاب زدن مصدر اصطلاحی - مصدر پیدا است و هیچ تعلق با سفر ندارد (۳)</p>	<p>صاحبان بهار عجم دانند ذکر این کرده از معنی ساکت ساقی بیایک روزه بر فتن شباب کرد و چون می ده که عید مولف</p>
<p>عرض کند که گنایه از سوار شدن است پای طرب در رکاب کرد و (ارو) (۱) و یکپا پاور (میر معری ۳) خدمت کند عیان و رکاب ترا قدر رکاب کردن (۲) آماوه کرنا -</p>	<p>چون دست در عیان زنی و پای در رکاب پاور (ارو) پای در رکاب گردیدن مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر این کرده مولف عرض کند</p>
<p>پای در رکاب شدن مصدر اصطلاحی که مزید علییه و مرادف همان (پا در رکاب گردیدن) است که گذشت (ارو) و یکپا پاور رکاب گردیدن -</p>	<p>عرض کند که مرادف (پای در رکاب زدن) است پای در رکاب نهادن مصدر اصطلاحی</p>
<p>که گذشت معنی مباد که این مزید علییه (پا در رکاب) شدن) است که بجایش گذشت (ارو) و یکپا پاور رکاب شدن -</p>	<p>صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>
<p>عرض کند که مرادف (پا در رکاب کردن) است که بجایش گذشت (ارو) و یکپا پاور رکاب کردن</p>	<p>پای در رکاب کردن مصدر اصطلاحی - پای در رکاب پیش دوستان مثل صاحبان</p>
<p>عرض کند که (۱) مزید علییه همان (پا در رکاب کردن) در امثال فارسی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>	<p>صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>
<p>عرض کند که (۱) مزید علییه همان (پا در رکاب کردن) در امثال فارسی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>	<p>عرض کند که (۱) مزید علییه همان (پا در رکاب کردن) در امثال فارسی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>

<p>معرض کند کہ فارسیان بتعریف صحبت دوستان و متقابل آن با صحبت دشمنان این مثل راز نند مقصود آن است کہ با دشمنان آزادی و سیر باغ فائق نیست صحبت دوستان اگر چه با دوستان پامی و رزنجیر و قید باشند (ارو) و کن کتھمین و دوستون میں فقیری بہتر یا خیال با اتفاق دارند و دیگر محققین زبانان و اہل زبان ازین لغت سامت حنفی مہا و کہ این را</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ گوید کہ زمینی کہ در زیر غرقہ آستان شان مراد است (ارو) بادشاہوں واقع شود و این اصطلاح با پٹھان دہلی است در ملاحظہ اور مرتفعات گوید) سقایی شبنم و جاربش پامی و گشتن نسیم سحر خیز آماوہ خدمت شدہ باب پاشی و رفت و گناہ از عاجز و ناتوان شدن۔ صاحبان بحر و در ب پامی در شن اشتعال نمودند صاحب اتند (جہانگیری در ملحقات) ذکر این کردہ اند مولف بہ تفسیر (ب) نقل عبارت بہار کند مولف عرض کند کہ در سن بہ سین ہملہ و در شن بہ ہجہ چیری شدنش و کلمہ در زائد است و در گشتن ہم چینی نیست بخیاں ما (پامی و رش) باشد بہ شین مجملہ ویران و خراب شدن بجایش می آید پس آخر کہ یعنی زمین زیر غرقہ استعمال کردہ دشین مجملہ این کنایہ باشد از معنی عاجز شدن (ارو) در آخر این برای ضمیر فاعل است و اشارہ بہ باد شاہ عاجز ہونا۔ تا توان ہونا۔</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>
<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>	<p>اصطلاح بہ ہمار بکراٹ</p>

پامی درگل

اصطلاح - بہار گوید کہ کنایہ از واسطہ قرار یافتن کسی در کار می (ظہوری الف) مقید و گرفتار (شفیق اثر) از سرشک خود بغیرت نہ زان دست است آشوب غم او کہ آمد در میان پامی درگل ماندہ ام پوہچمان کہ آب گیر و سبز بیگانہ پامی قیامت پو (سلمان بیہ) کی رکاب پختہ گران پامی مولف عرض کند کہ مزید علیہ (پادریگل) بمعنی گرد و پو گرد نہ پامی تو در میان باشد پو مولف اول اوست کہ گذشت (آروو) دیکہو پادریگل عرض کند کہ موافق قیاس است و مراد (پادریگل) کے پہلے سے۔

پامی درگل ماندن | مصدر اصطلاحی - دیکہو پامیان نہادون۔

پامی دکان

اصطلاح - بقول دارستہ (الف) پامی دکان | مصدر اصطلاحی - بقول دارستہ

اصفہی ذکر این کردہ گوید کہ مقید و گرفتار بودن است (الف) پامی دکان | مصدر اصطلاحی - بقول دارستہ

پامی دکانی

بمجرہ دو مراد و پادگان کسی کہ پایش در گل ولای فرور و طاقت گرفتار و (پادکانی) کہ گذشت بہار ہم ذکر این کردہ مولف نذار و کنایہ از مقید و گرفتار بودن سندان بر عرض کند کہ ماصراحت کافی بہدراہجا کردہ ایم و این (پامی درگل) گذشت (آروو) گرفتار ہونا مقید مزید علیہ آنست بزیاوت تختانی بر پادگان (پادگان) ہونا۔ صاحب آصفیہ نے (کیچہن ہنسنا) پر فرمایا (شفای الف) بچار سنوی تگدی چو مشتری گیران پو ہے کہ کسی وقت پامصیبت میں گرفتار ہونا۔ نہادہ است شہباز روز پای دکافش پو شد (ب) دیکہو درگل رفتن پا)

پامی دکانی | مصدر اصطلاحی - بقول بھر

پامی درمیان آمدن

اصطلاحی - بقول بھر

پامی درمیان باشیدن | مصدر اصطلاحی - بقول بھر

(۷۸۳۱)

<p>مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ ہمدرا نجا مذکورہ</p>	<p>مراوت پای آوردن - صاحبان اصفی و بہار عجم بقدر این گویند کہ (پای و وضوح بر چیزی) قیام و استقامت</p>
<p>پای رنج دادن</p>	<p>گرفتند است مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (حافظ شیرازہ) کہ با رخم بر زمین و وقت پای</p>
<p>پای رنج کشیدن</p>	<p>بضرب اصولم بر آوردن جای پر (آردو) و یکہو پای آوردن یا بر اصطلاح - بقول انند بر وزن دار نام تیر ماہ ہمدرا نجا مذکور (آردو) و یکہو پای رنج دادن و کشیدن</p>
<p>پای رنج</p>	<p>مولف عرض کند کہ صاحب جامع این را بکسر پای رنج تختانی وزای ہوز یعنی فصل خریف آورده باعتبارش و پار رنج مولف عرض کند کہ این مزید علیہ پار رنج</p>
<p>پای رنج</p>	<p>گوئیم کہ اسم جامد فارسی قدیم است و از ملحقات لفظا کہ گذشت و صراحت ماخذ بر (ابر رنج) کرده ایم پای نباشد و آنچه صاحب انند این را بر برای ہمدرا (آردو) و یکہو پای رنج -</p>
<p>پای رجب</p>	<p>اخر قائم کرد غلطی کتابت می نماید باسی حال بدون سندا استعمال این را تسلیم نہ کنیم (آردو) (ماہ تیر) پاروب مولف عرض کند کہ این مزید علیہ آن</p>
<p>پای رجب</p>	<p>ندگہ - ماہ ہای شخصی کاچو ہماہینہ (خریف) بقول اصفیہ عربی - اسم مؤنث - ساوئی - وہ فصل جس میں جو کئی وغیرہ پیدا ہوتی ہے -</p>
<p>پای رنج</p>	<p>پای رنج اصطلاح - بقول برہان و بحر بہا و ناصری و موید و سراج مزید علیہ ہمان پای رنج کہ گذشت مختلف پائیز کہ فصل خزان و برگ ریزان باشد و فرماید کہ بازاری فارسی ہم آمده - صاحب جامع</p>

این را فصل خریف گوید و صاحب جهانگیری محقق کینم (آر و و) و کیهو پا افزار -

پائیز قانع - صاحبان سروری و رشیدی با جابجائی **پای زدن** مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی

مولف عرض کند که صراحت ماخذ بر پائیز کینم ذکر این کرده از سنی ساکت مولف عرض کند

اصل این است و در اینجا همین قدر کافی است که که مزید علییه همان پازدن است که بجای خود گذشت

این محقق آنست بحدث یک تحتانی (آر و و) نزان - و صراحت معنی و ماخذ به در اینجا کرده ایم (ظهوری

دیکهو باریز - خریف و دیکهو پاپیر - (ع) الحق که کارهای بد از بخت دیده ام و بخت

پاپیزار اصطلاح - بقول برهان بروزن پاندار خویش پای زدن التزام است (آر و و)

کفش و پا افزار باشند - صاحبان بهار جم و بحر و دیکهو پازدن -

سروری هم ذکر این کرده اند - خان آرزو در سر **پای زدن در رکاب** مصدر اصطلاحی -

می فرمایند که این محقق پا اوزار است و پیزار اماله صاحب آصفی گوید که بمعنی سوار شدن است -

این چرا که پی اماله پاست که یک پای آن حذت مولف عرض کند که موافق قیاس است

شده اند در صورت بکسر اول باشد و میتوان گفت (معزای نیشاپوری ع) خدمت کند عنان و

که پی محقق پای بود برین تقدیر بفتح اول خواهد بود رکاب تر اقدر و چون دست در عنان زنی و

و همین شهرت دارد و مولف عرض کند که بخمال پای در رکاب بختی مباد که اصل این (پا در

ماصل این (پای ازار) است و گنا به از کفش رکاب زدن) است و این مزید علییه آن زیادت

و پا افزار که کفش هم ساتر پنجه پاست الف چهارم تحتانی بر پا (آر و و) سوار هونا - پا و ن رکاب بیگنا

حذف شده و پاپیزار باقی ماند و صراحت پیزار بجایش **پای زدن** اصطلاح - بقول آنند سحواله

<p>پیدا اینش قدم و کنایه از وثیقه که برای حاکم زمین در مقام مقررہ پیدایمی شود و نسبت معنی دوم عرض می شود که بدون سند استقلال تسلیم و صراحت کامل این معنی اول بر پا نژده می آید - صاحبان کتب و انانہ ترکی پس نمیشود که این را لغت دانیم مخفی نیاید که تکمیل تعریف این بر پا نژده می آید (آرود) (۱) پروانه تقرر و ماموری جو بادشاہون سے کسی حاکم کو عطا ہو - مذکر - ویکو پا نژده (۲) علم - مذکر (۳) ویکو پا نژده - (۱) اصطلاح - بقول سروری (۱) پیوستہ معنی است معروف کہ در شیروان بز کو ہی یا بند گویند و (۲) کافی نیز کہ از معدن حاصل شود و فرماید کہ (۳) ورنہ ہنگ معنی تریاق (شاعرش) بسان در غنیت گروندہ و ہر گوی زیر مارش گوی پای ز ہر بڑ صاحب محیط بر جہا نیش گوید کہ با در ہر حیوانی است - صاحب</p>	<p>فرہنگ فرنگ معنی رہزن و حرا مزادہ مولف بدو معنی گذشت و این نژدہ بر لفظ پا و ذکر این معنی سند استقلال این معنی را و محاصرین عجم ازین ساکت چور - حرا مزادہ - مذکر - بقول برہان بروزن جائزہ کیسی دہند تا مردم اطاعت این را آورده فرماید علم آورده انار بیج نسندہ (نزاری ہستانی سے) ایچی آمدہ و پانژہ از حکم غزان آورده کہ ہانا این لغت مراد صاحب جامع پای معنی لفظ معنی میلا و صاحب</p>
--	---

<p>بصورت شیر و برای وسط صورت دیگر برای نزد صورت دیگر می ساختند و چون کسی برای در حضور خود سکه را فراموش کرده آن می زدند و بدو می سپردند و بعد از عزل باز پس می گرفتند تا بپایمیس بار دیگر هر کس حکم نکند (چنانکه در حبیب السیر مسطور) خان آرزو در سراج ذکر معنی اول و دوم کرده و پایزه را که بزای عربی گذ با این مخلوط فرموده می گوید که تحقیق این لفظ مرکب است از پایزه که ک نسبت است چنانکه در آتشیره و پاکتیره پس بزای تازی باشند فارسی و تهمانی را بنا بر تخفیف حذف کرده اند مولف سخن کند سبحان الله به خوش تحقیق است بخیاں ما این مبتدل پایزه باشد لفظاً چنانکه باز و باثر که زای هنوز بدل شد معنی لفظی این همان بنیاد میلا و بنیاد و پیدایش چیری و از نیکه بنیاد است که برینج بسته می شود آن رسن</p>	<p>اند می فرماید که همان پایزه که گذشت مولف معنی اول و دوم و سوم کی است و تحقیق این مزید علیہ (پایزه) است که بجایش گذشت (اگر دو) و یکو پایزه - پایه زیب اصطلاح - بقول آند بخواه فر فرنگ نوعی از زیور است که زنان در پاکتند معنی که مزید علیہ همان پایه است بجایش گذشت (اگر دو) و یکو پایزه این لفظ مرکب است از پایزه که ک نسبت است چنانکه در آتشیره و پاکتیره پس بزای تازی باشند فارسی و تهمانی را بنا بر تخفیف حذف کرده اند مولف سخن کند سبحان الله به خوش تحقیق است بخیاں ما این مبتدل پایزه باشد لفظاً چنانکه باز و باثر که زای هنوز بدل شد معنی لفظی این همان بنیاد میلا و بنیاد و پیدایش چیری و از نیکه بنیاد است که برینج بسته می شود آن رسن</p>
--	---

<p>پدین نام موسوم که دند و جازا یعنی دو دم مستعمل شد و پایسته کرده از صراحت کامل ساکت و صاحب</p>	<p>پدین نام موسوم که دند و جازا یعنی دو دم مستعمل شد و پایسته کرده از صراحت کامل ساکت و صاحب</p>
<p>معاصرین عجم گویند که حقیقت معنی سوم همین قدر است سروری از شنی (الف) با برهان تنقح (مسعود سعد</p>	<p>معاصرین عجم گویند که حقیقت معنی سوم همین قدر است سروری از شنی (الف) با برهان تنقح (مسعود سعد</p>
<p>که در اصفهان حاکم نومقرر شده را او شقیقه می داند و گفته اند چون سخن و ذل تو پنا نیست با هم ذل</p>	<p>که در اصفهان حاکم نومقرر شده را او شقیقه می داند و گفته اند چون سخن و ذل تو پنا نیست با هم ذل</p>
<p>از پروانه و در بعضی جا با بسید تمغه که برای هر یک من و غز تو پنا پید با صاحب تا صری بر (الف) بیفتد</p>	<p>از پروانه و در بعضی جا با بسید تمغه که برای هر یک من و غز تو پنا پید با صاحب تا صری بر (الف) بیفتد</p>
<p>مجموده بصورتی خاص معین است و از نیکه این پروانه که معنی پائیده و پائیدن و ثبات و بقا صاحب برید</p>	<p>مجموده بصورتی خاص معین است و از نیکه این پروانه که معنی پائیده و پائیدن و ثبات و بقا صاحب برید</p>
<p>یا تمغه بنیاد حکومت مفوضه می باشد آن را هم پسیل بر (الف) معیر باید که یعنی بقا و ثبات کرده و پائیده</p>	<p>یا تمغه بنیاد حکومت مفوضه می باشد آن را هم پسیل بر (الف) معیر باید که یعنی بقا و ثبات کرده و پائیده</p>
<p>مجاز پدین اسم می خوانند و استعمال این لغت معنی خان آرزو و سراج می فرماید که (الف) مشتق از</p>	<p>مجاز پدین اسم می خوانند و استعمال این لغت معنی خان آرزو و سراج می فرماید که (الف) مشتق از</p>
<p>سوم با زامی فارسی و عربی هر دو مشهور این است پائستن معنی پائیدن یعنی بقا و ثبات و برین قیاس</p>	<p>سوم با زامی فارسی و عربی هر دو مشهور این است پائستن معنی پائیدن یعنی بقا و ثبات و برین قیاس</p>
<p>حقیقت این لغت که طرز بیان محققین با نام و نشان پائسته مولف عرض کند که غیر از برهان محققین</p>	<p>حقیقت این لغت که طرز بیان محققین با نام و نشان پائسته مولف عرض کند که غیر از برهان محققین</p>
<p>آزاد پریشان کرده (آر و و) (د) شیخ کی و ه رسی جو در (الف) سکندری خورده اند یا از اجمال کارگزار</p>	<p>آزاد پریشان کرده (آر و و) (د) شیخ کی و ه رسی جو در (الف) سکندری خورده اند یا از اجمال کارگزار</p>
<p>میخون پر با ندی جاتی ہے جس سے خیمہ کھڑا رہتا ہے یا بی حقیقت نبروه و محققین از زبان از قواعد خود</p>	<p>میخون پر با ندی جاتی ہے جس سے خیمہ کھڑا رہتا ہے یا بی حقیقت نبروه و محققین از زبان از قواعد خود</p>
<p>موت (۲) و ه رسی جو کپڑے کی نگام پر باند ہتے بی خبر سخی آنست که (الف) یعنی اول اسم مصدر</p>	<p>موت (۲) و ه رسی جو کپڑے کی نگام پر باند ہتے بی خبر سخی آنست که (الف) یعنی اول اسم مصدر</p>
<p>هین (۳) و ه پروانه یا تمغه جو اصفهان میں حاکم نو است یعنی (پ) از همین اسم مصدر و علامت</p>	<p>هین (۳) و ه پروانه یا تمغه جو اصفهان میں حاکم نو است یعنی (پ) از همین اسم مصدر و علامت</p>
<p>مقررہ کو ویا جاتا ہے۔ مذکر۔ مصدر تن وضع شدہ بجزوف یکا نامی نونانی و (۲)</p>	<p>مقررہ کو ویا جاتا ہے۔ مذکر۔ مصدر تن وضع شدہ بجزوف یکا نامی نونانی و (۲)</p>
<p>حباب (الف) پائست (الف) بقول برهان (ا) ماضی مطلق (ب) و (ب) مصدر نیست بقول صاحب</p>	<p>حباب (الف) پائست (الف) بقول برهان (ا) ماضی مطلق (ب) و (ب) مصدر نیست بقول صاحب</p>
<p>(ب) پائستن بمعنی بقا و (۳) ثبات کرده بحر بر وزن دانستن فاعل التصریف معنی بقا و پائیده و ماند صاحب شیبی ذکر کرده و با حقیقت ثبات کردن و پائیده و وایم بودن و فرماید که پاید</p>	<p>(ب) پائستن بمعنی بقا و (۳) ثبات کرده بحر بر وزن دانستن فاعل التصریف معنی بقا و پائیده و ماند صاحب شیبی ذکر کرده و با حقیقت ثبات کردن و پائیده و وایم بودن و فرماید که پاید</p>

سوارش اوست ما میگوئیم که (ب) سالم التصریف
 مشتقات مصدر پاستن که اناوه معنی زانگی کند
 است نه کامل التصریف و در سالم التصریف غیر از
 ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید و پای مصراع مصدر همیشه رهنه والا -
 ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید و پای مصراع مصدر همیشه رهنه والا -

پاییدن است که می آید (آر و و) (الف) (۱) پای سخت کردن

پاییدن است که می آید (آر و و) (الف) (۱) پای سخت کردن
 بقول بهار روانند قیام و استقامت گرفتن (صائب)
 رهنه - باقی رهنه -

پای سنور اصطلاح - بقول بهار و جهانگیری
 از میان مکر که مکن گسخت پو مولف عرض کند

و جامع و بجز و سراج با تالی قرشت مضموم بود که موافق قیاس است (ظهوری سه) هر جا نهال
 و رای بی نقطه زده نام ساز نیست و آن کمیته ترین آرزویم پای سخت کرد پو و دست زمانه زخم بدوش
 ساز است مولف عرض کند که ساخت این تبر نهاد پو (آر و و) قدم جانا - قدم کارنا - و یکپو با پنا

شبیه به پای ستور است مرکب اصفانی است پای سخن اصطلاح - بقول بهار و رشیدی

و کنایه (آر و و) یک ساز کا نام فارسی مین پایه سراج و بجز و جهانگیری (طغقات) کنایه از قوت و استوار
 ستور به جو اوقی قسم کا ساز نه - مذکر - سخن (فطامی سه) پای سخن را که در از است و ستور

پایسته اصطلاح - بقول بهار و جهانگیری
 سنگ سز پرده او بر شکست پو مولف عرض کند

رشیدی و سرور می بر وزن و انسته بقا کرده و پاینده که موافق قیاس است (آر و و) گفتگوی قوت - موت
 و و آئی (ناصر خسرو سه) پها تا چه در خور و پایسته پای

و و آئی (ناصر خسرو سه) پها تا چه در خور و پایسته پای
 پای سخت کردن

و گردن بکس نپایسته پو مولف عرض کند از بهار روانند کنایه از بیجا کردن پای (صائب) و ستور

تهدید کار من به نگاه نخست کرد و پو بر کس که دید **پای سنگ** اصطلاح - بقول بهار و بحر و
 جلوه او پای است کرد و پو مولف عرض کند که رشیدی و تویه در اوت همان پای سنگ که گذشت (مولانا
 معنی لفظی این آیهست رفتار کردن و کنایه باشد کاتبی ع) لیک در میزان حملت کم بود و پای سنگ
 از کم طاقت شدن در رفتار (اگر و) رفتار مولف عرض کند که حقیقت این بر پای سنگ بیان
 بین کم طاقت هونا چل نه سگنا - کرده ایم و این مزید علییه پای سنگ است که گذشت

پای سفر اصطلاح - بقول بهار و انند دیگر هیچ (اگر و) دیکه پای سنگ اور پار سنگ -

باضافت - پای که بدان سفر کنند و برین قیاس **پای سنگین** اصطلاح - بقول بحر (۱) استواری

(پای هر ب) و پای گریز) و همچنین است (پای سبب) و (۲) پای که از جا نچنید - صاحبان انند و سوبید سینی
 و (پای سخی) و (پای طلب) و (پای جستجو) و اما دوم فافع مولف عرض کند که مرکب توصیفی است

این دفر ماید که درین استعاره است (مما ینبیه) و کنایه از معنی دوم و معنی اول مجاز آن شتاق سند
 چون خم از کوی معان پای سفر نیست مرا پو اگر شوم استعمال می باشیم که محققین اهل زبان ازین ساکت اند

آب ازین خاک گذر نیست مرا پو مولف عرض (اگر و) (۱) استواری موتث (۲) و پاون
 کند که معنی بیان کرده محققین بالا غلط است پای جو جگه سے نه بے بنگر -

درینجا بعضی طاقت و پاراست که بر معنی دوش گذشت **پای سبیل** اصطلاح - بقول رشیدی صراحی

پس معنی لفظی این طاقت سفر و یارای سفر است بصورت پای سبیل نام و بعضی گفته اند که نوعی سبیل
 درین معنی است و دیگر مرگبات هم که بالا ندر کشد است (نظامی ع) پای سبیل از سر طبع او یک پهل

(اگر و) سفر کی طاقت به نمر کی قدرت - موتث - نشان بر سره رشیم پو خان آرد و در صراج بنگر فو

اصطلاح -	رشیدی گوید کہ وجہ تسمیہ دیگر یہی باشد مولف
دالف بقول	عرض کند کہ سپہیل بقول تنخیب معنی دار و (د) نام
اندو موید	ستارہ و (۲) نام قلعه و (۳) نام شخصی مشہور بچیل
د (ج)	بارشیدی درست گوید و معاصرین عجم ہم تاہدیش
د (ج)	کنند کہ این قسم پیالہ بطرز خاص ایجاد سپہیل است
د (ج)	کہ بسیار و تشمند بود در فارسیان بیای سپہیلیش موسوم کردند
د (ج)	د (ر و) ایک خاص قسم کے پیالہ شراب کو فارسیوں
د (ج)	نے پای سپہیل کہا ہے سدر
د (ج)	اصطلاح بقول اندر بجوالہ فرہنگ
د (ج)	فرنگ معنی تہگاہ است - صاحب غیاث تہگاہ
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	گوید کہ معنی کمر است و صاحب برہان گوید کہ تہگاہ
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	ہا میں شکم و پہلو را گویند و صاحب ناصری ہمزبان
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	مولف عرض کند کہ کمر پای شکم گفتن من و جیر
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	درست باشد کہ کمر زیر شکم است و دیگر محققین ازین
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	اصطلاح ساکت و این از قبیل (انگشت شکم) باشد مردان
اصطلاح بقول برہان و سروی و رشیدی	و معنی کمر موافق قیاس مشتاق سند استعمال می باشیم

واقع است و رانجاست عقبتہ کہ چون شیطان اول گویند کہ (۲) بمعنی شفاعت است مولف
 در انجا رسد در بندی اند مولف عرض کند کہ یا عرض کند کہ معنی اول موافق قیاس است و برا
 معنی اول است و شیب مختلف نشیب و زمین سخت را معنی دوم طالب سدا استعمال می باشیم معا صرین
 بهم نام است و معنی لفظی این چیز سختی دارندہ عجم بر زبان ندارند (اُر دو) (۱) عدل کی قوت
 و گمانہ بر اثر همان مقام کہ بالاندکور شد (اُر دو) مونث (۲) شفاعت - موثقت -

وہ مقام جهان حجاج رمی جاہ کرتے ہیں یعنی **پای عقل** اصطلاح - بقول بحر (۱) بمعنی
 پتھر و سنگیہ ہیں - مذکر -
 قوت عقل و (۲) حرف لام - صاحبان اندو

پای طرب بر آوردن مصدر اصطلاحی -
 بقول بحر معنی چرخ زدن و رقص کردن - صاحبان
 اول موافق قیاس است و برای معنی دوم مست

انند و موید ذکر امر حاضر این (پای طرب بک برار) سدا استعمال می باشیم کہ معا صرین عجم بر زبان ندارند
 کہ وہ گویند یعنی چرخ زن و رقص کن مولف عرض (اُر دو) (۱) عقل کی قوت - مونث (۲) حرف لام یک

کند کہ لفظ بک را درین مصدر اصطلاحی داخل کرد **پای علم** اصطلاح - بقول بہار و اندر بفتح عین
 درست نباشد و این مصدر می است موافق قیاس
 جمله و لام مراد است همان (پا علم) کہ گذشت مولف

و لیکن معا صرین عجم بر زبان ندارند (اُر دو) عرض کند کہ صراحت کامل بہدر انجا کردہ ایم مزین
 نیست کہ این مزید علیہ آنست زیادت سخنانی
 ناچنا - رقص کرنا -

پای عدل اصطلاح - بقول بحر (۱) قوت
 و قدرت عدل - صاحبان اند و موید مذکر معنی
 کہ نلک پور ہنہو نیم پای علمی دا ذکر دوز (اُر دو)

<p>دیکھو یا علم - کناہہ ازماندن و توقف کردن مولف عرض کند</p>	<p>پای علم رنگین کردن مصدر اصطلاحی جہاں کناہہ کہ موافق قیاس است (آر و و) توقف کرنا جہاں</p>
<p>بہ بحر عجم و وارستہ ذکر این کرده مولف عرض کند آصفیہ نے (پاؤن کینچینا) پر نرما یا ہے ترک کو چہ کہ مزید علیہ بہان (پا علم رنگین کردن) کہ بجائیش گذر دی کرنا - چلنے پھرنے سے ہاتھ اٹھانا -</p>	<p>بہ بحر عجم و وارستہ ذکر این کرده مولف عرض کند آصفیہ نے (پاؤن کینچینا) پر نرما یا ہے ترک کو چہ کہ مزید علیہ بہان (پا علم رنگین کردن) کہ بجائیش گذر دی کرنا - چلنے پھرنے سے ہاتھ اٹھانا -</p>
<p>دستد این ہم ہمدرا انجانہ کوز (آر و و) دیکھو یا علم پای فرار اصطلاح - بقول جہانگیری و شیبانی مراد ہ پای فرار کہ گذشت مولف عرض</p>	<p>دستد این ہم ہمدرا انجانہ کوز (آر و و) دیکھو یا علم پای فرار اصطلاح - بقول جہانگیری و شیبانی مراد ہ پای فرار کہ گذشت مولف عرض</p>
<p>رنگین کردن - پای فرو رفتن گنج مصدر اصطلاحی - صاف کہ صراحت کافی ہمدرا انجانہ کردہ ایم (آر و و) آصفی ذکر این کرده مولف عرض کند کہ مزید علیہ بہان دیکھو یا فرار -</p>	<p>رنگین کردن - پای فرو رفتن گنج مصدر اصطلاحی - صاف کہ صراحت کافی ہمدرا انجانہ کردہ ایم (آر و و) آصفی ذکر این کرده مولف عرض کند کہ مزید علیہ بہان دیکھو یا فرار -</p>
<p>(پا گنج فرو رفتن) است کہ بجائیش گذشت (آر و و) پای فشارون مصدر اصطلاحی - دیکھو (پا گنج فرو رفتن)</p>	<p>(پا گنج فرو رفتن) است کہ بجائیش گذشت (آر و و) پای فشارون مصدر اصطلاحی - دیکھو (پا گنج فرو رفتن)</p>
<p>(پا) پای فشارون (الف) پای فشارون مصدر اصطلاحی - بقول بہار و بحر و انشد بعضی پای انداختن دران و بحر و (جہانگیری و ملحقات) کناہہ از استواری</p>	<p>(پا) پای فشارون (الف) پای فشارون مصدر اصطلاحی - بقول بہار و بحر و انشد بعضی پای انداختن دران و بحر و (جہانگیری و ملحقات) کناہہ از استواری</p>
<p>دخوات جہاں الدین سلمان (ع) زمانہ و وقت و ثبات قدم و پرنیدن و کناہہ از ایستادگی کردن رنگینت آسمان کفشی پو فرو کر و جلالتش دران در صودا ہم مولف عرض کند کہ (ب) مزید علیہ</p>	<p>دخوات جہاں الدین سلمان (ع) زمانہ و وقت و ثبات قدم و پرنیدن و کناہہ از ایستادگی کردن رنگینت آسمان کفشی پو فرو کر و جلالتش دران در صودا ہم مولف عرض کند کہ (ب) مزید علیہ</p>
<p>مشرقی پای پو (آر و و) کسی چہ زمین پاؤن ڈالنا - بہان (پا فشارون) و دافشارون پا کہ بجائیش پای فرو کشیدن مصدر اصطلاحی بقول گذشت مخفی صبا کہ فشارون و فشارون یا ہم</p>	<p>مشرقی پای پو (آر و و) کسی چہ زمین پاؤن ڈالنا - بہان (پا فشارون) و دافشارون پا کہ بجائیش پای فرو کشیدن مصدر اصطلاحی بقول گذشت مخفی صبا کہ فشارون و فشارون یا ہم</p>
<p>بربان و بحر و بہار و انشد و رشیدی و (جہانگیری و ملحقات) مترادف است تشریح بیان کردہ انشد و رشیدی</p>	<p>بربان و بحر و بہار و انشد و رشیدی و (جہانگیری و ملحقات) مترادف است تشریح بیان کردہ انشد و رشیدی</p>

<p>پایکار آب و ستان و طشت (درودسی لثه) بدو گفت بهرام رو پایکار پویا در که سرگین کند بر کنار پو مخفی میا و که معنی ختم کار هم آمده و این معنی در ای هر پنج معانی (پاکار) است (نظوری)</p>	<p>نسبت (الف) ناقص باشد (الف) و (ب) هر دو مراد یکدیگر است (نظوری) پائے بیخافشده شوق پو صبر همه بیوفایر آمده پو (ارو) و یکپو انشرون پا -</p>
<p>پایک بقول انند و غیبات بفتح تخمائی معنی مگر در وی پای کار آمد پو برای ناله اول را پیاده مولف عرض کند که معاصرین عجم است و محققین اهل زبان ترک کرده اند مشتاق سند استغفار آخر کار -</p>	<p>پایک بقول انند و غیبات بفتح تخمائی معنی مگر در وی پای کار آمد پو برای ناله اول را پیاده مولف عرض کند که معاصرین عجم است و محققین اهل زبان ترک کرده اند مشتاق سند استغفار آخر کار -</p>
<p>پای کاشت اصطلاح بقول انند بحواله فرنگ فرنگ زمینیکه برای کاشت و زراعت بر عایای غیر ساکنان آنجا بدهند مولف عرض کند که موافق قیاس است و این قسم کاشتکاران را پاکار هم گفته که بر معنی پنجم پاکار گذشت - ماخذ</p>	<p>می باشیم - ظاهر آن نسبت یافته میشود یعنی به پاکار که از پیاده (ارو) پیاده - بقول تصنیف فارسی اسم مذکر پیدل - سه و ار کافقیص شرط یا غیره و یکپو (پیاده)</p>
<p>اصطلاح بقول برهان و بحر و بهار این جزین نباشد که این زمین است که فراغین این از مقامات خود آمده کاشت می کنند گویا این مزید علیها آفت و شامل باشد بر همه معانی مفعول ترکیبی است لیس زمینیکه کاشت آن بوسیله پای شد (ارو) و زمین جس کی کاشت</p>	<p>اصطلاح بقول برهان و بحر و بهار این جزین نباشد که این زمین است که فراغین این از مقامات خود آمده کاشت می کنند گویا این مزید علیها آفت و شامل باشد بر همه معانی مفعول ترکیبی است لیس زمینیکه کاشت آن بوسیله پای شد (ارو) و زمین جس کی کاشت</p>

ساکنان مواضع غیر کرین - موٹت -

شرید علیہ بیان (پاؤن مین زسیدن) است گزشت

پای کالسکه

اصطلاح - بقول صاحب روزنامہ

(ظہوری سے) سرراہوای پایہ منصور و در سراسر است

بجو الہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بازوی پہل

اینک ز شادیم بندہ بین پانچیرسد پو محقق مباد کہ دین

را گویند مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

سند استعمال پاست - یعنی ندر کہ اصل پای

(آرو) پای - بقول آصفیہ - ہندی - اسم مذکر -

باشند (آرو) ویکو (پاؤن مین زسیدن)

کٹاشی کا چکر - چاک -

پای کسی در حنا بستن

اصطلاحی

پای کسی بز زمین آوردن

اصطلاحی

بقول بہار و بچروا نند (۱) کنبیہ از زبون ساتمقن

بقول بہار و بچروا نند کنبیہ از بازو اشقن کسی را

و (۲) بز زمین زون چنانچہ پہلو انان قوی حریف

موتد پو برور قدر تو پای نخت جوازا پو (پاؤن مین)

ضعیف را ز بون سازند و بز زمین زنند (انوری)

محدود را اشکوہ المتخلص پس لطافتی سے (دیر شد ویر

سے کہ روزگار نشا گرایے بز زمین آرو پو شیخ ہم بنو خاتم

چون نی آئی پو گرت پای در حنا بستند پو مولف

شدن کہ دستش گیر پو مولف عرض کند کہ چون

عرض کند کہ چون حنادر پای بندند موقع رفتار

کسی را بز زمین زنند پایش مثل کسی کہ بز زمین دراز

نماند از ہمین عادت این اصطلاح قائم شد

کشد بز زمین می آید از ہمین عادت این اصطلاح

(آرو) چلنے سے روکنا - صاحب آصفیہ نے

قرار یافت معنی اولی جاز آن (آرو) کسی

(پاؤن مین ہندی لگنا) پر فرمایا ہے عذریجا

کو منلوب کرنا (۲) زمین پر سے مارنا -

ہونا - یہا نہ ہونا - آپ ہی نے (پاؤن مین کیا ہندی

اصطلاحی لگی ہے) پر فرمایا ہے (بطور طنز) کیا ہندی کے

پای کسی بز زمین زسیدن

پای کسی بز زمین زسیدن

اصطلاحی لگی ہے) پر فرمایا ہے (بطور طنز) کیا ہندی کے

<p>باعث آنے جانے سے مجبور ہوئے مولف عرض صاحب (جہانگیری در لطافات) بر معنی اول و دومش کرتا ہے کہ فارسی مصدر سی کا متعدی ہے۔</p>	<p>تایخ۔ مولف عرض کند کہ این مزید علیہ آنست و مسرا</p>
<p>ماخذ ہمدرا بخا گذشت (آر دو) دیکھو پاکشاون۔</p>	<p>(الف) پامی کسی در میان باشین</p>
<p>مصدر اصطلاحی۔ بقول انند</p>	<p>(ب) پامی کسی در میان بودن</p>
<p>بحوالہ فرہنگ فرنگ کنایہ از باز آمدن۔ صاحب</p>	<p>مصدر اصطلاحی۔ بقول بہار و بحر وانند</p>
<p>اصفی گوید کہ معنی آہستہ رفتن مولف عرض کند</p>	<p>واسطہ بودن آنکس در میان چیزیں (صائب</p>
<p>کہ این مزید علیہ (پاکشیدن) است بہر دو معنی کہ</p>	<p>سے) از غیرت رکابت از دیدہ خون روانست پو</p>
<p>ہمدرا بخا گذر و ہمدرا بخا گذر</p>	<p>اما چہ میتوان کرد پامی تو در میانست پو (طالب اہلی</p>
<p>معنی بیان کردہ انند متعلق بہ معنی دوم آنست</p>	<p>سے) جگر خورون بود گر پامی رشکی در میان باشد</p>
<p>(آر دو) دیکھو پاکشیدن۔</p>	<p>ملقات قومی سرمایہ پی دستگان بر او پو مولف</p>
<p>اصطلاح۔ بقول</p>	<p>عرض کند کہ مند صائب متعلق بہ (ب) نباشد و مند</p>
<p>(الف) پامی کلاغ</p>	<p>اہلی متعلق است بہ (الف) و این مرادف (پامی</p>
<p>نوعی از خط ارباب</p>	<p>بہار و بحر و از سنہ وانند (۱) مراد از خط ارباب</p>
<p>در میان باشین) است کہ گذشت آنا کہ است</p>	<p>ویوان کہ پرزشت و ناخوان باشد چنان می نما</p>
<p>مراد از قلم جو کہ مثل</p>	<p>ر از لطافات بودن گیرند سکندری خورد (آر دو) کہ گویا کلاغ پنجه زود و (۲) مراد از قلم جو کہ مثل</p>
<p>زراخ سیاہ و خشکی باشد (سلیم) وارد از</p>	<p>الف و ب دیکھو (پامی در میان باشین)</p>
<p>خط شکستہ انتعاشی طبع او پو زشت تر باشی</p>	<p>مصدر اصطلاحی۔ بقول</p>
<p>چون شود پامی کلاغ پو مولف عرض کند کہ ناریا</p>	<p>پامی کشاون</p>
<p>پہار و بحر وانند مرادف (پاکشاون) کہ گذشت</p>	<p>پہار و بحر وانند مرادف (پاکشاون) کہ گذشت</p>

<p>خط شکسته را که قسمی از خطوط است (پای کلاغ) مولف عرض کند که موافق قیاس است</p>	<p>گویند و از سند سلیم ----- (اُرو) و یکپو (پای کم آورون)</p>
<p>خط شکسته ظاهر است فتاوی و معنی دوم (الف) در سراج این را مرادف (پای کم آورون) گفته</p>	<p>(ب) پای کلاغ شدن بمعنی نوشته شدن پای کم داشتن مصدر اصطلاحی - خان آرزو</p>
<p>اگر چه موافق قیاس است ولیکن بدون سند و صاحب بحر گوید که بمعنی حرفیت شدن و برابری استعمال تسلیم نکنیم که محققین اهل زبان و محاصرین نکرده و بر نیامدن مولف را یا خان آرزو اتفاق</p>	<p>عجم ازین ساکت (اُرو) (الف) (د) شکسته است و موافق قیاس (اُرو) و یکپو پای کم آورون</p>
<p>خط - مذکر (۲) قلم - مذکر (ب) شکسته خط لکها جانا پای کم نبودن از کسی مصدر اصطلاحی</p>	<p>پای کم آورون مصدر اصطلاحی - بقول بهار مرادف (پای کم نیارون و پای کم</p>
<p>بحر کوتاهی کردن در کاری بمقابله کسی مرادف نداشتن از کسی) کنایه از مساوی و برابر بودن (پای کم بودن) که می آید - خان آرزو در سراج و در رتبه (محمد سعید اشرف ع) مارست و نیست</p>	<p>گوید که مرادف (پای کم داشتن) که می آید بمعنی پای کمش از هزار پای پو مولف عرض کند که مساوی و برابر نبودن مولف عرض کند که این مرادف همان هر سه مصادر گذشته در لغت است</p>
<p>معنی بیان کرده خان آرزو بهتر از بحر است تسامح بهار است که نیست را در طحقات نبودن</p>	<p>و موافق قیاس (اُرو) مساوی اور برابر نهونام خیال کرد (اُرو) مرتبه بین مساوی اور برابر نهونام</p>
<p>پای کم نبودن مصدر اصطلاحی - بقول (الف) پای کم نداشتن از کسی مصدر</p>	<p>بحر مرادف (پای کم آورون) که گذشت - (ب) پای کم نیارون از کسی اصطلاحی</p>

<p>بقول بہار مراد مصدر گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (محسن تاثیرہ) تا یا درخی</p>	<p>نبات کا نام ہے جو چڑیا کے پنجے سے مشابہ ہوتی ہے ہوش پای کسندہ کروں مصدر اصطلاحی - بقول</p>
<p>گشتہ پیراغ دل تاثیر پو پای کی از صبح گزار دوم شامش پو (آر دو) الف وب دیکو (پای کم نبود)</p>	<p>بہار مراد (پای آوردن) گذشتہ - مولف شامش پو (آر دو) الف وب دیکو (پای کم نبود) شامش پو (آر دو) الف وب دیکو (پای کم نبود) شامش پو (آر دو) الف وب دیکو (پای کم نبود)</p>
<p>از کسی پای کنجشک اصطلاح - صاحب محیط بذیل</p>	<p>بشم بر زبان ندرند و دیگر محققین ازین ساکت - (آر دو) دیکو پای آوردن -</p>
<p>(پتاکال) گوید کہ این را در ہندی (چنکا چرن) نامند و عبری (رجل العصافیر) و بعضی مردم آنرا</p>	<p>پای کوب اصطلاح - بقول بہار و موید</p>
<p>بہار و عبری (رجل العصافیر) و بعضی مردم آنرا (ہا تا جوڑی) نامند و آن نباتی است بسیار</p>	<p>بہار و عبری (رجل العصافیر) و بعضی مردم آنرا (ہا تا جوڑی) نامند و آن نباتی است بسیار</p>
<p>خرد و نازک مثل پنہ کنجشک کہ بروقت گرفتن چیزی جمع می گرداند گرم و خشک در دوم است بہت</p>	<p>خرد و نازک مثل پنہ کنجشک کہ بروقت گرفتن چیزی جمع می گرداند گرم و خشک در دوم است بہت</p>
<p>بیساری ہای طفلان و صبیان و دفع سرعت انزال موثر است و فرماید کہ از بعضی زنان تجربہ کار مربع</p>	<p>بیساری ہای طفلان و صبیان و دفع سرعت انزال موثر است و فرماید کہ از بعضی زنان تجربہ کار مربع</p>
<p>شدت و روزہ موجب سہولت تولد است پای کوبان اصطلاح صاحب بہار عجم بذیل</p>	<p>شدت و روزہ موجب سہولت تولد است پای کوبان اصطلاح صاحب بہار عجم بذیل</p>
<p>مولف عرض کند کہ موافق قیاس است و استعارہ (آر دو) پتاکال - چنکا چرن ایک دو</p>	<p>پای کوب این را یعنی (۱) رقص کنان و (۲) چیم پای کوب گفتہ (میر خسرو شہ) پس انگہ بہت و متوری</p>

<p>زخوبان پوروان شد سومی شیرین پای کوبان پوروان (پاکوفتن بہہ معانیث) صاحب (جہانگیری مولف عرض کند کہ معنی اول اسم حال مصدر و ملحقات) نوکر این کردہ (مولوی منوی سے) (پای کوبیدن) است و معنی دوم بالف و لون چون پیش ازین ولادت بودیم پای کوبا پو و طلمت جمع (آر ۹۹) (۱۱) سوقت ناچنے والا۔ رقصان (۲) رحم از بہر شکر جان پو مولف عرض کند کہ فرید علیہ نامچنے والے۔</p>	<p>پای کوبی اصطلاح۔ مزید علیہ ہمان پای کوبی است کہ معنی رقص گذشت (ظہوری سے) کجا شمع کو بدور و موید و جامع بروزن جایگاہ (اک کفش کن و صف نما پای کوبی پڑ کہ پروانہ دستک زمان بر نپڑ پو پو صاحب ناصری گوید کہ معنی ترکیبی این جای پای عرض کند کہ موافق قیاس (آر ۹۹) ویکہو پای کوبی۔ خان آرزو در سراج گوید کہ در حقیقت این لفظ پای کوتاہ کردن مصدر اصطلاحی۔ ترک جای پاست و بہن معنی مجاز است مولف آمد و شد کردن است مولف عرض کند کہ عرض کند کہ جای را کہ در اینجا صف فعال است موافق قیاس است (ظہوری سے) کرد کوتاہ ظہوری پایگاہ و جامی پاکفتن موافق قیاس است کہ پای اگر از کوی تو پای پو و شش اند دست جفائی تو در اینجا کفش را دور کند و باز می پوشد و اسحق ہمان بر مسرت پو (آر ۹۹) پاؤن سہینا۔ بقول کہ ان معنی مجاز است (آر ۹۹) وہ مقام جہان اصفیہ ترک کو چہ گردی کرنا۔ پاؤن کینچنای ہی نہیں جو تیان پاؤن سے جدا کرتے ہیں۔ مذکر۔ معنون میں ہے ویکہو پای فر و کشیدن۔</p>
<p>پایگاہ اصطلاح۔ بقول برہان و بحر و ناصری صاحب ناصری گوید کہ معنی ترکیبی این جای پای خان آرزو در سراج گوید کہ در حقیقت این لفظ پای کوتاہ کردن مصدر اصطلاحی۔ ترک جای پاست و بہن معنی مجاز است مولف آمد و شد کردن است مولف عرض کند کہ عرض کند کہ جای را کہ در اینجا صف فعال است موافق قیاس است (ظہوری سے) کرد کوتاہ ظہوری پایگاہ و جامی پاکفتن موافق قیاس است کہ پای اگر از کوی تو پای پو و شش اند دست جفائی تو در اینجا کفش را دور کند و باز می پوشد و اسحق ہمان بر مسرت پو (آر ۹۹) پاؤن سہینا۔ بقول کہ ان معنی مجاز است (آر ۹۹) وہ مقام جہان اصفیہ ترک کو چہ گردی کرنا۔ پاؤن کینچنای ہی نہیں جو تیان پاؤن سے جدا کرتے ہیں۔ مذکر۔ معنون میں ہے ویکہو پای فر و کشیدن۔</p>	<p>پای کوبی اصطلاح۔ مزید علیہ ہمان پای کوبی است کہ معنی رقص گذشت (ظہوری سے) کجا شمع کو بدور و موید و جامع بروزن جایگاہ (اک کفش کن و صف نما پای کوبی پڑ کہ پروانہ دستک زمان بر نپڑ پو پو صاحب ناصری گوید کہ معنی ترکیبی این جای پای عرض کند کہ موافق قیاس (آر ۹۹) ویکہو پای کوبی۔ خان آرزو در سراج گوید کہ در حقیقت این لفظ پای کوتاہ کردن مصدر اصطلاحی۔ ترک جای پاست و بہن معنی مجاز است مولف آمد و شد کردن است مولف عرض کند کہ عرض کند کہ جای را کہ در اینجا صف فعال است موافق قیاس است (ظہوری سے) کرد کوتاہ ظہوری پایگاہ و جامی پاکفتن موافق قیاس است کہ پای اگر از کوی تو پای پو و شش اند دست جفائی تو در اینجا کفش را دور کند و باز می پوشد و اسحق ہمان بر مسرت پو (آر ۹۹) پاؤن سہینا۔ بقول کہ ان معنی مجاز است (آر ۹۹) وہ مقام جہان اصفیہ ترک کو چہ گردی کرنا۔ پاؤن کینچنای ہی نہیں جو تیان پاؤن سے جدا کرتے ہیں۔ مذکر۔ معنون میں ہے ویکہو پای فر و کشیدن۔</p>

<p>(۴) پایگاہ - بقول برہان و بجز و سروری و ناصر</p>	<p>(۵) بدتر جائی بجز صوب او پو وزیر سپہ پایگاہ</p>
<p>صاحب ناصری معنی اصل گفته صراحت فرید کند</p>	<p>و جہانگیری ورشیدی و موید و جامع بمعنی قدر و مرتبہ</p>
<p>کہ مرکب از پای و گاہ است و پانشار چہار پای</p>	<p>(سعدی ۵) بعقلش نیاید نخست آرمود و بقول</p>
<p>(انوری ۵) مسجد جامع ہر شہر ستور افشان را</p>	<p>پایگاہی است کہ نہ سقفش پیدا و نہ در پو صاحب موید</p>
<p>فرماید کہ جامی بستن اسپان باشند - خان آرزو</p>	<p>مزد کند کہ ضعف پایگاہ است (انوری ۵)</p>
<p>در سراج گوید کہ مجاز است چر کہ پای ستوران</p>	<p>و اما پو (حکیم زجاجی ۵) بہر یک از ان ہست</p>
<p>در انجا بستہ میشود مولف عرض کند کہ باخان</p>	<p>گفت شاہ پو کہ افزون کند جملہ را پایگاہ پو</p>
<p>اتفاق داریم و فرید علیہ پایگاہ است کہ بہرین</p>	<p>خان آرزو در سراج گوید کہ مجاز است و ضعف</p>
<p>معنی گذشت (آر و و) دیکو پایگاہ کے تیرے معنی</p>	<p>پایہ گاہ و این خالی از تکلفی نیست چہ پایہ بمعنی قدر</p>
<p>(۴) پایگاہ - بقول برہان و بجز معنی اصل و نسب</p>	<p>و مرتبہ نیز مجاز است مولف عرض کند کہ اتفاق</p>
<p>صاحبان جہانگیری و جامع گویند کہ نسبت و اصل</p>	<p>داریم با صاحب ناصری و جامع کہ محققین اہل</p>
<p>و بنامی ہر چیز (سعدی ۵) از ان پیش حق پایگاہ</p>	<p>ز بانند و اشکال سخاں آرزو نسبت محاورہ</p>
<p>قومی است پو کہ دست ضعیفان بجاہش قومی</p>	<p>زبان نشان بیچ (آر و و) قدر - موث - مرتبہ - نگر</p>
<p>است پو مولف عرض کند کہ پای بمعنی بنیاد آید</p>	<p>(۵) پایگاہ - بقول برہان و بجز و ناصری و جہان</p>
<p>پس معنی لفظی این مقام بنیاد و گنایہ باشد از اصل</p>	<p>ورشیدی و جامع بمعنی پایاب یعنی رودخانہ کہ</p>
<p>و نسب و بنامی ہر چیز (آر و و) بنیاد - موث -</p>	<p>پای بہ آن رسد و از انجا گذر توان کرد (فردوسی)</p>

۷) بدریا بھی کرو پای آشاہ پڑ بیاید بجائی کہ بد مرادف پانہاون (صائب ۷) دوران محفل کہ
 پاؤ گاہ پمولف عرض کند کہ مجاز معنی حقیقی بنو دروی گرمی پای نگذارم پوسپندم از حریر
 است (اردو) دیکھو پایاب کے پہلے معنی - شعلہ پا اندازی خواہم پومولف عرض کند کہ
 پامی گزار | اصطلاح - بقول برہان و رشیدی موافق قیاس و قریب معنی حقیقی است (اردو)
 دیہار و انند بضم کاف فارسی کنایہ از مددگار دیکھو پانہاون و رچنری -

سنائی ۷) بود تو شرع بر تواند داشت پوزانکہ پامی گزشتن | مصدر اصطلاحی - بقول اصفی
 اور روشن است و بود تو تار پوزدین نیاید بیت مرادف پاگرفتن کہ بجائیش گذشت شامل بہر
 تا بود است پوزتر اوست مرد و پای گزار پوزخان معانیش و نیز بمعنی حقیقتش یعنی قدم بوسی کردن
 در سراج گوید کہ پامی بمعنی قوت است و گزار معنی (اشرفی سمرقندی ۷) مردی ہر لحظہ دست
 کندہ چنانکہ کار گزار مولف عرض کند کہ دست او بوسد در عثمان پوز سروری ہر لحظہ پای او بگیر
 گوید و موافق قیاس (اردو) مددگار - بقول اصفی چون رکاب پوز (اردو) دیکھو پاگرفتن - قدم بوس پوز

ہم نگر - معاون - حمایتی - پشتی بان - مدد کرنے والا پامی گشتاون | مصدر اصطلاحی - بقول
 پامی گزار | اصطلاح - بقول مؤید کنایہ برہان پاکاف فارسی (۱) کنایہ از باز آمدن
 از مددگاری مولف عرض کند کہ موافق قیاس است بمعنی اینکہ قبل ازین نمی آید و حالامی آید (۲)
 کہ یابی مصدری در آخر (پامی گزار) مرکب شدہ طلاق داؤن و (۳) بمعنی گزشتن مولف عرض
 (اردو) مددگاری - اعانت - موث - کند کہ (پامی گشتاون) بکان عربی بمعنی گذشت

پامی گزشتن | مصدر اصطلاحی بقول اصفی و بہان اصل است و این مزید علیہ آن و کاف

<p>پای لغز اصطلاح - بقول برهان و بحر مراد معنی اول پا لغز (خواجہ نظامی سے) میا واکہ شہ را رسد پای لغز تو کہ گرد و سر ملک شورید مغز پر</p>	<p>فارسی عوض کاف عربی است مخفی مبارک گشادون تبدیل گشادون است کہ بجایش می آید (آرو) و ویکو پای گشادون -</p>
<p>پای گل اصطلاح - بقول بہار رواند جای صاحبان بہار عجم و ناصری این را مرادش بہرہ منی گفتہ اند مولف عرض کند کہ چرا بنامند این و از شراب و ماغ تر سازند (شوکت سے) زاہد مزید علیہ آنت (آرو) ویکو پای لغز -</p>	<p>بسرت ہوائی مل نیست پو مغز تو ہوائی پای گل نیست پو مولف عرض کند کہ موافق قیاس (آرو) درخت گل کے نیچے کی زمین جو سرد کہ دست بسیار تنگ کند پو شجاعت است کہ رہتی ہے - موٹ -</p>
<p>پای لغز سیدن مصدر اصطلاحی معنی (پای بقا لغز سیدن) کمال اصفہانی سے) سخاوت است لغزش کرانا -</p>	<p>پایا نگہ اصطلاح - بقول برهان و پای بقا بلغزاند پو (آرو) باعث لغزش ہونا پایا نگہ کہ گذشت (آرو) ویکو پایا نگاہ -</p>
<p>پای گیر اصطلاح - بقول بہار بحر و اصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف واقع شدن لغزش سدا این بر پای لغز از کلام خواجہ نظامی گذشت و این مزید علیہ (پا لغز سیدن) است کہ بجایش گذشت (آرو)</p>	<p>و مقید (اسیر لاجبی سے) بقید زلف تا جانم اسیر است پو ولم و دام فتنہ پای گیر است پو مولف عرض کند کہ اسم مفعول ترکیبی موافق قیاس (آرو) مقید - پابند -</p>

لغزش واقع ہونا۔

ورصف بالابرتری جوید پو گرتم دست وانگندم

(الف) پامی لغزیدن

مصداق اصطلاحی - بصف پای ماچانش (مولوی معنوی ۷) آدم

(ب) پامی لغزی شدن

صاحب آصفی ذکر از فردوس و از بالای بفت پو پای ماچان

(الف) کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ از برای عذر رفت پو خان آرزو در سراج ہر

لغزش پا واقع شدن است (۱) بمعنی یقینی و پای ماچان گوید کہ آج بمعنی بوسہ است بمعنی

مجازاً (۲) گناہ و جرم واقع شدن و پا لغز کہ گذشت ترکیبی آن با پوش و الف و نون افادہ معنی

حاصل بالمصدر این و پا لغزی بزیادت تحتانی نسبت کند و مجاز آن مکان را گویند کہ برای

در آخر ہم حاصل بالمصدرش و (ب) کہ مرکب با پوش آیدہ آنجا ایستا و شود چنانکہ رسم قلندران

است از پا لغزی مراد (الف) (ظہوری ۷) و صوفیان است و فرماید کہ از شعر مولوی چنان

پامی لغزی شد ظہوری ہو شد ار پو طره از چاف معلوم میشود کہ بمعنی عذر خواہی گناہان است

وقتی دل پر کشت پو (آر و) الف و (ب) پس بای طرفیہ درینجا محذوف است چنانکہ در

پاؤن پسلسنا - بقول آصفیہ - پاؤن ریشنا - ویکو استعمال شائع یعنی سپامی پاچان کہ صفت نعال

از جازنتن پا (۲) لغزش واقع ہونا۔

پامی ماچان

اصطلاح - بقول بریان و پاچان است کہ گذشت چنانکہ سپاروک و ساروک

بحر و سروری و ناصری و رشیدی و موید (۱) و صراحت ماخذش در آنجا کردہ ایم در شعر خاقانی

صفت نعال و (۲) مراد (پامی پاچان) کہ (صف پامی ماچان) نوشتہ مقصودش از صفت

گذشت (حکیم خاقانی ۷) ہوامی خواست تا کہسانیکہ بہ سزای پامی ماچان گونہار باشند و اگر

این ستر برای تذلیل به صفت نعال می دهند مجازاً مولف عرض کند که هر دو مزید علییه پامرو و پامرو
 مجرد (پای ماچان) را برای صفت نعال هم استعمال است که بجایش گذشت (حکیم خاقانی الفصاحه) ای
 کرده باشند و در کلام مولوی معنوی هم (پای ماچان) زهر تو و سنگی تریاق پودی در تو پامرو و در مان پو
 بهین معنی مستعمل شد یعنی آدم برای عذر خواهی (انوری الفصاحه) گفتیم که پامرو وسیلت که باشند هم پو
 بحالت (پای ماچان) پیش خداوند تعالی رفت گفتا که بهتر از کرم او کسی دیگر پو (سعدی بستانه) حقا
 خان آرزو در تخریف ماخذ این سکندری خورده که با عقوبت و وزخ برابر است پو رفتن به پامرو
 و کار از غور و معنی لفظی نگرفته (آرو) (۱) جوتیون همسایه و بر پشت پو (آرو) و یکپو پامرو و پامروی
 کا مقام - مذکر (۲) و یکپو پای ماچان - پای مرکب اندر آمد مقوله - بقول بهار
 پامال اصطلاح - بقول بحر و اند معنی پامال و انند - ای لغزید و بیفتاد مولف عرض کند که
 و خراب مولف عرض کند که مزید علییه پامال است معاصرین عجم بر زبان نداشتند و دیگر مصنفین ازین
 که بجایش گذشت (طهوری ه) بیفانده پامال ساکت و موافق قیاس هم نیست و سندا استعمال
 گشتیم پو دستی گرفت دست مارا پو (آرو) هم پیش نه شد بدون سندا استعمال این را تسلیم
 و یکپو پامال - نه کنیم (آرو) ملغزشش واقع هوئی - گریزا -
 (الف) پامرو اصطلاح - صاحبان برهان و پامی صزو اصطلاح - صاحبان برهان و رشیدی
 (ب) پامروی بحر و بهار و سروری و ناصری و بحر و بهار و موید و سروری ذکر این کرده اند -
 و جهانگیری و رشیدی و موید و سراج ذکر (الف) مولف عرض کند که مزید علییه پامرو است که
 کرده اند و صاحبان بحر و موید و انند (ب) را آورده گذشت و صراحت معنی بر پارسی گذشت (استاد

<p>حلاجی سے) ہمہ پامی مرزوغلامان تست پز بمن بر برو معنی بر اقسیم نہ کنیم از نیکہ معاصرین عجم بزبان نند از امروز فرمان تست پز (آر وو) دیکھو پامز و اور پانچا دیگر محققین زبان دان و اہل زبان ازین لغت پامی موزر اصطلاح - بقول انند بھوالہ فرہنگ مخففہ ساکت (آر وو) (۱) دیکھو پامین (۲)</p>	<p>فرہنگ نوعی از کموتر باشد مولف عرض کند کہ کم قیمت -</p>
<p>معاصرین عجم بدون تختانی سوم (پاموز) بزبان پامیندا از اصطلاح - بقول انند بھوالہ دارند و این قسم کموتر پرہای وراز بر پاوار دکہ موزہ فرہنگ فرہنگ بہمان پاندا از کہ بالاند کہو رشند راماند و پنچہ پامین از کثرت پرہا بنظر نیاید ہای ہوز مولف عرض کند کہ مزید علیہ آن بحدف الف حذف شدہ پاموز باقی ماند (آر وو) پاموز بقول چہارم کہ اصل این (پامی انداز) بود (آر وو)</p>	<p>اصفیہ ارو و ایک قسم کموتر کی جن کے پنجے موزون دیکھو پام انداز۔</p>
<p>کی طرح پروں سے ڈپکے ہوتے ہیں مولف پامیندان اصطلاح - بقول برہان دجہانگیر عرض کرتا ہے کہ یہ فارسی زبان کا لفظ ہے جسکو سروری و رشیدی جامع و سراج بفتح ثالث صاحب آصفیہ نے تسمیاً ارو و کہا ہے۔</p>	<p>پامین اصطلاح - بقول انند بھوالہ فرہنگ فرہنگ یکسر پامی تختانی و سکون نون (۱) بمینی زیر و تخت و (۲) کم قیمت و محقر مولف عرض بود پز صاحب سروری این بیت رامال متحیک کند کہ مخفف پامین است کہ می آید بحدف یک یا نداند۔ صاحب ناصری گوید کہ جہانگیر می این را و معنی دوم مجاز آن ولیکن بدون سند استعمال پامیند بہ موخہ سوم و انستہ۔ صاحب رشیدی ہم</p>

نقلش برداشته گوید که صف نعال را پائیدان برخواستند (رزق را دست تو پائیدان شد پو علم را کلاک
سوم از ان گویند که مردم در گاه کندن کفش و پیندن تو پائیدان باد پو صاحب رشیدی بخواه اسمانی
کفش اینجا مقام کنند و پامی بند شوند مولف صراحت مزید کند که ضامن را از ان (پائیدان)
عرفی کند که یکی از معاصرین عجمی فرماید و قولش به موخده سوم گویند که کفالت پائید ضامن ^{معنی} مشهور است
قرین قیاس است که اصل این پامی بنیان بود و هر دو باشند - صاحب مویزد که ^{معنی} یا لا گوید که بیجا
بمعنی بند کننده پامی که مردمان در صف نعال از است که بتاریش ضامن خوانند مولف ^{معنی} عرض
رفتار باز مانند و ایستاده یا نشسته کفش را از پا کنند که در اینجا هم اصل این پامی بند است و موخده
دور کنند یا در پا کنند موخده حذت شده پائیدان باقی ماند حذت شد و الف و نون را اندکان در آخرین آوردند ضامن
(اگر دو) و ده مقام جهان جو تیان چوڑتے ہیں و کفیل یا بند ضمانت و کفالت است از اینجا است
اور پینتے ہیں - مذکر - که اورا بدین اسم سوم کردند (اگر دو) ضامن
(۴) پائیدان - بقول برهان وجهانگیری و سرور ^{معنی} کفیل - ضمانت وار -
و ناصری و رشیدی و جامع و سراج ^{معنی} ضامن (۵) پائیدان - بقول برهان و ناصری ^{معنی} بی میا
و کفیل (مولوی معنوی) دی ایسی گشتی که پائیدان کننده - خان آند و در سراج این معنی ^{معنی} ضامن
شدم پو که بود تافع و نصرت و مبدوم پو که پائیدان را واحد و اند مولف عرض کند که ^{معنی} بیانچی
اوشد و صل یاز پو او چو تر نند از شکست کارزار ^{معنی} و ضامن فرق است - میانچی تا صدر را گویند و ^{معنی} ضامن
(این بابو) مشتری صد سال و گیر و بقاء ^{معنی} ضامن کفیل را پس این را مبدل پائیدان
گشته پائیدان مجدالدین علیست پو (مویزد) ^{معنی} دینیم که موخده اول گذشت چنانکه ^{معنی} تب و تب

وصاحت ماخذش بهر آنکه کرده ایم (آر و) و یکپروا (۶) پائندان - بقول برهان معنی در قید و بند
 (۳) پائندان - بقول برهان و چهار انگیزی و اسرو کسی برود - خان آرزو در سراج بذکر این گوید که
 و جامع معنی برهن اگر در (یکه نزاری قستانی) است بهر راجع معنی سیاهی گری است مولف
 پس و ام خواه روز پسین و چهار ستان برین و یا در بعضی کتب که اصل این نیم پای پندان است
 صاحب رشیدی بگوید سنانی گوید که معنی برهن نیز بر علیه پای بند و پای بند نیز علیه پائندان
 آرزو اندوختی آنست که در بیع ابیات معنی کفیل معنی بیان کرده برهان شکل مصدر درست نسبت
 و ضامن در دست می آید و حاجت بهمانی و دیگر نسبت است و معنی این پائندان است و (آر و) و یکپروا پائندان
 فرماید که در نسخ معتبره مشهور مولوی پائندان سیاه پند (الف) پائندان | اصطلاح - الف بقول
 نه پای سوخته و از مردم معتبره نیز چنین شنیده شد (ب) پائندان گردن | انند بخواه فرسنگ
 که چهار انگیزی گفته و تحطیه نامانی محض بقیاس است | معنی ضمانت و کفالت و (ب) معنی ضمانت
 خان آرزو در سراج بذکر این گوید که بعضی معنی برهن و کفالت گردن و کفیل شدن صاحب مؤید نسبت
 نوشته اند و اینهمه راجع معنی سیاهی گری است مولف | الف متفق با انند مولف عرض کند که بر یاوت
 عرض کند الحق و شمر بالا پائندان معنی کفالت یا ای مصدر نسبت بر لفظ پائندان که معنی ضامن
 بهتر از برهن است و لیکن باعتبار ناصری و راجع گذشت مشتاق سند استعمال می باشیم که صاحب
 که اصل زبانند استعمال این معنی برهن و گروه هم درست نیم بر زبان ندارند (آر و) (الف) ضمانت -
 و اینهم که مجاز معنی دوم است (آر و) برهن و یکپروا کفالت - مؤثرت (ب) ضامن و بنام کفیل برهن
 پند کے سهو برهن معنی - کفالت - مؤثرت - معنی (الف) پائندگان | اصطلاح - الف بقول

(ب) پابیندگی

سروری و موید و اندر چیز پابیندگی کسی را نیز گویند که چیزی را در نظر داشته باشند و چشم از آن برندارند - صاحبان سروری و ناصر

(ج) پابیندن

باقی باشد و فانی نشود چون پیشتر از آن برنده بود - صاحبان سروری و ناصر

(د) پابینش

پشت و دوزخ و عرش و کرسی و موید و سران بر معنی اول قانع (سعدی سلمه)

و امثال آنها (شیخ نظامی) پیش وجود همه پابیندگان بسی بر سر خلق پابینده دارد و بیوفیق طاعت

پیش بقای همه پابیندگان با مولف عرض کند دلش زنده دارد با (ناصری سلمه) خوشی های دنیا

که جمیع (د) است بقاعده فارسی و (ب) حال پابینده چو پابینده نیست با برودل نهان چو شایینده

از پابیندن (نهوری) خضر و قتم عمر از عشق تو نیست با خان آرزو در سراج نسبت معنی دوم

در پابیندگی است با منت هر لحظه مردن و غمت گوید که غالب که این تصحیف پابیندگی بی سوخته

بزرنگی است با (د) بقول انبیا و اولاد فرزند است مولف عرض کند که معنی اول اسم فاعل

فرنگ معنی توقف نمودن مولف عرض کند که این مصدر پابیندن است که می آید و معنی دوم مجاز

مرکب از پابین است بجزد یک تخمائی و موافق آن هیچ فعلق با پابیندندار و چنانکه خان آرزو

قیاس و لیکن محققین مصداق این را ترک کرده اند خیال کرده (آر دو) الف همیشه رهتے والے

اگر سزا استعمال بدست آید مستقل و انیم - حالا (ب) همیشه - پابیندگی - موث (ج) توقف کرنا

مصدر نسبت متروک - صاحب برهان نسبت (د) (و) (ا) همیشه رهتے والا (ب) ده شخص جو کسی

گوید که بر وزن سازنده (ا) معنی همیشه و جاوید چیز پابیندگی لگایا هوا هوا در اس پر سه آنکه نه میثائے

و واکم و باقی و مدام و هر چیز که فانی نشود مثل پشت پابی نسب اصطلاح - بقول بحر (ا) معنی آقا

و دوزخ و امثال آن و (الف) جمع این و (ب) آبا و اجداد و آن عبارت از ورستی نسب باشد و

(۲) یعنی شرمزنده و (۳) بی رونق - صاحبان مویده همان زبانها و لیا بچیزی است که بجاییش گوشت
و اندر بر معنی اول قانع مولف عرض کند که معنی (آرو) دیگر زبانها و لیا بچیزی -

اول موافق قیاس است که پای معنی پای و بنیاد پاستی اصطلاح - بقول انند بخواه فریبنگ
آمده نسبت معنی دوم و سوم که با قیاس نقلی کم و از فرنگ بکسر تختانی و وزن معنی سفاست و فرومایگی -
مشاق سخن استعمال می باشیم که محققین اهل زبان مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین برسانند

و معاصرین عجم ازین معنی سکوت و زبیده اند (آرو) معاصرین عجم بر زبان نندارند بجا و نندارند استعمال
(۱) آبا و اجداد کی قوت یعنی نسب کی خوبی (۲) این را تسلیم نه کنیم (آرو) سبک عقلی کینگی بر پیش
شرمزنده (۳) بی رونق - (الف) پای و پر اصطلاح - بقول برهان و

پای نظر و رگل فروفتن | مصدر اصطلاحی | بجز و جهانگیری و کوه و رمی و مویذ و رشیدی و سر لاج

بقول بجر (۱) فریفته شدن و شفیفته و عاشق کسی بر وزن بام و در معنی تاب و طاقت و قدرت و
کشتن مولف عرض کند که (۲) معنی این محفوظه توانائی (فروسی) است و ان هم ساز و پیش
شدن است و این کنایه باشد معنی اول مجاز جماد زان زرد و پندار و همی جنگ را پای و پر و کوه

(آرو) (۱) فریفته اور عاشق بنونا (۲) محوطه بنونا عرض کند که ازین بنونا مصدر -

پای نهان بچیزی | مصدر اصطلاحی - (ب) پای و پر و کوه | معنی طاقت و توانائی

بهاره ذکر این کرده بر معروف قانع - صاحبان انند و اشتن پیدا است و موافق قیاس - صاحبان
و غمخا (پای نهان بچیزی) را کنایه اندر تک بهار عجم و رشیدی و جهانگیری در لطقات ذکر این
کردن آن چیز گفته اند مولف عرض کند که فریفته کرده اند (آرو) (الف) طاقت - قدرت - توانائی

<p>سوئٹ - (ب) لانت تو انانی رکھنا۔ طاقتور ہونا پای و چو در گل اجل رفتن مصدر باشد و موافق تیاس (آرو) مرنا۔ اصطلاحی۔ بقول انند بھو الہ فرہنگ فرنگ فوت ہرنا۔</p>	<p>بمعنی مروں۔ مولف عرض کند کہ کنایہ باشد و موافق تیاس (آرو) مرنا۔</p>
--	--

<p>پایون بقول برہان و سروری و جامع بروزن فارون بمعنی پیرایہ و آرا پیشانی و خور و ہمار بہا گیری و رشیدی بر پیرایہ قانع۔ خان آرزو در سراج ہد کہ معنی بالاکوید کہ لیکہ صحیح بمعنی نوعی از تحریر کہ می آید مولف عرض کند کہ بیچ تعلق با بدین زبان نہا۔ در این بقیہ از ہم زبان قدیم است (آرو) پیرایہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ زبور۔ آرا (پایون)۔</p>	<p>بمعنی پیرایہ و آرا پیشانی و خور و ہمار بہا گیری و رشیدی بر پیرایہ قانع۔ خان آرزو در سراج ہد کہ معنی بالاکوید کہ لیکہ صحیح بمعنی نوعی از تحریر کہ می آید مولف عرض کند کہ بیچ تعلق با بدین زبان نہا۔ در این بقیہ از ہم زبان قدیم است (آرو) پیرایہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ زبور۔ آرا (پایون)۔</p>
--	---

<p>پای و بند اصطلاح۔ بقول برہان و رشیدی و سروری و ناصر و صمدی و رشیدی و صوفیہ و جامع و ہمار و سروری و صوفیہ بمعنی پای بند است مولف بروزن سایہ (ا) بمعنی قدر و مرتبہ (انور می سے) عرض کند کہ مبتدل آن چنانکہ آپ و آو (آرو) بر پایہ تو پای تویم سپر وہ پیر و اسن تو دست صافی و کپہو پای بند۔ نرسیدہ پ (امیر خسر و سہ) سراج و دران سلطا</p>	<p>اصطلاح۔ بقول صاحب رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بمعنی مکان اور بیخ آدم با چنین مایہ پ کہ بہ تیم تہ اور چنین پای مولف عرض کند کہ حقیقت این بر (پایون) خان آرزو در سراج گوید کہ بی از معنی اعنی باشد مولف بیان کردہ ایم بزمین نیست کہ این مفرس است از عرض کند کہ این مرگب است از پای و ہا تہا</p>
---	---

<p>پایولین اصطلاح۔ بقول صاحب رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بمعنی مکان اور بیخ آدم با چنین مایہ پ کہ بہ تیم تہ اور چنین پای مولف عرض کند کہ حقیقت این بر (پایون) خان آرزو در سراج گوید کہ بی از معنی اعنی باشد مولف بیان کردہ ایم بزمین نیست کہ این مفرس است از عرض کند کہ این مرگب است از پای و ہا تہا</p>	<p>اصطلاح۔ بقول صاحب رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بمعنی مکان اور بیخ آدم با چنین مایہ پ کہ بہ تیم تہ اور چنین پای مولف عرض کند کہ حقیقت این بر (پایون) خان آرزو در سراج گوید کہ بی از معنی اعنی باشد مولف بیان کردہ ایم بزمین نیست کہ این مفرس است از عرض کند کہ این مرگب است از پای و ہا تہا</p>
--	---

نذکر۔ رتبہ۔ درجہ۔

وموید و جامع معنی زمینہ و نردبان (ابن سینا سے)

(۲) پایہ۔ بقول برہان و جہانگیری و ناصر ^ی چون بند بر پایہ منبر بہر و عظم پایہ ہا آنکہ چون

وموید و جامع معنی بنای عمارت (سعدی سے) کرو بیان دار و بصمت اشتہا ہا صاحب ناصر

اول اندیش انہی گفتار ہا پایہ پیش آمدست و گوید کہ ہر جہ بہ ترتیب بنا کنند۔ صاحب رشیدی

پس دیوار ہا صاحب سروری بہ سند بہین شعر گوید کہ ہر مرتبہ از زمینہ و منبر و پلہ و درجہ نردبان

سعدی معنی ستون گفتہ۔ صاحب رشیدی صراحت خان آرزو در سراج گوید کہ بہین اصل است

مزید کنند کہ بر ستون نیز اطلاق کنند بر سبیل مجاز۔ ^{خان} یعنی درجہ نردبان و امثال آن مولف عرض

آرزو در سراج معنی اصل گفتہ مولف عرض کنند کہ ای معنی ہم مجاز است کہ معنی تحقیقی این شبو

کہ معنی لفظی این منسوب بہ پاؤں یا باشد از بنای بہ پاست و از نیکہ زمینہ پایہ نسبت وارو۔

عمارت و ستون را پایہ گفتن ہم من وجہ درست فارسیان آن را پایہ موسوم کردند و خصوصیت

است کہ انہم زیر سقف مکان پایہ را ماند (آرو) پایہ زمینہ و منبر ندارد بلکہ مجموعہ زمینہ را ہم پایہ

پایہ کہہ سکتے ہیں۔ اسم نذکر۔ بنای عمارت۔ نیو۔ پایہ گویند چنانکہ پایہ بام بزبان معاصرین ہم است

صاحب اصفیہ نے پایہ پران سخنوں کو ترک فرمایا و تعریف صاحب ناصر بہتر از دیگر سہرہ محققین

ہے و رحالے کہ آرو میں مستقل ہے جیسے اس باشد (آرو) پایہ۔ بقول اصفیہ۔ فارسی۔

کام کا پایہ پڑ گیا۔ آپ ہی نے پایہ کے ذیل میں پا کہا۔ زمینہ۔ سیڑھی۔ قد پھر۔ تہم۔ کہم۔ نذکر۔

کہم۔ تہم کا ذکر فرمایا ہے۔ (۳) پایہ۔ بقول برہان و ناصر و رشیدی و

(۴) پایہ۔ بقول برہان و جہانگیری و سروری جامع معنی پایاب (حکیم فرالاوی سے) جو دمی

<p>چنان رفیع ارکان پو عمان چنان شگرت مایہ پو انگریز وہ استثنیہ پو گاہی سرہ است و گاہ پایہ پو نڈیان بہین -</p>	<p>چنان رفیع ارکان پو عمان چنان شگرت مایہ پو انگریز وہ استثنیہ پو گاہی سرہ است و گاہ پایہ پو نڈیان بہین -</p>
<p>خان آرزو و سراج گوید کہ بنیچینی مرکب است (۶) پایہ - بقول برہان و جہانگیری و سروری از پایہ معروف و ہامی نسبت یعنی جائیکہ پای و جامع بمعنی صنایع و زیورن (مولوی معنوی - ۵)</p>	<p>خان آرزو و سراج گوید کہ بنیچینی مرکب است (۶) پایہ - بقول برہان و جہانگیری و سروری از پایہ معروف و ہامی نسبت یعنی جائیکہ پای و جامع بمعنی صنایع و زیورن (مولوی معنوی - ۵)</p>
<p>بدان رسد و مقابل آن سرہ است بمعنی غراب جو ہر است انسان و پرخ اور اعرض پو جملہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) فرغ و پایہ اندو و عرض پو خان آرزو و سراج بکر انہی گوید کہ در کلام مولوی معنوی کہ بالا مذکور</p>	<p>بدان رسد و مقابل آن سرہ است بمعنی غراب جو ہر است انسان و پرخ اور اعرض پو جملہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) فرغ و پایہ اندو و عرض پو خان آرزو و سراج بکر انہی گوید کہ در کلام مولوی معنوی کہ بالا مذکور</p>
<p>دیکھو پایہ - (۵) پایہ - بقول برہان بمعنی باریدن باران - شد معنی زمین کی تکلف درست می شود و غایتش صاحبان جہانگیری و سروری و جامع و سراج در لفظ عرض اندک تکلیف باید نمود و مولف عرض</p>	<p>دیکھو پایہ - (۵) پایہ - بقول برہان بمعنی باریدن باران - شد معنی زمین کی تکلف درست می شود و غایتش صاحبان جہانگیری و سروری و جامع و سراج در لفظ عرض اندک تکلیف باید نمود و مولف عرض</p>
<p>گویند کہ فرو رختن باران در یکجا (حکیم آذری) کہ کند کہ قول سروری و جامع کہ از اہل زبانند برای سنگ بسیار رخت بر باران پو سچو ژالہ ز پایہ انہی اعتبار را شاید - شک نیست کہ سند بالاب</p>	<p>گویند کہ فرو رختن باران در یکجا (حکیم آذری) کہ کند کہ قول سروری و جامع کہ از اہل زبانند برای سنگ بسیار رخت بر باران پو سچو ژالہ ز پایہ انہی اعتبار را شاید - شک نیست کہ سند بالاب</p>
<p>باران پو مولف عرض کند کہ مقصود محققین دو معنی شامل (ارو) ضائع - بقول اصفیہ - فرو رختگی باران است در یکجا یعنی کثرت و زور ارکارت - یکما - و ایگان - بے سوو - بر تھا -</p>	<p>باران پو مولف عرض کند کہ مقصود محققین دو معنی شامل (ارو) ضائع - بقول اصفیہ - فرو رختگی باران است در یکجا یعنی کثرت و زور ارکارت - یکما - و ایگان - بے سوو - بر تھا -</p>
<p>چنانکہ بر راہ باجوی پایہ روان شود و باعتبار (۷) پایہ - بقول برہان بلخت اہل گیلان بمعنی سروری و جامع کہ محققین اہل زبانند این را تسلیم چوب تاویب استاد معلم و آقامی تحصیل دار - صاحب</p>	<p>چنانکہ بر راہ باجوی پایہ روان شود و باعتبار (۷) پایہ - بقول برہان بلخت اہل گیلان بمعنی سروری و جامع کہ محققین اہل زبانند این را تسلیم چوب تاویب استاد معلم و آقامی تحصیل دار - صاحب</p>
<p>کنیم و من و جہاز بند آذری ہم ہمین معنی پیدا است جہانگیری و سروری و رشیدی بر مجر و چوب قانع مجاز معنی چہارم و انیم (ارو) بارش کی کثرت (میر تقی میری و سچو یکی از بزرگان سن) شنیدن</p>	<p>کنیم و من و جہاز بند آذری ہم ہمین معنی پیدا است جہانگیری و سروری و رشیدی بر مجر و چوب قانع مجاز معنی چہارم و انیم (ارو) بارش کی کثرت (میر تقی میری و سچو یکی از بزرگان سن) شنیدن</p>

از تو خوشست این عتاب یا مزه را و گو که بار پایہ موشگانی چو شانه کیمین اینقدر پایہ بر خود چو مین

وزن پیدخل بلا یزه را چو خان آرزو در سراج صاحبان بحر و وارسته ذکر (ب) کرده اند مولف

بایر بان مشتق مولف عرض کند که چوب باریک عرض کند که موافق قیاس است بلحاظ معنی اول

تا ویب بر پای می زنند از نیجاست که این در پایہ (آر و و) اپنی عزت اور اپنا مرتبه قرار دینا۔

موسوم کردند که معنی حقیقی منسوب بپا است تعمیم پایہ پایہ اصطلاح بقول اندر کجواله فرنگ

محققین بر تخصیص بر بان و خان آرزو فائق (آر و و) فرنگ معنی درجه بدرجه مولف عرض کند که

وہ بالکل باریک لکڑی یا بید جس سے اسناد قیاس میجو اهد کہ (پایہ پایہ) را بد معنی گیریم چنانکه

شاگردوں کو سزا دیتے ہیں۔ موث۔ لفظ فارسیان معاصر گویند "او پایہ پایہ بدین مرتبه

(۸) پایہ بقول رشیدی معنی فرخ ہر چیز معنی رسیدہ است یعنی بتدریج و لیکن استعمال

عرض کند کہ بدون سند استعمال بمعنی را بر مجرور (پایہ پایہ) ہم خلاف محاورہ نیست بعض محاصرین عجم

قول رشیدی تسلیم نہ کنیم کہ دیگر بہرہ محققین ازین تسلیم کنند (آر و و) درجه بدرجه بتدریج کہ کسکین

ساکت اند جزین نیست کہ رشیدی از رینہ زو با پایہ حوض اصطلاح بقول بر بان و رشیدی

ایمعنی را پیدا کرده است (آر و و) فوج بقول بفتح حای بی نقطه و سکون و او و بنا و نقطه وار

اصفیه۔ موث۔ شاخ۔ ہنی۔ کتابیہ از جای ارسوائی و بدنامی (نظامی ۵)

(الف) پایہ چو و چیدن مصادر اصطلاحی شب زان حوض پایہ ہیج گذشت ہ ہ شب

(ب) پایہ بر خود چیدن بقول اندر نزلت گرد پای حوض می گشت ہ (خاقانی ۵) بی ایک

دوقعی بن خود قرار دادن (قدسی ۵) کن اینقدر بوسہ گرد پایہ حوض ہ ہ ہی گشت تو دل ہ ہ یا نگردی

<p>صاحب بھرگو پیکہ مرادف (پامی حوض) است کہ گذشت مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ (پامی حوض) ہمدرا پچا کر وہ ایم وہمان ماخذ این است</p>	<p>تفسیر بر گذر و گردگار مفت منت ہو (اُر و و) صاحب مرتبہ - صاحب منزلت - ذمی مرتبہ - پامی ہر پرودہ استعمال - بقول صاحبان ہنما</p>
<p>کہ معنی لغتی پایہ حوض ہم معنی تہ حوض باشد (اُر و و) و روز نامہ بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار یعنی زیر ہر پرودہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس دیکھو پای حوض -</p>	<p>است (اُر و و) ہر پرودے کے نیچے - مصدر اصطلاحی - یعنی مرتب (اُر و و) ہر پرودے کے نیچے -</p>
<p>داون ورتبہ عطا کردن مولف عرض کند کہ متعلق ہے معنی اول پایہ و موافق قیاس (ظہوری شمار پڑ کہ نیم پایہ بووزان شمار سبع شداد پو مولف عرض کند کہ موافق قیاس است متعلق معنی اول پایہ - اسم فاعل ترکیبی است (اُر و و) مرتبہ پہچاننے والا - مرتبہ شناس -</p>	<p>پایہ واون داون ورتبہ عطا کردن مولف عرض کند کہ متعلق ہے معنی اول پایہ و موافق قیاس (ظہوری شمار پڑ کہ نیم پایہ بووزان شمار سبع شداد پو مولف عرض کند کہ موافق قیاس است متعلق معنی اول پایہ - اسم فاعل ترکیبی است (اُر و و) مرتبہ پہچاننے والا - مرتبہ شناس -</p>
<p>پایہ شناس یعنی مرتبہ شناس مولف عرض کند کہ مرادف پایہ شمار کہ گذشت معاصرین عجم بزرگان نذارت موافق قیاس است (اُر و و) مرتبہ شناس شخص کو کہہ سکتے ہیں جو صاحب بصیرت ہو</p>	<p>الف) پایہ وار اصطلاح - الف بقول بر بان و بجز و بہار و موید بر وزن مایہ دار - صاحب قدر و منزلت مولف اسم فاعل ترکیبی و (ب) مصدر آن (ظہوری) نداشت دایہ منصور پایہ چندان پو</p>

(اُر و و)

(اُر و و)

اور ہر شخص کا رتبہ اور درجہ جانتا ہو۔

و عهد شکن پوچھ دوستی است کہ با دوستان نئی پائی

پایہ گاہ

اصطلاح - بقول مؤید مراد و فرمان پائی (مومن استرا با وی گئے) ولی من گم نشد جا نیکہ کہ گذشت و پایگہ کی آید مولف عرض کند کہ ہمین نتواند شدن پیدا پو ولی جا نیکہ گم شد کشتن و

اصل است و رسم الخط متقاضی آنست کہ این را بجذب پاییدنی دارد پو (آر و و) (۱) نظر میں رکھنا (۲)

بامی ہوز چہارم پایہ گاہ نویسیم و (پایگہ) محقق پایگاہ آنکہ نہ اٹھانا - محو ہونا (۳) ہمیشہ رہنا (۴) بحر بحذف الف (آر و و) و یکھو پایگاہ اور پایگہ۔ کر نادہ (۵) کھڑا رہنا۔

پاییدن بقول برہان و ناصری بروزن سہ

پاییدن کیش

اصطلاح - بقول

بمعنی (۱) در نظر داشتن و (۲) چشم برداشتن و (۳) اند بخوالہ فرینگ فرنگ بکسر کاف تازی نام

ہمیشہ و پیوستہ و جاوید و دام بودن۔ وارستہ فرماید جائی است مولف عرض کند کہ ازین اجمال

کہ (۴) جستجو کردن۔ صاحب بحر بند کہ ہر چہ از منی بالا بیان بہتر بود و ترکش کند دیگر بہ متعین لغات فرس

گوید کہ بمعنی (۵) ایستادن ہم و فرماید کہ کامل التقرین ازین ساکت۔ معاصرین عجم ازین بی خبر (آر و و)

است و مضارع این پاید۔ صاحب موار و معنی پاییدن کیش ایک مقام کا نام جس کا احوال

سوم را ترک کرد کہ اصل اسبت و ترکیب این مصدر مزید معلوم نہ ہو سکا مگر

از بہان پائی متعلق است کہ بمعنی ہمیشگی گذشت تا پائی

پایسیر

اصطلاح - بقول برہان و بحر و ناصری

بامی معروف و علامت مصدر و آن بران زیادہ بروزن فالیز (۱) فصل خزان و ایام برگ بریزان

کردہ مصدری ساختہ اند و دیگر ہمہ معانی مجاز و (۲) کنایہ از ایام پیری ہم و با زامی فارسی ہم

معنی سوم است (سعدی گئے) زہی زمانہ ناپائید آمدہ (شاعر گئے) گل رفت و لا بباد پایسیر پو گو

<p>خشک شو این زمان گیا نیز پڑ صاحبان سرور کی اور شیدی بر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج گوید کہ پانزہ (بیک تختانی بجایش گذشت) مختلف این و نسبت معنی اول فرماید کہ غلط است بلکہ خریف را گویند و آن مدت ماندن آفتاب بود در میزان و عقرب و قوس چنانکہ روز مرہ گواہ است (۱) و قوسی نیز تصریح کرده چنانکہ پانزہ در صفایان گذرا ذکر (۲) شیخ -</p>	<p>و بی ہو و دلچایا ماخذ اصل معنی امین موسم خزانست چنانکہ محققین اولی الذکر نوشتہ اند و معنی دوم مجازاً و معنی سوم مستبدان پائین کہ فی آید و مستاد اول تبدیل نون بہ زای و پانزہ امین یک مثال است و تقسیم معنی سوم بیان کرنا رہنما درست است (ارو و) (۲) و یکہو بار نیز کے پہلے معنی (۳) بڑا پانہ ایام پیری گذرا ذکر (۴) شیخ -</p>
<p>یعنی موسم خریف در انجا بسر و دم و تحقیق آنست کہ چنانکہ اول ریح را بہار گویند اول خریف را پانزہ گویند و مجازاً نہ ماہ مذکور را ہم صاحب روز نامہ بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بیکر معنی موسم خزان گوید کہ (۱) یعنی حصہ پائین خانہ - رہنما بر معنی سوم قانع بدین صراحت کہ مطلقاً معنی (ارو و) زیر است مولف عرض کند کہ معنی اول تبدیل (بار ریز) است کہ بجایش گذشت موعده بدل شد کہ بہای فارسی چنانکہ تیب و تپ و یک راسی ہلہ حذف و راسی دوم بدل شد بہ تختانی چنانکہ پانزہ</p>	<p>بقول انند بحوالہ فرہنگ و صفات حکمی باشد کہ ملوک شخصی و ہند و او ہر جا کہ رو بہ اطاعتش کند مولف عرض کند کہ مزید علیہ بہان (پانزہ) کہ معنی اولش گذشت و درین زائد است چنانکہ نسبت و نسبت اصطلاح - بقول انند بہان پاکار مولف عرض کند کہ معنی اول تبدیل تختانی بر (پاکار) بجایش گذشت و آنچه در نیجا و در تختانی نقل کردہ است تسامح صحابہ</p>

انندی نماید و دیگر هیچ معاصرین عجم و همه محققین ازین کئی پائین پرستی چند را یا و پو مولف عرض کنند
 ساکت (آر دو) و یکپو پا کار اور پایکار - که درین اصطلاح از پائین قدم مراد است
 پائین اصطلاح - بقول سروری بمعنی زیر و پرستش قدم کنایه باشد از قدم بوسی و مراد
 باشد صند بالا (شیخ نظامی) سهیل سینت گفتا از خدمت گاری و اطاعت و بندگی (آر دو)
 تدروی پو بباری بود و در پائین سروری پو صاحب اطاعت - بندگی - خدمت گاری - موثث -
 موید گوید که همان پایان که گذشت - صاحب بول چا پائین گاه اصطلاح - بقول بهار و انشد
 بجواله معاصرین عجم با سروری متفق مولف عرض پائین گاه طرف پایان که مقابل پائین باشند
 کند که شک نیست که این حرکت از پائی و (یا و پو) مولف عرض کند که مقام طرف پای و پو
 است که افاده معنی نسبت کند) بمعنی منسوب به پائین است (میر خسرو) گنم صد سال
 و لیکن معنی این مخصوص است برای زیر (آر دو) اگر خدمت و گرویر پو شوم صد پاید از پائین
 نیچے - پائین ہی کہہ سکتے ہیں - صاحب آصفیہ نے گہت زیر پو مخفی مباد کہ گاہ و مخفی نش گہ پرو
 (پائین باغ) کا ذکر کیا ہے یعنی فلان کے نیچے کا باغ - یکی است (آر دو) پائنتی - بقول آصفیہ
 پائین پرستی اصطلاح - بقول ربان و (جہا) پلنگ کا وہ حصہ جس طرف پاؤں پہیلے پائین
 و رطقات) و بہار و بحر و انند و موید کنایہ از اطاعت سر پائے کے خلاف مولف عرض کرتا ہے
 و بندگی و خدامت گاری (حکیم فردوسی) بدر گاہ کہ پلنگ کی تخصیص نہیں - پاؤں کی جانب کو
 بنسرو خرامش گنیم پو پائین پستیش رانمش گنیم پو پائنتی کہتے ہیں - موثث -

بای فارسی بابای فارسی

(میر خسرو) نذاری شرم ازین خوشید و شاد

(الف) بنتیک	دالف) بقول برهان و ناصر و محتمل که پیره را برهان پیره خوانده باشند چه پیره
(ب) پشنگ	بکسر اول بر وزن خشنگ (ا) جوان معروف و پیره به تهمانی دوم یعنی مرشد نیز

خوشه کوچک از خرما و انگور باشند و (ب) پاره خوشه مولف عرض کند که از اینکه دیگری از محققین با هم صاحب سروری بر معنی دوم قانع و فرماید که صاحب برهان نیست و معاصرین عجم هم بر زبان ندا در شرفنامه پیره و بای تازی آمده صاحب موینگ و سند استعمال هم پیش نشد ما با صاحب ناصری بر معنی دوم قناعت کرده و بکاف عربی و فارسی هر دو اتفاق داریم که تصحیف کتابت از برهان راه یافته آورده صاحب جامع هم از معنی اول ساکت و آنچه به تهمانی دوم می آید اصل باشد (ا ر و و) بکاف عربی آورده مولف عرض کند که این دیکو پیره - بدبا - مذکر -

مبذل بنتیک است که پیره و موخته و کاف تصغیر (الف) پیر پشید	دالف) بقول صاحب برهان
گذشت و ما بعد از آنجا اشاره این کرده ایم و اگر (ب) پیر پشیدن	و ناصری و اندر وزن اندیشید

با کاف فارسی سند استعمال بدست آید توایم عرض کرد پشیدان و پراکنده سازد چه پیر پشیدن یعنی پشیدان که (ب) مبذل (الف) باشد چنانکه کند و کند معنی و پراکنده کردن آمده مولف عرض کند که درین دوم اصل است و معنی اول مجازش (ا ر و و) لغت تسامح برهان و نستیم که موخته اول را بابای (ا) دیکو بنتیک (ب) خوشه انگور یا خرما کا حقه است که فارسی نوشت و لیکن صاحب ناصری که محقق اهل زبان پیره بقول برهان بفتح اول و ثانی و رای بی نقطه است با اوست - موخته به بای فارسی بدل میشود بلغت زنده و پازند پیر را گویند و مقابل جوان چنانکه تب و تب و جادار و که (الف) را مبذل پیر صاحب ناصری گوید که پیره به تهمانی دوم هم گفته اند

بامی فارسی بافوقانی

پست بقول برہان بفتح اول و سکون ثانی (۱) آباری باشد کہ بر کاغذ و جامہ و ہند و (۲) ہشتم نومی را نیز گویند کہ از بن موسی بزرگ و دید آثر ابشانہ بر آوردند و از ان شمال بیابند و کلاہ نر و کینک و امشا آن بہا لند و (۳) ہر چیز کیہ آن نومی داشته باشد۔ صاحبان چہا نگیری و رشتیدی و سروری و ناصری و جامع بر معنی اول و دوم قانع۔ خان آرزو در سراج بزرگ معنی اولی و دوم می فرماید کہ (۴) تحقیق آنست کہ معنی شور باست و ہند اور ہندی معنی شور بانی آمدہ کہ بیمار اور ہند بلکہ طہام بیمار را پست خوانند و آنچه بہ بامی موحّدہ گذشت مخصوص برنج است بخلاف این مولف عرض کند کہ ما این پست معنی تبدیل بت و انیم کہ موحّدہ اول گذشت چنانکہ اسب و اسپ و معنی دوم اسم جامع فارسی زبان و معنی سوم مجاز آن و معنی چہارم قائم کردہ خان آرزو بنیاد است تسلسلیمش نہ کنیم کہ ہاں بن عجم ہم از انکار کنند و محققین اہل زبان ہم از ان سناکت (آر و و) و کہو بت کے پہلے معنی (۲) نرم تپ۔ موتش (۳) ہر نرم چیز۔ موتش (۴) شور با۔ نگر۔

پتارہ بقول برہان و سروری و ناصری و رشتیدی و جامع بروزن شرارہ غر و اشترہ را گویند و آن دست افزاریست جو لاپہگان را مانند جاروب کہ با آن آب بر چاہ کہ می بانند پاشند۔ صاحب چہا نگیری می فرماید کہ این را غر و اش و غر و اش نیز خوانند۔ خان آرزو در سراج گوید کہ بعضی ہوش گفتہ اند و ہمین اصح است مولف عرض کند کہ ما با خان آرزو اتفاق داریم و صراحت ماخذ ہمزاد کردہ ایم و این تبدیل آنست چنانکہ اسب و اسپ (آر و و) و کہو پتارہ۔

پست بقول برہان و موید و جامع بکسر اولی بروزن صفت بمعنی توبہ و استغفار۔ صاحب

ناصری گوید کہ لغت زند و پانژند است (زر نشست بہرام ۵) پتت باید کہ باشد برزباننت پتت روشن کند روح و روانت پتت و فرماید کہ این را پتت نیز گفته اند۔ خان آرزوی فرماید کہ ظاہر این مخفف پتت معلوم۔ صاحب سفرنگ بشرح ہی فقرہ پند نامہ سکندر ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است (آرو) توبہ۔ بقول آصفیہ۔ اسم موثث۔ استغفار۔ ندامت افعال۔ افسوس۔ سچہ تا وا۔

پتخ بقول برہان و جہانگیری و ناصری و رشیدی و جامع و سراج لفتح اول و سکون ثانی و خامی نقطہ وار (۱) مہبوت و متحیر و حیران و (۲) ابلہ را گویند مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و پس (آرو) (۱) مہبوت۔ بقول آصفیہ۔ عربی۔ حیران۔ بہت چکا۔ متحیر۔ بگا بگا (۲) و یکہو ابلہ۔

پتر بقول برہان و جہانگیری و ناصری و موید و جامع بروزن بشر تنکہ طلا و نقرہ و مس و برنج و امثال آن کہ دران اسماء و طلسمات و تعویذ نقش کنند (حکیم خاقانی ۵) ہر حامل کہ دران تعبیر تعویذ را است پتر یا زرش و یک دراز ہن پتر آمیختہ اند پتر (ولہ ۵) چشم بدگر پتر آہن و تعویذ نگشت پتر بند تعویذ پتر باز و ہمید پتر صاحب رشیدی گوید کہ این ہندسیت لیکن در شعر خاقانی پتر است و صاحب فرہنگ آثر اپتر خواندہ خان آرزو و سراج گوید کہ میتواند کہ توافق لسانین باشد مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و اتفاق ناصری و جامع کہ از اہل لسانند صحت این لغت را کافی است (آرو) چاندی یا سونے یا تمیل یا تانہ کا وہ پتر جس پر اسماء یا نقشہ یا تعویذی اعداد کندہ کرے ہن۔ مذکر۔

<p>پشت بقول برہان و موید و انند نفتح اول ہمی کوفت چون پتک آہنگران پڑ بہار گوید کہ و ثانی و سکون فا و فوقانی بمعنی نیت باشد مولف از اہل زبان تحقیق پیوستہ کہ این بزرگتر است و عرض کند کہ بقول خان آرزو کہ بذیل نیت گفتہ بہانا اچکس کو چک ترش مولف عرض کند کہ ہمیں این اصل است و نیت مخففش و ہمیں است اسم اصل و اسم جاہد فارسی زبان است و یک کہ جاہد فارسی (آر و و) و یکہ و نیت -</p>	<p>پشتقور بقول برہان بروزن سرد و مراد استفوز و پتوز صاحب نامری گوید کہ پد فوز و بد پوز ہم یہ ہمیں معنی (حکیم از قتی) بند فواد و یکہ و بشکم - پوز بان باید پڑ آہواز شمرند پتوز پوز (نامری) و بان خشک و برگ و پتوز کف پوز بان از بان خشتہ بیرون زلف پوز بان عرض کند کہ صراحت ماخذ بر پتوز کردہ ایم و صراحت معانی بر پتوز و این مبدل آمنت (آر و و) و یکہ و پتوز و پتوز -</p>
<p>پتک بقول برہان و موید و سراج و موید و نیم چنانکہ تب و تب دیگر ہمہ محققین فارسی زبان بقول اول و سکون ثانی و کاف خایسک و کلپش ازین لغت ساکت اند (آر و و) و یکہ و پت کن - پتکیر بقول برہان و جہانگیری و نامری و موید بروزن کفگیر پروین و ماشور را گویند - صراحت</p>	<p>پتک بقول برہان و موید و سراج و موید و نیم چنانکہ تب و تب دیگر ہمہ محققین فارسی زبان بقول اول و سکون ثانی و کاف خایسک و کلپش ازین لغت ساکت اند (آر و و) و یکہ و پت کن - پتکیر بقول برہان و جہانگیری و نامری و موید بروزن کفگیر پروین و ماشور را گویند - صراحت</p>

<p>رشیدی می فرماید که (تنگبیر) را چنین خوانده باشند که بمعنی باریک نیر است و الله اعلم صاحب سردی صراحت کاف فارسی کرده - خان آرزو در سراج ذکر این و نقل قول رشیدی فرموده مولف عرض کند که</p>	<p>این مرکب است از پت یعنی اولش و گیمینی خودش اسم فاعل ترکیبی است یعنی اما گیرنده یا شور با گیرنده یا هر چیز نرم گیرنده که اینهمه بوسیله پرویزن حاصل میشوند (آروو) و کپور پرویزن -</p>
--	---

<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ فرنگ بفتح اول و ثانی و سکون لام بوریا را گویند (پتیل بند) بوریا که می آید مولف عرض کند که معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است (آروو) و کپور بوریا - مذکر -</p>	<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>
--	--

<p>پتیل بند اصطلاح - بقول انندجیل پتیل بخواله مرکب کرده اند یا بند - اسم فاعل ترکیبی فرینگ فرنگ بوریا بان را گویند مولف و موافق قیاس است (آروو) بوریا بان عرض کند که پتیل بمعنی بوریا گذشته و این را یعنی بوریا بنی والا -</p>	<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>
--	--

<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>	<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>
--	--

<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>	<p>پتیل بقول انندجواله فرینگ با لضم پت پس در که بدان در را بندند مولف عرض کند که دیگر همه محققین ازین ساکت معاصرین عجم گویند که اسم جامد زنده و پازند است و همان که بر سبک گذشته و (الف) مخفف (ب) می نماید (آروو) و کپور بسکله -</p>
--	--

و در بند نام اسمای شهر با ترکیب است چنانکه (پاک پشن) و (چینا پشن) شهری را محجر و نام
 پشن نیست الا اینکه در مضافات و کن نام موطنی است که مستقر قطفه اوست (آر و) پشن -
 بند کے ایک شہر کا نام ہے۔ غالباً پاک پشن یا چینا پشن ہو گا۔ جہاں قماش کا کام ہوتا ہے۔ مذکور۔

الف) پشنگ

صاحبان برمان و ناصری و انند و جانیج نسبت (ب) گویند کہ بکسر اول بر

ب) پشنگ

ورنگ و ریچھ و منفدی را گویند کہ در زمانہ پاجھنہ رہنمائی گزارند۔ صاحب

موتد این را یہ کاف عربی قائم کردہ گوید کہ اصح یہ کاف فارسی است مولف عربی کہنے کے معانی
 سو قیام عجم گویند کہ اصل این تنگ بود یہ کاف فارسی کہ در ریچھ و تنگی را می گفتند کہ در حصہ بالائی
 دیوار برای روشنی و ہوا قائم می کردند و بزیادت موحدہ تنگ ہم می گفتند و پس از ان بہ تبدیل
 موحدہ بابائی فارسی تجویز است و استپ پشنگ می گویند و کاف عربی اصلاً نیامده۔ طبری گویند کہ
 اگر سندا استعمال کاف عربی بایست آید از ان گفت کہ الف) پشنگ (ب) باشد چنانکہ کند و کند (آر و)
 روشندان۔ مذکور۔ و کہو با تنگ۔

پشنگ بقول انند و ناصری بفتح پامی پارسی و سکون نامی منقوطہ و فتح توان و سکون بانام شہر نسبت
 بہند و رولایت بہار بر کنار رودی عظیم و اطرافش کشادہ سی ہزار باب خانہ عالی و وطبقہ و رشتہ
 مرغوب و ران ساختہ شدہ و چون عظیم الشان پسر بہادر شاہ بن عالمگیر آن شہر را آباد نمودہ و چون
 موسوم و مشہور است مردمش بہندوی و عیسوی و حاکمش انگلیس است مولف عربی کہنے کہ
 متصل کلکتہ واقع است و عظیم آباد پشنگ بتامی بہندی نام دارد (آر و) عظیم آباد پشنگ۔ مذکور۔

پشنگی

بقول برمان و بہانگیری و ناصری و جانیج بفتح اول و ثانی بروزن کشتی طبعی باشد از چوب کہ

بدان غلبه بنفشاند (اشیرالدین اوامانی) بر سر از گوید که محقق پاستنی است مولف عرص پس که زرتاره کشد ز گس تر پاستنی برو و سرش چون کند که ما بعد از این صراحت کرده ایم که این اصل است و در سر میرانست پو صاحب رشیدی گوید که بهما و آن مزید علیه این نبیادت الف (آر دو) پاستنی که بجایش گذشت - خان آرزو در سراج او یکپو پاستنی -	
---	--

پستو بقول برهان بیخ اول و ضم ثانی (۱) نوعی از پشمینه یافته باشد و بیخ اول و ثانی (۲)
 معنی را گویند از کوه و غیر آن که پیوسته آفتاب در آن بتابد و مقابل آنرا آفتاب خراشند و (۳)
 محقق پرتو هم (فرلادی) بتن بر یکی زنده از پتو پو شب و روز بودی بموی و برو پو صاحب
 جهانگیری در رشیدی بر معنی اول قانع - صاحب ناصری بدگر هر سه معنی گوید که بهای تازی نیز
 است و صاحب جامع بر معنی اول و دوم قانع - خان آرزو بدگر معنی اول گوید که پست یعنی پشم و
 بن مواست و پشمینه که از او بانند پتو نام دارد و مولف عرص کند که معنی اول مرگب است از
 پست و او نسبت چنانکه هند و هند و معنی سوم محقق پرتو بحدف و او معنی دوم محقق پرتو است
 که جانی که آفتاب در آن تابد آنرا پتو گویند مخفی میاد که بتو به موحده معنی دوم گذشت و آن را
 مستدل این و اینیم همچون استپ و استب (آر دو) (۱) ایک پشمینه کا نام فارسی بن پتو ہے -
 بدگر (۲) و در مقام چنان رات نهو همیشه آفتاب و کهای و سے - بدگر (۳) و یکپو پرتو -

پستوار بقول برهان و سروری و جهانگیری و ناصری و جامع در رشیدی پرواز و چوب بلندی که هر دو در ابعادک فاصله از هم دور بر زمین فرو بر غیر شکاری بران نشینند و آنرا بصرفی بجهت خوا	و یک چوب دیگر بر بالای آن و چوب بر عرض بنشیند و دیگر جوانان بر همه از شکاری و
---	--

<p>نوفانی هم می آید. خان آرزو در سراج پدوازر اسپدل این گفته مولف عرض کند که ما بر بتواز که بودم گذشته صراحت کرده ایم که این اسپدل آنست حیف است از محققین که شنیدند فخری را که بالاند کور شدند در انجامیم نقل کرده اند (آردو) و یکپو بتواز.</p>	<p>در میر غوری (۵) درین دور که بنتم نشد و لیل و کنون با نفس شکسته در رجم نشسته بر بتواز پوزش فخری (۵) ملاذ سبیت و قلم خسر و ستاره چشم پوز که بهست خلق جهان را جناب او بتواز پوز صاحب رشدی گوید که بودم هم گذشته و بدل جمله عرض</p>
--	--

پتوله بقول بر بان (در چنانگیری در لطقات) و نامصری دانند بفتح اول و لام و ثانی بود و رسیده
یافته ابریشمی منتقش کار بند و ستان را گویند. خان آرزو در سراج می فرماید که این در بندی
به تایی بندی است و چون جامه مذکور مخصوص بند است لفظ هم شائد بندی باشد می تواند
که مشترک بود و هر دو زبان **مولف** عرض کند که ما این اسم را در بند نشنیدیم اگر بقول خان
آرزو در بند همین اسم بتای بندی باشد فارسیان آنرا مفرس کرده اند به تبدیل تایی بندی
به عربی. شک نیست این مفرس است (آردو) بتولا. بقول خان آرزو بندی. ایک ریشمی
کپڑے کا نام ہے جس پر نقش و نگار ہوتا ہے۔ نگار۔

پتوہ بقول انند و غیاث بالفتح نام نوعی از کشتی که از چوب سہا زند و فرماید کہ این لفظ ہندی
است کہ کشتی خورد مثل وونگی باشد **مولف** عرض کند کہ در ہندی این لفظ یافتہ نمیشود اگر
مندا استعمال این در فارسی زبان بدست آید تو انیم گفت کہ اسم جاہ فارسی زبان باشد صحیح
عم ازین ساکت و دیگر محققین ہم مجرد قول غیاث و انند اعتبار را کافی نیست (آردو) ایک مختصر
کشتی. صاحب آصفیہ نے ڈونگی پر فرمایا ہے۔ اسم موٹو۔ وہ چوٹی سی کشتی جو آمد و رفت کی ضرورت

اور اولے اولے نواج کے واسطے بڑی کشتی کے ہمراہ یا جہاز کے ساتھ وقت بے وقت اترنے کے لئے بند ہی رہتی ہے۔

پتیم بقول جہانگیری و رملحات با اول و ثانی مفتوح لوسی از خنجر باشد و فرماید کہ این لغت بہتست مولف عرض کند کہ ما این را در لغات ہندی نیا فقیم۔ بدون سند استعمال این را مقرر سن مذاہم (اردو) خنجر۔ مذکر۔ دیکھو آئینہ دست۔

پتیارہ بقول برہان و جہانگیری و ناصری و بقول قوسی بلا و استادان معانی کہ صاحب جہانگیری رشیدی و جامع بایا حتمی بروزن ہوارہ (۱) نوشتہ بجا استعمال کر وہ اند و معنی حقیقی آن را بمعنی آفت و بلا و حادثہ زمانہ (انوری) لطفش و رابیات استادان گفتن اشعار را از پایہ فصاحت آمد پتیارہ زمانہ ہباست پچو تہرین آمد اقبال افگندن است مولف عرض کند کہ ہمیں آسمان ہدر است پ (ابو الفرج رونی) لغت بہ موحده ہم گذشت کہ بر بعض معانی این بزور عدلش میرا نہامی ظلم سبک پچو بون راہی شامل است و بعض معانی این بر (پتیار) ہم پتیارہای و ہر سلیم پ صاحب ناصری صراحت مرقوم کہ موحده گذشت و لیکن ماخذ بیان کرد مزید کند کہ این در اصل (بدیاسہ) بو یعنی فیت ناصری کہ محقق اہل زبان است درست معلوم بدو زشت و مکروہ و در نیصورت ہمہ معانی مناسب می شود و اندر نیصورت این را امیدیش و انیم خواہد افتاد۔ خان آرزو در سراج گوید کہ بعضی کہ موحده بدل شد بہ بای فارسی چنانکہ اسب پتقدیم تسمائی بر فوقانی آورده اند و تحقیق بیای و اسب و دال جملہ بدل شد بہ فوقانی چنانکہ فارسی است چنانکہ در کتب معتبرہ این فن است زردشت و زرتشت و بخیاں ماہم چنانکہ خیال

<p>(۴۳) پتیاره - بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و این لغت است و دیگر اکثر معانی مجاز آن (آر و) جامع یعنی خجالت و شرمندگی (سید ذوالفقار علی شروانی) ای خواجہ کہ حضرت سماعی مخرم تو پو آفت - بلا - موث -</p>	<p>صاحب ناصری است منی و دم بر سبیل گنا چینی</p>
<p>(۴۴) پتیاره - بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و رشیدی و وارسته و بهار و جامع یعنی زشت و بیب و نازیب و مکروه طبع (فروسی) جهانی بران جنگ نظاره بود پو که آن اثر و با جنگ پتیاره بود پو (واله هر وی) جان بن جان بنانند چه با مون و چه کوه (داون) مخنی نخل کردن پیدا و بد یعنی هم با پتیاره همه پتیاره عفریت عمل در دنیا پو مولف عرض کند که مجاز معنی اول است (آر و) مکروه طبع بیب (آر و) خجالت - شرمندگی - موث -</p>	<p>(۴۳) پتیاره - بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و رشیدی و وارسته و بهار و جامع یعنی زشت و بیب و نازیب و مکروه طبع (فروسی) جهانی بران جنگ نظاره بود پو که آن اثر و با جنگ پتیاره بود پو (واله هر وی) جان بن جان بنانند چه با مون و چه کوه (داون) مخنی نخل کردن پیدا و بد یعنی هم با پتیاره همه پتیاره عفریت عمل در دنیا پو مولف عرض کند که مجاز معنی اول است (آر و) مکروه طبع بیب (آر و) خجالت - شرمندگی - موث -</p>
<p>(۴۵) پتیاره - بقول برهان و جامع یعنی شدت کنون (سید ذوالفقار علی شروانی) اندر ضمیر او عیان پتیاره از سر قدر پو و اندر کمان او بنان پر تیره نور یقین پو مولف عرض کند که ما این را بدیع معنی اسم جا مد فارسی زبان و اینیم که هیچ تعلق با معنی اول ندارد و (آر و) کنون بقول آصفیه پوشیده کیا هو - محقق -</p>	<p>(۴۴) پتیاره - بقول برهان و جهانگیری و جامع یعنی کنون (سید ذوالفقار علی شروانی) اندر ضمیر او عیان پتیاره از سر قدر پو و اندر کمان او بنان پر تیره نور یقین پو مولف عرض کند که ما این را بدیع معنی اسم جا مد فارسی زبان و اینیم که هیچ تعلق با معنی اول ندارد و (آر و) کنون بقول آصفیه پوشیده کیا هو - محقق -</p>

<p>معنی این بیج تعلق نیست محققین بالا غور بر معنی شعر بیج (آر و و) مگر جمیده - فریب - مذکر - و غای موش - نکرده اند - مجاز معنی اول است (آر و و) شدت در رشیدی و جمیع معنی آشوب و شور و غوغا (فرووسی)</p>	<p>(۶) پتیاره - بقول برهان و جهانگیری در رشیدی و جمیع معنی مگر جمیده و فریب و غا (فرووسی) - نیاید با باقضا چاره پونه سووی کند بیج پتیاره بدین معنی اسم جامد و اشیم و بیج تعلق با معنی اول ندارد مولف عرض کند که مجاز معنی اول است دیگر (آر و و) شور و غوغا - مذکر -</p>
---	--

پتیان | بقول انند بجواله فرزندک فرنگ با لکسر (۱) یعنی دشمن و شکل هبیب و (۳) دیو و اهرمن
 و (۴) مصیبت و سختی مولف عرض کند که همه محققین ازین سبک و معاصرین عجم بزرگان ندانند
 اعتبار در انشا بدقیاس با این است که صاحب انند در فرزندک فرنگ همان (بتان) را دیده باشد
 که وصل رای جمله با ای هوز در کتابت باشد چنانکه ما بخصوص مصیبت و رینجا نقل کرده ایم و صاحب انند
 آن هر دو حرف را نون خیال کرده باشد و دیگر بیج (آر و و) (۱) دشمن - مذکر (۲) هبیب اور ژورانی
 شکل - موش (۳) دیو - مذکر (۴) مصیبت اور سختی - موش -

پتیاره | بقول انند بجواله فرزندک فرنگ بفتح اول و کسر نون قافی یعنی بالا پوش که از چرم و جامه سازند
 مولف عرض کند که معاصرین عجم بزرگان ندانند و دیگر محققین ذکر این نکرده اند بدون سند مستقام
 این را اسم جامد فارسی زبان تسلیم نه کنیم (آر و و) و یکو بالا پوش -

پتیاره | بقول برهان و جهانگیری در رشیدی و جمیع بر وزن کتیره - هر چیز که مکرده طبیعت باشد (زیر آب)

سبعین می روم زمین پتیره سرائی پو نماذ جهان نام مانذ بجائی پو صاحب ناصری گوید که هیمان پتیاره که گذشت و الفی ازان حذف شد. خان آرزو و سراج این اماله پتیاره گوید یعنی پتیره پو یا که یکی ازان حذف شد مولف عرض کند که موافق قیاس است (آرو) و یکپ پتیاره کے دوسرے معنی پتیل | بقول انند بجواله فرہنگ فرنگ بفتح اول و کسر ثانی فتنیله پیراغ باشد مولف عرض کند کہ فتنیله اصل است و فتنیل مخفف آن و این مبدلش کہ فابدل شد بای فارسی همچون فیل و پیل و سفید و سفید (آرو) و یکپ پتیل۔

<p>چو پیل سوز اصطلاح۔ بقول انند بجواله فرہنگ فرنگ موم بتی لگا کر جلائے ہیں۔</p>	<p>شمعدان را گویند مولف عرض کند کہ اسم فاعل پتیل بقول انند بجواله فرہنگ فرنگ بر وزن و معنی ترکیب است و موافق قیاس (آرو) شمعدان۔</p>
<p>بقول آصفیہ۔ اسم مذکر۔ بتی دان۔ وہ چیز جس میں موافق قیاس (آرو) فتنیله۔ مذکر۔ و یکپ و پتیل۔</p>	<p>فتیلہ۔ مولف عرض کند کہ مبدل فتنیله باشد چنانکہ سفید و سفید</p>

بای فارسی باجیم عربی

پنج | بقول برهان بفتح اول و سکون ثانی بمعنی کوه باشد عبرتی جبل خوانند۔ صاحبان جهانگیری و سروری و ناصری و رشیدی گویند کہ این را پتر ہم خوانند۔ صاحب جامع صراحت فرید کند کہ پچار ہم بہ ہین می آید مولف عرض کند کہ پتر کہ می آید اسم جامد فارسی زبان است و این مبدل آن چنانکہ کرک و کجک (آرو) پہاڑ۔ مذکر۔

پچار | بقول برهان و انند و مویذ و جامع بر وزن ہزار بمعنی پنج کہ کوه باشد مولف عرض کند کہ مزید علیہ ہمان پنج کہ گذشت و پتر کہ برای فارسی می آید بمعنی زمین پست و بلند و گل کہند است

دیجاز کوہ راہم گویند و سچ کہ گذشت مبدل پڑو این یعنی جھنشی کوہ است و منی لفظی این زمین سست بلند و گل کہنہ آرنده و کنا یہ از کوہ۔ اسم فاعل ترکیبی است (اُر و و) و یکہو تیج۔

پچا وہ بقول انند بجاوالہ فرہنگ فرنگس بالفتح دفع و اوائلی یعنی تنور نشست پزان مولف عرض کند اصل این پڑا وہ بزای فارسی است کہ می آید و آن اسم جادہ فارسی زبان و صراحت ماخذ ہمد را نجاکینیم و پڑا وہ بزای عربی مبدل آن و این مبدلش چنانکہ سوز و سوج (اُر و و) شولا۔ و کن ہین اسرا بڑے چولے کو کہتے ہین جس کے ذریعہ سے کچی اینٹوں کو جلائین۔ صاحب آصفیہ نے پڑا وہ پر فرمایا ہے۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ وہ جگہ جہان آئین پستی ہین۔ پچا وا۔

پچکش بقول سرور می بفتح باچیم تازی و فرہنگ (۱) بحسنی نرمہ بینی و (۲) سستی در بخ و در نسوہ دیگر بیای تازی و سین ہلہ ہم آمدہ مولف عرض کند کہ جس بہ جو تہ و سین ہلہ گذشت و صراحت ماخذ ہمد را نجاکوہ و این مبدل آنتست چنانکہ تپ و تپ و کستی و کشتی و انچہ صاحب جہانگیری این را بحنی مشتق آورده و اصل معنی دوم باشد (اُر و و) و یکہو تپس۔

پچول بقول برہان و ناصر می و انند بہتم اولی مولف عرض کند کہ پچول جو تہ و بجالیں گذشت و پچول ہم ہر روز نزول یعنی پچول است کہ استخوان شالنگ باشد۔ ما صراحت ماخذ پچول کردہ ایم (اُر و و) و یکہو پچول کے پہلے معنی

پچپو بقول برہان بفتح اول و کسر ثانی و سکون تھائی و واوا اشتغال با مر سیت کہ غرض ازان اعتقاد ہم رسانیدن مردم باشد کہسی و آزا سالاسی وریا خرا نند۔ صاحب ناصر می صراحت توشی کند کہ غرض ازان مستعد ساختن خلق بدان شخص است مولف عرض کند کہ اسم جادہ فارسی قدیم است (اُر و و) ریبا۔ بقول آصفیہ عربی۔ مونث۔ نفاق۔ وورنگی۔ کپٹ۔

بای فارسی با حیم فارسی

پچاق | بقول بهار و وارسته و انندیه تشدید حیم فارسی - در نصاب ترکی - کار و (فوتی بزوی
 ۱۰) شب فراق خردس سحر نفس کشید؛ خوش آن زمان که سرش با برم از پچاق؛ **مولف**
 عرض کند صاحب لغات ترکی هم این را با بای موحد و بکسر اول بدون تشدید آورده فارسیا
 استعمال این کرده اند بر سبیل تفریس به تبدیل موحد به بای فارسی چنانکه استب و استب (ارو)
 چهری - موثت -

پچان | بقول انندجواله فرینگ فرنگ بالفتح بمعنی پچان **مولف** عرض کند که مختلف پچان
 است که می آید ولیکن استعمال این نه شنیدیم معاصرین عجم هم بر زبان ندارند مشتاق سند
 استعمال می باشیم (ارو) و بکسر پچان -

پچ | بقول برهان و جهانگیری و موید و محرم هم می آید - صاحب ناصری گوید که این را از پچ
 بضم هرو بای فارسی و سکون هرو و حیم عجمی (۱) هم گویند - بهار و وارسته و سراج بر معنی اولی تان
 حرف زدن آهسته را گویند و در ۲ کلمه که شبانان (طاهر نصیر آبادی و قسیمی ۱۰) بفریاد و افغان
 بزرگان پیش خود خوانند و نوازش کنند شمس خرمی بزم شراب؛ **پچ** چه آهسته در رخت خواب؛
 (۱۰) در رشته انصاف مجال الحق والدین؛ صاحب جامع گوید که بیامی ایچ هم آمده **مولف**
 هرگز سخن ظلم نگویند به **پچ**؛ از معدلتش گرگ عرض کند که صراحت ما خدا این هرو معنی در وجود
 شبان همچو شبانان؛ خوانند بزبان کله را جمله کرده ایم بر (پچ) حیث است از محققین که
 به **پچ**؛ صاحب رشیدی گوید که برای ناچار سند طاهر را در اینجا هم نقل کرده اند و آنچه برای

فارسی می آید میبدل این است (اَرُو) و یکپوچ پنج اول این مخفف و مزید علییه پاچک است بخندت

پچم بقول برهان و بحر و اند بضم اول و ثانی الف و زیادت شین مجمر چنانکه ایچور و آفتخور و مجمر

و بسکون ثانی فسخ جم فارسی سخن که در السنه و اقواه افتد و دوم حقیقت این را بر بچشک و بچشک بیان کرده اند

و همه کس بطریق سرگوشی و خفیه بچم گویند صاحب که در موهده به چیم عربی و فارسی گذشت و بهترین نسبت

جایع بذیل لغت گذشته این را امر افش گفته مولف که این میبدل بر شاک است که می آید وزای بسوز

عرض کند که های نسبت در آخرش زیاد و شده است بدلی میشود به چیم عربی و فارسی چنانکه بسوز و بسوزج

و فرق معنی این ظاهر است که این مجر و حرف زون و سندا اول تبدلش به چیم فارسی همین لغت باشد

آهسته نیست بلکه سرگوشی نسبت بمعنی است که در اقوا (اَرُو) و یکپوچ پاچک کے دوسرے معنی (۲)

افتد (اَرُو) اس خبر کی سرگوشی جسکی اقواہ ہو۔ توشو (۳) و یکپوچ بچشک -

پچشک بقول برهان و ناصری بضم اول و ثانی بقول برهان و ناصری بکسر اول بوزن

و سکون شین قرشت و کاف (۱) پشکل گو سفند و بزر اشکم (۱) بارگاه ایوان و صفه و (۲) خانه را

و امثال آن را گویند و پشکل شتر هم گفته اند و بقول هم گفته اند که اطراف آن پنجره و شبکه باشد و فرما

جایع سرگین گو سفند و امثال آن صاحب مویده که بفتح هم آمده و (۳) گرگ را نیز گفته اند و صحاب

بذکر معنی بالا گوید که آجینی و رقیبه مذکور است و کواله شتر فاما جها نگیری بر معنی اول و دوم قانع (استاد و روکی)

گوید که بافتح قبیل بضمین و قبیل بابای تازی (۲) از تو خالی نگار خانه چشتم و فروش و بیگوشیم

بمعنی طیب و بقول زفا گو یا فرماید که (۳) بمعنی در پچکم و (شمس فخری ۱۵) رستم محمد شیخ ابوالحسن

گیاه فروش است مولف عرض کند که بمعنی شاه عادل شهنشاه اعظم پادشاه از نو پادشاه است

بسه آفاق گشت چون بچکم پو (فروسی ۷) کردند و کاف را به واو بدل کردند چنانکه پویک و هزاران بدو اندرون پنج و خم پو به بچکم درش سوزی پو پو دیگر پنج (اگر وو) و یکپو با چک -

باغ ارم پو مولف عرض کند که ماحقیقت **پوچکواک** بقول برهان و ناصری و جاسح و ابند این را بر (بجکم و بچکم) ظاهر کرده ایم که در موهده در شیدی با و او بروزن افلاک (۱) ترجمانرا گویند برجم عربی و فارسی گذشت و این شامل است و آن شخصی باشد که لغت زبانی را بر زبان دیگر سیان بر همه معانی (اگر وو) و یکپو بچکم و بچکم -

پوچل بقول برهان و ناصری و ابند نفع اول نه ترجمان - صاحب جهانگیری بر معنی اول قانع صفا و ثانی بروزن کچل شخصی را گویند که پیوسته لباس سروری ببرد که معنی دوم اکتفا کرده - خان آرزو و خود را ضایع کند و هر کس ولوت گرداند مولف سراج بذکر قول محققین گوید که می تواند که این لفظ عرض کند که همین اصل است و اسم جامد فارسی ما خود از آنچه که مخفف آن پنج باشد معنی آهسته گفتن زبان و آنچه به موهده اول گذشت متبدل این به دیگر و کلمه آک برای نسبت باشد پس معنی تری و اشاره این در اینجا کرده ایم (اگر وو) و یکپو چل - این چنین بود که حرفی باشد که مثل سخن گفتن به دیگر

پوچکو بقول رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه بود و آن ترجمه است و برین تقدیر بضم اول خواهد قاپار بهمان سرگین خشک جانوران که پهن کرده نه فتح چنانکه عامه ارباب فرسنگ ها گفته اند مولف خشک کنند مولف عرض کند که همین معنی پزیا ^{چک} عرض کند که ماصراحت این ریچواک کرده ایم که به موهده گذشت تصرف معاصرین عجم است که در لغت اول گذشت (اگر وو) و یکپو چواک -

تدوین زبان خود کرده اند که الف را از پا حذف **پوچول** بقول ابند و مویده بضم اول و و او چو اول

<p>بمعنی شتائنگ مولف عرض کند که ظاهر امبدل و (ناصری بذیل بچو اک) بفتح اول و ضم ثانی و سکون بجول است که بوجه و جیم عربی گذشت چنانکه استب ثالث و ظهور باجی آخر بچو اک است که ترجمه باشد و استب و چوچه و چوچه حقیقت ماخذ بر بچل گذشت آرزو بذیل بچو اک این را آورده مرادش گفته (آر و و) و بیکو بچل - بجوه بقول بر بان و جهانگیری و رشیدی و جاع گذشت چنانکه چوچه و چوچه - (آر و و) و بیکو بچوه -</p>	<p>مولف عرض کند که امبدل بچوه که بوجه و جیم فارسی</p>
---	---

<p>بقول انند بجواله فر هنگ فرنگ بفتح اول و ثانی عشق بیچه را گویند مولف عرض کند که حقیقت این را بر اراج بیان کرده ایم و اگر سند استعمال این بذیعی پیش شود تو انیم عرض کرد که حقیقت (عشق بیچه) باشد معاصرین عجم بر زبان ندارند و همه محققین فارسی زبان ازین ساکت (آر و و) و بیکو اراج -</p>	<p>بقول انند بجواله فر هنگ فرنگ ازین ساکت بدون سند استعمال تسلی کنیم معاصرین عجم مختلف پسیدن مولف عرض کند که دیگر محققین معاصرا هم بر زبان ندارند (آر و و) و بیکو پسیدن -</p>
---	---

بای فارسی باخامی مجمه

بقول بر بان و ناصری و سراج و جاع بفتح اول و سکون ثانی (ا) بمعنی خوش و به باشد
و فرماید که تکرار آن بمعنی به به و خوش خوش که آنرا ابعربی بنخ خوانند و طوبی لک و مر جابک -
هم گویند و (۲) بمعنی پهلو هم آمده همچنانکه گویند چهار بنخ است یعنی چهار پهلو و کبسر اول (۳) کلمه
ایست که سگ و گربه را بدان برانند و در کنند و با یعنی بفتح اول هم درست است چه با بنخ
تغافیه کرده اند - صاحب جهانگیری بر معنی اول و سوم قانع (حکیم سوزنی ۳) کسی که گردن

شیراز شترزہ بز شکند پگکر توبہ بی حرمستی نگوید پچ صاحب سروری بزرگ معنی اول رسوم (درجائی)
 و بجای دیگر گوید کہ بکسر با (۳) آبی بود غلیظ کہ بر مژہ خشک کرد (استاد عمارہ ۵) ہموارہ پرا پینج است
 آن چشم مژہ آگن پگ کوئی کہ دو بوم آنجا دو خانہ گرفتست پ و فرماید کہ بمعنی بیجاں ہم می آید ^{لغت}
 عرض کند کہ معنی اول و سوم اسم صوت است و معنی دوم و چہارم اسم جا بد فارسی زبان مخفی ہوا
 کہ انچین پینج گذشت از ہمان این را مفسرں کردہ اند معنی اول (اگر وہ) (ا) خوش - اچھا -
 مذکر (۲) پہلو - مذکر (۳) و صوت - بقول آصفیہ کتے کے ہنکائے کی آواز - وکن میں بلی کے
 ہنکائے کی آواز چہت ہے (۴) وہ غلیظ پانی جو آنکھوں کے آشوب کے زمانے میں آنکھ میں جم
 جاتا ہے جس سے آنکھیں مل جاتی ہیں - مذکر - وکن میں چھٹا کہتے ہیں - مذکر -

<p>پینج اصطلاح - بقول جہانگیری (ذیل پینج) افتد (شاعر ۵) شند از اشعار من بخندہ مگر پ در شیدی بمعنی خوش خوش و فرماید کہ (پہ پ) نیز گویند شخر من حکم پینجو دارو پ (نیازی بخاری ۵) مولف عرض کند کہ (پینج) بہ موجدہ بجایش در میان فرس میدانی چہ باشد پینجو پ دوری گذشت و این تبدل و مفسرں آنست و صراحت بخلو چہ گویند از صغیر و اکبیر پ خان آرزو در سراج ماخذش ہمدرا آنجا کردہ ایم (اگر وہ) دیکھو پینج - گوید کہ ہمان پینجو چہ مولف عرض کند کہ تحقیق پینجو بقول بہان و جہانگیری و سروری و ماخذ این بر نعلیہ بیان کردہ ایم کہ موجدہ گذشت در شیدی و جامع بکسر اول و بای فارسی و ضم خا و درینجا ہمیں قدر کافی است کہ این آواز صوتی است و او معروف آنست کہ شخصی انگشتان خود را کہ چون کسی ناخواستہ و بی خودی بخندہ و آید در زیر بغل دیگری بنوعی حرکت دہد کہ تشخص بخندہ از وہاں اومی بر آید فارسیان بجاز فعلی را ہم</p>	<p>اصطلاح - بقول جہانگیری (ذیل پینج) افتد (شاعر ۵) شند از اشعار من بخندہ مگر پ در شیدی بمعنی خوش خوش و فرماید کہ (پہ پ) نیز گویند شخر من حکم پینجو دارو پ (نیازی بخاری ۵) مولف عرض کند کہ (پینج) بہ موجدہ بجایش در میان فرس میدانی چہ باشد پینجو پ دوری گذشت و این تبدل و مفسرں آنست و صراحت بخلو چہ گویند از صغیر و اکبیر پ خان آرزو در سراج ماخذش ہمدرا آنجا کردہ ایم (اگر وہ) دیکھو پینج - گوید کہ ہمان پینجو چہ مولف عرض کند کہ تحقیق پینجو بقول بہان و جہانگیری و سروری و ماخذ این بر نعلیہ بیان کردہ ایم کہ موجدہ گذشت در شیدی و جامع بکسر اول و بای فارسی و ضم خا و درینجا ہمیں قدر کافی است کہ این آواز صوتی است و او معروف آنست کہ شخصی انگشتان خود را کہ چون کسی ناخواستہ و بی خودی بخندہ و آید در زیر بغل دیگری بنوعی حرکت دہد کہ تشخص بخندہ از وہاں اومی بر آید فارسیان بجاز فعلی را ہم</p>
--	---

بدین اسم موسوم کروند کہ بالاند کورشد (آروو) دیکھو بختیہ۔

پخت بقول برہان وناصری وناصری و موید بقیم اول و سکون ثانی و فوقانی (ا) ماضی پختن است مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (آروو) پکا۔ پکایا۔ مہیا کیا پختن کا ماضی مطلق۔

(۳) پخت۔ بقول برہان وناصری وناصری کدر اگویند مطلقا خواہ اسپ بر کسی زندخواہ آدم و حیوانات دیگر۔ صاحب بحر ہم بذیل مصدر پختن ذکر نہیں کرتے کہ وہ مولف عرض کند کہ بد نہیں یعنی اسم جاند فارسی زبان است (آروو) لات۔ موٹ۔ دیکھو پاسار کے پہلے معنی۔

(۴) پخت۔ بقول برہان وناصری لفتح اول بمعنی پختن۔ مثل آنکہ چیزی در پای آدمی یا حیوان دیگر یا در زیر چیزی پختن شدہ باشد گویند پخت شدہ و پختن کردیدہ مولف عرض کند کہ بد نہیں یعنی اسم مصدر پختن است و ہم ماضی مطلقش (آروو) کشتادہ۔ پھیلا ہوا۔

(۵) پخت۔ بقول موید بقیم بمعنی مصدر آید چنانچہ گوئی پخت شروع شد مولف عرض کند کہ اسم مصدر پختن است بمعنی اولش کہ می آید (آروو) پخت و پز۔ بقول آصفیہ پختگی۔ مولف عرض کرتا ہے کہ اس سے پکوان مراد ہے اور پکوان وکن کی زبان ہے۔ مذکر۔

الف) پختکاپ	الف) بقول رشیدی (ب) است و اصل این (پختہ آوک) بود کہ کاف
ب) پختکاو	مراد (ب) بمعنی اوو کہ نسبت دران داخل بود و قلب نمودہ پختکاو
در آب بچو شاند و بدن مرغین بدان شویند۔	ساختہ اند و فرماید کہ رشیدی کہ معنی ترکیبی این
خان آرزو در سراج می فرماید کہ الف) مبدل	آپ پختہ کتہ غافل است از تحقیق مولف

<p>پختن بقول بجر بالضم (۱) پخته شدن ضد</p>	<p>عرض کند که با حقیقت این را بر (پخت گاو) عرض</p>
<p>خام بودن و (۲) پخته ساختن و (۳) همپا کردن</p>	<p>کرده ایم (آر و) و یکوا سپرم آب -</p>
<p>و بالفتح (۴) پهن ریختن و فرماید که کامل التصریف</p>	<p>پختگان حقیقت اصطلاح - بقول بجر و</p>
<p>است و مضارع این پزد - صاحب موارو بزرگتری</p>	<p>مؤید و اتند بسنی و انایان اسرار و اصلان حق -</p>
<p>اول و دوم گوید که (۵) یعنی کردن هم چنانکه شناختن</p>	<p>مولف عرض کند که مرکب اضافی است و</p>
<p>صاحب نوار و این را مراد و پزیدن گفته می فرماید</p>	<p>موافق قیاس کسانیکه از حقیقت آگاه اند و پخته کار</p>
<p>که پختن لازم و متعدی هر دو است و پزیدن یعنی</p>	<p>حقیقت ایشان را فارسیان بدین اسم موسوم</p>
<p>متعدی و هم او در چهار مجرم ذکر این کرده - خان آرد</p>	<p>کرده اند (آر و) و آفتان حقیقت - و اصلان حق</p>
<p>در چهارخ بدایت می فرماید که پختن محروف و متعدی</p>	<p>پختگی یعنی پخته کاری باشد چنانکه ظهوری گوید</p>
<p>و لازم هر دو آمده اول مشهور است (دجید ۷)</p>	<p>(۷) صبری جوشد و اسباب سفری بند و پختگی</p>
<p>آنکه گفتی از چه یارب طبع خام مانده پختن پو بسکه از ده</p>	<p>کرده و اوع آرزو خام مرا پ (دوله) که عقل خام</p>
<p>است گیتی کس درین سودا نه پختن پو مولف عرض</p>	<p>از تلف و تدبیر پرچوش پو صد پختگی فدای تنمای</p>
<p>کند که اسم مصدر این همان پخت است که گذشت</p>	<p>خام ماست پو مولف عرض کند که این در اصل</p>
<p>و ترکیب علامت مصدر تن و حذف یک فوقانی از دو</p>	<p>حاصل بالمصدر پختن است که می آید و معنی حقیقی</p>
<p>فوقانی جمع شده مصدری وضع شد به معانی بالا</p>	<p>این پخته شدن غذا و مجاز مقابل خامی است</p>
<p>و سالم التصریف است که غیر ماضی و مستقبل و اسم</p>	<p>و تجربه کاری (آر و) پختگی - بقول آصفیه -</p>
<p>مفعول نیاید - صاحب پسر کندری خورد که پزود را</p>	<p>موش - تجربه کاری -</p>

(۷) صبری

مضارع این دانسته این را کامل التصریف بای لیاقت (اُر و و) پکائے کے لائق۔

گفت۔ ویزه مضارع پزیدن است که می آید **پختن** بقول جهانگیری ورشیدی و سراج با اول
و معنی پخت بیان کرده موار یعنی کردن من و حیوان **پختن** (۱) پنبه باشد (مولوی معنوی ۱) بد

معنی سوم بیان کرده بجز است و پخت و پختگی هر دو یک است بدورد که دل نهی همه عمر پوزهی بر شیم پختن

حاصل بالمصدر این (اُر و و) (۱) پکنا (۲) پکانا۔ نهی دو دست و قبا پوز بهار گوید (۲) مقابل خام
(۳) همیا کرنا (۴) پهیلانا (۵) کرنا۔

(الف) **پختن** بهوس **پختن** بهوس

(ب) **پختن** بهوس **پختن** بهوس

هوس کردن متعلق معنی سوم و پنجم پختن (نظوری) **پختن** بهوس

(الف) سودای تومی پز و نظوری پوز خامی خویش **پختن** بهوس

شمر سارا است پوز (وله ۱) یکی نه پخت ز چندین **پختن** بهوس

هوس که می پختن پوز درین کافش این شعله های خام چنانکه و یک پخته و معنی اول اسم جامد فارسی زبان

کشید پوز **پختن** بهوس عرض کند که موافق قیاس است **پختن** بهوس

(اُر و و) (الف) سودا میں مبتلا ہونا (ب) ہوس بہم بہم رسد (اُر و و) (۱) رونی۔ موتث (۲) پختن

پکانا۔ بقول اصفیہ میفائدہ خواہش کرنا خیمالی پلا و پکانا بقول اصفیہ تجربہ کار۔ جهان دیدہ۔ خام کا مقابل

پختن بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ لائق (۳) پختن۔ بقولہ مضبوط۔ مستحکم۔ مستقل (۴) پکا ہوا۔

پختن بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ لائق (۳) پختن۔ بقولہ مضبوط۔ مستحکم۔ مستقل (۴) پکا ہوا۔

(۱) پختن

پختن پختن پختن

<p>و باقی ادویه را نیم کوفته و رکیسه کنند و در ویک اندازند</p>	<p>و امثال فارسی ذکر این کرده اند از معنی ساکت</p>
<p>و بچو شاند تا گوشت جیره شود بعد از آن صاف</p>	<p>مؤلف عرض کند که فارسیان این را بچو کسی</p>
<p>کرده بنوشند (خواججه عبدالوکیل) مضم که طبع در آب</p>	<p>زنند که پنجه مغز باشد گویند یا آغا این را چه میدانی</p>
<p>که پنجه پنجه زان خمیر است یعنی بسیار تجربه کار است</p>	<p>من قبول کند یا قدید و سبب و سبکی پنجه جوش گران بود</p>
<p>مؤلف عرض کند که صاحب محیط هم ذکر این کرده</p>	<p>(آردو) پکا - بقول آصفیه - بهوشیار - تجربه کار -</p>
<p>اسم فاعل ترکیبی است یعنی مرکبی که جوش پنجه دارد</p>	<p>پنجه تدبیر یا بقول بحر (۱) معقولات و (۲)</p>
<p>یک شراب کا نام ہے جس میں</p>	<p>شخصی که بی عقل باشد صاحب مویذ یعنی اول قاف</p>
<p>چند دو این شراب کر کے کهنی جاتی ہے - شراب</p>	<p>مؤلف عرض کند موافق قیاس است و معنی</p>
<p>کی ایک قسم - موث -</p>	<p>دوم اسم فاعل ترکیبی (آردو) (۱) معقولات</p>
<p>اصطلاح - بقول بحر هر دو</p>	<p>بقول آصفیه - عربی - اسم موث - علوم حکمت - (الف) پنجه خوار</p>
<p>(۱) گدا و (۲) داماد و (۳)</p>	<p>علوم فلسفه - علم منطق - محسوسات کالقیض (۲) (ب) پنجه خوار</p>
<p>صاحبان سروری</p>	<p>و ده شخص جو تجربه کار هو (اسم فاعل ترکیبی)</p>
<p>در شیدی و موثید و سرراج</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و بهار و رشیدی و (بهاگیری در ملحقات) و موثید و سرراج</p>
<p>بدر (الف) بر معنی اول و دوم قافخ - بهار بذر گران</p>	<p>پنجه جوش</p>
<p>بر معنی سوم اکتفا کرده گوید که آنگه بی رنج و محنت</p>	<p>در شیدی و سروری و ناصر و موثید و بحر و سرراج</p>
<p>که آنرا بادوائی چند جو شانیده باشند و آن چنانست</p>	<p>بضم اول و حیم بر وزن کهنه پوش شرابی را گویند بر معنی سوم اکتفا کرده گوید که آنگه بی رنج و محنت</p>
<p>معنی اول آورده شد معنی سوم فراموشی و به صاحب</p>	<p>که آنرا بادوائی چند جو شانیده باشند و آن چنانست معاش کند و شعر سعدی را که صاحب سروری بر آن</p>

<p>بر بیان بزرگ (ب) هر دو معنی اول و دوم را نوشته صاحب هو تجریه کار -</p>	<p>بذیل آن ذکر (الف) هم کند مولف عرض کند که پنخسته شدن استعمال - صاحب آصفی ذکر</p>
<p>کسی که غذای پنخسته یا بد زحمت پنختن غذا ندارد این گروه از معنی ساکت مولف عرض کند که</p>	<p>آرام طلب و گرانجان است و گدا و داما و هم مجازاً (۱) مصدر مجهول پنختن و (۲) تجریه کار شدن -</p>
<p>داخل همین معنی مباد که (الف) مزید علیہ (ب) باشد (صائب ۳) صافی نه شود و صوفی تا در کشند جا</p>	<p>بزیادت الف (سعدی ۱۵) اگر دست بهمت بداری بسیار سفر باید تا پنخسته شود خامی پ (آر ۱۰۰)</p>
<p>ز کار و گدا همیشه خوانندت و پنخسته خوار پ (خوابی (۱) پنخسته هونا - کپنا (۲) پنخسته کار هونا - تجریه کار هونا</p>	<p>کرمانی (۱۵) زان پنخسته پیر نوجوان طبع پ در زده قد پنخسته کاو اصطلاح - بقول بر بان و بحر و</p>
<p>پنخسته خواران پ (آر ۱۰۰) (الف و ب) (۱) فقیر ناصری و جهانگیری بضم اول و کات بالف کشیده</p>	<p>(۲) داما و بزرگ (۳) آرام طلب (۴) سخت جان و بوا و زده و ارومی چند که باب جو شانند و بدن</p>
<p>بقول آصفیه بیما زندگی بسر کرنے والا - بیمار بدان شویند و بحر بی نطول خوانند مولف</p>	<p>پنخسته سالی اصطلاح - بقول بهار و اند</p>
<p>کتابیه از عاقل و زیرک (شیخ شیراز) شنید این که در موخده گذشت (آر ۱۰۰) و کپو اسپرم -</p>	<p>سختن مر و کار آزمای پ کهن سال پرورد و پنخسته را پنخسته کردن استعمال - صاحب آصفی ذکر</p>
<p>مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است این گروه از معنی ساکت مولف عرض کند</p>	<p>و موافق قیاس (آر ۱۰۰) پنخسته را سے کہہ سکتے ہیں یعنی سخت کردن است (واله هروی ۵) پنخسته کن پنخسته</p>
<p>صائب اگر سے - فاعل - زیرک - وہ شخص جسکی را رسم خامی را پ پامی بغزای نامائی را پ (آر ۱۰۰)</p>	<p>بیمار بدان شویند و بحر بی نطول خوانند مولف</p>

<p>پخته کرنا - بقول آصفیه - بات پکی کرنا - جهانایک زبان و (د و ن) اسم مفعولش - صاحب بحر (ج و و)</p>	<p>پخته کرنا - بقول آصفیه - بات پکی کرنا - جهانایک زبان و (د و ن) اسم مفعولش - صاحب بحر (ج و و)</p>
<p>پنجه مخزن استعمال - بقول بهار مرادف پنجه را را سالم الله عز و جل گفته که غیر ماضی و مستقبل و اسم</p>	<p>پنجه مخزن استعمال - بقول بهار مرادف پنجه را را سالم الله عز و جل گفته که غیر ماضی و مستقبل و اسم</p>
<p>گذشت مولف عرض کند که موافق قیاس مفعول نیاید و فرماید که بمعنی (ا) فرسودن و (ب)</p>	<p>گذشت مولف عرض کند که موافق قیاس مفعول نیاید و فرماید که بمعنی (ا) فرسودن و (ب)</p>
<p>است و اسم فاعل ترکیبی (ا ر و و) چوکس - بقول کوفته شدن و (ب) پهن گردیدن مستقل - صاحبان</p>	<p>است و اسم فاعل ترکیبی (ا ر و و) چوکس - بقول کوفته شدن و (ب) پهن گردیدن مستقل - صاحبان</p>
<p>آصفیه - خبر دار - سر تا - چوکتا (پنجه مخزن) که سکه برهان و انند و رشیدی و موسی ذکر (ب) کرده اند</p>	<p>آصفیه - خبر دار - سر تا - چوکتا (پنجه مخزن) که سکه برهان و انند و رشیدی و موسی ذکر (ب) کرده اند</p>
<p>دالفا) پنجه بقول صاحبان برهان و رشیدی و صاحب ناصری ذکر (د) و صاحب رشیدی ذکر</p>	<p>دالفا) پنجه بقول صاحبان برهان و رشیدی و صاحب ناصری ذکر (د) و صاحب رشیدی ذکر</p>
<p>دب) پنجه و سراج و موسی (الف) بفتح اول (لا) و صاحبان سروری و برهان ذکر (و) بمعنی</p>	<p>دب) پنجه و سراج و موسی (الف) بفتح اول (لا) و صاحبان سروری و برهان ذکر (و) بمعنی</p>
<p>رج) پنجه و سکون ثانی و جیم فارسی بمعنی ووم و سوس و صاحبان برهان و سروری (لا)</p>	<p>رج) پنجه و سکون ثانی و جیم فارسی بمعنی ووم و سوس و صاحبان برهان و سروری (لا)</p>
<p>دو) پنجه و پنش و پهن باشد صاحب هم آورده مولف عرض کند که (ب) و (لا) مانسی</p>	<p>دو) پنجه و پنش و پهن باشد صاحب هم آورده مولف عرض کند که (ب) و (لا) مانسی</p>
<p>ده) پنجه و جهانگیری گوید که این را پنش نیز مطلق برد و مصدر یعنی (ج و و) و (د و و)</p>	<p>ده) پنجه و جهانگیری گوید که این را پنش نیز مطلق برد و مصدر یعنی (ج و و) و (د و و)</p>
<p>دو) پنجه و خوانند (حکیم سنائی) سینی (ز) بریادت های هنوز افاده معنی مفعولی کند</p>	<p>دو) پنجه و خوانند (حکیم سنائی) سینی (ز) بریادت های هنوز افاده معنی مفعولی کند</p>
<p>دو) پنجه و پنج بود روی زشت پوششی و آنچه بسای موخده از همین مصداق گذشته است</p>	<p>دو) پنجه و پنج بود روی زشت پوششی و آنچه بسای موخده از همین مصداق گذشته است</p>
<p>از آتش و رخی ز انگشت پو (کمال استخیل) سبیل این چنانکه اسپ و اسب بمعنی دوم اصل</p>	<p>از آتش و رخی ز انگشت پو (کمال استخیل) سبیل این چنانکه اسپ و اسب بمعنی دوم اصل</p>
<p>زیرگر ز تو دانی که چون بهد دشمن پو پنجه زرد است و معانی اول و سوم مجاز آن - بحسب است</p>	<p>زیرگر ز تو دانی که چون بهد دشمن پو پنجه زرد است و معانی اول و سوم مجاز آن - بحسب است</p>
<p>دین پنجه گشته چون دینار پو صاحب جامع گوید که محققین بانام و نشان مشتقات این مصداق در</p>	<p>دین پنجه گشته چون دینار پو صاحب جامع گوید که محققین بانام و نشان مشتقات این مصداق در</p>
<p>که پنجه و پنجه این است مولف اسم جامد و انسته اند و مصداق را گذاشته ذکر مشتقا</p>	<p>که پنجه و پنجه این است مولف اسم جامد و انسته اند و مصداق را گذاشته ذکر مشتقا</p>

<p>کرده اند (آر وو) الف - وسیع - کشاوه (ج وو) یعنی گذ از کہ حاصل بالمصدر است (آر وو)</p> <p>(۱) گہستا (۲) کوٹا جانانا - گہڑا جانانا (۳) پھن ہونا - چربی یا گہی کا پگھلنا - وکن مین پگلاؤ کہتے ہیں - بڈگر پھیلنا (پ وھ) ماضی مطلق (دو زر) اسم مفعول - (پگھلنا) کا حاصل بالمصدر -</p>	<p>پنجس بقول برہان و ناصری و شیبلی (۳۳) پنجس - بقول برہان و جہانگیری و سروری</p>
<p>و جامع و سراج بفتح اول و سکون ثانی و سین بی لفظ و جامع و سراج پڑمروہ شدن چتری را نیز گویند</p> <p>(۱) یعنی گذ از ش و گاہش بدن و تافتن دل از غم مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است</p> <p>و غصہ بچیری - صاحب ناصری می فرماید کہ پنجسینہ (آر وو) پڑمروگی - بقول آصفیہ موثث - کلاہ اسم بہین معنی آمدہ مولف عرض کند کہ در مودہ مر جہا پین - افسروگی -</p>	<p>و جامع و سراج بفتح اول و سکون ثانی و سین بی لفظ و جامع و سراج پڑمروہ شدن چتری را نیز گویند</p> <p>(۱) یعنی گذ از ش و گاہش بدن و تافتن دل از غم مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است</p> <p>و غصہ بچیری - صاحب ناصری می فرماید کہ پنجسینہ (آر وو) پڑمروگی - بقول آصفیہ موثث - کلاہ اسم بہین معنی آمدہ مولف عرض کند کہ در مودہ مر جہا پین - افسروگی -</p>
<p>تقریب این گذشت و اسم مصدر پنجسیدن کہ می آید (۳۴) پنجس - بقول برہان و جامع فرعی آب حاصل آمدہ مولف عرض کند کہ مزرع پڑمروہ</p> <p>بجس و انیم کہ بمودہ مراد و اکثر معانی این گذشت داخل معنی سوم است - و پڑمروگی مزرع متعلق چنانکہ تب و تپ و صراحت ماخذش ہم ہمدراجا کرده است از بی آبی - فارسیان مجاز مزرعی را ہم</p> <p>(آر وو) بدن کی گاہش - موثث - و پلاپن اورول بدین اسم موسوم کردند کہ بی آب حاصل شود</p> <p>کاپچ و تاب غم اور غصہ کی وجہ سے - بڈگر - (آر وو) وہ زراعت جو بغیر آبرسانی کے</p>	<p>تقریب این گذشت و اسم مصدر پنجسیدن کہ می آید (۳۴) پنجس - بقول برہان و جامع فرعی آب حاصل آمدہ مولف عرض کند کہ مزرع پڑمروہ</p> <p>بجس و انیم کہ بمودہ مراد و اکثر معانی این گذشت داخل معنی سوم است - و پڑمروگی مزرع متعلق چنانکہ تب و تپ و صراحت ماخذش ہم ہمدراجا کرده است از بی آبی - فارسیان مجاز مزرعی را ہم</p> <p>(آر وو) بدن کی گاہش - موثث - و پلاپن اورول بدین اسم موسوم کردند کہ بی آب حاصل شود</p> <p>کاپچ و تاب غم اور غصہ کی وجہ سے - بڈگر - (آر وو) وہ زراعت جو بغیر آبرسانی کے</p>
<p>(۲) پنجس - بقول برہان و ناصری و شیبلی حاصل ہو - موثث -</p> <p>و جامع گذاختن موم و پھیہ و روغن از حرارت آتش (۵) پنجس - بقول برہان و سراج ہر چیز ناقص</p> <p>یا آفتاب مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول باشد</p>	<p>(۲) پنجس - بقول برہان و ناصری و شیبلی حاصل ہو - موثث -</p> <p>و جامع گذاختن موم و پھیہ و روغن از حرارت آتش (۵) پنجس - بقول برہان و سراج ہر چیز ناقص</p> <p>یا آفتاب مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول باشد</p>

ہنقم بخش گذشت (اردو) دیکھو بخش کے	(۸۰) ہر ناقص چیز۔ سوئٹس۔
ساتوین معنی۔	(۶) بخش۔ بقول برہان و جامع و سراج پستی
انسان بقول برہان و انسیدہ روزن مستان	کہ از حرارت آتش چین چین شدہ باشد مولف پشخان
بمعنی پڑھو شدہ و گداختہ گرویدہ و فراہم آمدہ	(۷) عرض کند کہ مجاز معنی اول است (اردو)
وہ چٹرا جو آگ کی حرارت سے سکتا گیا ہوا اور از غم و درد و محنی عشوہ کنان و خرامان مولف	جس میں شکن پڑ گئے ہوں۔ مذکر۔
عرض کند کہ اسم حال است از مصدر پخشیدن	(۸) بخش۔ بقول برہان و جامع بمعنی عشوہ
کہ می آید شامل برہمہ معانی و تبدیل بختان	و خرام۔ خان آرزو و سراج بزرگرا نیمینی گوید کہ
کہ بٹوحدہ گذشت چنانکہ تب و تب (اردو)	تحقیق در بای تازی گذشت مولف عرض دیکھو پشخان۔ یہ اسم حال ہے مصدر پخشیدن کا
کند کہ صراحت ماخذ این بز بخش گذشت (اردو) اس کے تمام معنوں پر شامل۔	دیکھو بخش کے دوسرے معنی۔
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	(۹) بخش۔ بقول جہانگیری با اول کسور ز پستی
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ این بز بخش پشخانند مولف عرض کند کہ شامل باشد
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	ور موحدہ گذشت (اردو) دیکھو بخش کے برہمہ معانی لازم پخشیدن بحیث تعدی۔
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	چھٹے معنی۔
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	(۱۰) بخش۔ بقول جہانگیری با اول کسور ز پستی اور اس کے تمام معنوں پر شامل۔
پشخانیدن بقول بحر بالفتح متعدی پخشیدن	مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ بر معنی پشخانیدن بقول بحر بالفتح (۱) گداختن

<p>(۲) کاستن (۳) تاقتن دل از غم و غصه (۴) غیث و اند این را اسم جامد دانسته اند و غور</p>	<p>گداختن موم و پیله و روغن از حرارت آفتاب و آفتاب نشین</p>
<p>و (۵) پزمرده شدن و (۶) عشووه کردن و خراشیدن</p>	<p>پزمرده شدن و (۶) عشووه کردن و خراشیدن</p>
<p>و فرماید که کامل التصرف است و مضارع این</p>	<p>پزمرده شدن و (۶) عشووه کردن و خراشیدن</p>
<p>پنجد صاحب موارد این را با (پنچسانیدن) مخلوط</p>	<p>پنجد صاحب موارد این را با (پنچسانیدن) مخلوط</p>
<p>کرده و بذکر معانی هم کار از احتیاط نگرفته صاحب</p>	<p>کرده و بذکر معانی هم کار از احتیاط نگرفته صاحب</p>
<p>انند نقل نگار دست مولف عرض کند که</p>	<p>انند نقل نگار دست مولف عرض کند که</p>
<p>مصدر است مرکب از اسم مصدر پنچس که بیانی</p>	<p>مصدر است مرکب از اسم مصدر پنچس که بیانی</p>
<p>متحد و بجایش گذشت و حقیقت ماخذش به در اینجا</p>	<p>متحد و بجایش گذشت و حقیقت ماخذش به در اینجا</p>
<p>نذکور و این شامل باشد بر همه معانی مصدریش</p>	<p>نذکور و این شامل باشد بر همه معانی مصدریش</p>
<p>(ارو) (۱) گلنا (۲) گلنا (۳) پیچ که نام آن</p>	<p>(ارو) (۱) گلنا (۲) گلنا (۳) پیچ که نام آن</p>
<p>پنکنا (۵) پزمرده هونا - کلانا (۶) عشووه و ناگزیرا</p>	<p>پنکنا (۵) پزمرده هونا - کلانا (۶) عشووه و ناگزیرا</p>
<p>پنچسیده بقول ایندیجواله غیث بالفتح یعنی</p>	<p>پنچسیده بقول ایندیجواله غیث بالفتح یعنی</p>
<p>پزمرده و ترنجیده مولف عرض کند که های</p>	<p>پزمرده و ترنجیده مولف عرض کند که های</p>
<p>بر ماضی مطلق پنچیدن زیاد کرده اند که افاده</p>	<p>بر ماضی مطلق پنچیدن زیاد کرده اند که افاده</p>
<p>مفعولی کند و این شامل باشد بر همه معانی مفعولی</p>	<p>مفعولی کند و این شامل باشد بر همه معانی مفعولی</p>
<p>مصدر پنچیدن و معنی بالایکی از آنست صاحب</p>	<p>مصدر پنچیدن و معنی بالایکی از آنست صاحب</p>
<p>غیر ازین نباشد که این اسم مصدر آنست و حق آنست</p>	<p>غیر ازین نباشد که این اسم مصدر آنست و حق آنست</p>

که میدل بخش است بر سه مانیش که گذشت چنانکه داشتند. صاحب موارو (ج) را بمعنی (۳) خرامان
 کستی و کستی و آنچه بمعنی سست نوشته تسامح کرده براه رفتن و براه بودن آورده. می گوئیم که برای
 که در اصل این بمعنی است (آر و و) و یکو بخش سوم مشتاق سندی باشیم که خلاف قیاس است
 (الف) **چخشا** بقول برهان بفتح اول و سکون و هیچ نسبت مجاز با (ب) نذار و اگر میداشت ما
 ثانی ثالث بالف کشیده یعنی مضائقه و درینج اگر اسم مصدر قرار می دادیم و بقاعده فارسی از
 و مضائقه نمودن و درینج داشتند. صاحبان ناصری این را سندی بخشدن می توانیم قیاس کرد (آر و و)
 و مؤید بر معنی اول قانع مؤلف عرض کند که... (الف) (۱) گداز - مذکر - بقول آصفیه پگلا هوا -
 (ب) **چخشان** بقول انندجواله فرنگ فرنگ گهلا هوا (۲) مضائقه - مذکر (ب) چخشانیدن کا
 بر وزن رخشان بمعنی غمگین و رنجیده و... اسم حال - تمام معنون پر شامل (ج) (۱) گلنا -
 (ج) **چخشانیدن** بقولش بالف معنی گداختن
 آمده پس (الف) جزین نباشد که اسم مصدرین خرامان چلنا - بقول آصفیه شک شک کر چلنا -
 است (۱) بمعنی گداز فرید علیه بخش نریاوت الف ناز و انداز سے قدم رکھنا -
 در آفریش و (۲) بمعنی مضائقه که بالاند کو مؤلف **چخش کردن** مصدر اصطلاحی - بقول بحر
 گوید باعتبار ناصری که محقق از زبانست بد معنی اسم بمعنی غمز کردن و فرماید که این را ایهندی (و بانا)
 جا بدو انیم - تسامح برهان است که بمعنی مصدری گویند مؤلف عرض کند که موافق قیاس است
 هم نوشت و (ب) اسم حال همین مصدر و (ج) مشتاق سندا استعمال می باشیم که دیگر همه محققین فارسی
 بمعنی (۱) گداختن و (۲) مضائقه نمودن و درینج زبان ازین ساکت اند (آر و و) و ابنا - بقول آصفیه

<p>کسی چیز کو ہاتھوں کے روز سے نیچے پٹانا۔ و بانا۔ اسم جامد و انستہ اند (ب) مرکب است از بہان</p>	<p>(الف) پخششو (الف) بقول برہان و سروری پخش کہ اسم مصدرش گذشتت و او را مند در میان</p>
<p>ورشیدی و موید روزن مقصود اسم مصدر و علامت مصدر دن و چادار و کہ این</p>	<p>(ب) پخشودن (ب) پخشودن (ب) پخشودن (ب) پخشودن</p>
<p>(۱) کوفتہ شد و (۲) پین گزیدہ را تبدیل پخشیدن گوئیم کہ می آید تحتانی بدل شد</p>	<p>(ج) پخشوہ (عبدالرراق ۱۵) چو خارشستی گشتیم تیر بارانش با بہ و او چنانکہ انگیل و انگول (اگر و) (الف) کہ موی برتن صبرم ز رخم او پخشوہ و صاحب بحر (۱) کوٹا گیا (۲) پھیل گیا (ب) (۱) کوٹا (۲) نسبت (ب) گوید کہ (۱) یعنی کوفتہ شدن و (۲) پھیلنا (ج) (۱) کوٹا ہوا (۲) پھیلنا ہوا۔</p>
<p>پین گزیدن و (۳) پی آب و پتر مردہ شدن است</p>	<p>(الف) پخشید (الف) بقول برہان و رشیدی</p>
<p>سالم التصریف - کہ بدون ماضی و مستقبل و اسم مفعول</p>	<p>(ب) پخشیدن (ب) پخشیدن (ب) پخشیدن (ب) پخشیدن</p>
<p>نیاید (ج) بقول برہان و سروری یعنی (۱)</p>	<p>(ج) پخشوہ (ج) پخشوہ (ج) پخشوہ (ج) پخشوہ</p>
<p>کوفتہ شدہ و (۲) پین گزیدہ (شمس فخری ۱۵) صاحب سروری ہم ذکر (ب) و (ج) کردہ صفا</p>	<p>بروز رزم چو بر باد پای گشتہ سوارہ پوی پای اسپ</p>
<p>سر بد سگال پخشوہ پو مولف عرض کند بہر و پیش گفتہ یعنی (۱) کوفتہ شدن و (۲) پین</p>	<p>(ب) اصل است و (الف) ماضی مطلق آن و گردیدن - صاحب سوارہ و بد کہ بہر و معنی بال</p>
<p>(ج) بزیاوت ہای ہمزبور ماضی مطلق انادہ یعنی فرماید کہ (۳) پین کردن ہم و (۲) پین شدن</p>	<p>مضموی کہ محققین بانام و نشان (ب) زاترک و مضائقہ کردن و (۵) خرا مان براہ رفتن و</p>
<p>کردہ (الف) و (ج) را کہ مشتق (ب) باشد (۶) گداختن و (۷) گدا زیدن از غم و غصہ و</p>	<p>گداختن و (۷) گدا زیدن از غم و غصہ و</p>

<p>فرماید که کامل التصریف است و مضارع این پنخند مولف عرض کند که الف ماضی مطلق (ب) یعنی پنخیدن و (ج) بزیاوت های هوز در آخر ماضی مطلق افاده معنی مفعولی کند و (ب) گذشت اگر سند استعمال این پیش نشود و تو اینم مصدر است که مرکب شد از اسم مصدر پنخش که قیاس کرد که این مبتدلی و محققش باشد که موحده بجایش گذشت و پنخش شامل است بر همه معانی بدل شده به بای فارسی چنانکه تب و تب و های پنخش که به همین جمله گذشت پس ما (ب) را بر همه آخره حذف شده پنخل باقی ماند و پنخه هم به همین معانی مصدری پنخش صحیح و اینم و پنخشودن را معنی گفته اند اندر نیصورت این را مخفف پنخه مبتدل این می انگاریم چنانکه ذکرش بعد را بنجا هم توان گفت (آر و و) دیکه پنخه -</p> <p>کرده ایم و شک نیست که این کامل التصریف است نه سالم التصریف (آر و و) (الف) پنخیدن کا ماضی اور (ج) اسم مفعول کے معنون مین اور (ب) (ا) کو ما جانا (د) پہیلنا (۳) پہیلنا (۴) وریغ کرنا (۵) خرامان خرامان چلنا (۶) گلنا - گلانا - پگلنا - پگلانا (۷) گهلنا - (غم و غصه سے)</p> <p>پنخل بقول انند جو الہ فرسنگ فرنگ پنخو کہ گذشت مولف عرض کند کہ این مبتدلی</p>	<p>مرادون پنخه بفتح لام که خرفه و بقاۃ المحقار را گویند مولف عرض کند که ما حقیقت این را این پنخه بیان کرده ایم که به موحده و های هوز در آخرش گذشت اگر سند استعمال این پیش نشود و تو اینم قیاس کرد که این مبتدلی و محققش باشد که موحده بدل شده به بای فارسی چنانکه تب و تب و های آخره حذف شده پنخل باقی ماند و پنخه هم به همین معنی گفته اند اندر نیصورت این را مخفف پنخه هم توان گفت (آر و و) دیکه پنخه -</p> <p>بقول برهان و سروری و جهانگیری بروز و جیم فارسی معنی پنخو خان آرزو در سراج گوید که انچه صاحب فرسنگ با تخصیص زیر لعل کرده اند خطاست نیر عام است برای آدمی و حیوانات دیگر و این لفظ پارسی است نه هروی و آن را غلنج و غلنج و غلنج و غلنج و غلنج نیز گویند بهین است</p>
--	---

<p>بخلوچه است که صراحتش بر بخلچه کرده ایم چنانکه تپ و تپ و چرخ و چرخ (آر دو) و یکم بخلچه - پنجم بقول انند بخواله فرزندک فرنگ مراد است همان بخت که گذشت مولف عرض کند که صراحت ماخذ بهدر اینجا کرده ایم (آر دو) و یکم بخل - بخلچه بقول برهان و جهانگیری و سروری و سراج و رشیدی بر وزن زنگینچه بمعنی بخلوچه که گذشت مولف عرض کند که مبدل همان بخلوچه که صراحت ماخذ بر بخلچه کرده ایم چنانکه تپ و تپ و انگور و انگیر (آر دو) و یکم بخلچه - پنجم بقول رشیدی بر وزن و معنی پنجم است که پنجم کے و سر کے معنی -</p>	<p>در باب نا آید و فرماید که در فرزندک و منوچه سروری از روی تصحیف بنا خوانده اند چنانکه در مایا مولف عرض کند که در اینجا همین قدر کافی است که مبدل پنجم است چنانکه قام و پام و بمعنی چاوری که نشاء چندان بر سر و چوب بندند تا بدان از هوای بر بانیید و چاوری همی هم که در زیر درخت میوه بندند و درخت را بتکانند تا میوه در آن ریخت شود مولف عرض کند که همین لغت اهل است و باقی تبدیل و صراحت کامل ماخذ این بر معنی دوم پنجم گذشت (آر دو) و یکم پنجم است که پنجم کے و سر کے معنی -</p>
---	---

بای فارسی باو ال مهمله

پد | بقول برهان بکسر اول و سکون ثانی (۶) مخفف پدر باشد و (۲) بفتح اول و زنی را
 گویند که برگز بارند پد و (۱۳) بمضم اول چوب بوسیده که آتش گیره کنند صاحب ناصری
 بنده که هر سه معنی نسبت معنی سوم گوید که همین را پدر و هم گویند مولف عرض کند که معنی اول
 سوافقی قیاس چنانکه (با آ بار) و (با با) بعد رین کتاب گذشت و معنی دوم هم مخفف پده
 که در موحده بر معنی دوش گذشت بخندن بای بهتر آخه و معنی سوم مبدل پد بمعنی چاوری

کہ صراحت مانڈ ہدرا انجا کردہ ایم چنانکہ تب و تب (آر و و) (۱) ویکھو پدر (۲) ویکھو بدہ کے دو سہ
سختے (۳) ویکھو بد کے پوتے سختے۔

پد آسیا اصطلاح۔ بقول اتندجوالہ فرہنگ بد یعنی استعمال کردہ اند مولف عرض کند کہ
زنگ پرہ باد آسیا را گویند مولف عرض کند کہ پد سہین یعنی بر معنی سوش گذشت و پود و مراد
این معنی درین مرکب خلاف قیاس است و بدون کہ می آید فارسیان در محاورہ ہر دو را جمع کردہ
سند استعمال این را تسلیم نہ کنیم کہ معاصرین عجم و دیگر استعمال می کنند دیگر بیج (آر و و) ویکھو پدر
بہ محققین ازین ساکت۔ مخفی میاؤ کہ پرہ بقول کے تیسرے معنی۔

غیاث یک سنگ آسیا را گویند (آر و و) ہوائی کچی پدر اصطلاح۔ بقول اتند و غیاث بکسر اول
کا ایک پاٹ۔ مذکر۔
فتح دوم بروزن پسر نہ بفتح اول چنانکہ مشہور

پد پوو اصطلاح۔ بقول برہان لغت اول و است ترجمہ اب باشد۔ صاحب مؤید ہم ذکر
بای فارسی بروزن پر دو و معنی خفت باشد کہ این کردہ مولف عرض کند کہ حیث است
افتق گیرہ است و عبرتی حراقتہ گویند۔ صاحب کہ دیگر ہمہ محققین زبان دان و اہل زبان ازین
ناصری بر پد گوید کہ پد پود ہمان است کہ لغت صاحب کہ لغت ساکت و محققین لغات ترکی بذکر این صراحت
بر (پد) گذشت۔ صاحب رشیدی بذکر این کنند کہ لغت فارسی است (نہلوری ۵)

گوید کہ پدہ بالفتح رگومی سوختہ و چوب بوسیدہ بشور عشق تو نازم کہ بر خلف پسران پانچھیست
کہ بزیر سنگ چماخ ہند و چماخ راز نند تا آتش شکرین نیز از پدر تلخ است پو (ولہ ب)
در گیر دو در عراق پد و پود با ہم ترکیب کردہ طالع من پدر چو دید مرا پو از برای چ عشق

نام نکرده (آرو) پدر - بقول آصفیه فارسی اسم مذکر - باپ - والد - پتا - باپل -

الف) پدر ارم | بقول برهان بارای فرشت شاه قاجار الفنا را یعنی خوش گفته هوگفت

بروزن اسلام یعنی (۱) آراسته و نیکو و خوش و عرض کند که ماصراحت ماخذ این بر معنی اول

خورم و (۲) جای خواب و آرام و (۳) یعنی همیشه بدرام کرده ایکم که بر حده گذشته و این مبدی

دو اتم و پانزده - صاحب جهانگیری ذکر معنی اول و آگشت چنانکه تب و تب و بهمان لغت یعنی

سوم کرده (انوری طه) ای ز طبع تو طبعها خرم و آراسته و همیشه و مداوم هم گذشته یعنی دوم

وی ز عیش تو عیش با پدر ارم (مختاری ه) این بر اسمیل مجاز و از (ب) مملوم می شود که

دیگان قصیده گو و سخنانش بر سر خوان و چو روز فارسیان بترکب خود -----

عید بنزدیک آوری بسلام و از ان نکوی و زین (ج) پدر امدن | مصدری هم وضع کرده اند

عید صد برابر باب و از روزگار و قاعدار و دولت یعنی خرم و آراسته کردن و پدر امد نامی مطلق

پدر ارم و صاحب ناصری بر معنی اول قانع - صاحب اوست و حاصل بالمصدرش هم و (پدر اید)

مویید بر ذکر معنی اول و دوم اکتفا کرده فرمایید که مضارعش - تسامح صاحب رشیدی که بر نامی

بابای تازی هم گذشته - صاحب رشیدی بزرگ ذکر معنی مضارع کرد بائی حال برای (ب) و

معنی اول گوید که ----- (ج) مشتاق سند استعمال می باشیم که محققان

(ب) پدر امد | یعنی خرم و آراسته کند - خان اهل زبان از ان ساکت اند (آرو) الف

بزرگ معنی اول الف نسبت (ب) گوید که مشتق (۱) و یکپو بدرام کے دوسرے معنی (۲) آرام

خواهد بود - صاحب رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه کی جگہ - موثقت (۳) و یکپو بدرام کے چوتھے معنی

<p>دب) خوش کیا - آراسته کیا - آراستگی (رج) خوش بروزن بر حسب معنی نگین و اندو بهناک (فروسی)</p>	<p>کرنا - آراسته کرنا -</p>
<p>پدر اندر اصطلاح - بقول انند بحواله فرهنگ فرنگ بفتح اول و سکون لوزن معنی شوئی کار ایران بیا که چون اوجدا شد ز مادر فعال مادر مقابل مادر اندر خان آرزو در سراج گوید جهان سرسیر گشته بر قیل و قال پوز زاون چو باد</p>	<p>پدر اندر اصطلاح - بقول انند بحواله فرهنگ فرنگ بفتح اول و سکون لوزن معنی شوئی کار ایران بیا که چون اوجدا شد ز مادر فعال مادر مقابل مادر اندر خان آرزو در سراج گوید جهان سرسیر گشته بر قیل و قال پوز زاون چو باد</p>
<p>که (پدری) که شوهر مادر باشد و تحقیق آنست که لفظ اندر در معنی غیر حقیقی مستعمل شود که از اسپسی مولف عرض کند که همین لغت در موهوم به پای گویند چنانکه مادر اندر معنی زن پدر و پسند نسبت عربی گذشت و صراحت ماخذش به در اینجا کردیم</p>	<p>که (پدری) که شوهر مادر باشد و تحقیق آنست که لفظ اندر در معنی غیر حقیقی مستعمل شود که از اسپسی مولف عرض کند که همین لغت در موهوم به پای گویند چنانکه مادر اندر معنی زن پدر و پسند نسبت عربی گذشت و صراحت ماخذش به در اینجا کردیم</p>
<p>بهر و پس از شوهر دیگر و نسبت به زن از زن دیگر و این مبدل آنست چنانکه تب و تب حیث است و برین قیاس و متر اندر مولف عرض کند که تحقیق با نام و نشان همین سند فروسی را در محققین از پدری که مادر او را عقد کرده و بعد وفات هم نقل کرده اند (آر و و) نگین - اندو بهناک</p>	<p>بهر و پس از شوهر دیگر و نسبت به زن از زن دیگر و این مبدل آنست چنانکه تب و تب حیث است و برین قیاس و متر اندر مولف عرض کند که تحقیق با نام و نشان همین سند فروسی را در محققین از پدری که مادر او را عقد کرده و بعد وفات هم نقل کرده اند (آر و و) نگین - اندو بهناک</p>
<p>شوهری پس فرزند شوهر اولش را شوهر ثانی و یکو بد رخته - پدر اندر است و بس و این محقق و قلب اندر اصطلاح - بقول انند بحواله پدر) است یعنی کسی که در حکم پدر باشد و پدر فرهنگ فرنگ - معنی خسر - صاحب بول چال</p>	<p>شوهری پس فرزند شوهر اولش را شوهر ثانی و یکو بد رخته - پدر اندر است و بس و این محقق و قلب اندر اصطلاح - بقول انند بحواله پدر) است یعنی کسی که در حکم پدر باشد و پدر فرهنگ فرنگ - معنی خسر - صاحب بول چال</p>
<p>حقیقی نیست (آر و و) علاقی باب - مذکر - هم ذکر این کرده مولف عرض کند که نکات اضافت است و موافق قواعد فرس (آر و و) ستر جیبی علاقی مان - پدر رخته اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری یا ستر بیومی کا پاپ (خاوند کے لئے) خسر یا</p>	<p>حقیقی نیست (آر و و) علاقی باب - مذکر - هم ذکر این کرده مولف عرض کند که نکات اضافت است و موافق قواعد فرس (آر و و) ستر جیبی علاقی مان - پدر رخته اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری یا ستر بیومی کا پاپ (خاوند کے لئے) خسر یا</p>

خاوند کا باب (پیوی کے لئے) مذکر۔

بمن رسید ز بہنام چشم چشتمہ ہر پو بقدر جزو نخست

پیدر زہ اصطلاح

بقول برہان برون از و جزو لفظ صررہ چہین نمود کہ جزو دوم ہی

تبرزہ (۱) طما می باشد کہ آنرا در رومال بنڈند آرنڈ پورین و دہنتہ بفرمان شاہ و ام وزیر

و از جانی بجائی برند و آنرا کہ گویند (۲) ہمینی

مولف عرض کند کہ این ترجمہ (ابوالفتح)

حصہ دہرہ و (۳) بقول بعض ہر چیز کہ در رومال

است و عموماً اینقسم ترجمہ کہ کنیت غیر مطبوع

ولنگی بستہ شدہ باشد چہ آن رومال بستہ را مجموع

باشد۔ آنکہ اتوری آوردہ ما این را برای

پدرزہ خوانند۔ صاحبان جہانگیری و ناصری و جات

و گیران سندنند اتیم محاصرین عجم با ما اتفاق

بر معنی دوم و سوم قانع۔ صاحب سروری گوید کہ

دارند و اگر با ستند اتوری کسی اینقسم ترجمہ کند

ہمان (پیرزہ) کہ گذشت خان آرزو در سراج گوید غلط نباشد (آر دو) ابوالفتح کنیت ہے۔

کہ ہمان کہ بہ بای تازی گذشت و جوالہ قوسی ذکر پی

سوم ہم کردہ مولف عرض کند کہ این مبدل

و گر شاید پیچشش ہم نباید این

آنست چنانکہ تب و تب و صراحت ماخذ ہمدرا نما کردہ

مثلی است کہ ذکرش صاحبان خزینۃ الامثال

(آر دو) و یکو پدرزہ۔ یہ بانی موخده۔

و امثال فارسی کردہ اند و از معنی و محل استعمال

اصطلاح۔ بقول بہار و انہ ہمینی

ساکت مولف عرض کند کہ فارسیان بخت

اصطلاح۔ فرماید کہ این از تصرفات فارسیان

پادشاہ ظالم می زنند مقصود آنست کہ اگر

سہت (انوری س) از دست آن پدر فتح کرنی

ظالمی پدر خود را کشتہ بر تخت شاہی او نشیند

تعریف پورین کنیت او شد ز ابتدا او میر پور

شنش ماہ نگذرد کہ کشتہ شود (آر دو) دکنین

<p>انند بہان (پدر اندر) کہ گذشت مولف عرض کند کہ محقق آن است بجز الف (آرود) املاک پر قابض ہو گا وہ اپنے بیٹے کے ہاتھ مارا جاوے گا دیکھو پدر اندر۔</p>	<p>کیتیمین "باب کا قاتل بیٹے کا مقتول" یعنی جو شخص ہوس دنیا میں باپ کو قتل کر کے اسکے املاک پر قابض ہو گا وہ اپنے بیٹے کے ہاتھ مارا جاوے گا دیکھو پدر اندر۔</p>
<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>	<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>
<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>	<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>
<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>	<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>
<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>	<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>
<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>	<p>پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد پدر مردہ اصطلاح - بقول بحر و انند و تہجد</p>

<p>فربهنگ فرنگ گوید که ترک و دواغ کردن است (پدر اندر) که گذشت (استاد بلیبی) از پدر مولف عرض کند که موافق قیاس است (واله) چون از پدر و دشمنی بیند بی پادار آن کینه برو هر وی) چنان که بسجده بگسسته ریزد و دانه پاکیزه مانده مادند و ندر شود و صاحب سروری فرماید که کند پدر و دوسرای سراسر از آن که بیان را با و در جمیع نسخ بوزن غصنفر آمده اما در شمس فخری (آردو) ترک کرنا - رخصت کرنا - بوزن بد اثر آورده بای اول تازی (س)</p>	<p>پد فوز اصطلاح - بقول اتند و ناصری مراد اگر یان بدست بی تو پیوسته تحت ملک پد پوز پتفوز مولف عرض کند که خندش چنانکه زشتت از زشت و حقیقت این همانجا مذکور (آردو) زین بدندرسی را در خورد جز حذر نیست و یکپو پتفوز - زیر از بیوفانی شکرش بی حجر نیست و صاحب</p>
<p>پد مه اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری و سروری و ناصری گوید و مولف را با او اتفاق که این رشیدی و جامع بر وزن صدرمه معنی حصه و زلمه محقق همان (پدر اندر) است که بجایش گذر و بهره باشد و هر چیز را نیز گویند که در رنگی و در مالی بحدف رای مملو و الف و تصرف در حرکات بسته باشد مولف عرض کند ما باعتبار سروری حروف داخل محاوره باشد و بس (آردو) و جامع که محققین اهل زبانند این را اسم جامد فازی و یکپو پدر اندر -</p>	<p>پد و از اصطلاح - بقول برهان بر وزن پد و از (۲) بقول پد بندر اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری (۱) مراد معنی اول پد و از (۲) بقول پد و سروری و ناصری و رشیدی و مویذ معنی همان گرد اگر و کلاه و در بان انسان و حیوانات دیگر باشد</p>

<p>از جانب بیرون و (۳) منقار مرغان - صاحب نیانقیم (آر وو) دیکھو بدرزہ -</p> <p>بہا نگیری بر معنی اول قانع (شمس فخری ۷) ملاذ پدہ بقول برہان و بہا نگیری و سروری و رشیدی</p> <p>سیف و قلم خسرو ستارہ ششم پدہ کہ بہت خلق جہاں و سراج و جامع بفتح اول و ثانی (۱) نام و خستیت</p> <p>راجناب او پدہ و از پدہ صاحبان ناصری و رشیدی کہ ہرگز بار و میوہ ندید و بحر بی عرب خوانند و (۲)</p> <p>می فرمایند کہ بہاں پتو از کہ بہ بای فارسی و فوقانی بضم اول چوب بوسیدہ باشد کہ آنرا آتشگیر و سنا</p> <p>گذشت مولف عرض کند کہ این مبدل آستند و بحر بی حرا قہ گویند و فرماید کہ با بمعنی بفتح اول ہم آمدہ</p> <p>بمعنی اولش و معنی دوم و سوم را ما در مویذ نیانقیم (شاعر ۷) این پنج و خستیت کہ می نار و بار پدہ</p> <p>و این معنی فوز است - عجیب است از محققین کہ پدہ و سر و سفید ار چنار پدہ (حکیم نژادی ہستانی ۷)</p> <p>ہمین یک سند شمس فخری را بر بد و آرز ہم نقل کرده اند ہم تو از و گنجد بہ بیکان بید برگ پدہ بیکر معاند</p> <p>(آر وو) (۱) دیکھو بد و از کے پہلے معنی (۲) و تولرزہ چون پدہ پدہ (شمس فخری ۷) خسرو عظیم</p> <p>جمال دین و دنیا آنکہ بہت پدہ آتش تیغ و راجا</p> <p>پدہ و زہ اصطلاح - بقول مویذ بفتحتین مراد و تن اعدا پدہ پدہ صاحب ناصری بر معنی اول قان</p> <p>پدہ و پدہ زہ مولف عرض کند کہ حقیقت این مولف عرض کند کہ ما بردہ کہ بوحمدہ گذشت</p> <p>بر بدرزہ در موحمدہ بیان کرده ایم اگر سند استحقا حقیقت ماخذ عرض کرده ایم - حقیقت از محققین کہ</p> <p>این بدست آید تو انیم عرض کرد کہ مبدل بدرزہ ہمین دو شعر شاعر و نزاری را در انجا ہم نقل کرده اند</p> <p>باشد چنانکہ کلار و کلا و - محضی مباد کہ این لغت (آر وو) (۱) دیکھو بدہ کے تیسرے معنی (۲) دیکھو</p> <p>را و بعضی نسخہ قلمی مویذ غیر از نسخہ مطبوعہ و لکھنؤ پدہ کے چوتھے معنی -</p>	<p>بہا نگیری بر معنی اول قانع (شمس فخری ۷) ملاذ پدہ بقول برہان و بہا نگیری و سروری و رشیدی</p> <p>سیف و قلم خسرو ستارہ ششم پدہ کہ بہت خلق جہاں و سراج و جامع بفتح اول و ثانی (۱) نام و خستیت</p> <p>راجناب او پدہ و از پدہ صاحبان ناصری و رشیدی کہ ہرگز بار و میوہ ندید و بحر بی عرب خوانند و (۲)</p> <p>می فرمایند کہ بہاں پتو از کہ بہ بای فارسی و فوقانی بضم اول چوب بوسیدہ باشد کہ آنرا آتشگیر و سنا</p> <p>گذشت مولف عرض کند کہ این مبدل آستند و بحر بی حرا قہ گویند و فرماید کہ با بمعنی بفتح اول ہم آمدہ</p> <p>بمعنی اولش و معنی دوم و سوم را ما در مویذ نیانقیم (شاعر ۷) این پنج و خستیت کہ می نار و بار پدہ</p> <p>و این معنی فوز است - عجیب است از محققین کہ پدہ و سر و سفید ار چنار پدہ (حکیم نژادی ہستانی ۷)</p> <p>ہمین یک سند شمس فخری را بر بد و آرز ہم نقل کرده اند ہم تو از و گنجد بہ بیکان بید برگ پدہ بیکر معاند</p> <p>(آر وو) (۱) دیکھو بد و از کے پہلے معنی (۲) و تولرزہ چون پدہ پدہ (شمس فخری ۷) خسرو عظیم</p> <p>جمال دین و دنیا آنکہ بہت پدہ آتش تیغ و راجا</p> <p>پدہ و زہ اصطلاح - بقول مویذ بفتحتین مراد و تن اعدا پدہ پدہ صاحب ناصری بر معنی اول قان</p> <p>پدہ و پدہ زہ مولف عرض کند کہ حقیقت این مولف عرض کند کہ ما بردہ کہ بوحمدہ گذشت</p> <p>بر بدرزہ در موحمدہ بیان کرده ایم اگر سند استحقا حقیقت ماخذ عرض کرده ایم - حقیقت از محققین کہ</p> <p>این بدست آید تو انیم عرض کرد کہ مبدل بدرزہ ہمین دو شعر شاعر و نزاری را در انجا ہم نقل کرده اند</p> <p>باشد چنانکہ کلار و کلا و - محضی مباد کہ این لغت (آر وو) (۱) دیکھو بدہ کے تیسرے معنی (۲) دیکھو</p> <p>را و بعضی نسخہ قلمی مویذ غیر از نسخہ مطبوعہ و لکھنؤ پدہ کے چوتھے معنی -</p>
---	---

پدیده صاحب انبند بحواله فرہنگ فرہنگ گوید کہ بالفتح و کسر وال ایجد و فتح حمیم عربی بمعنی خلوس ماہی و سیم ماہی باشند و بوحده اول ہم آمدہ مولف عرض کند کہ محققین فارسی زبان در بوحده این را ترک کردہ اند و درینجا ہم غیر از انند دیگری از محققین اہل زبان ذکر این نکرد اگر سند استعمال پیش شود تو انہم گفت کہ اسم جاہ فارسی قدیم است معاصرین عجم ہم بزربان ندانند (آر ۷۰) نفس بقول آصفیہ مذکر - چھلی کا کہرا - چھلی کے اوپر کا چھلکا۔

پدید بقول بہار بالفتح ظاہر و آشکار و فرماید کہ بعضی از اہل تحقیق گفتہ اند کہ بہ بای تازی است و گوید کہ محب از صاحبان فرہنگ کہ این لغت را قلم انداز کردہ اند بہر تقدیر بالفظ آمدن و آوردن و کردن مستعمل مولف عرض کند کہ اصل این پدید باموحده است بمعنی در مشاہدہ و کنایہ از ظاہر و آشکارا و حق آنست کہ این محقق (بیدار) است کہ اسم مفعول ترکیبی است یعنی بمشاہدہ آمدہ شدہ و کنایہ از ظاہر و مجازاً مجر و پدید ہم بد معنی مستعمل شد کہ در موحده گذشت و این مبتدل آن چنانکہ تب و تب و سند استعمال در ملحقات می آید (آر ۷۰) و یکہو پدید۔

<p>پدید آوردن استعمال - صاحب ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف کند کہ بمعنی ظاہر شدن است (حافظہ) عرض کند کہ متحدی مصدر گذشتہ بمعنی ظاہر کردن پدید آمد رسوم یونانی ؛ مانند از کس نشان (ابوشکورہ) همان میوہ تلخ آر پدید ؛ از و چوب و تر آشنائی ؛ (آر ۷۰) ظاہر ہونا - آشکارا ہونا - می نخواہد برید ؛ (آر ۷۰) ظاہر کرنا۔</p>	<p>پدید آمدن استعمال - صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف کند کہ بمعنی ظاہر شدن است (حافظہ) عرض کند کہ متحدی مصدر گذشتہ بمعنی ظاہر کردن پدید آمد رسوم یونانی ؛ مانند از کس نشان (ابوشکورہ) همان میوہ تلخ آر پدید ؛ از و چوب و تر آشنائی ؛ (آر ۷۰) ظاہر ہونا - آشکارا ہونا - می نخواہد برید ؛ (آر ۷۰) ظاہر کرنا۔</p>
--	--

پدید آورده

تقدیر می توان گفت که مرکب است از پدید
 بشرح نسبت و سومی فقره (نامه شت ساسان) بمعنی ظاهر و آره که بمعنی آورنده است چه ماسیات
 نخست (معنی ۱) مصنوع و مخلوق مولف اشیا را دو وجودی باشد یکی در زمین و عقل دوم
 عرض کند که (۲) بمعنی حقیقی. اسم مفعول مصدر در خارج پس ماسیتی از ماسیات چون در خارج
 (پدید آوردن) و بمعنی اول مجاز معنی دوم (آوردن) ظهور می کند گویا خود را بر عرصه ظهور می آورد
 (۱) مصنوع - بنایا هوا - مخلوق - پیدا کیا هوا - خوشین را اطاهرمی سازد پس حاصل معنی پدید
 نیز همان ظاهر شونده بود و خود اومی گوید که میتوان

اصطلاح - بقول سفرنگ
 (۲) بمعنی حقیقی. اسم مفعول مصدر در خارج پس ماسیتی از ماسیات چون در خارج
 (پدید آوردن) و بمعنی اول مجاز معنی دوم (آوردن) ظهور می کند گویا خود را بر عرصه ظهور می آورد
 (۱) مصنوع - بنایا هوا - مخلوق - پیدا کیا هوا - خوشین را اطاهرمی سازد پس حاصل معنی پدید
 نیز همان ظاهر شونده بود و خود اومی گوید که میتوان

پدیدار

مرکب باشد از پدید و آره که کلمه نسبت است
 و چنانچه در خریدار و پرتار و اگر گوئیم که مزید علیهم
 پدید است برقیاس زنگ و زنگار و کرد و کردار
 و گفت و گفتار و چیست مولف عرض کند که
 بیچاره بهار و استادش خیر المذتین هر دو درین لغت بسیار
 جگر کاوی کرده اند و اصل همین قدر کافی است که
 این اسم مفعول ترکیبی و مرکب از موصوفه که افاده معنی در
 آرد و معنی مشاهده و آرد امر حاضر از آوردن معنی لفظی این
 مشاهده کرده و گنایه از ظاهر و پدید که گذشت
 و در وجه اول بدل بیای فارسی چنانکه اسب و اسپ

بقول برهان بروزن خریدار
 (۱) ظهور باشد که از ظاهر شدن و چنانچه در خریدار و پرتار و اگر گوئیم که مزید علیهم
 پدید است برقیاس زنگ و زنگار و کرد و کردار
 و گفت و گفتار و چیست مولف عرض کند که
 بیچاره بهار و استادش خیر المذتین هر دو درین لغت بسیار
 جگر کاوی کرده اند و اصل همین قدر کافی است که
 این اسم مفعول ترکیبی و مرکب از موصوفه که افاده معنی در
 آرد و معنی مشاهده و آرد امر حاضر از آوردن معنی لفظی این
 مشاهده کرده و گنایه از ظاهر و پدید که گذشت
 و در وجه اول بدل بیای فارسی چنانکه اسب و اسپ

می فرمایند که مشهور بیای فارسی است و بدین
 و در وجه اول بدل بیای فارسی چنانکه اسب و اسپ

<p>دستی دوم و سوم مجاز آن و نسبت معنی چهارم پنجم و ششم نظر باعتبار سروری که محقق الی زبان است چشم تو همه ساله پدیدار پ (آر دو) ظاهر بینا - اسم چاد و اینیم (آر دو) (۱) ظهور (۲) موجود (۳) پدیدار شدن استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>باقی (۴) برابری کرنے والا (۵) تند - تیز - جلد - از معنی ساکت مولف عرض کند که معنی (۶) ماه ما سے ملکی یعنی شمس سے بیسویں دن کا نام - تک ظاهر شدن است (محمود شوشتری ۷)</p>
<p>پدیدار آمدن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف گوید که معنی ظاهر شدن (نظامی ۷) را چون شمردی گشت بسیار پ (آر دو) قیاس عقل مازینجاست پر کار پ که صانع را دلیل ظاهر ہونا -</p>	<p>پدیدار آمدن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف گوید که معنی معنی ساکت مولف عرض کند کہ مراد پدید آوری</p>
<p>پدیدار کردن استعمال - صاحب آصفی معنی ساکت مولف عرض کند کہ مراد پدید آوری کہ گذشت (کمال اصفہانی ۷) عکسی از رنگ خوشش بر رخ خورشید افتاد پ اثرش در دل کان (آر دو) ظاهر کرنا -</p>	<p>پدیدار آوردن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف گوید کہ معنی معنی ساکت مولف عرض کند کہ مراد پدید آوری</p>
<p>پدیدار شدن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف عرض کند ظاهر و آشکارا بودن (رودکی سمرقندی ۷) پ (آر دو) پدیدار شدن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف عرض کند کہ معنی ظاهر و آشکارا شدن است (حافظ ظاهر و آشکارا بودن (رودکی سمرقندی ۷) پ (آر دو) پدیدار شدن استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>پدیدار آوردن استعمال - صاحب آصفی از معنی ساکت مولف گوید کہ معنی معنی ساکت مولف عرض کند کہ مراد پدید آوری</p>

<p>پدیردی که نظریه جاز کرد؛ (آردو) ظاهر برنا پدید گشتن استعمال - صاحب آصفی بزرگ</p>	<p>پدید کردن استعمال - صاحب آصفی بزرگ این از معنی ساکت مولف عرض کند که از معنی ساکت مولف گوید که متعدی مصدر گذشتن مرادف پدید شدن است (خسرو نه) یعنی ظاهر کردی (فقیره) در تو پدید آمد است رفت زمین را چو حجاب از میان بگشت هر که ترا پدید کرد و تا بخود آشتانده بی نبری خدا را پدید از نه آب آسمان؛ (آردو) ظاهر برنا را؛ (آردو) ظاهر کرنا -</p>
---	--

پدیسار | بقول برهان و ناصری و انند و (جهانگیری در لطافات) با سین بی نقطه بر وزن پدیدار بر سر کاری رفتن باشد که پیش ازین شروع در آن کرده باشد مولف عرض کند که معنی حقیقی این آمادگی بر کاری که آغازش شده و ما این را اسم جامد فارسی زبان و اینم (آردو) کسی ایسے کام پر آمادگی جس کا آغاز ہو چکا ہو - نوشت -

بای فارسی با ذال مجمر

<p>پدر بقول موید و انند بواله فرنگ فرنگ بکسر اول و فتح ذال جمه همان پدر که گذشت مولف عرض کند که مبدل پدر است همچون آردو و آرد که بعضی عجمیان عرب این قسم تصرف در لغات کرده اند (آردو) دیکهو پدر -</p>	<p>خرم و آرد است و فرماید که در صفات عارضه عیش مستعل (میر تقری ه) فرخنده با و بزم تو بالصیغ و آشتا؛ پدرام با و عیش تو باللیل و النهار؛ (بدر چاچی ه) تا بزین زرخور شید مرتین باشد؛ صحوه جرمه پدرام ز راند و وه عثمان؛ (فخرالدین)</p>
--	---

پدرام | بقول بهار و سروری با کسر یعنی اگر گانی ه) اگر چه راه ناپدرام باشد؛ پدرام

<p>خوش و فرجام باشد و صاحب سروری فرماید که و فتح میم معنی خوش و خورم و آراسته شود و بندش از گرگانی همان که بر پندرام گذشت مولف عرض کند که بتل همان (پندرام) که بدال جمله بجا گذشت و ما حقیقت این را پندرام انجاسیان کرده ایم که این مبتدل آنست چنانکه آورده آرد (آر و و) و در اینجا همین قدر کافی است که این مبتدل آنست چنانکه آورده آرد (آر و و) خوش هوا و یکپو پندرام او بر پندرام - پندرام بقول سروری بکسر و سکون ذال عجه آراسته هوا خوشی - آراستگی - مونت -</p>	<p>خوش و فرجام باشد و صاحب سروری فرماید که و فتح میم معنی خوش و خورم و آراسته شود و بندش از گرگانی همان که بر پندرام گذشت مولف عرض کند که بتل همان (پندرام) که بدال جمله بجا گذشت و ما حقیقت این را پندرام انجاسیان کرده ایم که این مبتدل آنست چنانکه آورده آرد (آر و و) و در اینجا همین قدر کافی است که این مبتدل آنست چنانکه آورده آرد (آر و و) خوش هوا و یکپو پندرام او بر پندرام - پندرام بقول سروری بکسر و سکون ذال عجه آراسته هوا خوشی - آراستگی - مونت -</p>
---	---

پذیرفت اصطلاح - بقول برهان و ناصری بکسر اول و سکون ثانی و رای بی فقط و مضمون
 بفا و فوقانی زوده ماضی پذیرفتن یعنی قبول کرد و معترف شد مولف عرض کند که اصل این
 پذیرفت است بمعنی قبولیت و این اسم جاد فارسی زبان و اسم مصدر (پذیرفتن) تحتانی
 حذف شده پذیرفت باقی ماند و همین است معنی حقیقی و آنچه ماضی مطلق است مشتق مصدر
 یا شده و ضرورت بیان مشتقات نباشد حیث است از محققین که معنی حقیقی را گذاشتند و ذکر
 مشتق کردند (آر و و) قبولیت - مونت -

<p>فارسی حذف شد و حقیقت (پذیرفت گار) همان عرض کنیم (آر و و) و یکپو پذیرفتگار - استیصال - بقول برهان باکات بلف کشیده و ای تو شدت نه یعنی قبول کردن</p>	<p>اصطلاح - صاحب سروری پذیرفتگار است با کسر معنی پذیرفتگار است که بجایش می آید کات پذیرفت گار) است که بجایش می آید کات</p>
--	---

و اعتراف نمودن - صاحب سروری فرماید که بجایش مذکور شود (آر و و) قبولیت - موثقت -

که بمعنی قبول کننده (شیخ نظامی) چو روشن پذیرفتن استعمال - بقول برهان و چهارنگیری

گشت بر شا پور کارش پو بصد سو گند شد بمعنی قبول کردن و اعتراف نمودن و بقول بحر

پذیرفتن کارش پو صاحب موید هم زبان سروری محقق پذیرفتن که می آید و فرماید که سالم التصریف

مولف عرض کند که محقق پذیرفتن کارگاه است مولف عرض کند که پذیرفتن که می آید

در آخرین از قبیل گناه گار و امثال آن که اصل است و این محقق آن - سخند سخنانی در اینجا

افاده بمعنی فاعلی کننده صاحب برهان در معنی قدر کافی است و صراحت ماخذ هم در اینجا می آید

این از نزاکت کار نگرفت (آر و و) قبول بعضی معاصرین عجم پذیرفتن را مصفاری گویند و

کرنے والا - و بر زبان دارند و خیال ما هم همین است اندرین

پذیرفتن کاری استعمال - بقول چهارنگیری صورت باید که این را کامل التصریف و اینیم

بمعنی قبول کردن مولف عرض کند بمعنی (آر و و) قبول کرنا - و یکپو پذیرفتن -

حاصل بالمصدر است و یای مصدری بر پذیرفتن بقول - برهان بر وزن دل برده

زیاده کرده اند و گیرینج (آر و و) قبولیت موثقت بمعنی اقرار و اعتراف کرده و قبول نموده

پذیرفتگی استعمال - بقول رشیدی بمعنی عرض کند که بر ماضی مطلق مصدر پذیرفتن های است

قبول حاصل بالمصدر است مولف عرض زیاده کرده که افاده معنی مفعولی کند و معنی این

کند که معنی این قبولیت است و حاصل بالمصدر قبول کرده شده (آر و و) قبول کیا هوا - اعتراف پذیرفتن باشد که می آید و این محقق پذیرفتن است کیا هوا -

<p>پذیرا بقول انند بحواله فرہنگ فرنگ بالفتح و بتحقیق ما (۳) اسم مصدرش کہ مصدری بود و وضع ذال مجهم بر او و عناصر یعنی پو و نہ را گویند حالاً متروک التصریف و پذیرا نیدن کہ می آید مولف عرض کند کہ صاحب محیط ذکر مستقل متحدی بہان پذیریدن و پذیر یعنی اولش امر حاضر این نکر و حقیقت معنی بر پو و آنہ گذشت و دیگر بہان پذیریدن و مضارع آن پذیرد پس معنی محققین فارسی زبان این را ترک کرده اند اگر سوم این قبول است و پس (ارو و) (ارو) استعمال این بدست آید تو انیم عرض کرد کہ اسم قبول کرنے والا (۲) قبول کرد (۳) قبول کنی</p>	<p>چند فارسی زبان است بجز ذوق انند و فرہنگ فرنگ کافی نیست از نیکہ حاضرین عجم ہم ازین بجز اند (ارو و) دیگر بودانہ۔</p>
<p>پذیرا بقول برہان و سرور می بر وزن وزیر لفظی ہما بخا بیان کنیم کہ بہان معنی اصل است (۱) قبول کنندہ را گویند و (۲) امر باین معنی ہم (ارو و) چلنے والا۔ پیشرو۔</p>	<p>قبول کن (سعدی ۱) خداوند بخشنده و دستگیر (۳) پذیرا۔ بقول برہان بہنی سخن شنونده کریم خطا بخش و پوزش پذیر بجز (عطار ۱) و فرمان بردار و قبول کنندہ چه پذیرائی بہنی یا حسان خود پوزش من پذیر بجز کہ جز تو ندارم فرمان برداری باشد۔ صاحب رشیدی گوید کسی دستگیر بجز مولف عرض کند کہ معنی اول یعنی پذیرندہ بہا شریف را یکہ معنی قبول کنندہ بدون ترکیب حاصل نمیشود پس این را بہنی صاحب سرور می بر پذیرائی کہ فرید علیہ بہن است اول گفتن خطاست و معنی دوم امر حاضر پذیریدن ذکر نمیشود (نظامی ۱) ستمہ نامور تام او</p>

فیلقوس پز پذیرای فرمان اوروم و روس پز برابر صورت است مولف عرض کند کہ
 مولف عرض کند کہ محققین بالا این را اسم مجاز معنی دوم است (آردو) ہیولا۔ بقول
 جابدانستہ اندو غور بر حقیقت تو اعد زبان نکرده اخصیہ۔ ہر چیز کا مادہ۔ حکما کے نزدیک وہ جو
 الف زیادہ شد برابر حاضر (پذیریدن) کہ ذکر شد جو صورت جسمی کا محل ہو وہ مادہ عالم جو صورت
 بر (پذیر) گذشت و این الف زائدہ افادہ معنی اشکال کی قابلیت رکھتا ہے۔ مذکر
 فاعلی کند چنانکہ وانا وینا وگویا وشنو او امثال (۵) پذیرا۔ بقول برہان معنی پیشو مولف
 آن و معنی لفظی این قبول کنندہ و گنایہ از فرمان عرض کند کہ مجاز معنی اول گیریم (آردو) پیشوا
 و سخن شنو (آردو) قبول کرنے والا۔ سخن شنو دیکھو برابر کے دوسرے معنی جس پر پیشوا کا
 فرمان بردار۔ بیان ہے۔

لف

(۳) پذیرا۔ بقول برہان تفسیر مقبول کہ قبول (۶) پذیرا۔ بقول برہان معنی استقبال ہو
 کہ وہ باشد بہار گو پیکہ معنی قبول کردہ شدہ عرض کند کہ مجاز معنی پنجم باشد و مجاز مجاز معنی
 ہم۔ مولف عرض کند کہ حاصل ہمان معنی دوم کہ پیشوارا بمعنی پیشوائی استعمال کر وند
 فاعلی است کہ بجالت ترکیب ظاہر شود چنانکہ (آردو) دیکھو استقبال۔

پذیرای دل کہ حاصل این مقبول دل بہت پذیر آدن استعمال۔ بمعنی مقبول شد

صاحب سروری ذکر ہمین معنی بر (پذیرای) (ظہوری ۵) چنان نگہ رفتہ رنگ تیرگی آئینہ

کردہ کہ مزید علیہ این است (آردو) مقبول۔ صبحم پز کہ از خورشید صیقل پذیرای جلا آید پز

(۴) پذیرا۔ بقول برہان معنی ہیولی کہ در (ولہ ۵) تا ظہوری نخل از چارہ گریہا نشود پز

(۱۲۷)

کسی شدن است **مولف** عرض کند که این مرکب این است **مولف** عرض کند که موافق قیاس
 است از جهان پذیرائی که بجایش گذشت بر سبیل و مصدر این می آید و این اسم مصدر آن هم که
 مجاز موافق قیاس (آر و و) خاطر تواضع هونا - صراحت کامل بر مصدر کنیم (آر و و) و یکو پذیرفت
 پذیرش بقول برهان بیخ اول و کسر رابع پذیرفتار استعمال - بقول سروری موافق
 و سکون شین نقطه دار یعنی قبول و فرمان برداری پذیرفتار که گذشت **مولف** عرض کند که این
 باشد - صاحب انند ذکر این بحواله فریننگ فرنگ اصل است و آن مخفف این صراحت ماخذ
 کرده گوید که مثل پذیران - صاحب سروری گوید که سدر انجا کرده ایم (آر و و) و یکو پذیرفتار -
 یعنی قبول باشد (نظامی) خردمند و از پذیرفتگار استعمال - بقول برهان باکاف
 پذیرش نفاقت پو بتواهی در بدریا شافت پو بالف کشیده و بر برای قرشت یعنی (۱) فرمانبردار
مولف عرض کند که این حاصل بالمصدر و قبول کننده و مقروم و محترف و (۲) سر و آرو
 همان مصدر (پذیریدن) است که اشاره آن ریش سفید قوم را نیز گویند - صاحب سروری
 بر پذیرانیدن گذشت یعنی قبولیت صاحب انند بر معنی اول قانع (سراج الدین راجی ۷)
 در غلط افتاد (آر و و) قبولیت - موث - پذیرفتگار سخن های مغز پو بود آنکه اور از شہوت
 پذیرفت استعمال - بقول برهان و سروری مغز پو **مولف** عرض کند که این اصل است
 اضی پذیرفتن است یعنی قبول کرد و استا و قبیعی پذیرفتگار که گذشت مخفف این و هر دو یکان
 (۷) پذیرفت از و شهر یار آنچه گفت پو گل ریش فارسی است و معنی دوم مجاز معنی اول که سر و آرو
 زنازگی بر شگفت پو و فرما پیکه پذیرفت مخفف قوم هم ناز بردار قوم است - حقیقت ماخذ سید را

مذکور (آرو) (۱) قبول کرنے والا۔ فرمانبردار
(۲) سردار قوم۔ مذکر۔

پذیرفتگاری

استعمال۔ بقول انند
بمعنی فرمان برداری و
اقرار و اعتراف مولف
یامی مصدری در آخر پذیرفتگاری موافق قیاس
است (آرو) فرمان برداری۔ موثقت۔ اعتراف

مضارع این پذیرد۔ صاحب مولد و هم مذکر این
و محقق این (پذیرفتن) ذکر معنی اول و دوم کرده

(مولوی معنوی ۷) این دل چون سنگ را تا چند
چند بچند گفتیم و نمی پذیرفت چند بچند و فرماید که
(۳) معنی گرفتن سهم (سعدی ۷) تا آخر قسمی پذیرد
در رهن یا ده ساتی بچای محسوب صلواتی پیران

پذیرفتگی

استعمال۔ بقول رشیدی بمعنی کردن و (۵) یافتن (نظامی ۷) همان سخن گنجی
قبول مولف عرض کند که اصل همان پذیرفتگی که پذیرفته بچند و فاکن بچیزی که خود گفته بچند (صائب
که مذکور شد و صراحت معنی و ماخذ هر یک آنجا گذشت) آشفتهگی از عقد پذیرد و ماخ ما بچند خانوس
(آرو) و بچند پذیرفتگی۔

پار سارا بچند نیز فرماید که (۴) معنی اقرار و وعده
(۵) یافتن (نظامی ۷) همان سخن گنجی
قبول مولف عرض کند که اصل همان پذیرفتگی که پذیرفته بچند و فاکن بچیزی که خود گفته بچند (صائب
که مذکور شد و صراحت معنی و ماخذ هر یک آنجا گذشت) آشفتهگی از عقد پذیرد و ماخ ما بچند خانوس
گرو بادشود و بر چراغ ما بچند (حافظ ۷) نام حافظ

پذیرفتن

استعمال (الف) بقول
برهان و جهانگیری مصدر

رقم نیک پذیرفت ولی بچند پیش زندان رقم سود و
زیان این همه نیست بچند مولف عرض کند که

پذیرفته

(۱) بمعنی فرمان برداری کردن و (۲) قبول
نمودن و (ب) بمعنی قبول نموده۔ صاحب بحر مجاز و (ب) ماضی مطلق (الف) است که بای
گوید که بکسر اول و یامی معروف و ضم رای ترشت هوز در آخرش آمده اقاوه معنی مفعولی کند و معنا
کامل التصرفیت و فرماید که به فتح اول نیز آمده و این (پذیرفتد) که بر زبان نیست و عوض این

معنی دوم اصل است و دیگر همه معانی بر سبیل
مجاز و (ب) ماضی مطلق (الف) است که بای
گوید که بکسر اول و یامی معروف و ضم رای ترشت هوز در آخرش آمده اقاوه معنی مفعولی کند و معنا
کامل التصرفیت و فرماید که به فتح اول نیز آمده و این (پذیرفتد) که بر زبان نیست و عوض این

<p>مضارع پذیریدن مستعمل است یعنی پذیرد۔ اسم مصدر این بهمان پذیرفت که بجایش گذشت که صاحبان ناصری و جهانگیری بر معنی دوم قانع مرکب شد با علامت مصدر (تن) و یک فوقانی خان آرزو در سراج گوید که (۵) بمعنی استقبال حذف شد (اگر دو) (الف) (۱) فرمانبرداری کنند و فرمایند که اینک توسی بمعنی استقبال نوشته کرنا (۲) قبول کرنا (۳) لینا (۴) اقرار اور و عطا سہو کر وہ دیگر معنی سوم گوید کہ بمعنی قبول کرنا کرنا (۵) پانا (ب) الف کا مفعول۔ قول کسی ہم خطا است چه پذیرفتن در اصل بمعنی</p>	<p>پذیرنده استعمال۔ بقول انند بجوالہ قبول کردن چیزی است مطلق خواه قول خواه فرہنگ فرہنگ بمعنی قبول کنندہ مولف عرض فعل پہنا کہ نقش پذیرد و الہین ما خود است کند کہ اسم فاعل بہمان پذیریدن است کہ ذکرش (پذیرا) بمعنی بیوئی و فرمایند کہ آنچه بہان بالفح بر پذیرفتن و پذیرانیدن گذشت و این را اینچ نوشت ہم خطا است (حکیم سنائی ۷) منزل با پذیرفتن نیست و وجود این ہم تصدیق وجود عفو او بدست گناہ پو لشکر لطف او پذیرد راہ مصدر پذیریدن می کنند کہ تروک است (اگر دو) (استاد عنصری ۷) سوال رفتی پیش عطا پذیر قبول کرنے والا۔ اسم فاعل مصدر پذیریدن کنون پو ہمہ عطای تو آمد پذیرد پیش سوال پو یشال ہے اس کے تمام معنوں پرچون کی صراحت صاحب سروری تذکر معنی دوم معنی سوم را ہم آورده۔ صاحب جامع پذیرا و پذیرد ہر دو پذیرفتن پر ہوئی۔</p>
<p>پذیردہ استعمال۔ بقول برہان بروزن کبیرہ مرادف یکدیگر داند مولف عرض کند کہ ما بمعنی (۱) پیشوا و (۲) استقبال کسی یا چیزی اتفاق داریم با صاحب جامع و این را استقبال</p>	<p>پذیردہ استعمال۔ بقول برہان بروزن کبیرہ مرادف یکدیگر داند مولف عرض کند کہ ما بمعنی (۱) پیشوا و (۲) استقبال کسی یا چیزی اتفاق داریم با صاحب جامع و این را استقبال</p>

<p>(پندیرا) می دانیم کہ بالف آخر گذشت الف بدل</p>	<p>برہمہ معانی پندیرا و معنی چہارم را کہ بر پندیرا مذکور</p>
<p>شد یہ مای ہتوز چنانکہ یا سا و یا سہ و معنی سو مخفی</p>	<p>نہ شد طالب سند استعمال می باشیم (آر دو) و دیگر</p>
<p>است و دیگر معانی مجاز آن و این شامل باشد</p>	<p>پندیرا - (۴) رنگد - دیگر بریدہ -</p>

بای فارسی بارامی مہملہ

چہرہ بقول برہان و جہانگیری و سروری و ناصری و جامع بفتح اول و سکون ثانی (۱) معروف است کہ بال و پر باشد و برہان ریش خوانند۔ صاحب رشیدی صراحت مزید کند کہ آنچه از بال مرغان کہ جناح گویند برود بہار گوید کہ ترجمہ ریش است اعم از نیکہ از جناح باشد یا از جای دیگر و فرماید کہ بتخفیف و تشدید ہر دو آمدہ (خواجہ جمال الدین سلیمان ۵) بجزیل را تجلی شمع جلال او و پروانہ وار سوختہ بی پرو بال یافت و خان آرزو در سراج گوید کہ آنچه رشیدی گفتہ کہ از بال مرغان روید کہ جناح گویند غلط و عام است از نیکہ از جناح روید یا از جای دیگر مثل گردن و سینه۔ صاحب محیط بر ریش گوید کہ بفارسی پر و پهنندی پنکہ نامند و آن عبارت از پر طیور است و بقول شریف چون پر طائر سوختہ خاکستر آن بر جراح است باشد بتخفیف و الصاق آہنا نامند و چون انبویہ پر طیور جدا کردہ بسوزانند و شستہ خشک نمایند و در مین و مسند و در حبس رعاف کہ بیج چیز بند نہ شود مجرب است (الخ) مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان است (آر دو) پر۔ و دیگر بال کے دوسرے معنی۔

(۲) پر۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و ناصری و جامع بالفتح از سر کتف تا سر انگشتان صاحب جہانگیری صراحت مزید کند کہ این را بال ہم گویند (ناصر خسرو ۵) بر فلک بی پا و پر

دانی که نتوانی شدن پو پس چرا بر تاوری از دین و دانش پاوپر پو (فرووسی ع) نه مروی نه دانی
 نه پای و نه پر پو خان آرزو بگر معنی بالا گوید که تحقیق آنست که پای و پر معنی زور و قوت و مجموع
 مآب و طاقت است بجز آنکه به حقیقت مولف عرض کند ما اتفاق داریم با خان آرزو که اتفاق
 پر برای انسان بجز است (آرزو) کاندیس سے انگلیون تک - سالم با تہ - مذکر -

(۳۳) پر - بقول برهان و جهانگیری در شیدی و ناصری و جامع بالفتح روشنی و شعاع و پر نور (مولوی
 معنوی ع) چشم را صد پر ز نور عکس رخسار شما پو ایکه هر دو چشم را ایک پر مبادی شمار پو خان
 آرزو در سراج گوید که مخفف پر تو خواهد بود مولف عرض کند که با خان آرزو اتفاق داریم -
 (آرزو) پر تو - بقول آصفیہ - اسم مذکر - فارسی - فروغ - روشنی - شعاع -

(۳۴) پر - بقول برهان و سروری و رشیدی و ناصری و بہار و جامع و سراج بالفتح و امن و کنارہ
 ہر چیز همچون پر کلاه یعنی و امن کلاه و کنارہ کلاه و پر بیابان و پر مینی ہم بنظر آید کہ معنی و امن
 بیابان و کنارہ یعنی باشد - صاحب جهانگیری صراحت مزید کند کہ بان معنی پرہ ہم آمدہ (حکیم
 انوری ع) ہرچہ پودی کتا و بند قبا پو او فردمی کشید پو کلاه پو خان آرزو در سراج گوید کہ انچہ نمینی
 ہو متحدہ گذشت اقلب کہ آن تصحیف باشد مولف عرض کند کہ مخفف پرہ می نماید و دیگر بیج -
 (آرزو) ہر چیز کا کنارہ - و امن - مذکر -

(۵) پر - بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و ناصری بالفتح ترک کلاه - بہار گوید کہ پر کلاه اکثر
 و کلاه متاخرین یعنی بہان پر است کہ در پر و از بکار آید و ترک کلاه بہان طرف کلاه - خان
 آرزو در سراج گوید کہ ترک کلاه ہم بہان طرف کلاه است مولف عرض کند کہ ما این را متعلق

دو انیم یعنی چهارم و ضرورت نداشت که معنی جدید و اتند که اشاره (پر کلاه) هم به در اینجا گذشت
(اَر دُو) دیکو پر کے چوتھے معنی۔

(۶) پر۔ بقول برهان و جهانگیری و سروری و ناسری و جامع بالفتح برگ و رخت (سینف اسفرنگی
۷) امان خود پر پیکاه با چون بنید؛ فکندہ عفو تو دورتر من عقاب آتش؛ صاحب رشیدی گوید کہ برگ کا گاہ
و جز آن۔ بہار گوید کہ اغلب کہ انیمنی مجاز باشند۔ خان آرزو در سراج گوید کہ معنی برگ کا گاہ و برگ و رخت ہم مجاز
باشند مولف عرض کند مجاز معنی اول (اَر دُو) پتی۔ مویش۔ پتا۔ مذکر۔ جیسے کہ انس کی پتی یا و رخت کا پتا۔

(۷) پر۔ بقول برهان و جهانگیری و سروری و رشیدی و جامع و سراج بالفتح پرہ آسیا و چیخ و دولا
و امثال آن مولف عرض کند ما بد معنی اسم جامد فارسی زبان و انیم و مجاز معنی چهارم
و در اینجا ہمین قدر کافی است کہ این مخفف پرہ است (اَر دُو) پرہ۔ بقول آصفیہ۔ مذکر۔
چکی کا پاٹ۔

(۸) پر۔ بقول رشیدی بالضم معنی بسیار (شاعر) کار نیکو کردن از پر کردن است؛ بہار
گوید کہ مقابل خالی است و نسبت آن اکثر نظروں پر و چنانکہ گویند شیشہ از شراب پر است
و خانہ از مردم و صحر از سبزه و مجازاً بمعنی بسیار (حکیم شفا) تہ اگر نام فاعل تو نہ انیم پاک
نیست؛ ما لم میثم فاعلہ و در جهان پر است؛ و خان آرزو در چراغ ہمزبان بہار و میتوالی کہ
بہار نقل نگار دوست و ہم او در سراج بر معنی بسیار قانع مولف عرض کند کہ معنی ملو اسم جامد
فارسی زبان است و معنی بسیار مجاز آن (اَر دُو) بہرا ہوا۔ بہرت۔

(۹) پر۔ بقول رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بمعنی گردش مولف عرض کند کہ

اسم جاد فارسی جدید و انیم عجیب آنست که معاصرین عجم ازین ساکت اندنید انیم که صاحب زین
 چگونه آیمین نوشتت و صاحب روزنامه که ماخذ او هم همان سفرنامه ناصرالدین شاه تاجاوار است
 از معنی ساکت (اگر دو) گردش - موثت -

چو آبله | اصطلاح - بهار ذکر این کرده گویند که باز سال کے پہلے کا سال - نگر -
 لفظ پرورشل آن معنی بسیار است چون دل پر آبله چو آسیا | اصطلاح - بقول: از نزدیک فرزندک
 و پای پر آبله و کف پر آبله (صائب) دریای فرنگ بافتح و کسر ای (عربی) یعنی تیره آسیا مولف
 وجود از تو شندی خزن گوهر و رزق تو اگر از عرض کند که اگر ستم استعجاب این پیش نشود و تانی
 کف پر آبله بودی پو مولف عرض کند که هم عرض کرد که محقق بره آسیا باشد بخدمت پای تونی
 فاعل ترکیبی است یعنی بسیار آبله وارنده (اگر دو) مرکب اضافی (اگر دو) یکی کا پاست - نگر -

آبلون سے بہر یعنی وہ مقام جہاں آبلے بکثرت ہوں
 چو آبله | بقول سروری سال پیش از پار (حکیم) (الٹ) چو آبله قشیر | اصطلاح - بقول بره
 فرخی (ع) پیرین شادی در ستم شایا امر و زو و زرا و سروری و بکسر و موید بقسم اول و فتح فان یعنی
 اندیشہ بودم پار و پر آبله و مولف عرض کند پیمانہ پر شد و کتابه از نیکه زندگانی با خبر
 که عجیب است ازین که دیگر بجهت تعیین قایمی زبانا صاحب رشیدی

ازین لغت ساکت اند چاره نیستت جزین که (ب) چو آبله قشیر را معنی پر شد و پاست
 باعتبار صاحب سروری که محقق این است
 این را اسم جاد فارسی زبان و انیم (اگر دو) قشیر و خان آرزو در سرای که یک از شعر فرزند

معلوم میشود که معنی تمام شدن چیز است یعنی چلنے والا -

تمام شدن سلسله آن و فرماید که تفرقه درین دو **پرا** کلمه ایست در فارسی زبان برای مابقی

معنی باریک است **مولف** عرض کند که تفضیل گزاشته و امال این پریمی است چنانکه پراسان

به قاف و فاف و زای هموز لغت عرب است بیستی سال ماقبل ماقبل را گویند و پریمی سال هم

پیمانہ پس (ب) مصدر ایست اصطلاحی - هتخار و لیکن استعمال این بدون ترکیب نمی آید و

باشد از باخر رسیدن عمر و رومی منی تحقیقش که پریر و زو پریمی شب هم از همین است (اگر دو)

لبریز شدن پیاله است و (الف) ضمای مطلق آن گزاشته کا ماقبل - مذکر -

خان آرزو در غلط افتاد که فرقی نازک پیدا کرده **پرا** اصطلاح - بقول انشد بجواله فرینگ ننگ

معاصرین عجم تصدیق معنی بیان کرده رشیدی میکنند **پرا** بهر دو بای فارسی از عالم لبالب است

(اگر دو) (الف) عمر آخر بومی (ب) عمر آخر بونا - **مولف** عرض کند که اگر چه موافق قیاس است

پرا اصطلاح - بقول سروری و ناصری و لیکن طالب سند استعمال می باشیم که دیگر همه

بمعنی (۱) پرنده و تیز پرو (۲) تیز رو باشد (بها) محققین اهل زبان و زبان دان ازین ساکت اند

شده) گوی با چه اگر چه اگر شدی بگوئی با پرادر پرادر (اگر دو) بهر اهو - لبالب - لبریز -

شده) بگوئی با چه اگر چه اگر شدی بگوئی با پرادر پرادر (اگر دو) بهر اهو - لبالب - لبریز -

شده) بگوئی با چه اگر چه اگر شدی بگوئی با پرادر پرادر (اگر دو) بهر اهو - لبالب - لبریز -

است و معنی دوم مجاز آن (اگر دو) (۱) پرنده برادران پرنده ایست شکاری از جنس سیاه

تیز پرو - تیزی سے اڑنے والا (۲) تیز پرو - جلد چشم مانند چرخ و بجرمی لیکن بغایت پاکیزه منظر

(۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰)

و نیک اعضا و آنچه از آن سرخ رنگ باشد بهتر است	و چون یکی از آن از شکار عاجز نشود اعانت آن
و آنچه در کوه توکک کند یعنی پر پر نیز و بکاری نیاید	در شکار برادر آن نماید - بفارسی چرخ و تبرگی
و آنچه در خانه توکک کند بسیار خوب می شود و بجزری	او تکو نامند گوشت آن سندی احراره - جهت
ترنج خوانند - صاحب رشیدی بزرگ معنی بالا گوید	صفت دل طبعی و خفقان عارضی از ضعف
که صحیح (دو برادران) است که در و ال می آید	قلب یا بسبب دیگر نافع - مولف عرض کند
خان آرزو در سراج نقل قول متفقین بالا کرده -	که (دو برادران) بجایش می آید و این محقق
صاحب محیط بر ترنج گوید که بفتح اول یا بکسر	و سبب آنست که لفظ دو حذف کردند و موحده را
میم نام پرند معروف شکاری و از خفاق جوارح	به بای فارسی و وال را به ذال مجسمه بدل کردند
از شمارند و با انسان کم الفت گیر و گویند	چنانکه استب و استپ و اور و اور (آه و و)
نوعی از عقاب - اهل عجم آنرا دو برادران گویند	ایک شکاری پرند جسکو چرخ گفته بین - مذکر -

اصطلاح - بقول انند بجواله فر هنگ فرنگ بافتح و کسر او زای هوز	(۱) پر اری پر
معنی پر بسیار و پر ارسال و هم او بر پر بسیار گوید که دو سال گذشته را	(۲) پر اری پر
گویند مولف عرض کند که (۲) مبدل پر پر روز است که روز ما قبل روز گذشته را نام است	
(۱) مبدل (۲) چنانکه بزغ و برغ - محض مباد که اصل (۳) پر روز است و نیز در پنج مبدل	
روز که واو بدل شده یا چنانکه انگور و انگیر تسامع صاحب انند است در معنی که روز را سا	
گردد (آه و و) پرسون -	

بقول برهان بکسر اول و رای قرشت بر وزن ریاحین بلذت زند و پازند معنی	پر اری پر
--	-----------

خوب و سبکو و فرماید که لفتح اول هم درست است مولف عرض کند که حالا بر زبان فارسیان
 متروک - اسم جامد فارسی قدیم است - از صورت لغت واضح میشود که این مرکب است از
 پراز وین که کلاه نسبت است و لکن متحقق نشد که پراز چه چیز است (آر و) خوب - اچھا -
 پراز | بقول انندجواله فرہنگ فرنگ بالقلم و سکون مابعد معنی پراگنده و منتشر و فرماید که پراز
 فارسی هم آمده مولف عرض کند که می تواند که اصل این پراز باشد معنی لفظی مملو از حرص و گنا
 از پراگنده که پریشانی و انتشار لازمه کثرت حرص است و اللہ اعلم - مشتاق سندہ استعمال باشیم
 (آر و) پراگنده - منتشر -

پرازوه | اصطلاح - بقول برهان و ناصر و رشیدی و جامع بفتح اول و ثانی بالف کشیده
 و پزای نقطه دار زده و وال بی نقطه مفتوح پاره از خمیر که بچته یک تنان کرده و گلوله کرده باشد
 و فرماید که کبیر اول هم آمده - صاحب جهانگیری صراحت نزدیک کند که آنرا زواله نیز گویند و پهنندی بیبره
 نامند - صاحب سروری گوید که فرزوق معرب این است مولف عرض کند که زواله که
 پهن معنی می آید اسم جامد فارسی زبان است و این مرکب باشد از پیره هندی و زوده فارسی
 که مفعول زون است فارسیان (پیره زوه) بمعنی (گلوله و رست کرده) را بجزء ستمانی و
 تبدیل های بتوز بالف (پرازوه) کرده و پیره هم مبدل پیرای هندی است که برای هندی
 باشد (آر و) پیرا - بقول آصفیہ - اسم مذکر - گندے ہوتے آٹے کی گئی -

پراسال | اصطلاح - بقول انندجواله کند که این اصل است - مبدل این پرنی سالان
 فرہنگ فرنگ بمعنی پری سال مولف عرض که می آید - الف دوران بدل شد بہ یا پناگہ خست

<p>و حسبیب و از همین قبیل است پریر و زو پری شبیم که روز و شب پیوسته را گویند و پر سال و پر بیال هم سال پیوسته را نام است مخفی مباد که پار و فارسی زبان برای ما قبل مستقل پانزده سال گذشته را پار سال گویند و پرا برای ما قبل ماقبل (آر و و) پار سال که ماقبل کا سال - مذکر - تو انیم مزید علیه آن گوئیم (آر و و) و کوی پار سال -</p>	<p>اصطلاح - بقول انند بجو الة فرینگ فرینگ مرادف پر سال مولد عرض کند که بدون سند استعمال این را تسلیم نه کنیم که مستنی ترکیبی این اجازت ترادف پر سال نئی دید اگر سند استعمال بدست آید تو انیم مزید علیه آن گوئیم (آر و و) و کوی پار سال -</p>
--	--

پراستن | بقول انند بجو الة فرینگ فرینگ بالفتح یعنی صاف و پالوده کردن مولد
عرض کند که محققین مصداق در این سبکت و معاصرین عجم هم بر زبان ندر اند اگر سند استعمال
این پیش نشود تو انیم قیاس کرد که محفف پر استن باشد بر سیلیل عیازت پالون هم نوعی از پیرنگی
است که کثافت از دور می شود و ماخذ پر استن هم در اینجا مذکور شود (آر و و) چناننا -
صاف و پاک کرنا -

پراسش | بقول بریان ریجا گیری در نامری بفتح اول بر وزن لو اش یعنی پاشیدن و پریشانی
کردن (دیکر سنائی) مشتمل بر تاب را کرد سبب پر اش و چشم خود باز کن قدرت خالق نگر و
صاحب سردری گوید که پریشا و پر اش بر و یعنی افشاندن و پیری را از یکدیگر جدا کردن و مراد
پریشان است و در لغت آمده که پریشا که بیخ کی ازینا پی بر حقیقت نبود - پر اش اسم جاد فارسی
بریان است یعنی پریشانی و پریشا اما که آن و پریشان مزید علیه آن بریادف العت و نون
نر اند تا ن و این اسم مصدر - پر اشیدن است که می آید و حقیقت این بر پر اش هم مذکور که چشم

گذشت و جا و اردو که این را می‌دانش گیریم چنانکه شب و شب (آر و و) پریشان - و یکسو افشول -

(الف) پر اشید بقول برهان الف ماضی بذر معنی اول لازم و متعدی هر دو گفته صاحب

(ب) پر اشیدن ب و ب معنی (ا) بد حال موارد بذر معنی اول و دوم و سوم (ب) گوید که

(ج) پر اشیده و پریشان شدن و بی خود (م) پریشان کردن هر وقت عرض کند که اسم

گشتن و (د) پاشانیدن و (ه) فرو نشاندن و مصدر (ب) همان پر آتش که بجایش گذشت

ج معنی بر با و داده و پریشان شده و بی خود گردیده فارسیان بزبانت تختانی معروف و علامت مصدر

صاحب سروری هم الف را معنی پریشان و در آن مصدری وضع کرده اند و معنی اول و چهارم

پر آگنده کرده و شده آورده (مسعود سعدی) حقیقی است و معنی دوم مجاز آن و معنی سوم

در پر آگنده بخت نیک چو ایر پوزر پر اشید بجز مجاز مجاز است که فرو نشاندن خاک را حاصل

چو خود بزم هم او ذکر بزم کرده گوید که معنی اول پاشیدن آب است و الف ماضی مطلق (ب)

لازم و متعدی هر دو و بذر کج گوید که مراد و (ج) اسم مفعولش حق آنست که پر اشیدن و اما که آن

پریشیده (شاکر بخاری ه) مجلس پر اشیده همه پریشیدن لازم است و پریشانیدن متعدی آن

میوه تر اشیده همه پوزر با پاشیده همه نقل گران و استعمال فارسیان بر نهان این تصرف محاوره

کرده یله پوز صاحب بحر نسبت (ب) هم زبان باشد و بس (آر و و) الف (ب) کا ماضی اور ب

برهان و فرماید که کامل التصرفین است و (د) بد حال اور پریشان بونان و چو بونان (ه) چو کنا

مضارع این پر اشید - خان آرزو و در سراج (ه) بپشانا (م) پریشان کردن (ج) با کا اسم مفعول -

پر افشاردن استعمال بقول اند بخواه فریبگ فریبگ معنی (ا) بال ترون مولف

عرض کند کہ افشارون یعنی (۲) ریختن پر است و معنی لفظی این ریختن پر باشد وبال زون یعنی پریدن و سپرواز آمدن پرند و نیز بال افشانیدن پرند بسمل و مذبوح گذشت پس معنی (۳) بال افشانیدن پرند مذبوح باشد برای معنی دوم و سوم طالع سند استعمال می باشیم کہ از سمع ما گذشت و دیگر محققین و معاصرین عجم از ان ساکت (آر وو) (۱) و یکھو بال زون کے پہلے معنی (۲) پر جھاڑنا (۳) و یکھو بال زون کے دوسرے معنی پڑ پڑانا۔

پر افشانی اصطلاح - بقول بھرو غیاث و سمرخ در کوہ قاف پو صاحب بحر نذکرہ معنی افشانی (۱) ترک علائق کردن مولف عزم بالاکوید کہ مرادف پر انداختن و (۳) نشااکردن کند کہ (۲) معنی حقیقی این کر نیز پرند و معنی اول مجاز مولف عرض کند کہ معنی دوم حقیقی است آن برسبیل کنایہ باشد (آر وو) (۱) ترک علائق و معنی اول و سوم مجازان - برای معنی سوم مشتق کہہ سکتے ہیں - نذکرہ - یعنی دنیا واری کو ترک کر نیگا حاصل بالمصدر (۲) کر نیز - بقول آصفیہ - فارسی - محققین اہل زبان ہم از ان ساکت و از نظر ما اسم مونث - پرندون کا پرانے پر دن کو جھاڑ کر نیے نکالنا - پرانے پر کرانا۔

پر افگدن اصطلاح - بقول بہار (۱) پر افگودہ اصطلاح - بقول بہار و سروری کنایہ از عاجز و در مانده شدن و (۲) پر ریختن و رشیدی و ناصر می بفتح اول و ضم کاف و سکون و تو لکب نمودن جانوران پرند (خواجہ نظامی) و او دہلورہا (۱) آنرو می کوہ و آنطرف و آنجانب (۲) ز خاریدن کوس خار اشگان پڑا گندہ کوہ را گویند و (۳) بعضی طرفی از کوہ را گندہ

<p>در کلام محرمی غوز نکر که اسم فاعل ترکیبی است</p>	<p>که عمیق باشد و آب از انبار روان شود (نزاری)</p>
<p>(آر و و) (۱) پریشان کنیوالا (۲) پریشان کر</p>	<p>گذر بودمان بر پرکوه تون کز شهر آیدیم از</p>
<p>پراگند بقول برهان و ناصری با کاف فلان</p>	<p>سور که بدون پمولف عرض کند که پرا درین</p>
<p>بر وزن و ماوند ماضی پراگندن است یعنی متفرقا</p>	<p>اصطلاح مرکب مجاز است و معنی تحقیقش بیجا</p>
<p>ساخت و پریشان کرد - صاحب سروری بندک</p>	<p>گذشت و معنی دوم مجاز (آر و و) (۱) پهاژ</p>
<p>معنی بالا صراحت مزید هم کند که بنیاد است تختانی</p>	<p>کے پرے (۲) پهاژ کی وہ سمت جو عمیق ہو جس سے</p>
<p>پراگند هم می آید و فرماید که پراگند هم (شاعر)</p>	<p>پاچی پیتا هو - موتث -</p>
<p>دست و زبان زرد و پراگند او را پونام گیتی</p>	<p>پراگن بقول سروری بفتح با و کمرکان قاری</p>
<p>نه از گران پراگند پمولف عرض کند که معنی</p>	<p>(۱) پریشان کننده (استاد محرمی) بنگیدیت</p>
<p>(پراگندن) بجایش می آید این ماضی مطلق است</p>	<p>خانه او گردیده پو بگر گهر پراگن و ابر گهر نشان</p>
<p>و بفتح نون مضارعش هم و پراگند و پراگند مشتق است</p>	<p>و (۲) یعنی امر نیز (منوچهری) انوشته خور</p>
<p>از پراگندن و پراگندن که بجایش می آید (آر و و)</p>	<p>طرب کن جاودان ز می پورم ده دوست</p>
<p>و یکپراگندن پیدا اس کا ماضی ہے اور مضارع -</p>	<p>خوان و شمن پراگن پمولف عرض کند که</p>
<p>پراگندگی بقول صاحب آصفی معنی پریشانی</p>	<p>معنی اول بیچ است که بدون ترکیب حاصل</p>
<p>مولف عرض کند که حاصل بالمصدر پراگندن</p>	<p>نمی شود و معنی دوم امر حاضر پراگندن است</p>
<p>است و سندان در محقات می آید (آر و و)</p>	<p>محقق اهل زبان این را ابرو و معنی اسم جاودا است در خیال نکر که مشتق است و بر (گهر پراگن) پراگندگی - و یکپراگندگی -</p>

پراگندگی آوردن

استعمال - صاحب

و متفرق گردیده و پاشیده اسم مفعول این صاحب

آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض

سرور می هم ذکر این کرده (سعدی ط) خداوند

گفته که یعنی پریشان کردن است (نظامی ه) و دو

نعت بحق مشتعل پراگنده روزی پراگنده و

یک شود بشکند که را پراگندگی آورده انبوه را

و صراحت ماخذ این مصدر بر پراگندیدن کنیم

(آر و و) پراگنده کرنا - پریشان کرنا -

که اصل این است (آر و و) الف (ا) پریشان

پراگندگی افتادن

استعمال - صاحب

کرنا (۲) متفرق کرنا (۳) چتر کرنا (ب) (ا) پراگند

آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض

بقول آصفیه - پریشان - فشر - تتر - تر - مولف

گفته که واقع شدن پریشانی است (نظامی ه)

عرض کرناست که پراگندن کامفعول است یعنی اول

پراگندگی در سپاه او افتاد و پرتو پیش در آرم شاه

(۲) متفرق (۳) چتر کا هوا -

او فتاد و (آر و و) پریشانی لاحق بهونا -

اصطلاح - بهار ذکر کرنا

پراگندن

(الف) بقول بجز صفت کرده این را امر او پریشان گوید (سلمان ه) چون

پراگندن

پراگنده

پراگنده یدن که می آید زلف شادان تو هر کس که سر تباخت و خود را سیه

بمعنی (ا) پریشان کردن و (۲) متفرق ساختن کلیم و پراگنده حال یافت و (اسیر ه) گرو

و (۳) پراگندن و فرماید که سالم التصرف است غبار گشته امید خیال هست و باران شکار

صاحب موارد و هر سه معنی هم زبان بجز مولف

اب پراگنده حال هست و مولف عرض کند

عرض کند که مضارع این پراگند و تحقیق ما کال

ا تصرف است و (ب) بقول بر بان معنی پریشان

که کنایه باشد از کسی که کیفیت او پراگنده باشد

و پراگنده در اینجا صفت کیفیت اسم فاعل ترکیبی است

پریشان

<p>از قبیل پراگنده دل که می آید (آر و و) پراگنده عرض کند که معنی پریشان شدن است (اسدی طو حال - پریشان حال اس شخص کو که سکتے ہیں جو سے) سخن گو گذشت از میان و وقت پو پراگنده شد پریشان ہو - برسرا نخبن پو (آر و و) پریشان ہونا -</p>	<p>اصطلاح - بیمار ذکر این پراگنده دل کرده گوید که مراد پراگنده حال مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است مراد از کسی که دل او پریشان باشد مراد پراگنده حال - سندان پر پراگنده از کلام سعدی شیرازی گذشت (آر و و) زنده کن پو جهان گیر و دشمن پراگنده کن پو (آر و و) پراگنده دل اس شخص کو که سکتے ہیں جو پریشان حال ہو اور جس کا دل پریشان ہو -</p>
<p>اصطلاح - استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که مراد پراگنده شدن (نظامی سے) نباید بروز خم زماندن چوتیخ پو کز آهنگر و پراگنده این از سعدی بر پراگنده دل گذشت (آر و و) پیکر میخ پو (آر و و) و پیکر پراگنده شدن - استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که معنی پریشانی و رفتن و پریشان گونی کردن و</p>	<p>اصطلاح - بقول بہا پراگنده روزی مراد پراگنده حال و پراگنده دل مولف استعمال - صاحب آصفی استعمال - صاحب آصفی</p>
<p>اصطلاح - استعمال - صاحب آصفی استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>اصطلاح - استعمال - صاحب آصفی استعمال - صاحب آصفی</p>

<p>پیشانی گفتن (سعدی سه) اگر ایلچی مشک را گنده این را ترک کرده اند و دیگر محققین فارسی زبان هم گفتند که تو مجموع باش او را گنده گفتند صاحب ازین ساکت مولف عرض کند که اسم این مصدر نامبری بر پر گنده گو گوید که آنکه سخن نامنظم و بی ترتیب است پر گنده که محقق پر گنده است فارسیان زیادت (دول سه) پر گنده گوئی حدیثیم شنیدیم که جز احسنت بای معروف و علامت مصدر (دون) این را مرکب گفتن طریقی ندیدیم (آر دو) پیشانی گوئی کرنا - که روند و مضارع این پر گنده باشند پر گنده و پر گنده بیان پیشانی کرنا - مضارع پر گندن باشند نه مضارع این و حال</p>	<p>پیشانی گفتن (سعدی سه) اگر ایلچی مشک را گنده این را ترک کرده اند و دیگر محققین فارسی زبان هم گفتند که تو مجموع باش او را گنده گفتند صاحب ازین ساکت مولف عرض کند که اسم این مصدر نامبری بر پر گنده گو گوید که آنکه سخن نامنظم و بی ترتیب است پر گنده که محقق پر گنده است فارسیان زیادت (دول سه) پر گنده گوئی حدیثیم شنیدیم که جز احسنت بای معروف و علامت مصدر (دون) این را مرکب گفتن طریقی ندیدیم (آر دو) پیشانی گوئی کرنا - که روند و مضارع این پر گنده باشند پر گنده و پر گنده بیان پیشانی کرنا - مضارع پر گندن باشند نه مضارع این و حال</p>
<p>پر گندیدن بقول بحر معنی (۱) پریشانی بالمصدر این پر گندیدگی و مصدر پر گندن کردن و (۲) متفرق ساختن و (۳) برپاشیدن که گذشت محقق این و امر حاضر این پر گند و فرمایند که کامل التصریف است و مضارع این مستعمل نیست بلکه استعمال امر حاضر پر گندن پر گند و صراحت فرماید که صیغه اسم فاعل و امر و (۱) پر گند که پر گند است بر زبان است (آر دو) (۱) نیامده - صاحبان موارد و نواد که محققین مصداق پریشانی کرنا (۲) متفرق کرنا (۳) چهر کرنا -</p>	<p>پر گندیدن بقول بحر معنی (۱) پریشانی بالمصدر این پر گندیدگی و مصدر پر گندن کردن و (۲) متفرق ساختن و (۳) برپاشیدن که گذشت محقق این و امر حاضر این پر گند و فرمایند که کامل التصریف است و مضارع این مستعمل نیست بلکه استعمال امر حاضر پر گندن پر گند و صراحت فرماید که صیغه اسم فاعل و امر و (۱) پر گند که پر گند است بر زبان است (آر دو) (۱) نیامده - صاحبان موارد و نواد که محققین مصداق پریشانی کرنا (۲) متفرق کرنا (۳) چهر کرنا -</p>
<p>پر گانی بقول انند بچواله فریبگ فرنگ بالفتح و کسر کاف عمی یعنی خود و مفرع مولف عرض کند که اگر سند استعمال بدست آید توانیم عرض کرد که اسم جامد فارسی زبان است - معاصرین عجم بر زبان نداشتند و دیگر محققین ساکت (آر دو) خود مذکر - و دیگر همیشه قول او -</p>	<p>پر گانی بقول انند بچواله فریبگ فرنگ بالفتح و کسر کاف عمی یعنی خود و مفرع مولف عرض کند که اگر سند استعمال بدست آید توانیم عرض کرد که اسم جامد فارسی زبان است - معاصرین عجم بر زبان نداشتند و دیگر محققین ساکت (آر دو) خود مذکر - و دیگر همیشه قول او -</p>
<p>پر الگ بقول بریان و جهانگیری و رشیدی بفتح از ان آهن لعل گون تیغ چار کوه هم از روی و اول و لام و سکون کاف (۱) فولاد جوهر دار را گویند - پر الگ هزار کوه صاحب سروری بر معنی اول تیغ عموماً و (۲) تیغ و شمشیر را خصوصاً (حکیم اسدی سه) و فرماید که به همین معنی فلاک می آید -</p>	<p>پر الگ بقول بریان و جهانگیری و رشیدی بفتح از ان آهن لعل گون تیغ چار کوه هم از روی و اول و لام و سکون کاف (۱) فولاد جوهر دار را گویند - پر الگ هزار کوه صاحب سروری بر معنی اول تیغ عموماً و (۲) تیغ و شمشیر را خصوصاً (حکیم اسدی سه) و فرماید که به همین معنی فلاک می آید -</p>

<p>صاحب ناصری بر معنی دوم قناعت کرده. خان آرزو هم در اینجا کرده ایم تبدیل رای هجلی بالاهم و بالکس آن موافق در سراج گوید که پلاک و پلارک هم به همین معنی است قیاس چنانکه چهار چنار و آوند (آرود) و یکپو بلاک و میفرماید که تحقیق آنست که لام و ر آورین کلمات پیران بقول اند بجا ال فریبگ فرنگ یعنی پرواز بهم مبتدل گشته اند و یک لغت است و مسموم قلب کتان مولف عرض کند اسم حال پرسیدن است دوم یا بر عکس مولف عرض کند که این تحقیق از مشتقاتش آنانکه ذکر این کرده اند اسم جامه نباشند و تحقیق آنست که این مبتدل همان پلارک دانسته اند. تسامح شان است (آرود) زمانه که بود عده گذشت چنانکه تب و تب ناصراحت مانند حال بین اژنه والا.</p>	<p>صاحب ناصری بر معنی دوم قناعت کرده. خان آرزو هم در اینجا کرده ایم تبدیل رای هجلی بالاهم و بالکس آن موافق در سراج گوید که پلاک و پلارک هم به همین معنی است قیاس چنانکه چهار چنار و آوند (آرود) و یکپو بلاک و میفرماید که تحقیق آنست که لام و ر آورین کلمات پیران بقول اند بجا ال فریبگ فرنگ یعنی پرواز بهم مبتدل گشته اند و یک لغت است و مسموم قلب کتان مولف عرض کند اسم حال پرسیدن است دوم یا بر عکس مولف عرض کند که این تحقیق از مشتقاتش آنانکه ذکر این کرده اند اسم جامه نباشند و تحقیق آنست که این مبتدل همان پلارک دانسته اند. تسامح شان است (آرود) زمانه که بود عده گذشت چنانکه تب و تب ناصراحت مانند حال بین اژنه والا.</p>
--	--

<p>پراتسکی اصطلاح - صاحب روزنامه سجاوله سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار گوید که نام جهاز است مولف عرض کند که معاصرین عجم نظر به زود سیریش بدین اسم موسوم کرده باشند مرکب از پیران و جزو این مرکب محقق نه شد که چه چیز است و الله اعلم محض قیاس ماست (آرود) ایک جهاز کا نام فارسی حال بین پراتسکی ہے۔ مذکر۔</p>	<p>پراتسکی اصطلاح - صاحب روزنامه سجاوله سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار گوید که نام جهاز است مولف عرض کند که معاصرین عجم نظر به زود سیریش بدین اسم موسوم کرده باشند مرکب از پیران و جزو این مرکب محقق نه شد که چه چیز است و الله اعلم محض قیاس ماست (آرود) ایک جهاز کا نام فارسی حال بین پراتسکی ہے۔ مذکر۔</p>
--	--

<p>پرانداخ بقول برهان و موید بسکون آخر که خامی لفظه باشد پر وزن چپ انداز۔ تیلج کامل این بر این پرانداخ گذشت و از ماخذ این هم هجلی و سخنیان را گویند۔ صاحب جهانگیری گوید که بخزند بستی (آرود) و یکپو پرا انداخ۔</p>	<p>پرانداخ بقول برهان و موید بسکون آخر که خامی لفظه باشد پر وزن چپ انداز۔ تیلج کامل این بر این پرانداخ گذشت و از ماخذ این هم هجلی و سخنیان را گویند۔ صاحب جهانگیری گوید که بخزند بستی (آرود) و یکپو پرا انداخ۔</p>
---	---

<p>پرانداخت بقول ناصری یعنی چرم و تیاج مولف عرض کند که پرا انداخ در اللف متفق گذشت و اشاره این هم هم در اینجا موجود (آرود) و یکپو پرا انداخ۔</p>	<p>پرانداخت بقول ناصری یعنی چرم و تیاج مولف عرض کند که پرا انداخ در اللف متفق گذشت و اشاره این هم هم در اینجا موجود (آرود) و یکپو پرا انداخ۔</p>
---	---

<p>پرا انداختن بقول برهان و جامع (آرود) از عاجز شدن و فروماندن و زبون گردیدن و (آرود)</p>	<p>پرا انداختن بقول برهان و جامع (آرود) از عاجز شدن و فروماندن و زبون گردیدن و (آرود)</p>
--	--

<p>پرنیختن و توبلک کردن جانوران پزند و (۳) پر مهره نظر باعتبار جامع که صاحب زبان است تسلیم کردن معنی پر خورون و برگردانیدن از معده و اورا کنیم و این مجاز معنی سوم باشد که پزند بعد از آنکه بترکی اوششی گویند و آن دلیل بهضم شدن طعمه و پزند از و مجر و میشود و اهل ولایت روزانه سقّه پاک گردیدن معده است و (۴) بمنی مجر گشتن کنند و بعد از آن خیلی خوشمال می شوند (آرد و) و (۵) نشاط کردن هم - صاحب بحر ذکر معنی اول و (۱) عاجز هونا (۲) پر چهار نا (۳) قی کرنا (۴) دوم و چهارم و پنجم کرده - صاحب جهانگیری و بیخا تنها هونا (۵) خوشی کرنا -</p>	<p>بر معنی اول قلن و صاحب رشیدی همزبانش (نظا می) (۱) و او درین دور پزند اختست و در پر سیرغ از تعریف بیجا کردن چنانکه مثل مشهور است که "وطن ساختست و خان آرزو و سراج بند کر معنی پیران نمی پزند و مریدان می پزند" یعنی در اول و دوم نسبت معنی سوم گوید که پر خورده بر آوردن مرغ شکاری از معده و نقل معنی چهارم و پنجم هم صائب (۶) بیکد و جلوه زمین گیر گشت کاغذ باد و کرد و بهار این را مرادف پراگندن گوید (خافانی) بیج جان رسد هر که می پزندش پارهولت</p>
<p>(۶) از شکوه بهای دولت تو پراگرس آسمان عرض کنند که پرا نیدن که می آید بقول بحر کنایه پرا نند از و پارهولت عرض کنند که معنی دوم از تعریف بیجا کردن و مبالغه در مدح کسی کرد حقیقی است و معنی اول مجاز آن و معنی سوم را اولاف زدن است و این مختف آن است که هم مجاز و اینیم که اهل ولایت و هند برای قی تحافی حذف شده و بعضی حقیقی (۲) متعدی پرا ن کردن پر و خلق می آند از ند و معنی چهارم و پنجم را است (آرد و) (۱) بیجا تعریف کرنا - کسی کی</p>	<p>عرض کنند که پرا نیدن که می آید بقول بحر کنایه پرا نند از و پارهولت عرض کنند که معنی دوم از تعریف بیجا کردن و مبالغه در مدح کسی کرد حقیقی است و معنی اول مجاز آن و معنی سوم را اولاف زدن است و این مختف آن است که هم مجاز و اینیم که اهل ولایت و هند برای قی تحافی حذف شده و بعضی حقیقی (۲) متعدی پرا ن کردن پر و خلق می آند از ند و معنی چهارم و پنجم را است (آرد و) (۱) بیجا تعریف کرنا - کسی کی</p>

<p>تعریف مین مبالغه کرنا - لاف مارنا (۲) اژانا - کند که صراحت ماخذ بر پریدن می آید در نیجا همین فایده</p>	<p>پیراشه بقول برهان و اندرجهان برآنه که در موحده کافی است که بقاعده فارسی متعدی آنست و</p>
<p>گذشت نام شهری و مدینه ایست نامعلوم مولف و پیرانیدن کبوتر و گس و اخل معنی دوم باشد</p>	<p>عرض کند که ترک این برپنج بیان تفوق داشت</p>
<p>یکی از معاصرین عجم گوید که اصل همین است و آن</p>	<p>شکار باید کرد (دله) جوش عجمی بر شرکت بر اهلوسا</p>
<p>مبتدل این و می فرماید که در زمانه سلف از مضامین</p>	<p>را پوز خد متیانم پیرانم کسی چند پوز (اگر دو) (۱)</p>
<p>ایران بود و وجه تسمیه نام معلوم (اگر دو) پرانه</p>	<p>تعریف سجا کرنا (۲) اژانا (۳) لاف مارنا -</p>
<p>ایک شهر کا نام تها جو مضامین ایران مین واقع</p>	<p>پراور بقول برهان و بحر با و او بر وزن</p>
<p>تھا - مذکر -</p>	<p>بر او بر تیز پر و تیز و پرنده را گویند مولف</p>
<p>پیرانیدن بقول برهان بر وزن دو انبند</p>	<p>عرض کند که مبتدل همان پراور که به محدود گذشت</p>
<p>(۱) کتابیه از تعریف کردن (ظهور می) کن رنده</p>	<p>را (اگر دو) و کپور پراور -</p>
<p>خوش را می پرانم بوزنی تراطلس پر نیان بر تیز و</p>	<p>پراوند بقول برهان و ناصری و انند بر وزن</p>
<p>صاحب بحر گوید که بفتح اول (۲) متعدی پریدن</p>	<p>زا و اند چوب گنده باشد که در پس در اندازند</p>
<p>و نسبت معنی اول می فرماید که کتابیه باشد از تعریف تا در کشوده نگرود مولف</p>	<p>عرض کند که اصل این</p>
<p>سجا کردن و مبالغه در مدح کسی و (۳) لاف زدن</p>	<p>بموحده یافته می شود و این مبتدل آن چنانکه تب</p>
<p>کامل التعریف و مضارع این پراند - خان آرزو و تپ و مرکب با بر معنی بالا و آوند معنی اولش</p>	<p>در سراج ذکر معنی اول کرده مولف</p>
<p>عرض</p>	<p>لفظی این رسی که بالا باشد و کتابیه از همان چوب</p>

که بالای دو در باشد و در را بسته دارد - مراد است بسکه مشتاق سند استعمال می باشیم که استعمال این مختلف از نظر مانگدشت و بگویش مانخور و - معاصرین	را (آر دو) بلی - موشن - ویکو بسکه -
---	-------------------------------------

پیرا هام بقول برهان یا میم ساکن در آخر برون عجم بر زبان نداشتند و دیگر محققین ازین مساکت فراوان نامی است پارسی پاستانی و معرب آن ایزم (آر دو) ویکو پیرا سیدن -	
--	--

است و نام جهودی بوده در نهایت سامان و تحمل از پرده از مولف عرض کند که موافق قیاس است	پیر باختن مصدر اصطلاحی - یعنی عاجز شدن
--	--

در زمان بهرام گور و بهرام سامان او را تمام بستگانی لشکب نام بخشید مولف عرض کند که مبدل بر اهام (ظهوری) نام پرواز لب با هم گذار و بهیهات بود که به خود گذشت پناک تپ و تپ و حقیقتش به در اینجا در شکن و ام تو پر باخته اند (آر دو) مذکور (آر دو) ویکو بر اهام نیز یک یهودی کا نام پرواز سے عاجز مونا - اثر نه سکنا -	
--	--

پیرا سیدن بقول اندر بنحو الة فریبگ فرنگ یکسر بر آرایش و اودن و پیرا سته نمودن و پیرا ستن موی و پیرا ستن درختان مولف عرض کند	پیرا پوشدن مصاور اصطلاحی - بقول بحر و
---	---

پیرا پوشدن انند و غیبات بضم بای فانی تکبیر و مغرور شدن مولف عرض کند که موافق قیاس است که مختلف پیرا سیدن توان گفت که به همین معنی می آید و لیکن مشتاق سند استعمال می باشیم (آر دو) مغرور مونا -	
---	--

پیرا بار بقول برهان و ناصری بر وزن هر بار خانه تابستانی باشد - صاحب جهانگیری گوید که به همین معنی پیرا باره و پیرا بال و پیرا له هم آمده - صاحب رشیدی می فرماید که پروار و پروار و پروار و پروار	
--	--

پروار و پروار و پروار هم به همین معنی آید و بعضی گفته اند که خانه که بالایی خانه سازند و در چپا گذارند تا از هر طرف باو آید و بعد از آن معنی مطلق خانه مسرور و متعلی شود و فرماید که جانوری که در خانه تابستانی برینند	
--	--

(۱۵۷۸)

تأخره بشود آنرا پرواری گویند (الخ) خان آرزو در سراج بذر معنی بالا گوید که بدل بای فارسی به بای
 تازی و وادو بدل را به لام چنانکه ضابطه فارسیان است آمده چنانچه بعضی بیبای فارسی معنی خانه بیتاب
 و بیبای عربی معنی غرغره و بالا خانه نوشته اند و اول صح است موگشت عرض کند که محقق نازک خیال
 سق تحقیق ادانگرد (بر باره) یعنی حجره بالای حجره بجایش گذشتت و صراحت ماخذش هم بهدر آنجا کرده ایم
 و مبدل آن پر باره را فارسیان بر سیل مجاز معنی خانه تابستانی استعمال کرده اند و خانه تابستانی داخل
 زمین هم باشد و بالای خانه هم در بلاد گرم اکثر زیر زمین درست کنند و در بلاد سرد بالای خانه پس محقق
 شده که پر باره که می آید اصل این است و مبدل بر باره چنانکه تب و تپ و دیگر همه مرادفات این هم مبدل
 همین است که صراحت تبدیل بجایش کنیم لغت زیر شرح مختف پر باره بخلاف های هوز این است
 حقیقت این (آر و) نه خانه - ویکهو بادغز -

<p>په پر باره اصطلاح - صاحبان بر بان و جهانگیری همین قدر کافی است که آن مختف این است بخند و رشیدی و سراج ذکر این کرده اند و مراد از پر باره ها و این مبدل بر باره که در مورد گذشتت چنانکه گفته اند (ناصر خسرو) ناگه با د جهان که مردین را با تب و تپ (آر و) ویکهو پر باره - در چاه ننگند از سر پر باره پو صاحب سرور می بندگ پر باره که در این مصدر اصطلاحی - بقول بگر معنی بالا خانه را هم گفته که بالای خانه سازند و بر (۱) رفتن که مقابل آردن است و (۲) جفت اطراف در یکجا باشد که از هر جانب باد داخل آن شدن و بقول موسی (۳) پروانه کردن - صاحبان شود و موگشت عرض کند که ما بر پر باره که گذشتت اند و غیث ذکر سراج این معنی سوسش کرده اند حقیقت خانه تابستانی را بیان کرده ایم و در اینجا صاحب موسی بذر سراج این گوید که (۴)</p>	<p>په پر باره اصطلاح - صاحبان بر بان و جهانگیری همین قدر کافی است که آن مختف این است بخند و رشیدی و سراج ذکر این کرده اند و مراد از پر باره ها و این مبدل بر باره که در مورد گذشتت چنانکه گفته اند (ناصر خسرو) ناگه با د جهان که مردین را با تب و تپ (آر و) ویکهو پر باره - در چاه ننگند از سر پر باره پو صاحب سرور می بندگ پر باره که در این مصدر اصطلاحی - بقول بگر معنی بالا خانه را هم گفته که بالای خانه سازند و بر (۱) رفتن که مقابل آردن است و (۲) جفت اطراف در یکجا باشد که از هر جانب باد داخل آن شدن و بقول موسی (۳) پروانه کردن - صاحبان شود و موگشت عرض کند که ما بر پر باره که گذشتت اند و غیث ذکر سراج این معنی سوسش کرده اند حقیقت خانه تابستانی را بیان کرده ایم و در اینجا صاحب موسی بذر سراج این گوید که (۴)</p>
---	---

<p>که گذشت و (۱) مبدل بر بار - برای جمله بدل</p>	<p>روی بپزیدن آوردن مولف عرض کند که همین</p>
<p>شد بلحاظ آنکه چنار و چنار و حقیقت ماخذ این بر</p>	<p>است معنی حقیقی و معنی سوم حاصل آن و معنی دوم مجازش که پزند برای جفت شدن اولی پر را باز کند</p>
<p>پیر بر آوردن اصدر اصطلاحی - بهار بر مشق</p>	<p>و پس از آن بالامی پشت ماوه بنشیند و معنی اول</p>
<p>صاحب اند نقل نگارش مولف عرض</p>	<p>هم مجاز است که پزیدن پزند رفتن آنست (اگر و) قانع</p>
<p>کند که سندی بهار بکار او نمی خورد که از کلام صائب</p>	<p>(۱) چنان (۲) جفتی کرنا (پزند کا) (۳) پر و از کرنا -</p>
<p>پیش کرده و از آن (پیر یون آوردن) پدید است</p>	<p>اژنه (۴) اژنه کا قصد کرنا - پرتو کرنا -</p>
<p>بدیدن کم نگر و شوقی رخصت لطیف</p>	<p>پیر پاشیدن استعمال - بهار اشاره این بدید</p>
<p>او پز شوق آب ماهی پز درین دریا برون آورد</p>	<p>چیز کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که مینی</p>
<p>صاحب اصغی بدگر این از معنی ساکت و از بندش</p>	<p>پز بون است باقم (حکیم شفائی) تو جام لاله گون</p>
<p>معنی این (۱) پر و از کر دن و (۲) بلند پر و از کر دن</p>	<p>شور با دشمنان بخلوت کو پر باش گوز غیرت خون</p>
<p>پدید است و معنی حقیقی این (۳) پدید کر دن پر -</p>	<p>در کنار باشند (۴) بهر اهر اهر بنا -</p>
<p>(رضی نیشاپوری) به پامی همت او بر نسیاید</p>	<p>(۱) بک پال اصطلاح - (۱) بقول بران</p>
<p>اگر نکریت بر آرد پز و بالا پز و همین معنی پدید است</p>	<p>(۲) پز پال بر وزن هر سال معنی پر باره است</p>
<p>از کلام ظهوری هم (۳) مباد و نامه بر آن کسین که</p>	<p>که خانه نامستانی باشند و (۲) بر وزن هر ساله</p>
<p>بهر تیار و پر پز و ضرورتست که قاصد کبوتری داند پز</p>	<p>معنی (۱) صاحبان پز بگیر می ورشیدی هم ذکر پز</p>
<p>یلند پر و از هر ساله (۳) پر کالان</p>	<p>کرده اند مولف عرض کند که (۲) مبدل پز یا (اگر و) (۱) اژنه (۲) یلند پر و از هر ساله (۳) پر کالان</p>

بقول آصفیہ نئے پر لانا۔ اڑنے کے قابل ہونا۔

بمعنی قائم شدن پر برسر است لازم مصدر گذشتہ

(۱) پر برسر بستن

مصدر اصطلاحی۔ بقول

وکنایہ از حاصل شدن عزت (اگر دو) پر دستار یا

(۲) پر برسر زون

بہار و بحر او ۳ از عالم

تاج میں قائم ہونا۔ عزت حاصل ہونا۔

اگل برسر زون و تاج برسر زون مولف عرض

پر برناوش اصطلاح۔ بقول برہان بایا

کنند کہ قائم کردن پر برسر دستار یا تاج کہ علامت

ابجد درامی قرشت و وزن بالفت کشیدہ و او و

عہدہ و عزت باشد و بصلہ با ہم آمدہ یعنی پر برسر بستن

شیں نقطہ دار و حرکت نامعلوم منظی است بمعنی

وزون (میر معزمی سے) مگر کہ کبکان اندر ضیافت

آسمان کہ فلک باشد۔ صاحب سروری گوید کہ

نہ روزہ کو بریدہ اندر سر زانغ بر سر کسار پو کہ بستہ اند

در زویدالفضلہ بمعنی فلک نوشتہ اما اشعار بحر کشش

بہنہ پڑانغ بر سر پو کہ کہ کردہ اند ہمہ خون زانغ

نکرده مولف عرض کنند کہ (پیر ناوش) یعنی

بر منقار پو (میرزا عبدالقد عشق سے) پر طاوس

است کہ بجایش می آید صاحب مویذ برای تائید

چون بر سر نرند پو می کند صد ہزار رنگ شکار پو

فضلا این را بحدف تختانی قائم کرو و صاحبان

(اگر دو) پگڑی یا تاج میں پر لگانا جو عہدے اور برہان و سروری

فعلش کروند و از قیاس و تلاش

عزت کی علامت ہے۔

کار نگرفتند این است مرتبہ تحقیق تحقیق با نام و نشانی

پر بر فرق نشستن

مصدر اصطلاحی۔ کہ پیری را کہ مثل جوان است بدین صورت قائم

بمقلد ہزار از عالم تیر و رچگ نشستن (محمد قلی سلیم

سے) کہ ام روزہ مرا سائے بسر انداخت پو کہ ہچو

گردند کہ قیاس از تحقیق ماخذ و در افتاد (اگر دو)

دیکھو آسمان۔ دیکھو پیر بر ناوش۔

تیغ بفرقم پر بہانہ نشست پو مولف عرض کنند کہ

پر بستن استعمال۔ صاحب آصفیہ ذکر این کردہ

استعمال۔ صاحب آصفیہ ذکر این کردہ

اشاره آن بر (پر بر سر بستن) کرده و در تعریفش گفته که (پر بودن) بهم پدید آید نیست و پریم در کلامش مختصنا از عالم گل بر سر زون است و از سند مغز نیشاپوری که بر (پر بر سر بستن) گذشت استناد کرده و ما صراحت با ستنا و بهین شعر و لیکن بوشقیه این استعمال بر مصدر کالمش بهر آنجا کرده ایم و در اینجا بهین قدر کافی است که (پر بودن) بدین معنی قائم نمیشود تا آنجا که در فواصل (آر و و) بدینی حقیقی است یعنی پر پر نده در بستن تا از پر و از باز تا پرول هونا و کنین مستعمل است یعنی دل شکوهی و او را (آر و و) پر باند هونا - شکایت سے لبریز ہونا - دل میں عداوت اور کدورت ہونا

پر بودن | مصدر اصطلاحی - بقول بہار یعنی **پر بودن دل** | مصدر اصطلاحی - بقول بہار یعنی

لبریز شکوه بودن مراد دل برداشتن (سج کاشی) گذر شدن خاطر مولف عرض کند کہ بالقلم ترجمہ سے آتش بزبان شعلہ بر من زو بانگ پر کر بہر چه لبان خاکستر گنگ پر گفتم کہ بدین خسان ندارم سر جنگ پر دیگر محققین الہزیان ہم ازین ساکت و معاصرین مجاہد با آنکہ پریم ز پامی تا سر چون جنگ پر صاحب بحر ہم بہتیار بر زبان ندارد - مشتاق سند استعمال می باشیم و ہمی ہمین شعر بمعنی را قائم کرده مولف عرض کند کہ حقیقی درست است یعنی مملو بودن دل از چیزی بالقلم بمعنی لبریز بودن و مملو بودن است و هیچ تعلق اعلم از نیکہ از کینہ باشد یا محبت کہ اظہار آن باشکوه نیست و معنی شکوہ از مجر د این مصدر اصطلاحی لازم است و از مجر د پر بودن دل معنی بیان پیدائی شود تا آنکہ صراحتش نہ کنیم مثلاً گوئیم کہ کردہ بحر حاصل نمی شود (آر و و) دل بہر ہونا و لیم از شکوہ پر است و از سند سیح کاشی مصدر پرول ہونا - دل کدہ ہونا -

پر کردن | اصطلاح - بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح والقلم والقلم بای موحده نوعی از ایریم

از رنگین و خوب که در ملک چین می شود و صاحب موید این ابهر و بای فارسی آورده گوید که بالفتح و بیای تنگ
 را نام است و در بعضی نسخ قلمی موید به تختانی عوض موته چهارم یعنی دیبای تنگ آمده **مولف**
 عرض کند که بعضی از معاصرین عجم بهر دو بای فارسی صحیح دانند و می گویند که در فارسی قدیم و بیای تنگ
 را نام بود که قسمی لطیف بود و الله اعلم بحقیقه الحال (ارو) و بیایکی ایک خاص قسم کا نام فارسی من
 پر بون یا پر بون ہے۔ مذکر۔

چرپا اودن مصدر اصطلاحی۔ بقول بہار باشد اسم فاعل ترکیبی یعنی پر بر پای دارندہ (ملاحظہ فرمائیں)
 زیادہ از مقدار بہا و اودن (سومن استرابادی) سے ترکیبہ ریشہ دو انیدہ از رطوبت می پویا شرف
 پر بہائی مدہ بہر رقیب پو قیمت طاعت ری معلوم پو رنگ کبوتر پر پاست (ارو) پاموز۔ دیکو پای نو
 (سمید اشرف) چنان در آدمیت بود استا و او کن میں پاؤن پر اکتے ہیں۔ وہ کبوتر جسکے پاؤن پر پر پون
 کہ پر چیزی بہای خود نمیداد پو صاحب انند نقل نکا **پر پای** اصطلاح۔ بقول بہار و بحر و سراج
بہار مولف عرض کند کہ قیمت کامل چیزی ادا یعنی اول و سکون ثانی و بای فارسی بالفت کشیدہ
 کردن است نہ زیادہ از مقدار (ارو) قیمت و فتح یای حلی (۱) جانور است کہ آنرا ہزار پا پ
 سے زیادہ دینا۔ کامل قیمت ادا کرنا۔
 می گویند و بحری شثبت و بقول بعض (۲) جانور است

پر پای اصطلاح۔ بقول بہار و بحر و چراغ ہدایت پر دست و پاک عوام آنرا خر خدا نامند صاحبان
 بہر دو بای فارسی بوزن فرد اکبوتری کہ پر از پایش سرور می و ناصری بر معنی اول قانع۔ صاحب
 بر آدہ باشند۔ صاحب انند ہمیں را بنیاد است تختانی رشیدی بد کہ معنی اول می فرماید کہ معنی ترکیبی این
 (پر پای) نوشته کہ مزید علیہ نیست و بہر دو لفتح اول بسیار پاست۔ صاحب محیط بر شبتا گوید کہ نوی

<p>ریتلاست و گویند که آن نوعی از عنکبوت که بفارسی هزار پایه و بهندی کن کجوره گویند و ابه ایست که آنرا شش پاسی دراز بود و بعضی گفته اند و ابه بسیار پا و آنرا شحم الارض و عنکبوت ضخیم نامند و حق آنست آن قسمی از ریتلاست خوردن آن مورت صداع و درد معده و دوام قی و تابع آن احتیاس برآز و دشواری بول و بسرعت می کشد مولف عرض کند که موافق قیاس است (اگر دو) کن کجور - بقول آصفیه - هندی - اسم مذکر - هزار پایه آپ هی نے (کن کجور) پر فرمایا ہے ایک زہریلا کیرے کا نام جو کان میں گھس جاتا یا جسم میں چپٹ کر پاؤں گڑا دیتا ہے اصطلاح - بقول اندکجو الہ فرہنگ فرنگ بضم اول و فتح ثالث (۱) رستنن باشند که و در زمین نمناک و مرطوب می روید - صاحب زینا بجواله بسفرنامه ناصرالدین شاه قاجار می فرماید بضم بای فارسی اول و فتح بای فارسی دوم (۲) کاف تصغیر مرکب می نماید یا تپیر و تکرار تپیر می نماید</p>	<p>معنی حملوا از موسی - صاحب محیط بر (بربر) بهر دو بای عربی گویند که اسم شزاراک است و بر آراک می فرمایند که درخت مستهور است که آنرا بفارسی درخت شوره و درخت مسواک و چوچ و بهندی پیلو و جال و بحر می بربر گویند - گرم در و دم و خشک و راؤل - یا بس الطبع و دوران تبص و و حرارت اندک و جالی و محلل و منقطع و منافع بسیار دارد و مولف عرض کند که ما این را منقر و اینم که فارسیان هر دو موحد را به بای فارسی کردند چنانکه تب و تب (اگر دو) را پیلو و یکدیگر بستنیاج (۲) پرون سے بہرا ہوا - اصطلاح - بقول زینا بجواله کفر ناصرالدین شاه قاجار آکہ بازی کہ مدور باشند و طفلان بارشته بازی کنند کہ بهندی بهرگی است که این بر باد و پرت این را اسم جادو فارسی جدید گویند کاف تصغیر مرکب می نماید یا تپیر و تکرار تپیر می نماید</p>
---	---

پرییدن این آله باشد که بواسطه کثرت برهوامی پرد
دآردو پهرکی - دیکهو بادیر -

برپوز است که بجایش گذشت چنانکه شب و شب
دآردو دیکهو برپوز -

پریره اصطلاح - بقول برهان بفتح بای فارسی
بروزن غرغره فلوس کوچک بسیار تنگ بخایت
ریزه را گویند - صاحب جهانگیری گوید که پیشتر
نام است (خواجسته شمس الدین محمد در کانی)

پریره اصطلاح - بقول برهان بفتح بای فارسی
بروزن غرغره فلوس کوچک بسیار تنگ بخایت
ریزه را گویند - صاحب جهانگیری گوید که پیشتر
نام است (خواجسته شمس الدین محمد در کانی)

درست گشت که تورشید در خزانه تو؛ قرافنه
المیت وغل بر مثال پریره؛ صاحب سروری
گوید که دینار باشد اما در فرهنگ بعضی پیشتر آورده
صاحب ناصری گوید که تنگ ریزه داین را پاره

درست گشت که تورشید در خزانه تو؛ قرافنه
المیت وغل بر مثال پریره؛ صاحب سروری
گوید که دینار باشد اما در فرهنگ بعضی پیشتر آورده
صاحب ناصری گوید که تنگ ریزه داین را پاره

هم گویند - صاحب رشیدی نقل هر دو قول کرده
خان آرزو در سراج گوید که تحقیق درم کوچک بسیار
ریزه باشد **مولف** عرض کند که این مخفف

هم گویند - صاحب رشیدی نقل هر دو قول کرده
خان آرزو در سراج گوید که تحقیق درم کوچک بسیار
ریزه باشد **مولف** عرض کند که این مخفف

پاره پاره) بگفت هر دو الف و بای هوز است پس **دآردو** بای فارسی
بروزن رنگین ماه پروین را گویند و بحرانی جدید
خوانند **مولف** عرض کند که ما حقیقت این را برابر آمله

پاره پاره) بگفت هر دو الف و بای هوز است پس **دآردو** بای فارسی
بروزن رنگین ماه پروین را گویند و بحرانی جدید
خوانند **مولف** عرض کند که ما حقیقت این را برابر آمله

د سکه چون سکه کم مقدار بین هو - مذکر -
پریره اصطلاح - بقول موید بفتح بهمان
پنفرز که گذشت **مولف** عرض کند که مبدل

د سکه چون سکه کم مقدار بین هو - مذکر -
پریره اصطلاح - بقول موید بفتح بهمان
پنفرز که گذشت **مولف** عرض کند که مبدل

پرت | بقول انند و غیاث بسنی (۱) برو از راه یکسو شو. صاحب رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید که (۲) بمعنی برجهانیدن و افتادن **مولف** عرض کند که معنی اول را بهمان صورت درست دانیم که پرتیدن بمعنی از راه یکسو شدن آید محققین مصداق این مصدر ساکت و آناکه معنی اول را نوشته اند هر دو بهندثر اند بدون سند استعمال تسلیمش نکنیم و اگر سند بدست آید وجود مصدر متروک التقرین را تسلیم کنیم نسبت معنی دوم عرض می شود که صاحب رهنما تعریف خوب نکرده مصدر (پرت کردن) بمعنی جست کردن و خود را برجهانیدن بر زبان ماصنوعین عجم است و اشاره این بر (از بالای بند خود پرت کردن) گذشت پس اسم مصدر باشد بمعنی جست (اگر و) (۱) هست جا - راسته و سه (۲) جست بقول آصفیه و بگوید انداز -

<p>پرتاب اصطلاح - بقول برهان و ناصری بانا معنی دوم از جوهر زرگر رسد آمد (سه) شمشیر تو شمشیر ترشت بروزن هنتاب (۱) بمعنی انداختن باشد (۲) او زند پرتاب تو فیل انگند. یک جمله تو بر کند بنیاد نوعی از تیریم که آنرا بسیار دور توان انداخت بهار حصن حصین ب و فر ما یکه (سه) بمعنی مقدار گوید که بمعنی اول اکثر زبان اهل ما و را از انهر است مسافت تیری هم آمده (فردوسی سه) یکی تشبیه و مردم ایران کم بدان تلفظ کنند و اطلاق آن بر آتشروی دلپذیر ب و فراخاش پیش از و پرتاب معنی دوم شائع و پرتاب کردن و پرتاب در انداختن تیر ب و صراحت مزید کند که جمیع معانی (پرتاب) هم مستقل - صاحب سرورسی معنی اول را دور انگنده باشد - خان آرزو در سراج ذکر معنی اول و دوم که بد چنانکه (سعدی سه) نظر کن چو سوار واری کرده - صاحب سفرنگ بشرح سی و دومی فقره پشت ب و نه انگه که پرتاب کردی زد دست ب و دیگر (نامه شنت و خشور جمشید) گوید که بفتح بای فارسی</p>	<p>پرتاب اصطلاح - بقول برهان و ناصری بانا معنی دوم از جوهر زرگر رسد آمد (سه) شمشیر تو شمشیر ترشت بروزن هنتاب (۱) بمعنی انداختن باشد (۲) او زند پرتاب تو فیل انگند. یک جمله تو بر کند بنیاد نوعی از تیریم که آنرا بسیار دور توان انداخت بهار حصن حصین ب و فر ما یکه (سه) بمعنی مقدار گوید که بمعنی اول اکثر زبان اهل ما و را از انهر است مسافت تیری هم آمده (فردوسی سه) یکی تشبیه و مردم ایران کم بدان تلفظ کنند و اطلاق آن بر آتشروی دلپذیر ب و فراخاش پیش از و پرتاب معنی دوم شائع و پرتاب کردن و پرتاب در انداختن تیر ب و صراحت مزید کند که جمیع معانی (پرتاب) هم مستقل - صاحب سرورسی معنی اول را دور انگنده باشد - خان آرزو در سراج ذکر معنی اول و دوم که بد چنانکه (سعدی سه) نظر کن چو سوار واری کرده - صاحب سفرنگ بشرح سی و دومی فقره پشت ب و نه انگه که پرتاب کردی زد دست ب و دیگر (نامه شنت و خشور جمشید) گوید که بفتح بای فارسی</p>
--	--

و سکون رای هله و نامی فوقانی با الف و بای ایجر (۴) کردن خطاست بلکه معنی مسافت پیدای شود و از
 شجاع فروغ و عکس جرم نورانی **مولف عوض** ^{تقریبه و محاوره نه از لفظ پرتاب با جمله معنی اول و سوم}
 کند که بمعنی چهارم مراد (پرتو) باشد و پرتو هم در اصل ^{بیخ است هر چه هست (۱) بمعنی پرتو و (۲) بمعنی تیر}
 (پرتاو) بود و میبدل همین (پرتاب) چنانکه آب و آو ^{دور رونده و (۳) بضم اول پرتاب یعنی پرتافروغ}
 الف حذف شده پرتو شد و این در اصل بضم اول که معنی تحقیقی است (آر و و) (۱) بیکه پرتو (۲)
 بود و لیکن محاوره زبان آنرا بالغتج کرده معنی لفظی آن ^{یک خاص قسم کاتیر جس کا توڑ زیادہ ہوتا ہے (۳)}
 پرتاب و گنایه از عکس جرم نورانی فارسیان بجای ^{روشن - تاب سے بہرا ہوا -}
 آنرا پرتیری موسوم کردند که مثل شعاع سرلیس **پرتاب کردن** ^{مصدر اصطلاحی - بقول}
 است و همین است حقیقت معنی ووم و معنی اول ^{دار سنہ و بجز دور انداختن مولف عوض کند که}
 بیخ تعلق با لفظ ندارد و اگر (پرتابیدن) بمعنی دور ^{ماندگرا این پرتاب کرده ایم و حقیقت ماخذیم بعد از}
 انداختن می بود چنانکه (پرتاب کردن) می آید ^{ذکور (آر و و) دور پرتابنا -}
 در انحالت ما این را بمعنی انداز می گفتیم و پرتاب را **پرتابیان** ^{استعمال - بقول برهان و جهانگیر}
 اسم مصدر قرار می دادیم محققین البته بان حیف است ^{در لطقات) و رشیدی می بر وزن بغدادیان گنایه}
 که بر معنی اول غور نکردند و آنچه سروری معنی سوم را ^{از تیر اندازان است - خان آرزو در سراج}
 از کلام فردوسی پیدا کرده بر معنی شعر غور نکرد - ^{فرود می فرماید که اگر پرتاب بمعنی تیر است خود می مستقی}
 (دو پرتاب تیر) را بمعنی بعد و تیر قسم پرتاب گرفته ^{خود است و الا مجاز مولف عرض کند که با}
 و ازین استعمال معنی مسافت از لفظ پرتاب پیدا ^{انفاق داریم و لیکن حقیقت این مخصوص باشد برای}

تیر اندازان تیر خاص و قسیم بسبب مجاز (آر و و) تیر انداز - وہ لوگ جو تیر چلاتے ہوں -

پیر تاو بقول برہان و ناصری و سراج بردزن فرہاد و غیبت و سخن چینی مولف عرض کند کہ اسم جامہ فارسی زبان دانیم و دیگر بیج (آر و و) غیبت - موثث - دیکھو اندا -

پیر تاش بقول برہان و سروری و موید بردزن فرہاد این را برابر تاس عرض کردہ ایم کہ جو عدد و سین ہجہ گذ نام وی از ترکستان مولف عرض کند کہ ما حقیقتاً (آر و و) دیکھو بر تاس کے دوسرے معنی -

پیر تال بقول خان آرزو و سراج خیمہ و اسباب مع بار بردار کہ لشکر بان دارند و در عوام پرتل بجز الف مشہور و فرماید کہ غالباً ترکی باشند و در تواریخ منو لویہ مسطور مولف عرض کند دیگر محققین فارسی زبان و محققین اہل زبان ازین لغت ساکت و محققین ترکی ہم ذکر این نکرده اند مشتاق سند استعمال می باشیم (آر و و) بار برداری لشکر کا سامان - مذکر -

پیر تاو بقول انندجو الہ فرہنگ فرنگ ہمان پیر تاو باشد چنانکہ آب و آو و حقیقت این ہمدرا بخاند کور کہ گذشت مولف عرض کند کہ تبدل آن (آر و و) دیکھو پیر تاو -

پیر تہ بقول انند بیج اول و ثالث (۱) فناسنتہ و سریش (۲) یعنی پرواز و (۳) خداوندی (امیر شہر و طہ) کاغذ می کاغذ پرتر می کند و تو کاغذ باز پرتر می کنی و صاحب موید ہمینی دوم و سوم قانع مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ محققین اہل زبان ازین ساکت - باعتبار امیر شہر و معنی اول را تسلیم کنیم و برای معنی دوم و سوم مشتاق سند استعمال می باشیم و اسم جامہ فارسی زبان دانیم (آر و و) (۱) فناسنتہ - مذکر - بقول آصفیہ بیگی ہوسے گیبون کول کر بنایا ہوا - سریش - دیکھو اسریشم (۲) دیکھو پرواز - موثث (۳) خداوندی - موثث -

ازین ساکت (آر وو) (۱) تیز چلنے والا گھوڑا۔ مذکر۔ (۲) تلف رنگون کا پیراہن۔ مذکر (۳) جور۔ تم۔ ظلم۔ مذکر۔

پرتکال

بقول انند وغیاث بالفتح و تاسی فوقانی موقوف و کاف عربی (۱) نام ملکی و (۲) قومی از فرنگ کہ پرتگیش سبتل آنست و (۳) نوعی از شراب کہ بعد ہفت بار کشیدن حاصل میشود مولف عرض کند کہ مفسرین می نمایند معنی اول پرتکال در انگلیسی نام ملکی کہ در جنوب مغرب اسپین واقع است مساعرنین عجم بحدت او و تبدیل جیم فارسی بہ فوقانی و کاف فارسی بحرینی و زیادت الف مفسرین کردند و معنی دوم و سوم اسم جاہد فارسی زبان دانیم۔ و دیگر ہمہ محققین ازین ساکت جو بیان سند استعمال می بائیم کہ ہر دو محققین بالا ہند نرا و اند (آر وو) (۱) پرتکال ایک ملک ہے جو جنوب مغرب اسپین میں واقع ہے جس کا نام پرتگال ہے۔ مذکر۔ (۲) ترکالی۔ مذکر (۳) ایک خاص قسم کی شراب جو سات بار کھچی ہو۔ مونث۔

پرت کردن

مصدر اصطلاحی۔ صاحب بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار جامی ریتما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار ذکر این کردہ از پافنا و ن مولف عرض کند کہ مرتب مولف عرض کند کہ ماصراحت کامل ہر سہ است از پرت کہ بجایش گذشت و گاہ بمعنی معنی این برد پرت شدن) کردہ ایم و این متعدی جامی موافق قیاس است (آر وو) وہ جگہ آنست و صراحت پرت) اسم این ہم بجایش چہان لغزش واقع ہوئی ہو۔ مونث۔

پرتو

بقول برہان بفتح اول و ثالث و سکون ثانی و واو و (۱) فروغ و عکس و روشنائی و شعاع لغزیدہ کرنا۔ پہلانا۔

پرتگاہ

استعمال۔ صاحب روزنامہ و ریتما را گویند و آن از جرم نورانی ظاہری شود

<p>پرتو افشاندن استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند کہ بمعنی عکس انداختن و سایہ افگندن است (ظہوری) چنان پرتو افشاند شمع قمری کہ زوشعلہ اند مشعل لالہ سرخ (آر دو) پرتو ڈالنا - سایہ ڈالنا بہ لفظی ترجمہ ہے صاحب آصفیہ نے سایہ ڈالنا پر فرمایا ہے اثر ڈالنا - فیض پہنچانا -</p>	<p>والا بذاتہ وجودی ندارد و (۲) بمعنی آسیب و صدمہ ہم صاحبان سروری و ناصرہ بمعنی اول قانع (سیف اسفرنگی) بیاض صبح نمود از اول شب ویکہ پرتو چنانکہ پرتو نور از سواد ویدہ حور پرتو حساب مویذ ذکر ہر دو معنی کردہ - صاحب اسفرنگی شرح (سی) پنجمی فقرہ نامہ شت حی افراہم) بمعنی عکس ہریم نورانی آورده مولف عرض کند کہ ماصراحت ماخذ</p>
<p>پرتو افگن استعمال - بہار ذکر الف (ب) پرتو افگندن کرده از معنی ساکت و صاحب آصفی تذکر (ب) مولف عرض کند کہ ب مصدر مرکب است بمعنی افگندن سایہ و شعاع الف اسم فاعل ترکیبی از ہمان (ابوطالب کلیم اگر رایش نگر و پرتو افگن پرتو نباشد خانہ آئینہ روشن پرتو پوری ہے) بر جگر و داغ او پرتو پوری چند پرتو بر جبین پرتو پور افگند پرتو (آر دو) الف - پرتو افگن کہہ سکتے ہیں یعنی پرتو ڈالنے والا - ب - پرتو ڈالنا - پرتو افگن ہونا -</p>	<p>و حقیقت این بر پرتاب کردہ ایم کہ اصل این است و سنی دوم مجاز باشد کہ سایہ جن و پری را ہم پرتو جن و پری گویند (آر دو) پرتو - ویکہ پرتو کے قیسر معنی (۲) پرتو بمعنی سایہ - مذکر -</p>
<p>پرتو افتادن استعمال - صاحب آصفی کو این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ بمعنی الف عکس افتادن است (علی خراسانی) سہینہ صدمہ پارہ شد از رشک و فروریخت زہم پرتو ما درخت تا بکتان افتاد است (آر دو) پرتو پرتو - عکس پرتو -</p>	<p>پرتو افتادن استعمال - صاحب آصفی کو این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ بمعنی الف عکس افتادن است (علی خراسانی) سہینہ صدمہ پارہ شد از رشک و فروریخت زہم پرتو ما درخت تا بکتان افتاد است (آر دو) پرتو پرتو - عکس پرتو -</p>

پرتو انداختن

استعمال - صاحب آصفی مردم پرتو قبول نه بخشند و دو پیراغ مردم پرتو
ذکر این کرده از منی ساکت مولف عرض کند که دیگر پرتو افکندن -

برادف پرتو افکندن است که گذشت (ظهوری) **پرتو کشیدن** استعمال - بمعنی واپس گرفتن

(۱۵۶۸)

پرتو بالیدن

مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر این کرده از منی ساکت مولف عرض کند که بمعنی تیز شدن فروغ است و کنایه باشد پرتو افکندن است (ظهوری) عجب گر چرخ بند و

بر کشد پرتو واپس لینا - روشنی کو دور کرنا **پرتو بستن** مصدر اصطلاحی - مرادف پرتو

(۱۵۶۸)

پرتو بخشیدن

استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از منی ساکت مولف عرض کند که

معنی قبول کردن پرتو و حاصل کردن فروغ باشد

که مرادف پرتو افکندن است و فروغ دادن (شفا)

اصفغانی) از بهر است می چو باشد بر لب ایغ غامت اضطراب پرتو پرتو قبول کرنا

اصفغانی) از بهر است می چو باشد بر لب ایغ غامت اضطراب پرتو پرتو قبول کرنا

اصفغانی) از بهر است می چو باشد بر لب ایغ غامت اضطراب پرتو پرتو قبول کرنا

فروغ حاصل کرنا -

صاحب اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت -

پرتو پیاله

استعمال - صاحب رهنما بجا آید

مولف عرض کند که معنی پرتو انگندن است

سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید که شونی و تخیل پیاله

(بیدل) گزنامه من پرتو اندیشه دو اندک

را گویند مولف عرض کند که موافق قیاس است

صد صدق به تسخیر هواریشده دو اندک (اَر دو)

(اَر دو) پیاله کی جهلک - موث -

دیکهو پرتو انگندن -

پرتو تافتن

استعمال - صاحب اصفی ذکر

پرتو رسانیدن استعمال - صاحب

این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که تا

اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف

فروغ باشد (خسرو) پرتو اودانت بروی زحل

عرض کند که معنی منور کردن و موافق قیاس است

گشت سعادت بنحوست بدل (اَر دو) دیکهو

و حاصل فروغ رسانیدن باشد (احسن

پرتو اتقادن - روشنی چکنا -

ترپتی) روشن تر است از گل خورشید و آغ

پرتو دادن

استعمال - صاحب اصفی ذکر

ما پرتو به کائنات رساند چرخ ما (اَر دو)

این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که

فروغ پهنانا - روشن کرنا -

بمعنی حقیقی است یعنی روشنی عطا کردن و فروغ

پرتو رختن استعمال - صاحب اصفی ذکر

دادن (طغرا) کند اشک شمع ارضیا گسری پ

این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که

لگن را دهد پرتو خاوری (اَر دو) روشنی عطا

بمعنی ظاهرس شدن فروغ است و موافق قیاس

کرنا - فروغ بخشنا -

(عالی شیرازی) روز من تیره زطلی است

پرتو روانیدن

مصدر اصطلاحی - که مانند هلال

پرتو هرومه از طرف کلاهش برین

(اُرو) روشنی ظاہر ہونا۔

حاصل گردن پر تو باشد (سعدی) ز روش

پرتو زون

مصدر اصطلاحی۔ صاحب آصفی و کش ملک پرتو گرفت پرتو گرہن را غم تو گرفت

ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ (اُرو) پرتو حاصل کرنا۔

پرتو نشستن

بمعنی افتادن پرتو فروغ باشد (خسرو) گر پرتو پرتو نشستن | مصدر اصطلاحی۔ بمعنی پرتو

ز روی تو بر آسمان زند پرتو ماہ و ستارہ تاب نیارند افتادن است مولف عرض کند کہ موافق

آب را پرتو (اُرو) پرتو پرتو نا۔ روشنی پرتو نا۔

قیاس (ظہوری) یکی بر خیزد از بہر تماشای

پرتوستان

اصطلاح۔ بقول سفرنگ بشر جمال تو پرتو کہ ہر سو پرتو صد طور در آئینہ پیشینہ

سی پنجمی فقرہ (نامہ شت حی افرام) محل نزوی (اُرو) پرتو پرتو نا۔ روشنی پرتو نا۔

پرتو نیکان نگیرد ہر کہ بنیادش پرتو

شعاع مولف عرض کند کہ از قبیل گلستان است

(اُرو) وہ مقام جهان روشنی بہت ہو۔ مذکر۔

مثل۔ صاحبان خزینۃ الامثال و امثال فارسی

پرتو طلبیدن

استعمال۔ بمعنی خواستن ذکر این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مولف

پرتو است مولف عرض کند کہ موافق قیاس عرض کند کہ فارسیان این مثل را بحق کسی زنند

(ظہوری) تا نفس صبح کشد شام تو پرتو پرتو کہ بنیادش خراب باشد (اُرو) ہی فارسی

در دل شب می طلب پرتو (اُرو) پرتو چاہنا۔ مثل اردو میں مستعمل ہے دکن میں کہتے ہیں

روشنی طلب کرنا۔ روشنی چاہنا۔

آلے کے بگڑے کو بالاکیا سہنالے اسکا مطلب

پرتو گرفتن

استعمال۔ صاحب آصفی ذکر یہ ہے کہ جس کی بنیاد بگڑی ہوئی ہے اس کو

این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ نیک صحبت نہیں سہنال سکتی۔

(۳۷۷)

۱۱۱۱

پرتویافتن

استعمال - صاحب آصفی
ذکر این کرده از معنی سناکت مولف عرض کند

نهبوری سرت از خویش ملان بوز که سر پر جگر آن بر
سر میدان افتد (آر دو) پر جگر کا استعمال بمعنی
شبیخ هو سکتا ہے -

که حاصل کردن پرتو فروغ باشد (ناظم پروی) (الف)
خرد حیران که این نور از کجا یافت بوز پر تو چرخ
انبیا یافت بوز (آر دو) پرتو حاصل کرنا - فروغ پانا -

اصطلاح (ب) پر چشمی غریب
از پرولی آسیاست مثل - صاحب

پرتویان

اصطلاح - صاحب سفرنگ بشرح
صد و بیستین فقره (دسانیر آسمانی بفرز اباد خوشنود)

خزینة الامثال ذکر ب کرده از معنی دخل استعمال سناکت
مولف عرض کند که فارسیان این مثل را

گوید که جمع پرتوی است بمعنی اشراقیان
مولف عرض کند که تعریف اشراقیان بجایش

بجی کریم و غنی می زنند مقصود شان از پر چشمی
سیر چشمی است و پرولی بمعنی خود است مقصود همین

گذشت و این ترجمه فارسی آنست موافق نیاس
(آر دو) بیکو اشراقیان -

قدر است که آنکه پرولی باشد سیر چشم هم باشد پس
(الف) بمعنی سیر چشم است یعنی مستغنی و بی پروا و سخی

پر جگر

اصطلاح - مولف عرض کند که مراد
پرول است که می آید بمعنی شجاع یعنی کسی که جگر او
پر باشد از شجاعت (نهبوری) (بار دوش است)

(آر دو) (الف) سیر چشم بقول آصفیه - مستغنی
بله پروا - سخی (ب) و کن بین کبتر بین - سخاوت -
سیر چشمی کی بن - بی بخت مالدار - سخی مستعمل ہے -

پر چشم

اصطلاح - بقول برهان و سروری لفتح اول و چشم فارسی بوزن مرهم (ا) چیزی باشد
سیاه و مدور که بر گردن نیزه و علم بندند (ملا نغنی) (ب) پر چشم فروزنده نوک سنان بوز چو آن شعله
کاید برون از دخان بوز (عما و الدین نقیه) (ب) پر چشم مشکین علم های شاه بوز رسته ریجان گریبان ماده

اصطلاح - بقول برهان و سروری لفتح اول و چشم فارسی بوزن مرهم (ا) چیزی باشد
سیاه و مدور که بر گردن نیزه و علم بندند (ملا نغنی) (ب) پر چشم فروزنده نوک سنان بوز چو آن شعله
کاید برون از دخان بوز (عما و الدین نقیه) (ب) پر چشم مشکین علم های شاه بوز رسته ریجان گریبان ماده

خان آرزو در سراج صراحت کند کہ این از بریشیم سیاہ باشد۔ بہار ہمزباننش مولف عرض کند کہ بقول صاحب کتھر کہ محقق لغت ترکی است یعنی طرہ شعر مجازاً پس فارسیان این را بہر سبب تفسیر بمعنی دوم استعمال کردند و این معنی مجازاً آنست ازینجا است کہ صاحب جامع بذیل معنی دوم آنرا معنی حقیقی گوید (اگر دو) پرچم وہ سیاہ ریشیمی کپڑا جو علم پر باندہ ہے ہین۔ مذکور۔

(۳) پرچم۔ بقول برہان ورشیدی و سروری و ناصری و جامع بمعنی قطاس و آن دم نوعی از گلابجری باشد کہ برگردن اسپان بندند۔ صاحب جہانگیری صراحت فرماید کہ این دم را بر سر خوب علم ہم بندند (حکیم خانانی) از بہر تومی طراز و ایام پو منجوق نہ صبح و پرچم از شام پو (اشیرالدین سفیکتی) گاوی نشان و ہندورین قلزم نگون پو لیکن نہ چہرہ مراد را نہ عنبر است پو خان آرزو در سراج گوید کہ این معنی مجاز معنی اول است و معنی دوم گاوی بھری اصلاً نباشد۔ صاحب جامع این را معنی حقیقی داند و معنی اول را مجازاً ہین مولف

عرض کند کہ صراحت ماخذ بر معنی اول کردہ ایم ہمین معنی اصل است و معنی اول مجازاً ہین ما انفا و ایم با صاحب جامع۔ خان آرزو و خورنکو (اگر دو) ایک دریائی گاسے کی دم جس کو خوبصورتی کے لئے گھوڑوں کی گردن پر باندہتے ہین اور جس سے گس رانی کا کام ہی لیتے ہین۔ موٹ۔

(۴) پرچم۔ بقول برہان گاوی کہ اسست کہ در کوہ ہامی ما ہین مکس خطا و ہندوستان می باشد و (مغز خاوی) ہین است خان آرزو در سراج گوید کہ آنا بکہ گاوی بھری و بز کو ہی نوشتہ اند غلط کردہ اند بلکہ ہم گاوی کہ ہین است چنانکہ در ہندوستان گس ران بازان سازند و نہایت متعارف و آن را بہندی (سہرہ گامی) گویند مولف عرض کند کہ اگر سند استعمال ہین ہمینی گیر آید تو ایم گفت

مجاز معنی دوم باشد ولیکن معاصرین عجم و دیگر محققین اہل زبان ازین معنی ساکت اند۔ باخان آرزو اتفاق داریم (آرزو) ایک پہاڑی گائے جس کو غوغا کہتے ہیں۔ موٹ۔ دیکھو غوغا۔

(۴) پرچم۔ بقول بہان و جہانگیری و سروری و ناصر و جامع معنی کاکل ہم آیدہ و صاحب بہان گوید کہ بابای ابجد نیز لفظ اند۔ صاحب رشیدی فرماید کہ مجاز موی گیسو (مولوی معنوی سے) ایسی بہت سی خالص ایمان نوشند پو بدگر دست سر پرچم کافر گیرند پو بہار گوید کہ اطلاق این بر موی زلف مجاز است و تشبیہ آن بزلف و شام ہر دو آیدہ۔ خان آرزو در سراج می فرماید کہ انچہ شعر حضرت مولوی بسند موی زلف آورده احتمال معنی حقیقی نیز دارد مولف عرض کند کہ زلف را ازین معنی بیچ تعلق نیست بلکہ معنی کاکل مجاز معنی دوم است نہ حقیقی (آرزو) کاکل۔ بقول آصفیہ موٹ۔ سر کے بڑے بڑے آگے لٹکے ہوئے بلدار بال۔ دیکھو بیچ کے دوسرے معنی۔

پرچم پرستین | استعمال۔ صاحب آصفی ذکر مولف عرض کند کہ مختلف پارچہ معنی اولش کہ این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ گذشت (آرزو) دیکھو پارچہ کے پہلے معنی۔

معنی حقیقی متعلق بہ معنی اول پرچم است یعنی پرچم پرچین | بقول بہان و جہانگیری و رشیدی را بالای علم قائم گردن (مجیر بیلقانی سے) برستہ و سروری و وارستہ و ناصر و بکر و بہار و موید قضا بطرہ محو پو بر نیزہ و سیرق تو پرچم (آرزو) و جامع بر وزن پروین (احصائی) باشد کہ از خار و پرچم باندہ بنا۔ خلاصہ و شاخ درختان بر دور باغ و فالیز و کشت

پرچم | بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح زار سازند (ناصر خسرو سے) گرد دل خود ز دوستی نشان پو بر دیو حصار ساز و پرچین پو بہار گوید کہ

<p>بلفظ عیسی و ساسین و گرونی و کشیدن و نهان مستعمل - نهان آند و در سراج گوید که مجاز معنی عموم است در معنی ششم بگزاران از معنی هم گوید که آند معنی کند که این مرکب است از پیر معنی بسیار و گاه چون</p>	<p>بای باشد که مجاز معنی اول باشد که بالای حصار و دیوار این خارهای سترتیر هم نامسوار و پر شکن می باشد (آر و و) و تیر کمانی جو دیوار پر قائم است که چایست این - نگردد</p>
<p>که بعضی شکن می آید معنی لنگلی ایون کله در شکن و کتاب از حصار خار و طلا شده و خیره که پر شکن می باشد و صاف و پاک همچون دیوار خشت و سنگ و کلبین باشد که بر تخته در تخته در تخته و نباله آند از جانب دیگر خم و چند دیگر است - با عتبار از بهترین نهان است در استعالی فارسی این می را تسلیم کنیم (آر و و) و با ط و جو بارش بگویی که اطراف تا خوبن یا کانونی است قائم که این جز نامسوار هوتی است - موث -</p>	<p>بمقول بر بان و جهانگیری و رشیدی که در اصل در اصل (پروچین) معنی حکم کردن است و بهار و جامه چوبهای سترتیر و خار پارا که بر سر دیوار نصب کنند (امپیر خور و سه) نظار دار نگردد این معنی دیگر در ش از مشرف خود پیش در نهند بر چین و در معنی چینی گوید که بجای می نامند که در خار آند در سراج گوید که مجاز معنی عموم است و گاه</p>
<p>در اصل (پروچین) - بمقول بر بان و جهانگیری و رشیدی در اصل (پروچین) معنی حکم کردن است و بهار و جامه چوبهای سترتیر و خار پارا که بر سر دیوار نصب کنند (امپیر خور و سه) نظار دار نگردد این معنی دیگر در ش از مشرف خود پیش در نهند بر چین و در معنی چینی گوید که بجای می نامند که در خار آند در سراج گوید که مجاز معنی عموم است و گاه</p>	<p>بمقول بر بان و جهانگیری و رشیدی که در اصل در اصل (پروچین) معنی حکم کردن است و بهار و جامه چوبهای سترتیر و خار پارا که بر سر دیوار نصب کنند (امپیر خور و سه) نظار دار نگردد این معنی دیگر در ش از مشرف خود پیش در نهند بر چین و در معنی چینی گوید که بجای می نامند که در خار آند در سراج گوید که مجاز معنی عموم است و گاه</p>

معنی استحکام ہم پیدا کردند و درینجا ہمین قدر کافی نیز آورده چنانکه گویند: باغ را پرچین کرد یعنی
 است و معانی مصدری در محققاتی آید (اگر در) پیراست درینصورت یعنی خار نسبت نباشد
 استحکام - مذکر مضبوطی - موث -
 عرض کند که با معنی دوم هیچ تعلق ندارد و این را
 (۴) پرچین - بقول بحر فضحیکه از سنگ پاره باور اگر بمعنی صاف و پاک گیریم تو انیم قیاس کرد که اسم
 سنگ دیگر کند و لغت عرض کند که مجاز معنی هفتم است مفعول ترکیب از مصدر پیراسته باشد بالمشهور
 که این نقش ہم پرچین می نماید که شکن با دارد (اگر در) معنی مصدری بیان کرده محقق با نام و نشان
 و نقش جو پتیر کے مکڑوں سے بڑے پتیرین کیا جا نیست بلکه مفعولی است (اگر در) صاف و پاک
 (۵) پرچین - بقول مؤید جو الہ ز فائکویا بالفتح (ک) پرچین - بالفتح به تحقیق ما اسم فاعل ترکیب معنی
 که بر بند کمر سخت کند و لغت عرض کند که نشان پر شکن یعنی بسیار شکن با دارند و در اصل همین
 سند استعمال می باشیم که دیگر محققین ذکر این نکرده اند است معنی تحقیق این که اشاره این بدیل معنی
 و معاصرین عجم بدیعین بر زبان ندارند - اگر استعمال اول کرده ایم فارسیان بصفحت ناهسوار می
 این بنظر آید تو انیم عرض کرد که ازین طریق عمل این این کرده اند چنانکه چین پرچین (اگر در) چین
 انسان پرچین می شود و مانند که فارسیان بدینوجه کہہ سکتے ہیں کہ پر شکن جیسے پرچین ماتھا۔
 این بار را پرچین نام کردند متعلق بمعنی هفتم (اگر در) پرچین است - صاحب اصفی ذکر
 و بوجه جو کمر سختی کے ساتھ باندھین - مذکر - این کرده از معنی سمانت مولف عرض کند که
 (۶) پرچین - خان آرزو در سراج گوید که توسی قائم کردن حصه از خار و نشانها و غیره به پادشاه
 یعنی پاک کردن باغ از خار و نفس و طعن بیچار و غیره متعلق بمعنی اول پرچین (مسلمان) - تار

<p>اُن کا ماتھا پر شکن ہوا ہے۔۔۔</p> <p>پرچین کاری اصطلاح - بقول بکر نقشبندی</p> <p>کہ از سنگ پارہا و سنگ دیگر کند مولف مومن</p>	<p>گرد باغ چہرہ پرچین بستہ اند؛ عالم دل در خم آن</p> <p>زلف پرچین بستہ اند؛ (اگر دو) باڑہ باندہ بنا بقول</p> <p>اصفیہ کانتون یا جھاڑی سے احاطہ کھیرنا۔</p>
<p>کند کہ متعلق یعنی چہارم پرچین (خان آرزو از</p> <p>ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ وارستہ سے) جنمیں جو ہر نیدارند قابل پوچھیں</p> <p>یعنی قائم گردن حصار خار و شاخ ہاست متعلق کاری بیت اندول؛ (اگر دو) پرچین کاری</p> <p>بامعنی اول پرچین (ناصر اصغہانی سے) گردول ہاوس نقشش کو کہہ سکتے ہیں جو سنگ زبون سے بڑے</p> <p>ز دوتی شان پوچھو حصار سوارو پرچین پوچھو</p> <p>پتھر میں کیا جاے۔</p>	<p>پرچین ساشتن استعمال - صاحب اصغہانی</p> <p>ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ وارستہ سے) جنمیں جو ہر نیدارند قابل پوچھیں</p> <p>یعنی قائم گردن حصار خار و شاخ ہاست متعلق کاری بیت اندول؛ (اگر دو) پرچین کاری</p> <p>بامعنی اول پرچین (ناصر اصغہانی سے) گردول ہاوس نقشش کو کہہ سکتے ہیں جو سنگ زبون سے بڑے</p> <p>ز دوتی شان پوچھو حصار سوارو پرچین پوچھو</p> <p>پتھر میں کیا جاے۔</p>
<p>پرچین گردن استعمال - صاحب اصغہانی</p> <p>گوید کہ بمعنی محکم واسنوار گردن و پاک و صاف</p> <p>گردن باغ از خار و خاشاک چنانکہ گویند باغ</p>	<p>(اگر دو) باڑہ باندہ بنا۔ دیکھو پرچین بستن۔</p> <p>پرچین شدن استعمال - صاحب اصغہانی</p> <p>گوید کہ بمعنی محکم واسنوار گردن و پاک و صاف</p> <p>گردن باغ از خار و خاشاک چنانکہ گویند باغ</p>
<p>کہ متعلق یعنی دوم یا ہفتم پرچین چنانکہ پرچین شدن</p> <p>بمعنی لفظی این پر شکن شدن است (ملا جانی)</p> <p>نہ ہر گل کہ زدیم بر سر از داغ مراد پوچھو گل سنجی</p> <p>پرچین کی توان گفت کہ: "وچھیں خود را پرچین</p> <p>پرچین گردن است و شامل باشد بر ہمہ معانی</p> <p>(اگر دو) صاف و پاک کرنا۔ باڑہ باندہ بنا۔ شکن کرنا۔</p>	<p>کہ متعلق یعنی دوم یا ہفتم پرچین چنانکہ پرچین شدن</p> <p>بمعنی لفظی این پر شکن شدن است (ملا جانی)</p> <p>نہ ہر گل کہ زدیم بر سر از داغ مراد پوچھو گل سنجی</p> <p>پرچین کی توان گفت کہ: "وچھیں خود را پرچین</p> <p>پرچین گردن است و شامل باشد بر ہمہ معانی</p> <p>(اگر دو) صاف و پاک کرنا۔ باڑہ باندہ بنا۔ شکن کرنا۔</p>

پرچین کشیدن

مصدر اصطلاحی - ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند

صاحب آصفی بحواله بهار ذکر این کرده از معنی ساکت کشته که بمعنی قائم کردن پرچین است متعلق به معنی اول بهار بدیل پرچین اشاره این بدون صراحت و دوش (مغزی نیشاپوری سه) تا نگار من در سنبل معنی کرده مولف عرض کند که از قبیل حصاً برچین پرچین نهاد و داغ حسرت بر دل صورت نگار

کشیدن نظر بر معنی اول (آردو) باژنه باندینا - چین نهاد و (آردو) باژنه باندینا - و دیگر پرچین بستن -

پرچین حاصل

اصطلاح - بقول بحرینی کرسی سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید که بمعنی

مولف عرض کند که بدون سندا استعمال تسلیم کثرت زراعت است و زمین را نام که در آن از کیم بخلان قیاس و معاصرین عجم بر زبان ندارند زراعت به کثرت شود و مولف عرض کند که

و دیگر به معتقین ازین لغت ساکت (آردو) اسفم فاعل ترکیبی است و رافق قیاس (آردو) کرسی و مویش -

پرچین کشش

اصطلاح - بقول آصفی پندار کردگی زمین -

ذکر این کرده گوید که مراد از پرچین کشیدن است و سروری و ناصر کی و بهار و جان و سراج باخا

مولف عرض کند که ماصر احتش بهر آنجا کرده نقطه دار بریزدن فروداش بمعنی خصوصیت و جنگ (ظهوری سه) گشته بر آسمان درینیت و بیخ چین جدالی و آنرا بحرلی و خاکویند و خصوصیت زبانی

اختراک پرچین و (آردو) دیگر پرچین کشیدن بهم (استاد مغزی سه) که می کشند بکن آن همه

پرچین نهادن

اصطلاح - صاحب آصفی پرچین کشش کرده و ش با آردو و من کهن چنان فاش که

<p>صاحب آصفی ذکر (ب) کرده و صاحب بحر (ج) را بمعنی شجاع و جنگجو آورده - صاحب سرور می نسبت (الف) همزبان بحر (فرووسی) و دو پر خاش خن یا یکی جنگجوی پوگر فتند پرش نه بر آرزوی پو صاحب</p>	<p>دوش پو دیدی چه در از بود و در شینه ششم پو بان ای شب وصل همچنان باش که دوش پو مولف عرض کنند که اسم جا به فارسی زبان است و مبدل این بر بخند هم گذشت (آر دو) و یکپو بر خاش -</p>
<p>صاحب جهانگیری در لطحات هم الف را آورده و صاحب برهان نسبت (ج) همزبان بحر گوید که بخند و او مرد و له هم آمده و صاحبان اند و جامع همزبان خان آرزو در سراج بذر (الف) گوید که از اعجب</p>	<p>استعمال - صاحب (الف) پر خاش حسین اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کنند که با هم مخالفت پیدا کردن و خصوصت خواستن است و</p>
<p>از عجائب آنکه صاحب برهان (ج) را به او آورده نوشته و حاشا که هیچ عاقل تجویز این قسم نامعقول کنند مولف عرض کند که صاحب جامع محقق زبانند در نامعقولیت متفق یا برهان - خان آرزو نمیدانند چا هسنا (ب) لژائی چا هسنا والا - شجاع جنگ آور که قواعد و قیاس تابع زبان است نه محاوره تا تو اعد و قیاس آنا که ذوق محاوره ندارند و دخل در یکپو بر خاش -</p>	<p>اسم فاعل ترکیبی از (ب) پر خاش جوی است که بهار یعنی شجاع و جنگ آور آورده - (سعدی) بکشتی و پنجه و آماج گوی پو و لا در شود و مرد پر خاش جوی پو (آر دو) الف - لژائی چا هسنا (ب) لژائی چا هسنا والا - شجاع جنگ آور که قواعد و قیاس تابع زبان است نه محاوره تا تو اعد و قیاس آنا که ذوق محاوره ندارند و دخل در یکپو بر خاش -</p>
<p>معقولات کنند و معقول همین است که (ج) مزید الف است و از (پر خاش خورون) اسم فاعل ترکیبی این است - این است هر آنچه عقل نمی خواهد و تو چه</p>	<p>اصطلاح - (الف) (الف) پر خاش خر بقول بحر خریدار (ج) پر خاش خور جنگ و جنگ آور</p>

مجاور و منقول است (آر دو) الف - جنگجو - شجاع -
(ب) جنگجو هونا (ج) دیکهو الف -

پرخنج | بقول برهان ورشیدی و سراج بفتح اول و
ثانی و سکون ثالث و بهمیم فارسی کفل و ساغری اسپ

پرخاشیدن | بقول بحر بفتح جنگ و جدال و استر و غیره مولف
و خصوصت کردن (کامل التقریب) و مضارع این
پرخاشند - مولف عرض کند که موافق تپاس است

برخش که موحد به بای فارسی و شین مجمه بهمیم فارسی
بدل شد چنانکه اسب و اسپ و پاشیدن و پاشیدن

و اسم این مصدر همان پرخاش که گذشت (آر دو) دیکهو برخش -
لڑائی جگر آکرنا - فسا و کرنا (پرخاش کرنا)

پرخش | صاحبان برهان و جهانگیری ورشیدی
و ناصری و موید و سراج ذکر این کرده اند مراد ف

پرخنج | بقول ناصری و جهانگیری و سراج و جامع
مراد ف پرخش باؤل و ثانی مفتوح کفل و ساغری

همان پرخنج که گذشت مولف عرض کند که مبتد
اسب و استر و گاو و امثال آن و صاحب ناصری

گوید که با فانی تبدیل می یابد یعنی فرنج و فرخش -
مولف عرض کند که اصل این (برخش) که بخوا

برخش است که بموحده مذکور شد و هر احتش بر
پرخنج کرده ایم (مختاری ه) دیوسیرت سروش

گذشت و پرخش که می آید مبتدش چنانکه تب و تب
و این مبتدل برخش چنانکه کاش و کاش و آنچه بقا

نصرت بخش پویر سینه پلنگ بخش بخش (آر دو)
پرخش است و دیکهو برخش او پرخنج -

اول می آید مبتدل هر دو چنانکه سپید و سفید مخفی ماب
که این لغت مخصوص بود برای کفل اسپ و بریل

پرخم | اصطلاح - بقول انند بضم اول و فتح
غای مجمه کنایه از مبالغه در تحریرات دلاویز موسیقی

مجاز مستعمل شد برای استر و گاو خر (آر دو) دیکهو پرخنج
صاحب غیات بحواله شرح خاقانی ذکر این کرده

مولف عرض کند که هیچ تخصیص با موسیقی نیست

معنی حقیقی این خمیہ و بسیار خم دارندہ فارسیان
بمجاز مستعمل (آرود) نما ہوا۔ پر خم ہی
استعمال این بعد از چیز یا کنند و خم و پیچ آواز کہہ سکتے ہیں۔

پرخو بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصری و جامع بفتح ثالث بر وزن بر تو
(۱) جائی باشد کہ در کتب خانہ سازند از دیواری پست و پر از غلہ کنند و (۲) پیراستن درختان
ہم یعنی بریدن شاخہای زیادتی (حکیم آذری ۵) کند درخت قدرش کہ ذخیرہ جو پو بجای خنب
نطاقات چرخ را پرخو پو صاحب ناصری صراحت فرید کند کہ بمعنی دوم خود ہم آمدہ۔ خان آرزو
در سراج بزرگ معنی اول نسبت معنی دوم می فرماید کہ این خطا است و صحیح بدین معنی (خو) باشد
کہ می آید **مولف** عرض کند کہ باعتبار سروری و ناصری و جامع کہ محققین اہل زبانند این را
بہر دو معنی بالا اسم جامد فارسی زبان دانیم و در معنی دوم اینقدر صراحت فرید کہ پیرایش باشد
و خود بدین معنی محقق این یکی از معاصرین عجم گفت کہ اصل این پرخورش بود یعنی اول و خامی مجہم
و معنی لفظی این ملو از کولات آن جای مثلث را نام بود کہ مثل شکل حوض در گوشہ ہر یک خانہ بر آ
حفظ غلہ درست می کردند و بعض از غربا در بہان مقام شاخ و برگ درختان را کہ بہ پیرایش بدست
می آمد برای بران خانہ جمع می کردند محاورہ زبان رای ہجولہ و شین معجمہ آخر را حذف کرد و ضم
اول را بفتح بدل ساخت و برای پیرایش ہم ہمین لفظ مستعمل شد حالانکہ مقام حاصل پیرایش
بود (آرود) (۱) وہ مثلث مقام جو غرباے عجم کے مکان کے ایک کونے میں غلہ رکھنے کے
لئے بنایا جاتا ہے۔ مگر (۲) کاٹ چھانٹ۔ بقول آصفیہ قطع و برید۔ موتث۔

پرخوار اصطلاح۔ بقول بحر یعنی بسیار خوار
مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است

و اصل این پر خور بود و در محاوره الف بعد و او که مقابل این ابر خیده بالف نفی بمعنی صریح
 نه یا ده شد برای سهولت تلفظ (اَرُو) و مفصل - خان آرزو در سراج برده من
 بهت کھانے والا پر خوار ہی کہہ سکتے ہیں۔ و ایما قانع - مولف عرض کند کہ ابر خیده
 پر خیده | بقول برهان بروزن فهمیده کہ نفی این است بجایش گذشت و بران (الف
 بمعنی رمز و ایما و اشارت - صاحب ناصری نفی زائد است کہ بیانش بر اجنبان گذشت)
 بجوالہ فرہنگ و سائیر گوید کہ سخن مر موز و پس این لغت ز ند و پاز ند باشند و ابر خیده
 پوشیده و غیر واضح - صاحب سفرنگ بشرح کہ گذشت مزید علیہ این بالف نفی و ابر خیده
 بست ہشتی فقرہ (نامہ شنت و شتور فرید) بای عربی ہم گذشت (اَرُو) کلام مجمل -
 گوید کہ کلام مجمل و مر موز و سر سبتہ و فر ماید کہ سر سبتہ - مذکور -

پرو | بقول برهان و ناصری بفتح اول و ثانی و سکون دال (ا) پرواز کند - صاحب جہانگیری
 بر معروف قانع مولف عرض کند کہ مضارع پریدن است کہ بمعنی پرواز کردن می آید (اَرُو)
 اڑے - اڑنا کا مضارع - پرواز کرے -

(۲) پرو - بقول برهان و جہانگیری و رشیدی و جامع بسکون ثانی لای و نہ جامہ و کاغذ چنانکہ
 گویند یک پرو و پرو یعنی یک لای و دو لای یا یک تہ و دو تہ - صاحب ناصری مذکور این معنی گوید کہ
 مختلف پروہ باشند زیرا کہ گویند یک پروہ نازک تر یا سطر تر و پنبہ ظلان جامہ مرا یک پروہ کم پایش
 بگذارد - خان آرزو در سراج گوید کہ اغلب کہ انچہ ورد فاطر ہندستان پرت مستعمل است پتہ پین
 معنی مبدل است کہ دال بہ تا بدل شد - مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان باشند

که هندیان آنرا پرت کردند یا مفرس از پرت سنسکرت بر سبیل تبدیل چنانکه زرتشت و زروشت بعضی معاصرین عجم گویند که این لغت فارسی نیست بلکه مفرس است (آردو) پرت - بقول آصفیه - هندی - اسم مذکر - نه - تو - طبق - ورق -

(۳۳) پرو - بقول برهان و رشیدی و جهانگیری و ناصری و جامع بالفتح بمعنی خواب محمل - خان آرزو در سراج گوید که بعضی خواب محمل را گفته اند مولف عرض کند که اسم جامد فارسی زبان دانیم (آردو) روان - بقول آصفیه - هندی - اسم مذکر - رومثا - رونگشا - پشیند - باریک چشم -

(۳۴) پرو - بقول برهان و ناصری و جامع بضم اول و فتح ثانی بمعنی پر شود و ملوگر و دو بقول جهانگیری بمعنی پر شده (سعدی ۵) تو خود را گمان برده پر خرد و با اتانی که پر شد و گر چون پرو با خان آرزو در سراج بزرگ نمی گوید که ازین باب فعلی غیر این بنظر نیامده مولف عرض کند که چرا نمی گوید که چشم ندیده و دلم ز حمت تلاش نکشیده محققین مصاور فرس ذکر پریدن بضم اول و کسر را می گوید کرده اند که بمعنی پرو ملوگر و پر شدن است و بقول صاحب بحر کامل التصریف و مضایع این چو دو صراحت مرید کند که اسم فاعل و امر و نهی نیامده و ما حقیقت کاوش بجای او عرض کنیم و در اینجا همین قدر کافی است (آردو) بهر دو - بهر یک بهر نا کام مضارع -

(۳۵) پرو - بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و ناصری و جامع و سراج بضم اول و سکون ثانی بزبان ایل گیلان پل رودخانه و جوی آب مولف عرض کند که اسم جامد فارسی قدیم و دانیم چادار که پل محفت و مبدل این باشد بخذف و ال جمله و تبدیل رای جمله به لام چنانکه آردو و آوند (آردو) و یکپیل -

(۶) پرو - بقول برهان و جهانگیری و ناصر می و جامع بکسر اول و فتح ثانی بمعنی گرد و که مشتق از گردید است - صاحب رشیدی بمعنی گرد گفته مشتق از گشتن - خان آرزو در سراج گوید که بمعنی گرد در مشتق از گشتن - مولف عرض کند که این مضارع همان پریدن است که می آید و مجازاً بمعنی گرد و مستعمل صاحبان رشیدی و سراج سکندری خورده اند و غور بر لفظ و معنی نه کرده و ننمیدانیم که بکسر اول چگونه باشد باید که استعمالش لفتح اول کنیم - مخفی میاید که تکمیل تحقیق معنی این بر مصدر پریدن کنیم (ارو)

چکر گائی -

<p>پرو بقول برهان و جهانگیری و ناصر می و جامع بکسر اول و فتح ثانی بمعنی گرد و که مشتق از گردید است - صاحب رشیدی بمعنی گرد گفته مشتق از گشتن - خان آرزو در سراج گوید که بمعنی گرد در مشتق از گشتن - مولف عرض کند که این مضارع همان پریدن است که می آید و مجازاً بمعنی گرد و مستعمل صاحبان رشیدی و سراج سکندری خورده اند و غور بر لفظ و معنی نه کرده و ننمیدانیم که بکسر اول چگونه باشد باید که استعمالش لفتح اول کنیم - مخفی میاید که تکمیل تحقیق معنی این بر مصدر پریدن کنیم (ارو)</p> <p>چکر گائی -</p>	<p>پرو بقول برهان و جهانگیری و ناصر می و جامع بکسر اول و فتح ثانی بمعنی گرد و که مشتق از گردید است - صاحب رشیدی بمعنی گرد گفته مشتق از گشتن - خان آرزو در سراج گوید که بمعنی گرد در مشتق از گشتن - مولف عرض کند که این مضارع همان پریدن است که می آید و مجازاً بمعنی گرد و مستعمل صاحبان رشیدی و سراج سکندری خورده اند و غور بر لفظ و معنی نه کرده و ننمیدانیم که بکسر اول چگونه باشد باید که استعمالش لفتح اول کنیم - مخفی میاید که تکمیل تحقیق معنی این بر مصدر پریدن کنیم (ارو)</p> <p>چکر گائی -</p>
--	--

<p>این تبدیل پرواختن کرده که می آید و مقصودش بزین من که باین آینه پرواختم و آینه دیده در اندک نباشد که این ماضی آنست مولفت عرض کند که صاحبان ناسری و رشیدی و جامع و برهان و بحر تحقیق معنی اول بر مصدر پرواختن خواهد شد و بهار و سراج و سوار و هم ذکر این کرده اند یعنی یعنی این شامل باشد بر همه معانی ماضی پرواختن مشغول بچیزی هم آورده (صائب) سرازاد نسبت معنی دوم عرض می شود که پرواز هم همین معنی با سبب نمی پروازد و موی تولید بود بالمش مبدل این است و استعمال پرواز بدین معنی بیشتر است همچون را و صاحب بجز عجم این را کامل ^{لیضا} التفسیر مقصود از ان اصلاح خاکه تصویر یک صنعت باشد گوید و مضارع این پروازد مولفت عرض و معنی سوم بر زبان معاصرین عجم نیست و از تحقیق کنند که این مصدر نیست که وضع شده از اهم مصدر فارسی زبان هم غیر از برهان و موید دیگری ذکرش پرواز و علامت مصدر تن و معنی آن رونق و نکرده مشتاق سند استعمال می باشیم و (۴) حاصل و جلا چنانکه گذشت پس معنی نهم و دهم که می آید بالمصدر پرواختن هم (اگر و) (۱) و یکپرواختن حقیقی است و دیگر همه معانی برسبیل مجاز و بیه اس کا ماضی مطلق ہے (۲) و یکپرواز (۳) تصرف زبان است و اصلا این کامل ^{لیضا} التفسیر طرز رنگ - مذکر - جیسے کسی چیز کی پہلائی یا برائی نیست چنانکه صاحب بجز گفته بلکه سالم ^{لیضا} التفسیر بین کہتے ہیں و یکپروا تو کیا طرز اور کیا رنگ ہے است و پرواز و مضارع پرواز بدین است (۴) و یکپرواختن یہ اس کا حاصل بالمصدر ہے کہ می آید و مضارع این به قاعده فارسی پروا پرواختن صاحب جهانگیری می فرماید که مراد بود و لیکن استعمال این نیست و پرواختن حاصل پرواختن بمعنی (۱) توہمہ نمودن (نظامی) بالمصدر این است و لیکن برای همه معانی</p>	<p>این تبدیل پرواختن کرده که می آید و مقصودش بزین من که باین آینه پرواختم و آینه دیده در اندک نباشد که این ماضی آنست مولفت عرض کند که صاحبان ناسری و رشیدی و جامع و برهان و بحر تحقیق معنی اول بر مصدر پرواختن خواهد شد و بهار و سراج و سوار و هم ذکر این کرده اند یعنی یعنی این شامل باشد بر همه معانی ماضی پرواختن مشغول بچیزی هم آورده (صائب) سرازاد نسبت معنی دوم عرض می شود که پرواز هم همین معنی با سبب نمی پروازد و موی تولید بود بالمش مبدل این است و استعمال پرواز بدین معنی بیشتر است همچون را و صاحب بجز عجم این را کامل ^{لیضا} التفسیر مقصود از ان اصلاح خاکه تصویر یک صنعت باشد گوید و مضارع این پروازد مولفت عرض و معنی سوم بر زبان معاصرین عجم نیست و از تحقیق کنند که این مصدر نیست که وضع شده از اهم مصدر فارسی زبان هم غیر از برهان و موید دیگری ذکرش پرواز و علامت مصدر تن و معنی آن رونق و نکرده مشتاق سند استعمال می باشیم و (۴) حاصل و جلا چنانکه گذشت پس معنی نهم و دهم که می آید بالمصدر پرواختن هم (اگر و) (۱) و یکپرواختن حقیقی است و دیگر همه معانی برسبیل مجاز و بیه اس کا ماضی مطلق ہے (۲) و یکپرواز (۳) تصرف زبان است و اصلا این کامل ^{لیضا} التفسیر طرز رنگ - مذکر - جیسے کسی چیز کی پہلائی یا برائی نیست چنانکه صاحب بجز گفته بلکه سالم ^{لیضا} التفسیر بین کہتے ہیں و یکپروا تو کیا طرز اور کیا رنگ ہے است و پرواز و مضارع پرواز بدین است (۴) و یکپرواختن یہ اس کا حاصل بالمصدر ہے کہ می آید و مضارع این به قاعده فارسی پروا پرواختن صاحب جهانگیری می فرماید که مراد بود و لیکن استعمال این نیست و پرواختن حاصل پرواختن بمعنی (۱) توہمہ نمودن (نظامی) بالمصدر این است و لیکن برای همه معانی</p>
--	--

<p>عرض کند که مجاز معنی نهم و دهم است که جلا دادون در آراستن و مرتب گردانیدن کاری نهم فارغ شدن</p>	<p>استعمال این نباشد غیر از معنی اول (آرود) توجیه کرنا مشغول ہونا۔</p>
<p>از آن باشد (آرود) کسی کام سے فراغت حاصل کرنا۔</p>	<p>(۳) پرواختن۔ بقول جهانگیری و ناصری نواختن (نظامی ۵) چور و دبا بد این فنمہ پرواختن</p>
<p>بمعنی برداشتن و رفع نمودن (نظامی ۵) حجاب و برہان و بھر گویند کہ نواختن ساز و خواند نمہ۔</p>	<p>(۴) پرواختن۔ بقول جهانگیری و جامع و برہان دیگر</p>
<p>مولف عرض کند کہ مجاز است برخلاف قیاس و این تصرف زبان باشد (آرود) اٹھانا۔</p>	<p>موارد بر سرودن قانع مولف عرض کند کہ مجاز معنی نهم و دهم است کہ آراستن و مرتب گردان</p>
<p>پرواختن۔ بقول جهانگیری و ناصری و رشیدی و جامع و سراج و موارد و معنی خالی ساختن سند این</p>	<p>نمہ نواختن آن و نواختن ساز است (آرود) گانا۔ بجانا۔</p>
<p>از نظامی بر معنی چهارم گذشت (فردوسی ۵) دل از داور پہا پرواختند و بائین یکی حبش نو</p>	<p>(۵) پرواختن۔ بقول جهانگیری و ناصری و رشیدی و جامع و برہان و بھر و موارد و معنی فارغ شدن</p>
<p>ساختند و (ناصر چچہ ۵) رایت عشق معنوی انراخت و دل ز سو دای ماسو اپرواخت و</p>	<p>(نظامی ۵) از خواندن نامہ چون پرواخت و تعویذ گلوئی خوشبخت ساخت و صاحب سروری</p>
<p>صاحب موید خالی شدن گفته و صاحب بحر خالی شدن و گردن ہر دو مولف عرض کند کہ خلاف قیاس</p>	<p>گوید کہ خالی شدن و فارغ گشتن از علاقت و آشنا (فولہ ۵) میریان چون نہ کار خود پرواخت و</p>
<p>و تصرف زبان است (آرود) خالی کرنا۔</p>	<p>بیش از اندازه پیش کش با ساخت و مولف</p>

<p>(۶) پروا ختن - بقول جهانگیری و جامع و برہان بہت (اُر دو) کسی کے ساتھ موافقت کرنا۔</p>	<p>(۶) پروا ختن - بقول جهانگیری و جامع و برہان بہت</p>
<p>آخر رسیدن (نظامی ہے) دولت اگر ہمدنی ساختی ہو (۹) پروا ختن - بقول سروروی و ناصرہ و موید</p>	<p>آخر رسیدن (نظامی ہے) دولت اگر ہمدنی ساختی ہو</p>
<p>عمر باین روز نپروا ختی ہو صاحب بھر گوید کہ باختر تان</p>	<p>عمر باین روز نپروا ختی ہو صاحب بھر گوید کہ باختر تان</p>
<p>و تمام شدن - صاحب موار و بقیہ تعین سند نظامی بر رسیدن</p>	<p>و تمام شدن - صاحب موار و بقیہ تعین سند نظامی بر رسیدن</p>
<p>تانی مولف عرض کند کہ خلاف قیاس کہ تصرف سپروا ختی ہو زہر گو نہ در ان تماشا لہا ساختی ہو</p>	<p>تانی مولف عرض کند کہ خلاف قیاس کہ تصرف سپروا ختی ہو</p>
<p>صاحب رشیدی درست کردن چیزی گفتم مولف</p>	<p>صاحب رشیدی درست کردن چیزی گفتم مولف</p>
<p>عرض کند کہ این معنی حقیقی و اصلی این مصدر است</p>	<p>عرض کند کہ این معنی حقیقی و اصلی این مصدر است</p>
<p>بلیا ط ماخذ کہ اسم این مصدر (پرداخ) بمعنی ضیاست</p>	<p>بلیا ط ماخذ کہ اسم این مصدر (پرداخ) بمعنی ضیاست</p>
<p>چارہ ہا ساختم ہو کران در کلونجی پروا ختم ہو مولف</p>	<p>چارہ ہا ساختم ہو کران در کلونجی پروا ختم ہو مولف</p>
<p>عرض کند کہ خلاف قیاس و تصرف زبان است (۱۰) پروا ختن - بقول سروروی و بہار و جامع</p>	<p>عرض کند کہ خلاف قیاس و تصرف زبان است (۱۰) پروا ختن - بقول سروروی و بہار و جامع</p>
<p>و برہان و بھر و موار و جلا و ادن و پاک و صاف</p>	<p>و برہان و بھر و موار و جلا و ادن و پاک و صاف</p>
<p>(۱۱) پروا ختن - بقول سروروی و ناصرہ و موید و کردن (عما و فقیہ ہے) کہ پروا ختی آئینہ روی</p>	<p>(۱۱) پروا ختن - بقول سروروی و ناصرہ و موید و کردن (عما و فقیہ ہے) کہ پروا ختی آئینہ روی</p>
<p>بھر و سراج با کسی در ساختن (خاجوی کرمانی ہے) تو ہو کہ از رشک تر ساخت گیسوی تو ہو (صائب</p>	<p>بھر و سراج با کسی در ساختن (خاجوی کرمانی ہے) تو ہو کہ از رشک تر ساخت گیسوی تو ہو (صائب</p>
<p>ہمہ شب با خیال دوست پروا ختی ہو دوامی غیر ہے) تانسوز و آرزو و درول نگر و وسینہ صاف ہو</p>	<p>ہمہ شب با خیال دوست پروا ختی ہو دوامی غیر ہے) تانسوز و آرزو و درول نگر و وسینہ صاف ہو</p>
<p>و در دوست نشاخت ہو بہار بر ساختن تانی و</p>	<p>و در دوست نشاخت ہو بہار بر ساختن تانی و</p>
<p>بقول موار و سازگاری کردن بچیزی مولف</p>	<p>بقول موار و سازگاری کردن بچیزی مولف</p>
<p>عرض کند کہ خلاف قیاس و تصرف محاورہ زبان</p>	<p>عرض کند کہ خلاف قیاس و تصرف محاورہ زبان</p>

چنانکه بجایش مذکور شد (اَرُو) جلا وینا - که محققین زبانندان فکر این نه کرده اند و معاصرین پاک و صاف کرنا -
 مجم هم بزبان ندارند (اَرُو) منهد پیرنا -

(۱۱) پروا ختن - بقول ناصری یعنی مقید نمودن و بهار و جامع و برهان و بجز و سراج یعنی مرتب شدن - صاحب جامع بر مقید شدن قانع و صاحبان برهان و بجز بر مقید گردیدن **مولف** ساختن و ترتیب دادن **مولف** عرض کند که محاوره باشد (اَرُو) مقید کرنا - پابند بهونا - مرتب کرنا - ترتیب به وینا -

(۱۲) پروا ختن - بقول مویده یعنی آنگیختن و بقول (۱۵) پروا ختن - بقول موارد یعنی دو ختن جامع و برهان و بجز بر آنگیختن **مولف** عرض کند (امیر خسرو) شبه قبا می سرخ را خیاط صنع بود که مجاز است خلاف قیاس که تصرف زبان باشد خاص بهر قاشقش پروا ختنه بود **مولف** عرض کند باین اعتبار صاحب جامع این معنی را تسلیم کنیم که از که مجاز مجاز است از معنی چهارم (اَرُو) سپینا - اهل زبانست (اَرُو) دیگر بر آنگیختن -

(۱۳) پروا ختن - بقول مویده و برهان و بجز ترک (۱۶) پروا ختن - بقول موارد یعنی کردن (تغنی) پروا ختنه بود **مولف** عرض کند که مجاز خلاف قیاس است که تصرف زبان باشد (اَرُو) کرنا - پروا ختنه | بقول برهان به وزن انداخته (۱۷) عرض کند که مجاز است خلاف قیاس که تصرف برهان به وزن انداخته (۱۷) زبان باشد و لیکن مشتاق سند استعمال می باشیم یعنی خالی گشته و نارغ شده از جمیع علائق و عوا

<p>و (۳) ساخته و (۳) آراسته و (۴) مشغول گردید (صائب ۱۷) بی گس ہرگز نہ تاند عکبوت پوزرق</p>	<p>و (۵) انگیزید و (۶) ترک دادہ و دور کردہ و (۷) رازری رسان پر می دہد پو (ظہوری ۱۷)</p>
<p>جلا دادہ و صیقل کردہ - صاحب سروری ذکر معنی</p>	<p>بجھشک تو پر دہد بہ سیمرخ پو پرواز اگر بنال عشق</p>
<p>اولی و دوم و سوم و چہارم و ہفتم کردہ - صاحبان</p>	<p>است پو (دلمہ ۱۷) ہر زمان آید و در آتش حشر</p>
<p>رشدی و موید ہم ذکر این کردہ اند مولف</p>	<p>افتد پو ہر دم از شعلہ بہ پروانہ اگر پرنہ و ہند پو</p>
<p>عرض کنند کہ اسم مفعول بہمان مصدر پروا افتن است</p>	<p>مولف عرض کنند کہ معنی اول حقیقی است</p>
<p>شامل بریمہ معانی مفعولیش - تخصیص این بہفت</p>	<p>و معنی دوم مجاز آن (آر و) (۱) قوت پرواز</p>
<p>معنی چہرا اگر سندا استعمال ہر کیا معنی بدست نیاید</p>	<p>دینا - آڑنے کی قوت عطا کرنا (۲) آمادہ کرنا -</p>
<p>عیبی نہ ارد (حکیم انوری ۱۷) تا خاک نہ آد شد</p>	<p>پروا فلک اصطلاح - بقول بحر و</p>
<p>ہر کائن و فاسد پو پروا خستہ و پر کن پشت و شکم</p>	<p>(جہانگیری در طلحات) کتابیہ از ماہ باشد مولف</p>
<p>را پو (فطامی ۱۷) پوشید پروا خستہ آن نامہ شاہ پو</p>	<p>عرض کنند کہ موافق قیاس است کہ ماہ در ہمہ</p>
<p>نہ نشادی باد بان زو بر سر راہ پو (شاعر ۱۷)</p>	<p>سیارگان سریع السیاست (آر و) چاند - بزرگ</p>
<p>دل از ہر دو عالم ہی ساخته پو بیاد خداوند پروا</p>	<p>پروا - استعمال - بقول سروری (۱) ہمینی</p>
<p>(آر و) دیکو پروا ختن بہ اس کے تمام</p>	<p>دوسا زندہ با کسی (صعدی ۱۷) ہمہ روز اتفاق</p>
<p>معنی مفعولی پر شامل ہے -</p>	<p>می سازم تا کہ بشب با خدا می پروا زم پو بہا</p>
<p>پروا دن مصدر اصطلاحی - بقول بحر بند کیر و معنی کہ بجایش مذکور می فرماید کہ بالفظ و اد</p>	<p>پروا دن</p>
<p>(۱) بمعنی قوت پروا زودان و (۲) آمادہ کردن ذکر دن مستقل - صاحب موید می فرماید کہ اسرا ز</p>	<p>(۱) بمعنی قوت پروا زودان و (۲) آمادہ کردن ذکر دن مستقل - صاحب موید می فرماید کہ اسرا ز</p>

پرداختن و فاعل آن پروازنده یعنی خالی کننده که این همان یکدم رانوا ساز پر مولف عرض
و آراسته کننده مولف عرض کند که بهین قدر کند که وای بر محقق اهل زبان که غور بر قواعد زبان نمود
است نقد معلومات محقق اهل زبان و مؤید المفضل
حقیقت دان حق آنست که پرداز اسم مصدر
پروازیدن است به جمله معانیش و امر حاضرش
هم و اصلا امر پرواختن نیست زیرا که پرداز فاعل
سالم التصریف است که امرش نیاید پروازیدن
کامل التصریف که همه مشتقاتش می آید و اصلا معنی
در سازنده نیست - چنانکه صاحب سروری گفته توجیه - موث -
سند سعدی برای آنست که در ان مضارع (۳) پرداز - بقول سروری خالی کننده و از
مشکلم مصدر پروازیدن است و خصوصیت و علائق فارغ سازنده (سراج الدین راجی ۵)
مصدر بیان کرده بهار هم نباشد که استعمال این دل از شغل جهان پرداز عشقیست پس قلب
بحدی که از نظر ما گذشت در ملحقات می آید حاصل ترا در ساز عشق است پر مولف عرض کند
ان نیست که پرواز درینجا یعنی اسمی ساز است که در سند بالا اسم فاعل ترکیبی است بن ترکیب لفظ
(آر ۱) ساز - بقول آصفیه - مذکور ربطه موثقت پرواز با (از شغل جهان) و اصلا مجر و پرواز یعنی
(۲) پرداز - بقول سروری متوجه شونده - بیان کرده سروری نیست - درینجا همین قدر کافی
(امیر خسرو ۵) بگریه گفت مرد خانه پروازند که است که اسم مصدر و امر حاضر پروازیدن است

<p>(اَرُو) جلا۔ موٹ۔ صاحب آصفیہ نے پرداز پرداز است کہ نتیجہ توجہ بجزیری کیسوی است از کا ذکر کیا ہے۔ موٹ۔ جلا۔ مولف عرض کرتا دیگر چیز یا پس درینجا معنی این کیسوی تعلق است کہ پرداز یعنی جلا سازی ہی ہے۔</p>	<p>شامل برہمہ معانی کہ می آید و این مجاز معنی دوم پرداز است کہ نتیجہ توجہ بجزیری کیسوی است از کا ذکر کیا ہے۔ موٹ۔ جلا۔ مولف عرض کرتا دیگر چیز یا پس درینجا معنی این کیسوی تعلق است کہ پرداز یعنی جلا سازی ہی ہے۔</p>
<p>(۵) پرداز۔ بقول بہار باصطلاح مصوران</p>	<p>(اَرُو) کیسو۔ بے تعلق۔</p>
<p>(۴) پرداز۔ بقول سروری آریبندہ و جلا دہندہ آنت کہ اینہا بعد پر کردن رنگ خط ہای بسیار (جامع شرفنامہ) نگر کہ اینہمہ اگر ام کہ تعلیمت پاران رنگ می کشند تا طاعت پیدا کند (محمد قلی سپہر لطف و کرم کرم پرداز ہا کوید کہ باصطلاح</p>	<p>(۴) پرداز۔ بقول سروری آریبندہ و جلا دہندہ آنت کہ اینہا بعد پر کردن رنگ خط ہای بسیار (جامع شرفنامہ) نگر کہ اینہمہ اگر ام کہ تعلیمت پاران رنگ می کشند تا طاعت پیدا کند (محمد قلی سپہر لطف و کرم کرم پرداز ہا کوید کہ باصطلاح</p>
<p>رہوشگر ان جلا دادن و زدودن رنگ (صائب (۵) زیر کوہ آہنین صیقل منت مرو و خانہ آئینہ مصدر پرداز و سخن بطور افاقت می فرماید کہ بمعنی نقش است مولف عرض کند کہ نقاشان چون نقاشی</p>	<p>رہوشگر ان جلا دادن و زدودن رنگ (صائب (۵) زیر کوہ آہنین صیقل منت مرو و خانہ آئینہ مصدر پرداز و سخن بطور افاقت می فرماید کہ بمعنی نقش است مولف عرض کند کہ نقاشان چون نقاشی</p>
<p>تصویر قائم کنند آنرا بہ خطوط نازک بحسب موٹ درست کنند و بہین است پرداز کہ اسم مصدر پردازیدن کہ می آید و در سند اول الذکر (کرم پرداز)</p>	<p>تصویر قائم کنند آنرا بہ خطوط نازک بحسب موٹ درست کنند و بہین است پرداز کہ اسم مصدر پردازیدن کہ می آید و در سند اول الذکر (کرم پرداز)</p>
<p>(اَرُو) پرداز۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اہم موٹ۔ تصویر کے خط و خال۔ بعض استادوں نے مذکور کہا ہے۔ مولف عرض کرتا ہے کہ</p>	<p>(اَرُو) پرداز۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اہم موٹ۔ تصویر کے خط و خال۔ بعض استادوں نے مذکور کہا ہے۔ مولف عرض کرتا ہے کہ</p>
<p>حاصل بالمصدر کے معنوں میں ہی مستعمل ہے۔</p>	<p>حاصل بالمصدر کے معنوں میں ہی مستعمل ہے۔</p>

پرواز داون

استعمال - صاحب آصفی

جلا کردن باشد (صائب) زیر کوه آہنیں بنت

ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند

صیقل مرویہ خانہ آئینہ دل را بمی پرواز کن

کہ بمعنی رنگ دادن و آراستہ کردن و درست نمودن

(آردو) پرواز کرنا - دیکھو پرواز داون -

خال و خط (امیر شہرتانی) شب جام لالہ رنگ

پرواز کرنا اصطلاح - بقول بہار بمعنی صیقل

و سحر مشرق گل است آئینہ خیال کہ پرواز میدہد

صاحب انند نقل نگارش مولف

(آردو) پرواز کرنا - بقول آصفیہ - جلا کرنا چہ

عرض کند کہ از قبیل داوگر موافق قیاس است

بتحقیق مولف خاکہ تصویر کے نوک پلک کو

(سیفی) بت پرواز گرم کو بکسان می سازد

درست کرنا -

بیچ با حال من خستہ نمی پروازد (آردو) صیقل

پروازش

استعمال - صاحب سفرنگ بشرح

دیکھو آئینہ انروز -

بجہ ہی فقرہ (نامہ رشت ساسان نخست) گوید

پرواز گرفتن

کہ بمعنی کار کنی است مولف عرض کند کہ بہتر

آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف

ہو ز حاصل بالمصدر پروازیدن باشد

عرض کند کہ جلا و آراستگی حاصل کردن است -

کہ نمی آید و شامل بمعنی حقیقیش (آردو) دیکھو

(ابوالفرج رونی) سیف و دولت رسیدہ

پروازیدن یہ اس کا حاصل بالمصدر ہے جسکی

زوبہ ہنر پر عزت و ملت گرفت ز پرواز (آردو)

صراحت ہم اسی مقام پر کریں گے -

جلا او را آراستگی حاصل کرنا - جلا پانا - آراستہ ہونا -

پرواز کردن

استعمال - صاحب آصفی

پرواز پیدن

ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند

بقول انند بمعنی پرواز حق است

و صاحب مویب جو الہ زفا نگویا ہم ہمین نوشتہ

<p>صاحبان بحر و موارد و نوار و که محققین مصداق اندازین از نظر ما گذشت معنی حقیقی این (۱) کردن و کار مصدر ساکت مولف عرض کند که محققین بالا کرده است و (۲) یعنی جلا دادن و (۳) از غور مزید کار گرفته اند - پروا ختن مرکب است رنگ آمیزی و درستی خاکه تصویر کردن و (۴) از اسم مصدر پروا ختن که بمعنی جلا گذشت و این در سازیدن با کسی و (۵) توجه کردن و (۶) یکسو مرکب است از اسم مصدر پروا ختن که بمعنی کار شدن مجاز آن و عجبی نیست که بزبان فارسی است و علامت مصدر (رون) و زیادت یا استعمال این به جمله معانی پروا ختن شده باشد معروف میان هر دو پروا ختن حاصل بالمصدر و پروا ختن (که حاصل بالمصدر این است آنتست و پروا ختن حاصل بالمصدر این چنانکه مخصوص است بمعنی حقیقی و برای دیگر معانی بجایش مذکور شد و پروا ختن مضارع این است همان پروا ختن که اسم مصدر است حاصل بالمصدر و مستعمل برای مصدر پروا ختن هم که مضارعش این هم آمده (ار و و) کرنا - کام کرنا پروا ختن مرکب از اینکه آن سالم التصریف است (۳) جلا وینا (۳) تصویر مین رنگ آمیزی و این کامل التصریف و آنچه محققین بالا معنی این کرنا و رنوک پلک درست کرنا (۴) را مرادف پروا ختن گفته اند - باشد و ازین انگار کسی که ساهمه موافقت کرنا (۵) توجه نداریم و ذکر بعضی معانی بلفظ پروا ختن گذشته و بحدی که کرنا (۶) یکسو هونا -</p>	<p>صاحبان بحر و موارد و نوار و که محققین مصداق اندازین از نظر ما گذشت معنی حقیقی این (۱) کردن و کار مصدر ساکت مولف عرض کند که محققین بالا کرده است و (۲) یعنی جلا دادن و (۳) از غور مزید کار گرفته اند - پروا ختن مرکب است رنگ آمیزی و درستی خاکه تصویر کردن و (۴) از اسم مصدر پروا ختن که بمعنی جلا گذشت و این در سازیدن با کسی و (۵) توجه کردن و (۶) یکسو مرکب است از اسم مصدر پروا ختن که بمعنی کار شدن مجاز آن و عجبی نیست که بزبان فارسی است و علامت مصدر (رون) و زیادت یا استعمال این به جمله معانی پروا ختن شده باشد معروف میان هر دو پروا ختن حاصل بالمصدر و پروا ختن (که حاصل بالمصدر این است آنتست و پروا ختن حاصل بالمصدر این چنانکه مخصوص است بمعنی حقیقی و برای دیگر معانی بجایش مذکور شد و پروا ختن مضارع این است همان پروا ختن که اسم مصدر است حاصل بالمصدر و مستعمل برای مصدر پروا ختن هم که مضارعش این هم آمده (ار و و) کرنا - کام کرنا پروا ختن مرکب از اینکه آن سالم التصریف است (۳) جلا وینا (۳) تصویر مین رنگ آمیزی و این کامل التصریف و آنچه محققین بالا معنی این کرنا و رنوک پلک درست کرنا (۴) را مرادف پروا ختن گفته اند - باشد و ازین انگار کسی که ساهمه موافقت کرنا (۵) توجه نداریم و ذکر بعضی معانی بلفظ پروا ختن گذشته و بحدی که کرنا (۶) یکسو هونا -</p>
<p>پروا ختن بقول برهان و جامع بر وزن کر باس بمعنی (۱) پروا ختن باشد و (۲) بمعنی پائیدن یعنی ثبات داشتن و بسیار ماندن هم - صاحب انند همزباناش - جان آرزو و سراج بزرگ قول برهان گوید که در اکثر فرهنگ ها باوا و است (عوض وال) و فرماید که تحقیق</p>	

این بر (پر ماس) می آید و جیف است که در اینجا هیچ اشاره این نکرده **مولف** عرض کند که صاحبان
 بر بان و جامع هر دو در عرض معنی تسامح کرده اند مقصود نشان جزین نباشد که این معنی پر داز است
 و معنی پائندی هم تبدیل زای هوز بر سین آمده چنانکه آواز و آس پس باعتبار صاحب جامع
 که محقق اهل زبان است تو انیم عرض کرد که این مبدل پر داز باشد و معنی دوم اسم جاید فارسی
 زبان و پر داز را که بود عرض دال جمله می آید هیچ تعلق ازین نیست (آر دو) (۱) و دیگر
 پر داز (۲) و دیگر پائندی -

<p>وزن و معنی پر کال است که آلت دایره کشیدن باشد مولف عرض کند که بر دال به سوخته هم گذشت و حقیقت ماخذ هم در اینجا مذکور و همین قدر کافی است که این اصل است و آن مبدل این چنانکه است و استب (آر دو) و دیگر بر دال او پر کار -</p>	<p>پر دازش متاع مصدر اصطلاحی بقول بهار بفتح کنایه از رواج داشتن کالا (مخلص کاشی) همین نه ناوک او بر دم گذرد و متاع تیر بهر جا دهند پر داز و صاحب نقل نگارش مولف عرض کند که معنی لفظی پر دازشتن پریدن و بلند پر وازی و قدرت و داشتن و بحالت اصناف بسوی متاع و امثال آن کنایه باشد از رواج داشتن که هست بفروش رود (آر دو) متاع کی مانگ هونا -</p>
--	---

<p>پر دال اصطلاح بقول اند بجه ال فریبگ فریبگ بالضم یعنی دانشمند و عال عرض کند که دیگر همه محققین ساکت و معاصرین بر زبان نداشتند اگر سنده استعمال بدست آید تو انیم عرض کرد که معنی لفظی بسیار روان و همه دان</p>	<p>پر دال بقول بر بان و جهانگیری و سرور و ناصری و جامع و رشیدی و موید و سرور بر</p>
--	--

و گنایه از دانشمند و موافق قیاس است (ارو) کند که همانا این هر سه مختلف است بحدت الف و
 همه دان - عقلمند - صراحت معنی ناکافی است و شامل باشد بر همه
 صاحب برهان نسبت (الف) معانی پرواختن که گذشت و (الف) ماضی مطلق
 گوید که بر وزن سرخ مختلف (ب) و (ج) اسم مفعول (ب) (ارو)
 پرواختن یعنی خالی کرد و فارغ دیگر پرواختن -
 شد و آراست در جلا داد و مرتب کرد و آنچه در مساحت
 و نسبت (ب) گوید که مختلف پرواختن و (ج) مختلف آن معنی گوید که معنی فراهم و مجتمع شدن است در مجرب
 پرواخته - صاحبان رشیدی و سروری و مویدهم بیلقانی (ب) شناخ چون طوطی خوش جاسر
 ذکر (الف) کرده اند (فروسی الف) بسیار است اندر سرنها و پو خاک چون طادوس فردوسی پرانند
 روی زمین راه داد و پو چوپ وخت از ان تاج پروزا است و هولف عرض کند که (۱) یعنی
 بر سر نهاد پو و صاحبان رشیدی و سروری و جهانگیری رقص کردن پرند است برای کبوتر و طاووس
 ذکر (ب) هم کرده اند و صاحب بحر هم این را مختلف و قیل مرغ که در عالم مستی پرانند پرمی زرنده معنی
 پرواختن و سالم التصریف گفته که مشتقات این غیر میباشد که از سند بالا (پرانند پروزا) پیدا است
 ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید و (ج) بقول برای عیبی ندارد که اندر و مختلف آن در هر دو هر دو
 و رشیدی و سروری و مویده مختلف پرواخته همه معنی است اگر برای غیر (طاووس و امثال آن)
 حکیم فردوسی (ب) بدو گفت پروخته کن سرز باد پو استعمال این کنند (۲) یعنی قصد پروانند که در آن هم
 بجز مرغ را کس ز مادر زاد پو هولف عرض که هر سه چند چون قصد پروانند که پروانند پرمی فتنند

و معنی بیان کردہ صاحب آصفی کہ لازم است خلقتا
 بوسہ بای آئین لب پر در پریم بافتست ؛ چون کہ برای چای گرو چہ
 قیاس حیف است کہ او بر معنی شعر غور نکرد (اردو) غبغبش پر مولف عرض کند کہ هجوم کردن است
 (۱) پرند کا مستی میں ناچنا۔ رقص کرنا۔ وکن میں گویا مراد از اظہار کثرت (اردو) دیکھو بند در بند قبا بافتن۔
 کہتے ہیں (۲) پر تو لانا (میرا نہیں ہے) پتی ہی تڑو گئے پر دستی چرخ بسبب نقش دیگر است
 پر تولتے ہوئے پوچھنی کلی تو اڑ گئے سب بولتے ہوئے
 پر در پر کشیدن مصدر اصطلاحی۔ معنی استعمال ساکت۔ مولف عرض کند کہ
 قصد پر واز کردن و پرواز نمودن است (ظہوری) فارسیان این مثل را سخت مرو شیع می زنند
 (۳) شمع محفل گو بر انگن پر وہ فائوس ناز پو نیست اگر چه او بقصد و قامت کو چک نماید و مثلش
 جاویدی ز پس پروانہ پر در پر کشید ؛ مولف می و ہند از چرخ کہ جانور شکاری است
 عرض کند کہ موافق قیاس است (اردو) دیکھو می گویند کہ پر دستی یعنی قوت چرخ از
 (پر در پر زدن) کے دوسرے معنی۔ اڑنا۔ نقش بیست او نیست کہ مشقت پر می نماید
 پر در پر ہم بافتن مصدر اصطلاحی بقول بلکہ بہ نقش دیگر است کہ محفنی است یعنی
 بحر و بہار و وارستہ مرادف بند و در بند قبا بافتن ہمت و مردانگی دلش (اردو) وکن میں
 (سجرا کاشی) پر در پر ہم بافتہ بلبل بہ تماشا پو کہتے ہیں ؛ جٹ بھر قد پر نجاؤ بلا سے بے در مان
 در سائے آن گل کہ گریبان چمن اوست (صائب) ہے ؛ یعنی پڑا شمع ہے۔

(۳۷۶)

پر و سہم بقول ناصری و انند بکسر اول و سوم (۱) یعنی باغ و حدیقہ و فرماید کہ آن را پر و سہم
 نیز گویند و فرودس معرب آئست و فرماید کہ اصل این لغت رومی بودہ و حکیم نزاری تہستانی (۲)

بمعنی بهشت گفته (۱۵) با حسابی که هست هندیسه گاه با چون توانی تو گشت پرده سواد به مولف
 عرض کند که (پرولیس) لغت زبان سنسکرت است بفتح اول و بقول صاحب ساطع ملک بیگانه و دیار
 اجنبی مجیب نیست که فارسیان این لغت مفرس از پرولیس سنسکرت بجاز و فتح کرده باشند که باغ و حد
 مجازان و بهشت هم ملک بیگانه است بمقابله مقام و مکان نمود و الله اعلم بحقیقه الحال - تحتانی را
 کردند و بای بتوز در آخر زیاده کردند و تصرف در اعراب هم (آر دو) فردوس بقول آصفیه هم
 مذکور (۱) باغ (۲) بهشت - جنت - خلد -

<p>عموماً و زنان مستوره را خصوصاً می نامند - خان آرزو در سراج ذکر هر دو معنی کرده مولف عرض کند که ماصراحت ماخذ بر (بروک) کرده ایم که بوحده اولی گذشت و این اصل است و آن تبدیل این (آر دو) دیگر بروک -</p>	<p>پروک بقول برهان و جامع بر وزن مردک (۱) بمعنی لغز و چیتان و اجمیه (خمس و سه) ز پروک و در ادور بسته چو که از فکرش دل و اناست خسته صاحب رشیدی بدگر معنی اول بجواله نسخه میرزا گوید که (۲) بمعنی افسانه هم و بهر دو معنی در بای</p>
<p>پروگی بقول برهان و جامع بر وزن بندگی (۱) هر چیز پوشیده را گویند عموماً و (۲) زنان و دختران و اهل حریم را گویند خصوصاً به معنی مخد و مستوره خوانند و (۳) حاجب و پرده دار را نیز گفته اند و معنی ترکیبی این لغت در پرده و مستوره است چه پرده یعنی حجاب و گی بمعنی بودن</p>	<p>تازی هم آمده و فرماید که در لسان الشعرا و ادات بفتح بای تازی افسانه و بضم با چیتان - صاحب ناصری گوید که چون چیتان و لغز و معنی مضمونی به هم پوشیده است به بای فارسی اولی است و معنی پروک سخن پوشیده و کاف بجای با تصغیر پرو یعنی پوشیدنی کوچک و پروگی هر چیز پوشیده را گویند</p>

<p>باشد همچون بندگی و شرمندگی یعنی بنده بودن و ترکیب یا تختانی شرف و بای هتوز را با کاف فارسی</p> <p>شرمنده بودن - صاحب جهانگیری بر معنی اول و بدل کنند چنانکه بندگی و زندگی - معنی لفظی این مشتق</p> <p>دو هم قانع (فظامی الله) آنکه رخصت پرودگی خاص بود به پرده و ادا کنایه از هر چیز پوشیده و (۲) اهل حرم</p> <p>آئینه صورت اخلاص بود (وله ۱) پرودگی زهره و (۳) حاجب هم که منسوب به پرده است که مقام</p> <p>در آن پرده حسرت و زخمه شکسته بادائی در سبت پیشین و در باشد دیگر هیچ آنکه در بیان ماخذ پس</p> <p>بهار ذکر بر سه معنی کرده (میر خسر و ۱) ملک بروه اند سکندری خورده اند و حقیقت ماخذ را</p> <p>در آن بر دیو پرودگی و ملک ز تو یافته پرودگی و درست بیان نکرده - اصلا در این بای مصدری نسبت</p> <p>خان آرزو بندگی بر سه معنی بالا گوید که پرده یعنی حجاب و زندگی یعنی بودن و پرودگیان جمع همین پرودگی است</p> <p>وگی برای نسبت است و آن در آخر کلمه آرنده که (ظهوری ۱) گرزند راه ظهوری در لباس و</p> <p>آخر آن های مشتقی باشند و آن گاهی افاده معنی رازهای پرودگی عربان چراست (وله ۲)</p> <p>مصدری کند و گاهی معنی دیگر پس پرودگی یعنی نسبت در حیب وری پرودگیانند چه رسوا و این حرمت</p> <p>مستور و پرده دارنه آنکه با در آن مصدر نیست جلوه دامان نقاب است (وله ۳) عاشق</p> <p>و حال آنکه اگر بای مصدری می بود یعنی پرده بود و پرورش پرودگیانست غمت و نیست لیلی که</p> <p>می بودند در پرده مستور بودن و معنی محبوب مستور بصد کاهمش مجنون گرد و (دار و ۱) پوشیده</p> <p>مجاز است مولف عوض کنند که معنی اول بای چنین - مونث (۲) پرده در عورت - مؤنث (۳)</p> <p>نسبت بر لفظ پرده ز پاوه کرده اند و قاعده فارسی بهره واله - در بیان -</p> <p>است که چون های هتوز در آخر کلمه باشد و ضرورت پرودگیان سما اصطلاح - بقول بهار و انند</p>	<p>باید فارسی بارای هط</p>
--	----------------------------

کنایه از صور مثالی (صائب ۵) ز شاپدان زمین از جهان و عالم دنیا است **مولف** عرض کند که
 اگر نظر فروبندی؛ نظر به پروگیان سما توانی کرد؛ هفت رنگ اشاره به هفت سیاره و پرده داری
مولف عرض کند که مرکب اضافی است و پرده که هفت رنگ در دست کنایه از دنیا است همین
 و در آن سما کنایه باشد از سیارگان که گاهی بنظر آیند است ما خدا این و پروگی بمعنی پرده دار گذشت
 و گاهی در پرده و در کلام صائب استعمال همین است (آر و و) دنیا - مونث -

و مقصود بهار از صور مثالی غالباً جهان باشد (آر و و) **پردلی** | اصطلاح - بقول و بحر و بهار و فاصحه
 ستارے - مذکر خیالی صورتین - مونث -
 و جامع بضم اول بر وزن مشکل (۱) کنایه از شجاع

پروگی زر | اصطلاح - بقول برهان و بهار و
 بحر و رشیدی و جامع بفتح رای بی نقطه و سکون زاء بر معنی اول قانع (شیخ ادرسی ۷) ابر حدائق

نقطه دار کنایه از شراب - صاحب جهانگیری در ملحقات
 را احیا بحر و لایبت را و لا؛ کان کرامت به استخار
 گوید که از قبیل دختر زر (خاقانی ۵) به هفت کرد که شکوه پردلی؛ **مولف** عرض کند که اسم

پروگی زر بحر که آر؛ تا هفت پرده خرد ما بر انگند؛ فاعل ترکیبی است و کسی که دل او پر باشد کنایه
مولف عرض کند که معنی لفظی این پرده داری بود از شیخ و معنی دوم مجاز آن که سخاوت هم همین

که در درخت انگور پنهان است و کنایه ایست لطیف
 شجاعت و درجه اول شجاعت است و پر دلان
 بقول مؤید جمع این است بمعنی شجاعان و اولاد
 (آر و و) انگوری شراب - مونث -

پروگی هفت رنگ | اصطلاح - بقول و سمنیان و کریمان (آر و و) (۱) شیخ - بهار و
 برهان و جامع و بحر و (جهانگیری در ملحقات) کنایه اولاد و (۲) سخن - کریم -

(۳۷۵۶)

(۳۷۵۷)

پورولی اصطلاح (۱) شجاعت و (۲) ہمینی پورولی استعمال یعنی بسیار دلیر است **مولف** عرض کند کہ پر یعنی بسیار بجائیش گذشت (ظہوری ۵) و شکایت پر دلیرم راست می گوئی بدست و سلاح پوشان را پرتن است جوشن مانا کست بارتیبیان التفات شکوہ فرما خوب نیست پورولی (ظہوری ۵) پر دلیرست سلامی بفرما (ارو) (۱) شجاعت - دلیری موث (۲) شجاعت - (ارو) بڑا دلیر - بڑا شجاع -

پرون بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بفتح اول و ثالث بمعنی سرحد و کنارہ **مولف** کند کہ اگرچہ دیگر محققین ازین ساکت اند و لیکن بعضی معاصرین عجم گویند کہ فارسی قدیم و اہم جامد زند و پازند است (ارو) سرحد - کنارہ - ندگر -

پروو بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بفتح و ضم ثالث (۱) بمعنی سقف و (۲) بالا خانہ و (۳) شہتیر خورد **مولف** عرض کند کہ معاصرین عجم ازین پروو معنی خبرند دارند و دیگر محققین ساکت مشتاق سند استعمال می باشیم کہ پروو محققین بالا ہند نثر ادا اند (ارو) (۱) سقف بقول آصفیہ اسم موث - مکان کی چہت (۲) بالا خانہ - ویکو بالا خانہ (۳) چھوٹی شہتیر - موث شہتیر کی تعریف بارانہ پر ہے -

پوروی بقول برہان و ناصرہ و رشیدی و بہار و موید و جامع و سراج بفتح اول (۱) معروف است کہ حجاب باشند کہ پاسی - صاحب سروری گوید کہ چیرمی کہ حائل شود از جامہ وغیرہ (خلاق المعانی ۵) و عای جان تو از دل سحر گہان گویم پوروی کہ آن زمان نبود در رہ دعا پر وہ ؛ صاحب موید صحت نزدیک کند کہ پوستی رقیق کہ پرویدہ بود آنہم خال ہین معنی است **مولف** عرض کند کہ اصل ہین ہا

پروہ است کہ بمعنی تہ گذشت ہا می نسبت در آخر این زیادہ کردہ اسمی وضع کردند کہ معنی لفظی این منسوب بہ پروہ چیز کی کہ در میان دو چیز حائل باشند اسم ازینکہ از کر پاس باشند یا چرم و اعم از پروہ آویزان کنند یا بجای دیگر و بر پروہ ہستم ہم کہ خلقی است اطلاق این می شود (اگر وہ) پروہ۔ بقول آصفیہ۔ اسم مذکر۔ حجاب۔ اوٹ۔ ستر۔ آڑ۔ او جہل۔

(۳) پروہ۔ بقول برہان و جامع بمعنی لامی و تہ چنانکہ گویند پروہ پروہ یعنی لامی بہ لامی و تہ بر تہ مولف عرض کند کہ مزید علیہ بیان پروہ کہ بہین معنی گذشت زیادت ہا می ہوزور آخرش و صراحت ماخذش بہدر انجا کردہ ایم و بہین است اصل پروہ کہ معنی اول گذشت (اگر وہ) و یکہو پروہ کے دوسرے معنی۔

(۳) پروہ۔ بقول برہان و جامع کنایہ از آسمان و بقول مؤید کنایہ از فلک الافلاک مولف عرض کند کہ استعارہ ایست از معنی اول کہ آسمان ہم مثل پروہ باشند میان ما و بالائیان (اگر وہ) و یکہو آسمان۔

(۴) پروہ۔ بقول برہان کنایہ از حجاب نفس۔ صاحب جامع گوید کہ کنایہ از حجاب شیطانی و نفس امارہ مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است و بس (اگر وہ) شیطانی پروہ جسے کہتے ہیں شیطانی پروہ آنکھوں پر گیا ہے یعنی شیطان کی تزویر نے ٹکواند بنا دیا ہے۔

(۵) پروہ۔ بقول سروری بمعنی خیمہ (شیخ نظامی ۷) درین پروہ یک رشتہ بیگار نیست و سر رشتہ بر ما پدیدار نیست و مولف عرض کند کہ مجاز معنی اول است کہ خیمہ ہم پروہ ہیست کہ ہر کہ در خیمہ باشند مستور ماند (اگر وہ) ڈیرہ۔ بقول آصفیہ۔ ہندی خیمہ تہنو۔ کپڑا یا کپڑا گاہ

(۶) پردہ - بقول سرور می و موید یعنی پردہ سرود (خلق المعانی سے) بچوں آواز کی زناغم پرکشش اور
 وزنگاہ جو چنگ تنگ اندر برکش پڑا کہ در تن من رگی نہ در پردہ تست پڑ بیرون کن دیگر کی بجائیش کز
 صاحبان ناصر می در نشیدی و بہار گویند کہ این رشتہ ایست کہ بر دستہ ساز ہا بندند بر ای نگاہ
 داشتن انگشتان بہت حفظ مقامات و اکنون از کثرت استعمال مقامات را نیز پردہ گویند۔ غنا
 آرزو در سراج گوید کہ تحقیق آہست کہ حقیقت مقامات دوازده گانہ موسیقی جداست و پردہ و
 شعبہ جدا و گاہی بجا پردہ یعنی مطلق آہنگ مستعمل می شود چنانکہ پردہ عشاق و اغلب کہ اطلاقی
 پردہ بر تار دستہ مجاز باشد **مولف** عرض کند کہ تعریف خوشی نکرده اند و نمیدانند کہ در ساز ہا
 پارہ ہا می آہنی یا چوبین پیش و پس ہر یکی بقاعدہ قائم می کنند و از ہمین پارہ ہا می نازک در لوزا
 ہو و داخل می شود و بیرون می آید و اصوات مختلفہ پیدا می کند پس ہمین پارہ ہا را بجا پردہ
 گفتہ اند۔ مقام نغمہ و مجاز نغمہ و آہنگ ہم۔ و ہمین است (پردہ آواز) کہ بجائیش می آید
 (آر دو) پردہ - بقول اصفیہ - فارسی - مذکر - بارہ راگون میں سے ہر ایک راگ جسے آہنگ
 کہتے ہیں۔ ستار یا میں وطنیور وغیرہ کی وہ پتی یا عامی پرزے جو اس کے دستے پر مقامات ٹہیکہ
 رہنے اور انگلیوں کے سہارے واسطے تانت سے باندہ دیتے ہیں۔ مقام نغمہ۔

(۷) پردہ - بقول روزنامہ بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاجار یعنی تصویر **مولف** عرض
 کند کہ اہل ولایت روبروی دریا یا در پردہ کہ می اندازند بر ان تصویر قد آدم نقش میکنند
 و بعضی مقابل درو دریا در آئینہ کلان بہان تصویر قائم می کنند تا در آرزو و مخفی باشد معاصر
 عجم ہمین را بجا پردہ گفتہ اند کہ حائل و ساتر در می باشد (آر دو) تصویر۔ مونث۔

(۶۵۶۸)

(۸۵) پرده - بر زبان معاصرین عجم بمعنی تماشا مستعمل است مولف عرض کند که در اکثر تماشای نما
 حال پرده های رنگارنگ مناسب تماشا آویزان می کنند ازینجاست که پرده بمعنی تماشا مستعمل شده چنانکه
 (پرده بای خوب) که در مطقات می آید (ارو) تماشا - مذکر.

پرده آبگون اصطلاح - بقول جهانگیری کار بجران آرد و (ارو) آفتابم کرنا - پرده فاکم کرنا
 در مطقات کنایه از آسمان مولف عرض کند که **پرده از روی روز اقتادون** اصطلاح
 موافق قیاس است از قبیل آبگون پل (ارو) بقول بحر فاش گوید ن راز - صاحب اصفی بهم
 دیگر هو آسمان - مذکر.

پرده آواز استعمال - بهار بیدیل پرده ذکر (ارو) راز فاش هونا -
 این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که **پرده از روی کار اقتادون** اصطلاح
 همان پرده سرود است که ذکرش بر معنی ششم پرده بقول بحر و بهار روانند مرادف مصدر گذشته هم
 کرده ایم (ملاقسم مشهد می) چه کشتی خامی باشد عرض کند که موافق قیاس است (ارو) دیگر
 چکار از یاد بان آید که این کشتی بزود پرده آواز پرده از روی روز اقتادون -

می گردد (ارو) ساز کا پرده - مذکر - **پرده از روی کار بر خاستن** اصطلاح

پرده آوزون اصطلاحی - صاحب اصطلاحی - بقول بحر و بهار روانند مرادف مصدر
 اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف گوید گذشته (راهب اصفهانی) چنان کن که ز خاکم
 که چیزی را حاصل گردانیدن (کلم بیدانی) نه از غبار بر خیزد؛ مباد پرده ام از روی کار بر خیزد؛
 گریه است ضعف چشم نه زود؛ این پرده بردی مولف عرض کند که موافق قیاس است

(اردو) دیکھو مصدر گذشتہ۔

پروہ از روی کار برداشتن

پروہ انداختن بر چیزی استعمال

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن افشای راز

کردن مولف عرض کند کہ متعدی مصدر گذشتہ بعد اوی (ع) و لا بہر بخش ویدہ را بر آب

و موافق قیاس (اردو) افشای راز کرنا۔

انداز پڑ ترست پروہ کہ چشمت بر آفتاب اندازند

پروہ از روی کار کشیدن

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

پروہ اندیشہ استعمال۔ بہار بذیل پروہ

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

گذشتہ مولف عرض کند کہ موافق قیاس است

اصطلاحی۔ بقول بحر و بہار و انداختن مصدر

<p>عرض کند که مقصود از پرده غفلت است که بصیرت چیزی توجه کردن و نیز اکت اخبار رسیدن (طالع)</p> <p>انسان را از اسل کند و همین است پرده شیطانی (آملی) نغمه نازک می تراود از لبت من هم نشون</p> <p>پیر کتب توصیفی یعنی پرده که منسوب است به شیطان در سماعش پرده های گوش نازک میکنم (آردوی)</p> <p>که ذکر این بر معنی چهارم پرده گذشت (آردو) کان رکبه که سننا - بقول آصفیه غور سے سننا -</p> <p>شیطانی پرده - مذکر - نهایت خیال اور توجه سے سننا کان و پیر که سننا</p>	<p>پرده های خوب استعمال - بقول روزنامه</p> <p>بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار معنی نماشا</p> <p>خوب - مولف عرض کند که متعلق است به معنی چشم است مولف عرض کند که موافق قیاس</p> <p>هشتم پرده (آردو) اچھا نماشا - مذکر -</p>
<p>اصطلاح - بمعنی پرده های چشم است مولف عرض کند که موافق قیاس</p> <p>اصطلاح - بقول بگردانند (ظهوری) پر است از گل روی تو پرده های</p> <p>نظر؛ زتابه جگر اشکم گلاب گردید است (آردو)</p> <p>از قبیل پرده تقدیر است و پرده غیب یعنی خفا</p> <p>آن - مجاز معنی اول - کنایه از مشیت ایزدی که ما از آن فرمایا ہے - آنکھ کی جھلی (کیف) خون دل</p> <p>بے خبریم (آردو) مشیت الہی - موث - اشک روان سخت جگر حسرت دید؛ ایک اس</p>	<p>اصطلاحی - صاحبان بہار عجم دانند که این کرده (الفت) پرده باختن</p> <p>از معنی ساکت مولف عرض کند که بسبب ساخت (ب) پرده بانر</p>
<p>اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر (الفت)</p>	<p>اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر (الفت)</p>

(۳۰)

<p>کرده از معنی ساکت و بهار بند کرد (ب) گوید که بوحده و زای تازی کنایه از لعبت باز و خیال باز و فریاد که برین قیاس پرده بازی - صاحب رشیدی همزبان</p>	<p>تعلق ازین ندارد (آردو) (۱) پرده کسی چیز گرانا (۲) پرده کسی چیز پرڈانا -</p>
<p>نسبت (ب) و خان آرزو در سراج بر لعبت باز فاعل مولف عرض کند که الف بیچ تعلق ازب ندارد کند که موافق قیاس است مشتاق سنا استعمال</p>	<p>مولف عرض کند که الف بیچ تعلق ازب ندارد کند که موافق قیاس است مشتاق سنا استعمال</p>
<p>پرده که لعبت بازان لعبت بازی بواسطه پرده می کنند و (پرده بازی دن) البته مصدر آن توان</p>	<p>وب اسم فاعل ترکیبی است بمعنی بازی کننده با می باشیم (آردو) پرده اٹھانا (اصفیه)</p>
<p>گرفت که بجایش می آید (آردو) الف و کبوتر پرده بازی دن (ب) پتلیان نچانے والا - لعبت باز همی که سکتے ہین -</p>	<p>پرده بازی دن (ب) پتلیان نچانے والا - لعبت باز همی که سکتے ہین -</p>
<p>اصطلاحی - بقول انند مراد (پرده باز گرفت) (الف) پرده بازی اصطلاح - الف بقول</p>	<p>اصطلاحی - بقول انند مراد (پرده باز گرفت) (الف) پرده بازی اصطلاح - الف بقول</p>
<p>(۱) بمعنی دور کردن و در انداختن و فرود بستن (۲) بستن و کشیدن بر چیزی مولف عرض</p>	<p>(۱) بمعنی دور کردن و در انداختن و فرود بستن (۲) بستن و کشیدن بر چیزی مولف عرض</p>
<p>کنند که دیگر همه محققین ازین ساکت و من و وجه معنی اول موافق قیاس است ولیکن معنی دوم بیچ</p>	<p>از فسون طرازی و با پرده درمی و پرده بازی و هم او نشان بر (شب بازی) گویند که در شب</p>

<p>(اُر دو) (۱) پرده بنتا (۲) مکلوی کا جالار بنتا۔</p>	<p>بصورت مختلفہ بر ایندو مردان را بشکل زمان مشکل</p>
<p>پرده بر افتادون از چیزی مصدر</p>	<p>سازند و خیمہ بر پا کرده اشکال منقوشہ صفحہ چرم</p>
<p>اصطلاحی - بقول بہار معروف - صاحب انند ہمان لہجت بازی است کہ بوسیله پرده کنند یا گوید کہ معنی دور کردن مولف عرض کند کہ مصدری بر (پرده باز) زیادہ کردہ اند و دیگر بیچارہ از لازم و منتہی امتیازی نمی کند معنی</p>	<p>کاغذ در نظر جلوہ و ہند مولف عرض کند کہ ہمان لہجت بازی است کہ بوسیله پرده کنند یا گوید کہ معنی دور کردن مولف عرض کند کہ مصدری بر (پرده باز) زیادہ کردہ اند و دیگر بیچارہ از لازم و منتہی امتیازی نمی کند معنی</p>
<p>و جادارو کہ (ب) را مصدر (الف) قرار دہیم بمعنی پرده بازی کردن (اُر دو) الف تپلیان سچانا - حاصل بالمصدر (ب) تپلیان سچانا۔ دیدن فرو کنند پو مخنی سیا کہ ورسند بالا استعما</p>	<p>این دور شدن پرده باشد (ظہوری ۵) رندا بمعنی پرده بازی کردن (اُر دو) الف تپلیان سچانا - حاصل بالمصدر (ب) تپلیان سچانا۔ دیدن فرو کنند پو مخنی سیا کہ ورسند بالا استعما</p>
<p>پرده یافتن استعمال - بقول بہار معروف فتادون است عیبی نداد کہ فتادون و افتادون صاحب آصفی ہم از معنی ساکت (ظہوری ۵) مرادون یکدیگر است (اُر دو) پرده گرنا۔</p>	<p>استعمال - بقول بہار معروف فتادون است عیبی نداد کہ فتادون و افتادون صاحب آصفی ہم از معنی ساکت (ظہوری ۵) مرادون یکدیگر است (اُر دو) پرده گرنا۔</p>
<p>پرده بر افکندن مصدر اصطلاحی -</p>	<p>آرزو چشم زد کو رنگا مان نہ کنم پو پرده از گردہ</p>
<p>بقول آصفی و بحر بہار دور کردن پرده مولف یکی جانور پو بیضہ برای چہ نہاوان دگر پو مولف عرض کند کہ (۱) بمعنی حقیقی است یعنی یافتن نقاب و (۲) استعاره بمعنی یافتن عنکبوت تا خود را آنگہ بر افکندہ پرده روز وصال پو (اُر دو)</p>	<p>باقفہ رخسارہ ما پو (ملا جامی ۵) پرده چربافت یکی جانور پو بیضہ برای چہ نہاوان دگر پو مولف عرض کند کہ (۱) بمعنی حقیقی است یعنی یافتن نقاب و (۲) استعاره بمعنی یافتن عنکبوت تا خود را آنگہ بر افکندہ پرده روز وصال پو (اُر دو)</p>
<p>پرده پراند اخستن از چیزی مصدر اصطلاحی</p>	<p>بشکل پرده - در کلام جامی اشارہ بہین است پرده پراند اخستن از چیزی</p>
<p>پرده پراند اخستن از چیزی مصدر اصطلاحی</p>	<p>یعنی بیان واقعہ فاربتینا علیہ الصلوٰۃ والسلام</p>

<p>بِقَوْلِ بَحْرٍ وَبِهَارٍ وَاصْفَى مَرادُ (پرده برانگنیدن) راز و این مقابل (پرده از روی کاربرد اشتقاق) است</p> <p>مَوْلَفٌ عَرَضٌ كُنْدُكَ مَوافِقٌ قِياسٌ است (میزخود) (صائب) پرده بروی کار از جوی شیر انگنده</p> <p>(پرده برانداز که چون لاشوم و پرده کشای است) و عشق شیرین را بخون کوبن می پرورد</p> <p>ویرالاشوم و (صائب مصرع) امر و زرد خساره مَوْلَفٌ عَرَضٌ كُنْدُكَ مَوافِقٌ قِياسٌ است -</p> <p>خود پرده برانداز و (ظهوری) ز چهره پرده (اَرَدُو) کسی راز کا چپانان -</p>	<p>برانداختی بدیدن مارا و نماند جای تماشای (پرده برانداز) مصدر اصطلاحی - یعنی</p> <p>نگاه غلوه کرد و (اَرَدُو) دیگر پرده برانگنیدن از چیزی - دور کردن پرده مَوْلَفٌ عَرَضٌ كُنْدُكَ مَوافِقٌ</p> <p>پرده برداشتن مصدر اصطلاحی - قیاس است (ظهوری) پرده برز و بعالم</p>
<p>بِقَوْلِ بَحْرٍ وَبِهَارٍ وَاصْفَى مَرادُ (پرده برانگنیدن) آرائی و بر زمین دیده بای ما و ماند و (اَرَدُو) دیگر پرده باز کردن از چیزی -</p> <p>مَوْلَفٌ عَرَضٌ كُنْدُكَ مَوافِقٌ قِياسٌ است (صائب) شب بستی پرده از داغ درون</p> <p>پرده برکشیدن از چیزی مصدر اصطلاحی</p>	<p>برداشتن و مست شد از بوی گل هر کس زبیر و بقول بحر دور کردن پرده از آن (قاسمی گونا بادی</p> <p>برگذشت و (وله) من ندانم که تراوش کند (چنان پرده برکش ز اوج نوا و گیرد و چون</p> <p>از من بخنی و پرده راز من آن آینه سیما برداشت و مرغان وحشی هوا و مَوْلَفٌ عَرَضٌ كُنْدُكَ مَوافِقٌ</p> <p>(اَرَدُو) دیگر پرده برانگنیدن و برانداختن از چیزی قیاس است (اَرَدُو) پرده اهبانان (اصفیه)</p>
<p>پرده بر روی کار انگنیدن مصدر دیگر پرده باز کردن از چیزی -</p> <p>پرده بر گرفتن از چیزی مصدر اصطلاحی</p>	<p>بِقَوْلِ بَحْرٍ وَبِهَارٍ وَاصْفَى مَرادُ (پرده برانگنیدن) (اصطلاحی) بقول بهار و بحر کنایه از پنهان کردن</p>

(۱۸۷۳)

<p>بِقَوْلِ بَهَارِ مَعْنَى (۱) دَوَرِ كَرْدَنِ پَرْدِه اَز اَن (حافظ بهار بگذرد این از معنی ساکت (خواجہ آصفیہ) (۲) ساقی بیای که یاز رخ پرده برگرفت ^{بکار پر} تا نسوزم پرده بر رخسار آتشک بست و ده که خلوتیان بازو گرفت ^{نفتن} صاحب بخر بر پرده برگرفت (صائب گوید که (۳) ظاهر ساختن و (۴) بی شرمی کردن (۵) می فرماید که (۵) معنی ظاهر شدن محم صاحب عرض کند که معنی قائم کردن پرده و بستن و او بختن موید بر معنی دوم و سوم و چهارم قانع و صاحب بیایگی نقاب باشد (آر دو) پرده چو ژرنا - پرده و النان - در لمحات بر معنی دوم قناعت کرده مولف (آصفیہ)</p>	<p>بِقَوْلِ بَهَارِ مَعْنَى (۱) دَوَرِ كَرْدَنِ پَرْدِه اَز اَن (حافظ بهار بگذرد این از معنی ساکت (خواجہ آصفیہ) (۲) ساقی بیای که یاز رخ پرده برگرفت ^{بکار پر} تا نسوزم پرده بر رخسار آتشک بست و ده که خلوتیان بازو گرفت ^{نفتن} صاحب بخر بر پرده برگرفت (صائب گوید که (۳) ظاهر ساختن و (۴) بی شرمی کردن (۵) می فرماید که (۵) معنی ظاهر شدن محم صاحب عرض کند که معنی قائم کردن پرده و بستن و او بختن موید بر معنی دوم و سوم و چهارم قانع و صاحب بیایگی نقاب باشد (آر دو) پرده چو ژرنا - پرده و النان - در لمحات بر معنی دوم قناعت کرده مولف (آصفیہ)</p>
<p>عرض کند که معنی حقیقی این پرده برداشتن است پرده بگردانیدن مصدر اصطلاحی - و همان است معنی اول و دیگر همه معانی حاصل بقول بهار از مقامی بمقامی دیگر آهنگ گفتن آن (آر دو) (۱) پرده اُٹھانا یعنی دور کرنا اور بے پرده ہونا (۲) ظاہر کرنا (۳) بے شرمی کرنا (۴) بے رنج ہونا - بقول آصفیہ تیوری پیرانا - بگڑنا - مولف عرض کرتا ہے کہ بے مراد است (آر دو) راگ بدلنا - گونا بی کہ سکتے ہیں (دیکھو بیرونی گون کباہی) پرده بلبیل اصطلاح - بقول بهار نام لڑائی از موسیقی (سید حسن غزنوی) بید بر</p>	<p>عرض کند که معنی حقیقی این پرده برداشتن است پرده بگردانیدن مصدر اصطلاحی - و همان است معنی اول و دیگر همه معانی حاصل بقول بهار از مقامی بمقامی دیگر آهنگ گفتن آن (آر دو) (۱) پرده اُٹھانا یعنی دور کرنا اور بے پرده ہونا (۲) ظاہر کرنا (۳) بے شرمی کرنا (۴) بے رنج ہونا - بقول آصفیہ تیوری پیرانا - بگڑنا - مولف عرض کرتا ہے کہ بے مراد است (آر دو) راگ بدلنا - گونا بی کہ سکتے ہیں (دیکھو بیرونی گون کباہی) پرده بلبیل اصطلاح - بقول بهار نام لڑائی از موسیقی (سید حسن غزنوی) بید بر</p>
<p>پرده بستن بر چہرہ مصدر اصطلاحی - پرده بلبیل ز طرب سر صبیان ^{سرو پر نقشہ}</p>	<p>پرده بستن بر چہرہ مصدر اصطلاحی - پرده بلبیل ز طرب سر صبیان ^{سرو پر نقشہ}</p>

<p>قری ز فرج دست ز نشت و صاحبان بگرد کے ہے۔ مذکر۔</p> <p>انند ہم این را آورده مولف عرض کند کہ پروہ پنہان اصطلاح۔ بہار و انند بگرد معنی لفظی این لغتہ بلبل است و استعارہ باشد این از معنی ساکت (شیخ العارفین سے) خورشید برای نژای خاص (اُردو) پروہ بلبل فارسی را اگر نکند دیدہ خیرگی و داغ تر از پروہ پنہان میں ایک خاص راگ کا نام ہے جس کا ہندی براورم و مولف عرض کند کہ معنی پروہ غیب است یعنی پروہ غیب۔ غیب یا شد مقصود از پنہان</p>	<p>ترجمہ معلوم نہ ہو سکا۔ مذکر۔</p>
<p>پروہ بند اصطلاح۔ بقول بہار و انند چیزی کہ پروہ بران بندند (ملا عبد اللہ ثقفی) پروہ غیب۔ مذکر۔ یعنی غیب اور وہ مقام جو (۵) علمہا بر آمد بچرخ بلند و شد از شفق ہامہ و طاہر نہیں ہے۔</p>	<p>پروہ بند پروہ مولف عرض کند کہ اسم مفعول ترکیبی است و اسم فاعل ترکیبی ہم میتوان گرفت (اُردو) وہ پول جس پر پروہ لٹکا یا جاتا ہے۔ مذکر۔</p>
<p>استعمال (الف) پروہ پوش بقول اتند بگرد پروہ پوشی (ب) پروہ پوشیدن (ج) پروہ پوشیدن فرہنگ فرنگ</p>	<p>پروہ پوشینی استعمال۔ بقول اتند بگرد فرنگ بکسر موحده۔ استخوان مینی مولف عرض کردہ گوید کہ معنی عیب پوشی مولف عرض کند کند کہ مرکب اضافی است و کنایہ باشد کہ استخوان صاحب آصفی ذکر (ج) ہم کردہ از معنی ساکت یعنی ہم پروہ را ماند (اُردو) پروہ مینی کہ سکتے مینی وہ ہڈی جو ہتھون کے درمیان مثل پر ہے کنایہ و (۲) بمعنی تحقیقی پروہ بر جسم پوشیدن مینی</p>

معنی حقیقی ج و رالف و ب هم سرچورد (ظهوری ۱۷) اصطلاح گذشته بین ب -

برسوانی طوالت کرد و عشقت پرده پوشی را با نعمت **پرده پیچیدن از چیزی** مصدر اصطلاحی

برست بختان کرده لازم سخت گویی را با محفی مباد بقول آصفی دور کردن پرده (ناظم هراتی ۱۷)

که الف امر حاضر است از معنی اول و دوم (ج) از صحتش پرده پیچیدند چاکان بگو که دارد نسبتی با

و اسم فاعل و مفعول ترکیبی هم و (ب) حاصل بالصد سینه چاکان بگو **مولف** عرض کند که موافق

ج بهر دو معنی (ا) (الف) پرده پوشی که قیاس است (ا) (دو) و دیگر پرده باز کردن از چیزی

سکتین - رازدار - عیب چسپانے والا - پرده دار **پرده تقدیر** اصطلاح - بهار بزیل پرده ذکر این کرد

(ب) رازداری - عیب پوشی - پرده داری - **مولف** عرض کند که مراد از تقدیر باشد آنکه

(ج) (۱) رازدار هونا - عیب چسپانا (۲) برقع از مخلوق پنهان است آنرا پرده تقدیر گفتند

پنهان - صاحب آصفیه نے الف اور ب کا ذکر کیا ہے (عربی ۱۷) در صفت تصویر خلاست مثال م بگو

پرده پوشی کردن **مولف** در پرده تقدیر محالست تسلیم بگو (ا) (دو) مصدر اصطلاحی

اشقای راز و عیب کردن **مولف** عرض کند که پرده تقدیر - بمعنی تقدیر کہہ سکتے ہیں - مذکر -

حاصل بالمصدر پرده پوشیدن را با مصدر کردن **پرده چشم** استعمال - بقول بهار و اند معنی

مکتب کرده اند (ظهوری ۱۷) پنجه را کہ بخون کرده **مولف** عرض کند کہ یکی از صفت پرده چشم کہ

خضاب بگو پرده پوشی بجا نتوان کرد بگو (ا) (دو) از علم تشریح ابدان ثابت است (ظهوری

پرده پوشی کرنا - رازداری کرنا - عیب چسپانا - باران اشک و امن آلودہ مرا بگو پاکیزہ تر

صاحب آصفیه نے پرده پوشی کا ذکر کیا ہے - دیگر پرده چشم جباب شست (ا) (دو) آنکہہ کا پرده - مذکر

(۱۷) (عربی)

پرده چشم نازک شدن

اصطلاح - بقول انشد بجز اولی

اصطلاح - بقول انشد بجز اولی

بهار بندگ این از معنی ساکت مولف عرض کند فرسنگ فرنگ همچون پرده صفایان نام پرده است
 که نیز اکت گراییدن پرده اول چشم باشد و مقصود از موسیقی مولف عرض کند که مرکب اضافی
 از ناتوان شدنش (صائب) چنان نازک است - معلوم میشود که این نوازی است که در جاز
 شده است از گریه کردن پرده چشم؛ که آلم و نظر اهل جاز اند (آر دو) پرده جاز فارسی بین ایک
 از پر تو هتاب می آید؛ (آر دو) آنگه که پرده نازک راگ کا نام ہے - بندگر -
 اور ناتوان ہونا -

پرده خاستن از میان

اصطلاح

صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف
 عرض کند که باقی نماندن حجاب و یگانگی پیدا شدن
 جہانگیری و رشیدی و بحر و سراج و انشد بجز
 فارسی و غبن نقطه وار بالف کشیده و نون مفتوح
 نام پرده ایست از موسیقی (عراقی) مطرب مرتبه بی خودی آراستہ؛ (آر دو) حجاب باقی
 عشق می زند ہر دم بچنگ در پرده چنانہ نہ رہنا - یگانگی پیدا ہونا -

پرده چغانہ

اصطلاح - بقول برہان و

پرده خاطر

اصطلاح - بقول بہار و انشد

عشق بچ مولف عرض کند کہ چغانہ نام ساز
 کہ تعریفش بجای اومی آید پس این مرکب اضافی معروف مولف عرض کند کہ بمعنی پرده دل
 است بمعنی نوازی کہ موسوم شد بدان (آر دو) و حق آنست کہ پرده دل - دل باشد
 ایک خاص راگ کو فارسیوں نے پرده چغانہ کہ دل را پرده تشبیہ و اوند (ملا قاسم مشدی
 کہا ہے جس کا ترجمہ اور نام ہندی میں معلوم نہ ہو سکا) اگر حسن ترا شہرت بعالم نسبت و جہی ہست

<p>که در آنم چون غمت در پرده های خاطر م باشی در پرده عشاق و خراسان و عراق است (آردو) دل اور پرده دل ہی کہہ سکتے ہیں۔ مذکر از حنجره مطرب مکروه نرسیدہ مولف عرض</p>	<p>پرده خالی اصطلاح - بقول رشیدی شب بکنند کہ این نوا مخصوص خراسان است کہ اہل خراسان این را می پسندند یا موجد این خراسانی</p>
<p>مولف عرض کند کہ مرکب اضافی است یعنی خراسان این را می پسندند یا موجد این خراسانی</p>	<p>پرده کہ در پس او کسی نیست و کنایہ از شب باشد۔ مرکب اضافی است (آردو) پردہ</p>
<p>اگر چه موافق قیاس است ولیکن مشتاق سند خراسان ایک راگ کا نام ہے۔ مذکر۔</p>	<p>استعمال می باشیم کہ دیگر ہمہ محققین فارسی زبان ازین ساکت اند (آردو) رات۔ موٹا۔</p>
<p>پرده خرم اصطلاح - بقول برہان و بحر و بہار و جہانگیری و رشیدی و سراج بقسمت حامی نقطہ دار و فتح را می بی نقطہ کشند و نام پردہ است</p>	<p>پرده خالی کرون مصدر اصطلاحی از موسیقی (مولوی معنوی) افتد عطار و</p>
<p>بمعنی ظاہر نمودن و فاش کردن۔ صاحبان موارد و دانشدہ کہ مشتقی این (پرده خالی کم) در محل آتش در افتد و زحل پ زہرہ نمازند</p>	<p>می فرمایند کہ امی ظاہر کنیم آنچه در پرده است زہرہ را تا پردہ خرم زند پ مولف عرض</p>
<p>مولف عرض کند کہ خلوت قیاس نیست کند کہ خرم یعنی شادمان و خوش وقت می آید سامعین ازین نوا خیلی خوش وقت می شوند</p>	<p>ولیکن معاصرین عجم حالہ بر زبان ندانند (آردو) ظاہر کرنا۔ فاش کرنا۔</p>
<p>و این نوار مخصوص کرده باشند و نیز خرم نام از بہار و دانشدہ نام نوا بی نقطہ کشند و نام پردہ است</p>	<p>پرده خراسان اصطلاح - بقول بحر ماہ وی است از سال شمسی و نام روز ہشتم</p>
<p>از بہار و دانشدہ نام نوا بی نقطہ کشند و نام پردہ است از بہار و دانشدہ نام نوا بی نقطہ کشند و نام پردہ است</p>	<p>و بہار و دانشدہ نام نوا بی نقطہ کشند و نام پردہ است از بہار و دانشدہ نام نوا بی نقطہ کشند و نام پردہ است</p>

چون نام ماہ و روز موافق آید عید کنند۔ پس عجیبی
 نیست کہ این نواز مخصوص کرده باشد برای عید
 خرم۔ مرکب اضافی است (اُر و و) پرودہ خرم
 ایک خاص راگ کا نام ہے جس کا ہندی نام ملوکا
 نہ ہو سکا۔ مخصوص عجم۔ مذکر۔

پرودہ خفا | اصطلاح۔ بقول بحر نوائی از
 (الف) پرودہ خواب | استعمال۔ بہر دو مرکب

موسیقی **مولف** عرض کند کہ وجہ تسمیہ این
 (ب) پرودہ خیال | اضافی است کہ پرودہ

جزین نباشد کہ معنی پرودہ مخفی است و نوائی اس
 خواب۔ خواب با شد و پرودہ خیال۔ خیال۔ فانی

پست کہ معلوم نمیشود کہ آوازش از کجای آید
 خواب و خیال ہر دو را تشبیہ وادند بہ پرودہ (ظہور)

و ما این پرودہ را شنیدہ ایم اگر چه مطرب مقابل
 (ع) عیب افسانہ در رفو کار لیست؛ گریہ دہم

نابود و لیکن زبانش بند بود و آواز خوشی از دونا
 دریدہ پرودہ خواب؛ (بیدل) (تمثال من

نازکی می برد کہ با شاہ رگ حلقوش **خون** (اُر و و)
 در آئینہ پیدا نمیشود؛ در پرودہ خیال توام نقش

بجمیون کا ایک راگ۔ پرودہ خفا سے موسوم ہے
 بستہ اند (اُر و و) (الف) پرودہ خواب اور (ب)

جس کو زبان اور منہ سے کچھ تعلق نہیں ہے بلکہ
 پرودہ خیال۔ خواب اور خیال کو تبرکیب فارسی

دونوں سے نکلتا ہے جو تعلق کے دونوں جانب
 کہہ سکتے ہیں۔ مذکر۔

شاہ رگون پر قائم ہوتی ہیں۔ مذکر۔
پرودہ خماہن | اصطلاح۔ بقول برہان

اصفی و انند گویند کہ بمعنی بستن پرودہ باشد
 (مصدر اصطلاحی) صاحبان

(۷۹۸۴)

(علی خراسانی) حیرت فکند و در مر از نظر رات و مویید و بجز کنایه از ماه باشد **مولف** عرض کند که
 بر روی خویش پرده مشرم و حیامده **مولف** موافق قیاس و مرکب افغانی است بترکیب اسم فاعل
 عرض کند که موافق قیاس است بهار (پرده دادن) ترکیب با فلک (آرود) چاند - نگر -
 بر چیزی) را به همین معنی نوشته (آرود) پرده کرنا - **پرده داشتن** استعمال - صاحب آصفی ذکر
 نقاب و النان -
 این کرده از معنی ساکت و بسند این کلام سعدی
پرده دار اصطلاح - بقول بهار (۱) در بان شیر از پیش کرده که بر پرده دار گذشت **مولف**
 (صائب) از اشتیاق تماشا می خود چه خواهی کرد و عرض کند که یعنی پرده کردن و در پرده بودن است
 که آه غیرت من پرده دار آینه است (سعدی) و پس (آرود) پرده کرنا -
 آنرا که عقل و بهمت و تدبیر و ای نیست و خوش **پرده دختی** اصطلاح - بقول بهار (۱) و
 گفت پرده دار که کس در سر ای نیست و صاحب مویید و انند (۱) کنایه از شب تیره و تاریک -
 بحر گوید که (۲) یعنی پرده پوش هم و ذکر معنی اول هم بحر بزرگ معنی اول گوید که (۲) ابر سیاه هم **مولف**
 کرده (ظهوری) دیده را طاقت تماشا نیست و عرض کند که مرکب توصیفی است و بهر دو معنی موافق
 پرده و پرده داری باید **مولف** عرض کند که قیاس و لیکن برای معنی دوم مشتاق سند استعمال
 اسم فاعل ترکیبی است و معنی دوم مجاز معنی اول می باشیم که دیگر همه محققین فارسی زبان ازین معنی
 باشند (آرود) پرده دار بقول آصفی (۱) در بان ساکت اند (آرود) اند میری رات (۲)
 (۲) پرده پوش - راز دار -
 کالی گشا - موث -
پرده دار فلک اصطلاح - بقول بهار (۱) **پرده دار** استعمال - بقول بهار (۱) معروف

و (۲) افشای راز کننده **مولف** عرض کند که افشای راز کردن و الفت حاصل بالمصدر است بهر دو مقصودش از معنی اول چاک کننده پرده به معنی محضتی معنی و (پرده ور) که گذشت اسم فاعل ترکیبی - و بهر دو معنی اسم فاعل ترکیبی است و (۳) امر حاضر (تلهوری) پرده ناله و در چون کشم دل **پرده** هم بهر دو معنی بالا از مصدر پرده دیدن که می آید در کخم ناله هوس آه با و از آید و (وله) شسته (آردو) (۱) پرده پهاژنه والا (۲) پرده در بقول محشوق او همه پرده پرده گی در و با طره که پرده پوشی آصفیه - عیب ظاهر کرنے والا - راز فاش کرنے والا هم به کفن می کند و (آردو) الفت (ب) کا حاصل (۳) پرده پهاژ - عیب ظاهر کر - امر حاضر - بالمصدر و دونون معنونین (ب) (۱) پرده پهاژنا -

پرده در انداختن پشمی و پشمی

مصدر اصطلاحی - بقول بهار و آصفی معنی پرده بستن است بران - **مولف** عرض کند که موافق قانع **مولف** عرض کند که فارسیان دل را به پرده قیاس است مراد پرده دادن (آردو) برقع تشبیه داده اند - پرده دل - دل باشد مرکب پهننا - پرده کرنا - پرده اوڑ پهننا - نقاب ڈالنا - اضافی است یعنی دلی که مثل پرده است (صائب)

پرده دل

پرده وری

اصطلاح - الفت بقول (۳) همان ز پرده دل گشت جمله که صائب و

پرده دریدن

کسی که خون دل از ورده انتظار کم کرد و (آردو) بحر آشکار کردن و (ب)

بقولش افشای راز کردن - بهار بر و کرب قانع پرده دل بقاعده فارسی دل گو که می سکتے ہیں - مذکر -

پرده می بر روی خود کن

(ب) معنی (۱) پاره پاره کرد (۲) پاره و نقاب و مشاغل بر همه معانی پرده و (۲) بجا از

انند و موید یعنی در پرده می خود را نگاہ از مو

<p>عرض کند که (پرده کردن) بجای خودش می آید و که حسن پرده و وز شوخم از اندازه بیرون است و (پرده بر رو کردن) بمعنی حقیقی نقاب بر رو انداختن (اگر دو) (الف) پرده سینا - ویر اپانا (ب) پرده پس معنی حقیقی این همین قدر که دومی نقاب بر روی سینا والا - ویره بنائے والا -</p>	<p>خود اندازه و میزان ازین معنی دومی خود را در پرده پرده و پاره استعمال - بقول انند مرادف نگار بد اگر گیریم - کنایه نیست بلکه بمعنی حقیقی است پرده چشم که گذشت مولف عرض کند که موافق و مقوله خاص نیست زیرا که (پرده دومی بر روی خود قیاس و مرکب انسانی است (اگر دو) آنکه کار پرده کردن) مصدر نیست بمعنی حقیقی - پس قیام این فقره (دیگر پرده چشم)</p>
<p>بصورت مقوله برای تفهیم جهلاست نمیدانیم که صاحب پرده ویر سال اصطلاح - بقول بر بان</p>	<p>موتید الفصلا بچه ضرورت این را قائم کرده (اگر دو) در شنیدی و موتید و سراج (ا) نام پرده ایست از موسیقی و (۲) کنایه از آسمان صاحب جهانگیر</p>
<p>از معنی اول قانع و هم او در لطافت ذکر معنی دوم کرده</p>	<p>یک لحظه کے لئے اپنے منہ پر پرده کر لے - (الف) پرده و خوشن استعمال - صاحب</p>
<p>از معنی ساکت مولف عرض کند که بمعنی حقیقی بر انگیز با آن نیال و صاحبان بجز و بهار عجم</p>	<p>(ب) پرده ووزر اصفی الف را قائم کرده (نظامی له) معنی بزین پرده ویر سال و نوائی</p>
<p>است یعنی دوزیدن پرده و نیمه و (ب) اهم فاعل بر معنی اول قانع مولف عرض کند که معنی ترکیبی است که فارسیان نیمه دوز را گفته اند و صاحب الفطی این پرده که نه و کتابه یا سنده از نوائی موسیقی</p>	<p>اصف و بهار هم فکر شش کرده (معنی اسفرنگی ه) که نوائی قدیم است و بمعنی آسمان هم کنایه ایست از ان حال من ژولیده موهر دم دگرگون است و نظر بر ویر سالیش (اگر دو) (د) ایک رائل کا نام</p>

(۶) و یکپو آسمان -

مولف عرض کند که بوج هم موافق قیاس

پرده دپیچی

است (آر و و) (الف) راز افشا هوناب

اصطلاح - بقول زینبیا بواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار پرده تخت سلطنت

وج) راز افشا کرنا -

پرده زجاجی

اصطلاح - بقول برهان و

مولف عرض کند که مرکب توصیفی است و

(آر و و) تخت سلطنت کا پرده - مذکر (جهانگیری در ملحقات) در رشیدی و بکر (۱) کنایه از

مصدر آسمان و (۲) کنایه از شب تاریک و (۳) کنایه از

پرده راز بر افتادن

از ابر سیاه - خان آرزو و در سراج بزرگ معنی اول

پرده راز بر داشتن

نسبت معنی دوم و سوم گوید که این بسید است

پرده راز تنگ کردن

مولف عرض کند که زجاج لغت عرب است

بمعنی افشای راز شدن است چنانکه ظهوری گوید

بالضم و بهر سه حرکت هم معنی شیشه و آنچه خان آرزو

از پرده بدرفتد ظهوری و اگر پرده راز بر نیندازد

اشکال در معنی دوم و سوم پیدا کرده ما با اتفاق

مولف عرض کند که پرده بر افتادن بجایش گذشت

و این موافق قیاس است و بوج بقول بکر و این که خلان قیاس است که زجاج را برای

و بهار متعدی الف معنی افشای راز کردن

شب تاریک و ابر سیاه مجازاً استعمال کردن بخلاف

ضائب (۵) من نه آنم که تراوش کند از من

حقیقت است و صاحبان سروری و ناصری که

سخنی بپرده راز من آن آینه سیما برداشت و

محققین اهل زبانند ازین معنی ساکت و لیکن

(دله) لب تو پرده رازی ز ما تنگ کرد است

صاحب جامع که او هم محقق عجمی الاصل است (پرده

شراب دشمن جان است راز داران را و زجاج) را معنی شب تیره و تاریک گفته و قولش

در خور اعتبار است - ما خیال می کنیم که در دنیا آنکه (۲) پرده سورخ دار که زنان در برقع و خوته
 زجاج - آئینه سیاه مراد باشد و تشبیه در تاب - پیش رو دارند (صائب ه) رحم کن بر تلخکامان
 داده باشند باستی حال ماضی و موم و سوم را عجز از رحم تا نگرفته است پز پرده زنبوری خطار بگذارد
 مجاز و بعید از قیاس و اینم (اگر دو) (۱) و یکپو بوسه را پز (محمد سعید اشرف ه) پرده زنبوری
 آسمان - نذکر (ب) اندامی رات - موش (۳) شط بر رخسار زیننده است پز از قضای می است
 کالی گشتا - موش - آن عارض نقاب اینچنین پز (۳) آسمان - صاحب

پرده زون بر چپری - مصدر اصطلاحی - بر مان معنی سوم را مخصوص کند با (ب) بهار را
 بقول بهار و اندامی پرده بستن و نصب کردن را مراد (ب) گوید و بگذر معنی اول می فرماید که
 موکت عرض کند که موافق قیاس (میر خرم ه) (۳) نوعی از خیمه هم باشد که از پارچه پار یک
 فرش کشیدند و متق بر زوند پز پرده و پلیر بر اختر و تنگ سازند و خوا نه های طهام در آن گذارند
 زوند پز (اگر دو) پرده باندنها پرده قائم کرنا - تا از رحمت گسکان محمد خط باشد (میر خرم ه) (۳)
پرده زنبور - اصطلاح - بقول بر مان عنوان فلک پر زنگینهای زر پز زر و چون زنبور بر آواز
 و چنانگیزی و رشیدی و بهار و بجز و بند (ا) پرده است سر پز زانهم زنبور که از زور بود پز پرده شب
 از موسیقی (سیف اسفرنگی ه) مساز نوشته راه پرده زنبور بود پز (ملا جاسم مشهدی ه) سست
 از ری که نتوان ساخت پز نوای خانه عنقا ز پرده ره ما پرده زنبوری کس نیست پز در خانه آئینه
 زنبور پز صاحب بجر این را مراد ----- نپزد گس ما پز و هم او ذکر معنی دوم کرده می فرماید
(ب) پرده زنبوری گفته بگذر معنی اول میفرماید که از اهل زبان تحقیق پیوسته که پرده زنبوری

<p>پنج کہ خلی بار یک باشد و در ہند و متان چوں گویند و پنج رایج تعلق بان نباشد (اے رو) (۱) ایک خاص و پدر و ازہ ہای دالان و حجرہ ہندند و از حجرہ میدانشتر راگ - مذکر (۲) وہ جالی کا مختصر کڑا جو برقع میں سند و ہد (۳) پر وہ زنبوری دل را بسیار نفل اور انکھون کے مقابل لگا یا جاتا ہے مذکر (۳) دیکھو پر غسل چون خانہ زنبور بایر داشتن پڑ صاحب نیکیا آسمان (۴) با ایک جالی کی مسہری جو کہا نے</p>	<p>بر (ب) ذکر سنی سوم کردہ و صاحب جہانگیری در کے وقت کہ بیون سے بچنے کے لئے لٹکاتے ہیں بیونٹ ملحقات (ب) پر آئی سوم آورہ و خان آرزو و چراغ برایت بند کر (ب) بر معنی دویم قانع و در سراج (ب) بر معنی سوم نوشہ مولف عرض کند کہ (اے رو) دیکھو آسمان -</p>
<p>آسمان مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (الف) پر وہ ساختن مصدر اصطلاحی -</p>	<p>برایت بند کر (ب) بر معنی دویم قانع و در سراج (ب) بر معنی سوم نوشہ مولف عرض کند کہ (اے رو) دیکھو آسمان - (الف) مرکب اضافی و (ب) مرکب توصیفی است</p>
<p>و ہر دو زمینی مراد یکدیگر و معنی اول نظر بر آواز (ب) پر وہ ساز (الف) بقول بہار و ساز معروف کہ مثل زنبور آواز و ہد و معنی دوم نظر بحر یعنی (ا) راست کردن آہنگ و خواندن و بہ شبابست کہ سوراخہای آن پر وہ نشان غسل بر آغازیدن آن (خواجہ شیرازہ) مطرب چو پر وہ ماند کہ خانہ زنبور است و معنی سوم بشبابت ساز و شاید اگر بخواند پڑ از طرز شعر حافظ در بزم بغسل است کہ ستارگان بر آسمان آسمان را شاہزادہ پڑ مولف عرض کند کہ (۲) بمعنی بصورت نشان غسل ظاہر کنند و معنی چہارم ہم تحقیقی ہم کہ مراد پر وہ و حجاب کردن می آید موافق قیاس است کہ پر وہ کہ برای خواہنہای (جمال اصفہانی) امی ردای شب نقاب صبح طعام سازند از پارچہ سوراخ و ارد درست کنند صادق ساخته پڑ وی ز سنبل پر وہ گرو شقائق</p>	<p>برایت بند کر (ب) بر معنی دویم قانع و در سراج (ب) بر معنی سوم نوشہ مولف عرض کند کہ (اے رو) دیکھو آسمان - (الف) مرکب اضافی و (ب) مرکب توصیفی است و ہر دو زمینی مراد یکدیگر و معنی اول نظر بر آواز (ب) پر وہ ساز (الف) بقول بہار و ساز معروف کہ مثل زنبور آواز و ہد و معنی دوم نظر بحر یعنی (ا) راست کردن آہنگ و خواندن و بہ شبابست کہ سوراخہای آن پر وہ نشان غسل بر آغازیدن آن (خواجہ شیرازہ) مطرب چو پر وہ ماند کہ خانہ زنبور است و معنی سوم بشبابت ساز و شاید اگر بخواند پڑ از طرز شعر حافظ در بزم بغسل است کہ ستارگان بر آسمان آسمان را شاہزادہ پڑ مولف عرض کند کہ (۲) بمعنی بصورت نشان غسل ظاہر کنند و معنی چہارم ہم تحقیقی ہم کہ مراد پر وہ و حجاب کردن می آید موافق قیاس است کہ پر وہ کہ برای خواہنہای (جمال اصفہانی) امی ردای شب نقاب صبح طعام سازند از پارچہ سوراخ و ارد درست کنند صادق ساخته پڑ وی ز سنبل پر وہ گرو شقائق</p>

ساخته و (ب) اسم فاعل ترکیبی است از الف کند که اصل این سرای پرده بود مرکب اضافی
 (قاسمی گونا بومی) نمک شنبه بر مطرب طبل ساز و استعمال بقلب اضافت (عبدالقدیر تفتی) (ع)
 ز تار نو امطریش پرده ساز و (آر و و) الف (۱) بفرمان عالم مطاع ترقی و بستند پرده سرایشتر
 گلا در دست کرنا - گانا شروع کرنا (۳) پرده کرنا (۲) بقولش کنایه از مطرب مولف گوید که
 گاسنه والا - بجائے والا - پرده کرنے والا - اسم فاعل ترکیبی است از سر اسیدن (جمال الدین)

(۱) پرده سحر اصطلاح - پرده سحر سحر باشد سلمان (۵) مطرب گردون شہا پرده سرای تو

(۲) پرده سخن - سخن مولف باد و شخت ز آفتاب فریش سرای تو باد و

عروض کنند کہ فارسیان تشبیه استعمال این کرده اند (آر و و) (۱) سر پرده بقول آصفیہ - مذکر خیمہ
 مرکب اضافی است بہ تشبیه (ظہوری) (۵) عجب ویرہ (۲) مطرب -

نبا شد اگر راز شب نشینانش و برومی روز فند (۱) پرده سوختن مصدر اصطلاحی -

پرده سحر تنگست و (ملا قاسم مشہدی) (۵) وصال (۲) پرده سوز (۱) صاحب آصفی ذکر

جلوہ عشوق قاسم آسان نیست و شد خیال این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند

و بعد پرده سخن رفتم و محضی مباد کہ بہار ذکر (۲) کہ و رای معنی حقیقی یعنی افشای راز کردن ہم

بذیل پرده کرده (آر و و) (۱) پرده سحر (۲) پرده و (۲) اسم فاعل ترکیبی بقولش کنایہ از افشا

سخن و ترکیب فارسی صبح اور سخن کے لئے کہہ سکتے ہیں کنندہ راز - بہار (۲) را مراد پرده شکاف

پرده سرا اصطلاح - بقول بہار و بحر (۱) گوید معنی مذکور حیف است کہ سنا استعمال

خیمہ باشد کہ سر پرده ہم گویند مولف عرض پیش نہ شد معاصرین عجم بزبان نداشتند (آر و و)

(بهره جلد)

<p>(۱) افشای راز کرنا (۲) افشای راز کر لے والا - او پر وہ تحقیق شکاف پو خامہ دولت او پر وہ توفیق</p>	<p>پروہ شدن استعمال بمعنی پرده قرار یافتن کشای پو صاحب آصفی ذکر (پروہ شکاف حق) با سناد</p>
<p>و حاصل شدن است (ظہوری سے) زہری نجلت</p>	<p>بر اہست عرض انجم پر وہ شد آخر پو ظہوری رو</p>
<p>بمعنی افشای راز کر دن ہم توان گرفت (آوردہ)</p>	<p>نگردی از چه زخم مرہم مارا پو مولف عرض</p>
<p>دیکھو پر وہ سوز -</p>	<p>کنند کہ موافق قیاس است (آوردہ) پر وہ ہونا (الف) پر وہ شناختن</p>
<p>مصدر اصلا: صی -</p>	<p>حاصل ہونا -</p>
<p>صاحب آصفی ذکر</p>	<p>پروہ شرم استعمال بہار بذیل پر وہ ذکر</p>
<p>الف کردہ پسندان</p>	<p>این کردہ مولف عرض کنند کہ مرکب اضافی</p>
<p>استعمال پر وہ شناسان را آورده و بہار بہار کہ</p>	<p>است کہ پر وہ شرم - شرم باشد فارسیان شرم</p>
<p>(ب) گوید کہ (۱) کنایہ از مطرب باشند از نظامی</p>	<p>را پر وہ تشبیہ داده اند (خواجہ شیراز سے)</p>
<p>(۲) کنایہ از انسان کامل</p>	<p>مشو پر وہ شرم از فریب چشم او غافل پو کہ</p>
<p>ہو اور شکر ت پو (۲) کنایہ از انسان کامل</p>	<p>شہباز از نظر مسبقن شکاری در نظر دارو (آوردہ)</p>
<p>(صائب سے) پیش چشمی کہ شد از پر وہ شناسان</p>	<p>شرم کا پر وہ - پر وہ شرم - مذکر -</p>
<p>حجاب پو شاہدی نیست بہ از چہرہ خود مردم را پو</p>	<p>پروہ شکاف اصطلاح - بقول بہار</p>
<p>صاحب جہانگیری در مطقات (ب) را آورده</p>	<p>مراد از پر وہ سوز مولف عرض کنند کہ ہم</p>
<p>بذکر معنی اول نسبت معنی دوم گوید کہ کنایہ از عالم</p>	<p>فاعل ترکیبی است (عرفی سے) تاخن قدرت است - صاحبان برہان و جامع بذکر (ج)</p>

<p>انند بجزواله موید یعنی عارفان و اصحاب فراست</p>	<p>می فرمایند که مطربان و نوازندگان و کنایه از عارفان</p>
<p>مولف عرض کند که کنایه باشد و معنی</p>	<p>و صاحبان فهم و فراست هم - صاحبان سروری و موید</p>
<p>حقیقی این مطربان کار و کنایه از حقیقت</p>	<p>نسبت (ج) بر معنی اول قانع - صاحب رشیدی</p>
<p>شناسان کار (آر و و) دیگر پروده</p>	<p>هم (ج) را برود یعنی آورده - صاحب بحر نسبت</p>
<p>شناسان</p>	<p>(ج) با اتفاق برهان می فرماید که (م) یعنی منجمان</p>
<p>پرده صفایان اصطلاح - بقول است</p>	<p>هم - خان آرزو در سراج نسبت (ج) گوید که صحیح</p>
<p>بجزاله فرزندگ فرنگ نام پروده ایست از سبوق</p>	<p>بمعنی عاقلان و کار آگاهان و اول مجازی است</p>
<p>مولف عرض کند که مرکب اضافی است از</p>	<p>دوم حقیقی مولف عرض کند از حقیقین با کسانیکه</p>
<p>قبیل پروده حجاز که بجایش گذشت (آر و و) یکجا</p>	<p>(ج) را قائم کرده برسد استعمال رفته اند کار</p>
<p>راگ کا نام فارسی مین پروده صفایان همه عالمها</p>	<p>بی کار کرده اند و ضرورت قیام (ج) اصلا نیست</p>
<p>یهه اصفهان کا ایجاد ہے -</p>	<p>که جمع (ب) باشد و (ب) اسم فاعل ترکیبی است</p>
<p>پرده صورت اصطلاح - بقول صاحب</p>	<p>از (الف) و معنی اول حقیقی است و دیگر همه معانی</p>
<p>روزنامه بجزاله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار مبنی</p>	<p>بر سبیل مجاز نمیدانیم که خان آرزو چگونه معنی کار آگاهان</p>
<p>تصویر باشد مولف عرض کند که فارسی جدید</p>	<p>را حقیقی گفت (آر و و) (الف) گانا (ب) (ا)</p>
<p>باشد و دیگر هیچ - مرکب اضافی است که پروده صورت</p>	<p>مطرب (۲) انسان کامل - عاقل (۳) پنجم (ج)</p>
<p>صورت باشد و صورت را پروده نقش تشبیه است</p>	<p>ب کی جمع -</p>
<p>که نقش هم گو یا پروده ایست (آر و و) تصویر موث -</p>	<p>پرده شناسان کار اصطلاح - بقول</p>

پرده عراق

اصطلاح - بقول بحر و بهار
 و انند نام نوائی از موسیقی مولف عرض کند
 که از قبیل پرده چهارم که گذشت مرکب اضافی است
 یعنی نیست که ایجاد این نواز عراق باشد (آردو)
 فارسی میں پرده عراق ایک راگ کا نام ہے۔ مذکور۔
 و انستم پو کہ عشق از پرده عصمت برون آرد و اینجا

پرده عشاق

اصطلاح - بقول بحر و بهار
 و انند نام نوائی از موسیقی مولف عرض کند که
 دو معنوں میں مستعمل ہو سکتا ہے (۱) پرده بکر (۲)
 یعنی نیست که این قسم نواز که صراحت مزید آن
 پرده - حجاب - آڑ - مذکور۔

پرده عشقی

اصطلاح - بقول بحر و وارسته
 و انند نام طبعه از طبقات ہفتگاہ چشم کہ طبعه و عنید
 و شبکیہ و عنکبوتیہ و شیمیہ و صلبیہ و قرنیہ باشد
 و انند علم (آردو) فارسی میں پرده عشاق ایک
 خاص راگ کا نام ہے۔ جسکی تعریف مزید معلوم
 نہ ہو سکی غالباً یہ عشاق عجم کا ایجاد ہو گا یا انکو
 (عالی) مرا کہ جام چون گس شده است چشم و

پرده عصمت

اصطلاح - بہار بدیل پرده
 سزا میں پیش کردہ از معنی ساکت مولف عرض
 کند کہ مرکب اضافی است (۱) یعنی حقیقی یعنی پرده
 ان عام بود و مرکب اضافی و این خاص است
 تعلق جسم زن کہ ذریعہ عصمت است کہ از دریدہ
 شدنش عصمت باقی نماند و از الہ بکرمی شود
 پرده عنکبوت
 اصطلاح - بقول بحر و انند

<p>(۱) تنبیده عتکبوت و (۲) نوعی از علل چشم مولف</p> <p>عرض کند که معنی اول حقیقی است و معنی دوم مجاز نوشته اند مولف عرض کند که الف مرکب آن که چون در پرده اول مرض لاسخ شود و آب اضافی است و (ب) مرکب توصیفی و هر دو کنایه فرود آید پرده اول مشابه پرده عتکبوت می شود یعنی نظر از فلک چهارم که عیسی بر پرده فلک چهارم است آب همچون گسی می نماید که در شش گرفتار شود و جای آن (آردو) چو تھا آسمان - مذکر -</p>	<p>(ب) پرده عیسی گرای را بر همین معنی</p>
<p>معنی استعاره باشد از معنی اول (آردو) (۱) پرده غفلت اصطلاح - کنایه باشد</p> <p>مکڑی کا جالا - مذکر (۲) موتیابند - بقول اصفیه از غفلت که غفلت را پرده تشبیه و او اندو بندی - اسم مذکر - آزار نزول ما جو آنکه کپڑا پرده غفلت که اضافی است که پرده غفلت - غفلت واقع ہوتا ہے اس سے آنکہ بظاہر پر نور اور باشد بہار پدیل پرده سندان آورده اثر باطن میں بے نور ہوتی ہے (معروف ہ) موتیابند (ابو طالب کلیم) غافلان را پرده اپنی جب سے ہو گیا اک آنکہ میں ؛ چون صدف غفلت بود در آستین ؛ پای خواب آلود و عذر رونے میں روز و شب گہراک آنکہ سے ؛ لنگ پیدا می کند ؛ مولف عرض کند کہ مولف</p>	<p>پرده غفلت</p>
<p>(الف) پرده عیسی اصطلاح - بقول رشیدی قیاس است (آردو) پرده غفلت کا پرده - مذکر</p> <p>(ب) جہانگیری در لطائف کنایہ از آسمان چهارم پرده عجب اصطلاح - مرادف (پرده)</p> <p>(نظامی) ہ) پارہ کن این پرده عیسی گرای ؛ پہنان) مولف عرض کند کہ ما اشارہ این تا پر عیسیست بر یوزر پای ؛ صاحبان بران ہمدرا بخاکر وہ ایم - معاصرین عجم بر زبان دارند و بحر و اند - (آردو) پرده غیب کہ سیکتہ ہیں - مذکر -</p>	<p>پرده عیسی</p>

<p>پرده فانوس اصطلاح چهارروانند بر که برای مصدر الف سندکمال پیش کرد (اورد) محروف قانع مولف عرض کند که مرکب اضافی الف و پ پرده چوژنا -</p>	<p>است که پرده فانوس - فانوس باشد فارسیان فانوس شمع بر پرده تشبیه داده اند (ظهوری) شمع</p>
<p>پرده قمری اصطلاح - بقول برهان و بحر ورشیدی و (چهارنگیری در ملحقات) و بهار و سراج</p>	<p>مغفل گو بر انگن پرده فانوس نازک نیست جاویدک</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>از پس پروانه پرور پر کشد (اورد) فانوس کا</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>پرده - مذکور پرده فانوس ہی بت ترکیب فارسی</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>که سکتین - مذکور</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>
<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>	<p>پرده قمری نام پرده ایست از بسویقی (سعدی بضم قاف نام پرده ایست از بسویقی (سعدی</p>

از (صائب ش) ما پرده های آبله پای خود ز رشک	اصطلاح - صاحب بحر (الف) پرده کشا
بر روی خارهای منیلان کشیده ایم (طوری ش)	نسبت امانت گوید که معنی (ب) پرده کشا
ککش پرده بر چهره ای رشک ماه که دارد نقاب از هجوم نگاه (طالب آملی ش) کشید پرده ز رخ	آشکارا کننده و بهار بند که الفت بزایه تکتانی در آخر تینفرازی منقل نگارش که افشا کننده راز است
لاله فرصت است تو نیز ز روی داغ بر انگن	مولف عرض کند که (ب) معنی حقیقی (ا) دور کردن
نقاب مشکین را که بهار صراحت فرید کند که بدون پرده از گل رخسار اندکی آبی نما پشته دیدار آناه	پرده باشد بصله از (فغانی شیرازی ش) بکشای پرده از گل رخسار اندکی آبی نما پشته دیدار آناه
روزی که چرخ پرده نیلوه فری کشید و به چاره آن راز کردن داخل همین معنی است و الف اسم فاعل کسی که درون حصار ماند (سمیدای سراده ش)	و (۲) کنایه یا شد از آشکارا کردن چیزی و افشای (ه) روزی که چرخ پرده نیلوه فری کشید و به چاره آن راز کردن داخل همین معنی است و الف اسم فاعل کسی که درون حصار ماند (سمیدای سراده ش)
گرم عتاب چون شود دیده پیشم از رخسار پرده را از کردن و الف اسم فاعل کسی که درون حصار ماند (سمیدای سراده ش)	ترکیبی است بهر معنی (۳) امر حاضر بهم (آر و و) گرم عتاب چون شود دیده پیشم از رخسار پرده الف (۱) پرده هستان و والا (۲) افشای رازگر کشند مردمان چون شود آفتاب گرم (مولف
پرده چوژرنا (۲) پرده هستانا -	والا (۳) (ب) کا امر حاضر (ب) (۱) پرده هستانا معنی کند که موافق قیاس است (آر و و) (د) (۱) (۲) و افشای رازگرنا -
پرده گر اصطلاح - بقول بهار محزون مولف	پرده کشیدن مصدر اصطلاحی - بقول
معنی کند که معنی پرده ساز است اسم فاعل ترکیبی	بهار و بحر و انند (۱) معنی پرده بستن و (۲) پرده
معنی در پرده مخفی کننده و پرده کننده (شیخ اوحدی)	کشادن هر دو آمده و فارق در رادو تین ذکر صلح معنی در پرده مخفی کننده و پرده کننده (شیخ اوحدی) است که معنی اول صلح آن برمی آید و معنی دوم (ه) در پیرزن نگه کن و آن چرخ پرده گر که چرخ

پیرزن گمی ای چرخ پرده در پو صاحب اندامین بوقشی که بلبلان سحر پنهان بر سر گل پرده های تر گیند
 را مرادف پرده ساز گفته مولف عرض کند که صاحب بجز بکر معنی اول و دوم گوید که (۳) بی شرمی
 از قبیل چاره گرد و امثال آن موافق قیاس است نمودن و (۴) بی روی گردن و (۵) آشکارا
 مقابل پرده در (آر و و) پرده و اسنه والا پرده کرکے والا گردن صاحب مویذ بکر معنی سوم و چهارم نسبت
 پرده گردیدن استعمال صاحب آصفی معنی پنجم می نماید که مرادف پرده برگرفتن است
 ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند صاحب جامع بر معنی سوم و پنجم تاق - مولف
 که (۱) ستر و حجاب شدن است و مجاز (۲) ذریعہ سخن کند که همه موافق قیاس است (آر و و) و (۳) و یکپو
 قرار یافتن (کمال اصفهانی ۵) بر زبانم همه آن پرده کشیدن کے پہلے اور دوسرے معنی (۲) و یکپو
 ران تو خدا یا که بچشر پو رشتنگار می مراد پرده غفران پرده ساختن کے پہلے معنی (۳) بی شرمی کرنا (۴)
 گرد و پو (آر و و) (۱) پرده ہونا (۲) ذریعہ قرار پانا بی روی کرنا (۵) آشکارا کرنا - ظاہر کرنا -
 پرده گرفتن مصدر اصطلاحی - بقول بہار پرده گل اصطلاح - بہار تبدیل پرده اندامین
 (۱) معنی پرده کشیدن بہر دو معنی (۲) پرده ساختن کہ وہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ
 صاحب اندک گوید کہ راست گردن آہنگ و خواندن و آغاز کتابہ باشد از ادوات گل (میز راضی و انش
 ہم محمد قلی سلیم ۷) چه عجب گرفتار شد حرفان آگشتہ (نیمت پابست حسن صوت مرغان چمن پو جلوه ہا
 نغمہ بر چہرہ خود پرده اعجاز گرفت پو (میز خسرو ۷) در پرده های گل تماشا می کنم پو (آر و و) و یکپو
 سوسن آبد بر لب جوی در بانہا نو نہاد پو بیل آبد برگ گل کے دوسرے معنی -
 بر سر گل پرده های تر گرفت (دولہ ۷) بہار یادہ پرده گلیم اصطلاح - بقول بہار و یکپو

<p>انند بکاف فارسی نوعی از گلیم که عیار آن دارند - پرده مشکین اصطلاح - بقول بهار و بحر (۱)</p>	<p>(صائب) شیطان دلیر بود تو ز حال خراب تست</p>
<p>رومال سیاه که در آشوب چشم بر چشم بنزدند لااوی</p>	<p>دزدیست اینک پرده گلیمش ز خراب تست (دلدرد) (۲)</p>
<p>پرده مشکین چشمش شوقش بسته است آن نگار</p>	<p>خط شبیرنگ که در حسن بتان را خطر است</p>
<p>یا شده است از نات آهوی ختن مشک اشک او</p>	<p>ترا پرده گلیمی دیگر است (شیخ علی قلی فائز) (۳)</p>
<p>دارسته بدگر معنی بالا گوید که مراد (پرده نیلوفری)</p>	<p>در پرده دل زمان بت عیار و نیم است</p>
<p>که می آید و به نقل سند بالا گوید که غری طویل است</p>	<p>مژه بر هم زدنش پرده گلیم است</p>
<p>در آشوب چشم معشوق گفته مولف عرض کند</p>	<p>چراغ هدایت ذکر این کرده مولف عرض کند که (۴)</p>
<p>یعنی حقیقی است یعنی پرده سیاه معنی اول</p>	<p>گلیمی را نام است که عیار آن در شب آن را برجم</p>
<p>مجاز آن به تخصیص معنی - مرکب توصیفی است معاصر</p>	<p>کنند و خود را از نگاه مردم مخفی کرده عیاری گفته</p>
<p>بیم این را برای بینک نیلگون هم گویند که استعما</p>	<p>(آه رو) ده کس جو چو ررات بین او که چوری</p>
<p>آن بجای آن آشوب چشم می شود (آه رو) (۱)</p>	<p>گرفته بین - موث -</p>
<p>و کالی نقاب جو آشوب چشم که زمانه بین آنکند</p>	<p>پرده گوش اصطلاح - بقول بهار معروف</p>
<p>پرده است یعنی - موث - و نیل بینک جو آشوب</p>	<p>مولف عرض کند که پرده فطرت که در گوش است</p>
<p>که ترانه بین سنگین موث (۲) کالای پرده - مذکر -</p>	<p>(نهوری) حکایت تو به یزیم مگر به پرده گوش</p>
<p>اصطلاح - بقول بهار و انسد</p>	<p>که حرف نوار و پری جملگی نماله شود (آه رو) کان</p>
<p>و فطوس مشریده انسانی است و نوار سیاق (۳)</p>	<p>پرده - مذکر -</p>

<p>ارواح شریه را نیز خوانند - صاحب بجز گوید که مراد پرده اهریمنی است که گذشت مولف عرض اختیار کردن و پرده کردن و در ب) بقول برهان کند که موافق قیاس است و اشاره این بر (پرده) (۱) مستوره و خلوت نشین و فرماید که (۲) مردم اهریمنی گذشت (اگر دو) (۱) و دیگر پرده اهریمنی گیلان سرحد نشینانی را گویند که در تخت فرمان سالاران باشند - چهار بر (ب) گوید که مثل پرده (۲) شریه روحین - موتث -</p>	<p>پرده ناموس اصطلاح - بقول اتند بحواله فرہنگ فرنگ معروف مولف عرض و لهذا اطلاق پرده نشین بر چیزی مستور نموده کند که مرکب اصنافی است (۱) یعنی پرده عصمت بخلاف پرده‌گی که اطلاق آن جز بر زن مستورین یعنی حقیقی و (۲) مجازاً پرده شرم که شرم را پرده صاحب بجز مستور و خلوت نشین قانع و صاحب تشبیه داده اند یعنی پرده ناموس - ناموس باشد ناصری هم بجز بانس (حافظ شیراز) در کار (خواجہ شیراز) عشق در پرده ناموس ہفتم کلاب و گل حکم ازلی این بود و کاین شاهد بازاری غافل و کز فالوس بود پرده رسوائی شمع و وان پرده نشین باشد مولف عرض کند که (شرحی) پرده ناموس بندگان بگناه فاحش اسم فاعل ترکیبی است و معنی اول موافق قیاس ندود (اگر دو) (۱) و دیگر پرده عصمت (۲) و دیگر پرده شرم و معنی دوم هم استعمال درست باشد ازیکه (الف) پرده نشین مصدر اصطلاحی - نشینان در پرده باشد و حکم سه سالاران بیرون (ب) پرده نشین صاحب آصفی ذکر می آیند (اگر دو) الف پرده سے میں بیٹھا پرده (الف) کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که (اگر ب) (۱) پرده نشین کہہ سکتے ہیں وہ شخص</p>
--	--

<p>چو پرده کرے۔ خلوت نشین۔ خلوت میں بیٹھنے والا صاحب مویذ بر معنی دوم تان مولف عرض کند</p>	<p>(۲) وہ فوج جو سرحد پر مخفی رہتی ہے جو سپہ سالار کہ آری یعنی بار تعالیٰ و پرودہ و سر پرودہ و بارگاہ کے حکم میں رہتی ہے۔ موث۔</p>
<p>بجائیش گذشت موافق قیاس است (اگر دو)</p>	<p>پروہ نشینان اصطلاح۔ بقول جہانگیری (۱) خلوت نشین اور محرم اسرار اور اولیا اللہ جو در لطقات (۱) کنایہ از ملاکہ مقربین صاحب و شیدائی جو مخفی ہوں۔ مذکر (۲) فرشتے۔ مذکر۔</p>
<p>پروہ نشینان کار اصطلاح۔ بقول</p>	<p>پروہ نشینان (۲) یعنی خلونیاں و (۳) دلبران</p>
<p>محرمان اسرار۔ صاحب مویذ بچوالہ قنیہ می فرماید کہ معنی ترکیبی آنکہ در پرودہ نشستہ باری سنیہ</p>	<p>پروہ نشینان بوفاد و شکرگت پود پرودہ بچر معنی محرمان اسرار۔ صاحب مویذ بچوالہ قنیہ</p>
<p>چنانچہ بعض ملائکان مقرب و در نسخہ دیگر گوید کہ آنا کہ در پرودہ نشستہ کار می کنند مولف عرض</p>	<p>شناسان نوا و شکرگت پود صاحب مویذ بر معنی اول دوم تان مولف عرض کند کہ معنی دوم حقیقی است و معنی اول و سوم مجاز آن جمع پروہ نشین۔</p>
<p>معلوم میشود کہ محققین بالاسندی یافتہ باشند کہ در ان لفظ کار مستعمل شدہ باشد و غور بر معنی</p>	<p>و ازینکہ ملائکہ بنظر نمی آیند۔ فارسیان بدین اسم مویذ کہند بخیاں ماکار را داخل اصطلاح کردن مضمون کردند و ہم چنین دلبران ہم کہ در پرودہ می باشند بدین اسم موسوم شدند (اگر دو) (۲) فرشتے۔ مذکر۔</p>
<p>محرمان اسرار و اولیا می ستور و (۲) ملائکہ اسم است کہ نقل سند ہم نکردند تا پرودہ از روی کار بر می داشتیم۔ دیگر ہمہ محققین اہل زبان ازین ساکت</p>	<p>پروہ نشینان بار اصطلاح۔ مکرہ لفظ کار را داخل اصطلاح کردند و حیث بقول بر بان و بجز (۱) کنایہ از خلوت نشینان است کہ نقل سند ہم نکردند تا پرودہ از روی کار</p>

<p>مولف گوید موافق قیاس است (آردو) و یکسو پرده نظر - پرده نگه بی کلمه سکتے ہیں - مذکر -</p>	<p>(آردو) و یکسو پرده نشینان بار - پرده نشین گشتن مصدر اصطلاحی - یعنی</p>
<p>پرده کردن و پرده دار شدن است مرکب با هم پرده نهادن مصدر اصطلاحی - حساب</p>	<p>فاعل ترکیبی پرده نشستن و مصدر گشتن مولف عرض کند که موافق قیاس است (نهوری ه)</p>
<p>عرض کند که معنی پرده کردن است بصله بر (رضی) از آن پرده نشین گشته که در کوی ملامت پوینگامه اریتمانی ه) اگر نه نبی پرده بر رخ چون آفتاب پو</p>	<p>رسوای مستور نه گنجد پو (آردو) پرده کرنا - دای بروز شکیب دای بصیر و قرار پو (آردو)</p>
<p>پرده کرنا - نقاب مننه پرده النا - پرده نیلگون اصطلاح - بقول برهان</p>	<p>پرده دار هونا - پرده نظر استعمال بقول بهار معروف</p>
<p>مولف عرض کند که پرده نظر باشد که قاریا و (جهانگیری در لطیحات) و بحر و موسید و رشیدی</p>	<p>نظر را بر پرده تشبیه داده اند و مقصود بهار جزین و سراج کتایب از آسمانست مولف عرض نباشد (صائب ه) بر حسن میثال تو در پرده کند که موافق قیاس است مرکب توصیفی (آردو)</p>
<p>نظر پو محض درست می کند از جو هر آینه (آردو) و یکسو آسمان - مذکر - پرده نیلوفری اصطلاح - بقول بحر و بهار</p>	<p>پرده نظر به ترکیب فارسی کلمه سکتے ہیں - مذکر - پرده نگه استعمال - مرادف پرده نظر است</p>
<p>واشند و وارسته مرادف پرده مشکین (صائب) و بس (نهوری ه) کدام عیب که عریان چوراز ه) نرگس میگون او از پرده نیلوفری پو پنهانید</p>	<p>عاشق نیست پو پرده نگه اول زمان هنر پوشند پو چون شفق از دامن شب های تار پو همچو ابر کعبه</p>

<p>داروگر بهادر آستین پودر نیلو فرمی برگوشه ابرو یار پودر (بابا فغانی) آه کان ابرو کمان چشم سیه از ناز بست پودر نیلو فرمی برنگس غماز بست پودر</p>	<p>تا شایا استعمال کنند و بر در خانه با هم آدینان نمانند (آردو) رنگین تصاویر کے پروسے - رنگ استعمال - صاحب آصفی</p>
<p>دارست نسبت سند اول صراحت کند که این غولی است طویل که در آشوب چشم معشوق گفته مولف عرض کند که مرکب توصیفی است بمعنی حقیقی پودر که</p>	<p>ذکر این کرده از معنی ساکت و سندی که از کمال اصفهانی پیش کرده برای (پودر فرو هلیدین) است (ب) نه مرد عشق تو بودم من اینقدر درم پودر</p>
<p>رنگ نیلو فری دارد و معنی اول الذکر مجاز آن و مجازاً برای پودر چشم هم (آردو) دیگر پودر مشکین پودر چشم</p>	<p>ولی بدیده فرومی بلد قضا پودر پودر محض میاد که (فرو هلیدین پودر بدیده) بمعنی انداختن</p>
<p>پودر وار استعمال - بقول بهار بو اوز عالم</p>	<p>باشد بر چشم و هلیدین مراد است</p>
<p>رقه وار و جامه وار (نظامی) پرندهی چنین</p>	<p>ازین ترادف لازم نمی آید که استعمالات و مشتقات</p>
<p>پودر وار سن کنم پوزگر در جهان رسنگارش کنم پودر مولف عرض کند که بمعنی لائق پودر باشد که در سبزی</p>	<p>یکی را برای دیگری و اینم محقق پسند ترادف را چیزی که در غلط انداخت کم غوری محققین مصفا</p>
<p>لائق آید چنانکه گوشتوار (آردو) پودر یک لائق -</p>	<p>است که بر مصدر بهشتن مضارعش بلد نوشته اند</p>
<p>پودر های روغنی اشکال اصطلاح</p>	<p>و خیال کردند که بلد مضارع هلیدین است و مصفا</p>
<p>بقول رهنما بجو که سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار پودر های که بران تصاویر رنگین باشد مولف</p>	<p>بهشتن سالم التصریف است بحث کاوش بجایش</p>
<p>عرض کند که بمعنی حقیقی است و اینقسم پودر با در کنیم (آردو) پودر چه پودر نا - پودر و ...</p>	<p>پودر پودر نا - پودر و ...</p>

پرده هفت رنگ اصطلاح بقول برهان

می توان و (پرده هفت رنگ) را که واحد است
 و بحر و موسیق (۱) کنایه از هفت آسمان باشد چه هر که
 بزنگیت چنانچه صاحب کتب الاحبار از تورات
 نقل کرده که آسمان اول از سنگ خارا است و
 دوم از فولاد و سیم از مس و چهارم از نقره و پنجم از طلا و ششم
 از زبرجد و هفتم از یاقوت و الله اعلم و (۲) هفت
 طبقه زمین و (۳) دنیا و عالم - مذکر -

پرده یاقوت اصطلاح بقول برهان و بحر

بهار و (جهانگیری در ملحقات) و رشیدی (۱) نام
 بر فلک و دنیا قانع و صاحب جهانگیری در ملحقات
 بر معنی سوم اکتفا کرده - خان آرزو در سراج این
 را مخصوص کند با معنی اول و (پردگی هفت رنگ)
 را بمعنی سوم گوید (نظامی ۵) برون آی زمین
 پرده هفت رنگ که زنگی بود آینه زیر رنگ
مولف عرض کند که (پردگی هفت رنگ) نازکش از جامه گلنار
 به تعبیر معنی بجایش گذشت و بنیال ما تعیم اصل است
 که دنیا و عالم شامل است بر هفت روز و هفت
 روز بر هفت ستاره و لفظ هم برای واحد است
 اگر هفت آسمان را پرده های هفت رنگ گویند که جرم هم پرده را ماند (آر و و) (۱) ایک خاص

راگ کا نام فارسی میں پروہ یا تو تہ ہے۔ جس کا ہندی کردہ (منہ س) جانی کہ عقاب پر بریزد پڑ
 ترجمہ معلوم نہ ہو سکا۔ مذکر (۲) یا قوت کا جرم۔ مذکر۔ از پستہ ناتوان چہ خیزد پڑ **مولف عرض**
 (الف) پورے نخت | الف۔ بقول مؤید یعنی عاجز کہند کہ الف ماضی مطلق (ب) و معنی دوم (ب)
 (ب) پورے نخت | شد و (ب) بقول بھر (۱) حقیقی است و معنی اول مجاز آن و (الف)
 عاجز شدن و مجرور کردن از علالت۔ صاحب انند ہم شامل باشند برہر و معنی ماضی (ب)
 گوید کہ (۲) کر نیز کردن و پر فشنون مرغان است (۱) عاجز ہوا (۲) پر چھاڑا (ب)
 و کنایہ از عاجز شدن۔ صاحب اصفی ذکر ہر و معنی (۱) عاجز ہونا (۲) پر چھاڑنا۔ ویکہ پورے

پورے | بقول برمان بضم اول و سکون ثانی و زامی نقطہ وار (۱) آن باشند کہ بر روی سقرات
 و دیگر نشینند یا بعد از پوشیدن ہم رسد و (۲) اچھے زمان بخود برگیرند و (۳) لیتھ دوات را نیز گویند
 صاحب ناصری این را مرادون پرزہ گفته مذکر معنی اول گوید (۴) کاغذ بقماش را نیز گویند و کہ
 معنی دوم و سوم ہم کردہ۔ صاحب سروری بر معنی اول قانع (انوری ۱۵) از چہ خیزد و در سخن حشو
 از خطایینی طبع پڑ و چہ خیزد پر زبرد یا زنا جنستی لاس پڑ صاحب رشیدی ہم این را مرادون پرزہ
 نوشته مذکر معنی اول فرماید کہ پارہ از جامہ و شیا و این غالباً مقصودش از معنی دوم باشد
 و گوید کہ فرزجہ معرب آنست۔ صاحب مؤید مذکر معنی اول و دوم و سوم کردہ **مولف عرض**
 کند کہ این مخفف پرزہ می نماید و صراحت ماخذش بجای خودش کنیم (۱) ویکہ پورے کے
 تیسرے معنی (۲) حیض کا لثہ۔ بقول اصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر چھٹرا۔ حیض کی گدی۔ وہ کپڑا
 جس سے حیض کو صاف کریں۔ دکن میں صرف لثہ کہتے ہیں (۳) وہ صوف جو دوات میں ڈالنے

(۱۰۵۶۱)

تا که قلم پر سیاهی زیاد نه آسے پاسے - مذکر (۳) کبر او بر قماش کاغذ پر پروان ہون اور ناصاف ہون۔ مذکر

پرزاع اصطلاح - (۱) بمعنی حقیقی و (۲) ازین لغت ساکت و صاحب محیط کہ محقق مفروضات

استعارہ از سومی سیاہ مولف گوید کہ موافق طلب است فکر این کرده و (۲) بقول خان آرزو قیاس است (ظہوری سلط) دولت تہادہ رو بطریق

بضر عشق بطلق ہمای بر سرش از پرزاع باد و ہر ہمہ متفقین ازین ساکت و اگر سند استعمال پیش (نظامی سلط) مرابرت بارید بر پرزاع بوشاید

چو بلبل تماشای باغ بؤ (آر و و) (۱) کوئے کے (آر و و) (۱) ایک دوئی گوند سسکی حقیقت کمال پر - مذکر (۲) کالے بال - مذکر۔ معلوم نہ ہو سسکی مذکر (۲) دیکھو پرزودہ کے دونوں تھے

پرزہ بان اصطلاح - بقول انسد بکوالہ

مویذ یعنی تیز زبان مولف عرض کند کہ دیگر ہم پرواز کردن و (۲) مشتاق و آمادہ بودن بر سکا محققین ازین ساکت معاصرین عجم بر کاری (میر و خسرو سلط) پرزودن آن بہ کہ سمائی

زبان نہ ارند۔ بدون سند استعمال این را تسلیم بود بؤ پرزودن مرغ ہوائی بود بؤ (میرزا صالح زکینم) (آر و و) تیز زبان (لغات) بقول آصفیہ (غشی سلط) نہ تہادری قلم کہ بستہ است شمشیرش بؤ

چرب زبان - لسان - باتونی - باتون - کہ در ترکش برای کشتنم پر می زند تیزش بؤ صاحب پرزو اصطلاح - بقول انسد بکوالہ فرہنگ فرنگ سلط (در کام شعلہ دم بشمار او فتادہ است بؤ

پرزو اصطلاح - بقول انسد بکوالہ فرہنگ فرنگ سلط (در کام شعلہ دم بشمار او فتادہ است بؤ

بفتح اول و ثالث (۱) نوعی از دو باشند یا نہ صیح پر می زند ہنوز زخامی کباب ما بؤ مولف مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ متفقین فارسی زبان

<p>مجاز آن (اگر دو) (۱) پرواز کرنا - اژدنا (۲) پرزوه اصطلاح - بقول بهار و بحر لود مشاق هونا - آماده هونا - معروف آنکه داغ چچیک بر روی وارد مرادند</p>	<p>مجاز آن (اگر دو) (۱) پرواز کرنا - اژدنا (۲) پرزوه اصطلاح - بقول بهار - بقول اول و مشاق هونا - آماده هونا - معروف آنکه داغ چچیک بر روی وارد مرادند</p>
<p>پرزوه اصطلاح - بقول بهار - بقول اول و فتح نذای هجه (۱) شافه در سیمان و جامه که کشته زنانه از و اله چختن نان را این کرده پر مرغ در آن می نهند بر دارند و فرزند معروف این و فرزند جمع فرزند (حکیم شغالی در جوسه) نسخه پرزوه ز من می خواست و آنرا نان پرزوه گویند (ملاحظا بر غنی) پروانه کردم این شافه ساز و آدر است و فرماید که عبت پرزوه بر گورخ شمع و در پیش رخت شمع (۲) گره با سکه بر روی جامه یا محل بنویسند فلک پرزوه روی و (قطام خان معجزه) تاصنع و این را اگر که با لقمه و لاس نیز گویند هولفت از ل نیکو و بد دهنر نگاشت و یک پرزوه رو عرض کنند که بخمال ماه همین است اسم جادو داری چون تو درو هم ندانست هولفت عرض کنند که ز بان معنی لغتی این یعنی پر کرده شده و کنایه از اسم فاعل ترکیبی است و هر دو محققین بالا صراحتا شافه و پارچه گفته که زنان فرخ خود را بزمانه حیض از آن پرزوه تا در از نریز و پرزوه که گذشت و پرزوه که بهار متقاضی فتح اول است - مای گویم این می آید محقق این و معنی دوم هم اسم جادو است را با لقمه خوانم و معنی حقیقی این بسیار زده و نظر بیشتر خوب است و نخل آنرا پرزوه گفته و عجیب نیست روی که بر آن داغ های چچیک باشد گویا که پرزوه که به همین معنی گذشت محقق این باشد (اگر دو) بسیار ناچار است و الله اعلم بحقیقه الماخذ - (۱) و یک پرزوه که دو سر معنی (۲) و یک پرزوه که یک سر معنی (اگر دو) چچیک زده چهار - مذکر -</p>	<p>پرزوه اصطلاح - بقول بهار - بقول اول و فتح نذای هجه (۱) شافه در سیمان و جامه که کشته زنانه از و اله چختن نان را این کرده پر مرغ در آن می نهند بر دارند و فرزند معروف این و فرزند جمع فرزند (حکیم شغالی در جوسه) نسخه پرزوه ز من می خواست و آنرا نان پرزوه گویند (ملاحظا بر غنی) پروانه کردم این شافه ساز و آدر است و فرماید که عبت پرزوه بر گورخ شمع و در پیش رخت شمع (۲) گره با سکه بر روی جامه یا محل بنویسند فلک پرزوه روی و (قطام خان معجزه) تاصنع و این را اگر که با لقمه و لاس نیز گویند هولفت از ل نیکو و بد دهنر نگاشت و یک پرزوه رو عرض کنند که بخمال ماه همین است اسم جادو داری چون تو درو هم ندانست هولفت عرض کنند که ز بان معنی لغتی این یعنی پر کرده شده و کنایه از اسم فاعل ترکیبی است و هر دو محققین بالا صراحتا شافه و پارچه گفته که زنان فرخ خود را بزمانه حیض از آن پرزوه تا در از نریز و پرزوه که گذشت و پرزوه که بهار متقاضی فتح اول است - مای گویم این می آید محقق این و معنی دوم هم اسم جادو است را با لقمه خوانم و معنی حقیقی این بسیار زده و نظر بیشتر خوب است و نخل آنرا پرزوه گفته و عجیب نیست روی که بر آن داغ های چچیک باشد گویا که پرزوه که به همین معنی گذشت محقق این باشد (اگر دو) بسیار ناچار است و الله اعلم بحقیقه الماخذ - (۱) و یک پرزوه که دو سر معنی (۲) و یک پرزوه که یک سر معنی (اگر دو) چچیک زده چهار - مذکر -</p>

<p>بند که معنی دوم نسبت معنی اول گوید که بمعنی مطلق پاره از جامه و غیره و فرمایند که خبط عظیم برهان و است که بمعنی شیاف نوشتند مولف عرض کند که هرگاه محققین از زبان اعنی سرور می و ناصر می با معنی بیان کرده رشیدی و برهان اتفاق کرده اند خطب خان آرزو است نه رشیدی و برهان حقیقت این است که این مخفف پرزده باشد چنانکه اشاره این همه را اینجا کرده ایم (آر دو) و یکم پرزده -</p>	<p>استعمال - چهار گوید و مانند بدنبالش پوید که معروف چون می پرزور (صائب ه) از که ورت می کند دل را سبک رطل گران نعم چو زور آرد می پرزور می باید کشید؛ مولف عرض کند که بمعنی پر طاقت است و بس (آر دو) پرزور که سکت بین یعنی طاقت و - زیاد طاقت رکنه والا -</p>
<p>پرزینت و اسباب استعمال بقول روز نامه حویلی که از زینت و اسباب پر بود عرض کند که این محاوره ایست که لفظ حویلی حد شد مثلاً معاصرین عجم گویند که "او میر سیت که پرزینت و اسباب دارد" یعنی خانه دار پر از زینت و اسباب (آر دو) آراسته حویلی - مویش په که نه یونند اصطلاح - بقول برهان و ج وسراج نفتح اول و سکون ثانی و ثالث به تمل رسیده و او مفتوح بنون و وال بعد زده</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و رشیدی بر وزن هرزه (ا) شیاف را گویند که عوام شاف خوانند و (۲) بضم اول پرزی باشد که بر روی سفرلات و جامه ابریشینه و امثال آن بهم رسد صاحب سرور می بر معنی اول قانع - صاحب نام این را احرادت پرزگفته (انوری ه) از چه چیز در سخن حشو از خطابینی طبع؛ از چه افتد پرزده بر و سباز نا جنسی لاس؛ و ارسته بند که هر دو معنی یا لا از کلام شقائی برای معنی اول سند گیرد که نقلش بر (پرزده) کرده ایم - خان آرزو در سر</p>

<p>بمعنی صریح باشد که در مقابل ر مزو ایماست صاحب و سندی که پیش شد ازان پیدا است که حکیم قطران پرتک ناصر ی ذکر این گوید که در فرنگها ندیدم مولف عرض کردن را یعنی گریه کردن استعمال کرده و صاحبان کند که اسم جامد فارسی قدیم است و قول صاحب تحقیق نمی دانند که معنی (پرتک) که موضوع شان است جامع که محقق اهلزبانست اعتبار را کافی است چگونه گریه کردن باشد - صاحب جامع بی حقیقت (اُرو) صریح - صراحت کے ساتھ مفصل - توضیح برده در ہمزبانی شان باز سکندری خور و حق اصطلاح - بقول برہان و رشیدی و انست کہ فارسی قدیم است بمعنی گریه - یکی از معاصرین عجم متروک کند و ما با او اتفاق داریم گو گریه نمودن - صاحب ناصر ی ذکر این بجا آنکہ برہان کہ اصل این (پرتک) بود بمعنی گریه کردہ (حکیم قطران) عرض و گری در آب شد بحدت و تبدیل پرتک بر زبان ماند یعنی پنهان پوسیدہ کہ دم ز فرقت پرتک صاحب زای ہمز بدل شد بہ زای فارسی و الف جامع گوید کہ گریه و گریستن است مولف عرض و شین حذف شدہ پرتک شد تصرف و اعتراف کند کہ اینست قانون زبان دانی صاحبان تحقیق نتیجہ لب و لہجہ باشند (اُرو) گریه بقول آسفید و محققین بانام و نشان کہ اسم را بمعنی مصدر نوشتہ اند اسم مذکر - رونا - زاری - رون رون</p>	<p>پرتک سراج بازای فارسی بر وزن متروک بمعنی گریستن گو گریه نمودن - صاحب ناصر ی ذکر این بجا آنکہ برہان کہ اصل این (پرتک) بود بمعنی گریه کردہ (حکیم قطران) عرض و گری در آب شد بحدت و تبدیل پرتک بر زبان ماند یعنی پنهان پوسیدہ کہ دم ز فرقت پرتک صاحب زای ہمز بدل شد بہ زای فارسی و الف جامع گوید کہ گریه و گریستن است مولف عرض و شین حذف شدہ پرتک شد تصرف و اعتراف کند کہ اینست قانون زبان دانی صاحبان تحقیق نتیجہ لب و لہجہ باشند (اُرو) گریه بقول آسفید و محققین بانام و نشان کہ اسم را بمعنی مصدر نوشتہ اند اسم مذکر - رونا - زاری - رون رون</p>
--	---

پرس | بقول برہان و ناصر ی و جهانگیری و سراج و جامع بفتح اول ہمز وزن درس پرودہ را
 گویند کہ بر روی چیز پائینند و انجا آویزند مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و حال آنکہ
 زبان معاصرین عجم متروک (اُرو) دیکھو پرودہ کے پہلے معنی -
 پرس | بقول برہان و سروری و ناصر ی بضم اول و سکون ثانی و سین بی نقطہ بالف کشیدہ

خبر گیرنده و پرسنده را گویند **مولفت** عرض کنند که تحقیقن یا لا این را اسم جادو دانسته اند نظر زیان
 نشان دلالت کند برین و حقیقت از مصدر پرسیدن است که می آید الفت در آخر امر حاضرش بقائه
 فارسی زریاوه شده افاده معنی فاعلی کند ذکر این بر (الف فاعل) گذشت از قبیل دانا و بینا (آرو) **پوچینه** والا-

پرساختن استعمال - معنی حقیقی پر کردن و ملوچ پر ساله اصطلاح - بقول اندکواله فرینگک فرنگک
 ساختن است - صاحب اصفی ذکر این کرده از معنی باضم معنی ساختن رده **مولفت** عرض کنند که پر
 ساکت (ظهوری) گوش تاکی به پنبه پر سازم در اینجا بمعنی بسیار است که گذشت و گنایه باشد از پیر
 ناصح من نگشت لال بلاست (آرو) بهرنا - (آرو) بڈها - بڈگر -

پرساختن گوش به پنبه مصدر اصطلاحی **پرست** بقول برهان و جامع و اندوموید
 سماعت نکردن عمدتاً و اعتنا نکردن بسماعت **بفتح اول** و ثانی بروزن الست (۱) پرستنده
 سینه این از ظهوری بر مصدر گذشته گذشت (آرو) و (۲) پرستار و (۳) شخصی را نیز گویند که در دم
 گانین انگلی دینا یا رکنا - بقول اصفیه کسی کی آواز و پندار خود یعنی در فکر و خیال خود مانده باشد
 نه سینه کے واسطے دونون کان بند کر لینا (ناصح صاحب سرور می برای معنی اول سند شیخ سعدی
 (۴) اپنی گناہے موزن اور کی سنتا نہیں پوچھو آورده (۵) گناہ کردن پنهان چه از عبادت
 هنگام اذان کیونکر نہ انگلی کان میں پوچھو کان میں فاش پوچھو خدا می پرستی ہو پرست مباحث پوچھو
 روئی دے کے ہو پیشنا) ہی انہیں معنون میں ہے و فرما یک (۴) بمعنی امر است از پرستیدن -
 (دیگو اصفیه) (سراج الدین راجی) مومن کسی بود کہ بگوید

<p>رضای نفس و چون نفس را پرستی یکباره بت پرستی پرستار اصطلاح - بقول برهان و جامع مولف عرض کند که معنی اول بدون ترکیب پرستار (۱) غلام و کنیز و خدمتکار و خادم امر حاضر پرستیدن با اسمی حاصل نمی شود چنانکه پرستار و فرمان بردار و مطیع و منقاد و (۲) طاعت و پرست (۳) و (بت پرست) و از مجاز پرست پرستار عبادت کننده - صاحبان جهانگیری و مویزد و پدید کردن بی خبری از قواعد زبان و محققین پرستار سروری و رشیدی بر معنی اول قانع (سده) را نشان است و معنی دوم مخفف پرستار یا پرستار (۴) پرستار امرش همه چیز و کس و بنی آدم و و انیمینی را نظر بقول صاحب جامع تسلیم کنیم که سرخ و مور و گس و (حکیم فردوسی ۵) پرستار محقق زبان دانست و از قاعده زبان خوبی خبر زاده نیاید بکار و اگر باشدش خود پدید شهر پرستار از نیچاست که اعتبارش برای معنی اول نکریم و (حکیم اسدی ۶) که با دختر خویش تازه ام و و معنی سوم هم غلط محض که انیمینی هم غیر از اسم پرستار تست او من بنده ام و صاحب نام پرستار فاعل ترکیبی حاصل نمی شود و معنی چهارم پرستار بذر که هر دو معنی برای معنی دوم از کلام خود سند و موافق قیاس است و (۵) ماضی مطلق مصدر آرد (۶) شاید از مومنان زمین برمند و که پرستار هم و (۷) بمعنی پرستش و عبادت هم مصدر پرستار نی را بجان پرستار و بهار بذر که معنی اول گوید پرستیدن (آرد و) (۱) پرستش کرنے والا - که (۲) بمعنی بیار و از مجاز است چنانکه صاحب چجاری (۳) و یکپور پرستار (۴) خود را سے (۵) گفته (۶) تا شدم بی عشق می لزم بجای پرستار پوجا کر - پرستش کر - پوج (۵) پوجا - پرستش کیا (۶) بیج بیاری نگر و از پرستار می جدا و صاحب پرستش - موتش - پوجا (عبادت) موتش - ناصری هم ذکر انیمینی کرده صاحب سفرنگه هم</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و جامع عرض کند که معنی اول بدون ترکیب امر حاضر پرستیدن با اسمی حاصل نمی شود چنانکه (بت پرست) و از مجاز پرست سروری و رشیدی بر معنی اول قانع را نشان است و معنی دوم مخفف و انیمینی را نظر بقول صاحب جامع تسلیم کنیم که محقق زبان دانست و از قاعده زبان خوبی خبر از نیچاست که اعتبارش برای معنی اول نکریم و و معنی سوم هم غلط محض که انیمینی هم غیر از اسم فاعل ترکیبی حاصل نمی شود و معنی چهارم و موافق قیاس است و پرستار هم و پرستیدن (آرد و) چجاری (۳) و یکپور پوجا کر - پرستش کر - پوج پرستش - موتش - پوجا</p>
---	---

<p>بیشرح ہفتادوی فقرہ (نامہ شنت و خشور فریدون) گفتہ کہ معنی خادم و فرمان بردار است مولف عرض کند کہ خیال مانعی دوم اصل است کہ مرکب است از پرست و آرز۔ پرست بمعنی پرستش گذشت و آرز حاضر از آوردن پس پرستش آرنده اسم فاعل ترکیبی است بمعنی پرستش کنندہ ومعنی اول بسبیل مجاز دیگر بیچ (آرور) (۱) غلام۔ خدمتگار۔ مذکر۔ باندی۔ کنیز۔ مونث۔ (فرمان بردار) مطیع (۲) پوجا کرنے والا۔ پجاری۔ پرستش کرنے والا۔ پوجنے والا (۳) تیمار دار۔ بیمار کا خدمتی۔</p>	<p>پس بابا صاحب مویدا اتفاق داریم (آرور) شعر اور اہل شرجو خیالی اور فرضی مضامین پر نظم و نشر تکبیرین۔ مذکر۔</p>
<p>پرستار زادہ نیاید یکبار اگر چہ پوڑ زادہ شہر پار ساکت مولف عرض کند کہ این مثلی است کہ فارسیان بحق کسی می زند کہ از شرافت کار نگیرد و حرکات رزیلانہ کند (آرور) دکن میں کہتے ہیں باندی بچہ آخر اپنی مٹیا پر گیا اور اس فاری مثل کا بھی استعمال ہے نیز کہتے ہیں اشرف سے خطانہ ہو۔ اجلان سے وفانہ ہو</p>	<p>پرستار ان خیال بقول برہان و بحر کنایہ از شعر او صاحبان نظم و شعر۔ صاحب مویدا بر شعر واقع مولف عرض کند آنا کہ در نظم و نشر از مضامین خیالی و فرضی قاجار ہم ذکر این بہ ہمین معنی کردہ مولف عرض کار گیرند فارسیان آنان را بدین اسم کنایہ کردند کہ یامی مصدری بالفظ پرستار کہ گذشت مرکب و شک نیست کہ این خاصہ شعر است نہ اہل نشر کردہ اند و سند این در مطہقات می آید و شامل باشد</p>
<p>پرستار می استعمال۔ بقول آصفی خدمتگار صاحب روزنامہ بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاجار ہم ذکر این بہ ہمین معنی کردہ مولف عرض یامی مصدری بالفظ پرستار کہ گذشت مرکب و سند این در مطہقات می آید و شامل باشد</p>	<p>مصدر اصطلاحی استعمال۔ بقول آصفی خدمتگار صاحب روزنامہ بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاجار ہم ذکر این بہ ہمین معنی کردہ مولف عرض یامی مصدری بالفظ پرستار کہ گذشت مرکب و سند این در مطہقات می آید و شامل باشد</p>

<p>برہمہ معانی پرستار (اُردو) خدمت نگاری۔ غلامی فرمان برداری۔ اطاعت۔</p>	<p>بچوں تو کسی دیگر اندر نظر م نامہ ہا چند انکہ نگہ کردم درجان پرستانہا ہا (اُردو) پرستان۔ بقول</p>
<p>پرستاری کروں استعمال۔ صاحب آصفیہ۔ اردو۔ اسم مذکر۔ پر یون اور دیو یون کے</p>	<p>پرستاری کروں استعمال۔ صاحب آصفیہ۔ اردو۔ اسم مذکر۔ پر یون اور دیو یون کے</p>
<p>پرستاری مٹوون آصفیہ نوکرا میں کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ غلامی و خدمت گاری</p>	<p>پرستاری مٹوون آصفیہ نوکرا میں کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ غلامی و خدمت گاری</p>
<p>دندان شنگہ اری ہا (اُردو) غلامی کرنا۔ اطاعت کرنا کندہ پرستاری ہا (اثر شیرازی ہا) نماید ہر کہ چون</p>	<p>دندان شنگہ اری ہا (اُردو) غلامی کرنا۔ اطاعت کرنا کندہ پرستاری ہا (اثر شیرازی ہا) نماید ہر کہ چون</p>
<p>پرستان اصطلاح۔ صاحبان لغت ازین ساکت۔ مولف عرض کند کہ بکسر رای ملاحظہ غفلت</p>	<p>پرستان اصطلاح۔ صاحبان لغت ازین ساکت۔ مولف عرض کند کہ بکسر رای ملاحظہ غفلت</p>
<p>پرستان است کہ بجز تختانی می آید معنی جائی کہ در ان کثرت پر یان باشد از قبیل گلستان و چمنستان</p>	<p>پرستان است کہ بجز تختانی می آید معنی جائی کہ در ان کثرت پر یان باشد از قبیل گلستان و چمنستان</p>
<p>پرستان شہر ارفرس استعمال این کردہ اند (نا) اصنہائی ہا (عمیان از پر تور ویش پرستان ہا)</p>	<p>پرستان شہر ارفرس استعمال این کردہ اند (نا) اصنہائی ہا (عمیان از پر تور ویش پرستان ہا)</p>
<p>پرستان در شب تاریک زندان ہا (طغراہ) نے اپنی تالیف (سرمایہ زبان اردو) میں بھی</p>	<p>پرستان در شب تاریک زندان ہا (طغراہ) نے اپنی تالیف (سرمایہ زبان اردو) میں بھی</p>

(۱۱۱۱)

اس لفظ کو اردو مانگر کلام سحر کی سندوی ہے ہم یہ کہتے ہیں ^{پہلے} برداشتن با بستگی است و خرامان رفتن و انہ معنی
 کہ سحر و اختر کا اعلان نون کے ساتھ اسکو استعمال کرنا تو انکا از معنی سوم لفظ (پرست پیدا شد کہ مسبت پیدا
 اجتناب ہے جس سے ہمکو اتفاق ہے ہم ان دونوں کو ہر پرست تو ہم و فکر و خیال را گویند) اصل این (پرست
 زبان سحبتہ میں لیکن اسکے فارسی ہونے میں شک نہیں۔ قدم زدن) بود قدم حذف شدہ (پرست زدن)
پرست زون مصدر اصطلاحی۔ بہار باقی ماند و کسی کہ در وہم و خیال و فکر میرود با بستگی
 دوارستہ و بحر و آئند گویند کہ سیر باغ یا بازار زون قدم بردارد۔ فارسیان کنایۃ این را کہنی سیر کر
 و بہار می فرماید کہ گویند: امروز اندک پرست استعمال کردند و معنی مؤخر الذکر ہم داخل معنی
 بازار بنیمیم و گوید کہ از اہل زبان بہ تحقیق پیوستہ مقدم الذکر است کہ در سیر ہم قدم آہستہ برداشتہ
 (میر افضل ثابت ۷) بردور میگدہ باز زن یک می شود (اردو) آہستہ قدم اٹھانا۔ سیر کرنا۔
 پرست پوزلف آشفتمہ و خموی کردہ و خندان لب خرامان خرامان چلنا۔
 مست ہمن کہ بی ہمہ ہی عقل زوم یک دو پرست **سستش** استعمال۔ بقول بہان بکسر رابع
 دیدم از دور گروہی ہمہ دیوانہ دست پوزلف و سکون شین قرشت (۱) طاعت و عبادت و
 مزید فرماید کہ یکی از صفا مانیہ می گفت (پرست (۲) خدمتگاری و (۳) بیمار داری کہ خدمت
 زون) آنست کہ مثلاً دو کس راہ می زدند یکی را بیمار کردن باشد صاحب موید بر معنی اولی قانع
 و جہی برای باز ایستادن رودادہ رفیق خود را صاحب اند ہمزبان بہان **مولف** عرض کند
 گوید: تو اندکی پرست زن (یعنی آہستہ آہستہ رود) کہ معنی اول حقیقی است کہ حاصل بالمصدر پرستیدن
 و من ہم از تقامی رسم: **مولف** عرض کند کہ قدم است و معنی دوم و سوم مجازان (ظہوری ۷)

<p>در پرستش تا بهیشاری زمستان بگذرد و شیخ میخوامم کرنے والا۔ نفس سرکش کوتا بعد ار بنانے والا۔ دو چار می پرست من شود و (ا) پرستش پرستش خانہ استعمال۔ بقول انندیکوالہ</p>	<p>بقول آصفیہ۔ اسم مونث۔ فارسی۔ پوجا۔ عبادت۔ فرہنگ فرنگ یعنی پرستش کہہ مولف عرض (میر حسن سے) پرستش کے قابل ہے تو اسے کریم کہند کہ موافق قیاس یعنی خانہ کہ دران عبادت کہ ہے ذات تیری غفور الرحیم (۲) خذنگاری۔ کند (ا) عبادت خانہ۔ مذکر۔ مندر بقول مونث (۳) بیمار واری۔ بیمار کی خدمت۔ مونث۔ آصفیہ۔ مذکر۔ معبد۔ دیو استہان۔ دیول۔</p>
<p>پرستش صاحب سفرنگ بشرح (صدیوں) بیت القنم۔ بت کہہ۔ پرستش خواستن استعمال۔ خواہش</p>	<p>پرستش فقہ و سائیر آسمانی بفرز ابا و خشوران وخشور) می فرماید کہ بفتح بای فارسی و کسرای جمله وسکون سین جملہ و کسرتامی فوقانی و سکون شیخ وضم بای امجد و سکون دال جملہ سنج کشندہ در خواهد از خلقی پرستش آفتاب و زبیدش نیلوفر عبادت الہی کہ عربی این مرتاض است مولف گلزار نت و (ا) پرستش چاہنا۔ عبادت عرض کند کہ مقصودش غیر از ریاضت کنندہ نباشد کی خواہش کرنا۔</p>
<p>پرستش سوا اصطلاح۔ بقول سفرنگ بشرح صاحب و خداوند ہم بجایش گذشت پس معنی لفظی این عبادت کنندہ و کنایہ از مرتاض (ا) بفرز ابا و خشوران (خشور) قبلاً کہ بسویش مرتاض۔ بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسم مذکر۔ ریاضت نماز او کنند از بہر خدا مولف عرض کند کہ</p>	<p>صاحب و خداوند ہم بجایش گذشت پس معنی لفظی این عبادت کنندہ و کنایہ از مرتاض (ا) بفرز ابا و خشوران (خشور) قبلاً کہ بسویش مرتاض۔ بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسم مذکر۔ ریاضت نماز او کنند از بہر خدا مولف عرض کند کہ</p>

(۱۷۶)

<p>و جامع بکسر اول و ثانی و سکون ثالث و ضم رابع و کاف ساکن نام پرنده ایست که پشت و دم او سیاه و سینه اش سفید و متقارش سرخ بود</p>	<p>قلب اضاقت سوی پرستش است. موافق قیاس (آر و و) قیده. مذکر. جس کی جانب مسلمان سجدہ کرتے ہیں۔</p>
<p>و برین صفت خانها آشیان می کند و اور البحرین خطا</p>	<p>اصطلاح - بقول بحر عبادت پرستش گرمی</p>
<p>می گویند. صاحب ناصری گوید که پرستو که پرستو هم آمده (حکیم سوزنی) بقصر جایش از پر و پرستک پیکند از شهر سپهر رخ کا و ک خان آرزو در سراج ذکر این کرده گوید که بابا</p>	<p>کردن و خدمتگاری نمودن. صاحب نو پیغمبر که معنی عبادت و خدمت است مولف عرض کند که بر پرستشگر که معنی عبادت کننده است مصدری زیاده کرده اند و معنی حاصل بالصدر</p>
<p>مشهور است و بقول بعضی خطا و بقول بعضی و طوایف خطا کوهی است مولف عرض کند که ما ذکر این پرند بر افسر کرده ایم</p>	<p>د یعنی عبادت سازی و خدمت سازی. طرز بیان هر دو متقین بالا خوب نیست (آر و و) عبادت سازی. خدمت سازی. موثث -</p>
<p>اصل این (خانه پرستک) بود بکاف تصغیر یعنی پرند که کوچک که پرستش خانه کند و خانه را پسند کند و بیرون خانه بر اشجار آشیان نسا خانه حذف شده پرستک باقی ماند و پرستوگ بز یادت و او مزید علییه این چنانکه عم و محمود و خا</p>	<p>استعمال - صاحب آصف پرستش نمون ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که معنی عبادت کردن (خسرو) پسند و از شورش تن دیده بود و بیشترش گرچه پرستش نمود و (آر و و) عبادت کرنا پرستش کرنا</p>
<p>و خا و پرستوگ می آید و حقیقت پرستوگ (آر و و)</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و جهانگیر پرستک</p>

ابابیل - مذکر - ویکهوا فخرگر -

مراوت پرستش و این حاصل بالمصدر پرستیدن

پرستش

بِقَوْلِ بَحْرِ فَجْتَحْتَنِ بِمَعْنَى پَرَسْتِیدَن و فرمایید است که می آید - صاحب مویده غورنگو (آر ۱۰۰) که کامل التصرف است یعنی بندگی و عبادت کردن ویکهوا پرستش -

و خدمت نمودن مضارع این پرستند - صاحبان موارد **پرستنده** استعمال - بقول سروری و مویده

و نواد و ذکر این نکرده اند مولف عرض کند که اسم و اثنه یعنی عابد و خدمت گار (شیخ نظامی ۵)

این مصدر همان پرست که گذشتت فارسیان عبادت پرستنده چون پر توشیح وید پوزتار یکی غابیرون

مصدر تن را با این مرکب کرده اند و فوقانی یکی را و وید پوز مولف عرض کند که هر سه محققین این

عذوب کردند و اصلا کامل التصرف نیست بلکه سالم است که اسم جامد دانسته اند و قواعد زبان را فراموش

است که غیر ماضی مستقبل و اسم مفعول نیاید - صاحبان کرده چیرانی گویند که اسم فاعل مصدر پرستیدن

بجز از مضارع این که بالا مذکور شد مسکن در ی خور است که می آید صاحبان مویده و اند مصدر این را

و آن مضارع این نیست بلکه مضارع پرستیدن هم نوشته اند (آر ۱۰۰) پرستش کرنے والا - پوجنه

است که می آید فارسیان استعمالش بر زبان و الا (پجاری - خدمتی)

پرستش که گذشت حاصل بالمصدر همین باشد

پرستنده خیال

اصطلاح بقول بران

و بحر و سراج (۱) کنایه از شاعر و (۲) منشی و فرمایید

پرستندگی - بقول مویده یعنی عبادت که بجزن فوقانی پرستنده خیال هم به همین معنی آمده

و خدمت باشد مولف عرض کند نه خیر بلکه معنی (صاحب جهانگیری در معانی) بر معنی اول فایده

حاصل بالمصدر است یعنی عبادت و خدمت است

و صاحب رشیدی هم باینش مولف عرض کند

تاری

برگب اضافی است و کنایه باشد هر دو معنی آنچه که بخش پدیدار روشنی آید حاصل بخون او
 بعضی محققین این را معنی اول مخصوص کرده اند بر آنچه بیامی مشاهده زین به شصت زین همه گرد زان اول
 درست است از اینکه شعر اکثر مضامین خیالی را نشانگر (آر و و) ابابیل - مذکر - و یکپو پرشتک -
 کند و معنی دوم مجاز باشد که برای آن طالب ستم **پرستو** بقول برهان و سروری بکسر اول و ثانی
 می باشیم (آر و و) (۱) شاعر - شعر کینه و الا (۲) بر وزن فرشته (۱) زین نامه نشانگر باشد و فرشته اول
 و ثانی (۲) پرستیده یعنی کسی که از راه پرستند و
پرستو صاحبان برهان و جهانگیری و سروری ستایش کنند همچون خدای تعالی صاحب جهانگیر
 و رشیدی و سوزید و سراج ذکر این کرده اند مولف مذکر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج مذکر معنی
 عرض کند که ما حقیقت این بر پرشتک نوشته ایم که اول و دوم گوید که بکسر تین اغلب که (۲) یعنی نوشته
 این مختص پرستوک است که می آید و معنی مرادف باشد که با بغا و سین جمله به مجسمه بدل شده یعنی او را
 پرشتک (شمس فخری ص) همای فتح در ایوان پرستند چون طلائع از عالم نور اند و کارهای عالم
 چاهش و نهاده است ایشان همچون پرستو (آر و و) و البته ایشان - خا فلان اینهارا پرستند یا ستوانه
 ابابیل - مذکر - و یکپو پرشتک -
پرستوک بقول برهان و سروری و جهانگیری و فرشتگان که پرست مصدر بود و های نسبت در آن اول
 و سراج مرادف پرشتک مولف عرض کند که کرده باشند در این صورت عبادت کنند خواهد بود
 با حقیقت این بر پرشتک بیان کرده ایم که این نیز علیه و فرشتگان چون عبادت الهی مشغول باشند
 آن باشد (یوسف طیب ص) از پرستوک نوری بدان موسوم شدند - نیز فرمایند که بعضی کثیر وزن

<p>خدمتگذار یعنی با شد ما خود از پرستیدن مولف کرده (استاد و فخری سه) دلش را پرست از خرد عرض کند که محقق بانام و نشان را می زید که پرست را پرستی و کفش راستا را بهار استانی و مولف را مصدر قرار می دهد و از قواعد زبان خبر ندارد عرض کند که مرکب است از اسم مصدر پرست و بزیادت های جزو این را اسم فاعل گوید حق که گذشتت و یامی زانکه معروف و علامت معنی است که پرست یعنی خدمتی گذشتت - جا دارد که آن و به اصول نامصدر اصلی است که اسم بعضی هم بیان عربی دان یا عربان عجم بزیادت های این لغت مال فانی زبان است و پرستندگی تائید از آن خدمتی را پرستند گفته باشند و تصرف حاصل بالمصدر این (اگر و) عبادت کرنا - در اعراب نتیجه کلب و لجه مقامی است و معنی دوم پرستنا - خدمت کرنا -</p>	<p>خدمتگذار یعنی با شد ما خود از پرستیدن مولف کرده (استاد و فخری سه) دلش را پرست از خرد عرض کند که محقق بانام و نشان را می زید که پرست را پرستی و کفش راستا را بهار استانی و مولف را مصدر قرار می دهد و از قواعد زبان خبر ندارد عرض کند که مرکب است از اسم مصدر پرست و بزیادت های جزو این را اسم فاعل گوید حق که گذشتت و یامی زانکه معروف و علامت معنی است که پرست یعنی خدمتی گذشتت - جا دارد که آن و به اصول نامصدر اصلی است که اسم بعضی هم بیان عربی دان یا عربان عجم بزیادت های این لغت مال فانی زبان است و پرستندگی تائید از آن خدمتی را پرستند گفته باشند و تصرف حاصل بالمصدر این (اگر و) عبادت کرنا - در اعراب نتیجه کلب و لجه مقامی است و معنی دوم پرستنا - خدمت کرنا -</p>
<p>محقق پرستیده که اسم مفعول پرستیدن است پرستیده بقول اشعار و مویدا نچه اورا پرستند و معنی سوم بیان کرده خان آرزو را بدین معنی و ستایش کنند بحق و موجدای تعالی و به باطل استعمال تسلیم کنیم اگر سند بدست آید توانیم بچوبت مولف عرض کند که اسم مفعول همان قیاس کرده که منفعت پرستنده - اسم فاعل پرستیدن که گذشتت ضرورت بیان این نبود باشد (اگر و) (۱) خدمتی عورت - موث - که مشتق مصدر است بقاعده فارسی (اگر و) و (۲) و جس کی پرستش کریں (۳) فرشته - نگار - جس کی عبادت اور پرستش اور خدمت کریں</p>	<p>محقق پرستیده که اسم مفعول پرستیدن است پرستیده بقول اشعار و مویدا نچه اورا پرستند و معنی سوم بیان کرده خان آرزو را بدین معنی و ستایش کنند بحق و موجدای تعالی و به باطل استعمال تسلیم کنیم اگر سند بدست آید توانیم بچوبت مولف عرض کند که اسم مفعول همان قیاس کرده که منفعت پرستنده - اسم فاعل پرستیدن که گذشتت ضرورت بیان این نبود باشد (اگر و) (۱) خدمتی عورت - موث - که مشتق مصدر است بقاعده فارسی (اگر و) و (۲) و جس کی پرستش کریں (۳) فرشته - نگار - جس کی عبادت اور پرستش اور خدمت کریں</p>
<p>پرستیدن پرستیدن بقول رهنا بجه الک سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار کردن و خدمت نمودن (کامل التصریف) و پرستید شرمی تاسپیون اصطلاح اصناف رخ این پرستند صاحب موارد هم ذکر آن</p>	<p>پرستیدن پرستیدن بقول رهنا بجه الک سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار کردن و خدمت نمودن (کامل التصریف) و پرستید شرمی تاسپیون اصطلاح اصناف رخ این پرستند صاحب موارد هم ذکر آن</p>

<p>شعبده بازی یا سحر بازی - صاحب بول چال بیماری رفته و (قاسم بیگ حالتی است) برودلم صراحت فرید کند که مغز (پریشی دیجی شیش) راز کار پریش بسیار تو پوز این همه شیرین کن لغت انگلیسی است به تبدیل و قلب بعضی و بیمار را پوز وارسته بر معنی اول قانع مولف مغز عرض کند که موافق قیاس است - عرض کند که معنی حقیقی این (۳) خبر گیری بهاریم معاصرین عجم با وجود لفظ زبان خود که در تعریف ذکر نمیکنند کرده و (۴) استفسار که حاصل بالمصداق نذکور شد اصطلاح تازه قائم گردند که مصداق پرسیدن است و معنی اول مجاز آن و سندی ایجاد بنده است اگر چه گنده باشد (اگر و) دوم در پریش کردن (می آید (ظهوری است) شعبده بازی - موت - میتوان افشا ندگاه چنین زلفی بر صبا پوز پریش</p>	<p>استعمال - یعنی بسیار است باشد مغز پریشان روزگار خویش را پوز (اگر و) (۱) که پریش بسیار گذشت (ظهوری است) در سینه عیادت - بقول آصفیه - عربی - اسم موت - بیمار شکست آرزو و صبحه گلزار پوز پریش طپیدم شکست پریشی (ذوق است) کبھی افسوس ہے آنا کبھی تفسی چند پوز مولف عرض کند که موافق روز آنا پوز دل بیمار کے ہیں وہی عیادت قیاس است (اگر و) بہت است - نہایت است والے پوز (۲) تعزیت - بقول آصفیه - عربی - اسم موت - تسلی دینا - ماتم پریش - بقول آصفیه - فارسی - اسم موت - پوچھ - پوچھ پریش (۱) تفقد و عیادت بیمار و پریش (۲) تفقد و عیادت بیمار و پریش (۳) خبر گیری - موت (۴) پریش - بقول آصفیه - فارسی - اسم موت - پوچھ - پوچھ پوچھ (استفسار یہی کہہ سکتے ہیں - مذکور)</p>
--	---

(۱۲۳۴)

استعمال - بطوری (فردوسی) دو پر خاشختر با یکی نیک خود گزفتند	(الف) پرشش و اشتن
استعمال الف برشش بر آرزو و (د) مرادف (ب) عطارد	(ب) پرشش کردن
فراہی (س) شد یاروم ابوسه خوشنود کرد و (ج) کرده کہ بنی لائق	(ج) پرشش گرفتن
پریشش بودن پریش نہ نمود و نیز پد رو دنگرد و صاحب اصفی ذکر	(د) پریشش نمودن
است و بحالت پریشش بودن یعنی بجالتی کہ کسی پریشش او کند (س) بمردم از جدائی ماندار در پریشش احوال کم کند کہ موافق قیاس است و استعمال بہان پریشش برہ می باش کہ چشم توقع بی وفائی را ب (د) است (کہ گذشت) با مصداق فارسی (آرزو) الف	
میزندان مردت چون بطوری صد و فاف و یو و میان غم خواری کے قابل ہونا یعنی ایسی حالت میں ہونا تو عمری پریشی یک بازداشت و (ب) ہمینی عیادت کہ کوئی غم خواری کر سکے (ب) عیادت اور تعزیت و تعزیت کردن و خبر گیری و استفسار نمودن (تأثیر اور خبر گیری اور استفسار کرنا) (ج) و (د) دیگر	
اصفہانی (س) با بخت تیر پریشش دل یار کی گند و (ب) پرشش قبول برہان بغیم اول و ثالث و	
در شب کسی عیادت بیمار کی گند و (س) سالک زریما سکون ثانی و ثانی - جانوریت کہ آزار اسو	
(س) و ارتقی دیگرند ارم ای محبت پیشگان و گویند و بحر بنی ابن عروس طو اند اگر درون شکم	
چون بمیرم پریشش پروانہ و طیل کنید و (ب) یعنی بنار اور انمک سو و کردہ خشک سازند و مشتاق	
(ج) بکن پریشی باری از حال چاکر (حافظ) اٹن دفع باد صوموم کند - صاحبان موید و انہم	
غور حسن اجازت مگرند ادای گل و کہ پریشی ذکر این کرده اند - صاحب محیط ذکر مستقل این نگہ	
کنی عند لیب شیدارا و (د) مرادف (ب) و بر آسومی فرماید کہ اسم فارسی است و عربی	

<p>نیز گویند و بحر بنی ابن عوس و نزوحات عرب و اهل ناهنای کو چیک از پرسم مخور و (در شیخ بسجی س) نمک مصر عرسه و کنیت آن ابو الحکم و بیوزانی موعالی گشت چون سرکه رویش سیاه و خمیرش چوپیم و بسریانی کاتبیا و بعبرائی بهاجو و بفرنگی تکلو پس بسزینت گاه و مولف عرض کند که اسم جابد و بهندی نیولا و نیول نامند حیوانی است معروف فارسی زبان است (اگر دو) ده آماجو خمیر پر چون مریض شود بیضه ماکیان می خورود و طلا و نقره را چهره کتے بین - مذکر -</p>	<p>دوست میدارد و هر جا که می یابد سرفه آن میکند طبع آن بغایت گرم و لحم آن گرم و خشک - قابض نه لطف - محلل و عجب آنست که چون طعامی را که در آن زهر باشد بهر میند مویهای بدنش اینتاده نیز گویند و (پرسیاوش) نیز خوانند که می آید مولف می گردد و اینتاده می شود و گویا که خبر می دید از زهر مولف عرض کند که اسم جابد فارسی زبان باشد (اگر دو) نیولا - بقول آصفیه - هندی راسو - ایک قسم کا بڑا چوباجو سانپ کو مار ڈالتا و این تبدیل آن که تحتانی بدل شد به بیم و بین چوپیم سم بقول برهان و سروری و ناصر می و یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱) رشدی و سراج بضم ثالث بر وزن گندم آمد ایک آسمانی شکل کا نام فارسی بین پرسیاوش و را گویند که بر خمیر پاشند تا بر جانی نچسپد احمد پرسیاوش ہے جو چھمیس ستارون پر شمال ہے (طعمه س) گر تو خواهی آب رشته چون اماج و جس کور اس النول ہی کہتے ہیں - موش (۲)</p>
<p>اصطلاح - بقول انند (۱) شکلی است بر آسمان بطرف شمال منطقه مرکب از بست و شش کو اکب و آرا حامل راس النول نیز خوانند که می آید مولف در فارسی زبان سرخاب و این مرکب اصنافی است (۲) بمعنی حقیقی و استعاره از معنی اول نظر نشناسته و این تبدیل آن که تحتانی بدل شد به بیم و بین یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱) ایک آسمانی شکل کا نام فارسی بین پرسیاوش و پرسیاوش ہے جو چھمیس ستارون پر شمال ہے جس کور اس النول ہی کہتے ہیں - موش (۲)</p>	<p>پرسیاوش شکلی است بر آسمان بطرف شمال منطقه مرکب از بست و شش کو اکب و آرا حامل راس النول نیز خوانند که می آید مولف در فارسی زبان سرخاب و این مرکب اصنافی است (۲) بمعنی حقیقی و استعاره از معنی اول نظر نشناسته و این تبدیل آن که تحتانی بدل شد به بیم و بین یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱) ایک آسمانی شکل کا نام فارسی بین پرسیاوش و پرسیاوش ہے جو چھمیس ستارون پر شمال ہے جس کور اس النول ہی کہتے ہیں - موش (۲)</p>

سرخاب کا پر - مذکر -

بازار ہمتت دارد و صاحب آن بکت خود ہی کشد

پرسندہ خیال

اصطلاح - بقول برہان

اذنال پو صاحب بھر بذیل مصدر پرسیدن

و بھر دموتید وانند بالضم کنایہ از ششی و شاعر مولف

می فرماید کہ (۴) سخن پرسسی است - صاحب

عرض کند کہ مخففت بہمان پرسندہ خیال کہ گذشت

سرور می گوید کہ بمعنی پرسش و عیادت باشد

بحدث فوتانی و صراحت ماخذ ہمدراجا کردہ ایم

(ابوالقاسم منختری لہ) صحت از خواہی درین

دراکہ (۱) دیکھو پرسندہ خیال -

دیر کہن پو خستگان بی و غار پرسہ کن پو وارستہ

پرسوختن

استعمال - صاحب آصفی ذکر

بر معنی چہارم قانع (آصفی لکھ) رفیق جان مرا

این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ

پرسہ مکن روز و داس پو بر لہم آمدہ موقوف

کنایہ از بی پردہ پر افگندہ شدن (سعدی لہ)

خرامیدن تست پو صاحب رشیدی با پارستہ

یکی باز را دیدہ بروختہ پو دگر دیدہ با بازو

ذکر این بمعنی اول کردہ و بجای دیگر این را بمعنی

پرسوختہ پو (اگر وہ) پر جلنا - بی پر ہونا - اڑنے

دوم آور وہ - صاحب موتید بر معنی دوم و سوم

کے ناقابل ہونا -

اکتفا کردہ - خان آرزو در سراج نقل اقوال

پرسہ اصطلاح - بقول برہان و جامع بیغ

محققین فرمودہ - بہار گوید کہ مراد پرسش است

اول (۱) مخففت پرسہ کہ گدائی باشد و بفرم اول

و بس مولف عرض کند کہ حاصل بالصدر

(۲) بمعنی پرسیدن و احوال برگرفتن و (۳) بعیاد

پرسیدن است کہ می آید - مراد پرسش و معنی

بیمار رفتن - صاحبان جہانگیری و ناصر می بر معنی

دوم اصل است و معنی سوم و چہارم جہانگیری

اول قانع (قاضی نور اصفہانی لہ) ہوای پرسہ

و بمعنی اول مخففت پرسہ باشد کہ آنرا از مصدر

پرسیده گاه استعمال - بقول انندجمنی بجای تلفظ پرسیدن هیچ تعلق نیست و صراحت ماخذش بر پارسی گاه شست (آر و و) (۱) و یکپه پارسیا و (۲) مرده (زلالی و قسیمی) پرسیده گاه خزان و صیبت و (۳) و (۴) و یکپه پریش - آرو وین (پرسیایی) پیل پو که زده ماتم گل برف بزین دستار و صولت چوتی معنون مین مستقل هست (خواججه من) دل عرض کند که موافق قیاس و مقام عیادت و تقربت و لاسی سے کہے ہے بمقارری بیشتر؛ خانہ ماتم مین ہر دور اتوان گفت (آر و و) مقام عیادت - ہر پرستے سے زاری بیشتر؛ مقام تعزیت - مذکر۔

پرسی بقول انندجوالہ فرہنگ فرنگ بالشم و کسر سین جمله یعنی باج و خراج و تاوان و دولت سخن کند کہ بدون سند استعمال تسلیم نہ کنیم کہ محققین اہل زبان ازین ساکت و معاصرین عجم بزبان ندرند اگر سند بدست آید تو ایتم گفت کہ اسم جاہ فارسی زبان است (آر و و) دیکھو باج - مذکر۔ (تاوان) بقول آصفیہ - اسم مذکر - فارسی - ڈانڈ - ڈانڈ - جرمانہ - عوضہ - بدلہ - مکافات -

پرسیان بقول برہان و جامع لفتح ثالث بروزن پہلوان گیا ہی است کہ بر درخت پیچہ کہ آئنا بحرئی عشقہ گویند - خان آرزو و سراج می فرمایند کہ گیا ہی کہ خلاصہ اش سیاہ قام و برگش سبز رنگ و اکثر در چاہ ہا و کنار جو بابہ فاصلہ و سنگ روید و بتازی شعر الجمن و در ہند و ستان سنبل گویند و ناہ و اتقان چند دانند کہ سنبل کہ در اشعار فارسیان دیدہ اند و زلف را بدان تشبیہ و ہند ہمین سنبل است کہ بسبب سیاہی خلاصہ آن تشبیہ و ہند و لہذا و عربی شعر الجمن گویند و این خلط است - صاحب انندین و کوالہ فرہنگ فرنگ بر (پرسیان و آرو) گفتہ - و صاحب جامع ہم این را آورده - صاحب محیط ذکر مستقل این بای فارسی نکر دو انچہ بای عربی گفتہ ذکرش بیہین

گذشت و آن درامی این است **مولف** عرض کند که ظاهر آنحضرت (پرسیاوشان) می نماید یعنی اولش که می آید (اُر و و) دیکو پرسیاوشان -

<p>این معنی اول بر (پسیاوش) بیان کرده ایم و تحقیق معنی دوم بر (بولو طرخون) گذشت (اُر و و) الف و ب (۱) دیکو پرسیاوش (۲) دیکو بولو طرخون پرسیدن بقول بحر بالنغم (۱) سوال کرده و (۲) احوال کسی گرفتن و (۳) به عیادت بیمار را رفتن و (۴) تعزیت نمودن و فرماید که کامل التعزیت است و مضارع این پرسیدن است و گذشته این را یا پرسش مراد دانند و بر معرفت قانع و نیز یعنی تعزیت و عیادت نوشته - صاحب حوازی و کوهی</p>	<p>(الف) پرسیاوش اصطلاح - بقول برهان لفتح اول و سکون ثانی و کسر ثالث و تحتانی بالف کشید و او مضموم بشین قرشت زده (۱) نام گیاهی است که آن باریک و سیاه قام و برگ آن سبز رنگ می باشد و بیشتر بر کنسار حوض های رود و آزار و (۲) اشکلی را رفتن و (۳) اشکلی را رفتن و (۴) اشکلی را رفتن و (۵) اشکلی را رفتن و (۶) اشکلی را رفتن و (۷) اشکلی را رفتن و (۸) اشکلی را رفتن و (۹) اشکلی را رفتن و (۱۰) اشکلی را رفتن</p>
--	---

(ب) پرسیاوشان گفته ذکر هر دو معنی بالا اول و دوم کرده **مولف** عرض کند که اسم این فرموده اند و صاحب برهان بذر (ب) مراد مصدر بهمان پرس که معنی دومش گذشت فارسیا معنی اول گفته - خان آرزو در سراج بر نام گیاهی با بقاعده خود بیادوت یا سی معروف و علامت قانع - صاحب محیط بر بولو طرخون اشاره این کرده مصدر و آن مصدری وضع کردند معنی اول که بجایش گذشت **مولف** عرض کند که (الف) حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن و پرسش و پرسه اصل است و (ب) مزید علیها آن و حقیقت ماخذ که گذشت حاصل بالصدر این و بهمانا این مصدر

اصلی است که اسم این مصدر مال فارسی زبان است **طلب** کرنا - بلانا (۲) کسی کو سحر و افسون سے بلانا -
 (آر و) (۱) سوال کرنا (۲) احوال پرسی کرنا **پیش** بقول سروری بفتح اول کسر رای جمله
 خبرینا (۳) عبادت کرنا (۴) تخریب کرنا غزازی **پیش** یعنی پرواز و پرویدن که بحر فی لیران گویند مولانا
پرسیرغ بر آتش نهادن مصدر اصطلاحی جامی (۵) زخمه مرغ جانش پرورش یافت و
 بهار گوید که آورده اند که سیرغ پر خود را بذال زر زنگزار خوشی بال و پرش یافت و **مولف**
 داده بود و عهد کرده که هر گاه همچی در پیش آید پر مر اعرض کند حاصل بال مصدر پریدن است مراد فنا
 بر آتش بگذار که در حال پیش تو آمده حاضر شوم پرواز محنتی مبارک است استعمال مجر و این در سنه
 دهم ترا سر انجام دهم چنانچه قصه آن در شاهنامه جامی نیست بلکه (بال و پرش) مستعمل است
 مذکور در انوار مشهور و این کنایه از افسون کرنا **پیش** پرواز و استعمال مجر و پرش از نظر مانگد
 برای بی قرار گردانیدن کسی بود از عالم فعل در **پیش** و معاصرین عجم هم بزبان ندارند و لیکن باغبان
 نهادن (طالب آملی) نه انسان رفته از و تم صاحب سروری که محقق اهل زبان است ما
 که باز آن دلنوا آید و پرسیرغ بر آتش نهم شاید این را تسلیم کنیم (آر و) و دیگر پرواز - مؤنث
 که باز آید و صاحب بحر بزبان و نقل نگار بهار **پرسش** اصطلاح - بقول انند سبحو اله
مولف عرض کند که هر دو در تعریف معنی پی **پرسش** فرہنگ فننگ نام ملکی است در ترکستان
 بحقیقت نبرده اند معنی لفظی این (۱) سیرغ را **پرسش** گوید که پرتاش و پرسش پرو نام و لا
 طلب کردن است و یجاز (۲) طلب کردن کسی **پرسش** ترکان است که انی ال دستور **مولف** عرض
 را به سحر و افسون - فتاوی (آر و) (۱) سیرغ کند که حقیقت پرتاش بر پرتاش که به موئده و سیرغ

<p>گذشت) عرض کرده ایم و جا دارد که (پریشانش) مولف عرض کند که محروم این بمعنی بیشتری</p> <p>مبتدل (پریشانش) باشد که موخده به بای فارسی استعدی است یعنی (۲) چه پر شده در انگستن</p> <p>و فوقانی به شین معجم بدل شود و چنانکه تب و تب باشد و</p>	<p>و رخت و زخمش و خیال ما این است که پریشانش (ب) پریشکستن مرغ کنایه باشد بمعنی</p> <p>که گذشت لغت ترکی است و این مفرس و کین (۳) در پرواز غالب آمدن هم (این جام چندی</p> <p>لغات ترکی ازین لغت ساکت و الله اعلم بحقیقه الحقیقه) طوطی طاووس بال بیضه در آتش نهاد و</p> <p>(آر و و) و یکپورتاش -</p> <p>پریشدن استعمال صاحب معنی ذکر این کرده از</p> <p>معنی ساکت مولف عرض کند که بمعنی حقیقی الف و ب (۱) آناه پرواز هونا - و یکپورتاش -</p> <p>لبالبا شدن است و مملو شدن (سعدی) (۲) پر توژنا (۳) پروازین غالب آناه -</p> <p>سیر چشمه شاید گرفتن بپیل و چوپر شد نشاید گذشت پریشکشا اصطلاح - بقول بحر و اندر و غیب</p> <p>پریش (شمره) خاک زردی شده پریشکشا (۱) مراد از معشوق و فرماید که (۲) می تواند که</p> <p>خنده نه با اینهمه در ارغوان (آر و و) بهر جا با - بمعنی عاشق با شد و الف و را آخر برای فاعلیت</p> <p>چیه به تا - لبالبا هونا - مولف عرض کند که در محاوره ندیدیم و نه</p> <p>در الف (۱) پریشکستن استعمال - بقول بهار با پریشکستن بمعنی او دست و شکن امر حاضر</p> <p>معروف - صاحبان بحر و اندر (پریشکستن مرغ) از مصدر پریشکستن بمعنی حقیقی و الف فاعل در آخر</p> <p>گویند که (۱) پر با هم جمع کردن مرغ برای پریدن امر حاضر آمده افاده معنی فاعلیت کند چنانکه</p>
---	---

<p>سند استعمال می باشیم و معاصرین عجم هم بر زبان ندارند پرشنبه اصطلاح - بقول انندجواله فرهننگ فرنگ نفع اول و ثالث یعنی پخشنبه مولف عرض کند که قیاس می خواهد که در پخشنبه گوئیم از قبیل پریرود و جا دارد که بحدف تختانی (پرشنبه) گوئیم ولیکن استعمال این از نظر مانگذشتت طالب سندی باشیم (اردو) جمهرات - مونت - پخشنبه - مذکر -</p>	<p>و انا و بینا و معنی حقیقی (پرشکن) که اسم فاعل ترکیبی است - شکن های بسیار دارند و میتوان معشوق را گوئیم که شکن های بسیار در زلف دارد و برای عاشق هم توان گفت که شکن های بسیار از لاغری بر رخ دارد و میتوان الف آخر را از گوئیم بر اسم فاعل ترکیبی که هیچ معنی ندارد و این بهتر است ازین که (پرشکن) را امر حاضر (پرشکنستن) گرفته الف فاعل با او مرکب کنیم بای حال طالب</p>
<p>پرشوم اصطلاح - بقول انندجواله فرهننگ تصب مولف عرض کند که اگر سند استعمال این پیش شود اسم جا در فارسی زبان و ایچ مواظ عجم بر زبان ندارند (اردو) ن - مونت - بقول آصفیه - نلی - بالنسی -</p>	
<p>پرشیدن بقول برهان و جامع بر وزن فمیدین یعنی (۱) بر باد دادن صاحب بجر گوید محقق الہزیان است معنی اول را تسلیم کنیم (اردو) (۱) بر باد کرنا (۲) پریشان کرنا - دیکھو پر اشیدن - پر خاره اصطلاح - بقول خان آرزو سراج مبدل پر خاله که می آید مولف عرض</p>	<p>که کامل التصریف است و مضارع این پرشد خان آرزو در سراج می فرماید که این مخفف پر اشیدن است که گذشتت یعنی (۲) پریشان کردن مولف عرض کند که معنی دوم حقیقی است</p>

<p>عرض کند کہ لام بدل شدہ بر ای ہملہ چنانکہ آوند و آوند (آرو) دیکھو پر غالہ - پر غازہ اصطلاح - بقول برمان و سراج و جات بر وزن دروازہ بیخ و بن پر جانوران وہ لوک جو گوشت میں قائم رہتی ہے - موٹ -</p>	<p>پرندہ را گویند کہ گوشت بدن آنها چسپیدہ است عرض کند کہ اسم جاندارسی زبان باشند کہ غازہ بمعنی بیخ دم جانوران می آید (آرو) پند کہ پروں کی</p>
<p>پر غالہ اصطلاح - بقول رشیدی مراد موٹ عرض کند کہ درینجا ہمین قدر کافی است کہ مبدل پر گالہ باشند چنانکہ گلولہ و غلولہ صراحت ماخذ پر پر گالہ کنیم (آرو) ہر چیز کا کلکرا - مذکر -</p>	<p>(پر گالہ و پر گالہ) کہ می آید بمعنی پارہ از ہر چیز مبدل پر گالہ</p>
<p>پر غزہ اصطلاح - بقول برمان و ناصیری و انند و سراج مختلف پر غازہ کہ گذشت عرض کند کہ حقیقت ماخذ ہمد را نجایان کردہ ایم در (آرو) دیکھو پر غازہ -</p>	<p>صحیح بیامی تازی است موٹ عرض کند کہ کہ این مبدل آئنت چنانکہ استب و استب و ما صراحت ماخذش ہمد را نجاکر وہ ایم - معنی دوم حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن (آرو)</p>
<p>پر غول اصطلاح - بقول برمان و انند بر وزن معقول (۱) گندم و جو نیم کوفتہ و خرد شدہ و (۲) آشی را نیز گویند کہ از ان پزند و (۳) حلوانی ہم کہ آرا افروشدہ خوانند - صاحب موید بر معنی سوم قانع و فرماید کہ قبیل بوسحدہ - خان آرزو در سراج بذکر قول برمان گوید کہ</p>	<p>(۱) نیم کوفتہ گیہون یا جو - مذکر (۲) آشی جو نیم (۱) سے بنائی جاے - (۳) حلوانی جو نمبر (۱) سے بنایا جاے - مذکر (دیکھو پر غول) اصطلاح - بقول برمان و جہانگیر ہمد و نہ ہر چیز کہ زشت و نازیبا باشد موٹ</p>

<p>مولف عرض کند که سخن لغت سرب است بقول</p>	<p>عرض کند که معنی گردش بر نهی معنی گذشت و گونه</p>
<p>منتخب بنشدید نون نوع از هر چیز و در استعمال</p>	<p>بمعنی رنگ و ارنده و رنگ - فارسیان همین مرکب</p>
<p>فارسی زبان به تخیف نون یعنی همرو و او کشتی فارسیا</p>	<p>را کانیته یعنی هر چیز زشت و نازیب استعمال کردند</p>
<p>پرفرن (پرفرن) را یعنی دغا و فریب استعمال می کنند حیث</p>	<p>که چیز تغییر در رنگ و ارنده زشت باشد (آر و)</p>
<p>است که سندا استعمال پیش نه شده و لیکن بر زبان</p>	<p>برای چیز - موش -</p>
<p>معاصرین تخم مستعمل - اسم فاعل ترکیبی باشد آر و</p>	<p>پرفان بقول انند بخواند فرنگ فرنگ</p>
<p>پرفرن اردوین مستعمل است اسم فاعل ترکیبی و شش جنس</p>	<p>بمعنی نمکین و اندوگین مولف عرض کند که سندا</p>
<p>زیاده دغا باز او فریبی هو -</p>	<p>استعمال باید که دیگر همه تحقیقین اهل زبان و معاصرین</p>
<p>اصطلاح - بهار بکواله مصطلحات گوید</p>	<p>عجم ازین لغت ساکت اسم جا بد است (آر و) نمکین</p>
<p>که خامه و فرماید که در ولایت از پریار یک فاز (قانه)</p>	<p>پرفرو مصدر اصطلاحي - صاحب</p>
<p>می بندند که از مصوری معلوم شد (ملاحظه است)</p>	<p>اصفی گوید که گنای از رانده و عاجز شدن باشد</p>
<p>تا دست به تفویر رخت برده مصور و موس</p>	<p>مولف عرض کند که مخصوص برای پرنده و</p>
<p>فانش تا سر پر فازه و را بست و هم او گوید که محل</p>	<p>بجای از اینی عام (سلمان) فکر من کی بخمال تو</p>
<p>صاحب بجز ند که معنی بالا گوید که بی ایتنافت</p>	<p>رسد که عظمت پر مرغ اندیشه فرومی برد انجا پروا</p>
<p>است - دارنده می فرماید که معنی خامه مو مولف</p>	<p>(آر و) عاجز هونا -</p>
<p>عرض کند که (پرفازه) در اصل مرکب است از</p>	<p>پرفرن اصطلاح - بقول بهار و انند معروف</p>
<p>پرفازه و های نسبت معنی لفظی این چیزی که</p>	<p>و فرماید که پرفر و پرفر معنی بسیار است چون زلف</p>

به پرتاز است فارسیان به نکت اضافت استعمالی
 این کرده اند - بهار و نقل شعر لفظ سر را حذف
 کرد و پرتا باضافت نوشت و همین عمل فاطمه او را
 در تامل انداخت - بخوبیال مایهج محل تامل نیست
 (اَر و و) موقلم مقو و کجا جو قاز که پرست بنام تیرین
 بر هم زنده پرک چشم و نگویم سخن پیش او جز چشم
 صاحب سروری بعد از آن پلک پرک را هم می
 چهارم آورده و از دیگر معانی ساکت و فرمایید
 پرست مرغ باشد (واله بروی ه)
 یعنی چهارم را می جمله سجای لام آمده - صاحب
 ناصری بکر معنی اول و دوم و سوم نسبت معنی
 چهارم گوید که با اول کسور و ثانی زده باشد و
 فرمایید که (ه) بالضم تریه ایست در لارستان
 فارس - قلعه محکم دارد و معترب آن فرک - صاحب
 (اَر و و) قاز کاپر - ندگر -
 و جابج بر معنی اول و چهارم قناعت کرده - خان
 نام رودخانه و (۲) نام رودخانه و (۳) آنند
 به بای تازی گذشت و بکر معنی چهارم می فرماید
 صاحب بهانگیری که مبتدل پلک باشد - صاحب رهنما

چکر قو

چکر

ناصرالدین شاہ قاجاری فرماید کہ (۶) بمعنی پنجم بدان وضع کنند (حکیم سنائی سے) گرت باید کہ سر کرنی
 نما و میدان پر از کا و صاحب بول چال بچوالہ گردی؛ نیز این چتر دائرہ کردار و پای بر جای
 معاصرین عجم این را بمعنی ششم آورده **مولف** عرض باش در سرگردان؛ چون سکون و تخرک پر کار و
 کند کہ بمعنی اول و دوم مبدل برک است کہ بمعنی صاحب جامع گوید کہ پرکارہ ہم بہ ہمین معنی می آید
 گذشتہ چون تب و تب و بمعنی سوم اسم جامد صاحب رشیدی می فرماید کہ (۲) بضم اول بمعنی
 فارسی قدیم دایم و بمعنی چهارم مبدل پلک کہ نقاش - بہار برافزار معروف قانع و گوید کہ بالفاظ
 می آید چنانکہ آوند و آوند و بمعنی پنجم ہم اسم جامد زون و کشیدن و ہنادن بصلہ برسیک بمعنی مستعمل
 فارسی زبان کہ وجہ تسمیہ معلوم نہ شد و همچنین بمعنی و فرماید کہ بالضم (۳) عیار و طرار و آنکہ در اکثر
 ششم ہم اسم جامد فارسی جدید است و جا دارد کار با کامل باشد و این مقابل سادہ است
 کہ مفترس پارسی انگلیسی زبان دایم بحدف الف چنانکہ گویند کہ سادہ پرکار و اطلاق این بر حسب
 (۱) ویکہو برک کے دوسرے معنی حقیقت است و برچہرہ ذرف و چشم و غمزہ
 (۲) ویکہو برک کے پہلے معنی (۳) صدا - ندا - آواز - مجاز (سعید اشرف علی) انچہ بالقویر شیرین تیشہ
 موثث (۴) ویکہو پلک (۵) ایک تقریبہ کا نام پرک فرما کر دیکو بوسہ من می کند با چہرہ پر کار یار و
 ہے جو لارستان فارس میں واقع ہے - مذکر (۶) (طالب کلیم علی) ذرف پر کار تو چون تن و شکستن
 رمنہ - شکار گاہ - مذکر۔
 پرکار اصطلاح - بقول سروری (۱) قلم (میرزا رضی دانش علی) خود نمائی میں کہ دلم
 آئینہ کہ نقاشان و مدہسبان و صحافیان دو اثر مست و پیدار خود است و سرخوش از پیمانہای

چشم پرکار خود است ؛ (صائب ۱۱) تلخ شد که (۱) یعنی سرگردان کردن است بقول معاصین
 عشرتم آن لعل شکر بار کجاست ؛ (دلم از کار - عجم ۲) (پر کار بستن بر چیزی) یعنی مستور و محجوب
 شد آن غمزه پر کار کجاست ؛ (دوله ۱۱) ز پیش گردانیدن آنچه را همولفت عرض کند که بافتخ
 چشم دل بردن بزیر چشم دل دادن ؛ (بجالی گوشت) یعنی حلقه کردن و چرخ زدن و دور کردن است
 چشم تو ای پرکاری زبید ؛ (باقر کاشی ۱۱) اگر دیش نمودن و پس و معنی دوم اگر چه موافق
 نمیدانم چه در سر دار آن پر کار یار است ؛ که قیاس است طالب سندی یا شیم مخفی مباد که
 با بیگانه خوبی با نگاه آشنا دارد ؛ (مولف عرض) دائره اطراف چیزی کردن و آنرا داخل احاطه
 کند که به قسم اول اصل است یعنی چیزی که پر از کار نمودن مجازاً آنرا نهفتن است در آن سپین است
 و بسیار کار است و کنایه از آنکه که یوسیده آن دائره ماخذ معنی دوم (ارو) (۱) گردش کرنا - بهرنا -
 قائم کنند فارسیان در (استعمالش یعنی اول) نقش گومنا - چکر لگانا (۲) کسی چیز کو چه چنانا -
 کردند که نقش اول خوانند و معنی دوم هم مجاز است
 و کنایه که نقاش هم بسیار کار است و معنی سوم هم بالفتح - دور فلک و منطقه فلک - مرادش پرکار فلک
 مجاز است و بصفت زلف و چشم و امثال آن - که می آید مولف عرض کند که موافق قیاس است
 (ارو) (۱) پرکار - ندگر - دیکه پر دال (۲) (ارو) دور فلک - ندگر - آسمان کا دور -
 نقاش - نقش کرنے والا (۳) عیار - طرار - ده
 جو اپنے فن میں کامل ہو - استاد فن -
 پر کار بستن - استعمال - صاحب آصفی گوید که بالفتح مرادش پر کار بستن است که گذشت

پر کار چرخ

پر کار زون

پر کار بستن

<p>روز نخست و دولت او دست زد و در امن روز را از پرکار آورد و (آردو) پرکار پهرانا پرکار قیام و (آردو) دیکو پرکار بستن - چلانا - پرکارسته کام لبنا - دائره بنانا -</p>	<p>مغزی نیشاپوری ه) چون فلک پرکار زد و در وقت بر فلک خواهد کشید و تا همه بسیارگان لغت اصطلاح - بقول بهار بافتح</p>
<p>مراون بهان (پرکار چرخ) است که گذشت - ذکر این کرده از منشی ساکت مولف عرض کند مولف عرض کند که موافق قیاس است و کنایه که بافتح دور کردن و چرخ زدن پرکار لازم پرکار باشد (آردو) دیکو پرکار چرخ - کردن است (ابوالفرح رونی ه) ازین گونه</p>	<p>پرکار فلک اصطلاح - بقول بهار بافتح اصطلاح - بقول بجز بافتح گشت است پرکار گردون و چنین حکم کرده است</p>
<p>بمعنی سرگردان کردن - بهار بر (پرکار کردن) این و تعالی و (آردو) پهرنا - گردون کرنا - ذکر همین معنی کرده (صائب ه) سرگشته ساخت خال دل آرای او مرا و پرکار کرد نقطه سودای او مرا و مولف عرض کند که مجازاً موافق قیاس است (آردو) سرگردان کرنا - گذشت (مغزی نیشاپوری ه) به برگ</p>	<p>پرکار گردون اصطلاح - بقول بجز بافتح اصطلاح - بقول بجز بافتح استعال - صاحب آصفی بر نهاد از قار و مخفی مباد که سند پیش کرده آصفی</p>
<p>مغزی نیشاپوری ه) برای (پرکار بر نهادن) است (آردو) دیکو و دائره کردن (مغزی نیشاپوری ه) برای پرکار کردن -</p>	<p>پرکار کشیدن استعمال - صاحب آصفی بر نهاد از قار و مخفی مباد که سند پیش کرده آصفی کند که بافتح یعنی حقیقی است یعنی کار از پرکار گرفتن و دائره کردن (مغزی نیشاپوری ه) برای پرکار کردن -</p>

<p>بای فارسی بارای اول</p>	<p>پیرکاره اصطلاح - بقول سروری (۱) ^{لغت} که این را بکاف عربی مبدل پرغاره نوشتند</p>
<p>مرادف پرکاله که می آید - صاحب ناصری گوید که کتابت می نماید یعنی اولش و اگر سند استعمال</p>	<p>مرادف پرکاله که می آید - صاحب ناصری گوید که کتابت می نماید یعنی اولش و اگر سند استعمال</p>
<p>بدست آید تو اینم قیاس کرد که کاف فارسی</p>	<p>بدست آید تو اینم قیاس کرد که کاف فارسی</p>
<p>در سراج می فرماید که (ب) مرادف پرغاره</p>	<p>بمعنی (۱) پارچه هر چیزی و (۲) بجز پارچه یافته جا دارد که اسم جا بگیریم کما اینکه پارچه بافته ریشمانی</p>
<p>از ریشمانی مولف سخن کند که ما این را یعنی</p>	<p>را پرکاره نام نهاده یا باشد یعنی تحقیقش که پر از</p>
<p>اول به کاف فارسی دایم که می آید - صاحب</p>	<p>کارگیری است و تخیص ریشمان را حجت بر قول</p>
<p>سروری صراحت کاف نکرد که کاف فارسی است</p>	<p>خان آرزو تسلیم کنیم از اینکه سند استعمال پیش نشد</p>
<p>یا عربی و حقیقت معنی بر (پرکاره) بیان کنیم که</p>	<p>(آگه دو) ^{لغت} دیکه پرکاره و پرگاله (ب) دیکه پرکاره</p>
<p>با کاف فارسی - می آید و اگر سند استعمال این</p>	<p>(ج) (۱) هر چیز کاغذی - دیکه پرغاله (۲) تخی</p>
<p>بکاف عربی بدست آید تو اینم قیاس کرد که مبدل</p>	<p>ش که بنده بود کپڑے کا ٹکڑا - نگر -</p>
<p>باشد چنانکه کند و کند و معنی دوم نظر باعتبار</p>	<p>پیرکاری اصطلاح - بقول بهار بالفهم</p>
<p>صاحب ناصری که محقق این زبان است این را یعنی (۱)</p>	<p>عیاری و طراری و کامل شدن</p>
<p>مزید علی پرکار تسلیم کنیم - نسبت معنی سوم عربی</p>	<p>در اکثر کارها و (۲) بجز حیل و تزییر (اصفغان</p>
<p>می شود که پرغاله که گذشت مبدل پرگاله است</p>	<p>بمعنی (۱) که پرکاری کنی و کار خسر و بجز (ب) هر</p>
<p>که به کاف فارسی می آید و پرکاره به کاف فارسی</p>	<p>(۲) همبازی محبت طفلان شده است و ل</p>
<p>و رای جمله مبدلش چنانکه آوند و آوند - خان</p>	<p>آرزو پرکاریش نگر که چه مقدار ساده شد؟ (حکیم</p>

(۳۷۷۲)

پرکاری و آشن

مصدر اصطلاحی - بالضم

شرف الدین شافعی ^{کله} سرپرکار پیش گروم که می
ناخورده یا بشون برون می آید و دستار را مستانه
می پیچد ^م مولف عرض کند که بای مصدری بر (ظهوری ۵) بیک ویدن چها آورد بر سر صبر و طاقت
لفظ پرکار زیاده کرده اند (اکه و) (۱) استادی را ^ا اسیر او شوم طغلت پرکاری نمیداند ^ا (اکه و)
موتث (۲) عیاری - حیلہ بازی - موتث - استادی سے واقف - کامل ہونا -

استاد کامل بودن و واقف بودن از صنعت کامل -
را ^ا اسیر او شوم طغلت پرکاری نمیداند ^ا (اکه و)
استادی سے واقف - کامل ہونا -

پرکاس

اصطلاح - بقول جهانگیری با اول منقوح و ثانی زده بمعنی (۱) تلاش کردن

(۲) در نیم آوینین - خان آرزو بکاف فارسی قائم کرده صراحت کند که بکاف عربی است -
صاحبان برهان و رشیدی و انند و جامع و مویده هم بکاف فارسی آورده اند ^م مولف عرض
کند که پرکاس پرکاش بکاف عربی و سین جمله و مجملہ در سنسکرت بمعنی نور و ضیا و ظهور و پیدا و ظاہر
و روشن و صاف آمده عجیبی نیست که فارسیان همین لغت را مقترن کرده بکنی تلاش استعمال کرده باشند
و این محض قیاس است و ظاہر را بہر دو معنی تلاش و آوینش اسم جاہد فارسی زبان و بطنیہ محققین
بکاف فارسی صحیح دانیم آنچه خان آرزو کاف عربی را صحیح دانند بلحاظ ماخذ باشد و اندر نیصورت
این را مبدل دانیم کہ کاف فارسی بعرابی بدل می شود چنانکہ کند و کند - محققین بالالتعریف
نوشی نکرده اند کہ برای اسمی معنی مصدری نوشته (اکه و) (۱) تلاش موتث (۲) با ہم آوینش موتث

پرکاش

بقول انند بخواه فرہنگ فرہنگ بالفتح (۱) بمعنی برآده و (۲) التفات بچیرے

^ل مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ محققین ایلزبان و زبانان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت اگرند استغما
بدست آید تو انیم قیاس کرد کہ اسم جاہد فارسی قدیم باشند (اکه و) (۱) دیگر برآده - دیگر (۲) دیگر التفات موتث و دیگر

<p>ز نخل غم بهر پر کاله بگر وید که فذ کشیدن او و تنهها داغ من است؛ مولف عرض کند که موافق قیاس است (آردو) مگر طے ظاهراً چونایکری مگر طے هونا - پاره پاره هونا - پیرکاموش اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری</p>	<p>و آن ساکت بودن از جواب است بسبب عدم معرفت مولف عرض کند که اسم جا بد فارسی قدیم است (آردو) جبل - مذکر - ویکو اوم الرذا بقول جهانگیری و برهان</p>
<p>پیرکام اصطلاح - بقول جهانگیری و رشیدی و سروری و ناصری و انند و برهان با اول مفتوح و نانی زده بچه دان و زهدان و آنرا (بولکان) نیز خوانند - خان آردو در سراج بد کر معنی یا لا گوید که بعضی گویند که همان بولکان است که میم به نون بدل شده و او را به تصحیف چنین خوانده اند مولف عرض کند که این رایج تفاوت با آن نباشد صراحت ماخذ بولکان بجایش گذاشت و این بجایال ما بالضم بود که در محاوره لب و لجه آنرا بافتح کرده معنی لفظی پیرکاه اصطلاح - یعنی پاره گاه مولف</p>	<p>و رشیدی و سروری و ناصری و جامع بکسر و او بر وزن افزایش بریدن شناختمی زیادتست از درخت انگور و درختان دیگر - خان آردو در سراج گوید که این را پیرایش نیز گویند مولف معنی کند که کاویدن یعنی کنیدن می آید و (پیرکاه) معنی کندیدین پر و این حاصل بالمصدر آن و استعاره از کنیدن برگ های درختان و پیرایش (آردو) کاٹ چھانٹ - مونث - ویکو پنجه کے در بر سر معنی لفظی</p>
<p>این پیر از مقصد و کنایه از زهدان که محل دران قرار گوید که حقیقه محققش (ظهوری) بخشگیهای زهد می یابد (آردو) ویکو بولکان - پیرکان بقول برهان و ناصری و سراج و اما نم نمی سازد و صاحبان بگر و بهار - پیرکاهی قائم کرده اند (۱) یعنی مقدار</p>	<p>دران قرار گوید که حقیقه محققش (ظهوری) بخشگیهای زهد می یابد (آردو) ویکو بولکان - بقول برهان و ناصری و سراج و اما نم نمی سازد و صاحبان بگر و بهار - قائم کرده اند (۱) یعنی مقدار</p>

<p>زبان است و معنی سووم باکانت تازی و بالعجم (میج کاشی ۱۵) پیش مانوشته دنیا پر کاهی نبود؛ که مختلف پر کار باشند (اُر و و) (۱) انتظار - مذکر</p>	<p>برگ کاهی و تحقیق ما (۲) حجازاً یعنی لحظه هم مستعمل -</p>
<p>کنج این گاه بیک گاه ربا ارزانی؛ (حسن تاثیر ۱۷) (۲) دیکو پر کار (۳) طوق مرقع - مذکر</p>	<p>با تید و صالت عمر باشدی چو چشم؛ یکار عاشق بیدل</p>
<p>پر کاهی نمی آئی؛ (اُر و و) (الف) گهانس کاتنکا - مذکر - کرده از سنی ساکت مولف عرض کند که چشم (ب) (۱) گهانس کے تنکے کے برابر (۲) ایک لحظہ کے لئے بمعنی لبالب و مملو ساختن است چنانکه پر کردن پر کر بقول برهان فتح اول و کانت تازی و سکون ساغر و امثال آن و پر کردن صندوق یا پر کردن</p>	<p>پر کرون استعمال - صاحب آصفی ذکر این پر کرون استعمال - صاحب آصفی ذکر این</p>
<p>ثانی در ای قرشت (۱) یعنی انتظار و منتظر بودن و دامن (عالی شیرازی ۵) بی تو هر گاه تماشا می چشم بر اه داشتن و (۲) مختلف پر کار هم - صاحب گلستان کردم؛ و همچو گل دامن خود پر زگر بیان سروری مذکر معنی دوم گوید که (۳) طوقی مرقع که کردم (اُر و و) بهر نایه پروینا ساغر بویا دامن -</p>	<p>پر کر استعمال - صاحب آصفی ذکر این</p>
<p>طوک فرس و رگ کردن می انداختند (استاد دینی) (۱) عدد و از تو بهره غل و زنجیر؛ ولی از زهر است مولف عرض کند که به از تو بیا تاج و پر کر؛ صاحب ناصری مذکر معنی اول؛ (ظهوری ۵) عشق از زهر بلا پر کرد و زهر پس گران</p>	<p>پر کر و ن از زهر استعمال یعنی مملو کردن پر کر و ن از زهر استعمال یعنی مملو کردن</p>
<p>معنی سووم گوید که به کاف عجمی است و نیز نسبت مان ظهوری زهره نام سفره و از ماست و معنی دوم نماید که مشتق از پر کار است مولف (اُر و و) زهره پر دینا - عرض کند که فضولی است که مختلف پر کار مشتق از پر کار گفته بخمال ما یعنی اول اسم جادفاری</p>	<p>پر کر و ن چیری استعمال پر کر و ن چیری استعمال</p>
<p>استعمال عطر با ت کردن که نکوست بسیار پیدا شود</p>	<p>استعمال عطر با ت کردن که نکوست بسیار پیدا شود</p>

(۵۷۲)

(۱۹۷)

(۳۶۶۱)

یا بومی خوشن آوریون مولف عرض کند که موافق ذریعہ سے پیدا کرنا۔

قیاس است (ظہوری ۵) تا صبا پر گند بچہت پر کر دن سپینہ | مصدر اصطلاحی - سرور

تو بہ مغز خالی ز عطر سنبل کر پڑ (آردو) کسی مقام بسیار پیدا کر دن مولف عرض کند کہ موافق

قیاس است (ظہوری ۵) راست بنشین ساق میں زیادہ خوشبو پیدا کرنا۔

پر کر دن دکان ارجس | استعمال - و در چرخم آرد سپینہ پر کن ساز ساز قتل است

جمع کردن جنس بسیار در دکان باشد مولف (آردو) زیادہ سرور پیدا کرنا۔

عرض کند کہ موافق قیاس است (ظہوری ۵) جنس پر کر دن شکم پامعدہ | مصدر اصطلاحی

بهر پر کر دم دکان بازاری باید پڑ - برای سادہ صاحب رشیدی بند کر پر کر دن معدہ گوید کہ

لوخان مشتری پر کاری باید پڑ (آردو) دکان کو کنایہ از پر کر دن شکم است مولف عرض کند

سامان سے بہر دینا۔ کہ (پر کر دن شکم) و (پر کر دن معدہ) ہر دو

پر کر دن سال و ماہ از چیری | معدہ کنایہ باشد از سیر کر دن - رشیدی تھریف

اصطلاحی - پیدا کر دن چیری در لیل و نہار بکثرت خوشی نکرو (سعدی ۵) بگفتا کہ دروان تہو

مولف گوید کہ موافق قیاس است (ظہوری) گنند پڑ بیازومی مروی شکم پر کنند پڑ (آردو)

۵) کند پر صبح مشنبہ سال و ماہ می پرستان را پڑ پیت بہرنا - سیر کرنا۔

بہ خنکیہای ساتی گرشب آدینہ برگرد پڑ (آردو) پر کر دن میان | مصدر اصطلاحی -

لیل و نہار میں کوئی چیز کثرت سے پیدا کرنا جیسے یا باللب کردن و پر کر دن شکم مولف عرض

رات میں شکل یا دن میں گرمی کثرت ہو یا اگل و غیرہ کند کہ موافق قیاس است بجاز (ظہوری ۵)

(۳۶۶۲)

(۳۶۶۳)

(۳۶۶۴)

میان پر کرده در بار یک تک و چه را می گوید احمد در دانه دارد و (آر و و) پرواز کا قصد کرنا -
 بند دارد و (آر و و) لبالب کرنا - پیٹ پرننا - بلند چونا -

پرکسون | اصطلاح - بقول انند کواله فریبک | استعمال - صاحب آصفی ذکر کن
پرکشیدن

فرنگ بضم اول و فتح ثانی و سکون ثالث زین پیش کرده از منی ساکت مولف عرض کند که پر کشیدن
 ممکن و قهقری که برای زینت بالای زین نگیند مولف پرند به متعارف عادت مرغان است در که ز (انگرا)
 عرض کند که کسون یعنی زینت نیاده که آنرا مرکب (شبهی) صد مرغ و لی منتقار از بال خود

بالقادر بگیریم پس چاره جزین نیست که این را (کشد) پر جانی که آن پر بود باشت پر بر آرد و
 چاره فارسی قدیم و اینهم مشتاق صد استعمال با شیم (آر و و) پر ز چنا -

که حاضرین شج پر زبان ندرند و دیگری از متعین | اصطلاح - بقول بان و جهاگیری و
پرکشم

از زبان و زبان دان فکر این پر و (آر و و) پر کشیدن | سروری و جهاگیری کاف تازی پر وزن پرچم
 چاره با هم جزین پر و الا جاتا ہے - ندر - ناچیز شده و از کار رفته و بیکار افتاده (امین خبر و)

پرکشاون | مصدر اصطلاحی - صاحب (ع) مور که دریافت نپر کم بود و پر زدنش زان
 اصغی ذکر این کرده از منی ساکت مولف عرض

کند که قصد پرواز کردن و بلند شدن است (سلمان) | مولف عالم بود و (شاعر) ای دانه تو داده مرا
 سادگی (ع) شای که با نچیزش هر که پر کشاید باطله

پرکش آید در سایه یلون و (نموری) (ع) پرمی | مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است
 صید است تا پرمی کشاید و ز خالش دام زلفش

بمنی پرند که پر کم دارد و گنایه باشد از ناچیز | مولف عالم بود و (شاعر) ای دانه تو داده مرا
 مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است

<p>باشند (آر و) آتشکده - مجربین کامبند - مذکر - پرو کیمین استخوان - بقول اندک بحواله فرزندگار یعنی کینه و روید اندیش مو لفت عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است یعنی کسی که دل او از کینه پر باشد موافق قیاس (آر و) کینه در - که سکت بین ده شخص جو دل بین کینه رسیده -</p>	<p>آرزو بر گو گویند و ابرقوه محرب آنست مولف عرض کند که اصل این (بر کوه) بود و کنایه از عمارت بلند که عمارتی که بر کوه بنا شود بلند می نماید فارسیا موافق را بدل کردند به بای فارسی چنانکه اسباب و استپ و بای آخر را به کاف چنانکه پروانه و پروانه آر و بلند عمارت - موثت -</p>
<p>پرو گاه اصطلاح - بقول رهنما بحواله سفرنامه ناصرا الدین شاه قاجار شکار گاه مولف عرض کند که پرک به همین معنی بقولش گذشت و صراحت ماخذ هم در اینجا کرده ایم و در اینجا برای جمع است گردن - صاحب جهانگیری نوکر هر سه معنی بالا یعنی شکار گاه یا غلطی کتابت برین نباشد که تصریح کرده (نیکم آذری) حاصل از دست کرد این خوشی نکرد (آر و) شکار گاهین - مذکر - پرو کین اصطلاح - بقول اندک بحواله فرزندگار بالفتح و بکسر کاف یعنی گلشن و مسجد مجریان مولف عرض کند که مشتاق سند استعمال می باشیم که دیگر محققین اهل زبان و زبانان ازین ساکت و اگر سند استعمال به پیشیم تو اینیم گفت که اسم جاد فارسی کرده گوید که با کاف و عین و قاف سهی هر دو آمده و</p>	<p>اصطلاح - بقول رهنما بحواله سفرنامه ناصرا الدین شاه قاجار شکار گاه مولف عرض کند که پرک به همین معنی بقولش گذشت و صراحت ماخذ هم در اینجا کرده ایم و در اینجا برای جمع است گردن - صاحب جهانگیری نوکر هر سه معنی بالا یعنی شکار گاه یا غلطی کتابت برین نباشد که تصریح کرده (نیکم آذری) حاصل از دست کرد این خوشی نکرد (آر و) شکار گاهین - مذکر - پرو کین اصطلاح - بقول اندک بحواله فرزندگار بالفتح و بکسر کاف یعنی گلشن و مسجد مجریان مولف عرض کند که مشتاق سند استعمال می باشیم که دیگر محققین اهل زبان و زبانان ازین ساکت و اگر سند استعمال به پیشیم تو اینیم گفت که اسم جاد فارسی کرده گوید که با کاف و عین و قاف سهی هر دو آمده و</p>

بجوانه فرزندنگ علمی می فرماید که هر که باکان عربی و باکی **پرگار چرخ** اصطلاح - بقول انند بجوانه ^{۱۲}

عربی مفتوح گفته خطاست و لیکن مشهور بکان عربی کتا به از دور چرخ و منطقه چرخ **مولف** عوض کند است - صاحب جامع بذکر معنی اول و دوم میفرماید که **مبدل** همان که بکان عربی گذشت چنانکه کند و کند که (ده معنی هس و (۶) خوف کردن هم **مولف** عرض (آر و و) و یکو پرگار چرخ -

کند که ما این را بمعنی اول **مبدل** پرگار و اینم چنانکه **پرگار** اصطلاح - بقول بر بان بکان فارسی

کند و کند و معنی دوم قیاس می خواهد که بالضم بود و بر وزن هواره (۱) بمعنی اولی پرگار و (۲) بمعنی دوش و دوش و دوش

کتابه و معنی سوم سواز معنی اول و بمعنی چهارم و پنجم و ششم چهارم و صاحب رشیدی بذکر معنی سوم گوید که (۳) پاره پنجم

با اعتبار بهانگیری و جامع اسم جا مد و اینم و لیکن **مبدل** مراد بر گانه و بر خاله (یکم نزاری ۱۵) بر تفرقه تفسیر کن از صورت

جامع و تعریف معنی ششم از نزد اکت کار نگرفت - ا خلاصه یک رقه زیر گانه از باب محتانی **پرگار**

مقصودش غیر از خوف نباشد که حاصل بالمصدر عوض کند که معنی اول و دوم و سوم مزید علیه پرگار برین است

است **لا آر و و** (۱) و یکو پرگار که پہلے معنی (۲) مای بتوز و بمعنی چهارم اسم جا مد فارسی زبان

ایشا سے عالم - اسباب و سامان - مذکر (۳) **چرخ** است بر خاله که به معنی گذشت **مبدل** این **لا آر و و**

گردن - مذکر (۴) و کپڑا جو رسی سے بنا ہوا ہوتا (۱) و یکو معنی اول پرگار (۲) و یکو معنی دوم پرگار (۳) و (۵) جس مذکر قید موت (۶) خون - و - مذکر - و یکو معنی چهارم پرگار (۴) و یکو پر خاله -

پرگار سیہ اصطلاح - بقول صاحب اکیر اعظم در معنی جلدش بذیل مرض ذیابیطس مرضی

است که آنرا سلس البول نیز نامند و بقول شیخ الرئیس آنست که آب بیرون آید همچنانکه بنوشند

و مر این مداومتش در عیس بول غیر قادر باشد و سبب این مرض روایت حال کرده و علاج آن

اینکه قرص کا فوره قرص گلنار و قرص طباشیر یا میزوات قابضه بخورند و ماوالخیا رب نوشند و از آب سر و
 مگر رقی کنند و آب انار ترش و لعاب اسبغول و آب انو بخارا نیز فائده می نماید (اربع) **مولف**
 عرض کند که اسم جامد فارسی زبان است که وجهه قسمیه آن معلوم نشد (آر و) و یا بلس ایک بیماری
 کا نام ہے جس سے پیشاب زیادہ آتا ہے اور پیشاب میں شکر ہوتی ہے۔ مذکر۔

پرگال بقول برهان در رشیدی و مؤید **مبتدل** آن باشد چنانکہ کند و گند (آر و)
 با کاف فارسی بروزن کر پاس یعنی (۱) دریم اور چھتن دیکھو پر کال۔

و (۲) تلاش کردن و بزبان علمی ہند (۳) طلوع **پرگال** بقول رشیدی (۱) پارہ از ہر چیزی
 آنتاب **مولف** عرض کند کہ ما صراحت این بر پرگال (۲) پارچہ از بافتہ ریشمانی (علمی لغتی) اور
 کردہ ایم کہ بکاف عربی یعنی اول و دوم گذشتہ و این در پارہ ششم پرگال کہ خون است و صاحب

مبتدل آن باشد یا آن **مبتدل** این چنانکہ کند و گند برهان بدون صراحت کاف فارسی نسبت
 و بلحاظ معنی سوم ہم اسم جامد فارسی زبان است۔ معنی اول می فرماید کہ سخت و پینہ و وصلہ ہم
 صاحب جامع و (خان آرزو در سراج) معنی دوم را کہ پر جامہ ووزند و پارچہ ہم ریشمانی مانند مشتقا

در ہم آیتحقن نوشته۔ قیاس ما این است کہ غلطی کتابت **مولف** عرض کند کہ ما بدین روشی این را
 باشند و آند اعلم مقصودشان غیر از حاصل بالندہ نہ باشند یعنی ہم اسم جامد فارسی زبان و این ہم و آنچه بکاف عربی
 آویزش (آر و) و دیکھو پرگال (۳) آفتاب کا طلوع۔ گذشتہ **مبتدل** این چنانکہ کند و گند یعنی اول

پرگال بقول مؤید و برهان و آند همان پرگال **مبتدل** این چنانکہ کند و گند
 کہ بکاف عربی گذشتہ **مولف** عرض کند کہ این از چھتن کہ ہمیں سند علی لغتی را بر (پرگال) لکھا ہے۔

عربی هم آورده اند و در اینجا بکان عربی نقل کرده (پر کردن) است که گذشت مولف عرض کند
 (آر و و) دیکو پرکاره کارج) که موافق قیاس است (ابوالفضل نثر) آنگاه صده
 پرکار | اصطلاح - صاحب جهانگیری گوید که از پرکار و اندوس وجود را طای ده وی کند
 با اول مفتوح طوق مرصعی که ملوک پاستان در در مرتبه قناعت و در در تبصره صلح کل و در حالت محبت
 گردن خود انداختندی و گاه در گردن اسپ کائنات است (آر و و) دیکو پر کردن -
 خود کرده اند می فرماید که این مشتق از کار است **پر کردن** | استعمال - صاحب آصفی ذکر
 (استناد وقتی سه) عدد و از توحته غل و پابند و این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که
 ولی را از توپره تاج و پرگر و صاحب بران بالقوم مراد است پر شدن است که گذشت (اویب
 بدیل) پر کردن بکان عربی گذشت (ذکر این کرده تری سه) دیگر چه عرصه عالم پر از علی کرده و یکی
 صاحبان موی و رشیدی هم این را آورده اند - بعلم و شجاعت چه مرخصی نه شود و (طهوری سه)
مولف عرض کند که مخفف پرکاره مجاز است گردیده همچو آینه پر از آینه های او و از خویش صوفیا
 که طوق هم همچون پرکاره در می باشد و مبتدئ طهوری بد نشست و مخفی مباد که (پر کردن
 پرگر یعنی سومش که بکان عربی گذشت چنانکه گفته جهان از کسی که از سند اول پیدای شود و راه
 و گذر عجب است از محققین که برای معنی سوم پرگر ازین است که مانند کسی از فرد بسیار پیدا شود
 هم همین شعر است و وقتی را در اینجا نقل کرده اند (آر و و) دیکو پر شدن -
 (آر و و) دیکو پرگر که قیسه معنی - **پر کردن** | مصدر اصطلاحی - صاحب
پر کردن | استعمال - بالقوم مراد است آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف

(۲۹۲۲)

<p>مطلقاً - خان آرزو در سرسراج گوید که (۲) مخفف بگاه پریدن می کشایند (فرشته استرآبادی سه) پراگنده - مولف فروز ز دانه کائنات سایه کند و همای بهت جامه فارسی زبان او چون بگستر و پروبال و (آرزو) پر کولت چیا اهل زبان است پرند پرواز که وقت اسپه پرون کو کوه لته این - روز اگر چه موافق بجذوف مجر و الف (پراگنده) را که می آید مخفف</p>	<p>عرض کند که بالفتح بمعنی کشادن پراست که طیور می کشایند (فرشته استرآبادی سه) پراگنده - مولف فروز ز دانه کائنات سایه کند و همای بهت جامه فارسی زبان او چون بگستر و پروبال و (آرزو) پر کولت چیا اهل زبان است پرند پرواز که وقت اسپه پرون کو کوه لته این - روز اگر چه موافق بجذوف مجر و الف (پراگنده) را که می آید مخفف</p>
<p>پراگنده نوشته اند مجر و قول خان آرزو که هند ترا و است بدون سند استعمال در خورا اعتبار نهاشد و (۳) ماضی مطلق پراگندن که می آید شخ واحد خود مان تا چگونگی که دید و چند و بجه شبیه مغز خوشین پراگند و (آرزو) (۱) هر چه کاکل پراگنده - پریشان (۳) پراگنده - پریشان (۳) پراگنده - پریشان</p>	<p>استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که (۱) بضم مرادف پر شدن و پر گردیدن است که گذشت اگر قسم ساغر م پر گشت از می و (۵) خود مان تا چگونگی که دید و چند و بجه شبیه چه سازم چون لب می خور و نیم نیست و (۲) مغز خوشین پراگند و (آرزو) (۱) هر چه کاکل بالفتح بمعنی پر قرار یافتن (جمال اصغفانی سه) ذکر (۲) پراگنده - پریشان (۳) پراگنده - پریشان</p>
<p>پراگندگی - استعمال - بقول مولف مختصر پراگندگی استعمال - بقول مولف مختصر پراگندگی</p>	<p>پراگندگی (۱) پراگندگی - پریشان (۳) پراگنده - پریشان استعمال - بقول مولف مختصر پراگندگی استعمال - بقول مولف مختصر پراگندگی</p>

تاریخ

تحقیق اهل زبان است بذیل پر آگند که ماضی پر آگند بانگ فارسی مشغول محققان است که ماضی پر آگند
گذشت ذکر پر گند کرده گوید که نمی رسد و ازین ظاهر و پریشان گردیده است - صاحب سروری
است که مصدر آن همین پر گند است که محقق از حکیم ازرقی سند آورده (سه) ازان قصائد
پر آگند باشد بجز الف و اشاره این به در اینجا پر گنده و قتری کردم که شانه بودم بر تاج
گردیده ایم (آر و) و کیهو پر آگند -
پر گنده استعمال - بقول برهان و جهانگیری است از مصدر (پر گند محقق پر آگند) که گذشت
و ناصری و جامع و نوید بر وزن شعر منده (آر و) پر آگنده - پریشان -

پر گنده | اصطلاح - بقول برهان لفتح اول و کاف فارسی و نون و سکون ثانی (ا) زینی را گویند
که ازان مال و خراج بگیرند و (۲) مرکبی باشد از عطریات و بوهای خوش که آرد و هند و ستان
ارگچه نام است و در عربی و تیبیه و فریاید که بنیمینی کبیر کاف فارسی هم آمده - صاحبان جهانگیری و
و سروری و رشیدی و جامع ذکر این کرده اند - صاحب مؤید بیکر معنی دوم نسبت معنی اول گوید که این
دیباچه را چه و قصه را گویند که بیشتر قریات از مضامین او باشد و خراج آن قریات در اینجا
جمع شود - صاحب ناصری که محقق اهل زبان است بیکر معنی دوم نسبت معنی اول صراحت فرید کند
که بلغت هند بلوک و ناحیه را گویند - خان آرز و در سراج ذکر هر دو معنی کرده و نقل مؤید هم برده
مؤلف عرض کند که هر دو معنی اسم جاد فارسی زبان است و معاصرین هم صراحت کنند که
در یک پر گنده و بیها و قصبات مستخدم می باشد پس استعمال این در هند هم به همین معنی است (آر و)
(۱) پر گنده بقول آهسته - فارسی - اسم مذکر - و زمین جیس سے مالگزار می اور خراج لین -

ضلع - حصه - ضلع کا حصہ - ملک کا چھوٹا حصہ (۲) ارگیا - بقولہ - بندی - اسم مذکر - خوشبو - ایک قسم کا مرکب عطر -

پرگو استعمال - بقول انندجو الہ فرہنگ فرنگ بہت کہتے والا (پرگو) ہی کہہ سکتے ہیں - پرگوئی ہی بالمشق معنی بسیار گو (پوری) معزز من گشت تھی در سرین اردو میں مستقل ہے معنی زیادہ گوئی - موٹ - سر نہا دو وای بر سر کہ چون ناصح پرگو وارد ہوا **پرگولت** اصطلاح - بقول برہان و انند عرض کنند کہ پرگفتن مصدر این است و این ہم نامل ترکیبی است بروزن مفلوک عمارت عالی را گفته اند **مہولت** معنی موافق قیاس بہا پرگوئی را کہ مزید علیہ این است یعنی آوردہ کنند کہ (پرگوک) بہر دوکان عربی گذشتت و صراحت و (پرگوئی) زیادت یا مصدری از زمین است یعنی ماخذ ہمد را بنا کردہ ایم و درینجا ہمین قدر کافی است بسیار گوئی (محمد سعید اشرف) گفتم از پرگوئی ناصح بگویم کہ این تبدیل آن باشد چنانکہ گند و گند (آرہ و و) بخورد و سرین او خود بہر خواب را تخم افسانہ شد پو (آرہ و و) بلند عمارت - موٹ - دیکھو پرگوک -

پر ماس بقول برہان و جامع بروزن کر پاس یعنی (۱) لیس و لامسہ یا شد کہ دست بر جانی سود نست و (۲) معنی علم و دانستن و (۳) خلاصی و نجات و (۴) یا ز بدن یعنی ورا از گردن و (۵) نو گردن و بالیدن و (۶) پر و اخقن - صاحب جہانگیری معنی پنجم را تذکر کردہ ذکر دیگر معانی فرمودہ (شرح تصرف (۱) روح حبیبیت لطیف تر از آنکہ ویرا حسن اندر یابدہ بزرگ تر از آنکہ ویرا ہیچ چیز بہ پر ماسد (حکیم سنائی ۳) بہر کہ او نفس خویش نشنا سسد پو نفس و دیگر کسی چہ پر ماسد پو (حکیم ناصر خسرو ۳) بعدل او بود از جور و کیش پر پاس پو پنچیر او بود از شر و دشمنی پر داسا پو (ابوشکر ۳) ہر گجا کہ ہر نسبت نشنا سم پو دست سوی دیگر نیر ماسم پو صاحب ناصر

همزبان جهانگیری و فرماید که پرواس بدل ماس است که می آید - صاحب رشیدی بر منی اول تافع
 بدین صراحت مزید که دست سودن بچیزی است جهت اوراک آن که بتنازی بلس گویند و گاهی
 آن اوراک و تیز کردن است - صاحب سفرنگ بشرح (پهلوی تفرقه نامه شسته ساسان نخست))
 بر منی (علم و نجات) تافع - خان آرزو در سراج بزرگ احوال نویسی به زبان گویند که همین لغت بجز
 در علم و تیز استعمال یافته لیکن بیای تازی نیز گذشته و بیای فارسی اصح و معنی خالص پرواس
 است بود و تبدیل پرداز - چه زای جمله بسین مبدل شود و بدین نقد بر خلاصی و نجات نیز زبان
 باشد و فرماید که آنچه رشیدی مراد پرواس گفته خطاست مو لغت عوض کند که اصل این
 بلس بود فتح مو عده - مرکب از مو عده زائد و بلس که لغت عرب است فارسیان مو عده در ابعاد
 فارسی بدل کردند چنانکه تب و تب و لام را به رای جمله چنانکه آوند و آوند و الف در میان
 میم و سین آوردند برای سهولت تلفظ چنانکه چهار و ما آریس منی اول حقیقی است و دیگر به معانی
 مجاز آن ولیکن طرز بیان محققین بالا برای بعض معانی درست نیست که معنی چهارم در ازوستی
 است و معنی پنجم نمودن و ششم پرداز - ازینکه همین است اسم مصدر و حاصل بالمصدر
 (پرماسیدن) که می آید و

(ب) پرماسیدن

بقول سروری یعنی سودن و

(ج) پرماسیده

بقولش وست مالیده بجهت تیز نرمی و درشتی - صاحب بحر (ب) را از ترک

کرده و مبدلش (پرماسیدن) را آورده که بجایش می آید و صاحب موارد بر منی (د) است و لیکن
 بر چیزی (اکتفا کرده - کثرت معانی پرماس که بر الف گذشته متقاضی آنست که آنرا یعنی (ا)

لس کردن و (۲) دانستن و علم حاصل کردن و (۳) نجات یافتن و (۴) یازیدن و دراز کردن و (۵) نمو کردن و بالیدن و (۶) پرداختن گیریم و (رج) را اسم مفعولش و اینم و مصدر (ب) برگزید و موضوع است از الف و بای معرون و علامت مصدر آن و کامل التصریف باشد که مضارعش پرداختند آمده و (پرد و اسیدن) که می آید مبدل (ب) (آر و و) الف (ا) لس - مذکر (۳) علم مذکر (۳) نجات - خلاصی - موثقت (۴) دست درازی - موثقت (۵) نمو - بالیدگی - موثقت (۶) پرواز - مذکر (ب) (ا) چوننا (۲) جاننا (۳) نجات پانا (۴) دست درازی کرنا - هاتنه بڑھانا (۵) نمو کرنا - بالیده هونا (۶) دیگر پرداختن (رج) اسم مفعول (ب) (ا) چو اهو (۲) جاننا هو (۳) نجات پایا هو (۴) هاتنه بڑھایا هو (۵) نمو کیا هو (۶) دیگر پرداخته -

پرمالیدن مصدر اصطلاحی - پرواز و وزن یعنی فرمان مولف عرض کند که فرمان کردن و بقیه مصدر رسیدن مولف عرض کند که مبدل این است که بای فارسی بدل شد بغا موافق قیاس است (ظهوری سه) شب و صا چنانکه ستید و سفید (آر و و) فرمان - بقول که پرده از خواست پر مالد بوسوخت حسرت اصفیه - فارسی - اسم مذکر - شاهای حکم - پادشاهایش که بال پر پینگست (آر و و) پرواز کرنا کی طرف سے کتابت -

پرمالیدن چیز می استعمال - صاحب پرمالیدن صاحب سفرنگ بشرح (شعبت) و آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف بضمی فشرده ساتیر آسمانی بفرز با و خوشوران عرض کند که ملو و لبالب بودنش ز قاسمی گونا با و خوشور (گوید که بفتح با و سکون رای جمله و میج باله) کسی نماید از درم کبیر پر و صدف بای

(۳۶۸)

مردم تپی شد ز درو **درو** بهر اهرهنا بهر اهرهنا
مخلو بهونا - لیا لب بهونا -

و ماصراحت ماخذش بهدر انجا کرده ایم و این مهبل
انست چنانکه اسب و اسپ و مینی دوم اسم جابد

پرمورد اصطلاح - بقول انند سجو ال

فارسی زبان باعتبار صاحب ناصری که محقق اهل زبان

فرهنگ فرنگ بالفتح نوعی از حلوا و شیرینی مولف

است **درو** (۱) و **درو** (۲) که بر ماه (۲) کالی سینی - موت

عرب کند که ظاهر مرکب می نماید ولیکن ترکیب و
ماند این محقق نمی بشود - اسم جابد فارسی زبان **درو**

پرمایه استعمال - باقیم یعنی غنی و قوی و بسیار مایه
دارنده مولف عرض کند که موافق قیاس است

و مشتاق سند استعمال می باشیم که معاصرین عجم و

(ظهوری) از لطفت خط مشکبو پرمایه نر از آرزوی

دیگر محققین اهل زبان ازین ساکت **درو** ایک

هم حس بی انجام او هم عشق بی آغاز ما (دوله)

قسم کاهلوا - مذکر -

آتش پر شعله بر سینه افسرده ریخت و دجله پرمایه

پرمایه اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری

از چشم بی نم جوش زد و **درو** غنی - قوی -

و جامع و سراج بر وزن درگاه (۱) افزاری باشد

پرمایه بی که سکتے ہیں -

حکاکان و درو و گران را که بدان مریدان پید و دیگر

درو (الف) پرمخچید **درو** مصدر اصطلاحی -

جواهر و چوب و تخمه سوراخ کنند و بحر فی منتقب

بقول رشیدی عاق شدن و -----

خوانند - صاحب ناصری بذکر معنی اول گوید که (۲)

درو (ب) پرمخچید و بقولش بفتح بای فارسی ویم

با اول کسور یعنی کاپلی در کار کردن نیز - صاحب

دکتر خا (۱) عاق و (۲) سرکش و خود را سے

رشیدی بذکر معنی اول یعنی دوم را متعلق به (پرم)

(البوشکورد) بید او را یکی پرمخچیده پسر پند

کند مولف عرض کند که (بر ماه) بهر حده گذشت

جهان بر پد رکبینه در و (فخری) پیش از ظهور

(۲۷۶۴)

عدل شهنشاه تاج بخش پادگر چه نلک برون و جهان ملک در جمله آن مراد بیافت پادگر که همی داشتت سالها
 پیر نمجیده بود و پیر ناض شد سپهر و جهان هم طبع گشت پیر مر پد مولف عرض کند که همین لغت به موصوفه
 این از نو فرافت شاه خنیده بود پد بر بان اول بجایش گذشتت و این مبدل آن است
 نسبت (ب) گوید که مخالف و خورد رای و فرزند و معنی دوم مجاز معنی اول (ا) و (و) و (د) و یکپو
 را نیز گفته اند که عاق و عاصی پدر و مادر شده باشد پیر مر که پیلے اور دوسرے معنی (۲) پیر موت
 صاحبان جهانگیری و جامع هم ذکر (ب) کرده اند و یکپو بر مر که تیسرے معنی -

خان آرزو در سراج بذیل (ب) ذکر (الف) هم
 کرده گوید که بعضی بموصوفه گفته اند مولف
 عرض کند که این مبدل بر نمجیدن است که بموصوفه بسیار تنگ و نازک و (۳) نوعی از اسلحه و گاهی
 گذشتت چنانکه استب و استپ و ماصراحت مانده بطریق استعاره شمشیر جوهر دار را گویند و (۴)
 بهم در اینجا کرده ایم - عجب است از تحقیقین که جوهر شمشیر و فولاد جوهر دار را پرگس (د) پرگسی نامند
 همین دو سند بالا را به تصرف خفیف در اینجا هم و (۵) جنسی از جاحه ابریشمی و (۶) نوعی از
 نقل کرده اند (ا) و (و) (الف) و یکپو بر نمجیدن نواختن و خوانندگی - صاحب جهانگیری به
 معنی تیغ جوهر دار و یافته ابریشمی قانع و هم او
 (ب) و یکپو بر نمجیده -

پیر مر اصطلاح - بقول بر بان و انندو در لغات معنی ششم را هم آورده - صاحب سروری
 ناصری و سروری بر وزن مر مر (الف) معنی انتظا ذکر معنی اول و سوم و چهارم پنجم و ششم بمجواله
 و امید و (۲) زبور عمل (مسعود سعدی) تحفة السعاده کرده - صاحب ناصری پدگر

<p>معنی اول و سوم و پنجم - معنی ششم را بحواله پرمودن بقول برهان دانند و سراج بفتح اولی برهان نوشته - صاحبان رشیدی و بهار عم بر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم قناعت فرموده اند و خان آرزو در سراج به زبان برهان موهلف عرض کند که مرکب افغانی است و معنی این بر (برمودن) کرده ایم که به موهلفه گذشت اول حقیقی و دیگر همه معانی مجاز آن که برگس نازک و مشابه به جوهر شمشیر و آوازی هم در پریدن پیدا کند (آرزو) (۱) کبھی کا پر - مذکر (۲) ہر نازک تپ سومی فقیر و ساتیر آسمانی بفرز اباء و خشوران موث (۳) بتیار کی ایک قسم جو ہر دار تلوار و خشور می فرماید کہ بفتح بای فارسی بر وزن موث (۴) تلوار کا جو ہر - مذکر (۵) ایک قسم کا ہستی کپڑا - مذکر (۶) پاجے کی لئے - موث - ہمین است اصل و فرمودن کہ بجایش ہی آید</p>	<p>معنی اول و سوم و پنجم - معنی ششم را بحواله پرمودن بقول برهان دانند و سراج بفتح اولی برهان نوشته - صاحبان رشیدی و بهار عم بر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم قناعت فرموده اند و خان آرزو در سراج به زبان برهان موهلف عرض کند که مرکب افغانی است و معنی این بر (برمودن) کرده ایم که به موهلفه گذشت اول حقیقی و دیگر همه معانی مجاز آن که برگس نازک و مشابه به جوهر شمشیر و آوازی هم در پریدن پیدا کند (آرزو) (۱) کبھی کا پر - مذکر (۲) ہر نازک تپ سومی فقیر و ساتیر آسمانی بفرز اباء و خشوران موث (۳) بتیار کی ایک قسم جو ہر دار تلوار و خشور می فرماید کہ بفتح بای فارسی بر وزن موث (۴) تلوار کا جو ہر - مذکر (۵) ایک قسم کا ہستی کپڑا - مذکر (۶) پاجے کی لئے - موث - ہمین است اصل و فرمودن کہ بجایش ہی آید</p>
<p>پرمودن صاحب سفرنگا بشرح زبده ناوہ کند (آرزو) (۱) کبھی کا پر - مذکر (۲) ہر نازک تپ سومی فقیر و ساتیر آسمانی بفرز اباء و خشوران موث (۳) بتیار کی ایک قسم جو ہر دار تلوار و خشور می فرماید کہ بفتح بای فارسی بر وزن موث (۴) تلوار کا جو ہر - مذکر (۵) ایک قسم کا ہستی کپڑا - مذکر (۶) پاجے کی لئے - موث - ہمین است اصل و فرمودن کہ بجایش ہی آید</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان دانند بر وزن پرمودن یا خود بینی پر مر باشند کہ گذشت موهلف عرض باشند از پرمان کہ بمعنی حکم بجایش گذشت و علامت کنند کہ ہمین لغت موهلفه اول گذشت جا دارد کہ مصدر رون الف بدل شد بہ و او چنانکہ تاریخ و این را تبدیل پر مر و انیم کہ ای جمله بہ و او بدل توغ و نون را حذف کردند (آرزو) فرمانا حکم دینا میشود و چنانکہ کلا و کلاؤ - موافق قیاس است پرمودن بقول برهان بر وزن فرموده (۱) نام پسر سادہ شاہ - صاحبان جہانگیری و نام گرا (آرزو) و دیگر پر مر -</p>

<p>ورشیدی و موید و جامع و سراج ذکر این کرده اند نقطه در هم آمده و این اصح است بنا بر قاعده</p>	<p>و بقول سروری (۲) سخن پیوده و (۳) جامه</p>
<p>صاحب اتند در هر سه لغت هم زبان برهان -</p>	<p>باشگاه از پیش آتش رنگ گریده و نسوخته مولف است</p>
<p>خان آرزو در سراج بذیل الف ذکر بد و ج</p>	<p>عرض کند که اسم جا بدزند و بازند است نسبت</p>
<p>بخواه برهان کرده فرماید که هر که درین کلام</p>	<p>سختی دوم عرض می شود که معنی حقیقی این فرموده</p>
<p>اندر ک تا تل کند و اندک خبط و غلط و تصحیفات</p>	<p>بسیار دارد و این در کتب لغت معتبره بدین معنی</p>
<p>در محاوره مخصوص کردند یا صفت پیوده (۱) اگر</p>	<p>در محاوره مخصوص کردند یا صفت پیوده (۱) اگر</p>
<p>یافت نه شده مگر آنکه در سروری پرتو بوزن</p>	<p>زیر که معنی انتظار آورده و پرتو چنانکه بیای</p>
<p>بات - مرثت (۳) و کپیر اجوگ کی گرمی است زین</p>	<p>تازی گذشته مولف است عرض کند که برهان در</p>
<p>لغت فارسی معتبر تر از خان آرزو است که اند</p>	<p>هر گویا پیو - مذکر -</p>
<p>فصل عجم است و صاحب جامع که محقق این زبان</p>	<p>بقول برهان (الف) یعنی (دا)</p>
<p>است پرتو پرتو پرتو پرتو پرتو پرتو پرتو پرتو پرتو</p>	<p>انتظار باشد (۲) از پیو</p>
<p>مراد آن یکدیگر نوشته یعنی اول دووم و (ج) را</p>	<p>عسل را نیز گویند و (پ)</p>
<p>بمعنی سوم هم آورده پس خبط و غلط و تصحیفات</p>	<p>بمعنی سوم هم آورده پس خبط و غلط و تصحیفات</p>
<p>خان آرزو است نه برهان زیرا چه صاحب جامع</p>	<p>اولی علت را گویند که سبزه کشکاک شده باشد</p>
<p>که تجمی الاصل و محقق معتبر است بعدی با برهان</p>	<p>بمعنی الف و (۳) بالقسم</p>
<p>اتفاق دارد و خان آرزو قلت تلاش خود را</p>	<p>بمعنی الف و (۳) بالقسم</p>
<p>باید که باین معنی با و</p>	<p>باید که باین معنی با و</p>
<p>باید که باین معنی با و</p>	<p>باید که باین معنی با و</p>

<p>همه دانی می شمارد و بر موز بوجه معنی اول و دوم دسوم گذشت تا بعد از آنجا صراحت ماخذ اشاره (دج) بر معنی علف و واب کرده ایم و بر موزه که (الف) (۱) استظار - مذکر (۲) بهر موش - مشهد کی بموتده مذکور شد و در آن حتی چهارم بقول سرور کجی (ب) (۱) او (۲) و یکپه الف (۳) چار پاپون کا موجود است که او هم محقق اهل زبان است و چاره - مذکر خشک گمانس - موش (دج) (۱) او (۲) و و معتبر تر از خان آرزوی هند ترا دیس مارا در کجی و یکپه الف (۴) و یکپه پر موده که بهله معنی -</p>	<p>معنی بیان کرده برهان شهبی نیست و تبدیل موحده بایای فارسی آمده چنانکه تب و تب فثال (آر و و)</p>
---	---

<p>پرمون بقول برهان و جهانگیری و رشیدی دانند و جامع بروزان گردن مجنی زینت و آرایش باشد - خان آرزو در سراج بذکر معنی بالا گوید که ظاهرا همان بذیون است که بهای تازی گذشت مولف عرض کند که بذیون بذال مجمر و تحتانی عوض میم بسنی و بیای لطیف گذ نی دانیم که خان آرزو با وجود اختلاف لفظ و معنی چرا اشاره آن در اینجا می کند ما این لغت را با اعتبار صاحب جامع که محقق اهل زبان و معتبر تر از دیگران است اسم جا مذ فارسی زبان دانیم (آر و و) زینت - آرایش - موش -</p>	<p>پرمون بقول برهان و جهانگیری بر معنی اول د سکون ثانی یعنی (۱) پرمه است که افزار (۲) امیر خسرو (۳) همه لعل عقیقی داشته لغت سورخ گردن باشد و بعربی مشقب و فرماید عقیق از پرمه یا قوت می سفت و صاحب رشیدی که (۲) یعنی پدم هم آمده که لغت و حقه و بهره ذکر معنی اول و سوم هم فرموده - خان آرزو در سراج باشد و بعضی بانیمینی بضم اول گفته اند و کسرا و بر ذکر معنی اول فاعلت کرده مولف عرض کند که</p>
---	--

<p>پرمه بقول برهان و جامع بفتح اول و ثانی د سکون ثانی یعنی (۱) پرمه است که افزار (۲) امیر خسرو (۳) همه لعل عقیقی داشته لغت سورخ گردن باشد و بعربی مشقب و فرماید عقیق از پرمه یا قوت می سفت و صاحب رشیدی که (۲) یعنی پدم هم آمده که لغت و حقه و بهره ذکر معنی اول و سوم هم فرموده - خان آرزو در سراج باشد و بعضی بانیمینی بضم اول گفته اند و کسرا و بر ذکر معنی اول فاعلت کرده مولف عرض کند که</p>	<p>پرمه بقول برهان و جهانگیری بر معنی اول د سکون ثانی یعنی (۱) پرمه است که افزار (۲) امیر خسرو (۳) همه لعل عقیقی داشته لغت سورخ گردن باشد و بعربی مشقب و فرماید عقیق از پرمه یا قوت می سفت و صاحب رشیدی که (۲) یعنی پدم هم آمده که لغت و حقه و بهره ذکر معنی اول و سوم هم فرموده - خان آرزو در سراج باشد و بعضی بانیمینی بضم اول گفته اند و کسرا و بر ذکر معنی اول فاعلت کرده مولف عرض کند که</p>
---	---

<p>وسکون ثانی مفتح ثالث وسکون تختانی (۱) نوی از انگور باشد که بعربی عنب گویند مولف عرض کند که این قسم انگور شیره بسیار دارد و پرمی یعنی بسیار شراب است و انگوری که بسیار شراب دارد کنایه از همین قسم خاص است که شیره بسیار در او است و (۲) یعنی حقیقی پراز شراب که صفت جام و سائغر مستعمل چنانکه (حافظ شیراز) عمرتان باد او در ازای ساقیان بزم جم بگو که چه جام مانشد پرمی بدوران شما (۱) پرمی انگور کی ایک خاص قسم ہے حسین شیرہ بہت (۲) شراب سے بہرا ہوا۔ جام کی صفت۔</p>	<p>بمعنی برتہ گذشتت فارسان زیادت بای نسبت در آخرش این لغت را وضع کردند معنی لفظی این منسوب برتہ و کنایه از سستی و کابلی - عادت است که فارسیان چون کسی را کابل دوست در کار بایند گویند پرمی کنید او را که بیدار شود از زمین مقوله شان این اصطلاح قائم شد کہ پرمی مجاز است و کابلی را گفتند مجاز و آنچه پرمی به زمین معنی گذشتت مخفف این است بحدث بای آخره (۱) و (۲) دیکھو پرمی کے تیسرے معنی۔</p> <p>پرمی اصطلاح - بقول برهان لغتیم اول ہوتا ہے۔ مذکر (۲) شراب سے بہرا ہوا۔ جام کی صفت۔</p>
---	---

<p>کسر ثالث وسکون تختانی مجہول و داو۔ مرضی باشد کہ آنرا عوام سوزاک خوانند چه بوقت بول کردن مجرای بول بسوزش در آید و بعربی حرقتہ البول نام اوست مولف عرض کند کہ اگر چه مرکب یافته می شود و میو در فارسی زبان بکسر میم یعنی می می آید و لیکن معنی ترکیبی این با معنی اصطلاحی مطابقتی ندارد و ازینجاست کہ ما این را مرکب ندانیم۔ صاحب رشیدی این را لغت رشیدی داند و صاحب دلیل ساطع کہ محقق سنسکرت است پرمیہ و پرمیہ و در ابالفح لغت سنسکرت گفته پس ما این را مضرس گوئیم کہ فارسیان در زبان فارسی استعمال این کرده اند</p>	<p>پرمیہ بقول برهان و جامع و جهانگیری و ناصری و سروری و سراج لفتح اول وسکون ثانی و کسر ثالث وسکون تختانی مجہول و داو۔ مرضی باشد کہ آنرا عوام سوزاک خوانند چه بوقت بول کردن مجرای بول بسوزش در آید و بعربی حرقتہ البول نام اوست مولف عرض کند کہ اگر چه مرکب یافته می شود و میو در فارسی زبان بکسر میم یعنی می می آید و لیکن معنی ترکیبی این با معنی اصطلاحی مطابقتی ندارد و ازینجاست کہ ما این را مرکب ندانیم۔ صاحب رشیدی این را لغت رشیدی داند و صاحب دلیل ساطع کہ محقق سنسکرت است پرمیہ و پرمیہ و در ابالفح لغت سنسکرت گفته پس ما این را مضرس گوئیم کہ فارسیان در زبان فارسی استعمال این کرده اند</p>
---	---

و درینخصوص قول ناصری و سروری و جامع اعتبار را شاید کہ تحقیق اہل بانند (آر و) سوزک بقول آصفیہ - فارسی - ہم مذکر - حرقت البول - ایک مرض کا نام جس سے بجرائے بول بین زخم پڑے کہ پیشاب سوزش کے ساتھ آنا اور پیپ بہتی رہتی ہے اس کی وجہ ریادتی صفر ہے۔

پرین بقول برہان بروزن چمن (۱) پروین را گویند و آن چند تنارہ ایست کی جمع شدہ

و رکوبان ثور و بصری ثریا خواندند و (۲) نام منزلی از منازل قمر است و (۳) یعنی دیروز

ہم گفتہ اند کہ روز گذشتہ باشد - صاحب جہانگیری بذکر معنی اول گوید کہ این را پرو و پروہ نیز

گویند (کمال اسمعیل لہ) ز بخشش تو اگر بانگ بزمانہ زند بچہ بنات نعش ہم در فند بشکل پرین و

و صاحبان رشیدی و سروری و ناصری و بہار ہم معنی اول قانع (خلق المعانی ۵) بگاہ

فکر اگر برینات نعش خورم بونوک کلک بنظم آورم چنان پریش بے صاحب مویدی معنی اول و دوم

را یکی داند و گوید کہ بہان منزل قمر را ثریا خوانند و لغت عرض کند کہ اسم جاہ فارسی زبان است

بہر معنی (آر و) (۱) پروین - بقول آصفیہ - فارسی - اسم مذکر - عقد ثریا - وہ چہ تنارہ گوید

چچا جو جارتون میں سب سے اول نظر آتا ہے (۲) منازل قمر سے ایک منزل کا نام فارسی میں

پرین ہے اور عربی میں ثریا (۳) کل - مذکر - روز گذشتہ -

پرینا بقول برہان و رشیدی و جامع و سراج بروزن رعنا دیباہی منقش لطیف و نازک را

گویند - صاحب جہانگیری بذکر معنی بالا گوید کہ ہمین را پرینون و پرینیان ہم نام است (منوچہری ۵)

از فروغ گل اگر اہرمن آید بر تو بوز از پری بازندانی و درخ اہرمن بوز چونکہ زرین قدمی بر کند

سیہین منی بوز یاد خوشندہ چراغی بمیان پرنا بوز صاحب ناصری این را مرادف پرینیان و پرینون

لغنتہ نسبت سند منوچہری فرماید کہ در پرنالفت زائد است و ہمین عمل است در کل اشعار قصیدہ کہ مال منوچہری است **مولف** عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم و انیم و صراحت ماخذ دیگر لغات بیئہ بالابجای خودش کنیم و در اینجا ہمین قدر کافی است کہ بر تبا موخده بمعنی خوب و نیک گذشت جا دارو کہ فارسیان بہ تبدیل موخده با بای فارسی چنانکہ استب و استپ این را برای ویبای لطیف و نازک اسم جامد قرار داده باشند (اَرُو) ویبای لطیف و نازک - مذکر - ریشمی لطیف و خوش کپڑا - مذکر **پور تاس** بقول (سویڈ مطبوعہ مطبع لیکشنو) یعنی پروا ختن و لمس و علم و خلاصی و دراز کردن و بالیدن **مولف** عرض کند کہ ما این لغت را در دیگر نسخہ موئید نیافتیم و (پرماس) بہ میم سوم بہ ہمین معانی گذشت جزین نیست کہ کاتبین مطبع میم را بہ نون بدل کردہ اند و دیگر هیچ (اَرُو) دیکھو پرماس -

پرناک بقول برہان لغت اول و سکون گذشت چنانکہ شب و شب و صراحت ماخذ بر ثانی و نون بالفت کشیدہ و بکاف زوہ (ا) آدم (ابرناک) و (اپرناک) کر وہ ایم و بمعنی جوان و اول عمر را گویند و (۲) نام طائفہ از دوم قیاس متقاضی آنست کہ این را لغت ترکان - صاحب ناصر می با ذکر معنی دوم از معنی اول **ساکت** (اَرُو) (۱) دیکھو ابرناک - اپرناک - منکر - صاحب جهانگیری در لطائف متفق با برہان **مولف** عرض کند کہ این بمعنی برناک (۲) ترکون کی ایک جماعت کا نام در ہر دو معنی **پرناک** است کہ بہ موخده پرناک ہے - موئت -

پرنک بقول برہان لغت اول و ثانی و سکون نون و میم غلہ باشند شبیبہ بگندم لیکن از ان با کثر

و ضعیف تر۔ صاحبان جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر می این را بکسر دوم گویند و صاحب جامع
 بہار و اعراب۔ خان آرزو و سرسراج می فرماید کہ این غلہ در ہندوستان نمی شود و ظاہراً ہمان ہسنگ
 است جو متحدہ کہ ہندی چاول گویند **مولف** عرض کند کہ یکی از معاصرین عجم گوید کہ فارسیان
 بسج را کہ در ہندوستان بہ متحدہ مستقل است بہ بای فارسی گویند ازینجاست کہ دیگر ہمہ محققین
 اہل زبان (بسج بہ بای عربی) را ترک کردہ اند چنانکہ ما اشارہ این بر معنی دوم بسج کردہ ایم۔
 (آرزو) چاول۔ مذکر۔ و یکہو بسج کے دو سر سے تھے۔

<p>پہلے بقول بہان بروزن کند (۱) بافتہ اہستہ و حریر سادہ و پر نیان منقش و (۲) زین پوش و (۳) گوید کہ (۸) زیر تنگ سادہ (خسرو شیرین) پہند پروین و (۴) تیغ و شمشیر و (۵) جو ہر تیغ و امثال آسمان گون بر میان زد و ہشتاد و نواب و آتش آن و (۶) تبار صحرائی و (۷) مرغ و فر پر و آن سبز و در جہان زد و ذکر معنی چہارم و پنجم کردہ می فرماید نوزستہ یا شد کہ دو اب بر نسبت تمام خورد کہ بہتی پنجم ظاہراً بکسر تین باید چہ فرزند یکسرتین بہتر صاحب جہانگیری معنی دوم و ہنتم را ترک کردہ۔ این است۔ صاحب ناصر می ذکر معنی اول ہوم و چہارم (خاقانی طہ) دیدہ آتش کہ چون سوزد پرند و ہنتم کردہ۔ صاحب جامع معنی دوم و ہنتم را ترک برق سحرت آبخنام سوختست و (حکیم خاقانی طہ) کردہ ذکر دیگر معانی فرمودہ و صاحب مؤید بہرینی اول خنجر تو چون پرند روشن و یازیت است و چہارم و پنجم قانع۔ خان آرزو و سرسراج نیز ذکر معنی نون دل عاشقان نقش پرند تو با دیکر دستار اول و چہارم و پنجم گوید کہ صاحب بہان کہ بہتی ہنصری (۷) چہ ویسی کہ برنگ پرند ہندی تیغ و ہنتم آہ رود از تصحیفات اوست و نسبت بہتی چہارم</p>	<p>زیر ہدیش بود و زمر و دیش تار و صاحب سروری گوید کہ (۸) زیر تنگ سادہ (خسرو شیرین) پہند آسمان گون بر میان زد و ہشتاد و نواب و آتش در جہان زد و ذکر معنی چہارم و پنجم کردہ می فرماید کہ بہتی پنجم ظاہراً بکسر تین باید چہ فرزند یکسرتین بہتر معنی دوم و ہنتم را ترک کردہ۔ این است۔ صاحب ناصر می ذکر معنی اول ہوم و چہارم و ہنتم کردہ۔ صاحب جامع معنی دوم و ہنتم را ترک دیکر معانی فرمودہ و صاحب مؤید بہرینی اول و یازیت است و چہارم و پنجم قانع۔ خان آرزو و سرسراج نیز ذکر معنی با دیکر دستار اول و چہارم و پنجم گوید کہ صاحب بہان کہ بہتی آہ رود از تصحیفات اوست و نسبت بہتی چہارم</p>
--	--

<p>فرماید که با لقمه به بای موحده باشند مشتق از بریدن و نسبت معنی پنجم صراحت کند که مجاز باشد و نیز فرماید که معنی چهارم (پرنده آور) صحیح باشد چه جوهر شمشیر نقش شمشیر است و صراحت فرید نسبت معنی اول کند که قوسی معنی حریر سیاه یک رنگ آورده مستند بدین بیت فرخی (س) چون پرنده نیلگون بر روی پوشند هر غزارد بر پرنیان بفت رنگ اندر کمر کوکوسار مولف سخن کند که معنی اولی همین اصل است و بر آنکه موحده گذشت مبتدل این چنانکه اشاره به در آنجا کرده ایم و قول قوسی و خان آذر و درست نیست که نیلگونی در کلام فرخی بصفت پرنده باشد و معنی دوم مجاز قول برهان است و همه محققین اهل از این معنی ساکت اگر سند استعمال پیش نشود گنایه و اینم از نیلکه زین پوش در رفتار اسپ می پروند آنرا پرنده گفته باشند و وجه تشبیه معنی سوم هم همین باشد که سواره پروین را پرنده گفتند که همچون پرنده ایست و معنی چهارم بر اصل است که موحده گذشت و این مبتدل آن چنانکه تب و شب و معنی پنجم مجاز معنی چهارم و معنی ششم اسم جاد فارسی زبان دانیم نظر بر اعتبار جامع که محقق اهل زبانست و صراحت طبیعت و خواص این بر باورنگ گذشت و همچنین است معنی سوم و جادارو سبزه لوتیه ابا بنیو چه پرنده گفته باشند که از هوای خفیف هم حرکت کند به فراکت و معنی ششم را با اعتبار صاحب سروری اسم جاد فارسی زبان دانیم که زیر تنگ هم مانند زین پوش در وقت رفتار به هوای پروازند صاحب سروری پیش کرد معنی اول که بر پرنده صراحتش می آید (که دو) (۱) شکی کپڑا - حریر ساوه اور منقش - ندگر (۲) زین پوش پروین - ندگر (۳) تلوار - موت جوهر تیغ - ندگر (۴) خیار - صحرانی - سبزه - ندگر (۵) زیر تنگ - جس که زین بند (زیر بند) کتیه بین - ندگر - گهوڑه کا دیگه پرونده - (۹)</p>	<p>پرنده آور) صحیح باشد چه جوهر شمشیر نقش شمشیر است و صراحت فرید نسبت معنی اول کند که قوسی معنی حریر سیاه یک رنگ آورده مستند بدین بیت فرخی (س) چون پرنده نیلگون بر روی پوشند هر غزارد بر پرنیان بفت رنگ اندر کمر کوکوسار مولف سخن کند که معنی اولی همین اصل است و بر آنکه موحده گذشت مبتدل این چنانکه اشاره به در آنجا کرده ایم و قول قوسی و خان آذر و درست نیست که نیلگونی در کلام فرخی بصفت پرنده باشد و معنی دوم مجاز قول برهان است و همه محققین اهل از این معنی ساکت اگر سند استعمال پیش نشود گنایه و اینم از نیلکه زین پوش در رفتار اسپ می پروند آنرا پرنده گفته باشند و وجه تشبیه معنی سوم هم همین باشد که سواره پروین را پرنده گفتند که همچون پرنده ایست و معنی چهارم بر اصل است که موحده گذشت و این مبتدل آن چنانکه تب و شب و معنی پنجم مجاز معنی چهارم و معنی ششم اسم جاد فارسی زبان دانیم نظر بر اعتبار جامع که محقق اهل زبانست و صراحت طبیعت و خواص این بر باورنگ گذشت و همچنین است معنی سوم و جادارو سبزه لوتیه ابا بنیو چه پرنده گفته باشند که از هوای خفیف هم حرکت کند به فراکت و معنی ششم را با اعتبار صاحب سروری اسم جاد فارسی زبان دانیم که زیر تنگ هم مانند زین پوش در وقت رفتار به هوای پروازند صاحب سروری پیش کرد معنی اول که بر پرنده صراحتش می آید (که دو) (۱) شکی کپڑا - حریر ساوه اور منقش - ندگر (۲) زین پوش پروین - ندگر (۳) تلوار - موت جوهر تیغ - ندگر (۴) خیار - صحرانی - سبزه - ندگر (۵) زیر تنگ - جس که زین بند (زیر بند) کتیه بین - ندگر - گهوڑه کا دیگه پرونده - (۹)</p>
---	--

پزند آور

اصطلاح - بقول سروری بحواله پزند اداخ

اصطلاح - بقول برهان و جانت

تخصه بفتح با و رای جمله و واد و سکون زون - شمشیر جوهر و ا
 باشد (استا و قیسی سه) پسنداخت پیغ پزند آورش باالف کشیده و بجای نقطه و از زوه تهاج و ششیا
 همین خواست کرتن بتر و سرش ؛ و فرماید که چون صاحب جهانگیری فرماید که این را (پزند اداخ)
 بکسر تن جوهر شمشیر است پزند آور هم بکسر تن باشد هم خوانند که بجایش گذشت - صاحب سروری
 صاحب ناصری از کلام خود پسند این داده (سه) می فرماید که ایزتد بخ هم به همین معنی گذشت
 پزند آور بر آور و از نیامش ؛ بضم رزم بهر اشتقاق صاحب ناصری فرماید که معنی چرم و صاحب
 صاحبان رشیدی و بحر و جهانگیری هم ذکر این کرده رشیدی و خان آرزو در سراج هم این را آورده
 خان آرزو بذیل معنی چهارم پزند گوید که معنی شمشیر **مولف** عرض کند که ما صراحت ماخذ این
 همین صحیح است چه جوهر نقش شمشیر است مقصودش بر (پزند اداخ) کرده ایم و اصل این (پزند اداخ)
 جزین نباشد که معنی لفظی این را به معنی نقش و آورده است و این عشت آن بحدف الی و فوقانی
 گیر و **مولف** عرض کند که اسم فاعل ترکیبی و کتا (آر و و) دیکهوا پزند اداخ و (پزند اداخ)
 از شمشیر که نقش جوهر دارد اگر چه پزند معنی جوهر نقش **پزند آور** اصطلاح - بقول برهان و جانت
 نیامده ولیکن جاز معنی اول پزند و اینهم که فارسیان (پزند آور) که گذشت **مولف** عرض کند که
 پزند معنی پر نیان نقش آورده اند و جاز معنی نقش در اینجا به ممدوده باشد و در اینجا بقتضای و در شمشیر
 مجر و هم در اینجا گرفته باشند و همین است ماخذ این تبدیل در لغات فارسی بسیار است صاحب **مولف**
 (آر و و) جوهر دار تلوار - **مولف** - پزند این گوید که پزند و اینهم به همین معنی آمده

(ارو) دیکهو پرند آور -

پرنده وار

اصطلاح - بقول برهان و رشیدی

پرنده بستن

مصدر اصطلاحی - بهاره و ناصری و جامع بواو بالفت کشیده و به برای بی

فقط

صاحب آصفی بر (پرنده بستن بر تپیری) گوید که سنو زده (۱) یعنی شب روز گذشته که برخی شب است و محبوب گردانیدن آن چیز را و سنو که از نظامی و آنرا بجزئی با رحمة الاولی خوانند - صاحب جهانگیر

آورده از آن (پرنده بستن) پیدا است مولف گوید که مرادش پرندهوش است به همین معنی و بقول عرض کند یعنی جوهر بستن است که پرنده یعنی جوهر موید (۲) بالفتح تیغ گوهر دار و قیل به موخته - خان شمشیر آمده و مراد از قائم کردن جوهر شمشیر باشد از زود در سراج بجوایه برهان بر معنی اول قانع -

و از شعر نظامی همین معنی لطیف تر است (۳) مولف عرض کند که پرنه یعنی روز گذشت یعنی از خوبی چنان ساختن نقش بند؛ که بر بستن نقش ویر و زود آرا افاده معنی فاعلیت کند یعنی صاحب در خان پرنده؛ (ارو) جوهر قائم کرنا -

پرنده ک

بقول برهان و جهانگیری و ناصری و

دیر و زینی شبی که روز گذشته متعلق بدوست که

جامع بیخ اول و ثانی و رابع و سکون ثالث و اهل نجوم شب را متعلق به روز آینده دانند و کمان - پشته کوه کوچک را گویند که در میان صحرا واقع شده باشد - صاحب رشیدی گوید که پشته

و تل در میان صحرا - خان آرزو در سراج میفرماید دال زانند نباشد که پرنده یعنی جوهر تیغ بجایش گذشت

که به موخته گذشت مولف عرض کند که مبدلش و معنی لفظی این جوهر دارند کنایه از تیغ و اشغال آن چنانکه تب و تب (ارو) دیکهو برندک - (ارو) روز گذشته کی رات یعنی گزری هوئی رات

<p>دوش پران باشد که مرکب اضافی است و ب</p>	<p>پس کی رات - موث (۲) دیکو پرند اور -</p>
<p>وج موافق قیاس بقاعده فارسی یعنی لفظی مشبوه</p>	<p>اصطلاح - بقول بران</p>
<p>بش شب دیروز و کنایه از چیزی که بران و دوشب</p>	<p>دو بیابا گیری و سروری با و دجهول بر وزن کفن پو</p>
<p>مرادف پرند وار است یعنی پیش از دوش (مولوی گذشته (اگر و)) (الف) دیکو پرند وار کے پہلے</p>	<p>پیش از دوش (مولوی گذشته (اگر و)) (الف) دیکو پرند وار کے پہلے</p>
<p>معنوی سے) پرند و ش پرند و ش چسان بود خرابان</p>	<p>معنی (ب) و (ج) و شراب یا وہ چیز جس پر دوش</p>
<p>یکو میدتر سید اگر مست و خرابید و صاحب نامری گزری بہن -</p>	<p>یکو میدتر سید اگر مست و خرابید و صاحب نامری گزری بہن -</p>
<p>استعمال - بقول انند جو الہ فرہنگ</p>	<p>گوید کہ این را</p>
<p>فرہنگ لغتین و فتح دال (۱) ترجمہ طائر و (۲)</p>	<p>بہم گویند (النوری ۵)</p>
<p>بسن کشتی خور و نیز و (۳) یعنی سیاب مولف</p>	<p>بود از باقی پرند و شین و شیشہ نیمہ برکنار طاق</p>
<p>عرض کند کہ موافق قیاس است یعنی حقیقی این</p>	<p>صاحب رشیدی صراحت مزید کند کہ ب و</p>
<p>ہر چیز کہ پرواز دار یعنی پرواز کنندہ اسم فاعل</p>	<p>اشراب و جزآن کہ دو</p>
<p>مصدر پریدن کہ می آید و کنایہ از جانوری و</p>	<p>خان آرزو در سراج</p>
<p>قلب طائری و معنی دوم ہم کنایہ باشد کہ رفتار کشتی</p>	<p>شعب بران گذشتہ باشد -</p>
<p>خور و بر ہو است مثل طائر بوسیله پرواز بر ہو</p>	<p>پر وندش (پر وندش قلب</p>
<p>معنی و پرواز گذشت و دوش شب گذشتہ را گویند</p>	<p>عرض کند کہ بران</p>
<p>معنی مباد کہ بہین لغت یعنی اول بتخفیف ہاے</p>	<p>بسنی و پرواز گذشت و دوش شب گذشتہ را گویند</p>
<p>پس معنی لفظی این شب گذشتہ و پرواز صراحت</p>	<p>معنی مباد کہ بہین لغت یعنی اول بتخفیف ہاے</p>
<p>کامل بر (پرند وار) گذشت - قلب اضافت - ہمز ہم آمدہ کہ بجائیش گذشت (اگر و) (۱)</p>	<p>کامل بر (پرند وار) گذشت - قلب اضافت - ہمز ہم آمدہ کہ بجائیش گذشت (اگر و) (۱)</p>

پرنده - نذکر - دیکھو پر کے اکیسویں معنی - اردو سازند (حکیم اسدی سے) نہر سوی اندازہ درگ
 میں بھی پرنده امین منون میں مستعمل ہے اور صاحب سجوش پستان پرنده میں بروکھ پوٹن پوٹان آرزو
 اصفیہ نے دونوں کا ذکر کیا ہے (۲) چھوٹی اور سراج گوید کہ مرکب از پرنده و یادون نسبت
 کشتی جو پروون کے ذریعہ سے ہوا کے زور سے است مثل سیمین مولف عرض کرتے کہ بلحاظ معنی
 پانی پر چلتی ہے - موث (۳) سیاب - بقول اصفیہ لفظی این شمشیر جو ہر وار را ہم پرنده میں گفتن غلط نسبت
 فارسی - اسم نذکر - زمین - پارہ - مراد پرنده اور لیکن حوا و رہ این را مخصوص کر
پرنہ دین | اصطلاح - بقول برہان در نتیجہ است از جامہ کہ از حریر ساخته باشند (اردو)
 و سردی و ناصری بروزن نذریں ہر چیز کہ از حریر البوس حریر - نذکر -

پرنس | بقول رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بہنی شہزادہ مولف عرض
 کند کہ لغت انگلیسی زبان است بکسر اول و سکون مابعد معاصرین عم مفرس کردہ اند (اردو)
 شہزادہ - نذکر -

پرنس | بکسر اول و سکون نون و کسر سین جملہ اصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف
 لغتی است مفرس - صاحب رہنما بحوالہ سفر نامہ عرض کند کہ معنی سایہ گردن است (سلیم پھرائی
 ناصر الدین شاہ قاجار ذکر این کردہ کہ معنی شہزادہ) کہ ام روز مرا سایہ بسرا نداشت پو کہ ہچو
 است مولف عرض کند کہ موافق قیاس است تیغ بفرقم پر ہائے شست پو (اردو) سایہ کرنا -

پرننگ | بہار ذکر این کردہ از معنی ساکت
پرشتن | مصدر اصطلاحی - صاحب صاحبان ناصری و برہان و جہانگیری و رشیدی

<p>گویند کہ (۱) بختین شمشیر جو ہر دار مراد فرزند و و بکسرتین (۲) برنج کہ یکی از فلزات است صحا برنج کے تیسرے معنی -</p>	<p>(اُر دو) (۱) دیکھو پرند کے چوتھے معنی (۲) دیکھو</p>
<p>موتید بہنی دوم قانع - صاحب جامع ہم ذکر ہر دو مسنی کردہ - خان آرزو در سراج گوید کہ مبدل پرتد است چنانکہ استخوان رند و استخوان رنگ کہ مراد فرزند است (ابوالفرح رونی نسبت مسنی دوم گوید کہ ظاہر ایبای تازی است) پر لطافت نمودہ عرض ہوا؛ در لطافت</p>	<p>پریمون استعمال - صاحب آصفی ذکر این کردہ از منی ساکت مولف عرض کند کہ مراد فرزند است (ابوالفرح رونی نسبت مسنی دوم گوید کہ ظاہر ایبای تازی است) پر لطافت نمودہ عرض ہوا؛ در لطافت</p>
<p>کہ کاف فارسی بہیم بدل شدہ (حکیم زلالی) گرفتہ طول جیل؛ (اُر دو) دیکھو پیکون - بر تن دشت و سر کردہ و مگر گاہ زمین؛ از پی بر شد</p>	<p>پر لٹو (الف) بقول برہان بروزن بدگو شعلہ خنک گشت پرنگ؛ صاحب سروری بہنی</p>
<p>اول قانع - مولف عرض کند کہ سببی اول مبدل برند چنانکہ خان آرزو گفتہ بہنی دوم اصل برنج بہنی سومش کہ گذشت بای فارسی</p>	<p>(ب) پر لٹون منقش در نہایت لطافت و نرگت - صاحب جہانگیری و ناصر و جامع ذکر این کردہ اند (ناصر خسرو) اگرچہ نہ نشند ہر دو ہرگز بود</p>
<p>بدل شدہ بہ موحدہ چنانکہ استپ و استپ و کاف فارسی بدل شد بہیم چنانکہ لگام و لجام و معلوم می شود کہ برنج معرب بہین پرنگ است</p>	<p>است؛ پیش توای دورین حمہ پرچو پر لٹو؛ (استاد رودکی) نپر د بلبل اندر باغ جز بر بستہ و چنای؛ نشوید آہو اندر دشت جز بہر</p>
<p>و اشارہ این بر برنج مذکور و بعضی بر اند کہ برنج مبدل این ہم فارسی است چنانکہ در انجا نوشتہ</p>	<p>عالی و پر لٹون؛ خان آرزو در سراج پر نا و پر لٹو و پر لٹون و پرتیان را یکی ذکر کردہ -</p>

<p>در ملحقات کنایه از خوشخومی و صاف دل - صاحب اند بعبوض صاف دل - صاحب دل نوشته صاحب جامع این را (پرنیان خومی) نوشته گوید که کنایه از نرم دل و خوشخومی و خوشحال مولف عرض کند که مخفف است بحدت نون و این معنی پیدا شد از پرنیان که نرم است و کنایه است لطیف (آردو) صاف - نرم دل - خوشخو -</p>	<p>مولف عرض کند که اصل این پرنیان به موحده گذشت و صراحت ماخذ هر را کرده ایم و پرنیان که به بای فارسی می آید چنانکه تب و تب و صراحت ماخذ این هر دو بر (بر نو و بر نون) کرده ایم که موحده مذکور شد و این هر دو مبدل آنست و در اینجا همین قدر کافی است که الف مخفف ب باشد (آردو) و بگویند نو و بر نون -</p>
<p>پرنیان بقول برهان و جهانگیری روشنی و ناصری و سروری و موید مرادف بر نو و بر نون و بعضی محققین صراحت مزید کرده اند که بابی ایجاد است و گفته اند که پوششی بوده که پادشاهان قدیم آنرا افعال نیک داشتند و در روزهای جشن پوشیدند و بقول بعضی این را بصر کبیل آوردند از بهشت آوردند بقول بعضی جامه نرم رستم زال بوده که از پوست پلنگ دوخته بودند و شکل صدور صدمی در آن مرقوم - خان آرزو</p>	<p>پرنهان مصدر اصطلاحی - بقول برهان و بحر و اند کنایه از بیرون کردن باشد کسی را از جایی و دفع نمودن و آواره ساختن و از سرخوردن بلطائف الحیل و اکرون مولف عرض کند که معنی لفظی این بر قائم کردن است برای پریدن و کنایه باشد از معنی بالا رفتن قیاس است (آردو) با هر کرنا - اپنے سے ما لنا - دفع کرنا -</p>
<p>در سراج می فرماید که این از اعجاب عجائب است</p>	<p>پرنیاخومی اصطلاح - بقول جهانگیری</p>

<p>زیر که جامه رستم بر بنیان بدو بای موحده بلکه بر بنیان و یکپو بر نو و پر نون -</p>	<p>بر سه بای موحده است و این لفظی است مشهور</p>
<p>اصطلاح - بقول برهان و در شیکا پر بنیان خوئی</p>	<p>خاص و عام و درین قسم الفاظ تصحیح کردن و ال</p>
<p>بجز در بهار و سراج اصل همان (پر بنیان خوئی) که گذشت و آن</p>	<p>بر کمال قلت متبوع یا عدم فهم یابی پروائی تمام است</p>
<p>این است بجز نون (اگر و و) و یکپو بر بنیان خوئی -</p>	<p>(است و منصری ه) آینه دیدی بران گسترده هر دو</p>
<p>اصطلاح - بقول مویده یعنی نرم پر بنیان خوئی</p>	<p>خرد و ریزه الماس دیدی بافته بر پر بنیان</p>
<p>خوئی و خوشخوئی مولف عنین کند که بنیادت یا می</p>	<p>عنین کند که ماضی است ماخذ این پر نون و پر نون کرده</p>
<p>مصدری بر (پر بنیان خوئی) یعنی حاصل بالبنیاد</p>	<p>دورینجا همین قدر کافی است که این مبدل بر بنیان</p>
<p>است و موافق قیاس (اگر و و) خوشخوئی -</p>	<p>است که موحده گذشت چنانکه است و است (اگر و و) نرم دلی - موثقت -</p>

پر بنج | بقول برهان و جهانگیری و سروری و رشیدی و منصری و مویده سراج بود نون از شیکا
 یعنی نخته سنگ که مسطح و هموار باشد **مولف** عنین کند که اسم جامه فارسی زبان است (مویده کی
 ه) انگلند بر لاد پر بنج سنگ پوزنگ و در کار مویده و رنگ پوز (اگر و و) عنایت او بر هموار پر بنج
 مذکر - پتھر کی هموار سیل - موثقت -

<p>اصطلاح - بقول انند کورا که فر بنج فر بنج بالفتح و بالضم و کسر نون یعنی در و شکم موحده</p>	<p>مما و ره باشد و فتح اول هم تفسیر زبان و لب و لیس</p>
<p>مقامی (اگر و و) پیشتا کار و در مویده یکا و و - مذکر</p>	<p>پر بنج بقول برهان و سروری و رشیدی و منصری</p>
<p>مولف عنین کند که بالضم و معنی</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و سروری و رشیدی و منصری</p>
<p>عام را که بشکم و موحده خاص کردند - تصرف</p>	<p>بفتح اول و سکون ثانی و و او یعنی پر و پینا و آن</p>

<p>ستارہ ایست در کومان نوزد صاحب جهانگیری گوید کہ (پروہ) ہم بہین معنی می آید (حکیم اسدی) در صفت عمارتی (۵) خم طاق ہر یک چو پرترو و زمیں رنگ یا قوت رخشان چو پرو و پشش فخری (۶) (اگر دو) دیکھو پروین -</p>	<p>نروغ رای میرش اگر جہد در باغ بوجای خوشتر تا کش ہی بر آید پرو و مولف عرض کند کہ صفت پروین است بحدت یا ونون</p>
--	--

پرو | بقول برہان لفتح اول د سکون ثانی و او بalf کشیدہ بمعنی (۱) طاقت و (۲) آرام و فراغت و (۳) صبر و (۴) بمعنی توجہ و التفات و رغبت و میل و (۵) ترس و بیم و باک و (۶) سرد برگ و (۷) پرواخت و پروورش - صاحب رشیدی بر معنی دوم و چہارم قانع چنانکہ گویند (بی پروا است) صاحب سروری بر معنی دوم و چہارم و ششم قناعت کردہ (استاد و قسیمی ۱۷۷) ابو سعید آنکہ از گیتی بدو سرگشتہ شد بد ما ؛ مظفر آنکہ شمشیرش ببرد از دشمنان پروا ؛ (شاعر ۱۷۷) داو اما آن شوخ بی پروا نداد ؛ بسکہ بی پروا است داو اما نداد ؛ (ناصری ۱۷۷) تا خط رزخس سرزدہ بامن سنجش نیست ؛ چندان بخود افتاد کہ پروای من نیست ؛ (امیر خسرو ۱۷۷) جوان و شوخ فراموش کار و بی پروا است ؛ (سیف اسفہنگی ۱۷۷) دل از جان و جان بکشت اگر پروای ماداری ؛ بکوی عاشقان آئی از سر سودای ماداری ؛ ہم او گوید کہ سندا و بر آ معنی چہارم می نماید - صاحب ناصر بنذکر معنی اول و دوم از مولوی مثنوی سندا آورده (۱۷۷) ہر آن پروانہ کوشم تر آید ؛ شیش خوشتر ز روز آید بہیجا ؛ ہی پرو بگر و شمع مسنت ؛ پرو و شب نداد و در هیچ پروا ؛ ما این را مستحق بمعنی ششم دانیم ؛ ہم او ذکر معنی چہارم و پنجم و ششم کردہ صاحبان جهانگیری و ناصر بمعنی (۸) دانستن ہم آورده اند بسکہ کلام مولوی مثنوی (۱۷۷) نمی آرم بیان کردن

ازین پیش ؛ بگفتم اینقدر باقی تو پروا ؛ و صاحب جهانگیری باستانی معنی سوم در هضم ذکر دیگر
 همه معانی کرده - صاحب جامع معنی هشتم را علم گوید و ذکر دیگر همه معانی هم کند - خان آرزو در سران
 می فرماید که لفظ مشترک است گاهی بمعنی احتیاج مستقل شود چنانکه مشهور است و گاهی بمعنی فرصت
 و انکار یکی ازین دو در حساب است و چون در عالم احتیاج از محتاج الیه خوبی و بدی در
 خاطر ما باشد بمعنی خوف و بیم نیز مستقل چنانکه گویند بی پروا بمعنی لا ابالی مولف عرض کند که
 که بی همتا معنی مسلسل که بالا گذشت اسم جامد فارسی زبان است و بلحاظ معنی هشتم گوئیم که (پروا بید)
 بمعنی اعتنا کردن می آید و این امر حاضر آنست که در کلام مولوی معنوی مستقل شد (آرزو) (۱)
 طاقت - موث (۲) آرام - مذکر - فراغت - موث (۳) صبر - مذکر (۴) توجه - و رغبت -
 موث (۵) ژر - مذکر (۶) پروا - موث - بمعنی اعتنا - صبر و کار (۷) پروش - پروخت - موث
 (۸) سجد لے - جان لے - امر حاضر -

از اجل پروا نباشد مردم بی برگ را ؛ و سجد	الف) پروا باشیدن استعمال - صاحب
ماهی می تواند خورد و مجلس مرگ را ؛ (آرزو)	ب) پروا پودن اصفی ذکر ب کرده
از معنی ساکت مولف عرض کند که بمعنی اندیشه ژر هونا - اندیشه و خوف هونا -	و خوف بودن و سندش متعلق به (پروا باشیدن)
پروا داشتن استعمال - صاحب اصفی	است ازینجاست که الف را قائم کرده ایم (جمال)
ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند	اصفانی) تو گرد روی حکمت خانه سازی ؛ که سر و برگ و اعتنا داشتن است (صائب)
ز ناحق کشندگان پروا اندار و آن سبک جولان ؛	نباشند با جهالت بیچ پروا ؛ (اثر شیرازی)

<p>نسوزد دل شیمی را که ره بر لاله زار اقتد (سعدی) باز باشند و (۳) یعنی گنجینه هم و (۵) تخته های را (۶) اگر گنج خلوت گزیند کسی که پروای صحبت نیز گویند که سقفت خانه را بدان پوشند و بول و پیشاب سیار اینز گویند که پیش طیب برند پروا کردن استعمال - صاحب آصفی صاحب جهانگیری این را مراد است (پرواره) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض گفته و ذکر هر پنج معنی اول الذکر کرده - صاحب کنند که معنی اعتنا کردن و سسر و برگ داشتن و خوش رشدی پروار - پرواره - پروبار - پروبار - کردن (صائب) هر که بی خود بود از خود نکند پروائی بود چه غم از محض شهر بود و مستان را (وحید قزوینی) اسیر عشق بجایان نمی کند معنی اول الذکر و صاحب سروری بدگوشی پروا کرد که ز بهر خورده پذیران نمی کند پروا دوم و سوم و هشتم می فرماید که (۷) یعنی پروا (ارو) پروا کرنا - اعتنا کرنا - خیال کرنا - خوف کرنا (عمادی شهریار) سودای تو از برای پروا بقول برهان بر وزن خروار (۱) قربان بود نسبت است زمانه را به پروار بود جانوری باشد که آخر در جانی خوبی بندند و نور تا گوئیم که این سند معنی هشتم است نه به ششم و بحواله لأنی دهند تا فریه شود و (۲) خانه تابستانی تخته گوید که معنی مخبره عود - صاحب ناصری و خانه با دگیر دار را گویند که اطراف آن تمام می فرماید که (۸) جانی که در آنجا جانوری را بندند و جلف و امثال آن پروارند تا فریه شود و آنرا پرواری گویند و ذکر معنی اول هم گفته بر بالای خانه دیگر ساخته باشند و اطراف آن</p>	<p>نفسوزد دل شیمی را که ره بر لاله زار اقتد (سعدی) باز باشند و (۳) یعنی گنجینه هم و (۵) تخته های را (۶) اگر گنج خلوت گزیند کسی که پروای صحبت نیز گویند که سقفت خانه را بدان پوشند و بول و پیشاب سیار اینز گویند که پیش طیب برند پروا کردن استعمال - صاحب آصفی صاحب جهانگیری این را مراد است (پرواره) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض گفته و ذکر هر پنج معنی اول الذکر کرده - صاحب کنند که معنی اعتنا کردن و سسر و برگ داشتن و خوش رشدی پروار - پرواره - پروبار - پروبار - کردن (صائب) هر که بی خود بود از خود نکند پروائی بود چه غم از محض شهر بود و مستان را (وحید قزوینی) اسیر عشق بجایان نمی کند معنی اول الذکر و صاحب سروری بدگوشی پروا کرد که ز بهر خورده پذیران نمی کند پروا دوم و سوم و هشتم می فرماید که (۷) یعنی پروا (ارو) پروا کرنا - اعتنا کرنا - خیال کرنا - خوف کرنا (عمادی شهریار) سودای تو از برای پروا بقول برهان بر وزن خروار (۱) قربان بود نسبت است زمانه را به پروار بود جانوری باشد که آخر در جانی خوبی بندند و نور تا گوئیم که این سند معنی هشتم است نه به ششم و بحواله لأنی دهند تا فریه شود و (۲) خانه تابستانی تخته گوید که معنی مخبره عود - صاحب ناصری و خانه با دگیر دار را گویند که اطراف آن تمام می فرماید که (۸) جانی که در آنجا جانوری را بندند و جلف و امثال آن پروارند تا فریه شود و آنرا پرواری گویند و ذکر معنی اول هم گفته بر بالای خانه دیگر ساخته باشند و اطراف آن</p>
--	---

<p>و گوید که در اصل پروردگار بود و ذکر معنی دوم و سوم که موخده بر او بدلی شد چنانکه آب و آرد و معنی هم کرده صاحب جامع بهر شش معنی بیان کرده بر ما مستحق با او آرسنه بد که معنی دوم معنی هشتم را نوشته گوید که (۹) معنی فریب هم (صائب شاه) از لحد خاک شکم پروردگان و کرده است و توره غفلت بچینا در بند پرورد خود می بود (ایضا شاه) زان است درین ضعیف که فرمان دبان شرع بود عمامه های خویش پروردار بسته اند (قدسی ۹) ز لاغری بنوردن سخن استخوان مرا چه سود داد که درم بود پروردار بود (بجی کاشی ۹) لغته اش گوسپند پروردار است و چه عجب بره بند این کار است و خان آرزو در سراج پروردار و پروردار را بد که معنی دوم و سوم گوید که مبدل پر بار و پر باره بیای تازی بجای داد است و پرورداری منسوب بدان مولف عرض کند که پر باره بجایش گذشت معنی دوم (۳۳) بالا خانه حسین در بیچه بون - مذکر (۴) و ما بعد را انجا صراحت ماخذش کرده ایم که هلس گنجینه - خزانه کا مقام - مذکر (۵) و ه تخنه جو بر باره بهر دو موخده و این معنی مذکور مبدل آن</p>	<p>و گوید که در اصل پروردگار بود و ذکر معنی دوم و سوم که موخده بر او بدلی شد چنانکه آب و آرد و معنی هم کرده صاحب جامع بهر شش معنی بیان کرده بر ما مستحق با او آرسنه بد که معنی دوم معنی هشتم را نوشته گوید که (۹) معنی فریب هم (صائب شاه) از لحد خاک شکم پروردگان و کرده است و توره غفلت بچینا در بند پرورد خود می بود (ایضا شاه) زان است درین ضعیف که فرمان دبان شرع بود عمامه های خویش پروردار بسته اند (قدسی ۹) ز لاغری بنوردن سخن استخوان مرا چه سود داد که درم بود پروردار بود (بجی کاشی ۹) لغته اش گوسپند پروردار است و چه عجب بره بند این کار است و خان آرزو در سراج پروردار و پروردار را بد که معنی دوم و سوم گوید که مبدل پر بار و پر باره بیای تازی بجای داد است و پرورداری منسوب بدان مولف عرض کند که پر باره بجایش گذشت معنی دوم (۳۳) بالا خانه حسین در بیچه بون - مذکر (۴) و ما بعد را انجا صراحت ماخذش کرده ایم که هلس گنجینه - خزانه کا مقام - مذکر (۵) و ه تخنه جو بر باره بهر دو موخده و این معنی مذکور مبدل آن</p>
--	--

<p>گفته ترین - مذکر (۶) قاروره - بیمار کا پیشاب - اشاره این بر پروار گذشت موافق قیاس است</p> <p>مذکر (۷) پرورش - موت (۸) وہ مکان جهان و اکثر بصفت کا مستعمل (سعدی سے) اسپ کا غر</p> <p>چار پائیوں کو آرام کے ساتھ رکھتے ہیں - مذکر (۹) میان بیکار آید پوز میدان نہ گا پروازی کا</p> <p>گر بنہ - موٹا - (آرو) نرہ -</p>	<p>اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری پروار بقول برهان پرواز شہباز (۱)</p> <p>دوسرومی و موید و سراج مراد ہمسہ معانی پروار معروف کہ از پریدن است و (۲) بستی نثار ہستم</p> <p>گذشت مولف عرض کند ما حقیقت ما خدایں و آن نرسی باشند کہ بر فرا این پاؤں نشاند</p> <p>پر پروار عرض کردہ ایم - موحدہ بای فارسی و واد (۳) بمعنی نوز و پروتو و روشنائی و (۴) نشیمن</p> <p>بدل شود چنانکہ استب و اسپ و آب و آرد و ہای و ششنگا و مرغان و (۵) چوب ہا کہ ہر یکہ ہستند</p> <p>ہو ز زائد ہم می آید و حذف ہم می شود (ناصر خسرو سے) و جب طول باشد کہ بچہ پوشیدن خانہ بالا</p> <p>از جهانگیری سے) ناگاہ باد دنیا مروین را آورد چوب ہا می بزرگ ہیم چہند و بوریاری آن پوشند</p> <p>چاہے کند از سر پروارہ عجیب است از محققین و خاک بران دیدند و فرماید کہ نزد محققین (۶)</p> <p>کہ ہمین کلام ناصر خسرو را بہ تغیر بعض الفاظ برآ سیر بود از جانب ناسوت بشریت چنانکہ لاہوت</p> <p>دہ بارہ نقل کردہ اند کہ ہوحدہ سوم گذشت حقیقت - صاحب جهانگیری بر ہر چہا نومی اولی</p> <p>(آرو) و دیگر پروارہ ہر بارہ ہر بارہ قانع (صائب سے) در حسرت یک مصرتہ پروار</p> <p>پرواری استعمال - بمعنی شوب بہ پروار بلند است و مجموعہ بر ہم زوہ بال و پر من پوز</p> <p>بزیادت یای نسبت مولف عرض کند کہ (سعدی سے) ہزار پروولی پیش باشند اندر</p>
--	--

که تعبیر بر سر نشان آید نمیدراند (در نظامی شده) یعنی حاصل بالمصدر باشد و اگر معنی مصدر بود
چهارمی که پره از پیش بدوست (در شرح همه مشکل و بر تقدیر اول مرکب است از پرو و آ
از پیش بدوست (صاحب هم روی نسبت که مبتدل باز است و بزرگ معنی سوم و چهارم گوید
معنی اول گوید که معنی پریدن است و بزرگ معنی سوم که تعجب که معنی سوم تصحیف پرو از بدل معنی
و چهارم هم گوید صاحب نام سری بر سر معنی چهارم پرو از بدل که معنی و مبتدل پرو است
اولی الذکر تاقع و بدیل پره از گوید که (معنی) بتا و صاحب جامع نسبت هر پنج معنی اول الذکر
مسکافات است (در نظامی شده) کن همان ظلم هم زبان برهان مولف مؤمن کند که معنی
را پرو از معنی پرو که از معنی پرو که درون باز معنی اول اسم مصدر و حاصل بالمصدر پره از بدین
صاحب رشیدی بزرگ معنی اولی می فرماید که این معنی است که می آید پس تشام برهان است که این
حقیقی نیست چنانکه مشهور است بلکه معنی حقیقی او را از پریدن خیال کرد و خیال بعضی محققین درست
پر کشادن است در هم بدین معنی پرو باز معنی صاحب است که اصل این پرو باز باشد موحد بدل
موتید ذکر هر پنج معنی کرد و معنی ششم را ترک فرموده شد بنزد او چنانکه آب و آذین معنی اول این
بهار بزرگ معنی اول و سوم می فرماید که معنی اول پرندگی است و معنی دوم حجاز آن که در نثار و
بلند از صفات و مصرع از تشبیهات او است و تقدیر هم زرد که پرو لای سر مدوح می پرا
بلفظ پرو داشتن و بستن و گرون مستعمل و معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم اسم جاند فارسی
خان آرزو در سراج نسبت معنی اول بزرگ قول زبان دانیم و در معنی چهارم و پنجم و ششم بلندی را
رشیدی می فرماید که این بر تقدیر می است که هم دخل است و بدین وجه جا داده که آن را هم

مجاز معنی اول گیریم (آردو) (۱) اڑان۔ بقول

آصفیہ۔ اسم موصوفہ۔ پرواز (۲) نثار بقولہ۔ مصدر اصطلاحی۔ بقول بہار کار بجائیت کسی

نچھاور۔ نقد خواہ عین بطور تصدق کسی کے کردن (میرزا طاہر وحید سے) کمال عشقبازان

سر پر سے پہنکنا (۳) دیکھو پر تو (۴) اچھا دیکھو از جمال دیگر می باشد؛ چورنگ چہرہ پروازم

پتو از (۵) وہ تختے جو پختہ مکان کی چہت میں تیرا

پر رکھتے ہیں جس پر مٹی یا چونا بچھائے تین جس کو کون (بہال دیگر می پرواز کردن) بہ موحدہ گذشت

میں کچی کہتے ہیں۔ مذکر (۶) پروازتغیاں۔ سیرلاہوت۔ و صراحت معنی این ہم ہمدرا بجا نذکور۔ بہار

موتش۔ اصطلاح صوفیہ میں عالم ذات الہی کی درینجا بندی کہ برای آن پیش کردہ و تغیر خفیف

سیر کرنا بہان سالک کو مقام فنا فی اللہ حاصل کہ در معنی کردہ درست نیست و سندش برای

ہوتا ہے (۷) بدلہ۔ مذکر۔ مکافات۔ موتش۔ (پرواز بہال دیگر می باشند) است کہ لازم

پرواز آوردن استعمال۔ صاحب

آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف دیگر می بودنش (آردو) دیکھو بہال دیگر سے

معنی کنند کہ (۱) مہنی پریدن و پرواز کردن و پرواز کردن۔

(۲) مجازاً یعنی قصد و ارادہ کردن (حزین پرواز پرواز شدن) مصدر اصطلاحی۔

اصفہانی (۳) سوی شہری چہرانا ریم پرواز؛ صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت۔

کہ باشہرادگان باشیم و مساز؛ (آردو) (۱) مولف عرض کنند کہ معنی پرواز کردن و

پرواز کرنا۔ اڑنا (۲) قصد کرنا۔ ارادہ کرنا۔ و پریدن و بجا نہ بلند شدن است (زلالی

<p>بچھڑا ہوا سٹلے اور مرد کی بائین اور عورت کی ہمای چتر اور پرواز برداشت (آر دو) پرواز کرنا دہنی آنکھ پڑ کے تو صد میں پہنچے مگر تجربہ کرنے والوں کا قول ہے کہ پتھریں مرد اور عورت کی</p>	<p>خون ناری ہے کہ چون آواز طبل باز برداشت پرواز کرنا دہنی آنکھ پڑ کے تو صد میں پہنچے مگر تجربہ کرنے والوں کا قول ہے کہ پتھریں مرد اور عورت کی</p>
<p>دہنی بائین آنکھ کی ٹیکہ نہیں ہے بلکہ عورت ہو یا مرد باعتبار اس شکلوں کے کیسی دہنی آنکھ اچھی ہوتی ہے اور بائین بڑی اور کیسی بائین آنکھ</p>	<p>پر واز چشم اصطلاح بقول بجر مردان پر واز دیدہ بمعنی پریدن چشم و تقول و شکون بہار گوید کہ کنایہ از تقول و شکون براخبار ملاقات</p>
<p>اپنی بغل میں مین ویکون آج سے پڑیہ بائین آنکھ پڑ گئی ہونیک فال جھے پڑ (فصیرہ) از مدت دراز است می آید و این علامت آنت</p>	<p>مولف عرض کند کہ چون در غلات چشم کسی نوزاد اچھی ہوتی ہے اور دہنی بڑی (بحرہ) الہی بخود حرکت پیدا شود قاری بیان و نیز اہل ہند این را شکونی دانند و خیال کنند کہ کسی کہ مفاصل آنکھ پڑ گئی ہونیک فال جھے پڑ (فصیرہ) از مدت دراز است می آید و این علامت آنت</p>
<p>کچھ خوشی و کھلائیگاہ اضطراب رنگسی پڑ آپ نے فرمایا ہے کہ بعض فصحا آنکھ پڑ گنا کو</p>	<p>محققین اہل زبان ازین ساکت البتہ معاصرین ہم بر زبان دارند و حاصل بالمصدر پریدن چشم است کہ بہ ہمین معنی می آید (آر دو) آنکھ پڑ گنا بقول</p>
<p>راے خفیہ سے تجویز کرتے ہیں اور پڑ گنا جو رٹ پنا کے معنی میں ہے اس میں کوئی راے خفیہ کا قائل نہیں ہے۔</p>	<p>امیر خود بخود پلک یا پوٹھین حرکت ہونا جس کے زائل کرنے کو پلک پر ٹٹکا یا دبا گار کہہ لیتے ہیں یہ رنج یا خوشی کا شکل ہے کہتے ہیں کہ مرد کی دہنی اور عورت کی بائین آنکھ پڑ کے تو کوئی</p>
<p>پر واز دادن مصدر اصطلاحی ہے</p>	<p>اصف ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف</p>

عوض کند که معنی آوردن به پرواز و قوت پرواز که گذشت **مولف** عوض کند که موافق قیاس است
 عطا کردن است (اسیر شهرستانی) اگر صدق (آردو) دیگر پرواز چشم -
 کلامت ندهد بال یقین را با پرواز تجرد که در **پرواز رنگ** اصطلاح - بقول بهار و
 روح امین را با (ظهوری) از برای دام بحر و مانند کنایه از تغییر یافتن و شکستن رنگ
 لیلی میشود سیرغ بخت با عشق مرغی را که پرواز **مولف** عوض کند که حاصل بالمصدر پرواز
 سرخوبون دهد با (آردو) پروازین لانا - پرواز رنگ) است که می آید بعضی محققین این را مشتق
 کی قوت دینا - به (پریدن رنگ) می دانند و حقیقت هر دو

پرواز دیدن احتمال صاحب آهنگی ذکر این بر معاد (پروازیدن و پریدن) عوض کنیم
 کرده از معنی ساکت **مولف** عوض کند که می آید (آردو) رنگ اژجانا - رنگ کا
 یعنی قوت پرواز و بلندی یافتن است و لیکن زائل هونا (حاصل بالمصدر)

سند پیش کرده اش متعلق بدین مصدر نیست بلکه **پرواز شستن** مصدر اصطلاحی -
 متعلق به مصدر پریدن است که گذشت - صاحب آهنگی ذکر این کرده از معنی ساکت -
 (صوفی مازندرانی) نمی بینیم در اقبال خود **مولف** عوض کند که زائل کردن و سلب
 پرواز بستانی با هم آخر بال مرغ ماورین ویرانه کردن قوت پرواز از چیزی که قوت پرواز و
 می ریزد با (آردو) پرواز کی قوت بانا - (قاسم مشهدی) بیاد وصل او در کعبه

پرواز دیدن اصطلاح - باضافت ز **پرواز دیدن** چندان گریه می کردم با که از بال و پر مرغ
 هوزر مرکب اضافی و بقول بحر مراد است پرواز چشم حرم پرواز می شتم با (آردو) پرواز کی قوت زائل گونا

پرواز کردن

استعمال صاحب آسنی

(۱) کند هم جنس با هم جنس پرواز پوکبوتر

ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند باکبوتر باز بازمولف

که (۱) بمعنی حقیقی است یعنی پریدن و چون اضافت سوم متعلق از آن نباشد و بخيال با متعلق یعنی

این بسوی چیزی کنند (۲) یعنی زائل شدن آن اول است و پس و معنی سوم را دیگر کسی از

چنانکه پرواز کردن رنگ و نقش و طاقت و امثال متعلقین زباندان و اهل زبان ذکر فکر و مشتاق

آن بر سبیل مجاز (ظهوری ۱) در کوی تو پرواز سند و بگرمی باشیم (آر ۱) پرواز کرنا -

کنان لیل و قمری پوکل باد بران سر و هوادار ارنا (۲) زائل هونا جیسے رنگا ارنا (۳)

نذار د پوک (ظهوری ۱) هر جا که بلند شست بعضی کهانا - بقول آصفیه جڑنا - جماع کرنا -

بستی پوک پرواز کنان نشانه بر خاستن پوک طالب ز پرندہ کا مادہ پر پڑھنا - یا مادہ کار سے

آملی (۱) خال احسان چو ز ند دست سخاے تو مجامعت کرنا - جانوران کا جفت هونا -

پرواز گاه

اصطلاح - بهار بند کران بر معروف قانع و اندر نقل نگارش از معروف

صاحب موید نسبت معنی اول می فرماید که پرگشا هم ساکت و امی بر همچنین متعلقین که لنتی راجا

کردن پرند است در پریدن و آن عبارت از سرعت است برای گرفتن جانوران مانند وادون و از تعریف سکوت و وزیدن مینی

باز و بگری و نیز گوید که پر کشاده کردن برای فارسیان مخصوصاً معاصرین عجم شکار گاه بی

جفت شدن هم و از بهر این پرواز کردن (۲) گویند که دران بواسطه پرند شکاری چون باز و شاهین

عبارت از جفت شدن است چنانکه مثل است شکار کنند (آر ۱) پرند شکاری کی شکار کی جگہ پرند ش

ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند

که (۱) بمعنی حقیقی است یعنی پریدن و چون اضافت سوم متعلق از آن نباشد و بخيال با متعلق یعنی

این بسوی چیزی کنند (۲) یعنی زائل شدن آن اول است و پس و معنی سوم را دیگر کسی از

چنانکه پرواز کردن رنگ و نقش و طاقت و امثال متعلقین زباندان و اهل زبان ذکر فکر و مشتاق

آن بر سبیل مجاز (ظهوری ۱) در کوی تو پرواز سند و بگرمی باشیم (آر ۱) پرواز کرنا -

کنان لیل و قمری پوکل باد بران سر و هوادار ارنا (۲) زائل هونا جیسے رنگا ارنا (۳)

نذار د پوک (ظهوری ۱) هر جا که بلند شست بعضی کهانا - بقول آصفیه جڑنا - جماع کرنا -

بستی پوک پرواز کنان نشانه بر خاستن پوک طالب ز پرندہ کا مادہ پر پڑھنا - یا مادہ کار سے

آملی (۱) خال احسان چو ز ند دست سخاے تو مجامعت کرنا - جانوران کا جفت هونا -

ز شوق پوک نقش زراز ورق گنجھه پرواز کند پوک

صاحب موید نسبت معنی اول می فرماید که پرگشا بر معروف قانع و اندر نقل نگارش از معروف

کردن پرند است در پریدن و آن عبارت از سرعت است برای گرفتن جانوران مانند وادون و از تعریف سکوت و وزیدن مینی

باز و بگری و نیز گوید که پر کشاده کردن برای فارسیان مخصوصاً معاصرین عجم شکار گاه بی

جفت شدن هم و از بهر این پرواز کردن (۲) گویند که دران بواسطه پرند شکاری چون باز و شاهین

عبارت از جفت شدن است چنانکه مثل است شکار کنند (آر ۱) پرند شکاری کی شکار کی جگہ پرند ش

<p>اصطلاح - بقول بهار باز و شاهین مولف عرض کند که همان معنی</p>	<p>(الف) پروازگر</p>
---	----------------------

<p>اول است و بس (اَر و و) (۱) اَر نای پرواز کرنا (۲) جانوران شکارگاهها گنا -</p>	<p>و انند کنایه از تیزره (حکیم زلالی ۵) زغنی نام است پروازگر شد با کیشمیر آمد و شور و گر شد</p>
--	---

<p>اصطلاح - بقول بهار و</p>	<p>مولف عرض کند که از سند بالا</p>
-----------------------------	------------------------------------

<p>اصطلاح - بقول بهار و</p>	<p>(ب) پروازگر شدن</p>
-----------------------------	------------------------

<p>جامع بروزن خمیازه (۱) توشه کطحامی که در سینه و شکار و سفر همراه بردارند یا از دنیای بیرون</p>	<p>بمعنی پریدن و کنایه از تیز رفتار شدن هم پیدا است پس</p>
--	--

<p>در منزه را نیز گویند که از پی عروس ریخته و جابجا آتش بر آنها زنده و (۳) آتشی که پیش</p>	<p>(الف) اسم فاعل ترکیبی است و (ب) مصدر آن (اَر و و) (۱) و قاصد جو هوا پر جا</p>
--	--

<p>فرود آمد و آتشی که فارسیان و بهنگامی که عروسها را بداد و سپردندی بیفر و خنندی و دان</p>	<p>بمعنی تیز رفتار هوا (ب) تیز رفتار هوا (ب) هوا پر جا یعنی تیز رفتار هوا</p>
--	---

<p>در منزه را نیز گویند که از پی عروس ریخته و جابجا آتش بر آنها زنده و (۳) آتشی که پیش</p>	<p>جانا که سکتین</p>
--	----------------------

<p>اصطلاح - مصدر اصطلاحي -</p>	<p>پرواز گرفتن</p>
--------------------------------	--------------------

<p>فرمودندی و (۴) بمعنی عیش و خرمی هم آمده</p>	<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>
--	--

<p>درق نقره و طلا که اثر اینچنین نثار ریزنده</p>	<p>(۱) بمعنی پریدن است که معنی</p>
--	------------------------------------

<p>که زبر ورق می سازد</p>	<p>حقیقی است (الهی بهدانی ۵) شش جیت</p>
---------------------------	---

<p>می گویند و بعضی ورق طلا</p>	<p>همچو عبا ری شد پرواز گرفت با برق جولا</p>
--------------------------------	--

<p>کار فرمایند و شاید</p>	<p>که سرخرمن خاک افتاد دست با صاحب سحر</p>
---------------------------	--

<p>در شیراز شخصی که ورق طلا نقره</p>	<p>(۲) گر خنق جانوران شکاری همچون</p>
--------------------------------------	---------------------------------------

<p>بر روی پوست به چسپاند آنرا ہم پر و ازہ گر میخوانند و میونانی ساریقون و اقدنیا و بسر یانی ابروتنا صاحبان جهانگیری و ناصری و رشیدی بزمنی اژدہ و برومی ابر لیلون و لبعربی پیچ و شجرۃ الشیوخ و سوم و پنجم قانع - و صاحب سروری معنی چهارم و بہندی جوہری جو این گویند گرم و خشک را ترک کردہ ذکر دیگر ہمہ معانی کردہ (شاعرانہ) در سوم و گویند در دوم جمیع اقسام آن مثل جانان چه توان کرد کہ اندر رہ عشقت ؛ الا لاجر ریح یقطع - طمط - مسکن و در آن تبض کمتر سوخته پروازہ مانیت ؛ خان آرزو در سراج و تشخیص زیادہ و منافع دارد (الخ) (آرزو)</p>	<p>گوید کہ تحقیق آنست کہ پروازہ یعنی نثار است مطلقاً خواہ برداناد و عروس نثار کنند خواہ بر فرا سلاطین و بزمین بخدمت یا و ببا می تازی ہم گذشت موقوف عرض کند کہ انچه ببا می موحده یعنی اول و سوم گذشت مبدل این است چنانکہ اشارہ این ہمد را نجا کردہ ایم و ما در اینجا این را بہ ہمہ - عایش اس - ہم جا فارسی زبان دانیم با اعتبار صاحب جامع کہ محقق اہل زبان است و پروازہ کہ معنی نثار گذشت محقق این باشد این از معنی ساکت و حوالہ بہ ہارمی دید و بہار معنی مباد کہ در سنہ بقول محیط بکسر وال و سکون ازین لغت سکوت دارد موقوف عرض کند رای پہلہ و فتح میم و نون و ہا - اسم فارسی است کہ تحقیق (پرواز گاہ) بدون ہای ہوز ششم</p>
<p>(۱) سفر کاوش - مذکر (۲) درمنہ جبکوبندی مین جوہری جو این کہتے ہین - موٹ - اور صاحب جامع نئے درمنہ پر فرمایا ہے - خشک ایک گہانس مشابہ بہ برگ سداب (۳) وہ آگ جو فارسیان دلہن کے آگے روشن کرتے ہین - موٹ (۴) عیش - مذکر - عشرت - موٹ (۵) طلانی اور نقرئی ورق کے ٹکڑے - مذکر - اصطلاح - صاحب انندیکہ پرواز گاہ</p>	<p>مذکر (۲) درمنہ جبکوبندی مین جوہری جو این کہتے ہین - موٹ - اور صاحب جامع نئے درمنہ پر فرمایا ہے - خشک ایک گہانس مشابہ بہ برگ سداب (۳) وہ آگ جو فارسیان دلہن کے آگے روشن کرتے ہین - موٹ (۴) عیش - مذکر - عشرت - موٹ (۵) طلانی اور نقرئی ورق کے ٹکڑے - مذکر - اصطلاح - صاحب انندیکہ پرواز گاہ</p>

(۵۷۶۸)

<p>اصطلاح - یعنی بلند می همت</p>	<p>پرواز همت بجایش بیان کرده ایم و این غیر از معنی حقیقی پذیری نیست خیال ما این است که صاحب اند به تسامح این را قائم کرد و مقصودش غیر از (پرواز گاه) نباشد (آر و) و یکپرواز گاه پرواز گره اصطلاح - بقول اند بافتح بلند می - بلند همتی - مونت -</p>
<p>پرواز پیدن تحقیق مولف مراد پیدن است</p>	<p>شخصی که زور و قوی سازد مولف عرض کند که بعضی محققین بذیل پروانه اشاره این کرده اند و موافق قیاس است (آر و) سونے چاندی کے اوراق بنانے والا - پرواز - اسم مصدر و حاصل بالمصدر و امر حاضر این (کامل التصریف) و مضارع این پروازد - محققین معصوم این را ترک کرده اند (آر و) و یکپرو پیدن -</p>

پرواس بقول برهان بروزن الماس یعنی (۱) لامسه و (۲) یعنی دانستن و (۳) دراز
 کردن و (۴) یعنی خلاص و نجات و فراغ و (۵) پروا ختن و (۶) ترس و بیم - صاحب جهانگیری
 این را مراد پرتاس گفته - صاحب سروری ذکر معنی اول و چهارم و پنجم کرده شمس فخری
 (۷) بنود اطلس گرون سترای بارگوش پابسی اگر چه قضا که داند ران پرواس پو (ناصر خسرو
 مع) بجهاد و بود از جور پید کنش رسنن پو بخیر او بود از شر این جهان پرواس پو و فرماید که پرتاس
 بیم هم آمده - صاحب ناصری می فرماید که مراد پرتاس و گوید که این را پرواسیدن هم
 گفته اند - صاحب رشیدی گفته که این میبدل پرواز است که سین و را با همدیگر بدل شود و
 دیگر معانی مجاز آن **مولف** عرض کند که صراحت کافی معانی بر پرتاس کرده ایم و ذکر ما خفتم

همدر اینجا که نشئت و این مبتدی آنست و محققین فارسی همین پرواس و پرواس را ابتدا این تبدیل آورده
 و همین است اسم مصدر پرواسیدن هم که می آید و کم و بیشی بعضی معانی مجاز است چنانکه بنویسند و در آنجا
 معنی پنجم است و ترس و بیم در اینجا معنی ششم عجب است از محققین که همین شعر ناصر خسرو را ابتدا پرواس
 بهم آورده اند و در اینجا رسن را پرواس نوشته اند و این شامل باشد بر چه معانیست (آر و و) و یکبار پرواس

<p>پرواساختن استعمال بمعنی (۱) اعتنا بذكر معنی اول گوید که (۴) پرواختن و (۵)</p>	<p>(۱۷۹۳۸)</p>
<p>کردن است و (۲) بمنی کشادن پروپیدین فراغ یافتن (سراج الدین راجی سه) ز</p>	<p>دکوری سه) برای بیدلان سازند صد غیره پرواسیدن آن نازک اندام و شکفت اندر</p>
<p>برای نویسی یک پرواسازند مولف عرض کنم گفتم گلهای بادام و صاحب بگرد که هر پنج</p>	<p>کنند که در معنی اول پرواس مرکب است با ساختن معانی بالا گوید که (۶) دانشمن (۷) دراز کردن</p>
<p>و در معنی دوم پرواس مرکب است با (و ساختن) موافق (۸) خلاص و نجات دادن هم او فرماید که کامل</p>	<p>قیاس (آر و و) (۱) اعتنا کرنا (۲) پرکولنا است و مضارع این پرواسد - صاحب</p>
<p>(الف) پرواسیدن (الف) بقول بران بران (ج) را بمعنی دست مالیده و صنایع</p>	<p>بمعنی دست سود و لاسه سروری بمعنی دست مالیده و پرواخته و فراغ</p>
<p>(ج) پرواسیدن اگر در بجهت تمیز درستی از می یافته گوید (شهره آفاق سه) هر که پرواسیده</p>	<p>و (ب) بقول بران و جامع بر وزن سرخاریدن آن اندام را و در گفت نمود دیده هم خام را</p>
<p>بمعنی (۱) دست مالیدن و لاسه کردن و (۲) مولف عرض کند که (ب) مصدری است</p>	<p>ترسیدن و (۳) و اجمه نمودن - صاحب سر و تبدیل پرواسیدن چنانکه ذکر این بر پرواس</p>

کرده ایم که اسم همین مصدر و شامل است بر همه خیال کرده اند و در معانی هر دو با (ب) فرقی کرده
 معانی پر ماسیدن که گذشت و الف ماضی مطلقش (ا) و الف ماضی مطلق ب اور (ب) (۱) چون ماس کرنا
 و (ج) اسم مفعولش شامل بر همه معانی (ب) (۲) ژرنا (۳) دم کرنا (۴) ویکه پرواقتن (۵) فارغ هونا
 شایع محققین است که الف و ج را اسم جامد (۶) جاننا (۷) دراز کرنا (۸) نجات دینا (ج) (مفعول ب)

پرواش بقول انند بجا ال فر هنگ فرنگ بمعنی غافل و بی پروا مولف
 عرض کند که دیگر همه محققین اهل زبان و زبان دان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت اگر سندا استعمال
 پیش شود اسم جامد فارسی زبان و انیم و شین مجسمه مرکب می نماید با لفظ پروا و افاده معنی
 فنی کرده مادر قواعد فارسی اینقسم تصرفش ندیدیم البته شین مجسمه در آخر الفاظ برای نسبت
 می آید چنانکه پوشش و بالاش که منسوب به پوپ و منسوب به بال است پس معنی لفظی این
 منسوب به پروا باشد و در محاوره بمعنی بی پروا بنظر نیامده (ا) و بے پروا غافل
 بتلای غفلت -

پرواک بقول انند بجا ال فر هنگ فرنگ بافتح باکاف تازی بمعنی (۱) پاسبان و
 و نگا هبان و (۲) بمعنی صد ا مولف عرض کند که اگر سندا استعمال پیش شود اسم جامد
 فارسی قدیم و انیم - دیگر همه محققین و معاصرین عجم ازین ساکت اند (ا) و (۱)
 پاسبان - نگا هبان (۲) صد ا - موتث -

پرواگردن استعمال - صاحب آصفی کند که (۱) اعتنا کردن است (نظوری س)
 ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض از شور خلق کوجه خراب و محله هم با نخوت

پر وال بقول انند جو الہ فرہنگ فرنگ زیادہ باد کہ پروای کسی نکر و پو (دو جید قزوینی) اسیر عشق بجان نمی کند پروا پو کہ زہر خورده بدرمان نمی کند پروا پو صاحب بھرگو بد کہ بصلہ با ہمینی (۲) توجہ و التفات کردن و بصلہ از کاف بدل شد بہ و او چنانکہ پوپک و پوپو ہرانیسیدن و اندیشیدن و سندی کہ برای (۳) ورامی جملہ بدل شد بہ لام چنانکہ چنار و معنی دوم پیش کردہمان شعر و حمید است کہ بالا چنان دیگر ہمہ محققین فارسی دان و اہل زبان نقل شد (ولہ ۳) شکستگان ز حوادث غمی ازین ساکت و معاصرین ہم ہم بربان ندادند نمیدارند پو کہ تختہ پارہ ز طوفان نمی کند پروا پو فارسی قدیم باشد و موافق تیس (آردو) خان آرزو در چراغ ہدایت ہمزبان بحر مولف و یکہو پرکار۔

پر و اماندن استعمال صاحب آصفی ذکر این عرض کند کہ بمعنی دوام بدون صلہ ہم بنظر آدہ (ظہوری ۳) خوش دید کہ و عشق تو پروای کرده از معنی ساکت مولف عرض کند کہ اعتنا بدون بیگسان پو دیگر ز کس مباحث کہ بر ما فرو شد پو و جا دار کہ بر ہمہ معانی پروا شامل شود (صائب ۳) و شامل باشد بر ہمہ معانی پروا (آردو) (۱) مطہش از دیدہ مینا شکار عبرت است پو ورنہ صفا پروا کرنا۔ اعتنا کرنا (۲) توجہ اور التفات کرنا راجہ پروای تماشائماندہ است پو (آردو) پیدا ہونا و یکہو پروا بہ اس کے تمام ستون پر شامل ہو سکتا ہے (۳) ڈرنا۔

پروان بقول برہمان و جہانگیری و سروری و جامع بروزن مردان (۱) نام شہر لیست نزدیک بغرین (۲) چرخ ابریشم تاب را نیز گویند یعنی چرخ کہ بریشم را بدان از پیلہ برآوردند

رآن چرخ راحی گردانند (حکیم فردوسی ص ۱۷) بدو گفت کای نام بردار ہند پوز پروان بفرمان
 تو ماہ سند پوز صاحب ناصری بر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج بزرگ ہر دو معنی نسبت معنی
 اول گوید کہ نام موضعی است نزد یک غزنین و فرمایند بحدث الف پروان ہم گفتہ اند مولف
 عرض کند کہ معاصرین عجم قصد ہیں قول محققین اول الذکر می کنند و گویند کہ این مقام در کار بزرگ
 ابریشم معروف است پس معنی اول مجاز معنی دوم می نماید و بعضی دوم اسم جاہ فارسی زبانان
 و اینم (آر دو) (۱) پروان ایک شہر کا نام ہے جو غزنین کے متصل واقع ہے۔ مذکر (۲)
 چرخا جس کے ذریعہ سے ایشیم پہلے نکالتے ہیں جس کو فارسی میں بر خاج ہی کہتے ہیں۔ مذکر۔
پروانک | بقول برہان و جامع بروزن ایوانک، (۱) نام جانور نیست کہ فریاد کنان
 پیش پیش شیر می رود تا جانوران دیگر آواز اور استغیثہ داند کہ شیر می آید و خود را
 بکناری کشند و گویند پس ماندہ شیر راحی خورد و (۲) کناپہ انہ پیشرو لشکر ہم و معرب آن
 فروانی - صاحب جہانگیری بزرگ معنی اول گوید کہ معنی دوم استعارہ باشد - صاحب سرو
 بر معنی اول قانع - صاحب ناصری بزرگ معنی اول و دوم نسبت معنی اول می فرماید کہ پستی
 این را (سیاہ گوش) ہم گویند - صاحبان رشیدی و ناصری پروانہ را مردانہ این گویند
 صاحب مؤید بزرگ معنی اول گفتہ کہ ہندی آزاہ بکار می نامند و اہل ہند (خالہ شیر) ہم
 خان آرزو در سراج گوید کہ پروانہ کہ می آید نام جانور مخصوص نیست بلکہ ہر جانور زندہ و خور
 کہ ہمراہ شیر گرد تا پس خورہ اورا بخورد و اسخچہ غزنیان نوشتہ اند کہ برای آگاہ کردن جانور
 پیشاپیش شیر باشد چہنیں نیست و نہ باندہ و شکستہ این شیخ سعدی مرقوم است کہ (سیاہ گوش)

را گفتند که ترا ملازمت شیر از چه اختیار افتاد گفت تا فاصله صیدش خورم و از شیر و شکر و شکران
 این باشم) و معنی شیر بچه خطاست و همان معنی پروانه است و اغلب که بنده یعنی مجاز باشد
 و ما خود از پروانه شمع زیرا که جانور مذکور مانند پروانه که اگر شمع می گردد می باشد معلوم
 عرض کند که حق آنست که فارسیان پروانه را مرکب کردند از پروانه یعنی دوش و هاشمی
 نسبت که این پروانه عاشق شمع اطراف شمع همچنان می گردد چنانکه پروانه در فلج و پروانه
 به کاف تشبیه چنانکه تیر و تیرک مزید علیهم آن که بای هنوز آخرش بوجه ترکیب با کاف و ن
 شد و معنی لفظی این مثل پروانه و کباب از جانور معروف که عاشق شیر است از آنکه پس خورد
 شیر غذای اوست و در اطراف شیر می باشد و همین قدر است حقیقت این آنکه پروانه
 و پروانه را مراد یکدیگر خیال کرده اند پس به حقیقت نبوده اند و بنزاکت لفظ و معنی خور
 نگردند - مجازاً پروانه یعنی پروانه هم استعمال کرده اند و در آن صورت استعاره باشد که
 بجایش می آید و (سیاه گوش) نام جانوری خورد است از قسم بوز که امر برای شکار بانور
 دارند و بچه شیر هم گویند و صاحب آصفیه همین را (بن بلا) نوشته که گریه و شتی است و
 عجیب نیست که همین جانور پس خورد و شیر را می خورد - صاحب محیط تصدین خیال می کند و بر سیاه
 می فرماید که بحر بی برید و فراتق بحر ب پروانه و تیرکی فار اطلاق نامند و آن حیوانی است
 بگذر گریه و پروانه آهو گوش آن سیاه و گویند که پیشاپیش شیر می رود و از آن شیر خبر می دهد
 و از حیوان درنده شکاری است - صاحب ناصری بر (سیاه گوش) صراحت کرده که جانور
 که گویش او سیاه و پیشاظر شیر بود که زیادتی صید شیر قسمت اوست و آنرا تیرکی (تیرا فلاخ) گویند

پس متحقق همین می نماید که پروانک (سیاه گوش) را نام است (۱) سیاه گوش ایک
 چهره است جانور کا نام ہے جس کے کان سیاہ ہوتے ہیں جس کو ہندی میں بلاو کہتے ہیں۔
 جنگلی بلاو (۲) لشکر کا پیشرو۔ مذکر۔

پروانک | صاحب موید (مطبوعہ مطبع نوکشور) از پروانہ یعنی سومش و یای صدری کہ بقاعدہ فارسی
 این را با پروانہ می نویسند و گوید کہ مراد از پروانہ ای ہوز آخرش بدل شد بہ کاف فارسی چنانکہ
 است کہ می آید و لیکن در دیگر نسخ قلمی یا این را خانہ و خانگی و دیوانہ و دیوانگی (۱) و پروانگی
 نیافتیم و لغات دیگر ہم ازین ساکت **مولف** بقول اصفیہ فارسی - اسم مؤنث - اجازت - حکم - آنگاہ -
 عرض کند کہ مقصود موید از بہان (پروانک) **پروانہ** | اصطلاح - بقول بہان و جہانگیر
 باشد کہ گذشت و بعض محققین دیگر ہم آنرا مراد از بروزان فرزانہ (۱) معروف و آن جانور کے
 پروانہ گفتہ اند و ما صراحت کافی بہرہ انجا کردیم باشد کہ در شب یا خود را بشعلہ شمع و چراغ
 در رینجا جزین نیست کہ صاحب (موید مطبوعہ) بزیازند (۲) جانوری را نیز گفتہ اند کہ پیش پیش
 ہای ہوز در آخرین تصحیف کرد دیگر **پروانہ** شیر فریادکنان رود و جانوران دیگر را از
 بویک پروانک و پروانہ - آمدن شیر خیر رساند و (۳) حکم و فرمان سلطانین

پروانگی | استعمال - بقول انند بکوالہ (سعدی اشعہ) روزی برت بہو سم و در پائے
 فرہنگ نرنک بالفتح یعنی فرمان و حکم و اجازت اوفتم پروانہ را چہ حاجت پروانہ دخول
 در ادارہ میس کہ پروانگی داد پروانہ را بویہ (حافظ اشعہ) کسی بوصول تو چون شمع یافت
مولف عرض کند کہ این مرکب است پروانہ پاکہ زیر تیغ تو ہر دم سرد گردار و بویہ

<p>پس است و پروانجات جمع - این که تصرف فارسی زبان متغیر پستانکه فرمان لفظ فارسی است و جمع آن فرامین خان آرزو در سراج بند که معنی اول و سوم گوید که پروانه جانور مخصوص نیست بلکه هر جانور خورد و اغلب که معنی دوم مجاز معنی اول باشد صاحب رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار بر معنی اول قانع مولف عرض کند که مراحت بالاکذشت و ماخذ معنی دوم هم مذکور شد حال عرض میشود نسبت معنی سوم است از پروان که مرکب است از پروان یعنی فرمان و بای نسبت یعنی چیزی که منسوب بفرمان است همان کاغذ که پادشاهان با جازت و رخصت امری نوشته می دهند (۱) پروانه - و یکپرو و یکپرو و اتکس که پہلے معنی - پروانه - بقول آصفیہ - مذکور حکمتاً اجازت نامه شاهی -</p>	<p>شاه با غضنفری تو پروانه نوزاد پروانه در پناه غضنفر نگوتر است (دوم سله) پروانه دار پیماناید از گنفلکه کوران کتیا آمده - صاحب سروری بر معنی دوم قانع - صاحب گوید که پروانه سفر و غیره بر دست خورد و اغلب که معنی دوم مجاز معنی اول باشد مانع ایشان نه شود - صاحب رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار بر معنی اول قانع مولف عرض کند که مراحت شمع از شعله محسن تو ماخذ معنی اول بالاکذشت و ماخذ معنی دوم هم پروانه پروانه پروانه پروانه پروانه پروانه پروانه پروانه می فرماید که مرکب است که کلمه نسبت و بند که معنی دوم گوید که ما صراحت این نوشته می دهند (۲) و یکپرو و اتکس که پہلے معنی - پروانه - بقول آصفیہ - مذکور حکمتاً پروانه و غیره پرانه تنخواہ و پروانہ چون پرانه تنخواہ و پروانہ پرانه تنخواہ و پروانہ</p>
---	---

پروانه پا چراغ

اصطلاح - بقول بهار که از جانب هلاکو خان ابن جوچی خان بن چنگیز

کنایه از عاشق محروم (لا اوری سه) محروم حکومت و فرمان فرمای ولایت روم داشته و زویدل گلغدارم و پروانه پا چراغ یارم و بخودت مولانا جلال الدین محمد - صاحب شکر مولف عرض کند که این لغت پیدا کرده اظهار ارادت می کرد و در نگارش کتاب فیاض بهار است از کلام لا اوری و از معنی شعر بهین روی سخن مولوی با دوست و یکی از فضلا گفته قدر روشن است که شاعر خود را کنایه پروانه (ع) سوالی دارم از پروانه روم و مولف قرار داد و (پا چراغ) که قلب اصناف چراغ پا عرض کند که مرکب اضافی است و کنایه باشد (است) کنایه قرار داد برای عضوی که (آر دو) پروانه روم - امیر معین الدین که در پامی یار بنجیال او همچون چراغ روشن است کالقب است - مذکر -

پروانی

اصطلاح - بقول بهار و از صفت پروانه قرار دویم لطف معنی شعر و انند نام فنی از کشتی و آن گرد حریف گشته پایش چه باشد و (پروانه چراغ پا) را اگر معنی حقیقی پروانه است (میرنجاب گیریم استخاره باشد از عاشق نه کنایه و معنی) چه شود چون به مخالفت رسمی از پروانی و سرمان را درین دخلی نباشد مثال (آر دو) پامی او گیری پر دور سرش گردانی و مولف عرض کند که بای نسبت با پروانه مرکب کرده اند عاشق محروم -

پروانه روم

اصطلاح - صاحبان دیگر هیچ که معنی منسوب به پروانه و کنایه از فن

ناصری و انند گویند که لقب امیر الدین کاشانی است مذکور نظر بر گرد حریف گشتن چنانکه پروانه گشته

<p>مگر در (آردو) پرانی کشتی کے ایک فن چکر لگا کر اچانک اس کے پاؤں کو بند سے لگانا نام ہے جس میں حرکت کے اطراف ہلا دیتے ہیں۔ مگر۔</p>	<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پاسبان و نگاربان و حارس۔ مولف عرض کند کہ دیگر یہ محققین ان زبان و زبان دان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت اگر سندا استعمال پیش شو و اسم جادہ فارسی زبان و انیم و فارسی قدیم باشد (آردو) ویکو پاسبان۔</p>
<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پروا کہ گذشت مولف عرض کند مصداق ہم این را ترک کردہ اند البتہ در کلام کہ مزید علیہ آن زیادت ہا ہی ہوز در آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود غم خوارہ غم خوارہ و ستم گار و ستم گارہ۔ و پھیالی یا مصدر اصلی است کہ اسم مصدر این پروا مال فارسی زبان است (ہ)</p>	<p>پروا (پروا) ویکو پروا۔</p>
<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پروا کہ گذشت مولف عرض کند کہ مزید علیہ آن زیادت ہا ہی ہوز در آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود غم خوارہ غم خوارہ و ستم گار و ستم گارہ۔ و پھیالی یا مصدر اصلی است کہ اسم مصدر این پروا مال فارسی زبان است (ہ)</p>	<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پروا کہ گذشت مولف عرض کند کہ مزید علیہ آن زیادت ہا ہی ہوز در آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود غم خوارہ غم خوارہ و ستم گار و ستم گارہ۔ و پھیالی یا مصدر اصلی است کہ اسم مصدر این پروا مال فارسی زبان است (ہ)</p>
<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پروا کہ گذشت مولف عرض کند کہ مزید علیہ آن زیادت ہا ہی ہوز در آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود غم خوارہ غم خوارہ و ستم گار و ستم گارہ۔ و پھیالی یا مصدر اصلی است کہ اسم مصدر این پروا مال فارسی زبان است (ہ)</p>	<p>پروا (پروا) بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح یعنی پروا کہ گذشت مولف عرض کند کہ مزید علیہ آن زیادت ہا ہی ہوز در آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود غم خوارہ غم خوارہ و ستم گار و ستم گارہ۔ و پھیالی یا مصدر اصلی است کہ اسم مصدر این پروا مال فارسی زبان است (ہ)</p>

(۱۷۶)

زور و قوت و قدرت داشتن - صاحب جہانگیری می شود (آردو) اور ۲ - بے کار و بے طاقت
 در لطحات ذکر این کرده مولف عرض کند کہ اور معذور ہونا کرنا - صاحب آصفیہ نے
 ہمان (بال و پر داشتن) کہ بجایش گذشت و اشارہ دہا تہہ پاؤن توڑنا) اور (ہا تہہ پاؤن توڑ ڈالنا)
 بر (بال داشتن) کرده ایم (ارسلان سے) گرد پرفر مایا ہے دست و پاشکستن کا ترجمہ ہا تہہ
 سرت گشتی و کردی طواف پو کعبہ اگر بال و پری پاؤن کو نکمٹا کر دینا - ہا تہہ پاؤن کو کام کا کرنا
 داشتی یا محضی مباد کہ نظریہ یعنی حقیقی این مخصوص است (داغ سے) ضعف سے بیمار الفنت کیا سینہاٹے
 ہا پرنڈ و بکنا پیستنی شدہ برای غیر پرنڈ ہم و بال و ہا تہہ پاؤن پو اس تپ اعضا شکن نے توڑ
 ہر دو بال ہر دو یکی است (آردو) زور و قوت رکھنا ڈالے ہا تہہ پاؤن پو

(۱) پروبال درہم شکستن | مصادر (الف) پروبال فروشدن | مصادر

(۲) پروبال شکستن | اصلاحي بقول (ب) پروبال فرو بلیدن | اصلاحي

بہار و اند ہر کدام معروف (صائب لے) تنگی الف - بقول بجر عاجز و در ماندہ شدن وب
 گردون پروبال مراد درہم شکست پو بیضہ فولاد بقول بہار مراد فن و صاحب انند ہمزبان بہا
 این بید اور جو ہر نکر و پو (میرزا بیدل لے) (خواجہ جمال الدین سلمان سے) فکر من کی بجیا
 چون برگ گل اگر پروبال شکستہ اند پو پرواز شویم تو رسد کر عظمت پو مرغ اندیشہ فرومی ہلد
 بہ پرو رنگ بستہ اند پو مولف عرض کند کہ اتجا پروبال پو مولف عرض کند کہ اگر چہ
 کنایہ یا شد از بی کار و معذور و بی طاقت شدن ہر دو موافق قیاس است و لیکن برای الف
 و گردون کہ پرنڈی کہ پروبالش شکستہ شود و معذور مشتاق سند استعمال می باشیم - محضی مباد کہ نظر

<p>برسد سلمان مرغ را داخل اصطلاح کردن باشد چنانکه صراحت این بر (پروبال فروشدن) لازم می نماید که پروبال مرغ فروشدن و فروپوشیدن گذشت (آردو) و دیگر پروبال فروشدن - عاجز شدن از پرواز بمعنی حقیقی است بدون مرغ</p>	<p>یا امثال آن از خبر و الف و ب انیمینی را برای بروزن سر و پای بمعنی تاب و طاقت و قدرت غیر مرغ پیدا کردن بسبب مجاز باشد (آردو) و توانائی - صاحب سروری گوید که همان (پاکو) الف و ب عاجز هونا - جیسے مرغ کابلے بال و پرونا (فردوسی) چو این کو ہنر یا بجای آورد و پروبال نشان مرغ استعمال - مساوی دلاور شود پرو پای آورد و صاحب نام صریح پاک کردن مرغ پیرهای خود و تازه دم و آماده شدن</p>
<p>پرواز (ظہوری) در شکر خلاصی چه پروبال (ب) پرو پای آوردن مصدر اصطلاحی</p>	<p>نشاند؛ مرغی که برای قفس از دام برآید؛ بمعنی تاب و طاقت و قدرت حاصل کردن سپید مولف عرض کند که موافق قیاس و معنی و موافق قیاس و این مخصوص است برای پرند حقیقی (آردو) مرغ کابل و پر ہنگنا - پرواز و مجازاً برای غیر آن ہم (آردو) (الف) دیگر کے لئے آمادہ ہونا - پاسے و پر (ب) طاقت اور قدرت حاصل</p>
<p>پروبال بلیدن مصدر اصطلاحی کرنا - طاقت ور ہونا -</p>	<p>بِقول بجر مراد پروبال فروشدن مولف (الف) پروتستان</p>
<p>عرض کند که اگر اضافت این بسوی مرغ کنیم (ب) پروتستانی</p>	<p>مواظق قیاس است و برای غیر مرغ مجاز ناصرالدین شاه قاجار گوید که مغزس است</p>

<p>از (پروٹسٹ پروتای ہندی) و آن فرقہ ایست و ہندستان و اب کسی کہ مذہب پروتست و نصرانیان کہ پوپ را تسلیم نمی کنند و مرتکب بدعتی نمی شوند و بعض سلطنت ہا همچون انگلند و جرمن و پریشیہ پروتستی است فارسیان بقا خود اہم بلاد و اپروستان نامند از قبیل ترکستان (پ) پروٹسٹ مذہب رکھنے والا۔</p>	<p>از (پروٹسٹ پروتای ہندی) و آن فرقہ ایست و ہندستان و اب کسی کہ مذہب پروتست و نصرانیان کہ پوپ را تسلیم نمی کنند و مرتکب بدعتی نمی شوند و بعض سلطنت ہا همچون انگلند و جرمن و پریشیہ پروتستی است فارسیان بقا خود اہم بلاد و اپروستان نامند از قبیل ترکستان (پ) پروٹسٹ مذہب رکھنے والا۔</p>
--	--

پرو | بقول برہان و جامع بفتح اول و ضم ثانی و سکون ثالث و رای قرشت بروزن ضرور (۱) بمعنی پیوند انسان بہ انسان و خواہ درخت با درخت و بفتح اول و سکون ثانی ہم آمدہ کہ بروزن زرگر باشد و (۲) فراویز و سنجان جامہ را نیز گویند۔ چنانہ سروری گوید کہ (۳) بمعنی قربہ کنندہ و پرورندہ و (۴) امر باہمی صاحب ناصری ذکر معنی اول و دوم بخوالہ برہان کردہ گوید کہ عہدہ براوست کہ پرور بہ زای ہوز را پرور خوانندہ۔ صاحب موید بد کہ ہر و معنی اول فرماید بہ رای ہملہ و سجمہ آخر ہر دو آمدہ۔ خان آرزو در سراج میفرماید کہ بمعنی اول درست و بمعنی دوم بزای مجملہ (امیر معزی سلم) زین شاہ بندہ پرور شاہیست بندگانرا؛ تا جاودان بانا داین شاہ بندہ پرور؛ (ولہ سلم) بکین خویش تن و شمنان ہی فرسای؛ بچہر خویش دل دوستان ہی پرور؛ **پرو** لغت عربی کند کہ بمعنی دوم با موحدہ اول بروزن صفر اصل است چنانکہ صراحت ماخذش بزبرورد ہر عہدہ و ہر دورای ہملہ کردہ ایم و تبدیل موحدہ بہ بای فارسی آمدہ چنانکہ شب و شب۔ فارسیان این را بہ تصریح و اعراب بروزن ضرور ہم خوانندہ چنانکہ گنج در بہ فتح و او

را گنجور بہ ضمّ جیم و سکون و او ہم خوانند و این تصرّف نتیجہ لب و لہجہ مقامی است و آنچه
 بہ زبانی ہونہ آخری آید ہم مبدل این کہ جملہ بہ مجہ بدل شود چنانکہ بر سخ و ہز سہ معنی اول
 بر سنبل مجاز باشد کہ پیوند درخت و انسان ہم سخانی را مانند نسبت معنی سوم عرض میشود
 کہ ہمان معنی چہارم است و افادہ بعضی فاعلی نمی کنند تا آنکہ با اسمی مرکب نمی شود ہمین باشد
 اسم فاعل ترکیبی - ہائی حال سوم و چہارم از مشتقات مصدر پروردن است کہ می آید و در نجای
 یعنی سوم اسم مصدر آقا گم کنیم کہ در فارسی قدیم پرورد مبدل برورد یعنی صاحب نتیجہ و صاحب
 ثمر است و گنایہ از ترتیب پرورش و ہمین اسم مصدر پروردن و پروردین باشد کہ می آید
 (آردو) (۱) پیوند خواہ دو انسانوں میں ہو خواہ دو درختوں میں - مذکر - صاحب آصفیہ
 نے پیوند پر فرمایا ہے یہیہل مناسبت خویش و تبارہ ترکیب اشجار (۲) سخان - دیکھو پرورد
 (۳) تربیت - پرورش - موتث -

<p>پرورشیدن بقول لجز متعدی پروردن (کامل التصرف) و مضارع این پروردند کسی کے ذریعہ سے -</p>	<p>پروردن کنیم (آردو) پلوانا - پرورش کروانا</p>
<p>مولف عرض کند کہ پروردن کہ می آید نتیجہ بیک مفعول است و این بقاعدہ فارسی متعدی (۱) معروف است - جمل شاذ و (۲) گنایہ بد و مفعول یعنی حکم تربیت و پرورش دادن از بادشاہ و اورا پروردگار گویند و پروردند یکسی و ذریعہ تربیت و پرورش قرار دادن کسی را ہم و بعربی رب النوع خوانند مولف و تربیت و پرورش گنایدین صراحت ماخذ گوید کہ از قبیل آمرزگار و ستم گار است کہ</p>	<p>پروردگار اصطلاح - بقول برهان</p>

<p>گارا تاوه معنی صاحب کند و در اینجا معنی لغظی است و رشیدی و سراج و جامع پروردن سرگردن صاحب پرورش و ذائق - صاحب بحر معنی (۱) معروف است و (۲) بمعنی پرستش و پرستیدن اول قانع - و فرماید که اطلاق این اکثر بخداوند (حکیم سنائی علیه) بداد ادریت پروردن نیاید تعالی است - صاحب ناصری بزرگ هر دو معنی فهم یونانی و یونانی است یا ریگرنیاید لشکر قاهسی و بالا گوید که پروردن و پرورش مشتق از است صاحب بحر بزرگ هر دو معنی گوید که کامل التعلیل و بمعنی پروردن و پرستش نیز می آید - مامی گوئیم است و مضارع این پرورد - بهار بر معنی که محقق اهل زبان سپوده می سراید اصلا پروردن قانع و گوید که بمعنی تربیت کردن باشد و بقول مشتق این نیست بلکه این مرکب است از پرورد (۳) آراستن هم چنانکه (گلستان سعدی) که بمعنی سوش گذشت بزیادت و ال مهله چنانکه علم از پرورین پروردن است نه از پرور دنیا پیدا و پیدا و گار که حقیقتش بالاندکور شد خوردن مولف عرض کند که مرکب است (سعدی علیه) بنا کردن شکر پرورد گار و شنید از پرورد که بمعنی سوش گذشت و آن اسم مصدر که برگشت از روزگار (حکیم فردوسی علیه) این است و در آن که علامت مصدر باشد که او ویژه پروردگار من است و چنان دیده و حاصل بالمصدر این پرورش - معنی اول و دستار من است و خان آرزو در سراج حقیقی است و معنی دوم مجاز آن خلایق قیاس ذکر هر دو معنی کرده (آرزو) (۱) پروردگار - و حق آنست که بمعنی دوم استعمال این نیست خداوند تعالی شانه - مذکر (۲) پادشاه - مذکر - و در کلام حکیم سنائی بمعنی پرورش یافته می شود پروردن بقول برهان و جهانگیری بای حال باعتبار محققین اهل زبان این معنی را</p>	<p>گارا تاوه معنی صاحب کند و در اینجا معنی لغظی است و رشیدی و سراج و جامع پروردن سرگردن صاحب پرورش و ذائق - صاحب بحر معنی (۱) معروف است و (۲) بمعنی پرستش و پرستیدن اول قانع - و فرماید که اطلاق این اکثر بخداوند (حکیم سنائی علیه) بداد ادریت پروردن نیاید تعالی است - صاحب ناصری بزرگ هر دو معنی فهم یونانی و یونانی است یا ریگرنیاید لشکر قاهسی و بالا گوید که پروردن و پرورش مشتق از است صاحب بحر بزرگ هر دو معنی گوید که کامل التعلیل و بمعنی پروردن و پرستش نیز می آید - مامی گوئیم است و مضارع این پرورد - بهار بر معنی که محقق اهل زبان سپوده می سراید اصلا پروردن قانع و گوید که بمعنی تربیت کردن باشد و بقول مشتق این نیست بلکه این مرکب است از پرورد (۳) آراستن هم چنانکه (گلستان سعدی) که بمعنی سوش گذشت بزیادت و ال مهله چنانکه علم از پرورین پروردن است نه از پرورد دنیا پیدا و پیدا و گار که حقیقتش بالاندکور شد خوردن مولف عرض کند که مرکب است (سعدی علیه) بنا کردن شکر پرورد گار و شنید از پرورد که بمعنی سوش گذشت و آن اسم مصدر که برگشت از روزگار (حکیم فردوسی علیه) این است و در آن که علامت مصدر باشد که او ویژه پروردگار من است و چنان دیده و حاصل بالمصدر این پرورش - معنی اول و دستار من است و خان آرزو در سراج حقیقی است و معنی دوم مجاز آن خلایق قیاس ذکر هر دو معنی کرده (آرزو) (۱) پروردگار - و حق آنست که بمعنی دوم استعمال این نیست خداوند تعالی شانه - مذکر (۲) پادشاه - مذکر - و در کلام حکیم سنائی بمعنی پرورش یافته می شود پروردن بقول برهان و جهانگیری بای حال باعتبار محققین اهل زبان این معنی را</p>
--	---

جاده ایم و معنی سوم مجاز معنی اول (آر و و) این را با پروردن نوشته مرادش و اند (سعدی)

(۱) پالنا - پرورش کرنا (۲) پوجنا - پرستش کرنا (۳) آراسته کرنا -

مدام پرورش اندر کنار مادر و هر طبع مدار در بومی هربانی نیست (تطامی طه)

پرورد | اصطلاح - بقول بهار معنی تربیت به نیکی ز نیکی و بهش یاد کرد و بدان پرورش یافته و فرماید که در معنی پرورده استعاره است عالم آباد کرد و صاحب سروری معنی پروردن صاحب سروری فرماید که مرادش پرورده یعنی فریب شده و پرور کرده شده (سعدی سه) هر دو معنی اول الذکر نسبت معنی سوم می فرماید یکی بچه گرگ می پرورید و چو پرورده شد خواهد که معنی تعلیم دادن نیز - بهار گوید که (۴) معنی هم ورید و بهار از ملا مفید لحنی مند و بد (سه) تربیت است و بالفاظ و ادب مستعمل - خان آرزو بگلستان سخن همچو آه بلبل بیچ و بزرگ معنی پرورده گوید که حاصل بالمصدر پروردن بهر خویش و چون رگ گل بیچ و مولف عرض کند که اسم فرماید که معنی سوم مجاز باشد مولف گوید که مقول مصدر پروردن است که گذشت (آر و و) مابا و اتفاق داریم و صراحت معنی محققین بالا پرورده کهه سکنه هین - پالا هوا - پرورش کیا هوا را پسند نه کنیم که پروردن در پرستیدن اصلا

پرورش | بقول برهان بروزن سرزفش مرادش این نیست بلکه معنی اول پروردگی

یعنی (۱) پروردن و (۲) پرستش و پرستیدن و معنی دوم - پرستندگی است و معنی سوم و (۳) کنایه از علم و حکمت هم چه پرورش آموز - نظریه معنی چهارم که داخل اسم مصدر پروردن علم و حکمت آموز را گویند - صاحب جهانگیری است مجاز باشد (آر و و) (۱) پرورش - نوشتن

(۲) پرستش - مونت (۳) علم - مذکر حکمت - توش
 (۴) تربیت - مونت -
 داخل معنی دوم است و ازینکه انبیا و اولیا علم

پرورش آمدن مصدر اصطلاحی - لدنی دارند و شعر طبیعت فطری - فارسیان

صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی سناکت
 مولف عرض کند که حاصل شدن پرورش از ازل یا قهت اند و تعلیم یافته خلق می باشند
 و وجه معیشت باشد (فردوسی) که فردات آنچه صاحب بحر جذت لفظ ازل هم این معنی
 زان گونه سازم خورش پگز و آیدت سرسبز پیدا کرده است بدون شد استعمال تسلیمش
 پرورش پز (آردو) پرورش حاصل هونا - نه کنیم که خلایق قیاس است (آردو) (۱) انبیا
 و وجه معیشت حاصل هونا - مذکر (۲) اولیا اللہ - مذکر (۳) شعرا - مذکر

پرورش آموختگان ازل اصطلاحی **پرورش آموز** اصطلاح - بقول بحر

بقول برهان کنایه از (۱) انبیا و (۲) اولیا - (۱) خدای تعالی و (۲) پیر و مرشد و پادوی
 و (۳) شعرا - صاحب بحر متفق با برهان هم او و (۳) اصحاب علم و حکمت و از باب مجابده
 لفظ ازل را ازین اصطلاح حذف کرده مجرود صاحب اند بر علم و حکمت آموز قانع مولف
 (پرورش آموختگان) را هم پیر معنی بالا عرض کند که پرورش بمعنی علم و حکمت آمده همین
 نوشته - صاحب مؤید مطبوعه مذکر معنی اول و دوگانه است معنی حقیقی و دیگر همه معانی مجاز آن (آردو)
 و تبرک معنی سوم گوید که (۴) یعنی مرشد هم دور (۱) خداست تعالی - مذکر (۲) پیر - مرشد - پادوی
 و دیگر نسخ تعلیمش معنی چهارم را انبیا کنیم مولف عرض مذکر (۳) صاحبان علم و حکمت - مذکر -

پرورش پاشیدن و پودون

استعمال آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف

صاحب آصفی ذکر (پرورش بودن) کرده از معنی عرض کند که مرادش پرورش دادن است

ساکت و سندنش برای (پرورش پاشیدن) است بهمه معانی پرورش (حزین سه) از خون

(کمال اصغیانی سه) بر سر آید گوهر تیغ تو در روز دیده پرورش تاکی می کنند پوزندان می گسار

نبرد پوز سر آید هرگز از ان دست باشد پرورش از صها چه دیده اند پوز (آر و و) دیکه پرورش آید

مولف گوید که معنی حاصل بودن پرورش پرورش یافتگان ازل

است بهمه معانی خودش (سعدی سه) پیدا بقدر رشیدی معنی (۱) انبیا و (۲) اولیا

قطره که بقیت کجا رسد؛ لیکن چو پرورش بود صاحب جهانگیری در ملحقات ذکر این کرده

دانه درمی پوز (آر و و) پرورش حاصل بهرنا - خان آرزو در سراج بند که هر دو معنی بالا گوید

پرورش دادن استعمال آصفی ذکر این که (صفا) شعر از این گویند مولف عرض

کرده از معنی ساکت مولف عرض کند که کند که مرادش همان پرورش آموختگان ازل

بمعنی پرورون و پرورش کردن و تعلیم دادن است که گذشت (آر و و) دیکه پرورش

شامل بر همه معانی پرورش (عرقی شیرازی) آموختگان ازل -

پرورش یافتن استعمال یضاحب

فیض می تابد نرویت چون نتابد که ازل پوز (آر و و) دیکه پرورش

گوهرت را پرورش داد است کان آفتاب پوز (آر و و) دیکه پرورش

معرض کند که لازم مصدر گذشته یعنی پرورش

پرورش کردن استعمال صاحب

حاصل کردن و شامل است بر همه معانی پرورش

<p>و فرماید که کامل التصرف است و مضارع</p>	<p>(نظامی) سنان کش یکی نیزه سی ارش</p>
<p>این پرورد صاحبان اند و بهار عجم هم این</p>	<p>باب جگر یافته پرورش (آردو) پرورش پانا</p>
<p>در مرادف پروردن گفته اند (ملاطفراف)</p>	<p>پروره بقول برهان و جهانگیری و جامع</p>
<p>چون فصل بهار ترتم رسید و گل نغمه را آب رو پرورد</p>	<p>سروری برون مسخره جانوری را گویند که در</p>
<p>مولف عرض کند که اسم مصدر این هم</p>	<p>پرورایسته فریه کرده باشند (شهاب الدین</p>
<p>همان پرور است که بجایش گذشتن فارسیان</p>	<p>مویده سمرقندی) چو مرغ پروره مغر و خصمت</p>
<p>بقاعده خودیامی معروف و علامت مصدر (د)</p>	<p>اگر نیست و از آنکه زنج غلامان تست با پیش</p>
<p>بر ان زیاده کرده مصدری وضع کرده اند</p>	<p>صاحب رشیدی بر پرورش داده و فریه کرده</p>
<p>که اصل است زیرا که اسم مصدر مال فارسی</p>	<p>قانع خان آرزو در سراج معنی مخالف محققین</p>
<p>زبان است و (پرورش) که می آید حاصل</p>	<p>اول الذکر و موافق قول رشیدی مولف</p>
<p>و این شامل باشد بر همه معانی پروردن</p>	<p>عرض کند که حق آنست که اصل این (پروره)</p>
<p>(آردو) دیکو پروردن</p>	<p>اسم مفعول پروردن است و این مختلف آن</p>
<p>بقول اتندجواله فرینگ نریگ</p>	<p>بخدمت دال جهله دیگر هیچ و در معنی این پرور</p>
<p>و کسر رای جهله و سکون تحت</p>	<p>رایج تعلق نباشد و سندی که بالا مذکور شد</p>
<p>بمعنی گلشن و مر با مولف عرض کند که</p>	<p>در ان هم مرغ پروره با پرور هیچ تعلق ندارد (آردو) پلاهور</p>
<p>حاصل بالمصدر پروردن است</p>	<p>پالا هوا - پالنا کا اسم مفعول -</p>
<p>و معنی اول مجاز این و از اینکه در مرغی و گلشن</p>	<p>پروردیدن بقول بحر معنی پروردن</p>

<p>میوه و گل در شکر پرورش می یابد جا دار که فارسیان (۱) و یکپه گلقدار و مرتباً - مذکر - مجازاً بنمینی مخصوص کرده باشند و لیکن مستحقین صاحب آصفیه نے مرتبے یا مرتباً پر گهتا ہے کہ اہل زبان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت مشتاق اسم مذکر وہ میوه جو قند شکر کے شیر و ہن ڈالکر پالا سند استعمال می با شیم موافق قیاس است - گویا ہو (۲) و یکپه پرورش کا نمبر (۱)</p>	<p>میوه و گل در شکر پرورش می یابد جا دار که فارسیان (۱) و یکپه گلقدار و مرتباً - مذکر - مجازاً بنمینی مخصوص کرده باشند و لیکن مستحقین صاحب آصفیه نے مرتبے یا مرتباً پر گهتا ہے کہ اہل زبان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت مشتاق اسم مذکر وہ میوه جو قند شکر کے شیر و ہن ڈالکر پالا سند استعمال می با شیم موافق قیاس است - گویا ہو (۲) و یکپه پرورش کا نمبر (۱)</p>
<p>پرویز بقول برهان و جامع بفتح اول و ثالث بر وزن مرکز (۱) اصل و نسب و نثر او (۲) فرادیز و سنجاف جامہ ہم کہ بعربی عطفت خوانند و (۳) گستر دنی را نیز گویند کہ فروش و فروش باشد و (۴) پینتہ و وصلہ ہم کہ بر خرقة و جامہ از رنگہا می دیگر و وزند و (۵) یعنی جامہ و رنگ بافته شده کہ ادر اشب اندر روز نیز خوانند و (۶) یعنی مرغ ہم کہ نوعی از سبزه باشد در نہایت لطافت و طراوت و (۷) حلقہ زون لشکر از سوار و پیادہ - صاحب جہانگیری بر معنی اول و دوم و ششم قانع و صاحب سروری ذکر معنی اول و دوم و چہارم و پنجم کرده و صاحب ناصر می معنی پنجم را گذاشت و ذکر دیگر معانی کرد و صاحب رشیدی بر معنی اول و دوم و ششم و پنجم قناعت کرده - خان آرزو در سراج می فرماید کہ تحقیق آنست کہ مطلق معنی سنجاف است کہ از رنگی برنگی دیگر سنجاف کنند خواه گستر دنی باشد خواه پوشیدنی چنانکہ توسی تصریح نمود و فرماید کہ معنی مرغ و سبزه کہ آورده اند پر تیر است بہ تخمائی کہ می آید اما تبدیل و ادبہ یا در فارسی آیدہ و لیکن معنی حلقہ لشکر بہ تحقیق نہ پیوستہ مولف عرض کند کہ ما با خان آرزو اینقدر اتفاق داریم کہ معنی دوم تحقیق است و بدین معنی اصل این برور بہ موحده و رای آخر مہملہ گذشتت و صراحت ماخذ ہم بہر را بخاند کرد و بروز کہ بموحده و زای ہوتا آئند آیدہ</p>	<p>پرویز بقول برهان و جامع بفتح اول و ثالث بر وزن مرکز (۱) اصل و نسب و نثر او (۲) فرادیز و سنجاف جامہ ہم کہ بعربی عطفت خوانند و (۳) گستر دنی را نیز گویند کہ فروش و فروش باشد و (۴) پینتہ و وصلہ ہم کہ بر خرقة و جامہ از رنگہا می دیگر و وزند و (۵) یعنی جامہ و رنگ بافته شده کہ ادر اشب اندر روز نیز خوانند و (۶) یعنی مرغ ہم کہ نوعی از سبزه باشد در نہایت لطافت و طراوت و (۷) حلقہ زون لشکر از سوار و پیادہ - صاحب جہانگیری بر معنی اول و دوم و ششم قانع و صاحب سروری ذکر معنی اول و دوم و چہارم و پنجم کرده و صاحب ناصر می معنی پنجم را گذاشت و ذکر دیگر معانی کرد و صاحب رشیدی بر معنی اول و دوم و ششم و پنجم قناعت کرده - خان آرزو در سراج می فرماید کہ تحقیق آنست کہ مطلق معنی سنجاف است کہ از رنگی برنگی دیگر سنجاف کنند خواه گستر دنی باشد خواه پوشیدنی چنانکہ توسی تصریح نمود و فرماید کہ معنی مرغ و سبزه کہ آورده اند پر تیر است بہ تخمائی کہ می آید اما تبدیل و ادبہ یا در فارسی آیدہ و لیکن معنی حلقہ لشکر بہ تحقیق نہ پیوستہ مولف عرض کند کہ ما با خان آرزو اینقدر اتفاق داریم کہ معنی دوم تحقیق است و بدین معنی اصل این برور بہ موحده و رای آخر مہملہ گذشتت و صراحت ماخذ ہم بہر را بخاند کرد و بروز کہ بموحده و زای ہوتا آئند آیدہ</p>

مبدلش و این مبدل آن که موخده بدل شده بای فارسی چنانکه اسب و اسپ و معنی اول
 مجاز معنی دوم است که حسب و نسب گویا زینت انسان است مانند سنجاف رنگین که زینت لباس
 باشد و معنی سوم هم مجاز معنی دوم که گسترده و فرمش و فروش را هم حاشیه رنگین مثل سنجاف جا
 می باشد و معنی چهارم و پنجم هم مجاز معنی دوم که وصله و جامه رنگین هم در اختلاف رنگ مثل
 سنجاف باشد و معنی ششم هم مجاز که سبزه اطراف چمن همچون سنجاف در پیرهن می نماید و حلقه لشکر هم که
 معنی هفتم است گویا سنجاف میدان را ماند و این هم مجاز باشد و حقیقت سبزه بر معنی سوم هم
 گذشته بامتی حال همه معانی موافق قیاس است باعتبار جامع (زردی سه) بدو گفت من نویسن
 که سیوزم پادشاه آفریدون کشد پرورم پاد (جمال الدین عبدالرزاق سه) بتی که مرکز سه
 نعل آبدار بند پاد که پرور گل مشک تا بدار کند پاد (خاقانی سه) گوی گریبان تو چون بنماید
 فروغ پادترین پرور شود امن روح الامین پاد (حکیم خاقانی سه) پرور و سبزه و مید برنسط
 آنگیر پاد زلف بنفشه خمید بر غیب جو سبار پاد (ارو) (۱) اصل و نسب - حسب و نسب
 مذکر (۲) سنجاف - موث (۳) فرمش - مذکر (۴) تهگی - موث (۵) رنگین لباس - مذکر
 (۶) سبزه - مذکر (۷) لشکر حلقه - مذکر -

پرورن بقول برهان و جهانگیری پرورن صفت شکن (۱) مخفف پرورین باشد که
 آردینز است و (۲) هر چیز سوراخ سوراخ را گویند عموماً - صاحب رشیدی می فرماید
 که پرورین و پرورین و پرورین و پرورین هر پنج مراد یکدیگر است یعنی آرد وینز
 یعنی دوم هم (ناصر ضروله) چرخ پنداری بخوابد شفیق پوزان همی پوشد لباس پرورن

صاحب جامع نسبت این گوید کہ محقق پرویزین است کہ می آید۔ خان آرزو در سراج ہم
گوید کہ پرویزین اصل است و باقی ہمہ نقضش مولف عرض کند کہ صراحت ماخذ ہمد را انجا کہ
(آردو) (۱) دیکھو اور دہنیر (۲) ہر چیز جس میں کثرت سے سوراخیں ہوں۔ موٹٹ۔

پروستان اصطلاح۔ بقول برہان و انند لفتح اول و ثالث و با وزن مشدو برو
مکرمت خان۔ اتمت را گویند از ہر چیز کہ بودہ باشد مولف عرض کند کہ مخفف پروستان اس
کہ تنہائی و فوقانی ہر دو حذف شد۔ دیگر محققین اہل زبان ازین ساکت مخفی مباد کہ (بربروشان
پرہین معنی گذشتت و صراحت ماخذش ہمد را انجا مذکور (آردو) سنت کے پیرو۔ ایشیان
(اتمٹ۔ موٹٹ) دیکھو بربروشان۔

پروش بقول برہان ورشیدی و ناصری و انند بروزن خموش جوششی کہ از اعضا
آدمی برمی آید و بعربی بشر گویند مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان است
(آردو) پنسی۔ موٹٹ۔ بقول آصفیہ۔ پھڑپا۔ وہ دانہ جو جسم پر ہوتا ہے (عربی میں
بشر جس کی جمع بشر ہے)

پروش آموز اصطلاح۔ بقول انند مجاہدہ مولف عرض کند کہ صاحب
(موید مطبوعہ) یعنی علم و حکمت و معاہدہ انند نقل نگار (موید مطبوعہ) و دیگر
آموز و آن (۱) حق تعالی و تقدس است فتح قلمی (پروش آموز) است کہ کجایش
(۲) پیرو مرشد و ہادی و (۳) گذشتت تصحیف کتابت پیش نیست (آردو)
اسحاب ادب و علم و حکمت و ار باب دیکھو پروش آموز۔

پارون | بقول برهان بروزن ازرن (۱) مخفف پروان است و آن شهری باشد نزدیک بغزین و (۲) چرخ ابریشم را نیز گویند که بیای گوید اتند - صاحبان ناصری و شیخی بر معنی دوم قانع (ابوالفرح رونی) از تفانر چو گرم پیل سپهر پود تار پهرش کشید ه بر پروان صاحب سرور می فرماید که (۳) نام بزرن ابن گیکو کزانی الا ذات مولف عرض کند که بمعنی اول و دوم مخفف پروان (آر و و) (۱) و (۲) و یکپروان (۳) بزرن ابن گیکو کا نام پروان تھا - مذکر -

پروند | بقول برهان و جامع بروزن فرزند (۱) نام مرزعه ایست از مضافات قزوین و (۲) بمعنی امر و که پسر سادده باشد و (۳) بمعنی امر و که میوه ایست مشهور - صاحبان جهانگیر و سرور می بر معنی سوم قانع - صاحب ناصری بذكر معنی اول و دوم بحواله برهان گوید که برهان ندارد و دور نیست که بمعنی سوم باشد - صاحب رشیدی بر معنی اول و سوم قناعت کرده و خان آرزو در سراج گوید که تحقیق آنست بر وند همان بردن است که موضعی است از مضافات بغزین که به تصحیف خوانده اند و امر و در امر و این تقسیم تصحیفات در تصانیف ارباب لغت فارسی که بی تحقیق و تفتیح نوشته بسیار است مولف نثر من کند که صاحب جامع محقق ایلزبان معتبر تر از خان آرزو است که موید برهان است در هر سه معنی و فارسی زبان مال اوست پس بی تحقیقی خان آرزو است ما این را بر سه معنی بالا اسم جامد دانیم (آر و و) (۱) پروند ایک مرزعه کا نام ہے مضافات قزوین سے - مذکر (۲) امر و - بقول امیر - عربی - مذکر - نو عمر - خوبصورت آدمی جسکے ایسی واٹھی ہو چھ نہ نکلی ہو (۳) ویکپروان -

پروندوش

بقول رشیدی معنی پرسی شب

صاحبان ناصری ورشیدی بر معنی اول قانع

مرادف پروندوش مولف عرض کند که مزید علیہ

و بقول مؤید بقیچہ چامہ - صاحب جامع ذکر هر دو

پروندوش باشد که بجایش گذشت باورن نموتعال

معنی کرده - خان آرزو در سراج می فرماید که

این را تسلیم نه کنیم که دیگر محققین اهل زبان و معاصرین

تنگ قماش و بقیچہ چامہ و گوید که بعضی بضم ثانی

بعم ازین ساکت (اگر دو) و کیهو پروندوش -

و سکون ثالث آورده و اول اصح است مولف

پرونده

بقول برهان بسکون ثانی بروز

عرض کند که این سبیل برهنده یعنی دوش باشد

ارزنده (۱) بسته قماش و اسباب را گویند و بقیچہ

که بمورد گذشته چنانکه تپ و تپ و معنی اول

رزمه و بعضی (۲) لغافه قماش و اسباب را گفته اند

مجاز معنی دوم است (اگر دو) (۱) و کیهو برهنده

و بعضی پارچه که قماش را بدان میچیند و بعضی جوار

کے دوسرے معنی (۲) و کیهو بقیچہ -

مانندی را گویند و هن آن از پهلوی آن باشد

پرونده ۵ بقول برهان و جهانگیری ورشیدی

و دوران استادان بزاز اسباب دکان خود را

و جامع بفتح اول و ثالث بروزن مرده (۱)

پهنند و بارسیما نهایند و فرماید که بضم ثانی و

هر چیز که در تاخت و تاراج و جنگ و شهنون

سکون ثالث و رابع هم آمده - صاحب جهانگیری

از دشمن بدست آید و (۲) بمعنی چادر شب

بر بسته جامه قانع و فرماید که این را بلونده نیز

و (۳) پروین را نیز گویند و آن چند ستاره

خوانند (شاعر) کیسه ام ز پرست از بدله

است در کوبان نوز (شرف شفره ۱۵)

خانہ ام زوست پرز پرونده و صاحب سروریا

آن جگر گوشه یا قوت که از کان خیزد و در شهنون

بذکر معنی دوم گوید که در فرزندک بلونده بلام هم آمده

سجای پروه بیغای تو با و صاحبان سروریا و

<p>بهار بر معنی سوم قانع و گویند که بحدت های هوز هم آمده - صاحب ناصری ذکر هر سه معنی بجو ال برهان کرده می فرماید که معنی اول - برده مینماید به موحده و دال عوض و او در سند بالا هم همین انب - خان آرزو در سراج بذر معنی اول و سوم گوید که بعضی معنی اول برده گویند و نسبت معنی سوم فرماید که مبدل همان برده که معنی پر دین گذشتت با در آخر زیاد کرده اند (۳) و یکپروین -</p>	<p>مولف عرض کند که باعتبار محققین اول الذکر معنی اول اسم جا د فارسی قدیم و انیم و معنی دوم که صاحب ناصری آنرا محجود چادر گفته عجبی نیست که باشد بدال پرده باشد بدال جمله که دال بدل شد بوا چنانکه سید و سیو و نسبت معنی سوم با خان آرزو اتفاق داریم (آرزو) (۱) تاخت و تاراج و اسباب - مذکر (۲) چادر - مؤنث -</p>
---	--

پروهان | بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و سردری و ناصری و جامع و سراج
 باهای هوز بر وزن خریمان بنی ظاهر و آشکارا (اشیرالدین نسکی ۵) زو پشت روزگار
 توی گشت و این سخن و در روی روزگار بگویم سپرد بان و (وله ۵) سپرد بان ملک باختر
 منظر وین و که زیر گردش خاور ملک ندار و بار و مولف عرض کند که اسم جا د فارسی
 قدیم باشد و جا د که مبدل (برده بان) باشد موحده و دال عوض و چنانکه تیب و نسبت
 و سید و سیو و اللدا علم بحقیقه الحمال (آرزو) ظاهر - آشکارا -

پرویز | بقول برهان و جامع با بای مجبول بر وزن شبیز یعنی (۱) منظر و منصور و سید
 و عزیز و گرامی باشد و بزبان پهلوی (۲) ماهی را گویند و (۳) لقب پسر انوشیروان و
 چون او ماهی بسیار دوست میداشت بدین سبب او را پرویز می گفتند و (۴) محضت

پرویزن هم و آن آلتی که بدان شکر و اشغال آن بیزند و بقول بعضی آن مخصوص شکر بخت
 و (۵) پروین را هم گفته اند و (۶) یعنی سخاوت و (۷) خوش رفتاری و جلوه کردن هم -
 صاحب جهانگیری معنی ششم را گذاشت - صاحب سروری بر معنی اول و دوم و سوم قانع
 (نظامی ۱۱) از آن بدنام آن شهزاده پرویز پادشاه بودی در سخن گفتن شکر بیز (اول ۱۱)
 زمانه خاک تو هم عاقبت به پرویزن پادشاه و اگر ما و رای پرویزی پادشاه (مولوی معنوی
 ۱۱) شمس الحق تبریزی اینجا که تو پرویزی پادشاه تا پیش خورشیدت هرگز خطروی نیستی پادشاه
 صاحب ناصری گوید که این معانی اغلب ناموجه است زیرا که معنی منطقی قیاسی است
 چه فیروز یعنی منظر است نه پرویز مگر از روی تقلید پیروزی را پرویز توان گفت چنانکه در
 رادویوش و در پرویزه رادویوزه گفته اند و فرماید که در فارسی پرویز یعنی ماهی دیده نشد
 و گوید که معنی آله شکر بیزی معلوم و معنی جلوه گری نامناسب نیست چه پرویز بجز و جمال
 معروف بود و معنی پروین نیز ملائمت دارد زیرا که پروین جلوه و تابش معروف است
 و صاحب سفرنگ بشرح نوزدهمی فقره (نام شصت ساسان نخست) می فرماید که معنی
 تنگبخت است که متعلق بمعنی اول باشد - صاحب مؤید مطبوعه بذکر بهر هفت معنی
 با آن نسبت معنی سوم گوید که نام پسر سرزمین نوشیروان که او را خسرو نیز گفتند و
 پرویز را پرویز که بهرام جومین را انتخاب کرد گفته بود و ایوان کسری را مرتب کرده (۱۱)
 و در دیگر نسخ قلمی ذکر پرویز آخر الذکر نیست - خان آرزو در سراج بذکر بهر هفت معنی نسبت
 معنی سوم گوید که اگر جاود است علم است و اگر لحاظ معنی کرده لقب قرار و پسند جمیع معنی

تذکره احتمال دارد هر وقت که نام پسر هر مزین نوشیروان که بنحس و شهرت دارد و شیرین
 مشهور بود و توضیحی که برای این شهرزاده کرده همان است که صاحب مؤید برای پرویز
 با بعد الذکر آورده مولف عرص کند که معنی دوم حقیقی است و اسم جاد فارسی زبان
 و معنی سوم مجاز آن که لقب بود برای شهرزاده و معنی اول هم مجاز که اینهمه صفات و شهرزاد
 بود و مجاز برای صفات هم ناست مستعمل شد و معنی چهارم حقیقت پرویز و معنی پنجم مبدل
 پرویز چنانکه پائین و پائیز و معنی ششم و هفتم مثل معنی اول که سخاوت و خوش رفتاری است
 شهرزاده بود و مجازاً لقبش معنی ششم و هفتم مستعمل شد و به تحقیق ما (۸) معنی سورخ سورخ
 که اسم مصدر (پرویزیدن) است که بمعنی بیختم می آید اگر چه متروک است ولیکن بجایش
 قائم کرده ایم که سند مولوی معنوی که بالا گذشت تصدیق این مصدر می کند (آر و و) (۱)
 منظر و منصور - سعید - غریز - گرامی - همه سبب صفات عربی و فارسی این جور و وین
 استعمل این (۲) پهلوی - موثث (۳) پرویز هر مزین نوشیروان کے لیکے کال لقب جس کو
 خسرو پهی کہتے تھے جو شیرین پر عاشق تھا - مذکر (۴) ویکھو پرویزین (۵) ویکھو پرویزین (۶)
 سخاوت - عوی - موثث (۷) خوش رفتاری - جلوہ گری - موثث (۸) سورخ سورخ

<p>پرویزیدن مصدر نسبت مرکب از آتم بیختم که می آید که سالم التصریف است و مضارع</p>	<p>پرویز که معنی سورخ سورخ گذشت - فارسی این پرویز و حاصل بالمصدر این پرویزی -</p>
<p>بقاعده خود یای معروض و علامت مصدر و آن (حکیم نزاری) تو خسروی و من از صدق در آخرش مرکب کرده وضع کرده و ند بمعنی (۱) دل نه از بند ز پو بر آستانه قصر تو خاک پرویزم زو</p>	<p>پرویز که معنی سورخ سورخ گذشت - فارسی این پرویز و حاصل بالمصدر این پرویزی -</p>

و (۳) بمعنی تابیدن هم سندان از سولوی معنی
 بر پرویز گذشت (آر دو) (۱) و دیگر پوختن (۲) چکنا
 پرویز فلک اصطلاح - بقول برهان و بحر و
 سوزید کنایه از خورشید است - صاحب جهانگیری
 هم در ملحقات ذکر این کرده مولف عن کند
 که مرکب اضافی است متعلق یعنی اول پرویز
 یا متعلق یعنی سوم که معنی لغوی این منظر و منظور کند که اسم جاد فارسی زبان باشد و پرویز یعنی
 فلک یا شهبازده فلک باشد (آر دو) و دیگر
 آفتاب - مذکر -
 پرویز برهان و جهانگیری (آر دو) چهلنی - دیگر پرویز - موتث -

پرویش بقول برهان و سمروری و جامع و ناصری و رشیدی و سراج با یای مجهول
 بر وزن درویش تقصیر و کاهلی در کار کردن - صاحب جهانگیری می فرماید که فرویش هم میگیند
 (امیر خسرو) اثر و پایش است و تیغ اندر عقب ایام تنند بوزه ده ای دوست
 خورشین پرویش را پرویش عرض کند که اسم جاد فارسی قدیم دایم (آر دو)
 کاهلی یستی - موتث -

پروین بقول برهان و سمروری و ناصری و رشیدی و سراج با یای مجهول
 و جامع بر وزن نهمین (۱) چند ستاره که کوچک خوانند و (۲) نام منزه نسبت از جمله نسبت و نسبت

منزل قمر و بعضی گویند این ستاره با دنیه حمل منزل - موث -

است نه که بان ثور و اول اصح باشد صاحب **پروین حسین** اصطلاح - بقول

می فرماید که شش ستاره معروف است که یک جا بهار و مانند از اسمای محبوب است
و آنج اندوآن از منازل قمر است در برج **مولک** عرض کند که از سندی که او

ثور (سعدی سه) ثور و ماه و پروین برای این معنی پیدا کرده است (مه پروین حسین)

تواند بفرماید این تعیین برای ثور و (وله سه) پیدا است که کنایه باشد از محبوب (عبدالوا

همه آرام گرفتند و شب از نیمه گذشت **جلی** (بارخی چون آفتابی ای مه پروین

در خواب نه شد چشم من و پروین است **حسین** یا پروی چون یا سینی ای بیت نسیرین

مولک عرض کند که معنی اول اسم جا به **سیرین** (آر و) محبوب - مذکر -

فارسی زبان و همین است اصل و پر آن **پروین کده** اصطلاح - بقول بهار

پرو که گذشت مختلف این و معنی دوم جاز آن و اندر نقل نگار از عالم آتشکده (حکیم زلی

بعضی از صاحبان علم گویند که پرو اصل است در تعریف مدینه سه) دوران پروین کده

بمعنی اول و زیادت یا و ثون نسبت پروین چند ان با خم **مولک** عرض کند که (۱) این معنی حقیقی

و بیاز مستعمل شد معنی اول هم و این موافق فلک باشد یا برج ثور که مقام پروین است

قیاس می نماید (آر و) (۱) پروین و یکجو و شناخته آنرا (۲) استناره قرار داد برای مدینه

پرن (۲) اینها بیس منازل قمر است **آر و** (۱) آسمان یا برج ثور - مذکر (۲) مدینه

پاره | بقول برهان و ناصری یقین اول و ثانی مشدود (۱) حلقه زدن لشکر باشد از زبان بریدند

بجته شکار و غیره و خطی را نیز گویند که از سوار و پیاده کشیده شود و آنرا بصری مصلحت خوانند و در

دامن و طرف و کنار و هر چیز و پهلوی نیز گویند همچون پاره بیابان و پاره بینی و پاره کوه و (۳) بزودی

از قفل که قفل بدان محکم منبسط شود و (۴) برگ گاه را هم گفته اند و (۵) پاره آسپاره و ولاب

و امثال آن (انوری ط) گر پاره زدن لشکر عزمت نبود تک با جزه اصل آن نیز رویش است برهان

را و (ناصر خسرو ط) این بارگران بگو بدت بی شک و در گردن و پشت و مهره و پاره و

(مولوی سنوی ط) بر نشان پامی آن سرگشته راند و اگر از پاره بیابان بر فشانند و در

گرگانی ط) بمیدون پاره های که تارن و پیشش همچنان آید که گلشن و (سیب ساری ط)

ط) ناطقه بی اختیار مدح تو سازد و پاره فضل سخن کلید زبان را و (حکیم خاقانی ط)

بر تنم گرفت پاره کاهی بر زلفت و گر چه بصورت یکی است روی من و کهر یا و (سعدی

ط) بگر و خیره اسلام شفته بزنی و که کهر یا نتواند کشید پاره گاه و (نصیر خاقانی ط) پاره

پدر و مقتب و کمانه و مقل و بخراط مهره گردون و پاره و ولاب و صاحب سره روی بندگر

هر پنج معانی نسبت منی و دم گوید که استخوان پهلور را هم گویند چنانکه در سند ناصر خسرو

صاحب جامع بندگر معانی بالا پهلور از معنی و دم جدا کرده معنی جدا گذاشته قرار می دهد و در

در سراج گوید که چند معنی دارد که تفصیل آن در لفظ پاره گذشت صاحب رهنما بحواله سفرنامه

ناصرالدین شاه قاجاری فرماید که (۶) یعنی باوکش است چنانکه بی چرخ یعنی با و کشر چرخ

صاحب بول چال بحواله معاصرین عجم بندگر معنی ششم گوید که (۷) یعنی نیز چرخ هم

کنند که خان آرزو معنی تحقیق ادا کند و بدفع الوقتی که نیت حق آنست که معنی اول اسم جامد فارسی زبان است و مخفف پاره که فارسیان صفت لشکر را پاره لشکر گویند و بجز حلقه لشکر و خط لشکر را هم خوانند که از همان صفت لشکر حلقه و خط پیدا می شود و معنی دوم هم اسم جامد و مجاز معنی اول که دامن و طرف و کناره و پهلو هم پاره ایست از اطراف و معنی سوم هم مخفف پاره که که مخصوص شد برای قفل و همچنین بر معنی چهارم پنجم و معنی ششم و هفتم مرکب است از پردای نسبت که با دکش و دولاب را منسوب می پرگفتند که در هوا حرکت کند و در زند (آر و) (۱) حلقه لشکر - آرد و خط جو سوارون او را پیادون سے قائم ہو۔ مذکر (۲) دامن - کناره پہلو مذکر (۳) قفل کا پردہ۔ مذکر (۴) گھاس کی پتی۔ مؤنث (۵) پاٹ جیسے پگی کا پاٹ۔ مذکر یا چرخ کا حصہ (۶) پنگھا۔ مذکر (۷) چرخ۔ مذکر۔

<p>پیر ہاتھ بقول برهان و سرودی و فارسی کہ بموحده گذشت صراحت ماخذ کرده ایم و جامع و رشیدی بروزن دروازہ چوب بسیدہ ہمین اصل است و آن مبدا این (آر و) در کوئی سوخته باشد کہ بالامی سنگ چخماق دیکھو بر ہازہ کے دو سر سے معنی۔</p>	<p>گذشتہ چخماق بدان زنند تا آتش دران افند پیر ہاتھ بقول برهان بروزن فرجام نامی صاحب جہاگیری گوید کہ این را پدہ و خفت و است پارسی باستانی و معرب آن ابراہیم ۷ پود نیز خوانند۔ خان آرزو در سراج میفرماید خان آرزو در سراج این را پیر ہاتھ نام نوشته کہ پر مودہ بدین معنی گذشت پس این تصحیف کہ بجایش گذشت مولف عرض کند کہ این باشد مولف عرض کند کہ مابہ (بر ہازہ) مخفف آن است و صراحت ماخذش ہم در اینجا</p>
--	--

کرده ایم (آردو) و یکپو پرا ایم - بشکند مولف عرض کند که ما هر دو را درست
 پزه چرخ استعمال - صاحب رهنما بحواله دانیم که پزه یعنی بادکش و یعنی پهلو بجایش گذشت
 سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید که بادکش پس این یعنی اول مرکب اصنافی است و
 چرخ است و صاحب روزنامه بحواله سفرنامه (۶) یعنی پهلو می چرخ هم (آردو) (۱)
 مذکورند که (پزه چرخ خورد) می فرماید که پهلو می چرخ چرخ پیکها - مذکر (۲) چرخ کاپهلو - مذکر -

(الف) پر بخت - الف و ج - بقتل رشیدی برقیاس (ب) و هم او برد (ب) گوید که به معنی
 (ب) پر بختن ادب کردن است - صاحب بحر بر (ب) می فرماید که بر وزن بر بختن
 (ج) چه که بختن ادب کردن و فرماید که بکسر ثلث هم آمده و سالم التقریب است که غیر

ماضی مستقبل و اسم مفعول نیاید و بر بختن که زیادت تحتانی می آید مراد این - صاحب
 جهانگیری هم ذکر هر دو مصدر مذکور کرده (شمس فخری) (ب) بسان هندوان ترک فلک را او
 بچوب کین بمالید و بر بختن و صاحب تاصری هم ذکر این کرده مولف عرض کند که (ب)
 مبدل بر بختن است که به موحده گذشته موحده بدل میشود به بای فارسی چنانکه تب و تنب
 و صراحت ماخذش به در اینجا کرده ایم و اصل (الف) و (ج) مصدر است بخاند که (الف)
 ماضی مطلق (ب) باشد و (ج) اسم مفعولش - معنی مباد که محققین نازک خیال همین
 سند شمس فخری را بر بختن به موحده هم نقل کرده اند (آردو) (الف) و یکپو بر بخت
 (ب) و یکپو بر بختن (ج) و یکپو بر بختن -

پزه فصل بر کایدون - مصدر است بقول بحر و چهاروا نند کار و از و نه خان عقل

<p>گردون - چهار گوید که کلید بر قفل می زنند زیرا که با صفت آفاقه باشد یعنی کلنی مولف عرض قتل بر کلید (خواجہ نظامی) - چوپینام سته کند که سلاطین سلف بر تاج خود پر بها قائم یا تو کردم پدید یاف مزین پر قفل را بر کلید می کردند و بجای پرهای دیگر پندرا قائم مقامش مولف عرض کند که موافق قیاس است کردند و بر پرهای موسوم ساخته شد - مرکب اضافی و کنایه (آردو) خلالت عقل بیهوده کام کرنا - است و استعاره (آردو) کلنی یا کلنی بقول پره گل اصطلاح - بقول بحر بارای آصفیه ایک خاص پرند کے چند خوشنما پر خنیں مشترک و معنی (۱) برگ گل - خان آرزو در چرخ پادشاه لوگ اسپه تاج یا ٹوپی یا کپڑی پر رزم بدایت مذکور معنی بالا گوید که این خالی از غوا خواہ رزم میں لگا یا کرتے ہیں - حیثہ (ناسخ) نیست و فرماید که بعضی گویند که معنی (۲) برابر (۳) اشک ملامت بیون کا دو و کلنی شعله تاج بوون چند چیز با کسی (وحید) صفای باغ رکھتی ہے تخت لگن میں شوکت شایانہ شمع زندان شمع غلامم کرد و چو غنچه پرہ گل شد کلید پر هیچ بقول اند بچوالہ فرنگ فرنگ قتل دلم پو مولف عرض کند که معنی دوم بفتح اول و کسر ثالث و سکون فون قسمی که از همین یک سند پیدا کرده خان آرزوست است از غله مولف عرض کند که دیگر منو است و از مجز و پرہ گل اصلا پیدا نیست محققین ازین ساکت و معاصرین عجم بر زبان و معنی اول موافق قیاس و کنایه باشد (آردو) ندارند حیث که محققین بالاتر تعریف کامل دیگر پرہ گل - مذکور - بگروه اند و واضح نشد که چه قسم غله است پرہ ہا اصطلاح - بقول بحر و اند غیاث و صاحب محیط که محقق مفردات است</p>	<p>گردون - چهار گوید که کلید بر قفل می زنند زیرا که با صفت آفاقه باشد یعنی کلنی مولف عرض قتل بر کلید (خواجہ نظامی) - چوپینام سته کند که سلاطین سلف بر تاج خود پر بها قائم یا تو کردم پدید یاف مزین پر قفل را بر کلید می کردند و بجای پرهای دیگر پندرا قائم مقامش مولف عرض کند که موافق قیاس است کردند و بر پرهای موسوم ساخته شد - مرکب اضافی و کنایه (آردو) خلالت عقل بیهوده کام کرنا - است و استعاره (آردو) کلنی یا کلنی بقول پره گل اصطلاح - بقول بحر بارای آصفیه ایک خاص پرند کے چند خوشنما پر خنیں مشترک و معنی (۱) برگ گل - خان آرزو در چرخ پادشاه لوگ اسپه تاج یا ٹوپی یا کپڑی پر رزم بدایت مذکور معنی بالا گوید که این خالی از غوا خواہ رزم میں لگا یا کرتے ہیں - حیثہ (ناسخ) نیست و فرماید که بعضی گویند که معنی (۲) برابر (۳) اشک ملامت بیون کا دو و کلنی شعله تاج بوون چند چیز با کسی (وحید) صفای باغ رکھتی ہے تخت لگن میں شوکت شایانہ شمع زندان شمع غلامم کرد و چو غنچه پرہ گل شد کلید پر هیچ بقول اند بچوالہ فرنگ فرنگ قتل دلم پو مولف عرض کند که معنی دوم بفتح اول و کسر ثالث و سکون فون قسمی که از همین یک سند پیدا کرده خان آرزوست است از غله مولف عرض کند که دیگر منو است و از مجز و پرہ گل اصلا پیدا نیست محققین ازین ساکت و معاصرین عجم بر زبان و معنی اول موافق قیاس و کنایه باشد (آردو) ندارند حیث که محققین بالاتر تعریف کامل دیگر پرہ گل - مذکور - بگروه اند و واضح نشد که چه قسم غله است پرہ ہا اصطلاح - بقول بحر و اند غیاث و صاحب محیط که محقق مفردات است</p>
--	--

<p>ازین ساکت عجبی نیست که همان پرنج را که گذشت بعد را بنجا کرده ایم (آر دو) دیکه بره بود - بز یادت های هنوز نوشته باشد (آر دو) تله کی پور سه بود بقول برهان و ناصری و انند</p>	<p>ازین ساکت عجبی نیست که همان پرنج را که گذشت بعد را بنجا کرده ایم (آر دو) دیکه بره بود - بز یادت های هنوز نوشته باشد (آر دو) تله کی پور سه بود بقول برهان و ناصری و انند</p>
<p>یک قسم جنس کی حقیقت کامل معلوم نه ہو سکی - مذکر جامع بر وزن فرموده (۱) سخن سهوده را گویند و (۲) جامه که از تابش حرارت آتش رنگ گردانید</p>	<p>یک قسم جنس کی حقیقت کامل معلوم نه ہو سکی - مذکر جامع بر وزن فرموده (۱) سخن سهوده را گویند و (۲) جامه که از تابش حرارت آتش رنگ گردانید</p>
<p>پره نشین اصطلاح - بقول بهار و انند بسوختن نزدیک شده باشد مولف عرض کند که و سراج مردم سر حد نشین که در تحت فرمان ^{سالانه} پره یعنی اول و دوم تبدیل بر سهوده که به سوخته گذشت و آن اهم باشند و فرمایند که این لغت گیلانیست - صاحب</p>	<p>پره نشین اصطلاح - بقول بهار و انند بسوختن نزدیک شده باشد مولف عرض کند که و سراج مردم سر حد نشین که در تحت فرمان ^{سالانه} پره یعنی اول و دوم تبدیل بر سهوده که به سوخته گذشت و آن اهم باشند و فرمایند که این لغت گیلانیست - صاحب</p>
<p>جهاگیری در لطیفات ذکر این کرده مولف (آر دو) (۱) سهوده بات - موبت (۲) ده کپراس کا عرض کند که متعلق معنی پره باشد اسم فاعل ترکیبی رنگ حرارت آتش سے متغیر ہو گیا ہو گیا - موبت -</p>	<p>جهاگیری در لطیفات ذکر این کرده مولف (آر دو) (۱) سهوده بات - موبت (۲) ده کپراس کا عرض کند که متعلق معنی پره باشد اسم فاعل ترکیبی رنگ حرارت آتش سے متغیر ہو گیا ہو گیا - موبت -</p>
<p>(آر دو) سر حد نشین فوج - موبت - پور سه بود بقول برهان و جامع بر وزن صاحبان انند و موبید گویند که بهما مجنون و اگر و هر چیز میان خالی را گویند مانند چنبر</p>	<p>(آر دو) سر حد نشین فوج - موبت - پور سه بود بقول برهان و جامع بر وزن صاحبان انند و موبید گویند که بهما مجنون و اگر و هر چیز میان خالی را گویند مانند چنبر</p>
<p>بر سهوده که سوخته گذشت مولف عرض کند و طوق و باله ماه و انشال آن - صاحب ناصری میفرماید که که اگر سندا استعمال این پیش شود تو اینم قیاس معنی محوطه و حصار نیز آمده در بای ایجد هم گذشت مولف کرد که مبدلش باشد چنانکه تب و تب - معاصرینا عرض کند که بعد را بنجا ذکر این کرده ایم که این اصل است و آن عم و دیگر محققین ازین ساکت - صراحت کامل مبدل این چنانکه است و است (آر دو) دیکه بره بود</p>	<p>بر سهوده که سوخته گذشت مولف عرض کند و طوق و باله ماه و انشال آن - صاحب ناصری میفرماید که که اگر سندا استعمال این پیش شود تو اینم قیاس معنی محوطه و حصار نیز آمده در بای ایجد هم گذشت مولف کرد که مبدلش باشد چنانکه تب و تب - معاصرینا عرض کند که بعد را بنجا ذکر این کرده ایم که این اصل است و آن عم و دیگر محققین ازین ساکت - صراحت کامل مبدل این چنانکه است و است (آر دو) دیکه بره بود</p>
<p>پراختن بقول برهان بر وزن انگینتین معنی ادب کردن باشد - صاحبان بحر و جهاگیری و رشیدی و سراج هم این را آورده اند مولف عرض کند که مزید علییه همان پرتختن که بدون</p>	<p>پراختن بقول برهان بر وزن انگینتین معنی ادب کردن باشد - صاحبان بحر و جهاگیری و رشیدی و سراج هم این را آورده اند مولف عرض کند که مزید علییه همان پرتختن که بدون</p>

تحتانی گذشت (قرینگ منظومه) است یا قوت پیرمان پر سخت و ادب آمد که دیوانه
 بگنجت و صاحب رشیدی ذکر این و ماضی مطلق و اسم مفعولش کرده (آردو) دیگر بگنجت
 بگنجت بقبول برهان و جامع بر وزن پرویز (۱) آنست که بعبی حذر و احترازی گویند
 و نزد معتقین اجتناب از ماسوی التور (۲) یعنی ترس و بیم و نگاهداشتن خود از مضرت و
 (۳) یعنی تفاوت بهم بنظر آمده - صاحب ناصری بر ذکر معنی اول و دوم قانع (منهله)
 مرین طحل ترا چند عاشقان ورنه و دوای درد و قنائل و در روز پرمیز است و (سعدی
 با گر سنگی قوت پرمیز نماید و افلاس عنان از کف تقوی بتاند و صاحب سروری
 بر معنی اول قناعت کرده - بهار بزرگ معنی اول گوید که اجتناب از مناهای عموماً و اجتناب
 بسیار از ناخوردنی خصوصاً و فرماید که بالعقد دادن و شکستن و کردن می آید هم او گوید که
 بمعنی زهد و صلاح ما خود است از معنی اول (ابوطالب کلیم له) دارم ولی که هرگز شکسته
 خاطر می را و بسیار گشته از غم پرمیز اگر شکسته و خان آرد در سرخ مجر و معنی اول را نوشت
 مولف عرض کند که معنی اول اصل است و اسم مصدر پرمیزیدن که می آید و دیگر معانی
 مجاز آن و بهر سه معنی اسم جامه فارسی زبان معنی دوم و سوم را باعتبار صاحب جامع
 تسلیم کنیم (آردو) (۱) پرمیز - بقبول آصفیه - فارسی - اسم مذکر - حذر - احتراز - اجتناب
 دوری - علمی - مضرت چیز و نسیبنا - بچاو - تقوی - اتقا (۲) ورنه خون - مذکر -
 (۳) تفاوت - مذکر -

پرمیزان	بقبول سروری اجتناب کننده و پرمیزنده (اشیرالدین ادهمانی) چه کینه چاره
---------	--

کہ فی ہیثمہ و موئینہ نرم پڑنا مفید است مراد بون اصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف
از ان پرہیزان پڑ مولف عرض کند کہ معنی پرہیز کنانیدن و حکم پرہیز
اہل زبان این را اسم جادہ دانستہ است و فاعلہ دادن است (دانش مشہدی) باز چو
زبان خود را یادداشت کہ اسم حال است از دارم زخون خوردن دل افکار ساؤ کے
مصدر پرہیزیدن کہ می آید و تعریف (اسم حال) توان پرہیز دادن کودک بیمار را پڑ (نظیری
بجایش گذشت (آردو) پرہیز کرنے والا۔ نیشاپوری) از شراب سود مند بخت بد
(زمانہ حال میں) پرہیز داد پڑے کہ می خوردم نمی خوردم غم
پرہیزانہ اصطلاح۔ بقول بہار و بحر دانند پرہیز را پڑ (آردو) پرہیز کرنا۔
طعامی کہ بخورد بیمار و ہند و بحر بی مزورہ خوانند کہ پرہیز و اشستن استعمال۔ صاحب آصفی
(ملا شیخ علی قلی فائزہ) پرودہ دل را ترکست ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض
از گردش مستانہ پڑ بہت بیمار تر این مرغ کند کہ معنی پرہیز کردن است (ثابت الہ آباد)
پرہیزانہ پڑ خان آرزو در چراغ ہدایت ہم این را (تائب خورشید تابان بشکنی پرہیز دار پڑ
آردو مولف عرض کند کہ بقاعدہ فلکی می کنی از صبح دم در کاسہ گردون خلیب پڑ
زبان معنی لفظی این لائق پرہیز از قبیل و ہوتانہ (آردو) پرہیز کرنا۔ اختر از کرنا۔
و شایانہ و مراد از طعام بیمار (آردو) پرہیز پرہیز شستن استعمال۔ صاحب آصفی
غذا۔ موٹ۔ جو بیمار کے لئے مخصوص ہے۔ ذکر این کردہ از معنی ساکت۔ صاحب بکر گوید
پرہیز دادن مصدر اصطلاحی۔ صاحب کہ ترک پرہیز کردن و از پرہیز باز آمدن است

<p>پرهیزگار اصطلاح - بقول بهار و اشند کتایه از صالح و متقی و دیگر محققین ازین لغت ساکت مولف عرض کند که خلاف قیاس نیست یعنی صاحب تقوی که پرهیز یعنی تقوی گذشت از قبیل</p>	<p>مولف عرض کند که موافق قیاس است (اثر شیرازی) چنان دلم ز شکست دلم بود خرم بود که از شکستن پرهیز خاطر بیمار؛ (اُردو) پرهیز تو ژانای پرهیز ترک کرنا -</p>
<p>پرهیزگار (اُردو) پرهیزگار - بقول آصفیه فارسی متقی - گناهون سے کنارہ کرنے والا - محنتب -</p>	<p>مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت</p>
<p>پرهیزیدن بقول بحر الفتح اذل و یاس مجهول (۱) حذر و احتراز کردن و (۲) ترس و بیم نمودن و نگاه داشتن خود را از مضرات و (۳) پارسائی نمودن و نزد صوفیاء اجتناب نمودن از ماسوی القند و (۴) تفاوت کردن</p>	<p>مولف عرض کند که حکم پرهیز دادن است و احتراز کردن را فرمودن (طالب آملی)؛ چو ز تا و ریاضت پیشه بیم شخته عدلش پزیرد شیر را پرهیز نماید ز حیوانی پزیرد (اُردو) پرهیز کا حکم دینا -</p>
<p>پرهیز کردن استعمال - صاحب آصفی فرماید که کامل التشریف است و مضارع این ذکر این کرده از معنی ساکت - صاحب بحر گوید پرهیز (صاحبان موارد و دانشدهم ذکر این کرده که عذر کردن از چیز ناموافق مولف عرض (نظامی) به پرهیزم از روز عذر آوری؛ می کند که موافق قیاس است (صائب) به پرهیزگاری کنم و آوری؛ (سعدی)؛ سر مه نتواند بچشم او نگاه تیز کرد؛ و دیگری سیاه که شہوت آتش است از وی پرهیز بخورد و می باید مرا پرهیز کرد؛ (اُردو) پرهیز کرنا - آتش و وزخ کن تیز؛ مولف عرض کند که</p>	<p>پرهیز کردن استعمال - صاحب آصفی فرماید که کامل التشریف است و مضارع این ذکر این کرده از معنی ساکت - صاحب بحر گوید پرهیز (صاحبان موارد و دانشدهم ذکر این کرده که عذر کردن از چیز ناموافق مولف عرض (نظامی) به پرهیزم از روز عذر آوری؛ می کند که موافق قیاس است (صائب) به پرهیزگاری کنم و آوری؛ (سعدی)؛ سر مه نتواند بچشم او نگاه تیز کرد؛ و دیگری سیاه که شہوت آتش است از وی پرهیز بخورد و می باید مرا پرهیز کرد؛ (اُردو) پرهیز کرنا - آتش و وزخ کن تیز؛ مولف عرض کند که</p>

<p>و معنی اول اصل است و دیگر به معنای نپازان (آوردن) (۱) پر پیز کرنا (۲) در ناد (۳) پارسائی زیاد کرده مصدری و فتح کردند که اصلی است کرنا تقوی کرنا (۴) فرقی کرنا تفاوت کرنا</p>	<p>فارسیان بر اسم مصدر این یعنی (پر پیز) که گذشت بقاعده خودیای معرّف و علامت مصدر بودن زیاد کرده مصدری و فتح کردند که اصلی است کرنا تقوی کرنا (۴) فرقی کرنا تفاوت کرنا</p>
<p>پرسی بقول برهان لسیخ اول که نثر تانی و سکون تحتانی (۱) معروف است که نقیض دیو باشد (۲) تخفیف پرتیر هم که مخفف پیروز باشد که روز پیش دیروز است (حکیم انوری ۱۰۹۰) حاتم بیگم انوری بود پرسی پوز در وی صنی بد پرسی بود پرسی پوز (۳) مضارع مخاطب پریدن و بضم اول (۴) بمعنی پر و مخلو بودن (ظهوری در سه تریله) لافدار پیشش از پرسی دریا پوز پوج کرد و در مش حساب آسا پوز بهار نسبت معنی اول گوید که ترجمه جن (کذا فی الصراح) و در عرف حال نوعی از زمان جن که نهایت خوب بود باشند و مانند ملائکه بالی پر دارند و (ه) نام تماشای و نهایت ملاطفت و ملائمت بسان نخل خواگی هم در دوزخگاه می باشد که ازان مست و فریش سازند (بیدل ۵۵) ای سخنبر از کمال روشن گهران پوز دل صیقل زن نفس پشوشش مران پوز در کار که صفا تنزه باقی است پوز فریش است پرسی سخا پوز شیشه گران پوز صاحب سروری بر ذکر معنی اول و دوم قانع - صاحب نام صری نسبت معنی اول گوید که روحانی لطیفه عند جن و از دیگر معانی ساکت - صاحب موید بر معنی اول و سوم و چهارم قانع - فان آرزو در سراج گوید که تحقیق آنست که بیای معروف در اصل بمعنی مطلق جن است و در عرف بعضی نوعی از جنس جن که نهایت خوب بود باشد و بیای مجهول مخفف پوز پرورد از دیگر معانی ساکت موکلف عرض کند که معنی اول اسم جامه فارسی زین است</p>	

مرکب از پرویای نسبت و معنی دوم محقق پر پرویز و معنی سوم موافق قواعد زبان و معنی چهارم بای مصدری زیاد کرده اند بر لفظ پرو و معنی پنجم ایجا و بهار از کلام بیدل و سندش نزدیک این معنی کند که بیدل در مصرع چهارم پری را بمعنی اول استعمال کرده و بهار بر معنی لفظی نفور نکرده از لطف سخن بی خبر (اگر و) (۱) پری - بقول آصفیه - پروالی ایک قسم کی خبیالی مخلوق جس کا چہرہ آدمی کا سا اور پر پرندوں سے مشابہ تصور کئے گئے ہیں - جن - جنات کی بیوی (۲) پرسون (۳) توڑے (۴) بہرتی - بقول آصفیه - اسم بوٹت - نگہیل - پری (۵) ناقابل ترجمہ -

پری آمدن | استعمال - بقول بہار گذشت (اگر و) دیکھو آمدن پری -

کہنا یہ از آسیب پری رسیدن (میر خسرو) **پرہ یافتن** | استعمال - صاحب آصفی ذکر این چو پیوش خیمالم وید شب می گفت ہمسایہ پر کرده از منی ساکت مولف عرض کند کہ کہ امشب باز این دیوانہ را یاد پری آمد؛ (۱) بالضم بمعنی یافتن چیز بی بحالت پری چنانکہ **مولف** عرض کند کہ محقق نامہ از غور ز کرد (شیراز جامی علیہ الرحمہ) اسکندر گوش خویش را از آن کہ در شعر بالا (یا آمدن) است نہ پری آمدن **جوہر پری یافت** و (۲) بالفتح حاصل کردن ولیکن ما این مصرع را در نسخ دیگر چنین یافتہ **پر** باشد جمال اصفہانی (۳) تاکہ باشد (کہ امشب باز این دیوانہ مارا پری آمد) و خلعت باغ از مہ آذاردادی پگ کہ دم طاہوس ہینسان بر منی ہفت ہم (آمدن) نقل ہم کردہ **اگر** کہ پرتحواصل یافتہ؛ ہر دو موافق قیاس است و مصدر (آمدن پری) بہ ہمین معنی در محدودہ (اگر و) (۱) بہرا ہوا پاتا (۲) پرا پانا -

پر حاصل کرنا -

پری افسای

اصطلاح - بقول بران

بالقسم (۲) لقب پهلو ان محمود و خوارزمی است

و گاهی مراد باشند از پهلو ان کهن سال و

و جامع افسون گر یعنی صاحب تسخیر و شخصی که از

مشاق فن کشتی که سر آمد پهلو انان زورخانه

برای تسخیر جن افسون خواند و صاحبان بحر و

بود لهذا هر کسی که از کشتی گیران وارد زورخانه

بهار یعنی کاهن نوشته اند صاحب سروری گوید می شود اول قدمبوسی بر پامی ولی می کند

که مراد از پری سامی به همان معنی بالاء صاحب

ان زمین جهت گاهی از لفظ (پری پامی ولی) جدا

نصری گوید که همین را پری خوان نیز گویند که

معنی معز و مکرّم گیرند مولف عرض کند که

اصل این (بوسه بر پامی ولی) باشد که عا

بعضی بعضی پری گرفتگان را دعا و افسون

خوانند مولف عرض کند که افسانیدن

بافتح یعنی افسونگری نمودن و رام کردن بپیش

کشتی گیران است که پیش از کشتی بر پامی اتنا

گذشت و این اسم فاعل ترکیبی است و موافق

نمود که مراد از ولی همان است بوسه می زنند

و با اصطلاح و محاوره بوسه حذف شده

(بر پامی ولی) یعنی استاد قائم ماند بینهی از

پریامی ولی

اصطلاح - بقول بحر و بهار و خان

ماخذ موحده را به بای فارسی و بای فارسی

آرزو در چراغ هدایت) لغتم اول و او مفتوح

را به تختانی بدل کرد (آرزو) (۱) کشتی

(۱) نام پیر کشتی گیران (میرنجات سه) بلب زمره

گیران کا استاد - مذکر (۲) پهلو ان محمود

آراچه خفی و چه جلی و چه ک را گرم کنید از دم

خوارزمی کا لقب - مذکر -

پریامی

مصدر اصطلاحی -

پریامی دنی پ صاحبان انند و غیات گویند که

<p>مولف عرض کند که بمعنی صورت پری و آنرا</p>	<p>صاحب اصفی ذکر (ب) پری بند</p>
<p>اسم فاعل ترکیبی است (آردو)</p>	<p>الف کرده از معنی بکنایه از معشوق - اسم فاعل ترکیبی است (آردو)</p>
<p>پری پیکر - بقول اصفیه - فارسی - پری چهره - پری</p>	<p>ساکت مولف عرض کند که مقید کردن جن برادش (ج) مرادش</p>
<p>رو - نهایت خوب صورت - حسین - مراد معشوق</p>	<p>و پری باشد بنزد افسون و (ج) مرادش</p>
<p>اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری و سراج</p>	<p>و (ب) بقول بحر یعنی افسونگر و مستخرجن - بهار</p>
<p>این را مراد پری افسای گوید - صاحب جامع و رشیدی بر وزن و ریچم لیفت خرمار</p>	<p>این را مراد پری افسای گوید - صاحب جامع و رشیدی بر وزن و ریچم لیفت خرمار</p>
<p>جهانگیری در لطافات ذکر این کرده - خان آرزو گویند از آن ریشمان تا بند مولف عرض</p>	<p>در سراج هم این را آورده مولف عرض کند که لیفت خرمار اهل ولایت در همه اجزای</p>
<p>کند که اسم فاعل ترکیبی است از پری بندیدن و رخت بسیار خوب صورت دانند و چه برای</p>	<p>کند که اسم فاعل ترکیبی است از پری بندیدن و رخت بسیار خوب صورت دانند و چه برای</p>
<p>مواثق قیاس (قطران تیریزی سه) چون</p>	<p>مواثق قیاس (قطران تیریزی سه) چون</p>
<p>پدیدار آن درخت گل همی لرزوز پا و چون زبان باشد (آردو) کجور که درخت</p>	<p>پدیدار آن درخت گل همی لرزوز پا و چون زبان باشد (آردو) کجور که درخت</p>
<p>پری بندان بر و بیل همی افسان کند کی چال - مذکر -</p>	<p>پری بندان بر و بیل همی افسان کند کی چال - مذکر -</p>
<p>اصطلاح - بقول اند</p>	<p>(آردو) (الف) پری کا مقید گرتا تیریزی</p>
<p>مراد پری پیکر که گذشت مولف عرض</p>	<p>و پری کرنا (ب) عامل - جن و پری که مستخر</p>
<p>کند که میوافق قیاس است - اسم فاعل ترکیبی</p>	<p>کرنا والا - افسونگر (ج) و کیهو الف -</p>
<p>اصطلاح - بهار ذکر این کرده (حافظه) آن ترک پری چهره که دوش از</p>	<p>پری پیکر - اصطلاح - بهار ذکر این کرده (حافظه) آن ترک پری چهره که دوش از</p>
<p>بر ماریفت با آیا چه خطا دید که از راه خطا</p>	<p>بر معروف قانع - صاحب اند همز بانفش -</p>

<p>عبدالغنی قبول سے) تو پری ہستی و سن سے</p>	<p>رفت پو (اَرُو) دیکھو پری پیکر۔</p>
<p>خودت می خوائم پو بیٹوان سوی من آمد کہ کہ پریخوان توام پو مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است کہ عاملان جن و پری بزور عمل پری را حاضر می کنند (اَرُو) باشد دیکھو پری بند۔</p>	<p>استعمال - بقول بہار و اند مسکن (میرزا صاحب سے) دل را نگاہ گرم کہ پریخوان توام پو مولف تو دیوانہ می کن پو آئینہ را رخ تو پریخوانہ میکند پو موافق قیاس است واستعاره مکانی را ہم گویند کہ یار دوران باشد دیکھو پری بند۔</p>
<p>پری خواندن استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند کہ بمعنی جن و پری را حاضر کردن و آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>	<p>(اَرُو) پریخانہ - اس مکان کو بقاعدہ فارسی کہہ سکتے ہیں جہاں پریان ہوں اور استعارہ مشوق کا گہر - مذکر۔</p>
<p>اصطلاح - بقول بہار و کہنا یہ باشد از سحر و افسون کردن و سند این ہمان اسناد است کہ بر پریخوان گذشت۔ سحر و افسون کرنا - پریون کو بلانا اصطلاح - بقول بہار و جا پری پیدار</p>	<p>اصطلاح - بقول بہار و سحر و افسون کرنا - پریون کو بلانا (اَرُو) سحر و افسون کرنا - پریون کو بلانا (مولوی سنوی سے) پری پیدار</p>
<p>بفتح اول بروزن خریدار (۱) کسی را گویند کہ جن داشته باشد و (۲) مختصری را کہ افسون پریخوان ہمیشہ افسون است پو (سلمان مساوی چیز یا بخوانند و بدیدند تا او برقص آید از ماضی مستقبل چیزی بگوید (۳) دیوانہ</p>	<p>بفتح اول بروزن خریدار (۱) کسی را گویند کہ جن داشته باشد و (۲) مختصری را کہ افسون پریخوان ہمیشہ افسون است پو (سلمان مساوی چیز یا بخوانند و بدیدند تا او برقص آید از ماضی مستقبل چیزی بگوید (۳) دیوانہ</p>

<p>و مجنون را ہم گفته اند و (۴) جا و مقام دیورا نیز بہار این را (۵) مادت پر نیوان گفته۔ جن اور پر می کا سایہ ہوا ہو (۲) وہ لڑکی جس پر (خواجہ جمال الدین سلمان نے) ساقی بزم پر می عامل نے بزور عمل جن پر می کو در کیا ہو۔ جام پریدار ہو و چون پریدار کف آورد و لب موت (۳) دیوانہ (۴) دیو پر می کا مقام۔ زان باشد (سیف الدین اسفنگی نے) بنات مذکر (۵) دیکھو پر می خوان۔</p>	<p>چرخ بر بستہ بنمزد چشم مردم را و چون کیسوسے پریداران بوقت رقص در پیران و (مولوی معنوی نے) در عشق سلیمانم من ہمد مرقانم و من مرو پر نیوانم من شخص پریدارم و صاحب بحر بر معنی اول و دوم و سوم قانع۔ صاحبان ناصر و دوسری بر معنی اول و صاحب جہانگیر در مطقات بر معنی دوم و پنجم اکتفا کردہ و برای معنی پنجم بہان سند مولوی معنوی گرفتہ کہ بالا مذکور شد۔ خان آرزو در سراج بد کہ معنی اول و دوم قناعت فرمودہ مولف عرض کند اس کے تمام مصدری معنوں پر شامل ہے۔</p>
<p>پر می داری استعمال۔ بقول انند بحوالہ فرہنگ فرنگ بمعنی افسونگری مولف عرض کند کہ موافق قیاس است یا مصدری پر لفظ (پریدار) زیادہ کردہ اند (آرو) افسونگری کہہ سکتے ہیں۔ موتش۔</p>	<p>کہ اسم فاعل ترکیبی است یعنی پر می دارندہ و معنی اول و دوم و چہارم و پنجم اصل است و موید بوزن ہی گفت (۱) نام دختر پادشاہ چہینا</p>
<p>پر می داشتن استعمال۔ صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ شامل باشد بر ہمہ معانی مصدری پریدار کہ گذشت دیگر ہیچ (آرو) دیکھو پریدار یہہ</p>	<p>پر می وخت اصطلاح۔ بقول بر ن</p>
<p>پر می وخت اصطلاح۔ بقول بر ن</p>	<p>کہ اسم فاعل ترکیبی است یعنی پر می دارندہ و معنی اول و دوم و چہارم و پنجم اصل است و موید بوزن ہی گفت (۱) نام دختر پادشاہ چہینا</p>

<p>که سام نریمان عاشق او شده بود و زال از او دور افتاد و هم آمده چون (پریدن سرود) و ذکر بهر سید - صاحب ناصری بزرگ معنی اول گوید که معنی سوم هم کرده - صاحب مؤید بر معنی اول (۲) هر دختر پرور توان گفت چنانکه گفته اند (الف) و معنی اول و دوم (ب) قانع - صاحب پرسی و خستی پرسی بگذر ماهی (۱) و بر انجلیم نکونی پادشاهی پد مولف عرض کند که موافق قیاس پارسیدن هم آمده و ذکر معنی دومش فرموده از است (ارو و) پادشاه چین کی لڑکی کا نام امیر خسرو سنده بد (۱) از مجلس تو پریم من که (۲) هر خوبصورت لڑکی - مویش - بلبل سختم پد پارسیدن همه مرغان چو از گلستان است (۱) و خسرو هم به همین معنی گفته (سه) فستق پرواز کردن و پرواز آمدن و (۲) قفا خرد و تکبر از روی نکومی پدید پد بلبل و قمری هم از روی نمودن و (۳) حبستن اندام چنانکه (پرسیدن) پدید پد و بزرگ معنی سومش از حکیم زلالی استناد چشم و لب) و فرماید که رای قرشت درین مصدر (سه) دریده بینی ز بنق ز بولیش پد پریده و دیده و مشتقات این گاهی بنا بر رعایت وزن شعر نرگس بسوییش پد و فرماید که (۵) ریخته شدن شده و هم می آرند و (ب) بضم اول (۱) پد و چون پارسیدن دم شمشیر و (۶) شوریده شدن ملو کردن و (۲) پرسیدن و (الف) (کامل التقریب) چنانکه خواب از چشم پارسیدن (صائب سه) که مضارع آن پرو باشد التبع و (ب) (سالم التقریب) کلی گفته بخواب از گلشن رخسار او چشم پد پدید یعنی بجز صیغه اسم فاعل و صیغه امر و نهی نیامده از چشم خواب از بای و هو می عند لبیا تخم پد بهار گوید که (الف) یعنی (۲) جدا شدن و عرض کند که (په) اسم مصدر (الف) است</p>	<p>پرسیدن بقول بحر (الف) بفتح اول (۱) پدید پد و بزرگ معنی سومش از حکیم زلالی استناد نمودن و (۳) حبستن اندام چنانکه (پرسیدن) پدید پد و بزرگ معنی سومش از حکیم زلالی استناد چشم و لب) و فرماید که رای قرشت درین مصدر (سه) دریده بینی ز بنق ز بولیش پد پریده و دیده و مشتقات این گاهی بنا بر رعایت وزن شعر نرگس بسوییش پد و فرماید که (۵) ریخته شدن شده و هم می آرند و (ب) بضم اول (۱) پد و چون پارسیدن دم شمشیر و (۶) شوریده شدن ملو کردن و (۲) پرسیدن و (الف) (کامل التقریب) چنانکه خواب از چشم پارسیدن (صائب سه) که مضارع آن پرو باشد التبع و (ب) (سالم التقریب) کلی گفته بخواب از گلشن رخسار او چشم پد پدید یعنی بجز صیغه اسم فاعل و صیغه امر و نهی نیامده از چشم خواب از بای و هو می عند لبیا تخم پد بهار گوید که (الف) یعنی (۲) جدا شدن و عرض کند که (په) اسم مصدر (الف) است</p>
--	---

<p>بهرنا - پیردینا یعنی متقدمی (۲) بهر جاتا - لازم</p>	<p>بمعنی بال و پر - بای کسور بقاعده فارسی مرکب</p>
<p>مصدر اصطلاحی</p>	<p>شد میان آن و علامت مصدر و تن و معنی اول</p>
<p>صاحب اکبر اعظم</p>	<p>حقیقی است و دیگر همه معانی مجاز آن و معنی</p>
<p>در جلد اول الف را مرضی قرار می دهد که بعضی</p>	<p>سوم حرکت کردن هم داخل است چنانکه</p>
<p>اعضای انسان خود بخود حرکت می کند و بر می چید</p>	<p>پیریدین علم و بیرق و امثال آن - و معنی ششم</p>
<p>چنانکه پیریدین چشم و لب و پره بینی که در بعضی</p>	<p>قائم کرده صاحب موارد ضرورت ندارد که از</p>
<p>اوقات خود بخود حرکت در آن پیدا می شود</p>	<p>سند صاحب معنی چهارم پیدا است نه ششم و</p>
<p>بهار نسبت (ب) گوید که مراد آن همان پرواز</p>	<p>اسم مصدر (ب) پزی بالقلم است و ما بر دو</p>
<p>چشم است که بجایش گذشت و سند (پیریدین</p>	<p>را کامل التقرین و انیم و پیر و لفتحتین و بضم</p>
<p>و دیده) از حکیم زلالی بر معنی سوم (الف پیریدین)</p>	<p>اول و فتح دوم مضارع بر دو و (بیر) امر حاضر</p>
<p>صاحب آنند نقل نگار بهار</p>	<p>و (میر) نمی (ب) آمده - البته در محاوره مستعمل</p>
<p>مواظقت عرض کند که (الف) موافق قیاس</p>	<p>نیست ولیکن اسم فاعلش پرنده بالضم به معنی</p>
<p>است ترکیب اضافی و (ب) مصدر (پرواز</p>	<p>پر کنند مستعمل و پر زبان معاصرین عجم چنانکه</p>
<p>است که گذشت و صراحت ماخذ و اشارت</p>	<p>او پرنده شکم است (آر و و) (الف) (آر و و)</p>
<p>این بهر را بنجا کرده ایم (آر و و) (الف) اعضا</p>	<p>(۲) تفاخر و رغرور کرنا (۳) اندام کاپر کرنا -</p>
<p>دیکه پیر و از چشم -</p>	<p>پیر کرنا (۴) جدا هونا - دور هونا (۵) بهر کرنا</p>
<p>مصدر اصطلاحی</p>	<p>ر بیخته هونا (۶) شوریده هونا (ب) (۱)</p>
<p>پیریدین رگ و ل</p>	<p>پیریدین رگ و ل</p>

<p>کتابیه باشد از مسرت و مسرور شدن گویند که حرکت می کند پس فارسیان این را از قبیل پریدن</p>	<p>چون کسی مسرور شود رگ دل می پرد (ظهوری)</p>
<p>چشم و گوش اصطلاحی قرار دادند یعنی پریده شدن سر (آر دو) سرتن سے جدا ہونا۔</p>	<p>س) ہر دم از شادی رگ دل می پرد و پشمخیزه اش</p>
<p>بهر از قبیل پریدن چشم که عبارت از اشتیاق بود مولف عرض کند که شوق چیزی پیدا</p>	<p>نشتن کاری برگرفت (آر دو) مسرور ہونا۔</p>
<p>شدن است فارسیان گویند که چون اشتیاق چیزی در دل باشد علامت آنست ترس گوش</p>	<p>نوش ہونا۔</p>
<p>مشتاق می پرد یعنی خود بخود حرکت می کند و از قبیل پریدن چشم است (آر دو) کان پھر</p>	<p>پریدن رنگ مصدر اصطلاحی۔</p>
<p>یہ محاورہ نہیں ہے بلکہ ترجمہ ہے۔ فارسیوں نے (پریدن گوش) کو علامت شوق کے معنی میں استعمال کیا ہے یعنی انگانیال ہے کہ جب</p>	<p>بقول بحر و بہار تغیر رنگ و رفتن آن (ظہوری)</p>
<p>خود بخود پھر گتی سے۔</p>	<p>س) رو و بومی مشک و پرد رنگ لعل و ظہور کمال است تغیر ماؤ (ولہ س) بزر اگر چه ہمہ کار بر کند رنگی و ز کار خویش گویم که رنگ از پھر و پھر</p>
<p>مصدر اصطلاحی۔</p>	<p>مولف عرض کند کہ مجاز منی حقیقی پریدن است (آر دو) رنگ اڑنا۔ رنگ اڑ جانا۔</p>
<p>بقرول بحر رفتن ناخن بضر بچوب و امثال آن</p>	<p>دیکھو باختن رنگ۔</p>

<p>خان آرزو و فرہار سخ ہدایت ذکر این کردہ - یومی غنبر تر با مولف عرض کنند کہ مختلف (سلیم سے) رحمت نمودی و ہدیہ ہر کس دل آزا پر یروز است کہ می آید (آر و و) پر سون - نہ کند با چوب گل مامی خوریم و ناخن گل می پردہ گذشتہ کے پہلے کا دن - مذکر</p>	<p>خان آرزو و فرہار سخ ہدایت ذکر این کردہ - یومی غنبر تر با مولف عرض کنند کہ مختلف (سلیم سے) رحمت نمودی و ہدیہ ہر کس دل آزا پر یروز است کہ می آید (آر و و) پر سون - نہ کند با چوب گل مامی خوریم و ناخن گل می پردہ گذشتہ کے پہلے کا دن - مذکر</p>
<p>مولف عرض کند کہ چون ضربی از چوب بناختن (الف) پیری رخ اصطلاح - بہار ذکر</p>	<p>مولف عرض کند کہ چون ضربی از چوب بناختن (الف) پیری رخ اصطلاح - بہار ذکر</p>
<p>رسد و ناخن از انگشت جدا شود و فارسیان (ب) پیری رخ (الف و ج) کردہ از</p>	<p>رسد و ناخن از انگشت جدا شود و فارسیان (ب) پیری رخ (الف و ج) کردہ از</p>
<p>استعمال این اصطلاح می کنند (آر و و) ناخن (ج) پیری رو معنی ساکت و صاحب</p>	<p>استعمال این اصطلاح می کنند (آر و و) ناخن (ج) پیری رو معنی ساکت و صاحب</p>
<p>پیر چوٹ لگا کر انگلی سے نکل پڑنا - جدا ہونا - اتند نسبت (ب) گوید کہ کنایہ از معشوق است</p>	<p>پیر چوٹ لگا کر انگلی سے نکل پڑنا - جدا ہونا - اتند نسبت (ب) گوید کہ کنایہ از معشوق است</p>
<p>پیری دیدار اصطلاح - بقول بہار و مولف عرض کند کہ ہر ہم فاعل ترکیبی است</p>	<p>پیری دیدار اصطلاح - بقول بہار و مولف عرض کند کہ ہر ہم فاعل ترکیبی است</p>
<p>انند - مراد ف پیری رخ و فرماید کہ ہر کہ ام و موافق قیاس (آر و و) بہ تینون الفاظ معنی</p>	<p>انند - مراد ف پیری رخ و فرماید کہ ہر کہ ام و موافق قیاس (آر و و) بہ تینون الفاظ معنی</p>
<p>معروف مولف عرض کند کہ کنایہ باشد از معشوق بقاعدہ فارسی اردو میں مستعمل ہن - مذکر</p>	<p>معروف مولف عرض کند کہ کنایہ باشد از معشوق بقاعدہ فارسی اردو میں مستعمل ہن - مذکر</p>
<p>معشوق - موافق قیاس است - اسم فاعل پیری روز اصطلاح - بقول بحر و بہار دانند</p>	<p>معشوق - موافق قیاس است - اسم فاعل پیری روز اصطلاح - بقول بحر و بہار دانند</p>
<p>ترکیبی معنی کسی کہ دیدار پیری یعنی صورت پری روز پیش از روز گذشتہ را گویند (صائب سے)</p>	<p>ترکیبی معنی کسی کہ دیدار پیری یعنی صورت پری روز پیش از روز گذشتہ را گویند (صائب سے)</p>
<p>دار و (آر و و) معشوق - مذکر - تا پیری روز شکر خندہ نمیدانستی و این زمان صاب</p>	<p>دار و (آر و و) معشوق - مذکر - تا پیری روز شکر خندہ نمیدانستی و این زمان صاب</p>
<p>پیری اصطلاح - بقول بہار و ناصر صابندین شکرستان شدہ با مولف عرض کند</p>	<p>پیری اصطلاح - بقول بہار و ناصر صابندین شکرستان شدہ با مولف عرض کند</p>
<p>و موید بر وزن حریر روز پیش از دیر روز کہ پیری مخفف پریدہ باشد بعض ماصرین عجم</p>	<p>و موید بر وزن حریر روز پیش از دیر روز کہ پیری مخفف پریدہ باشد بعض ماصرین عجم</p>
<p>روزیم است (حکیم انوری سے) پیری وقت می گویند کہ فارسیان نسبت ایام سے قسم</p>	<p>روزیم است (حکیم انوری سے) پیری وقت می گویند کہ فارسیان نسبت ایام سے قسم</p>
<p>سحر چون نسیم باد شمال پری رہی رساتہ بار و استعمال کنندہ روان - روان - پیران - روان</p>	<p>سحر چون نسیم باد شمال پری رہی رساتہ بار و استعمال کنندہ روان - روان - پیران - روان</p>

برای روز حال و دوران برای روز گذشته و آینده
 و پیران برای روز با قبل گذشته و ما بعد آینده مقصود است و بمعنی سوم مخفف پرویزان صاحب شکیله
 نشان این است که دوران متصل است از دوران بر معنی سوم این قانع مولف عرض کند
 و پیران دور است از دوران پس روز پریده ^{قبل} که بمعنی اول دوم اسم جاد و فریز که بمعنی دوم
 و طی روز باشد و طی هم مخفف و ویده است که می آید مبدل این و بمعنی سوم مخفف (اَر دو)
 صراحتش بر (دیروز) کنیم و پیر که گذشت مخفف (۱) فریاد - فغان - موث (۲) سبزه - مذکر
 این است و جاد و ارد که این را مبدل پراروز (۳) و یکپو پریر -
 و اینم که الف بدل شد به تمانی چنانکه حساب و **پیریزاد** اصطلاح - بقول بحر بمعنی زاده
 حسیب و صراحت معنی پیرا بجایش گذشت و پیری و حسین و جمیل بهار بر معروف قانع -
 همین ماخذ آخر بهتر از اول است (اَر دو) **مولف** عرض کند که بمعنی حقیقی مستقل است
 پرسون - و یکپو پریر - مذکر -
پیریز بقول برهان و جهانگیری و جامع و هوید مذکر - معشوق -
 با تمانی مجهول بر وزن مویز (۱) فریاد و فغان **پیریزبان** اصطلاح - بقول بحر شخصی را
 و (۲) سبزه که در کنار جوی و رودخانه و تالاب گویند که آرومی پیر و **مولف** عرض کند که از
 و جامی آب بسیار بر وید و (۳) پرویز یعنی آرویز قسم نگاه بان و ساربان که اصل این پرویز بان
 هم (علی فرغدی له) از پرویزت چنان بلرز و بود و او بکثرت استعمال حذف شد محاصرین هم
 کوه پوز که زمین بوهمین بلرزاند و صاحب ناصر بلرزبان ندارد و دیگر محققین هم ازین ساکت

پریزبان	(اُردو) آناچهاننے والا - اصطلاح - بقول بحر بن عثمان
<p>بعد از ای هوز مرادف پریزبان که به موعده و موید و جامع بروزن کشیدن مخفف پریزبان پنجم گذشت مولف عرض کند که دیگر آردویر باشد مولف عرض کند که موافق همه محققین و معاصرین عجم ازین ساکت اگر قیاس است باعتبار جامع که محقق اهل زبان سند استعمال بدست آید تو انیم قیاس کرد است اعتبار را شاید (اُردو) دیکهو که مبتدل پریزبان باشد چنانکه بالهوس و بالهوس پریزبان - (اُردو) دیکهو پریزبان -</p>	<p>پریزن بقول برهان و جهانگیری و رشیدی</p>

پریزیدان	اصطلاح - صاحب بول چال نسبت (الف) گوید که بمعنی صدر نشین
پریزیدان	مجلس است و صاحب رهنا بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه
<p>قاچار (ب) را به همین معنی گفته مولف عرض کند که معاصرین عجم تصدیق هر دو می کنند مغربین است از لغت انگلیسی (پریزیدانت به وال و تالی هندوی) فارسیان حال به تبدیل و حذف و اضافه این را مفسس کردند و دیگر هیچ (اُردو) مجلس کا صدر نشین - پریسیدنت</p>	<p>قاچار (ب) را به همین معنی گفته مولف عرض کند که معاصرین عجم تصدیق هر دو می کنند مغربین است از لغت انگلیسی (پریزیدانت به وال و تالی هندوی) فارسیان حال به تبدیل و حذف و اضافه این را مفسس کردند و دیگر هیچ (اُردو) مجلس کا صدر نشین - پریسیدنت</p>

پریسال	اصطلاح - بقول اتمد بحواله خوش نمی نماید فارسیان سال پیوسته یعنی قبل
<p>فرهنگ فرنگ دو سال گذشته را گویند و سال گذشته را گویند از قبیل پریوز و پری شبا فرماید که آنرا پیر آریز گویند مولف عرض (اُردو) دیکهو پریسال -</p>	<p>فرهنگ فرنگ دو سال گذشته را گویند و سال گذشته را گویند از قبیل پریوز و پری شبا فرماید که آنرا پیر آریز گویند مولف عرض (اُردو) دیکهو پریسال -</p>

پریسای	اصطلاح - الف
پریسودن	بقول برهان و
<p>کند که اصل این پریسال است و ما بهر احتیاج (الف) پریسای ماخذش اشاره این هم کرده ایم تعریف آنند (ب) پریسودن</p>	<p>کند که اصل این پریسال است و ما بهر احتیاج (الف) پریسای ماخذش اشاره این هم کرده ایم تعریف آنند (ب) پریسودن</p>

بجز و بہار و سرور می محقق پری افسامی کہ تشخیر دیو و پری گرفتہ کہ آنجامی رفت و یو و پری سیو
 کنندہ پر بیان باشند (استاد لیبی سے) گہی چومرہ و ادبجات می یافت (اگر دو پری سوزند کہ
 پری سائی گو نہ گو نہ صورت پڑ ہی نماید زیر نگینہ پارسیون کے ایک معبد کا نام جس کا پہلہ اثر
 بلبلاب پڑ صاحب آصفی ذکر (ب) کر و وہین کہا جاتا ہے کہ جس کسی کو جن دپری کا سا یا
 سند لیبی را آورده مولف عرض کند کہ مصدر ہو اس کو اس مقام پر لچانے سے سایہ فتح
 (الف) است یعنی افسون کردن و تشخیر جن و ہو جاتا ہے۔ افسوس ہے کہ اس مقام کی
 پری نمودن (اگر دو) (الف) دیکھو پری افسامی نسبت مراحت مزید نہیں سکی۔

(ب) دیکھو پری افسامیدن -
پری سوز | اصطلاح - بقول برہان

و بہانگیری و بجز و بہار و ناصری و جامع و ہرچ آمدہ - صاحب جہانگیری نسبت معنی اول
 و افسانہ نام دیری و معبدی یو و در زمان خسرو می فرماید کہ معنی پریشان و (۲) امر از پریشان
 پر ویز و بعضی گویند نام مقامی است کہ شیرین کردن و (۳) بمعنی پریشان کنندہ (حکیم سنائی
 از دشت انجو کہ با تجارت (نظامی سے) در خموشی ہووہ ہواندیش پڑ گاہ گفتن
 از انجا تا دیو بر پری سوز پڑ پریندی پریویا بنو و لغو پریش پڑ صاحب سروری بندگرمی
 و ران روز پڑ مولف عرض کند کہ معاصرین اولی و دوم و سوم گوید کہ (۴) بمعنی پریشان
 بحکم نسبت ماخذ این گویند کہ این ہر دو مقام یکی است کہ ہم آمدہ (حکیم الزری سے) یاد برسد تو می نرسد
 معبد فارسین بود و شہرت این داشت کہ ہر باد فکرت نہ باد خاک پریش پڑ (شمس قرظی سے)

<p>گم که در سز لفت بتان ز باد صبا یو نماند در همه کینم (اوردو) (۱) ویکهوپریشان (۲) پریشان ملکش وگر مجال پریش پو صاحبان ناصری ویشید کا امر حاضر - ویکهوپریشان (۳) ناقابل ترجمه معنی چهارم را گذاشته و ذکر هر سه معنی کرده اند (۴) ویکهوپریشانی - موثت -</p>	<p>صاحب جامع فرماید که معنی پریشان و پریشانی و پریشان کردن و امر و اسم فاعل - خان آرزو متفرق (سحدی) پریشان کن امر و گنجینه در سراج می فرماید که کبیرتین پریشان کننده و چست پو که فردا کلیدش نه در دست تست پو امر پریشان کردن و بر نیقیاس پریشان ویشید و (۲) پر آزرده و مشوش نیز (له) بخند هولفت عوض کند که همه محققین بالا سکندری و گفت اسی و لا رام جفت پو پریشان مشوشین خورده اند و پی به حقیقت نبرده اند این معنی اول پریشان که گفت پو بهار بکر معنی اول گوید که با لفظ مخفف پریشان است و اسم مصدر پریشیدن و داشتن و شدن و کردن مستعمل هولفت که می آید و معنی دوم امر حاضر پریشیدن و معنی سوم عوض کند که اسم مصدر پریشانیدن است که اصلا نیامده و تا آنکه امر حاضر با اسمی مرکب نشود بجایش می آید هر دو معنی یکی است برای چیزی انا و معنی فاعلی نمی کند و معنی چهارم حاصل المصداق کسی و استعمال این با مصاور و در طحقات می آید پریشیدن است معنی پریشانی معنی مباد که این معنی مباد که اگر چه پریش و پریشان هر دو اسم اسم مصدر مخصوص برای معنی لازم است و مصدر پریشیدن و پریشانیدن است لیکن (پریشان) برای متعدی و تصریفی که در مصاور پریش بر اسی لازم مخصوص و پریشان برای متعدی می نماید نتیجه محاوره باشد که صراحتش در مصاور و تصریفی که در معنی مصاور است نتیجه محاوره باشد</p>
--	---

کہ صراحتش برصاوری کنیم (اُردو) پریشان - سرکہ ز فکر سرہ سامان افتد (اُردو) پریشان
 ویکو افزول - ہونا۔ پریشان واقع ہونا۔

پریشان اختلاطی | استعمال - بہار - پریشان برآمدن | استعمال - صاحب

ذکر (پریشان اختلاط) کردہ از معنی ساکت - آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض
 صاحب اند نقل نگار بہار مولف عرض کند کہ بحالت پریشانی بیرون آمدن است۔

کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کہ محبت (فقیر و بلوی سے) شاید برفتن خویش گرفتار
 و اختلاط او پریشان باشد و از بہین است

پریشان اختلاطی) زیادت یابی مصدری (اُردو) حالت پریشانی میں بہار آنا۔ پریشان آنا
 بمعنی آشنائی کہ مستقل نباشد و دوران پریشانی

پریشان بستن و ستار | استعمال - درست
 نماید (صائب سے) این پریشان اختلاطیہا بستہ نہ شدن و ستار بلکہ پریشانیست بمعنی تحقیق
 کل بیگانگی است (آشنائی خود نہ نا آشنا است مولف عرض کند کہ موافق قیاس

می بایدت (اُردو) پریشان محبت - وہ است (ظہوری سے) کاکل از ہر جا سرے
 اختلاط جس میں اطمینان نہ ہو۔

پریشان افتادون | استعمال - بہ معنی - بستن و ستار نیست (اُردو) پکڑی پریشان

پریشان بودن و پریشان واقع شدن مولف کے ساتھ باند ہا جانا۔

عرض کند کہ موافق قیاس است (ظہوری سے) **پریشان بولون** | استعمال - صاحب

جمع آن دل کہ ز آغاز پریشان افتد (سرہ آن آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف

(۱۷۶۳۸)

<p>عرض کند که بحالت پریشانی بود است - و شخص جو سرا سیمه اور مضطرب ہو۔</p>	<p>عرض کند کہ بحالت پریشانی بود است۔</p>
<p>(آذرای اسفرائینی سے) اگر رسیدی بہ خم طرہ پریشان خاطر استعمال بہ ہار ذکر این بذیل پریشان</p>	<p>(آذرای اسفرائینی سے) اگر رسیدی بہ خم طرہ</p>
<p>اور دست مرا پڑکی چنین خاطر مجموع پریشان کرده از معنی ساکت و صاحب اتند نقل نگارن</p>	<p>اور دست مرا پڑکی چنین خاطر مجموع پریشان</p>
<p>بودی پڑ (آردو) پریشان رہنا پریشان ہوا مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است</p>	<p>بودی پڑ (آردو) پریشان رہنا پریشان ہوا مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است</p>
<p>پریشان جلوہ اصطلاح بہ ہار بذیل بمعنی کسی کہ دل او پریشان است۔ مراد و</p>	<p>پریشان جلوہ اصطلاح بہ ہار بذیل بمعنی کسی کہ دل او پریشان است۔ مراد و</p>
<p>پریشان ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف (پریشان حال) کہ بجایش گذشتہ مرافق قیاس</p>	<p>پریشان ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف (پریشان حال) کہ بجایش گذشتہ مرافق قیاس</p>
<p>عرض کند کہ قلب اصافت جلوہ پریشان باشند (صائب سے) برق آفت در کین خرم جمعیت</p>	<p>عرض کند کہ قلب اصافت جلوہ پریشان باشند (صائب سے) برق آفت در کین خرم جمعیت</p>
<p>بمعنی جلوہ کہ پریشانی دارد (بیدل سے) پریشان است پڑ تا پریشان خاطر م پریشان نیم پڑ</p>	<p>بمعنی جلوہ کہ پریشانی دارد (بیدل سے) پریشان است پڑ تا پریشان خاطر م پریشان نیم پڑ</p>
<p>مجلس پریشان جلوہ است از حسن ہر جائی پڑ (آردو) پریشان خاطر کہہ سکتے ہین۔ ویکھو</p>	<p>مجلس پریشان جلوہ است از حسن ہر جائی پڑ (آردو) پریشان خاطر کہہ سکتے ہین۔ ویکھو</p>
<p>شکستنی کو کہ پروازی دہد آئینہ مارا پڑ (آردو) پریشان حال۔</p>	<p>شکستنی کو کہ پروازی دہد آئینہ مارا پڑ (آردو) پریشان حال۔</p>
<p>جلوہ پریشان بقاعدہ فارسی کہہ سکتے ہین یعنی (الف) پریشان خرام اصطلاح۔</p>	<p>جلوہ پریشان بقاعدہ فارسی کہہ سکتے ہین یعنی (الف) پریشان خرام اصطلاح۔</p>
<p>وہ جلوہ جو پریشان ہو۔ (ب) پریشان خرامیدن بہار ذکر (الف)</p>	<p>وہ جلوہ جو پریشان ہو۔ (ب) پریشان خرامیدن بہار ذکر (الف)</p>
<p>پریشان حال استعمال۔ صاحب اتند بذیل (پریشان) کردہ از معنی ساکت و صاحب</p>	<p>پریشان حال استعمال۔ صاحب اتند بذیل (پریشان) کردہ از معنی ساکت و صاحب</p>
<p>بجو الہ فرہنگ فرنگ گوید کہ بمعنی سرا سیمہ مضطرب اتند نقلش بروا شتہ مولف عرض کند کہ</p>	<p>بجو الہ فرہنگ فرنگ گوید کہ بمعنی سرا سیمہ مضطرب اتند نقلش بروا شتہ مولف عرض کند کہ</p>
<p>مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است (الف) اسم فاعل ترکیبی اسبت بمعنی کسی کہ</p>	<p>مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است (الف) اسم فاعل ترکیبی اسبت بمعنی کسی کہ</p>
<p>مراد از کسی کہ حال او سرا سیمہ باشد پریشان خرام او پریشان است یعنی بہ پریشانی می خرام</p>	<p>مراد از کسی کہ حال او سرا سیمہ باشد پریشان خرام او پریشان است یعنی بہ پریشانی می خرام</p>
<p>بمعنی کسی کہ حالت پریشان دارد (آردو) پریشان صاحب آصفی ذکر (ب) کردہ از معنی ساکت</p>	<p>بمعنی کسی کہ حالت پریشان دارد (آردو) پریشان صاحب آصفی ذکر (ب) کردہ از معنی ساکت</p>

پیشانی و آشتن استعمال - صاحب
 موقوف عرض کند که به پیشانی خرامیدن و بنام زو عشو و براه رفتن باشند (صائب ه) آشتنی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف
 گردیده است همچو قدم گاه خضر سبز بر روی زمین عرض کند که بمعنی پیشانی کردن است - موافق
 از سر و پیشانی خرام ماؤ (اُر دو) (الف) قیاس (صائب ه) از اقبال جنون خورشید
 پیشانی خرام اس شخص کو بقاعده فارسی کہ رونی و رفظ دارم کہ مغز صبح را و او پیشانی
 سکتے ہیں جو پیشانی کے ساتھ خرام ناز کرے جوش سودا ایش (اُر دو) پیشانی رکنا
 (ب) پیشانی کے ساتھ خرام کرنا - پیشانی کرنا -

پیشانی خراج استعمال - بہار بیدیل استعمال - بہار بیدیل
 پیشانی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف پیشانی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف
 عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی
 کہ خراج او پیشانی باشد و از همین است (پیشانی) کہ و ماغ او پیشانی باشد و مطمئن نباشد (طالبا
 خراجی) زیادات یامی مصدری بمعنی پیشانی (املی ه) جنون عشق پیشانی و ماغ کرومراؤ
 در خراج (میرزا رضی و افش ه) میروی و آشتنی چنانکہ بوی گل از بوی او نمیدانم کہ از همین
 گشتان عشقین و خون کن در جگر پو جمع کن دل است (پیشانی و ماغ کردن کسی را) بمعنی
 از پیشانی خراجی مرگان من پو (اُر دو) پیشانی کردنش (اُر دو) پیشانی و ماغ -
 پیشانی خراج و شخص جس کا خراج پیشانی ہو بقاعده فارسی وہ شخص جس کا و ماغ پیشانی
 اسم فاعل ترکیبی - ہو اور مطمئن نہ ہو -

پریشانی رای

استعمال بهار یذکر
این بذیل پریشانی کرده از معنی ساکت موصوف
عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی که

پرده دل زلف پریشانی قیمی هست پ (ارو) ^{لغت}
پریشانی رقم بقاعده فارسی و شخص جس کی تحریر
عین پریشانی ہو۔

پریشانی روزگار

رای او پریشانی و صاحب الرای نباشد و از
ہمین است (پریشانی رانی) بزیاوت یا سے
مصدری بمعنی پریشانی رای (طالب آملی سے)

استعمال بهار یذکر
این بذیل پریشانی کرده از معنی ساکت مولف
عرض کند کہ کسی کہ پریشانی باشد و دلیل و نہایتش

گاہ سپانہ کشی گاہ عزائم خوانی پو امی عنان گیر
ہوس این چہ پریشانی رانی است پ (ارو) ^{آشفنگی}
پریشانی را سے بقاعده فارسی اس شخص کو

بہ پریشانی بگذرد (بیدل سے) پریشانی روزگار
را دوست میدارد پ و سز و گرزلف
سازد از دم تعویذ بازوئی پ (ارو) پریشانی

کہہ سکتے ہیں جس کی را سے پریشانی ہو اور اسی سے
ہے (را سے کی پریشانی) (پریشانی رانی) ^{آشفنگی}
پریشانی را سے) موت۔

روزگار بقاعده فارسی اس شخص کو کہہ سکتے ہیں
چو و نرات پریشانی رہے۔
پریشانی ساختن استعمال به صاحب

پریشانی ساختن

پریشانی رقم

استعمال بهار یذکر این
بذیل پریشانی کرده از معنی ساکت مولف
عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی

اصغہانی سے) کلاہ از سرنگن تا طرہ مشکین فرو
ریزد پ و پریشانی ساز کاکل را مشک چین فرو
آزرا کہ زحرفش نتوان سریدر آورو پ و در

ریزد پ (ظہوری سے) کند قادر اندازان ندارد

کند قادر اندازان ندارد

<p>سفر ایک سلسلہ میں نہو۔</p>	<p>حین گیرائی و شود گرج جمع صد کا کل پریشان نم نیما</p>
<p>پریشان سپر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پ (ارو) پریشان کرنا۔</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سخن استعمال بہار ذکر این بذیل</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>
<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>	<p>پریشان سفر استعمال بہار بذیل پریشان</p>

(۳) پریشان شدن مخبر اذیل پریشان کند کہ بمعنی پریشان کا کل اسم فاعل ترکیبی است
 کردہ مؤلف گوید کہ ہمان پریشان شد و کنایہ باشد از معشوق (ظہوری سے) پریشان
 است کہ بجائیش گذشت و در اینجا اضافت طرکان از دانہ خال پریشان مرد مک در دام
 آن بسوی حکم و دفتر و معرست و بس بمعنی دارندہ (اردو) پریشان طرہ بقاعدہ فارسی
 حقیقی صاحب آصفی بردا گوید کہ کنایہ باشد کہ سکتے ہیں۔ وہ شخص جس کی کا کل پریشان ہو
 از بیجا نوشتہ شدن حکم و بی ربط بودن آن کنایہ ہے معشوق سے۔ مذکر۔
 و صاحب بحر ہم ذکر (۱) یہ ہمیں معنی کردہ و پریشان کار استعمال بہار ذکر این بذیل
 یعنی پریشان گشتن مرادش (اشرف سے) پریشان کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض
 کا کلتش در جلوہ آمد زلف چون کاری ساخت کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کہ کا پریشان
 ہو حکم قتل من پریشان گشتہ بود از سر نوشتہ کند۔ (میر خسرو سے) زرد من دلت ہم بسوی
 (بیدل سے) راز دل گل می کند چون غنچہ از رحمت میکشد لیکن بزربی سامانی نجت پریشان کار
 با و نفس ہو بیدل از شیرازہ این دفتر پریشان می ترسم (اردو) پریشان کار بقاعدہ
 می شود (سند) (۳) پریشان شدن گذشت فارسی اس شخص کو کہ سکتے ہیں جس کے کاموں
 (اردو) (۱) پریشان حکم دیا جانا (۲) دفتر میں پریشانی ہو۔
 پریشان اور پرانندہ ہونا (۳) مخبر پریشان ہونا پریشان کا کل استعمال بہار ذکر این
 پریشان طرہ استعمال بہار بذیل پریشان کردہ از معنی ساکت صاحب انند
 ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض نقل نگارش مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل

ترکیبی است بمعنی کسی که کامل پریشان باشد مردی که بر خاطر پادشاهان غمی بپریشان کند خاطر عامی

پریشان طره و کنایه از معشوق (ار و و) پریشان (ار و و) پریشان ایر پرانگنده کرنا -

کامل بقاعده فارسی معشوق کو که سکتے ہیں جس کی پریشان کروں سیم و زر را مصدر اصطلاحی

کامل پریشان رہتی ہے - مذکر - بقول بجز داد و دہش و ریزش سیم و زر مؤلف

پریشان کده اصطلاح - بہار گوید کہ از عالم عرض کند کہ موافق قیاس است و از ریزش

می کده و شکستہ نیست کہ بقلب اضافت باشد بلکہ مقصود صاحب بجز جزین نباشد کہ ریزش و نشاء

بہ تقدیم صفت بر موصوف است امی خانہ پریشان بر سر مخاطب (ار و و) داد و دہش کرنا سیم

و خراب (اسیر) در پریشان کده یاس بوزر کا تیار کرنا -

فیض رسا و سایہ بیدخوش آیندہ شمالی دارد بپریشان کرو اصطلاح - بہار ذکر این

مؤلف عرض کند کہ بمعنی پریشان مقام قلب بذیل پریشان کردہ و سندی از میرزا رضی در

اضافت توصیفی است (ار و و) مقام پریشان آورده صاحب اند نقل نگارش مؤلف عرض

یعنی مقام خراب - مذکر - یعنی گری ہوئی عمارت کند کہ بخمال مانظر بہ سندر دانش گرد بہ کاف

پریشان کروں استعمال - صاحب آصفی فارسی فتح آن امر حاضر گردیدن

ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند بمعنی گردش کردن است و (پریشان گرد)

کہ مرادف پریشان ساختن بمعنی پرانگندہ کردن بمعنی روش گشندہ بہ پریشانی (ب) در

و اضافت این می شود و بسوس چیز با چنانکہ بیابان سیم تنہائی گجا دار سیم ما بگو گرد باد آنجا از

کردن خاطر و دل و غیر ذلک (سعدی) یا در ان پریشان گرد ما ست ب (ار و و)

پریشان پهرنے والا -

پریشانی و پریشان حال گریه کنان (میرزا)

پریشان گردانیدن استعمال - صاحب

محمد زمان راسخ (جنون محمودیہ ویرانہ چند)

آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

پریشان گریه دیوانہ چند (ارو) پریشان

عرض کند کہ بمعنی حقیقی پریشان کردن است

رونے والا -

(حسن غزنوی) اگر کجی بدست آرد فراموش کرد

پریشان گشتن استعمال - بہار ندیل

چون پروین پرخشش چون بنات التمش گردا

پریشان ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

پریشانش (ارو) پریشان کرنا -

عرض کند کہ بمعنی پریشان شدن است و مرد

پریشان گردیدن استعمال - صاحب

پریشان گردیدن چنانکہ پریشان گشتن حکم و پریشان

آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

گشتن دستار و پریشان گشتن کسی (محمد سعید)

عرض کند کہ بمعنی پریشان شدن است (شمسی اشرف)

اکاکش در جلوہ آمد زلف چون

بخشی (کاکلت چند بگردہ تابان گردود)

کاری ساخت بہ حکم قتل من پریشان گشته بود

بسر خود گذارش کہ پریشان گردود (ظہوری)

از سر نوشت (صائب) کہ یک گل انجمن

(ہمت بچارو کہ نگر دید پریشان جمع آمدہ)

روزگار بر سر زد کہ ہم چون پریشان گشت

در کام وزیر بان متمسی چند (ارو) پریشان

دستارش (ارو) پریشان ہونا - دیکھو

پریشان گریہ اصطلاح - بہار ذکر این

پریشان شدن و گردیدن -

بذیل پریشان کرده از معنی ساکت مؤلف

پریشان گفتگو استعمال - بہار ذکر این

عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی گریہ

بذیل پریشان کرده از معنی ساکت و صاحبانند

<p>نقل نثارش مؤلف عرض کند که اسم فاعل پیشانی (عرفی سه) من پریشان گوی سبب و اندیش و سودا است بمعنی کسی که سخن او پریشان باشد و گفتگو به پرزه دوست بچو من بسودا نامم و مانند من سودا می پریشانی کند مرادف (پریشان سخن) که گذشت من بچو (ارو) و دیکو پریشان سخن -</p>	<p>صائب سه پریشان گفتگوی که خط تسلیم سپید پریشان ماندن استعمال - صاحب آصفی بهیل تا از رگ گردن طنابش در گلو باشد بچو ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که بحالت پریشانی بودن است (قاسمی گونا با دیکو پریشان سخن -</p>
<p>پریشان گفتن استعمال - صاحب آصفی سه بدوران او کس پریشان نماند بچو پریشان سخن ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند زلف خوبان نماند بچو (ارو) پریشان رهنما -</p>	<p>که گنایه از پریشانی گفتگو کسی است - دیکو بیخ - پریشان سخن استعمال - بمعنی پریشان دماغ است (تأثیر اصغفانی سه) برفش داشتم عرض تمنا داشته این بر پریشان شدن گذشت که بهار بدیل و از دهرت بچو پریشان آنقدر گفتم که مطلب پریشان نقلش کرده مؤلف عرض کند که موافق از میان گم شد بچو (ارو) پریشان گفتگو کرنا قیاس است (ارو) پریشان دماغ - و شخص پریشان سخن هونما -</p>
<p>پریشان گو استعمال - بقول بحر آنکه سخنان پریشان مو استعمال - بهار ذکر این بدیل بی معنی گوید - بهار بدیل پریشان ذکر این کرده پریشان کرده از معنی ساکت و صاحب اندر فیدیه</p>	<p>از معنی ساکت مؤلف عرض کند که اسم فاعل این (پریشان موی) را قائم کرده مؤلف عرض ترکیبی است و مرادف پریشان سخن و پریشان گفتگو کند که اسم فاعل ترکیبی است از قبیل پریشان کمال</p>

گذشت (اردو) پریشان ہو کہہ سکتے ہیں اور پریشان نظری قابل دیدار تونیت ہے (اردو) وہ شخص جس کے ہال پریشان ہوں۔

پریشان نظر اس شخص کو کہہ سکتے ہیں جو نگہ نہ جھاگے

پریشان نظر استعمال - بہار ذکر این بدلی اور پریشان نگاہ ہو۔

پریشان کردہ از معنی ساکت و صاحب اند پریشان منغمہ استعمال - بہار ذکر این کردہ

نقل نگارش - مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل از معنی ساکت و صاحب اند نقل نگارش -

ترکیبی است مراد از کسی کہ نالہ ہای پریشان مؤلف عرض کند کہ کسی کہ منغمہ او پریشان

کند (میرزا معر فطرت سے) جنون گوش شہرت باشد موافق قیاس است از قبیل پریشان سخن

شد بدین چون کشم پارا پریشان نالہ عشقم (اردو) پریشان منغمہ اس شخص کو کہہ سکتے ہیں

خبر کن کوہ و صحرا را کہ (اردو) پریشان نالہ جو پریشانی کے ساتھ منغمہ کرے۔

بقاعدہ فارسی اس شخص کو کہتے ہیں جو پریشان منغمہ اصطلاح - بہار ذکر این

پریشانی سے نالہ و فغان کرے اور جس کا گوید کہ معروف و اند نقل بردارش مؤلف

نالہ پریشان ہو۔

پریشان نظر استعمال - بہار ذکر این کردہ مستقل نباشد معنی متلون اسم فاعل ترکیبی است

از معنی ساکت و گوید کہ مراد پریشان نگاہ (صائب سے) بچہ تقصیر جو آئینہ روشن یارب

مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است کہ تشبہ مشق پریشان نفسا نم کردند ہے (اردو)

و مراد از کسی کہ نظر بہ پریشانی کند (صائب متلون - یعنی وہ شخص جس کی طبیعت میں استقلال

سے) خوب کردی کہ رخ از آئینہ پنهان کرد نہو - بقاعدہ فارسی پریشان منغمہ بھی کہہ سکتے ہیں

<p>پیشانی نگاه استعمال بهار ذکر این کرد این همان سدا اردی آورده که پیشانی</p>	<p>پیشانی نگاه استعمال بهار ذکر این کرد</p>
<p>از معنی ساکت و صاحب اند نقل نگارشش نوشتن گذشت صاحب بحر در معنی دو مفعول</p>	<p>از معنی ساکت و صاحب اند نقل نگارشش</p>
<p>مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است خان آرزو در چراغ هدایت ذکر معنی دو م کرده</p>	<p>مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است</p>
<p>و موافق قیاس و مرادف پیشانی نظر که گذشت مؤلف عرض کند که حاصل بالمصدر (پیشانی</p>	<p>و موافق قیاس و مرادف پیشانی نظر که گذشت</p>
<p>(صائب س) فریب چشم پیشانی نگاه او مجورید نوشتن) است یعنی اول و معنی دو م هیچ و ضلالت</p>	<p>(صائب س) فریب چشم پیشانی نگاه او مجورید</p>
<p>که در دور روز هزار آشا گرفت و گذاشت مجاوره و طبع آزمایی همه محققین هند ترا در</p>	<p>که در دور روز هزار آشا گرفت و گذاشت</p>
<p>که (ارو و) دیکو پیشانی نظر - (۱) پیشانی نگاری - حاصل بالمصدر (۲)</p>	<p>که (ارو و) دیکو پیشانی نظر -</p>
<p>پیشانی نوشتن استعمال - صاحب آمعنی نا قابل ترجمه -</p>	<p>پیشانی نوشتن استعمال - صاحب آمعنی</p>
<p>می فرماید که معنی بی ربط نوشتن است مؤلف پیشانی لقبول بهار و اند معروف و</p>	<p>می فرماید که معنی بی ربط نوشتن است مؤلف</p>
<p>عرض کند که از قبیل پیشانی گفتن (لا ادر می) فرماید که بالفاظ کشیدن مستقل مؤلف عرض</p>	<p>عرض کند که از قبیل پیشانی گفتن (لا ادر می)</p>
<p>نوشته هیچکس چو من اوصاف زلف تو که جمعی کند که بای مصدری بر لفظ پیشانی زیاده</p>	<p>نوشته هیچکس چو من اوصاف زلف تو که جمعی</p>
<p>نوشته اند و پیشانی نوشته اند (ارو و) کرده اند برای معنی مصدری یعنی اضطراب</p>	<p>نوشته اند و پیشانی نوشته اند (ارو و)</p>
<p>پیشانی لکھنا - پیشانی نگاری کرنا - و پر آنگدی و اسم مصدر و حاصل بالمصدر</p>	<p>پیشانی لکھنا - پیشانی نگاری کرنا -</p>
<p>پیشانی نویسی اصطلاح - بهار گوید که (۱) پیشانی نیدن است که می آید و استعمال این با</p>	<p>پیشانی نویسی اصطلاح - بهار گوید که (۱)</p>
<p>بعضی بی ربط نوشتن و (۲) با اصطلاح پیشانی مصادر شده و در طبقات عرض کنیم هیچ</p>	<p>بعضی بی ربط نوشتن و (۲) با اصطلاح پیشانی</p>
<p>متاخر تر زیست خاص در نوشتن انسان و آن تخصیص بالمصدر کشیدن نیست (ارو و)</p>	<p>متاخر تر زیست خاص در نوشتن انسان و آن</p>
<p>بسیار دقیق است و مدح است نه قدح و بسند پیشانی لقبول آصفیه - فارسی - اسم مؤنث</p>	<p>بسیار دقیق است و مدح است نه قدح و بسند</p>

<p>پیشانی شدن و بخود شدن فرماید که کامل التصریف است و مضارع این (پیشاند) صاحب مؤلف</p>	<p>اضطراب انتشار پرگندگی سرگردانی فکر مندی تردد بصیبت پیبت -</p>
<p>این را مرادف پیشین به معنایش گفته مؤلف</p>	<p>پیشانی برون مصدر اصطلاحی -</p>
<p>عرض کند که حقیقت این مصدر متعدی است و پیشین لازم و اسم مصدر این پیشانی و حال</p>	<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که معنی پیشانی کشیدن است و مبتدا</p>
<p>با مصدرش (پیشانی) باشد ولیکن در محاوره استعمال این معنی لازم هم شده باشد که معنی دوم</p>	<p>پیشانی شدن (فغانی شیرازی) خوابت بروز چهره پیشانی خمار یک دار و لب نشاند</p>
<p>لیکن سزا استعمال این معنی دوش از نظر صاحب مؤلف است</p>	<p>پیشانی و اشتن استعمال - صاحب دندان چومی کنی یک (ارو) پیشانی من بنگار</p>
<p>مؤلف بر معنی اول قانع - (ارو) (۱) بد حال و پیشانی است (شمس کرنا - ۲) پیشانی هونا -</p>	<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که معنی پیشانی بودن است (شمس کرنا - ۲) پیشانی هونا -</p>
<p>پیشانی رنجین مصدر اصطلاحی - معنی ظاهر شدن پیشانی است (ظهوری) کی گذارد</p>	<p>شهرستانی (۳) نمی دانم چرا گردون بکام من نمی گردد که اگر عیلم پیشانی است زلف یار</p>
<p>مجموع از برای هیچ جمع کوزین پیشانی که از زلف پیشان تو رنجت یک مؤلف عرض کند که موافق</p>	<p>هم دارد یک (ارو) پیشانی هونا - حالت پیشانی من هونا -</p>
<p>پیشانی قیاس است (ارو) پیشانی ظاهر هونا - (۱) بد حال و بخود و پیشان گردانیدن و (۲) پیشانی گردان مصدر اصطلاحی - صاحب</p>	<p>پیشانی شدن بقول بحر بفتح اول و یای مخرج (۱) بد حال و بخود و پیشان گردانیدن و (۲) پیشانی گردان مصدر اصطلاحی - صاحب</p>

(۳۷۸۱)

اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض **فرنگ شب پیش از شب گذشتہ مؤلف عرض**
 کند کہ بمعنی پریشان شدن است (عربی) نمی دزد کند کہ حقیقت و ماخذ این پریروز نیان کرده ایم
 از جهان باد بر دلہ ہرگز کہ زلف شاہ طبعم کند پریشانی (اردو) شب پیوستہ یوتث۔

پریشان (اردو) پریشان ہونا۔
پریشانی بقول برہان و سروری و مؤید معنی پریشان
 پریشانی کشیدن استعمال۔ صاحب آصفی ذکر کند و پرانگندہ سازد (حکیم سنائی) مرد بد دل

این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ بتلاک خیانت اندیشد کہ راز خود پیش خلق بپریشانی (ایر)
 پریشانی شدن است۔ بہار بنیل پریشان اشارہ (عربی) تاکہ دینار پریشد برزان باد قرآن
 این کرده (صائب) این پریشانی دل از فکر پریشانی با و برسیم و سمن خائہ تو مشک پریش پریش
 می کشد و قطرہ ماخویش را گرج جمع سازد گو ہر است کہ عرض کند کہ ہمہ محققین بالا این را بدین معنی اسم جاب
 (اردو) پریشانی میں مبتلا ہونا۔ پریشان ہونا۔ دانستہ اند و نمیدانند کہ پریشد بمعنی پریشان شدن

پریشانی گرفتن مصدر اصطلاحی۔ صاحب و کردن مصدریست کہ می آید و این مضارع آن است

اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض و در خور آن نبود کہ بیانش کند حقیقت معانی برصدا
 کند کہ بمعنی پریشان شدن و مبتلای پریشانی گردید بیان کنیم حقیقت ماخذ ہم (اردو) پریشان
 است (مجرب سلیقانی) ربو و چشم من از لعل تو کرے۔ پریشان ہووے۔

گہر ریزی کہ گرفت زلف تو از کار من پریشانی
پریشیم بقول اند بخواہ فرنگ و فرنگ بمعنی اتریم

(اردو) پریشان ہونا۔ مبتلای پریشانی ہونا۔ صاحب مؤید ہم این را آورده مؤلف عرض
پریشی شب اصطلاح۔ بقول اند بخواہ فرنگ کند کہ الف حذف شد و موخہ بدل شد بہ بای ہند

<p>چنانکه تب و تب اگرچه موافق قیاس است ولیکن پیشانی سند استعمال می باشیم که معاصرین عجم و محققین اهل زبان ازین ساکت اند (ارو) و دیکو ابریشیم -</p>	<p>زترین پد هم او ذکر (ب) هم کرده معنی سهر زبان برهان و هم او ذکر (ج) بعضی پریشان شده و بر داده می کند (شیخ سعدی) پرشیده عقل و</p>
<p>پریشان بقول برهان و سروری و اند بر وزن پرگنده هوش پد ز قول نصیحت گر آگنده گوش پد</p>	<p>پریشان صاحب بحر نسبت (ب) می فرماید که بعضی پریشانند</p>
<p>کشدن مخفف پریشان یعنی افشاندن و پریشان کردن مؤلف عرض کند که موافق قیاس است</p>	<p>کشدن مخفف پریشان یعنی افشاندن و پریشان کردن مؤلف عرض کند که موافق قیاس است</p>
<p>اگرچه استعمال این از نظر مانگدشت ولیکن باعتبار سروری که محقق اهل زبانست این را تسلیم کنیم</p>	<p>اگرچه استعمال این از نظر مانگدشت ولیکن باعتبار سروری که محقق اهل زبانست این را تسلیم کنیم</p>
<p>(ارو) و دیکو پریشان به اس کا مخفف است بقاعده خودیای معروف و علامت مصدر دان</p>	<p>(الف) پرشید (الف) بقول برهان ماضی</p>
<p>با او مرکب کرده مصدری وضع کردند که اصلی دیدن (۱) یعنی بد حال و</p>	<p>(ب) پرشیدن (ب) و (ب) بولش بر وزن با او مرکب کرده مصدری وضع کردند که اصلی</p>
<p>است از نیکه اسم این مصدر مال فارسی زبان پریشان گردانیدن و (۲) بی خود گشتن و (ج) است</p>	<p>(ج) پرشیده (ج) دیدن (۱) یعنی بد حال و است از نیکه اسم این مصدر مال فارسی زبان</p>
<p>پریشان گردانیدن و (۲) بی خود گشتن و (ج) است معنی حقیقی این پریشان و پرگنده شدن</p>	<p>پریشان گردانیدن و (۲) بی خود گشتن و (ج) است معنی حقیقی این پریشان و پرگنده شدن</p>
<p>بقولش یعنی پریشان شده و بر باد داده و متفرق که لازم است محاوره فارسی استعمال این یعنی</p>	<p>بقولش یعنی پریشان شده و بر باد داده و متفرق که لازم است محاوره فارسی استعمال این یعنی</p>
<p>ساخته صاحب سروری بذکر الف گوید که مراد متعدی هم کرد و این مجاز باشد و (الف) ماضی</p>	<p>ساخته صاحب سروری بذکر الف گوید که مراد متعدی هم کرد و این مجاز باشد و (الف) ماضی</p>
<p>پریشید که بجایش گذشت (حکیم فرضی) بر مطلق و (ج) اسم مفعول این است که بعضی</p>	<p>پریشید که بجایش گذشت (حکیم فرضی) بر مطلق و (ج) اسم مفعول این است که بعضی</p>
<p>آید از نیمه وزان دوزلف پد بنفشه پریشید بر محققین آن را اسم جامد فهمیده اند و تاسع</p>	<p>آید از نیمه وزان دوزلف پد بنفشه پریشید بر محققین آن را اسم جامد فهمیده اند و تاسع</p>

<p>بند کنند یا بجای مقید کنند و (۲) مبتلا شدن به اشیا باشد چنانکه پریشان کردن گوهر و دیگری بر طبیعت انسان چنانکه پریشان کردن طبیعت است و این شامل باشد برای هر دو (ا و ب) الف بقول برهان (۱) کسی که جن با ویار شده باشد و (ب) کا ماضی مطلق (ب) (۱) پریشان کرنا (۲) او از معیبات خردید و از ماضی مستقبل گوید پریشان هونا (ج) ب کا اسم مفعول -</p>	<p>بند کنند یا بجای مقید کنند و (۲) مبتلا شدن به اشیا باشد چنانکه پریشان کردن گوهر و دیگری بر طبیعت انسان چنانکه پریشان کردن طبیعت است و این شامل باشد برای هر دو (ا و ب) الف بقول برهان (۱) کسی که جن با ویار شده باشد و (ب) کا ماضی مطلق (ب) (۱) پریشان کرنا (۲) او از معیبات خردید و از ماضی مستقبل گوید پریشان هونا (ج) ب کا اسم مفعول -</p>
<p>سری طلعت اصطلاح بقول بهار و اند بگذرانی و از و پرسی گوید و اگر خواب دیده باشی معروف مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی و فراموشش کرده باشی و از پرسی جواب گوید است معنی طلعت همچون پرسی دارنده کنایه از و تعبیر نماید و از احوال غائب هم خبر دهد که عبرتی</p>	<p>سری طلعت اصطلاح بقول بهار و اند بگذرانی و از و پرسی گوید و اگر خواب دیده باشی معروف مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی و فراموشش کرده باشی و از پرسی جواب گوید است معنی طلعت همچون پرسی دارنده کنایه از و تعبیر نماید و از احوال غائب هم خبر دهد که عبرتی</p>
<p>یار (صائب) آئینه شو وصال پرسی طلعتان او را کاهن خوانند (رودکی سمرقندی ۵) آهن طلب یا اول بروب خانه دیگر میجان طلب ۴ - بلرز همچون پرسی گرفته زیاد پد پد و کند چو پرسی (ا و ب) پرسی طلعت یثباده فارسی معشوق کو عزیزب افسون ۴ صاحب سحر نسبت (ب) گوید کله سکنه بین مذکر -</p>	<p>یار (صائب) آئینه شو وصال پرسی طلعتان او را کاهن خوانند (رودکی سمرقندی ۵) آهن طلب یا اول بروب خانه دیگر میجان طلب ۴ - بلرز همچون پرسی گرفته زیاد پد پد و کند چو پرسی (ا و ب) پرسی طلعت یثباده فارسی معشوق کو عزیزب افسون ۴ صاحب سحر نسبت (ب) گوید کله سکنه بین مذکر -</p>
<p>(الف) پرسی گرفتن مصدر اصطلاحی صاحب باشد صاحب جهانگیری در لطافات ذکر (ب) اگر (ب) پرسی گرفته آصفی ذکر (الف) کرده در تعریف با برهان مشفق و صاحب جامع بر ترجمه</p>	<p>(الف) پرسی گرفتن مصدر اصطلاحی صاحب باشد صاحب جهانگیری در لطافات ذکر (ب) اگر (ب) پرسی گرفته آصفی ذکر (الف) کرده در تعریف با برهان مشفق و صاحب جامع بر ترجمه</p>
<p>از معنی ساکت مؤلف عرض کند که (۱) پرسی کاهن قانع خان آرزو در سراج نسبت (ب) سینه راقید کردن چنانکه گویند عالمان پرسی را در شیشه که مرادف همان پرسی دار و بقول بعضی کاهن است</p>	<p>از معنی ساکت مؤلف عرض کند که (۱) پرسی کاهن قانع خان آرزو در سراج نسبت (ب) سینه راقید کردن چنانکه گویند عالمان پرسی را در شیشه که مرادف همان پرسی دار و بقول بعضی کاهن است</p>

عرض کنندگہ (الف) مصدر است و (ب) کرنا (۲) سایہ جن و پری میں مبتلا ہونا (ب)
 اسم مفعول الف بہرہ و معنی یعنی کسے کہ پری (۱) وہ شخص جو جن و پری کو زور و عمل سے
 را گرفتہ یعنی عامل و کاہن و کسے کہ جن و گرفتار کرے۔ عامل (۲) آسیب زدہ
 پری اور اگر گرفتہ یعنی آسیب زدہ جن و پری یعنی وہ شخص جس کو جن اور پری کا تیا
 (اردو) الف (۱) جن و پری کو مقید ہوا ہو۔

سریان بقول اللہ جو الہ فرہنگ فرنگ بالفتح و کسر ای جملہ پوست شتررا گویند
 عرض کنند کہ معاصرین عجم بزبان نذرند و دیگر محققین ازین ساکت اگر سند استعمال بیت
 آید تو اسیم قیاس کرد کہ اسم جاہد فارسی زبان است (اردو) اونٹ کی کھال۔ یونٹ۔

سریسہ اصطلاح۔ بقول موارد (بذیل برہنہ) پرندہ ایست وہای ہوز آخرہ برای نسبت
 بہ بای فارسی و رای جملہ و تھانی و لون وہای پس معنی لفظی این فسوب بہ پرندہ و کنا یہ از
 ہوز بمعنی علامتی است کہ برکنارہ زراعت برای سامانی کہ برای پرانیدن و رمانیدن طیور بر
 رمانیدن طیور سازند (خلاق المعانی) کنار زراعت ہیا سازند (اردو) وہ ساہا
 اگر نسبت اندر چمن یا پرینہ یا چو از اغ را می ہند یا وہ جھنڈیان جو زراعت سے پرندوں کو
 بر شگوفہ و مولف عرض کنند کہ پرین بہ معنی اڑانے کے لئے ہیا کرتے ہیں۔

سریور بقول رہنما جو الہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار مکانی کہ داخل آن مکانات
 متعدد برای حکومت می باشد مولف عرض کنند کہ ہیچ برنگشود کہ اصل این مال کہ ام زبان
 است و درین شک نیست کہ مقرر س و متصرف فارسیان معاصر باشند و اسم جاہد فارسی جدید

دانیم (ارو) وه بڑا مکان جس میں متعدد سکونتی مکانات ہون۔ مذکر۔

پریوش اصطلاح۔ بقول بہار و انند (پریون) ابوحدہ صراحت ماخذ کردہ ایم و این

مؤلف عرض کند کہ معنی لفظی این مثل پری مبتدل آنت و اشارہ این ہمدرا انجا موجود
وگنا میباشد از معشوق۔ معاصرین عجم بزبان دارند (ارو) ویکھو بریون۔

بای فارسی بازاری ہون

(حافظ) دانم کہ بگذر دز سر جرم من کہ او

گر چہ پریوش است و لیکن فرشتہ خوش است (ارو) پریوش بقول انند و مؤید بالفتح و سکون زای مجھ
پریوش پری جمال بقاعدہ فارسی معشوق کو کہہ (۱) امر است از پنچتن و (۲) بمعنی چرک و ریم
و (۳) گل کہنہ و نرم و (۴) بمعنی کہنہ و مندرک
سکتے ہین۔ مذکر۔

پریون بقول بہار و ناصر و جامع بر وزن و (۵) زمین پست و بلند کوہ کتل و بضم اول (۶)

افیون علقی باشد باخارش کہ آن را برف ریزہ ہا کہ از شدت ہوای سرد مانند زرک
بھری جرب و بفارسی گرنیر گویند۔ صاحب مؤید از آسمان ریزد و (۷) چوبی زرد و رانیز گویند
گوید کہ در دک پورت را آورہ کند و درشت کہ بدان مدا و اکتد و از ابتازی و ج خواستند

مؤلف عرض کند کہ بمعنی اول امر حاضر است

گر داند و جوششی است باخارش کہ آن را داد
گویند۔ خان آرزو در سراج مذکر قول بہار
از پیدن کہ می آید نہ پنچتن و بمعنی دوم و سوم و
گوید کہ این غلط است لفظاً و معنی چر کہ بای تو
چہارم و پنجم و ششم اسم جاہد فارسی زبان و پنچم
است چنانکہ گذشت نہ گراست و نہ جرب بلکہ
بوجودہ بمعنی پنجم گذشت مبتدل این کہ اشارہ این

قربا و داد باشد **مؤلف** عرض کند کہ ما بر
در انجا کردہ ایم و تحقیقت معنی ہفتم بر او وی گذشت

<p>پختن و فرماید که کامل التصریف است و مضارع این بر آند مؤلف عرض کند که متعدی بیک مفعول این بر آید و بقاعده فارسی متعدی بد و مفعول همین بر آید بر آید در دست است یعنی اتمام سخت و پز کردن بواسطه غیر (۱۱) (۱۲)</p>	<p>و در سنسکرت این را تیج نام است عجیب نیست که فارسیان موخده را به بای فارسی بدل کردند چنانکه تب و تب و جیم را به زای معجمه چنانکه جوچه و چوزه (۱۱) چکانا امر حاضر پکا (۲۱) پیپ (۱۲) پرائی اور نرم می - مؤنث (۱۳) پرائی (۱۴) برف کے ٹکڑے نہ (۱۵) دیکھو اور (۱۶) پکوانا - پکانا کا متعدی به دو مفعول -</p>
<p>پزاختن بقول برهان و سراج بفتح اول بروز و جامع بر وزن کجاوه - واشی و کوره و گویند که در آن طرف سفالین و منشت و کچ و آسک پزند (امیر خسرو) زمین ویر با طاس سقائینه کرمجوی پکا ندر پراوه دیکه تھی می پز دیکلا با خان آه زو در سراج گوید که تحقیق آنست که این نقطه مرکب است از پز یعنی پشته و آوه یعنی داش و چون داش چتری بلند و پشته شکل می باشد بدان موصوم شده وی توان که آوه کلمه نسبت باشد که آفاده معنی تشبیه کند پس معنی ترکیبی آن کوه ضر و پشته مانند و نظیر این بقول بحر بر وزن رسانیدن</p>	<p>نباختن یعنی گذاختن باشد و فرماید که کبر اول هم آمده صاحبان جهانگیری و ناصری و سروری هم ذکر این کرده اند و صاحب بحر ذکر این کرده گوید که سالم التصریف است که غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیامده مؤلف عرض کند که این مبدل بزاختن است که بوخده به همین معنی گذشت چنانکه تب و تب و صراحت ماخذ هر زانجا کرده و متصرف در انراب نتیجه محاوره و لب و لجه محلی است (۱۷) دیکھو بزاختن - پز آید بقول بحر بر وزن رسانیدن</p>

که کلمه نسبت است چون بر سر کبابه پوشش و در هندوستان همین مشهور است **مؤلف**
 از چوبهای کوچکی سازند بدان موسوم شده و عرض کند که این لغت مرکب از نمایان است که هم
 بر سر و تقدیر به زای فارسی باید که باشد و آنچه مصدر پزیدان است بعضی بخت چنانکه بخت و
 به زای تازی لفظ هندی گویند خط است چه که و آوه کلمه نسبت چنانکه خان آرزو خیال کرده و
 و هندی زای تازی نیست و می تواند که از عالم لغتی این منسوب بخت و کنایه است که گذشت و
 توافق دوزبان باشد غایتش در فارسی پزوه دارد که اصل این پزوه باشد که اشاره آن به
 به رای تازی یا فارسی بود و در هندی چا و چه هم پزوه کرده ایم (الف ۹۹) و بکلیه پزوه -

پزوه بقول برهان بابای فارسی و نون قرشت بر وزن پزوه کن برهان نند و پزوه یعنی و اوان
 باشد که در مقابل گرفتن است و فرماید که پزوه یعنی پزوه و پزوه یعنی پزوه و پزوه صاعجان اند
 و چه انگیزی در لغات ذکر این کرده اند **مؤلف** عرض کند که مصدر تروک است و حال اور
 صحا و ره مستعمل نیست و به همین معنی به موثقه اول هم گذشت خبری است تا که آن مبدل این باشد
 چنانکه استپ و استب (الف ۹۹) وینا -

پزوه بقول برهان و ناصری و سروری و جامع بفتح اول و سکون ثانی و وال ابعده (۱)
 یعنی خون باشد که بهری دم گویند و بقول بعضی (۲) جان است که بهری روح خوانند **خان آرزو**
 در سراج گوید که معنی اصل حقیقی است و معنی دوم مجاز آن **مؤلف** عرض کند که ما این را اسم جان
 فارسی قییم و ایمیم که حالا بر زبان فارسیان بهر دو معنی تروک است (الف ۹۹) (۱) خون مذکر
 (۲) جان مؤنث -

پزدوغ بقول اند و مؤید بفتح و الضم و قبل بالکسر بدانچه رنگ آئینه و تیغ و امثال آن
 بز دایند و بتازیش مصفحه خوانند مؤلف عرض کند که اصل این (داغ بر) بود بر فتح موصده
 اسم فاعل ترکیبی یعنی برزده داغ و قلب آن برداغ و مبدلش نزداغ که موصده بدل شد بهای
 فارسی چنانکه تب و تب و رای هله به زرای تهور چنانکه برغ و برغ و تصرف در اعراب نتیجه لب و لجه
 مقامی است (ارو) صیقل کا آله - مذکر -

پزدک بقول برهان و ناصری و اند بفتح اول و وال ابجد بر وزن نعرک کر مکی باشد که گندم
 را خورد و خراب کند مؤلف عرض کند که اسم جاد فارسی زبان است و بس (ارو) گویان
 کا کثیرا جو گهیون مین پیدا ہوتا ہے اور اسکو خراب اور ضائع کرتا ہے اور کھا جاتا ہے - مذکر -

پزشک بقول برهان و ناصری و جامع بکسر اول حقیقت ماخذ این بر بچیک موصده و جیم
 و ثانی بر وزن سرشک (۱) طبیب و جراح را گویند کاف عربی و برشک به موصده و زرای تهور
 و (۲) بفتح اول و ثانی یعنی چند باشند و آن کاف فارسی عوض کرده ایم و معنی اول تحقیقی
 پرندہ ایست معروف و منحوس (از رقی) است و فارسیان مجازاً بمعنی دوم استعمال کرده
 باوہ خوارزمی جو سنگین دل پزشک دست کار بود از نیکو حال فرس طبیب خصوصاً جراح را همچون چند نخوس
 دست پر سپار دارد استین از پیشتر صاحب نظر و انداز نیجاست که پزشک جراح را هم نام نهادند حیف است
 بشرح لود و مشتمی فقره (و سایر آسمانی بفرز آباد که بعضی محققین همین سندان رقی را به تبدیل بعضی الفاظ
 و خورشوران و خورشور) گوید که معنی طبیب و معالج بر برشک هم نقل کرده اند (ارو) (۱) و دیکھو
 و قرماید که به زرای فارسی نیز مؤلف عرض کند که پزشک (۲) چند مذکر و دیکھو بلبل کنج -

پیش بقول اندر بحواله فرنگک و رنگ بفتح اول و ثانی و سکون غین مجله شانه نو که از درخت تاک
 روید مؤلف عرض کند که معاصرین عجم ازین ساکت اسم جاد فارسی قدیم باشد (ار ۹۰) درخت
 انگور کی تنی نخل هوئی شاخ مؤنث -

پیش بقول برهان و اندر بضم اول و غین نقطه مؤلف عرض کند که صراحت ماخذ این بر بزرغی کردیم
 و سکون ثانی و فون و دال بی نقطه معنی بزرغ است و این مبدل بزرغ است موصوفه بدل شد با
 و آن لسته مانندی باشد بی مغز که بدن پوست را بگفتند فارسی چنانکه آسب و اسپ (ار ۹۰) و دیگر بزرغ

پیش بقول اندر بحواله فرنگک و رنگ بفتح و کاف عجمی و سکون رالمعنی طلبخ و باورچی مؤلف عرض
 کند که اگر چه دیگر محققین و معاصرین عجم ازین ساکت اند ولیکن موافق قیاس است از قبیل داو که
 و صیقل گر و نیز اسم مصدر زیدین است چنانکه بخت اسم مصدر بختن (ار ۹۰) باورچی و دیگر باورچی

پیش باین اصطلاح - بقول سروری بوزن همتا مؤلف عرض کند که ما این را مبدل برتا
 گامی که فریدون به شیر او بزرگ شد (حکیم فردوسی) و انیم که بجایش به همین معنی گذشت به تبدیل مؤلف
 یکی گاو پنهان خواهد بدن که جهان جوی را به بای فارسی چنانکه آسب و اسپ و رای جمله پنهان
 دایه خواهد بدن که (اوله) یکی گاو کیش نام پنهان مؤلف چنانکه برغ و بزرغ حیف است که بعضی محققین
 بود باز گاو و را برترین پایه بود و فرماید که سند دوم رایه تصرف حقیق برای میماید هم
 در مؤید کبر بای فارسی و سکون رای جمله دیده شد آورده اند (ار ۹۰) و دیگر بر پایه -

پیش بقول اندر بحواله فرنگک و رنگ بفتح اول و ثالث بسته جامه را گویند مؤلف عرض کند
 که معاصرین عجم بر زبان نذرند و (برونده) به موصوفه و رای جمله و پای مؤنث در آخر به همین تنی گذشت

اگر سند استعمال پیش شود تو انیم عرض کرد که مبتدل و مخففتش باشد که موثده بدل شد به بای فارسی
چنانکه تب و تب و رای همله به زای هوز چنانکه برغ و برغ و حذف با چنانکه گیاه و گیاه (ار و و)
دیکهو بر و زده که دوسری معنی -

پیرومی بقول برهان و سروری و ناصری بفتح اول و سکون ثانی و واو به تثنائی کشیده فرومایه پیر
مردمان را گویند و بر عربی ارذل و فرماید که بفتح اول و ثانی بهم آمده مؤلف عرض کند که اسم جامد فارسی
قدیم باشد (ار و و) ارذل - کینه - ده شخص جو شریف نهو بلکه روزیل هو -

پیره بقول انبجوا که فرنگ فرنگ بکر اول جامد فارسی زبان و معنی دوم مجاز آن فارسی
و فتح ثانی و سکون با (۱۱) نیشگر را گویند و (۲۰) معنی قدیم باشد معاصرین عجم بر زبان نذارند
سلاح جنگ مؤلف عرض کند که معنی لفظی (ار و و) (۱۱) نیشگر - مذکر - (۲۱) جنگی بتیاء
این بخته شده و بعضی اول حقیقی است و اهم مذکر -

پیری بقول انبجوا که فرنگ فرنگ بعضی طرف و جانب مؤلف عرض کند که دیگر حقیقتین
ازین ساکت اند - فارسی قدیم باشد معاصرین عجم بر زبان نذارند شاق سند استعمال می باشیم
(ار و و) جانب - طرف - دیکهو بر اخیل -

(الف) پیریدن (الف) بفتح اول بقول سروری و انبجوا گوید که بوزن گزیده معنی بخته مؤلف عرض کند که حقیقتین
(ب) پیریده وزن گزیدن معنی بختن (مولوی معنوی) مصدر این را ترک کرده اند و بنیل بختن نیز در امضا
(ج) پیریه هر سوه که در باغ جهان بدیده بختت کای غوره قرار داده اند و حقیقت این است که بخت باضم
چون سنگ شکر همی تو پیریدن با صاحب سروری براب و نیز بفتح اسم مصدر است و بختن از بخت

و پذیران از پر و وضع شد و نیز و مضارع پذیران	و اسم مفعول نمی آید و (ب) اسم مفعول الف
است نه بختن و پذیران (کامل التصریف) و بختن	باشد و الف لازم نیامده بلکه متعدی است (اردو)
سالم التصریف) آمده که غیر از ماضی و مستقبل	الف دیکھو بختن کے دو معنی (ب) دیکھو بختہ کے دو معنی

پیرا صاحب سفرنگ بذیل سی و سومی فقره (نامه شت و خورشوریاک) می فرماید که کبر اول	
و زای ہوز و تخانی معروف و رای مہملہ بالف - مادہ و سیولی مؤلف عرض کند کہ فارسی قدیم	
است و پذیرا کہ بہ ذال معجمہ بہ ہمین معنی بر معنی چہارش گذشت مبدل این است کہ فارسیان عربی دان تصرفی	
کرده زای ہوز را بہ ذال معجمہ بدل کردند چنانکہ بتزلو و بذلہ (اردو) دیکھو پذیرا کے چوتھے معنی	

ذ الف (پیرا پالی) صاحب سفرنگ بشرح صدر	را بذال معجمہ نوشتہ اند کہ گذشت و این مصدر
(ب) پیرا پندرہ	پنجاہ و سومی فقره (نامه شت) اصلی را ترک کرده اند بخیاں ماہیہ مصدر بالا

و خورشوریا سان) الف را بعضی قابلیت آورده	مبدل است کہ زای معجمہ بدل شد بذال معجمہ
و (ب) را بذیل دوازدهمی فقره (نامه شت) سان	چنانکہ صراحتش بر پیرا کرده ایم و پذیرفتن
نخت) بمعنی قبول کننده گوید و از ہمین دولت	کہ بجایش گذشت مبدل این است کہ
پیدا است کہ	تختانی ثانی بدل شد بہ قاصمین است مثال

(ج) پیرا پندرہ	مصدر این است بمعنی قبول
کردن کہ اشارہ این بر (پذیرفتن) کرده ایم	الف قابلیت - مؤنث - پیرائی بھی کہ سکھین
و اسم این مصدر پذیر است بہ زای ہوز محققین بقاعدہ فارسی (ب) قبول کرنے والا (ج) قبول	
مصادر (پذیرانیدن) و (پذیرفتن) و (پذیرتن) کرنا - دیکھو پیرفتن -	

بای فارسی بازاری فارسی

شماره بقول برهان مفتوح اول و سکون ثانی (۱۱) زمین پست و بلند و (۲) کوه و کتل را گویند که بجز
 عقبه خوانند و (۳) یعنی کهنه و مندرس هم و (۴) گل کهنه و ترهم و (۵) چوک و رییم و بضم ت و
 (۶) برف ریزه که از شدت هوای سرد مانند زردک از آسمان بریزد و (۷) چوبی باشد زرد
 که بدان مداوا کنند و آنرا بجز قرح خوانند صاحب سروری بر معنی دوم و سوم و پنجم و هشتم قانع و حبه
 ناصری ذکر معنی اول و سوم و پنجم کرده و صاحب جهانگیری معنی دوم و سوم و پنجم را آورده (ابوالفرح رونی سلفه
 در ترازوی همت اصلاحش) و آنکه رنگ آمده پزیمین (خواججه عمید لویکی سلفه) در جناب تو و هم خاطر
 کتبی راست چون لاشه در کرویو پزیمین (استاد خسروی سلفه) سفر خوش است کسی را که بهر ادب بود
 اگر سر اسر کوه و پزیمین پزیمین پزیمین پزیمین آرزو در سراج گوید که معنی اول پشته بلند است نه پشته
 پست و بلند و معنی دوم و زفر سنگهای معتبره نیست بلکه همان کرویو و کتل است و پزیمین معنی سوم
 گوید که معنی پنجم همان قرح که مبتدل این است و رشیدی هر دو را مرادف یکدیگر دانسته خطاست
 و پزیمین معنی ششم می فرماید که بدین معنی بابی تازی است و ذکر معنی هفتم هم کرده صاحب جامع تذکر
 همه معانی معنی چهارم را ترک کرده مؤلف عرض کند که همین لغت به همین معانی بر (پزیمین برای هوز
 گذشت و خیال با اینست که همین اسم جامد فارسی قدیم باشد بر همه معانی و آنچه به زبانی مغربی گذشت
 مبتدل این چنانکه ژند و ژند (ار ۱۹) و کیهو نیز -

شماره آسمان اصطلاح بقول اندکجواله عرض کند که قلب اصناف توصیفی معنی لفظی این
 قرنگ قرنگ فلک الافلاک را گویند مؤلف کهنه آسمان که پزیمین کهنه و مندرس بجایش

<p>گذشت و کنایه باشد از فلک الافلاک (ار ۹۹) اتفاق که این مرکب است از تپ و آگین بمعنی پر از چرک و ریسم که تپ بمعنی چرک و ریسم گذشت و آگین مخفف آگین پس این اسم مفعول ترکیبی است بمعنی چیزی که کسی که زشت و پلید باشد</p>	<p>فلک الافلاک - و یکجا او را افلاک - اسم مذکر - ثرا و القبول اند بجوانه فرنگ و رنگ مرد متوجه و سالخورده مؤلف عرض کند که مخفف (پرزاد) است - فارسی قدیم یعنی زنده و پازنده معنی لفظی آنها</p>
<p>کهنه زاد و کنایه از پیر معاصرین عجم بر زبان نذرند و زردستان قدیم تصدیق این می کنند (ار ۹۷) چوبی که در پس در اندازند تا در کثوفه نگردد و (۲۱) چوب گا در را نیز گویند صاحب جهانگیری بر معنی اول قانع و صاحب سروری نذر کرده و معانی گوید که بمعنی اول تپ و زخم آمده (شمس) در هم شکنند آنچه بود حصن عدو را از سد سکندر در دراز قاف تپاوند صاحب</p>	<p>پس و بلند گذشت و معنی لفظی این است و بلند آرنده - اسم فاعل ترکیبی و کنایه از قدم باشد (ار ۹۵) قدم - مذکر - ثرا و القبول برهان و جهانگیری و سروری و ناصری و رشیدی با کاف فارسی بر وزن مسکن یعنی زشت و پلید و چوگن (ابوشکور) لطیف گذشت و آوند نسبت است یعنی در محکی نسبت</p>
<p>چوگان (۲۲) چوب گا در را نیز گویند صاحب جهانگیری بر معنی اول قانع و صاحب سروری نذر کرده و معانی گوید که بمعنی اول تپ و زخم آمده (شمس) در هم شکنند آنچه بود حصن عدو را از سد سکندر در دراز قاف تپاوند صاحب</p>	<p>و جو انم چوگل در بهار پاپیز آگن نیم سالخورده نیم پو خان آرزو در سراج می فرماید و مؤلف را (ار ۹۸) می فرماید که بمعنی دوم چوبی که گا دران بر جانند</p>

و گوید که صاحب برهان نیزند یعنی پس در نشین و **مؤلف** مرادف این که آن اصل است و این مبتدیش
 هم آورده و بفتحین هم گفته **مؤلف** بعضی کند چنانکه زنده و ژنده و صراحت ماخذش هم در اینجا
 که نیز در اینجا یعنی کوه و کتل است و آوند یعنی کرده ایم (اروه) و کیهو پزاده -
 دلیل و حجت که بجایش گذشت و معنی لفظی این (الف) **پژش** لقب برهان و جهانگیری بضم سر و
 دلیل و حجت کوه دارنده در استواری و کنایه از بای فارسی و سکون هر دو زای همی کلمه باشد که
 بسکله و معنی دوم حجاز آرد صاحب برهان نیزند **پژش** شبانان نیز را بدان نوازش کنند و بسوی خود
 نیزند نوشته ما ذکرش هم در اینجا کنیم و آوند خوانند و آن را -

برای نسبت نیامده چنانکه ناصری آورده - (ب) **پژش** هم گویند (حکیم سنائی ه)
 (اروه) (ا) و کیهو بسکله (۲) و کتری جس نشود و ل بحرف قرآن به باشد و نیز به پژش
 و موبی کپرون پر مار کر میل صاف کرتی **پژش** قریب به خان آرزو در سراج و نیز صاحبان **پژش**
پژش او لقب سروری و اندبوزن کجاوه و مؤید و اند هم ذکر این کرده اند **مؤلف** عرض
 و اشئ باشد که طرف سفالین دران نیزند (اسیر) کند که همین لغت به موحده گذشت یعنی (بژش)
 خسرو ه) ای زیره یا بطلمس سفالیند گرم نه و صاحب سروری سند حکیم سنائی را هم در اینجا
 که کاندر **پژش** اوه و یک تهی می نزد کلال (اوله) نقل کرده و هیچ هم به همین کور شد و اصل
 کس ز مادر نژاد بازرو مال که از **پژش** بسوی همه (بژش) به موحده و زای هوز است **مؤلف**
 نیز نماید **مؤلف** عرض کند که چاوه بعضی تنور بدل شد به بای فارسی و زای هوز به زای
 خشت پزان بجایش گذشت و **پژش** به زای **پژش** فارسی چنانکه تب و آت و آتیر است

(ب) عرض می شود که تسامح محققین است که بای بمعنی عشقه باشد صاحبان اند و مؤید برنام در حق
 وحدت را مصدري یازند و استند (پرتیزی) قانع صاحب محیط اعظم بر عشقه می فرماید که تسامح
 لغتی نیست بلکه بای وحدت با همان الف مرکب عین و شین و قاف و با فارسی اخفاک و تال
 است ازینجا است که صاحب سروری بر و شاک بترگی و بهندی چاند ریل نامند و آن
 (پرتزی) همین سنه سنائی را آورد (ار ۹۹) و یکپوش پرتزی بنامیت شبیهه به لبلااب و بسیار کم برگ و
 شمس قبول اند بجوالة فرنگ فرنگ بفتح اولی شاههای آن بسیار از لبلااب قومی ترازان
 و ثالث کل را گویند مؤلف عرض کند که معاصرین و دراز تر به درختی که می سپید آن را خشک کرده
 بجم و دیگر به محققین ازین ساکت اسم فاعل و بعضی الجا آنرا کثوث دانسته اند و آن نزد اکثر قسیمی
 ترکیبی باشد معنی لغوی این کسی که در سر او چوک و یکم از لبلااب است مؤلف عرض کند که محقق این زبان
 باشد و کنایه از کچل و کل که سر او زخم داشته در ترجمه این غلط کرده عشقه نوشت و این همان بزغنج
 و موی نداشته باشد موافق قیاس است است که بجایش گذشت و بزغند هم مذکور شد بفرین بنا
 (ار ۹۹) و ده شخص جس که سرین زخم موی او که این مبدل آنست که موقده بدل شده بای فارسی
 بال نه موی - گنجا -
 و زای عربی به زای فارسی چنانکه تب و تب
 شمس قبول سروری به زای فارسی بوزن فرزند (ار ۹۹) و یکپوش بزغند اور بزغنج -
 شمس قبول اند بجوالة فرنگ فرنگ بفتح اولی و ثالث گفتگوی بهوده و هرزه مؤلف عرض
 کند که فارسی قدیم است معاصرین زردشت تصدیق این کنند که لغت زند و پازند باشد که حال
 بر زبان نیست (ار ۹۹) بهوده گفتگو - مؤنث -

پیرکاله بقول برهان و جامع بفتح اول معنی کند که معاصرین عجم بر زبان نذازند اگر نذاستعمال
 (۱۱) حصه و بهره و (۲۱) نخت و پاره باشد از بدست آید تو انیم قیاس کرد که اسم جا بد ز ند و پاز
 هر چیز و (۳) وصله را بگویند که بر جامه دو زند است - دستور ان معاصر هم بر زبان نذازند -
 و بجز رفته گویند صاحب سروری این را **پیرکاله** (۹) و **دکیو بزرگ** -
پیرکاله گوید و بر معنی دوم و سوم قانع خان آرزو **پیرهم** بقول برهان و رشیدی و جامع بفتح اول
 در سراج ذکر این کرده می فرماید که پیرکاله بجایش و سکون ثانی و میم (۱۱) بمعنی کوه باشد که عبرتی حبلی
 گذشت لیکن ثبوت زای فارسی مشکل است خوانند و فرماید که مکبر اول هم آمده - صاحب جهانگیر
مؤلف عرض کند که هیچ مشکل نیست - لغت فرماید که بدین معنی مرادف است که گذشت - صاحب
 فارسی زبان است و صاحبان جامع و سروری که سروری بزرگ معنی اول گوید که (۲) بمعنی اندوه و پشیمان
 محقق اهل زبانند هر دو متفق و مؤید برهان پس بمعنی اندوه زده - خان آرزو در سراج می فرماید
 ما این را بمعنی دوم اسم جا بد فارسی زبان داریم که فرید علییه تر باشد بمعنی اولش که در او آخر بعضی
 و پیرکاله که برای جمله گذشت اسبذل این چنانکه بزرگ کلمات فارسی زیادت میم جائز است و هم او بذیل دهم
 و بر کم و معنی اول و سوم مجاز معنی اول (۱۹) که بوجه اول گذشت گوید که (۳) بمعنی ششم ریزه است
 (۱۱) حصه - مذکر (۲) کلتر - مذکر (۳) پیونند - که خیر یا اسفیدی نماید و هم او بجای دیگر این را محقق **پیرهم**
 مذکر - و **دکیو پیرکاله** - گفته که می آید **مؤلف** عرض کند که چیفاست از و که ذکر
پیرکی صاحب اندک حواله فرزندگ قرنگ بدیل این معنی در اینجا نکرده شک نیست که میم تخصیص بر بعضی
 بزرگ گوید که این مرادف است **مؤلف** عرض

<p>و لیکن این اصناف با اختیار مانیست که بر هر یک لفظ بر سر ریشی بی عدو گریخته بر کوه خسته و پشمان کنیم - اگر چه پش یعنی پاره های برف گذشت و لیکن صاحب ناصری بذر معنی اول گوید که بزای عربی محققین اهل زبان این را بدین معنی فرید علییه آن بهم گذشت و این اصح است - صاحب رشیدی گفته اند چنانکه برای معنی اول و بمعنی دوم اسم جلد این را بمعنی اول مرادف پشمنند و پشمرده و پشمر فارسی زبان دانیم باعتبار سروری که صاحب می داند و در مؤید سلطوعه نول کشور فضولی است زبان است (ارو) (۱) و کیو پش که در سرخ است و در دیگر نسخ قلمی بمعنی اول با لفظ محمود هم (۲) و کیو اندوه (۳) ششم - مؤنث - صاحب جامع هم زبان برهان بهر دو معنی - خان آرزو پشمان بقول برهان بکسر اول (۱) بمعنی افزوده در سراج بذر پشمرده و پشمان و پشمنند و پشمرده و بی رونق و غمناک و محمود و اندوگین و فرماید که بمعنی اول گوید که اصل این سه چهار لغت (پشمریدن) باین معنی لفتح اول و ضم اول هر دو آمده نیز گوید که است و از جهت تخفیف (پشمردن) بانه و پشمنند بضم اول (۲) بمعنی خواش و آرزو هم صاحب و پشمان - اسم فاعل بجزف دال از جهت تخفیف جهانگیری می فرماید که بمعنی اول مرادف پشمرده و پاشیکه در آخر اسم فاعل آید چون رونده و دوند و پشمرده (سیف اسفرنگی ۱) در انتظار عهد و گاهی محذوف نیز شود چنانکه (تبع کشته و پشمان شب قدر زلف تو پشمان تراز چراغ برون در برهان بفتح اول و ضم آن هر دو آمده و بضم اول زمان زمان پش صاحب سروری بمعنی اول بمعنی دوم و این غلط است چه آن پشمان به پش قانع و از معنی محمود محترز که هیچ تعلق با معنی اول نیست چنانکه در فرنگها هم قوم و هم بمعنی محمود و در ندارد (شمس فخری ۱) نشسته خسرو دل شاور بجز کسب و تنبیه و نوشته و تحقیق آنست که این پشمان</p>	<p>و لیکن این اصناف با اختیار مانیست که بر هر یک لفظ بر سر ریشی بی عدو گریخته بر کوه خسته و پشمان کنیم - اگر چه پش یعنی پاره های برف گذشت و لیکن صاحب ناصری بذر معنی اول گوید که بزای عربی محققین اهل زبان این را بدین معنی فرید علییه آن بهم گذشت و این اصح است - صاحب رشیدی گفته اند چنانکه برای معنی اول و بمعنی دوم اسم جلد این را بمعنی اول مرادف پشمنند و پشمرده و پشمر فارسی زبان دانیم باعتبار سروری که صاحب می داند و در مؤید سلطوعه نول کشور فضولی است زبان است (ارو) (۱) و کیو پش که در سرخ است و در دیگر نسخ قلمی بمعنی اول با لفظ محمود هم (۲) و کیو اندوه (۳) ششم - مؤنث - صاحب جامع هم زبان برهان بهر دو معنی - خان آرزو پشمان بقول برهان بکسر اول (۱) بمعنی افزوده در سراج بذر پشمرده و پشمان و پشمنند و پشمرده و بی رونق و غمناک و محمود و اندوگین و فرماید که بمعنی اول گوید که اصل این سه چهار لغت (پشمریدن) باین معنی لفتح اول و ضم اول هر دو آمده نیز گوید که است و از جهت تخفیف (پشمردن) بانه و پشمنند بضم اول (۲) بمعنی خواش و آرزو هم صاحب و پشمان - اسم فاعل بجزف دال از جهت تخفیف جهانگیری می فرماید که بمعنی اول مرادف پشمرده و پاشیکه در آخر اسم فاعل آید چون رونده و دوند و پشمرده (سیف اسفرنگی ۱) در انتظار عهد و گاهی محذوف نیز شود چنانکه (تبع کشته و پشمان شب قدر زلف تو پشمان تراز چراغ برون در برهان بفتح اول و ضم آن هر دو آمده و بضم اول زمان زمان پش صاحب سروری بمعنی اول بمعنی دوم و این غلط است چه آن پشمان به پش قانع و از معنی محمود محترز که هیچ تعلق با معنی اول نیست چنانکه در فرنگها هم قوم و هم بمعنی محمود و در ندارد (شمس فخری ۱) نشسته خسرو دل شاور بجز کسب و تنبیه و نوشته و تحقیق آنست که این پشمان</p>
---	---

<p>در صراحت دیگر معانی بجایش کنیم و محقق همین است (پژمردن) بخذف تخمائی و پژمردیه و پژمردیه بزاید بای متوز بر ماضی مطلق بمعنی مفعول است موافق قاعده فارسی زبان و این مصدر را هیچ تعلق از پژمان نیست بلکه پژمان مرکب است از پژم که بمعنی دووم اندوه گذشته و نبرایوت الف و نون اسم حال است بمعنی فاعلی یعنی بزبان حال اندوه و این است حقیقت این اسم که خان آرزو نسبت اگر چه پژمان به موحده وزای متوز مرادف این بمعنی اول است ولیکن معنی در پژمان بر سبیل مجاز است چنانکه صراحتش همه کرده ایم و پژمان که بموحده وزای فارسی گذشته می آید و پژمند که می آید اصل آن (پژم مند) بود یک میم حذف شده (پژمند) باقی ماند و آنچه را اسم فاعل پژمردن یا پژمردن وضع بخذف دال و اند و طبع آزمائی کند غلط است که هر دو مصدر مذکور سالم التصریف است</p>	<p>آن پژمان نیست که بیای تازی آورده شد بلکه یعنی مخمور و شراب زده از پژم و اشتقاق این پژمان و اشتقاق این پژمان نیز فرماید که الف و نون در اشتقاق و گریان و در جمل و اسپهان و کاشان و جامان و آبادان پس مؤلف عرض کند این است یعنی انتظار می آید و صفت ما بر (بر هر موحده) که (پژم) بیای فارسی و افراد از پر از اندوه و بیای فارسی که می آید پژم اسم مصدر است که معروف و علامت کرده مصدری و یعنی اندوه گین شدن</p>
--	---

نه کامل التصریف پس غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول که مبدل (بر ماورد) است که برای مؤنث گذشت
از شتقا تش می آید و آنچه خان آرزو این را چنانکه باز و باثر (ار دو) و یکو بر ماورد -
از پشردگی دانست خطاط کرد که پشردگی حاصل بالمصدر **پشرد** بقبول برهان و انشد بفتح اول بر وزن
پشردن است که می آید پس حقیقت جوین در یابد همسایه همان گا و که ذکرش بر پشردگی گذشت
که خطای برهان است یا خان آرزوی بانام و مؤلف عرض کند که در اینجا همین قدر کافی
نشان و معنی دوم را باعتبار محققین خصوصاً صاحب است که این مبدل آنست چنانکه باز و باثر
جامع که محقق این زبانست تسلیم کنیم و این سببیل و جا دارد که این را مبدل (بر مایه) قرار دهیم
مجاز باشد بعضی آرزو مندی مجرور آرزو که محققین **پشرد** که به موحده و رای جمله عوض زای فارسی مذکور
بر نزاکت معنی غور نکرده اند که در آرزو محکم گنشی شد چنانکه اسب و اسب و بر کم و بر کم (ار دو)
موجود است که بران خان آرزو غور نکرده و محصور و یکو بر مایه -
را از معنی اول هیچ تعلق نیست و آن متعلق است **پشرد** صاحبان اند و مؤید گویند که بفتح کم و
با برهان که گذشت (ار دو) افسرده - سوم بعضی پشرد است یعنی انتظار مؤلف **پشرد**
مخملین (۲) آرزو مند - کند که حقیقت این بر پشردان بیان کرده ایم
پشرد و رد بقبول اند بخواه فرنگ فرنگ بفتح که معنی حقیقی این پشردن است و مجازاً بمعنی انتظار
و فتح و ا نوعی است از فالوده و قسمی از طعام مستعمل و همین است اسم مصدر پشردن و پشردن
مؤلف عرض کند که تعریفی خوب نیست اگر که می آید (ار دو) انتظار - مذکر -
سند استعمال این باست آید تو انیم قیاس کرد (الف) **پشردگان** الف جمع پشرده که می آید

<p>ز کشت را حتم پرمردگی رست پز شستی تیر باران (۱) کذب همه معانیش و (ب) حاصل بالمصدر است</p>	<p>(ب) پرمردگی و آن افاده بمعنی مفعولی پرمردگی است (ظهوری الف س) چه غم پرمردگان را رستم آید اهنوا</p>
<p>پرمردن (ب) بقول بحر بوزن دل بردن (ا) افسردن و پشیمان شدن و (۲) غمناک شدن و (۳) بی رونق شدن و در هم کشیده شدن</p>	<p>که غم با بادل خرم در افتد (اوله ب س) در غم پرمردگی های دلم پخنده را آن گوشه دشت نیست که مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ار دو) الف پرمرده لوگ (۲) پرمردگی بود</p>
<p>سالم التصریف است که غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید بهار گوید که لازم است و لیکن از کلام علی قلی بیگ خراسانی معلوم می شود</p>	<p>پرمردگی (ب) استعمال بمعنی پرمرده و افسرده بودن (ظهوری س) گل حرمان که در هر برگ صد پرمردگی دارد پانچوناب جگر در سینه با</p>
<p>عرض کند که مقصود بهار همین است که هر سه معنی بالا را متعدی هم گیریم یعنی افسرده کردن و غمناک کردن و بی رونق کردن هم صاحب موارد بر معنی</p>	<p>تنگ می روید که مؤلف عرض کند که صراحت نخذ پرمردگی بجایش کرده ایم (ار دو) بتلا پرمردگی هونا - پرمرده هونا -</p>
<p>اول قانع و لیکن لازم و متعدی را آورده حقیقت اینست که پرمردگی گذشت اسم این مصدر باشد</p>	<p>(ب) پرمردگی مصدر اصطلاحی نظایر شدن و پیداشدن افسردگی است مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ظهوری س)</p>

(۱۶۶۴)

(۱۶۶۴)

(۱۶۶۴)

(۳۶۹۵)

و معنی اول حقیقی است شامل برای انسان و نبات
 چنانکه پشردن دل و پشردن گل و دیگر معانی مجاز
 آن (اردو) (۱) افسرده ہونا۔ مرجھانا۔ افسردہ موافق قیاس است (ظہوری) (۲) از خوش
 کرنا (۳) غمناک ہونا۔ غمناک کرنا۔ (۳) بی رونق تانی گویم سخن افسردہ می آید، و برویش تانی پنجم
 ہونا۔ بی رونق کرنا۔
 نگہ پشردہ می آید کہ (اردو) نگہ غمگینی کہ ساتھ پشردہ

(۳۶۹۶)

پشردہ بقول برہان بکسر اول و ضم میسر و وزن
 دل بردہ یعنی پشیمان و افسردہ و غمناک و اندوختن
 و بی رونق باشد و روی بختگی آورده و ترجمہ
 و در ہم کشیدہ صاحب سروری بر افسردہ و پشردہ
 قانع و فرماید کہ پشردہ کہ می آید مرادف این - تازه زونی پشردہ خاطر ان کہ سر سبزی بہا چہ
 (استاد رودکی) (۲) گری پشردہ می گردد و در ہر کہ از خزان ماہ (ولہ) پشردہ دل بہا ش ظہور
 مرگ بفشار دہمہ در زیر غن کہ صاحبان جہانگیری ز جور دور بہ عالم ز عدل بادشہ دادگر شکفتہ
 و ناصری ہم ذکر این کردہ اند و خان آرزو در (اردو) پشردہ خاطر۔ پشردہ دل کہ سکتہ پن
 سراج بذیل پشیمان این را آورده و ما صراحت وہ شخص جو شکفتہ دل اور خوش دل نہوہ وہ
 ماخذ و حقیقت این سہ را بجا کردہ ایم مؤلف شخص جو طول اور افسردہ خاطر ہو۔

(۳۶۹۷)

عرض کند کہ موافق قیاس است (اردو) پشردہ (الف) پشردہ دل بودن استعمال (الف)
 بقول آصفیہ کھلا یا ہوا۔ مرجھایا ہوا افسردہ۔ یا پشردہ (ب) پشردہ سا محسن
 بمعنی طول بردن

(۳۶۹۹)

<p>(ب) پژمردن پژمرده شد و آب درونش</p>	<p>(ج) پژمرده شدن و شکفته دل نبودن</p>
<p>(ب) پژمردن صاحب بجز نسبت (ب) گوید که مرادف پژمردن</p>	<p>(د) پژمرده ماندن مثالش از ظهوری</p>
<p>و سالم التصریف که غیر از ماضی و مستقبل و اسم</p>	<p>بر پژمرده دل گذشت و (ب) معتدی آن</p>
<p>مفعول بنیاد مؤلف عرض کند که (الف) ماضی</p>	<p>که دیگری را طول ساختن است (ظهوری</p>
<p>مطلق (ب) و (ب) مصدر است که مرکب کرده اند</p>	<p>(س) پر تویی از خاطر پژمرده ترحمی سازوش</p>
<p>که اسم مصدر این گذشت و یای محو</p>	<p>که با وجود آنکه از خورشید نیلوفر است (و ج)</p>
<p>و علامت مصدر در آن و پژمردن که گذشت مخفف</p>	<p>بمعنی افسرده شدن (و ل س) بخرمی شده پژمرده</p>
<p>و این شامل باشد بر همه معانی پژمردن</p>	<p>نکاه به دل که بین جوانی پیری به بین جوانانیت</p>
<p>هم کرده ایم (ار و و) (الف) ماضی مطلق (ب)</p>	<p>(د) مرادف (ج) (و ل س) بخرمی شده پژمرده</p>
<p>کا اور (ب) و بکجه پژمردن -</p>	<p>پژمردن می خواست که ماند پژمرده و ر ج حیف</p>
<p>پژمردن به بان و سروری و جهانگیری</p>	<p>که تقوی نه شکفت که (ار و و) الف افسرده</p>
<p>و سر اج بکسر اول و رای قرشت به تخانی رسیده</p>	<p>دل هونا - طول هونا (ب) افسرده کرنا - پژمرده</p>
<p>و فتح و ال یعنی پژمرده (فخر کر گانی س) چوشتی</p>	<p>کرنا - طول کرنا (ج) طول هونا - افسرده هونا -</p>
<p>بود مهرش پژمردیده که امید از آب از باران</p>	<p>(د) طول رهنا - برنجیده رهنا -</p>
<p>پژمردن که گذشت های هونز زیاد کرده اند</p>	<p>پژمردم به او پنجم بحث این بر پژمردم می آید</p>
<p>عرض کند که بر ماضی مطلق</p>	<p>(ار و و) و بکجه پژمردم -</p>
<p>پژمردن که گذشت های هونز زیاد کرده اند</p>	<p>(الف) پژمردن بقول مؤید یعنی</p>

<p>که افاده هستی مفعولی کند و بلحاظ معنی متعدی پژم است پژم اصطلاح بقول اندکوه اوله و فرست پژم اسم مفعولش اصل پژمده که آن مخفف این است پژم (ارو) دیکهو پژمده - پژم استعمال بقول سروری بوزن فرزند پژم بر پژم زیاد کرده اند معنی لفظی این منسوب بمعنی سنگین و پژمده صاحبان رشیدی و سراج به اندوه و جادارو که منسوب به ششم ریزه کنتم گویند که مرادف پژمان که گذشت مؤلف عرض که پژم به معنی اندوه و ششم ریزه گذشت کند که حقیقت این بر پژمان عرض کرده ایم از قبیل و کنایه از آبله رو اسم فاعل ترکیبی است معاصرین عجم خودند است بعضی صاحب اندوه و عجم که از پژم بر زبان نزارند و لیکن موافق قیاس نظر بر سکوت دیگر محققین یک میم حذف شده پژمده باقی ماند (ارو) دیکهو پژمان پژمان اشتقاق است استعمال می پژم (ارو) چچیک رو.</p>	<p>که افاده هستی مفعولی کند و بلحاظ معنی متعدی پژم است پژم اصطلاح بقول اندکوه اوله و فرست پژم اسم مفعولش اصل پژمده که آن مخفف این است پژم (ارو) دیکهو پژمده - پژم استعمال بقول سروری بوزن فرزند پژم بر پژم زیاد کرده اند معنی لفظی این منسوب بمعنی سنگین و پژمده صاحبان رشیدی و سراج به اندوه و جادارو که منسوب به ششم ریزه کنتم گویند که مرادف پژمان که گذشت مؤلف عرض که پژم به معنی اندوه و ششم ریزه گذشت کند که حقیقت این بر پژمان عرض کرده ایم از قبیل و کنایه از آبله رو اسم فاعل ترکیبی است معاصرین عجم خودند است بعضی صاحب اندوه و عجم که از پژم بر زبان نزارند و لیکن موافق قیاس نظر بر سکوت دیگر محققین یک میم حذف شده پژمده باقی ماند (ارو) دیکهو پژمان پژمان اشتقاق است استعمال می پژم (ارو) چچیک رو.</p>
<p>پژمان بقول برهان و سروری و جامع و سراج و رشیدی و انتد بوزن و معنی زغن است که خلیواج باشد مؤلف عرض کند که اسم جامد فارسی زبان باشد و دیگر هیچ (ارو) چیل زغن خلیواج - مؤنث</p>	<p>پژمان بقول برهان و سروری و جامع و سراج و رشیدی و انتد بوزن و معنی زغن است که خلیواج باشد مؤلف عرض کند که اسم جامد فارسی زبان باشد و دیگر هیچ (ارو) چیل زغن خلیواج - مؤنث</p>
<p>پژمان بقول برهان بوزن کند (۱) نوعی از برغست و آن گیاهی است خور و خوش بوی که مانند اسفناج داخل آتش کنند و آن را العربی و عقلول و کملول گویند (حکیم عجمی ۳۱) قشبری تواند (۲) بعضی خطل هم آمده حساب جهانگیری می فرماید که معنی اول همان برغست پژمان و جو که شمس فخری گوید که (۳) معنی خیار سحر</p>	<p>پژمان بقول برهان بوزن کند (۱) نوعی از برغست و آن گیاهی است خور و خوش بوی که مانند اسفناج داخل آتش کنند و آن را العربی و عقلول و کملول گویند (حکیم عجمی ۳۱) قشبری تواند (۲) بعضی خطل هم آمده حساب جهانگیری می فرماید که معنی اول همان برغست پژمان و جو که شمس فخری گوید که (۳) معنی خیار سحر</p>

است (۱) بوی خلقت بهترین که گذشت و بای فارسی تحقیق خان آرزو است که شزند و شزند هر دو
 نیکو آورد بجای شزند با و صراحت فرید کند که بیا بدین معنی آمده و احتمال تصحیف دارد مؤلف عرض کن
 تازی هم آمده صاحب ناصری بر معنی اول قانع که این بدل شزند باشد پس چنانکه تب و تب و حیرت
 زخان آرزو در سراج بجاله رشیدی بزرگ بر سه همدراجا کرده ایم (ار ۱۹) و دیکهو شزند که
 معنی گوید که در نسخه میرزا بیای تازی آورده لیکن دوسرے معنی (۲) دیکهو شزند که چوتھے معنی
 از لفظ سجد معلوم می شود که شزند به با باشند به (۳) جنگلی کھیرا دیکهو از رنگ و باد رنگ -

ترنگار بقول اندجواله فرنگ فرنگ بفتح اول و ثانی و سکون ثالث یعنی (۱) بخار و (۲)
 آهنگر و (۳) و باغ مؤلف عرض کند که ازینکه دیگر همه محققین اهل زبان و زبانان و معاصرین
 عجم ساکت اند اگر سندا استعمال بدست آید اسم جامد فارسی قدیم دانیم و صراحت کامل بر شرن گ
 می آید (ار ۱۹) (۱) بڑھائی (۲) لوہار (۳) چٹرون کی دباغت کرنے والا -

ترنگر بقول اندجواله فرنگ فرنگ بفتح اول مرکب باکار یا اگر معلوم می شود از قبیل (ستم کار)
 و ثانی و سکون ثالث یعنی و باغ مؤلف عرض (۱) مستگر و شرن یعنی زغن بجایش گذشت
 کند که دیگر همه محققین زبانان و اهل زبان و معنی لفظی این هیچ مناسبت با معنی و باغ ندارد
 معاصرین عجم ازین لغت ساکت اگر سندا استعمال و لیکن یکی از پیران معاصرین عجم گوید که بزبان سلف
 پیش شو و اسم جامد فارسی زبان خوانیم و بجد بخاران و آهنگران بت زغن از خوب و آهین
 الف مخفف شرنکار یعنی سوش یا آن را فر علیہ می ساختند و پارسیان آن را تیمتا و تبرگا در
 این و دانیم و طاس درین مرد و لغت لفظ شرن خانه می داشتند ازینکه همین پرند گوشت مردگان

<p>ایشان می خورد و باغان بر پرد های چرم نقش زغن می و اند عجیبیست که از همین عادت این پر سه نشی و در آن خی کردند و ازین نقش قیمت چرم زیاد می شد که این را بدین اسم موسوم کرده باشند و الله اعلم بحقیقه احوال تغذیم نقش و بت زغن می کردند و زغن را برین ترکیب (ار ۹۹) دیکو شریکار که تیره است</p>	<p>پرتگره بقول اند بخواه فرنگ فرنگ لغتین و سکون نون و فتح کاف عجمی خرگوش را گویند مؤلف عرض کند که معاصرین عجم تصدیق این می کنند که اسم جامد فارسی قدیم معنی زند و پازند است و محققین اهل زبان و زبانان ازین ساکت (ار ۹۹) خرگوش بقول آصفیه گذرند که</p>
---	--

کان و الا جانور است - سایا - ایک بی کی برابر تیز رفتار جانور کا نام - مذکر -
پرتگره بقول اند بخواه فرنگ فرنگ بفتح اول و ضم ثانی (۱۱) بمعنی خون باشد که بعربی دم
خوانند و (۲۱) بمعنی جان نیز مؤلف عرض کند که بعض معاصرین ساخورد و عجم گویند که اسم جامد
زند و پازند است معنی اول حقیقی است و معنی دوم مجاز آن و همین لغت به زامی مؤنث و دال
مهلکه هم گذشت اگر سزا استعمال این پیش شود تو انیم عرض کرد که این مبدل آنست چنانکه زند
و زند و بید و بیو (ار ۹۹) خون - مذکر (۲۱) جان - مؤنث -

<p>پرتگره بقول برهان و جهانگیری و ناصری هر دو آگ کلمه است برای نسبت لیکن تحقیق آنست که جامع بر وزن غمناک آن است که چون در کوه و صحیح پرتوال است بلام و بکاف تسخیف باشد گنبد به آواز بلند چیزی گویند در جواب همان را ورنه زیادت و او وجهی ندارد و مؤلف عرض بنفوذ که بعربی صدا باشد - خان آرزو در سر آگ کند که این مبدل پرتوال است که به عوده اول گویند که این مرکب است از پرت یعنی کر یوه و کتل و لام در آخرش بجایش گذشت چنانکه تب و تب</p>	<p>پرتگره بقول برهان و جهانگیری و ناصری هر دو آگ کلمه است برای نسبت لیکن تحقیق آنست که جامع بر وزن غمناک آن است که چون در کوه و صحیح پرتوال است بلام و بکاف تسخیف باشد گنبد به آواز بلند چیزی گویند در جواب همان را ورنه زیادت و او وجهی ندارد و مؤلف عرض بنفوذ که بعربی صدا باشد - خان آرزو در سر آگ کند که این مبدل پرتوال است که به عوده اول گویند که این مرکب است از پرت یعنی کر یوه و کتل و لام در آخرش بجایش گذشت چنانکه تب و تب</p>
--	--

پرتگره بقول برهان و جهانگیری و ناصری هر دو آگ کلمه است برای نسبت لیکن تحقیق آنست که
جامع بر وزن غمناک آن است که چون در کوه و صحیح پرتوال است بلام و بکاف تسخیف باشد
گنبد به آواز بلند چیزی گویند در جواب همان را ورنه زیادت و او وجهی ندارد و مؤلف عرض
بنفوذ که بعربی صدا باشد - خان آرزو در سر آگ کند که این مبدل پرتوال است که به عوده اول
گویند که این مرکب است از پرت یعنی کر یوه و کتل و لام در آخرش بجایش گذشت چنانکه تب و تب

و سبب است در این هم همدرا بخاند کور است که پشرولی بازیرک نبود می و خود منگ گولی پادشاه
 لاه بدل شده کاف چنانکه الماک و الماک (ار) مؤید بکر معنی دوم و سوم می فرماید که (۶۱) نام بازی
 که بچکان می بازی مذکور است عرض کند که این اسم
 صاحب سروری ذکر این که در
 برشوال و اندک بوجه اول بجایش گذشت
 عرض کند که ما بدل آن دانیم چنانکه تب و تب
 و صراحت ماخذش همدرا بخاند کور (ار ۹۹) است که می آید مشتق از با ندان بر قواعد زبان
 خود غور نکرد و (پشرولی) را متعلق ازین کرد
 قبول برهان و با مع به وزن قبول
 استخوان شترانگ را گویند و (۲۶) پستان
 زمان و (۴۰) گلوله که طفلان بدان بازی کنند
 بعضی فندق که آن مخزی باشد و معرب آن
 صاحب سروری بکر معنی اول و دوم (ار ۹۹) و (۱۱) دیکو بچول و برشول (۲) در میوه
 و سوم گوید که (۵۱) بمعنی پریشان و دریم و پشرو پستان (۳) گیند جس سے ٹر کے کھیلتے ہیں۔
 شان نیز (شمس فخری ۱۵) چه که بر تخت ناز مذکر (۴۱) دیکو بندق (۵) ناقابل ترجمه (۶۱) ایک
 بی خوش با چه که در گل نهی و دوست پشرو لیا کھیل جو گیند سے کھیلا جاتا ہے۔ مذکر۔
 (مولوی معنوی ۱۵) اگر من ز دوست بازی رگا الف) پشرو لاند قبول سروری بمعنی پریشان

<p>و در هم کند و پشمرده سازد (مولوی معنوی است) تمام معانی متعدی پر شامل است.</p>	<p>خیالی در تو آویز و نیستی که ترا و همی تر و لاند تر و ولی</p>
<p>صاحب بحر بزرگ پشرو لستان اصطلاح بقول اندک خواننده فزنگ و فنگ بمعنی بزرگ پستان باشد مؤلف</p>	<p>صاحب بحر بزرگ (ب) پشرو لستان گوید که متعدی پشرو لیدن</p>
<p>عرض کند که تعریف خوشی نکرده معنی حقیقی این گویا</p>	<p>است و کامل التصریف و الف مضارع ب حنا</p>
<p>سفرنگ بشرح شخصت و کمی فقره (مانه سوم شت یا سخت پستان همچون گلوله اگر سندا استعمال پشرو لستان</p>	<p>تصمیمه این اختلاف معنی می کردیم معنی مباد که پشرو</p>
<p>مؤلف عرض کند که در هم آمیختن باشد حقیقیه</p>	<p>پشرو لیدن لازم است و این متعدی آن و لیکن</p>
<p>پشرو لیدن لازم است و این متعدی آن و لیکن</p>	<p>فارسیان پشرو لیدن را هم بمعنی متعدی استعمال کرده</p>
<p>فارسیان پشرو لیدن را هم بمعنی متعدی استعمال کرده</p>	<p>که می آید و اسم صدر این و پشرو لیدن هر دو همان</p>
<p>که می آید و اسم صدر این و پشرو لیدن هر دو همان</p>	<p>پشرو ل است که بمعنی گلوله گذشت و گلوله کردن معنی</p>
<p>پشرو ل است که بمعنی گلوله گذشت و گلوله کردن معنی</p>	<p>حقیقی است و کنایه از در هم شدن و در هم شدن</p>
<p>حقیقی است و کنایه از در هم شدن و در هم شدن</p>	<p>و در بقاعده فارسی چنانکه رسیدن و رسانیدن و</p>
<p>و در بقاعده فارسی چنانکه رسیدن و رسانیدن و</p>	<p>امثال آن و این بمعنی متعدی شامل باشد بر همه</p>
<p>امثال آن و این بمعنی متعدی شامل باشد بر همه</p>	<p>معانی پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>
<p>معانی پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>	<p>که می آید (ب) پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>
<p>که می آید (ب) پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>	<p>که می آید (ب) پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>
<p>که می آید (ب) پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>	<p>که می آید (ب) پشرو لیدن که می آید (ار ۹۹) الف پشرو</p>

و پریشان گردیدن و پشولیده و در هم گردیده و ما بهر دو معنی بیان کرده اش را صحیح دانیم و معنی
دومی فرماید که (۳) بمعنی تفحص و جستجو و در (۴) باز پرسش اولش اصلی است و دومی معنی مجاز آن از اینکه
صاحب رشیدی بزرگ پشولش و پشولیدن گوید که پشول یعنی پستان هم گذشت و معنی نرمی و پشولش
بمعنی در هم شدن و برین قیاس پشولیده و از آن پیدا شد و این حاصل بالمصدر پشولیدن
پشولش و پشولیدن و پشولیده و صراحت فرید است و معنی سوم و چهارم هیچ تعلق ازین ندارد
کنند که صحیح درین کلمات بای تازی است و از این معنی سبب که پشولش به موحده اول بجای خودش
و اصل کلمه پشولش و پشولیدن است و پشولش گذشت و با بجدی صراحت ماخذش کرده ایم و پشولیدن
و پشولیدن و لیکن چون حرف بسیار متعل شد بموحده اول نیامده که آن را اصل دانیم اگر چه مصدر
گو یا از اصل شده بنا بران بای تازی مذکور شد و پشولیدن به همین معنی می آید و صراحت ماخذش به در
و در بای فارسی خطاست صاحب جامع این را کنیم و لیکن اوجود پشول که اسم مصدر پشولیدن
بمعنی در هم و پریشان شدن مرادف پشولیدن است ضرورت ندارد که این را مبتدل (پشولیدن)
می و اندر خان آرزو در سراج نقل قول رشیدی به موحده) قائم و بای زائد و در آن تسلیم کنیم حتی آنست
کرده گوید که بمعنی نصیحت کردن و جستجو و باز پرسش که این حاصل بالمصدر پشولیدن است که می آید
و تفحص خطاست و آن معنی پشولش و پشولیدن
به با است نه لام با آنکه پشولش هم بمعنی نصیحت
نیامده مؤلف عرض کند که غیر از سروری که (ارو) (۱۱) پریشانی (۲) نرمی (۳) و (۴) ناقابل
محقق اهل زبان است و دیگر کسی بی تحقیق نبرد ترجمه بلحاظ تصفیة آخر -

<p>(الف) شکر و لید</p>	<p>(الف) بقول برهان</p>	<p>و شکر و لید را بیکجا نقل کرده اند و شکر و لید را</p>
<p>(ب) شکر و لیدین</p>	<p>بر وزن نکو سید به معنی</p>	<p>هم برین قیاس گویند صاحب بحر بزرگ (ب) معنی</p>
<p>(ج) شکر و لیده</p>	<p>شکر مرده شد و آب و تاب</p>	<p>متفق با برهان و فرماید که کامل التصریف است</p>
<p>روی نماند و (ب) بقولش کبر اول بر وزن</p>	<p>و شکر و لید مضارع این مؤلف عرض کند که این</p>	<p>نکوهیدین (۱) شکر مرده شدن و پریشان گردیدن</p>
<p>و (۲) شکر مرده کردن و (۳) در هم آمیختن و فرما</p>	<p>و صراحت ماخذ این بر شکر و لیدین هم کرده ایم</p>	<p>که بمعنی داخل هم آمده که در هم شدن باشد و گوید که متعدی این است بقاعده فارسی و این مصدر</p>
<p>که به این معنی لغت اول هم گفته اند و (۴) نصیحت</p>	<p>مخصوص است برای لازم و آنچه فارسیان این</p>	<p>کردن و (۵) جستجو و باز پرس و تفتیش نمودن هم</p>
<p>و نسبت (ج) گوید که شکر مرده شده و نرم گردیده</p>	<p>متصرف محاوره باشد و شکر و لیدش که گذشت حاصل</p>	<p>و بی آب شده و نصیحت کرده شده و باز پرس</p>
<p>کرده شده - صاحب سروری بر (الف) می فرماید</p>	<p>با مصدر این و معنی چهارم و پنجم را تسلیم کنیم از اینکه</p>	<p>که پریشان و در هم و شکر مرده شد و گرد و نسبت (ب)</p>
<p>گوید که معنی شکر مرده شدن و کردن است و (۶)</p>	<p>بجا و ماخذ که شکر و لید معنی پستان هم آمده و هر آینه نرمی</p>	<p>نرم شدن و (ج) بمعنی نرم شده و شکر مرده و در هم</p>
<p>و پریشان (خان آرزو در سراج) و صاحب رشیدی</p>	<p>به پای مؤنزه عوض لام می آید مخفی مباد که (الف)</p>	<p>هر چه نوشت بر شکر و لیدش نقاش کرده ایم که شکر و لیدش</p>
<p>ماضی مطلق (ب) باشد و (ج) اسم مفعولش -</p>	<p></p>	<p></p>

(ار و و) الف و کیهو اب) یہ اس کا ماضی مطلق است و مرکب از اسم مفعول پڑولیدن کہ سببش گذشت ہے (ب) ۱۱) پڑمرده ہونا پریشان ہونا (۲) پڑمرده صاحب سرورزی سند استعمال این بذیل پڑولیدہ کرنا (۳) با ہم مجانا (۴) نصیحت کرنا (۵) جستجو اور آوردہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است باز پس کرنا (۶) نرم ہونا (ج) اسم مفعول ہوا ب کا (جامی) نبرہ آن ہوا آب و گلش آب پڑولیدہ کہ سببش پڑولیدہ کردن استعمال بمعنی متعدی پڑولیدہ اور ویکو پڑولیدہ یہ اسکے تمام معانی متعدی پڑولیدہ

پڑوم قبول برہان و فاصری و رشیدی و جامع و سرورزی نفتح اول بر وزن سوم (۱۱) فقیہ و درویش و گدا و (۲) خوار و بی اعتبار را گویند و پڑومان جمع پڑوم است صاحب جہانگیری گوید کہ (پڑوم) مرادف این مؤلف عرض کند کہ ما این را باعتبار محققین اہل زبان اسم جاد و انیم دیکھی از معاصرین جمع گوید کہ در فارسی قدیم یعنی نرند و پائر ندرم و پرا و لباس و چادر را گویند و معنی لفظی پڑوم کہنہ چادر است و کنایہ از گدا و بجا ز مجاز بمعنی بی اعتبار ہم و این مخفف پڑوم باشد (۱۱) (۱۱) فقیہ (۲) بے اعتبار -

پڑوند قبول برہان و اندر وزن در بند بمعنی اول و دوم و صراحت ماخذ ہمد را بنا کردہ ام و اچوبی باشد کہ در پس در گذارند تا در کشودہ و معنی سوم و چہارم مجاز معنی اول کہ ایسان شکل گرو و (۲) چوب کا زران و (۳) کنایہ از در بند پس درمی باشد (ار و و) (۱۱) (۱۱) مردم پس درشین و (۴) دیوٹ و می فرمائید کہ پڑاوند (۳) دروازے کے آڑ میں بیٹھا ہوا۔
 یابین معنی نفتح اول و ثانی ہم آمدہ مؤلف عرض (۵) دیوٹ و کیهو بازن۔
 کند کہ این مخفف ہمان (پڑاوند) کہ گذشت پڑومندہ قبول اند جو الہ فرنگ فرنگ

بفتح اول و ثالث قرساق را گویند مؤلف ^{معنی} چهارش گذشت (ار ۱۰) و بگویند	کنند که موافق قیاس و ضرب علییه همان شروند که شروند کے چوتھے معنی۔
---	---

شرو ۱۰ بقول برهان کبیر اول و ضم ثانی و سکون یا یعنی (۱) تخلص و تجسس و باز جستن و باز جستن
 و (۲) جوینده و طالب و خواہنده و (۳) امر بدین معنی و (۴) پشته بلند و (۵) آستر قبای و آستان
 را نیز گویند صاحب سروری ذکر معنی دوم و سوم کرده از دیگر معانی ساکت (شیخ نظامی ۵)
 سپید بر آمد چو بر تیغ کوه پادشاه نزد آن پیر دانش شرو و فرماید که بفتح اول هم آمده خان آرزو
 در سراج مذکور معنی اول یعنی تخلص و تجسس گوید که معنی امر و اسم فاعل از آن هم و نسبت معنی چهارم و پنجم
 می فرماید که خطاست و صراحت فرماید که صحیح شیره است بدون او و معنی آستر قبای و غیره نیست بر آن
 بره است به رای جمله صاحب جامع ذکر هر پنج معانی بالا کرده مؤلف عرض کند که معنی اول
 اسم جامد فارسی زبان و اسم مصدر شرو و سپیدن که می آید و معنی سوم موافق قیاس که امر حاضر است
 از شرو و سپیدن و معنی چهارم و پنجم هم اسم جامد و قول صاحب جامع که محقق اهل زبانست معتبر تر از
 خان آرزوی هندی و معنی دوم صحیح که محققین ناواقف از قواعد فارسی این معنی را بسند نظامی قائم کرده اند
 و نمی دانند که این معنی بدون ترکیب با امر حاضر حاصل نمی شود (ار ۱۰) (۱۱) تخلص و تجسس مذکور
 (تلاش - مؤلف) (۱۲) ناقابل ترجمه و (۱۳) امر حاضر یعنی و هونڈ اور تلاش کر (۱۴) بلند شیلہ
 مذکور (۱۵) بگویند آستر۔

شرو و شش بقول برهان کبیر اول و ضم ثانی و سکون یا یعنی (۱) تخلص و تجسس و باز جستن و باز جستن	تخلص و تجسس و باز جستن و باز جستن معنی باجستن
---	---

و تفحص باشد (فروسی) بدین گیتی اندر گویش تجسس واقع مونا تلاش مونه لگنا -
 بود پیمان پیش نیردان پشرویش بود با صاحب **پشرویش رفتن** مصدر اصطلاحی - حساب
 بر تفحص و تجسس قانع و صاحب ناصر می همزبانش - بهای آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف
 گوید که با کسر و باضم و او مجهول است یعنی تفحص عرض کند که مرادف پشرویش افتادون است
 و فرماید که بالفط افتادون و رفتن مستعمل خان آرزو (کمال اصغفانی) بجز نچیدست تو بنده انتما
 در سرانج این را مرادف پشرویشین گفته گوید که برین نکند پشرویش که پشرویش روز تسل و ترا دو -
 قیاس است پشرویشی و پشرویشنده مؤلف (ارو) دیکو پشرویش افتادون کا ترجمه -
 عرض کند که حق آنست که این مرادف پشرویشی **پشرویش کردن** استعمال صاحب آصفی
 است و هر دو حاصل بالمصدر پشرویشین باشد ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند
 و بس (ارو) تفحص - نگر تلاش - مؤتث - که معنی تفحص و تلاش کردن است (ابوشکور)
پشرویش افتادون مصدر اصطلاحی - حساب بلخی) اگر روزی از تو پشرویش کند پشرویش
 آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند
 کند که واقع شدن تفحص و تلاش باشد (مطامی) **پشرویشندگی** بقول برهان و ناصر بر وزن
 (پراگندگی در سپاه او فتاد پشرویش در آرزو) **پشرویشندگی** یعنی جستجو نمودن و خواستن - صاحب
 شاه او فتاد پشرویشی مباد که او فتادون فرید علییه
 افتادون است و از سند بالا (پشرویش او فتادون) در و کرد با پشرویشندگی که از ما نذار و کومندگی
 پیدا است عیبی نذار که هر دو یکی است (ارو) **مؤلف** عرض کند که مرادف پشرویش و

<p>حاصل بالمصدر پش و هیدن است که می آید (ار و و) و هوندن و والا (۲) عاقل (ب) و هوندا -</p>	<p>تلاش - یونث - تجتس - مذکر -</p>
<p>پش و هیدن بقول برهان بروزن نکوهیدن</p>	<p>(الف) پش و هیده بقول برهان و ناصر می</p>
<p>(۱) تفحص و تجتس کردن و جستجو نمودن و (۲)</p>	<p>(ب) پش و هید الف بروزن فروشنده</p>
<p>خواستن - صاحب جهانگیری بر پش و هید قانع و</p>	<p>(۱) بمعنی باز پرس کننده و تفحص نماینده و (۲) هر دو را مساوی دانند و صراحت معنی مصدری</p>
<p>حکیم و عاقل و خردمند و زیرک را گویند و هم</p>	<p>چنانکه باید نکرد - صاحب سروری نسبت معنی</p>
<p>او بر (ب) گوید که ماضی پش و هیدن است چنان</p>	<p>اول گوید که تفحص و تجتس بلیغ کردن است</p>
<p>سروری بر معنی اول الف قانع (منطامی ۱۵)</p>	<p>(ابوالمؤید ۱۵) در پش و هیدن اسرار علوم با</p>
<p>پش و هیده بود حجت نمای پدران انجمن گشت</p>	<p>شوی از کاهلی آخر محروم با خان آرنه و در سر آ</p>
<p>شاه آزمای پش و هید او ذکر (ب) کرده گوید که معنی</p>	<p>بر تفحص و تجتس قناعت کرده و پش و هید را با این</p>
<p>تفحص و تجتس کرد (فردوسی ۱۵) پش و هید بسیار</p>	<p>نقل کرد و فرقی در مصدر و حاصل بالمصدر</p>
<p>و پرسید چند که نیاید ز خوبان کس او را پسند</p>	<p>نکرد و صاحب جامع همزهانش - صاحب بحر گوید</p>
<p>مؤلف عرض کند که الف اسم فاعل و ب ماضی که تفحص و تجتس نمودن و د ۳ بازخواستن است</p>	<p>مطلق پش و هیدن است شامل بر همه معانی که</p>
<p>می آید و معنی دوم الف مجاز معنی اول است و حق</p>	<p>صاحب موارد ذکر بر سه معنی کرده مؤلف عرض کند</p>
<p>آنست که ضرورت بیان این هر دو نبود و صراحت</p>	<p>که این مرکب است از اسم مصدر پش و هید که بمعنی آتش</p>
<p>مصدرش که می آید کافی بود (ار و و) الف (۱)</p>	<p>گذشت بریادیت یای معروف و علامت مصدر</p>

<p>دوان و نیز و پیش و نیز و پسندگی که گذشت حاصل پشروی بقول برهان و مؤید فتح اول و ثانی و ثانی این آنچه صاحب به سروری لفظ بلوغ را در معنی اول به تخانی کشیده مردم فرومایه و ارادان و بضم اول اضافه کرده ضرورت داشت باجمله معنی اول حقیقی و ثانی هم باین معنی آمده صاحبان جهانگیری و جامع بر است و ثانی دوم و سوم مجاز آن و این مصدر از قول قانع مؤلف عرض کند که همین لغت به زای اصطلاحی است که اسم این مصدر مال فارسی زبان عربی هم گذشت و ما آن را اسم جامد فارسی زبان است (اره ۹۹) (۱۰) تجسس و جستجو کرنا (۲) چابنا گفته ایم بعضی معاصرین عجم گویند که این اصل است و آن مبدل این چنانکه ژند و ژند و این مرکب است</p>	<p>دوان و نیز و پیش و نیز و پسندگی که گذشت حاصل پشروی بقول برهان و مؤید فتح اول و ثانی و ثانی این آنچه صاحب به سروری لفظ بلوغ را در معنی اول به تخانی کشیده مردم فرومایه و ارادان و بضم اول اضافه کرده ضرورت داشت باجمله معنی اول حقیقی و ثانی هم باین معنی آمده صاحبان جهانگیری و جامع بر است و ثانی دوم و سوم مجاز آن و این مصدر از قول قانع مؤلف عرض کند که همین لغت به زای اصطلاحی است که اسم این مصدر مال فارسی زبان عربی هم گذشت و ما آن را اسم جامد فارسی زبان است (اره ۹۹) (۱۰) تجسس و جستجو کرنا (۲) چابنا گفته ایم بعضی معاصرین عجم گویند که این اصل است و آن مبدل این چنانکه ژند و ژند و این مرکب است</p>
<p>پشروی بقول برهان و سروری بروزن از پشرو و یایی نسبت و معنی تطفلی این خوبی باشد یعنی کسی که خون کسی ریزد و کنایه از ارذل که خون بخورد مؤلف عرض کند که اسم مفعول مصدر پشروی است کار از دلان است مخفی مباد که آنکه این را بمعنی است یعنی کسی که تجسس و جستجو دارد و کنایه باشد جمع گفته اند غور بر لفظ نکرده اند جمع این پشرویان از عاقل و دانا (شمس فخری ۵) دولت و نصرت است (اره ۹۹) دکیو نپروی -</p>	<p>پشروی بقول برهان و سروری بروزن از پشرو و یایی نسبت و معنی تطفلی این خوبی باشد یعنی کسی که خون کسی ریزد و کنایه از ارذل که خون بخورد مؤلف عرض کند که اسم مفعول مصدر پشروی است کار از دلان است مخفی مباد که آنکه این را بمعنی است یعنی کسی که تجسس و جستجو دارد و کنایه باشد جمع گفته اند غور بر لفظ نکرده اند جمع این پشرویان از عاقل و دانا (شمس فخری ۵) دولت و نصرت است (اره ۹۹) دکیو نپروی -</p>
<p>پشروین بقول برهان و سروری و ناصری بر وزن قزوین یعنی کثیف و چرگن باشد و کثیف شدن و چرگین داشتن هم صاحبان جهانگیری و جامع و رشیدی بر چرگن و کثیف قانع (حکیم سنائی ۵) پیشتر آرد دولت بن سوراخ و قلم است و کاغذ پشروین</p>	<p>پشروین بقول برهان و سروری و ناصری بر وزن قزوین یعنی کثیف و چرگن باشد و کثیف شدن و چرگین داشتن هم صاحبان جهانگیری و جامع و رشیدی بر چرگن و کثیف قانع (حکیم سنائی ۵) پیشتر آرد دولت بن سوراخ و قلم است و کاغذ پشروین</p>

<p>صاحب رشیدی بزرگ هر سه معنی با نامی شریک که کثیر</p>	<p>پو (پور بجای جامی) صاحب انصاف من لیسان</p>
<p>از و با کوکاهی بر من مسکین نکر و از جفاها در حق بای فارسی و ضم ند و انهاره یا یعنی (۴) تفحص</p>	<p>من هیچ مانند با کان پلید مدبر پروین نکر و با کوف</p>
<p>عرض کند که معنی لفظی این خونین به یا و نون نسبت</p>	<p>قیاس است پرویش و پرو منده و پرو و بندگی</p>
<p>از قبیل چرگین که پرو و معنی خون بجایش گذشت</p>	<p>خان آرزو بزرگ معنی سوم و چهارم و پنجم نقل شریک</p>
<p>و معنی کثیف شدن و چرگین داشتن اصلا درین</p>	<p>بر داشته مؤلف عرض کند که او و رشیدی هر</p>
<p>لغت نیست محققین اول الذکر غور بر لفظ نکرده</p>	<p>توجه بر نگاشته اند یعنی اول شریک علییه شریک است</p>
<p>(اردو) کثیف غلیظ میل کچیل و شمشک که گذشت و جادار و که بدل تره معنی اولش گنیم</p>	<p>یا چیز خوب صاف و پاک نه بود اور کثافت که تری بود</p>
<p>چنانکه تپ و تپ و آزیرو و آزیرو و معنی دوم</p>	<p>پاره بقول برهان و جهانگیری و جامع بفتح اول</p>
<p>اسم جاد فارسی زبان است و مخفف پاره معنی</p>	<p>و ثانی و اخصای با (۱) زمین پشته پشته و کتل و کوی</p>
<p>پنجم و معنی سوم مخفف پاره معنی اولش چنانکه</p>	<p>گذشت و معنی چهارم غلط محض و معنی پنجم اگر</p>
<p>استعمال پیش شود توانیم گفت که مخفف امر حاضر</p>	<p>که لبربی عقبه خوانند و (۲) آستر جامه و کبر اول</p>
<p>است</p>	<p>و ضم ثانی و انهاره با (۳) مخفف پاره است</p>
<p>باشد صاحب باشد و بارخواست باشد صاحب</p>	<p>که معنی تفحص و تجسس و بارخواست باشد صاحب</p>
<p>امر حاضر معنی فاعلی بدون ترکیبش با اسم حاصل</p>	<p>سروری جانی ذکر معنی اول کرده و بجای دیگر</p>
<p>معنی دوم و سوم را آورده صاحب ناصری معنی</p>	<p>مجرد پاره یا پاره را معنی چهارم گرفته اند بی خبر</p>
<p>اول قانع و گوید که همان پاره است که گذشت</p>	<p>اول قانع و گوید که همان پاره است که گذشت</p>

<p>فانون فارسی است اگر برخلاف قیاس جایی این قسم استعمال از نظر گذشته باشد می باید که نقل کنند کنند و محققین هند تراورانی رسد که استعمال مثلا قیاس را بدون سدا بل زبان پیش کنند (ارد ۹)</p> <p>۱) دیکھو پڑھ کے دوسرے معنی (۲) دیکھو پڑوہ کے پانچویں معنی (۳) دیکھو پڑوہ کے پہلے معنی (۴) ناقابل ترجمہ (۵) دیکھو پڑوہ کے تیسرے معنی</p> <p>پڑھان بقول برهان بضم اول بروزن سلف یعنی آرزو خواہش دل و غبطه و فریاد که صفحتی است در آدمی که چون چیز خوب پیش کسی</p>	<p>ببند خواهد که آن چیز یا مثل آن چیز او هم داشته باشد بی آنکه به صاحب آن چیز نقصانی برسد و محروم شود و آدمی را این صفت محمود است برخلاف حد که برعکس این بود چه خواهد که آن چیز را او داشته باشد و تغییر از کسی نداشته صاحبان ناصری و نوید هم ذکر این کرده اند و گویند که همان بزرگان که بوجه گذشته مؤلف عرض کند که ما بر پڑھان صراحت ماخذ کرده ایم که این اصل است و آن سبب این و این اسم جاد فارسی زبان است و حقیقت معنی میدارد بخاند کور (ارد ۹) دیکھو پڑھان</p>
---	--

پڑھان بقول اندک سوا که فرنگ و ننگ بفتح اول و ضم ثالث کشتی بزرگ را گویند مؤلف
عرض کند که اگرند استعمال بدست آید تو اینم قیاس کرد که اسم جاد فارسی قدیم باشد دیگر همه
محققین زبان دان و اهل زبان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت (ارد ۹) بڑی کشتی بیوتت

بای فارسی باسین مملکه

پس بقول برهان و جهانگیری بضم اول و سکون ثانی د، مختلف پیکر و متقابل دختر باشد (فردوسی)
(س) بیاید تخت آن سوار شیر پدیس شهر یار جهان ارد شیر پد (وله س) پس آگاه کردند از آن
کاه زار پدیس شاه را فرخ اسفندیار پد صاحب رشیدی بزرگ معنی بالا گوید که با کسر باید یا تحقیق

آنست که پس نیز لضم باست صاحب نامری نمی فرماید که این مخفف پسر باشد چرا که دست مخفف دختر
است بلکه دست مخفف دختر است که بجایش می آید. خان آرزو در سراج گوید که مخفف پسر نباشد
که پسر کبر اول است و این لضم اول نیز فرماید که این غالباً کبر لجه و زبان بعضی مردم است بهمان
گوید که (۲) گاهی برای تعقیب محض آید و گاهی برای تفریع تعقیب آنست که ثانی را محض باخیر در
زمان باشد و اول را دخلی در وجود ثانی نبود چنانکه گویی اول زید آمد و پس پسر پادشاه پس از ثانی
و تفریع آنکه اول را با وجود تقدم ذاتی و زمانی معادل در وجود ثانی بود مثال این هر دو چنان
گویی زید کلید در دست داشت دست جناب زید پس کلید حرکت نمود پس جناب زید دست را
تقدم ذاتی است فقط بر حرکت کلید و وجود حرکت کلید را جنبش دست سبب گردیده و چنانچه
گفته شود که زید با کل ستمونیا مبادرت نمود پس او را اسهال شد که اکل ستمونیا را با وجود تقدم
ذاتی تقدم زمانی هم هست بر وجود اسهال و اکل ستمونیا علت و سبب است برای اسهال
(که افاذه الاستاد) فقیر مؤلف گوید که از خواص این کلمه یکی آنست که مقطوع الاضافة هم آید چون
پس گوچه پس دیوار (واله هروی) نخند و نخچه در باغ عاشق با که تشنه بندگی زنگی یک چشم
و پس دیوار باغ او (ارادتخان واضح) چو دور در نظر آمده وصال مرا که دو اند عشق به
پس گوچه خیال مرا که همچین پس شام که ترجمه سحر است و این مجاز باشد چه شام طعام شام را گویند
و پس شام طعامی که بعد از طعام مذکور خورد و آن نیست مگر طعام سحری مؤلف عرض کند که بعضی
اول شبی نیست که مخفف پسر است و تحقیق اعراب بجایش کنیم و درین جای میزنند که گمانی است پسر
بمعنی پسر حالاً بر زبان معاصرین عجم نیست و معنی دوم عرض می شود که بهانه تفریع خوشی نکند و این را

صاحب تحقیق القوائین می فرماید که از حروف عطف کی پس است که (الف) در دو اسم واقع شده افاد و جمعیت با ترتیب و بی مہلت در بعضی وال باشد برینکہ اسم ثانی بلحاظ ترتیب بغیر مہلت شریک نسبت اسم اول است چنانکہ یازید آمد پس عمر و ب) گاہی بمقام تفصیل چنانکہ ؛ فعل باعتبار اصالت بر دو نوعت ماضی و مضارع پس ماضی آنست کہ دلالت کند بر زمانہ گذشتہ در مضارع آنکہ وال بود بر زمان حال و آئندہ و (ج) گاہی بر سر جزای شرط آید چنانکہ (سعدی ۵) گر سنگ ہمہ نعل بزخشان بود پس قیمت سنگ و نعل کیسان بودی بود (۵) گاہی بر جملہ نتیجہ آید چنانکہ (سعدی و گلستان) بر نفسی کہ فرومی رود مہجیات است و چون بر می آید مفرح ذات پس در ہر نفسی دو نعمت موجود است و بہر نفسی شکر و واجب و بہ تحقیق ما (کا) بمعنی واپس ہم کہ بر (پس آوردن) می آید (اردو) (۱۱) و کیو پس (۲۰) (الف) بعد (ب) پس (ج) پھر (د) پس (۵) واپس -

<p>پس آنگاہ استعمال بقول اند بعضی بعد از آن گوید کہ دختری کہ پدرش ہزار جادادہ و چکیس قبل (حافظ ۵) دل بی نوایان مسکین سجوی پل آنگاہ مکرده و باز پس بخانہ آورده مؤلف عرض کند جام جهان بین سجوی پل مؤلف عرض کند کہ معنی حقیقی این (واپس آورده) و صاحب بحر موافق قیاس و بحذف الف (پس آنگاہ) ہم آید (ب) پس آورده کہ بمعنی مفعولی است می فرماید (نظامی ۵) پس آنگاہ قلم بر عطار و شکست پل کہ بر سبب یعنی پسر زن باشد و راستہ ہمزباننش آتی قلم را نگیرد بست پل (اردو) بعد از آن پھر (حکیم شفقانی ۵) ہزار جامی پس آورده و دختری (الف) پس آوردن مصدر اصطلاحی است بودش پل از و بکارت و عفت چونیکوی بزار پل آصفی ذکر این کردہ بذیل آن بر (پس آورده) مؤلف عرض کند کہ از سند شفقانی اصطلاح</p>	<p>پس آنگاہ استعمال بقول اند بعضی بعد از آن گوید کہ دختری کہ پدرش ہزار جادادہ و چکیس قبل (حافظ ۵) دل بی نوایان مسکین سجوی پل آنگاہ مکرده و باز پس بخانہ آورده مؤلف عرض کند جام جهان بین سجوی پل مؤلف عرض کند کہ معنی حقیقی این (واپس آورده) و صاحب بحر موافق قیاس و بحذف الف (پس آنگاہ) ہم آید (ب) پس آورده کہ بمعنی مفعولی است می فرماید (نظامی ۵) پس آنگاہ قلم بر عطار و شکست پل کہ بر سبب یعنی پسر زن باشد و راستہ ہمزباننش آتی قلم را نگیرد بست پل (اردو) بعد از آن پھر (حکیم شفقانی ۵) ہزار جامی پس آورده و دختری (الف) پس آوردن مصدر اصطلاحی است بودش پل از و بکارت و عفت چونیکوی بزار پل آصفی ذکر این کردہ بذیل آن بر (پس آورده) مؤلف عرض کند کہ از سند شفقانی اصطلاح</p>
--	--

<p>(ج) پس آور وہ دختر پیدا است کہ قلب گران در پس کفش نہند تا بہ آن کفش را فراخ</p>	<p>انصاف (دختر پس آورده) و کنایہ از دختریت و قالب را در آن گفتند صاحب سروری</p>
<p>کہ پدرش از خانہ شوہر پس آورده از نیکہ باشو کہ ذکر معنی دوم گوید کہ این را در عربی مویل گویند</p>	<p>اتفاق نیقتا و نوبت بہ طلاق یا صلح رسید آنچه</p>
<p>و بترکہ معنی اول می فرماید کہ (۳) پس رورا</p>	<p>صاحب آصفی در معنی الف این معنی را بشمول</p>
<p>نیز گویند صاحبان اند و غیاث بر معنی اول</p>	<p>نہ از جا داخل کرد کار از غور گرفت و آنکہ از</p>
<p>قانع مؤلف عرض کند کہ معنی سوم تحقیق است</p>	<p>(ب) معنی ریب پیدا کردہ اند ہند نژاد و ہند</p>
<p>یعنی آہنگ کنندہ پسین و کسی کہ در پس رود</p>	<p>استعمال ندارند و آنچه وارستہ سندھائی را برای</p>
<p>و دیگر معانی مجاز آن (ار ۹) (۱) وہ فوج</p>	<p>ریب گرفت درست نیست (ار ۹) الف</p>
<p>چو پیچہ رہے بٹوٹ۔ ساقہ (۲) وہ لوہے کا آلہ</p>	<p>و پس لانا (ب) ریب بقول آصفیہ عربی۔ ام</p>
<p>جسکو موچی گرگابی کو پھیلانے اور وسیع کرنے</p>	<p>نڈکر۔ پلاہو لڑکا۔ پالا پوسا لڑکا۔ پہلے خاوند کا</p>
<p>کے لئے ایک حصہ پسین میں رکھ کر قالب کو جوتی</p>	<p>لڑکا۔ ہوتیلا بیٹا۔ مؤلف عرض کرتا ہے کہ لڑبہر میں داخل کرتے ہیں جس کی وجہ سے قالب باسائی</p>
<p>میں داخل کرتے ہیں جس کی وجہ سے قالب باسائی</p>	<p>اس کا موٹ ہے (ج) وہ لڑکی جسکو شوہر کے</p>
<p>داخل ہوتا ہے اور پیچھے کا جوڑ ضائع نہیں ہوتا۔</p>	<p>ساتھ نا اتفاقی کی وجہ سے اس کے باپ نے</p>
<p>نڈکر۔ (۳) پس رو۔ پیچھے چلنے والا۔</p>	<p>بذریعہ طلاق یا صلح اپنے گھر واپس لایا ہو بٹوٹ</p>
<p>پس آہنگ اصطلاح بقول بحر (۱) فوج</p>	<p>پس آہنگ بمعنی تبا و آن شہریت در ملک فارس و قسا</p>
<p>معرب آن۔ صاحب ناصر می گوید کہ ابن رابریا</p>	<p>پسین مقابل جناح و (۲) آہنی باشد کہ کفش</p>

<p>می خوانند و بتدریج تخفیف یافته پیا پیا شد و پیا یعنی پس از وقت میوه چیدن چیده شده - رسم که در میان اعراب (بسیاری) گویند از اهل آنجا است که چون وقت میوه چیدن آید میوه از باغ بوده و در بلوک شهر پیا سر ویت که سی زرع بلذکی می چنند و میوه که در الوقت خام بنظر آید بر دست و قطریخ آن زیاد از دوزخ مؤلف عرض می گذارند و پس از چند روز آن میوه باقی مانده کند که ما خذ بیان کرده ناصری که اهل زبان است را می چنند و نام همین است (پساچین) موافق قیاس اعتبار را شاید موافق قیاس (اردو) پسا (اردو) و میوه جو وقت مقرر که بعد در ملک فارس میں ایک شہر کا نام ہے جس کا ستر سے توڑتے ہیں - مذکر -</p>	<p>می خوانند و بتدریج تخفیف یافته پیا پیا شد و پیا یعنی پس از وقت میوه چیدن چیده شده - رسم که در میان اعراب (بسیاری) گویند از اهل آنجا است که چون وقت میوه چیدن آید میوه از باغ بوده و در بلوک شهر پیا سر ویت که سی زرع بلذکی می چنند و میوه که در الوقت خام بنظر آید بر دست و قطریخ آن زیاد از دوزخ مؤلف عرض می گذارند و پس از چند روز آن میوه باقی مانده کند که ما خذ بیان کرده ناصری که اهل زبان است را می چنند و نام همین است (پساچین) موافق قیاس اعتبار را شاید موافق قیاس (اردو) پسا (اردو) و میوه جو وقت مقرر که بعد در ملک فارس میں ایک شہر کا نام ہے جس کا ستر سے توڑتے ہیں - مذکر -</p>
<p>پسا دست اصطلاح - بقول برهان و بحر و سروری و رشیدی بفتح اول و دال ابجد یعنی ناصری و رشیدی و بحر و وزن ساکین بقیه میوه باشد که در باغها بعد از چیدن میوه جا بجا مانده باشد صاحب جهانگیری گوید که این را (سیدچین) هم گویند - خان آرزو در سراج می فرماید که اغلب که مرکب باشد از پس یعنی بعد و چین از چیدن اما معنی الفی که در میان است خوب واضح نیست مؤلف عرض کند که بیچاره غور مگرد و الف بعد لفظ پس زائد است و این اسم مفعول ترکیبی است گویند که الف درین هم همچون (پساچین) است</p>	<p>پساچین اصطلاح - بقول برهان و جامع و ناصری و رشیدی و بحر و وزن ساکین بقیه میوه باشد که در باغها بعد از چیدن میوه جا بجا مانده باشد صاحب جهانگیری گوید که این را (سیدچین) هم گویند - خان آرزو در سراج می فرماید که اغلب که مرکب باشد از پس یعنی بعد و چین از چیدن اما معنی الفی که در میان است خوب واضح نیست مؤلف عرض کند که بیچاره غور مگرد و الف بعد لفظ پس زائد است و این اسم مفعول ترکیبی است گویند که الف درین هم همچون (پساچین) است</p>

بہار این رامروف (پتا دست) گوید کہ می آید و لینا جیسا کہ منہر نیون کا طرز عمل ہے۔
 قرماید کہ مقابل نقداست مؤلف عرض کند کہ پس از سی سال اسمی محقق شد بخاقانی یا
 محقق آن۔ بمعنی قیمت بعد از وقت ادا کردہ شد کہ پورانی است باو بخان باوچاست پورانی

اسم جامد فارسی زبان موافق قیاس (ارو) مثل۔ صاحبان خرنیہ الامثال و امثال فارسی ذکر
 ادا ہار۔ مذکر۔ این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف
 پس از خواندن و رقصیدن بالہ واد

مصدر اصطلاحی۔ صاحب رہنما بخو کہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار ذکر ماضی مطلق این کردہ
 گوید کہ بعد از سرود و کس باہم رقصیدند

عرض کند کہ بال ہمینی رقص لغت انگلیسی است و (پس افتاد) اصطلاح۔ بقول مؤید ذخیرو و آئینہ
 بالہ واد) بمعنی رقص کردن مصدر مفرس معاً بعد از مردن کسی بماند مؤلف عرض کند کہ محققین
 عجم و لغت رقصیدن درین زائد می نماید کی از

بجم گوید کہ صاحب رہنما در ترجمہ این سکندری خورد اہل زبان و زبان دان و معاصرین بجم ازین سکت
 معنی لغتی این۔ بعد سرود و رقص یک مرد و یک زن اند بدون سداستعمال تسلیم نکنیم (ارو) کسی بیجا
 باہم راحت گرفتن و یکی نشستن است۔ بخیاں باقوم کاجچوڑا ہوا اثاثہ۔ مذکر۔

درست بنیاید (ارو) گلنے کے بعد مرد و عورت باہم
 ناچنا۔ ناچنے اور گلنے کے بعد مرد و عورت باہم آرام
 کردن و ۲۱ و در تعاقب کسی رفتن و تعاقب کردن

(۱۰۵۱)

مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - مذکر (۳۱) مردود - (۴) پیرو (۵) پیچھا کرنے والا -
 (ظہوری ۵) بنگ مصلحت پابریاڈ تیرگان تعاقب کرنے والا استعاقب -
 راہ پس افتادن بلائی سا لگان پیش میں باشد کہ و **پس افگند** اصطلاح - بقول برہان (۱) بمعنی
 پیچھتیق ما (۳) در راہ از رفقاً باز ماندن چنانکہ پس انداز و ذخیرہ و اندوختہ خواہ از اموال و
 الا پس افتادہ ظاہری شود کہ می آید (ار ۹۹) و اسباب بہتہ ضروریات دنیوی خواہ از اعمال
 و (۱) پیروی کرنا (۲) تعاقب کرنا - پیچھا کرنا - کیو صالحہ و طالحہ بچہتہ نفع و نقصان اخروی و (۲)
 بدنبال افتادن (۳) رفقاً سے پیچھے رہنا - بمعنی میراث - صاحب سروری گوید کہ (۳) سرخوش
پس افتادہ اصطلاح - بقول برہان و مجر و و ذکر معنی اول ہم کند (شیخ اوصدی ۵) ہم علم
 ماضی (۱) کسی را گویند کہ در راہ از رفقاً باز ماند خودش بدہ پندی کہ نذار دجرا این پس افگندی
 باشد و (۲) پس انداز و ذخیرہ اندوختہ نیز بہار (۱) اشیر الدین او مانی ۵) زہمی بدادہ پو خورشید
 ذکر معنی دوم کردہ و صاحب آصفی فرماید کہ (۳) نور بخش از پیش پکف تو بہرحہ پس افگند بحر و کان
 بمعنی مردود و از (فقہرہ ملاطفر) سداورہ ۵) باشد کہ و فرماید کہ (پس اوگند) ہم یہ مین معنی آمدہ
 آئینہ سکندر پس افتادہ راہ پیش بینی **مؤلف** بہار گوید کہ چیزی کہ از خرج ضروری باز گیرند و
 عرض کند کہ مافقرہ ملاطفر استعلق بمعنی اول دانیم برای زمان تنگی بنگا ہارند مرادف (پس افتادہ)
 و بلحاظ سخانی (پس افتادن) این را بمعنی (۳) پیرو و فرماید کہ بعضی بعضی دوم ہم گفتہ اند - صاحب
 و (۵) استعاقب یعنی تعاقب کنندہ دائم (ار ۹۹) مؤید معنی اول و دوم را آورده مؤلف عرض
 (۱) رفقاً سے پیچھے رہا ہوا (۲) پس انداز - ذخیرہ کند کہ بمعنی تحقیقی ماضی مطلق مصدر پس افگندن

<p>معنی اول (پس انگند) (۲۱) سرگین دو آب و</p>	<p>است یعنی چیزی پس پشت انگندن و همین است</p>
<p>معنی سوم و (۳) پس انگندہ زیادت ہای ہوز بر ہما</p>	<p>معنی سوم و (۳) پس انگندہ زیادت ہای ہوز بر ہما</p>
<p>افادہ معنی مفعولی کند و این مخفف آنست بخذف</p>	<p>افادہ معنی مفعولی کند و این مخفف آنست بخذف</p>
<p>ہای ہوز و ہنی اول و دوم کہ باہ باشد از ہمان</p>	<p>ہای ہوز و ہنی اول و دوم کہ باہ باشد از ہمان</p>
<p>(ارو) (۱) ذخیرہ - نگر - و کیو پس انداز کہ</p>	<p>(ارو) (۱) ذخیرہ - نگر - و کیو پس انداز کہ</p>
<p>پہلے معنی (۲) میراث - مؤنث - (۳) پس انگندن</p>	<p>پہلے معنی (۲) میراث - مؤنث - (۳) پس انگندن</p>
<p>کا ماضی مطلق (۳) وہ چیز جو پس پشت ڈال دی گئی -</p>	<p>کا ماضی مطلق (۳) وہ چیز جو پس پشت ڈال دی گئی -</p>
<p>(پس انگندن) کا اسم مفعول - پیچھے ڈال دی ہوئی -</p>	<p>(پس انگندن) کا اسم مفعول - پیچھے ڈال دی ہوئی -</p>
<p>پس انگندن مصدر اصطلاحی - بقول برہانا</p>	<p>پس انگندن مصدر اصطلاحی - بقول برہانا</p>
<p>و بحر (۱) چیزی از خرچ پویش خود نگاہ داشتن و</p>	<p>و بحر (۱) چیزی از خرچ پویش خود نگاہ داشتن و</p>
<p>ذخیرہ کردن و (۲) میراث گذشتن - مؤلف</p>	<p>ذخیرہ کردن و (۲) میراث گذشتن - مؤلف</p>
<p>عرض کند کہ بمعنی حقیقی (۳) انگندن چیزی پس پشت</p>	<p>عرض کند کہ بمعنی حقیقی (۳) انگندن چیزی پس پشت</p>
<p>است و معنی اول و دوم مجازان و سندا استعمال</p>	<p>است و معنی اول و دوم مجازان و سندا استعمال</p>
<p>بر (پس انگند) گذشت کہ تعلق از همین مصدر فارسی -</p>	<p>بر (پس انگند) گذشت کہ تعلق از همین مصدر فارسی -</p>
<p>است (ارو) (۱) ذخیرہ کرنا (۲) میراث - مؤنث -</p>	<p>است (ارو) (۱) ذخیرہ کرنا (۲) میراث - مؤنث -</p>
<p>چھوڑنا (۳) پس پشت ڈالنا -</p>	<p>چھوڑنا (۳) پس پشت ڈالنا -</p>
<p>پساک بقول ابن عربی بوالہ فرنگ فرنگ ہفت</p>	<p>پساک بقول ابن عربی بوالہ فرنگ فرنگ ہفت</p>
<p>پس انگندہ اصطلاح بقول بحر (۱) مراد (۱) گلہ ستہ و (۲) ہار گل کہ در روز عید از آن</p>	<p>پس انگندہ اصطلاح بقول بحر (۱) مراد (۱) گلہ ستہ و (۲) ہار گل کہ در روز عید از آن</p>

<p>آرایش و تار کنند صاحب برهان بر (بساک) و دوم اسم جامد فارسی زبان و نیم و به معنی که مبوخته گذشت می فرماید که به بای فارسی هم سوم مبدل بساک چنانکه تب و تب (اروی) آمده مقصودش خبر این نباشد که (۳) این مراد (۱) گلدسته بندگر (۲) پھول کاہار - مذکر (۳) آن است مؤلف عرض کند که به معنی اول و یکجو بساک مبوخته کے ساتھ -</p>	<p>و دوم اسم جامد فارسی زبان و نیم و به معنی که مبوخته گذشت می فرماید که به بای فارسی هم سوم مبدل بساک چنانکه تب و تب (اروی) آمده مقصودش خبر این نباشد که (۳) این مراد (۱) گلدسته بندگر (۲) پھول کاہار - مذکر (۳) آن است مؤلف عرض کند که به معنی اول و یکجو بساک مبوخته کے ساتھ -</p>
---	---

پسہانتن | بقول برهان بفتح اول و ثانی بالف کشیده و نون کسور و فوقانی مفتوح بنون و غیر زوہ بلغت زرد و پازند یعنی افتادن و فرماید کہ باین معنی باضافہ ہا نیز آمدہ یعنی (پسہانتن) و (پسانی و پسہانی) یعنی افتادم و (پسانید و پسہانید) یعنی بنفستانید مؤلف عرض کند کہ بعضی معاصرین زردشت پسہان یعنی آردینراست و بر زبان معاصرین متروک و لغت زرد و پازند یعنی فارسی قدیم و بہ مجاز آکہ راہم نامند کہ در وقت آبرسانی بر روی طرفی قائم کنند کہ پراز سوراخها است و پسندی آن را پهنوار اناہم است و پسان بحدف ہای ہوز مخفف آن پس بزیادت علت مصدر تن بران مصدری وضع شد و تو انیم گفت کہ این مخفف (پسہانتن) است کہ ہمین معنی می آید و آن مرکب است از اصل لغت پسہان و حالا بر زبان متروک صاحب جہانگیری در ملحقات ذکر این کردہ (ارو) چترکنا - دیکھو - پسہانتن -

<p>پس انداختن استعمال - صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت و سندی کہ پیش کردہ بر چیز کو پس پشت ڈال دنیا (۳) ذخیرہ کرنا - (پس انداز کردن) می آید مؤلف عرض کند</p>	<p>(۲) کنایہ از ذخیرہ کردن (ارو) کسی (۱) پس انداز اصطلاح - بقول بگردا، آنچه کہ (۱) یعنی حقیقی انداختن چیزی پس پشت است بعد از صرف نگاہ دارند بہار این را مرادف</p>
--	---

<p>پس آنگذگفته و سندان بر (پس انداز کردن) آنگذ خان آرزو در چراغ هدایت ذکر این کرده لغظ عرض کند که اسم مفعول ترکیبی است بمعنی (۲) چیز بکارنا - ذخیره کرنا (۲) کسی چیز کو پس پشت و آلدینا که پس پشت انداخته شده و معنی اول مجاز آن تا که وقت پر کام آسے -</p>	<p>پس انداز کردن (الف) پس اندیش اصطلاح - بقول بحر و بهار که کنایه از ذخیره باشد (ار و و) (۱) پس انداز بقول آصفیه - فارسی - اندوخته - جمع - بخت - و ه</p>
<p>مقابل پیش بین یعنی اندیشه کننده ایام گذشته روپیه جو خرچ سے بچا کر رکھا جائے - صرف سے (خواجہ نظامی) مخالف پس اندیش و او بچا ہوا روپہ (۲) وہ چیز جو پس پشت ڈال دی گئی پیش بین ہو بداندیش کم مہر و او پیش کین پانچ ہو - بمعنی حقیقی - عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است و بس صاحب</p>	<p>پس انداز کردن (اصطلاحی بقول آصفی از همین سند مصدر بحر (۱) چیزی از خرچ روزمره باز گرفتن و ذخیره کردن مؤلف عرض کند کہ مرکب است از مؤلف عرض کند کہ اندیشه ایام گذشته کردن همان (پس انداز) کہ گذشت و معنی حقیقی این (۲) ضد (پس اندیشیدن) است (ار و و) الف چیزی در پس پشت انداختن - پس معنی اول مجاز و ہ شخص جو گذشتہ واقعات سے ڈرے او پیش معنی دوم است (خواجہ آصفی) (ع) اسباب بین نہ ہو - (ب) گذشتہ واقعات سے ڈرنا خوف کرنا</p>
<p>سن ماہ مرا خال و خط بس است پو گیسوی تابا پس انگاہ اصطلاح - بہار و صاحب بحر دادہ پس انداز می کند پو (طاطراف) ہزار را بہ الف مقصورہ نقل کردہ مؤلف عرض کند</p>	<p>پس انداز کردن (اصطلاحی بقول آصفی از همین سند مصدر بحر (۱) چیزی از خرچ روزمره باز گرفتن و ذخیره کردن مؤلف عرض کند کہ مرکب است از مؤلف عرض کند کہ اندیشه ایام گذشته کردن همان (پس انداز) کہ گذشت و معنی حقیقی این (۲) ضد (پس اندیشیدن) است (ار و و) الف چیزی در پس پشت انداختن - پس معنی اول مجاز و ہ شخص جو گذشتہ واقعات سے ڈرے او پیش معنی دوم است (خواجہ آصفی) (ع) اسباب بین نہ ہو - (ب) گذشتہ واقعات سے ڈرنا خوف کرنا</p>

که همان است که به الف محدود یعنی (پس آنگاه) آب رسانی کرنا میچنما -

گذشت (ار ۹۰) دکیو پس آنگاه -

پس او لغتی است ژند و پانژند یعنی پس که حراحت

(ار ۹۰)

پس این بر پانژند می آید (ار ۹۰) دکیو و پانژند

و ناصری بر وزن رسانیدن آب دادن باغ پس او کند اصطلاح - بقول برهان با او

وزراعت را (مولوی معنوی) ای روزی بر وزن و معنی پس انگذ است مؤلف عرض

دلها رسان جان کسان و ناکسان با ترکاری و کند که این مبدل آنست چنانکه فام و وام اشارة

باغی پان هموار و نامهمواره با صاحب بحر این با این هم در اینجا کرده ایم (ار ۹۰) دکیو پس انگذ

کامل التصریف گفته و مضارع این پس آید خان پس او کند اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری و

آرزو بکر معنی بالاجماله قول محقق گوید که از جامع و سراج بر وزن دما و تاقایه شعر را گویند -

بیت استفادنی شود مؤلف عرض کند که معنی بهیچو چهار و نگار و بهار (بسی سی) همه پوچ

شعر انقهیده از اینجا است که استفاده نکرو - و همه فام و همه مست با معانی از چکانه تا پانژند

(ترکاری باغ پان) اسم فاعل ترکیبی است با صاحب ناصری بکر معنی بالاجامی فرماید که (۲) یعنی

و ازین مرگب مستحق شد که پان امر حاضر است رو یف هم آمده و سه واره قافیه را هم گویند -

از همین مصدر مخفی مباد که این مرادف پانتمن (ملک الشعر اصبا می کاشانی) از سه واره

باشد و اسم مصدر این هم همان پان که ذکرش خویش بیرون کنند با پس وندش ار دل بود

در اینجا کرده ایم آن متروک است و این مستعمل و خون کنند با مؤلف عرض کند که همین لغت

مخصوص برای باغ و زراعت (ار ۹۰) به موحده گذشت و این اصل است و آن مبدل

<p>نمودن آناه (کامل التعمیر) و مضارع این پیش از در صاحب برهان بر معنی دوم و سوم و چهارم قانع و نسبت معنی دوم دست مالیدن گوید صاحب ناصری این را دست بسوزان گفته و ذکر معنی سوم هم فرموده از معنی اول و چهارم صاحب جامع هم بترک معنی اول بر دست مالیدن گوید و ذکر معنی سوم چهارم هم کند مؤلف فرض کند که لغت زند و پسند (پساو) یعنی لمس است و حقیقت این</p>	<p>این چنانکه ممد را بنام نوشته ایم مخفی بسا و که پس یعنی قبل و بعد بر و آمده و آوند بدل آید و معنی لغتی این قبل رویش آینه و کنایه از قافیه و بعد قافیه که محققین سند گوید صاحب ناصری این را دست بسوزان گفته استاد لیبی را به تغییر خفیف بر بسا و ندیم نقل کرده (ارو) (۱۱) قافیه دیگر بسا و ند (۲) رویش بقول آصفیه و نه لفظ جو غزل یا تصدیق و غیره که سحر خون یا بیرون که اخیرین قافیه که در پیش بار بار آئے مؤثرت</p>
<p>چنان باشد که رسم عجم است که چون کسی خواهد که از آمدن خویش دیگری را آگاه کند آهسته از پس او آید و برگردد بنش لمس کند و او خبر و ارشاد روی گرداند و آگاه شود پس (پس آئی) بمعنی پس آئیده اسم فاعل ترکیبی متصل شد بر ای لمس و سخنانی که پیش از ای لمس دریافت کنند کند و سخنانی بدل شده و او چنانکه انگیل و</p>	<p>صاحب سفرنگ (شرح لغت) چنان باشد که رسم عجم است که چون کسی خواهد فقره (نامه شت و خورشید) گوید که الف بیای که از آمدن خویش دیگری را آگاه کند آهسته از فارسی مفتوح و بین عهد با الف کشیده و کسر و او و سکون نون و فتح و ال بعد و ای تفریع یعنی لمس کنند و وقتیکه پیش از ای لمس دریافت کنند صاحب کج بر</p>
<p>فارسیان بقاعده خود از همین اسم مصدر انگول - فارسیان بقاعده خود از همین اسم مصدر بر یار بستنی بصر و عیال است مصدر و لغت</p>	<p>(ب) پس او پند گوید که بفتح اول و آتاب و او (۲) مالیدن و (۳) لاسه کردن و (۴) مستی بر یار بستنی بصر و عیال است مصدر و لغت</p>

<p>مصدری وضع کردند کہ معنی تحقیقی آن لمس کردن و کنایہ باشد از مقتدی و منبع موافق قیاس است و معنی دوم و چہارم مجازش صاحب (۱۱۹۰) مقتدی - اقتدا کرنے والا - پیرو۔</p> <p>بجز کہ بذیل این معنی اول را نوشته آن متعلق است پس بودن استعمال صاحب آصفی ذکر این بہ (پسائیدان) گذشت و صراحت ماخذش ہمچو کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ معنی مذکور ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان معنی اول لفظی این در تعاقب بودن است و بس۔ اضافت را ترک کرده اند معلوم می شود کہ تسامح صاحب این بسوی چیزی و کسی می توان و (پس کاری بودن) بجز است کہ ذکرش بذیل (پسایدان) کرد و اگر متعلق است از همین تعمیم و همچنین است پس سدا استعمال پیش شود و برای تبدیل نون با و او کسی بودن) (۱۱۹۱) پیچھے رہنا۔ تعاقب کرنا ہمین کیا انت را مثال دانیم کہ پیش ازین از نظر پس پس فرو اصطلاح بقول بول چال گذشت مخفی مباد کہ الف اسم فاعل بہ باشد بخواند معاصرین مجرم فوری کہ بعد (پس فردا) می آید (۱۱۹۲) الف اسم فاعل بہ اور قوت لاسہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است کہ بگوشت۔ اور (ب) (۱۱۹۱) و کیو پسائیدان (۳) لانا۔ اضافتی کہ اضافت پس است بسوی (پس فردا) (۳) چھوٹا۔ (۴) مستی کرنا۔</p> <p>استعمال این بدون کسر ہر دو پس باشد۔</p> <p>اصطلاح بقول سفرنگ (۱۱۹۰) اتر سون۔ بقول امیر آج سے چوتھا بشرح پنجاب و ہفتی فقرہ (نامہ شت و خورشید) روز جو آئیگا (ظفر) کہا آئے کو ای دل اوس بہ معنی مقتدی و منبع مؤلف عرض کند کہ کل پر سون اتر سون تک ہونا گنجر اصبر کہ دو تین اسم فاعل ترکیبی است بمعنی اسادہ شونہ و پساون کے بعد آئیگا</p>	<p>مصدری وضع کردند کہ معنی تحقیقی آن لمس کردن و کنایہ باشد از مقتدی و منبع موافق قیاس است و معنی دوم و چہارم مجازش صاحب (۱۱۹۰) مقتدی - اقتدا کرنے والا - پیرو۔</p> <p>بجز کہ بذیل این معنی اول را نوشته آن متعلق است پس بودن استعمال صاحب آصفی ذکر این بہ (پسائیدان) گذشت و صراحت ماخذش ہمچو کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ معنی مذکور ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان معنی اول لفظی این در تعاقب بودن است و بس۔ اضافت را ترک کرده اند معلوم می شود کہ تسامح صاحب این بسوی چیزی و کسی می توان و (پس کاری بودن) بجز است کہ ذکرش بذیل (پسایدان) کرد و اگر متعلق است از همین تعمیم و همچنین است پس سدا استعمال پیش شود و برای تبدیل نون با و او کسی بودن) (۱۱۹۱) پیچھے رہنا۔ تعاقب کرنا ہمین کیا انت را مثال دانیم کہ پیش ازین از نظر پس پس فرو اصطلاح بقول بول چال گذشت مخفی مباد کہ الف اسم فاعل بہ باشد بخواند معاصرین مجرم فوری کہ بعد (پس فردا) می آید (۱۱۹۲) الف اسم فاعل بہ اور قوت لاسہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است کہ بگوشت۔ اور (ب) (۱۱۹۱) و کیو پسائیدان (۳) لانا۔ اضافتی کہ اضافت پس است بسوی (پس فردا) (۳) چھوٹا۔ (۴) مستی کرنا۔</p> <p>اصطلاح بقول سفرنگ (۱۱۹۰) اتر سون۔ بقول امیر آج سے چوتھا بشرح پنجاب و ہفتی فقرہ (نامہ شت و خورشید) روز جو آئیگا (ظفر) کہا آئے کو ای دل اوس بہ معنی مقتدی و منبع مؤلف عرض کند کہ کل پر سون اتر سون تک ہونا گنجر اصبر کہ دو تین اسم فاعل ترکیبی است بمعنی اسادہ شونہ و پساون کے بعد آئیگا</p>
--	---

پس پشت نشستن استعمال - (۱) بعضی متقی کین (ظهوری) به محفل که پس پشت غیر نشینم

نشستن پس کسی است و (۲) کنایه باشد از در پس نگر دن روی سخن مروت نیت (۳) (ار و و)

کین نشستن که پس پشت مرکب اضافی کنایه از (۱) پیچیده بطنها (۲) گکات مین بطنها -

پست بقول برهان و سروری و جامع و رشیدی و مؤید بفتح اول و سکون ثانی و فوقانی (۱)

نقیض بلند (سعدی) و لیکن خداوند بالا و پست و بعضیان در رزق بر کس نه بست و

بهار گوید که مقابل بلند است چون (بخت پست) و مقابل بالا و بهر تقدیر مرادف کوتاه و فرقی بینها

آنکه پست در حقیقت چیز است که مقابل بلند بود و ارتعاشی در آن نبود بخلاف کوتاه که قدری ارتعاش

در آن ضرور است و طول باید و بعضی جاه است بعضی کوتاه متعل می شود چون (قد پست) و (دیو آ

پست) و بعضی کم و اندک چون (قیمت پست) و (چاشنی پست) (ظهوری) که مدعی رود به

کتاب زیر دست ماست و بالا رویش این همه از بخت پست اوست و (شیخ اوصالی) ای

ز لعلت قیمت یا قوت پست و (صائب) از لب غنچه منقار خرد لیبان را و فغان که چاشنی تو

تل پست است و (میر خسرو) جانان زرقنی است جو دلهما ز زلف تو و چندین گره چرمی زنی

آن زلف پست را بگویم او فرماید که بالفاظ شستن و کردن مستعمل - خان آرزو در سراج با اتفاقا

شرف بیان کرده بهار گوید که حق تحقیق آنست که کوتاه مقابل دراز است و پست مقابل بلند

و جای دیگر جز مؤلف عرض کند که اسم جاد فارسی زبان است و با با خان آرزو و اتفاق و ایم

(ار و و) پست بقول اصفیه فارسی - بلند کانه نقیض - نیجا نشیب -

(۲) پست - بقول برهان و ناصر و جامع بفتح بعضی زمین هموار مؤلف عرض کند که با اختیار

صاحب جامع و ناصری کہ تحقیقین اہل زبان و معتبر تر از برہان اند این را اسم جامع فارسی زبان فہم
و مجاز معنی اول (اردو) زمین ہوار۔ ہوار زمین۔ موٹٹ جس میں نشیب و فرار نہ ہو۔

(۳۳) پست۔ بقول برہان و جامع و بہار بالفتح یعنی خراب کہ در مقابل آباد است۔ صاحب ناصری
گوید کہ پست کردن یعنی خراب کردن آمدہ (سراج الدین سگزی) انگریز تانیاری بہ بیداد دست پہ
کہ آباد کرد و زبیداد پست پہ صاحب رشیدی گوید کہ این معنی بطریق کنایہ و مجاز است نہ بر سبیل حقیقت
خان آرزو در سراج بحوالہ جہانگیری ذکر این کردہ گوید کہ اغلب کہ مجاز باشد مؤلف عرض کند کہ یا
یا خان آرزو اتفاق داریم (اردو) ویران۔

(۳۴) پست۔ بقول برہان و ناصری و جامع بالفتح کنایہ از مردم خیس و بخیل و دون ہمت۔ صاحب
روزنامہ بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاجار گوید کہ مرد بد صفت و غریب باشد مؤلف عرض کند
کہ مجاز معنی اول دانیم و مراد از مرد پست ہمت (اردو) پست۔ بقول آصفیہ خیس و بخیل۔
دون ہمت۔ کم رتبہ۔ کمینہ۔

(۳۵) پست۔ بقول برہان بالفتح آنکہ نتواند بسال ہمت پرواز و عروج بمدارج کمالات حقانی یا
مراتب دیگر کند مؤلف عرض کند کہ این ہم مجاز معنی اول است (اردو) وہ شخص جو ہمت
کہ ذریعہ سے کمالات حقانی یا دوسرے مراتب میں بلند پروازی نہ کر سکے۔

(۳۶) پست۔ بقول برہان و جامع کبیر اول بہ آردی را گویند عموماً و آردی کہ گندم جو و نخودان
بریان کردہ باشند خصوصاً کہ آن را عبری سوتیق خوانند چہ (سوتیق الشعیر) آرد جو بریان کردہ (سوتیق)
آرد گندم بریان کردہ را گویند۔ صاحبان جہانگیری و سروری و ناصری و رشیدی و سراج ہم ذکر

ذکر این کرده اند (منطامی) منم ر و از جهان در گوشه کرده پاکف پست جوین را نوشته کرده
 صاحب محیط اعظم بر پست می فرماید که بالکسر اسم فارسی سوتوق است و بر سوتوق گوید که لغت عرب است
 که بفارسی پست و طمان و بترکی فادوت و بیونانی کیو کیج و بهندی سٹو گویند و آن اسم جمع
 ماکولات است خواه خوب باشد یا اثمار و لعرف اطباء بارتت از آرد بریان کرده و شش
 آنست که از هفت چیز که آن گندم و جو و کنار و کدو و انار و اند و سی و سیب است گرفته می شود
 باین طریق که خوب بر آتش بنزد حتی که کفنجی بهم رسد پس بردارند و آب آن دور کنند و در آن آب
 خشک نمایند بعد بریان کرده بسایند و فواکه را قطع کرده خشک سازند پس نرم بسایند و طبع سوتوق
 بهر شی قریب بطبع اصل آنست لیکن سیوست زائد از آن اکتساب نماید و مائل بجزارت می گردد و
 بهتر آنست که با عدال بریان کنند که نه خام ماند و نه سوخته گردد و سوتوق جو و گندم هر دو
 التهاب و تشنگی و تب حار و امراض اطفال نافع (النج) (منطامی) تن اینجا به پست جوین گفته
 بود اینجا به گنجینه پرداخته مؤلف عرض کند که اسم جاد فارسی زبان باشد (ارو) سٹو قبول آصف
 هندی اسم مذکر جنتی هوس اناج کا آجی اکثر پوربکے غواہتہر کھاتے اور موہم گم این مکان
 آدمی چاول یا گیہون کے سٹو گھول کر پتے پن تاکہ جسم میں ٹنڈک رہے۔
 (ک) پست بقول برهان و جامع و سراج بالکسر کہی باشد که بعضی از چلہ نشینان و فقہان جو گیا
 ہندوستان از جگر آمو و سخر بادام و امثال آن سازند کہ ہر گاہ مقدار پست از آن بخورند تا چند روز
 محتاج بہ طعام نشوند و اللہ اعلم مؤلف عرض کند کہ حجاز معنی ششم باشد و بس (ارو)
 وہ سٹو جو بعض فقر اور جوگی ہندوستان میں ہرن کے جگر اور سخر بادام وغیرہ سے مرکب کر کے

بنایه بین کہا جاتا ہے کہ جب اُس مرکب کا ایک خوراک بقدر پستہ کھالیتے ہیں تو چند روز تک آنکھو اشتہا نہیں ہوتی۔ مذکر۔

(۸) پست۔ بقول سروری بالکسر جوب و فواکہ یا بسہ مؤلف عرض کند کہ مجاز مہمان پست باشد کہ بر معنی ششمش گذشت (ار ۹) جوب و فواکہ یا بسہ۔ مذکر۔

<p>پست آمدن استعمال یعنی پست شدن است در درجہ و مرتبہ و بمعنی مطلق پست شدن ہم مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است (ظہوری ۵) ز شمشاد بلذش جلوہ ہای سدر پست آمد پ سخن می رفت از رویش سخن بر سہ پرست آمد (ار ۹) مرتبہ بین پست ہونا کہم ہونا۔ پست ہونا۔</p>	<p>سند استعمال پیش نہ شد نقص تحریف شان ظاہر شد اگر لفظاً غور کنندہ در معنی اول معنی مصدری درست می شود و نہ حاصل بالمصدر۔ فارسیان پستکاری را گویند کہ آغازش قبل ازین شدہ باشد کہ پس بمعنی قبل و بعد ہر دو گذشت موافق ما رجوع کردیم بر پس تا، یعنی رجوع شدیم بر کاری کہ پس ازین آغازش شدہ بود</p>
---	---

<p>پست بقول برهان و ناصر و مؤید و سراج و آند و جامع بفتح اول و سکون ثانی و فوقانی بہا کشیدہ (۱) بر سر کاری رضق کہ قبل ازین شروع در ان شدہ باشد صاحب جہانگیری در لطائف گوید کہ (۲) بمعنی بسیار بد مؤلف عرض کند کہ می باشیم کہ معاصرین عجم بر زبان نداشتند (ار ۹) (۱) وہ کام جس کا آغاز اس سے پہلے ہو چکا ہو۔</p>	<p>و ظاہر است کہ ازین استعمال پست بمعنی مجر و کاری است کہ آغازش قبل ازین شدہ و کلمہ تا با لفظ پس مرکب است و بس۔ اسم جامد فارسی زبان و بمعنی دو ہم ہم اسم جامد دانیم و شتاق سند استعمال می باشیم کہ معاصرین عجم بر زبان نداشتند (ار ۹) (۱) وہ کام جس کا آغاز اس سے پہلے ہو چکا ہو۔</p>
---	---

به نذر ۲۰۰۰ بهت خراب -

و موافق قیاس و (پسدا دست) بخذف فوقانی

پسدا دست

اصطلاح - بقول برهان باو
 بجد بروزن (به جهاست) یعنی نسبه باشد (مزد)
 (پسدا دست) صاحبان جامع و بحر و بهای عجم هم این
 را مرادف (پسدا دست) دانند که گذشت خان که زیادت فوقانی در بعض لغات فارسی آمده
 آرزو و در سراج بذر (پسدا دست) به تختانی گوید چنانکه پس و پیت و فرامش و فرشت
 که غالباً این تصحیف باشد و (پسدا دست) صحیح و پاداش و پاداشت و لیکن بخيال ما نماند
 که بدون تختانی گذشت و فرماید که صاحب این نسخه اول بهتر از آخری نماید (ار و و) و دیگر
 را این قسم تصحیفات بیشتر است - مؤلف (پسدا دست)
 عرض کند که خان آرزو غالباً در نسخه برهان که پیش او بود این را به تختانی عوض فوقانی یافت یا ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض
 در تعریف بالا به تسامح عوض فوقانی تختانی نوشتند که از بالا به پستی افتاد است (اوصدی
 و خور نکر و که خود او الف (پسدا دست) و نیز الف (کرمانی) آندم که از و بداشتی دست
 (پسدا دست) را نفهمید که چه معنی باشد و حق تحقیق افتد فرار از بر زمین پست (ار و و) بل
 او انکر و و حق آنست که (پسدا دست) اصداست سے پستی من گزنا -

محققش و اگر (پسدا دست) را اصل گیریم -
 این را فرید علیہ آن دانیم و تصحیفش سخنانیم که
 محققین اهل زبان ذکر هر دو کرده اند مخفی سدا و
 که زیادت فوقانی در بعض لغات فارسی آمده
 چنانکه پس و پیت و فرامش و فرشت
 و پاداش و پاداشت و لیکن بخيال ما نماند
 اول بهتر از آخری نماید (ار و و) و دیگر
 (پسدا دست)

پست افتادون

استعمال - صاحب چمنی
 یا ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض
 که از بالا به پستی افتادون است (اوصدی
 کرمانی) آندم که از و بداشتی دست
 افتد فرار از بر زمین پست (ار و و) بل
 سے پستی من گزنا -

لسان

بقول بهار ترجمه شدی و فرماید که آبله - برج - بیضه - ترنج - حباب - قبه نور گومی
 و آثار از تشبیهات و صفات اوست - صاحب مؤید در تعریف و ترجمه این با بهار شفق (یکی از

شعرا - بهار (۱) دو پستانش که آرام دو دست اند و دو مخمور گران سر خود پرست اند و (۲) همی
 (۳) به تحریف بلندیهایی پستان خطبه خوانم و اگر از نوبه گردون گردان زینه برگرد و در میند
 بلخی (۴) نیم از پرورش مادر گیتی راضی و از آنکه خون خورده ام از آبله پستانش و (۵) بهار (۶)
 و ناز تازه هر یک نونهالی و دو برج قلعه حسن و جالی و (دله ۱۳۵۵) از سینه تا کمر ریای سیاب و
 در و پستان حباب و ناف گرداب و دو پستان هر یکی چون قبه نور و جانی حاسته از عین کافور
 و (ملا سفید بلخی ۷) چه شد وصلی که می کرد استخوان سینه تنگم و چو چوگان بازی با گوی پستان در گریه
 و (دله ۸) طعم شیر و شکر چه میداند و آنکه غافل ز نار پستان است و صاحب محیط می فرماید
 که کبسه اول ترجمه ضرع و ثدی عربی و بهندی چوچی گویند و آن عضو عصبانی قلیل الدم است که
 در آن شیر سیدای شود و گوشت آن مثل و شیر و طعم آن شیرین و بهترین آن فریه بر شیر از حیوان متولد
 حیوان فریه است که لحم آن حیوان نیکو باشد مزاج آن رطب و گویند مائل به برودت - پستان همگی از
 از شیر چون نیکو هضم یابد غذای صالح قریب غذای گوشت دهد و اگر هضم نیک نیابد خلط خام
 بلغمی پیدا کند و آن روی از برای سرد مزاجان و بلغمی مزاجان و ضعیف الاحساس مؤلف
 عرض کند که شک نیست که این لغت فارسی است و صاحب کتبه که محقق ترکی زبان است بصراحت
 این را لغت فارسی گوید عجیب است از محققین اهل زبان و زبانان که این اسم جاد را ترک کرده اند
 و طحقات این را آورده بخمال ما این مرکب است از پست که بمعنی خوب بر بهترین نشان گذشت و
 الف و نون زائدتان و استعاره باشد از غدودی که بر سینه زمان در جوانی بلند شود بهار سکندری
 خورد که همه تشبیهات این را ذکر کرده - دانست که بعضی از ان صفات اوست (ار و و) پستان

بقول آصفیه فارسی - اسم مؤنث - چھاتی - چوچی -

پستان سفید گردن - مصدر اصطلاحی - از شیر بازداشتن است مؤلف عرض کند که این

بقول بهار کنایه از بیجی و سنگدلی (ملاقات ششم) طرز عمل مادران است که هرگاه می‌خواهند که بعد
ساعت الفتن می‌دید بخت سیاهم زان سبب که کرد معینه طفل را از شیر پستان باز دارند و خود غذای
در روز نخستین دایه ام پستان سفید مؤلف دیگر کنند این قسم عمل می‌کنند ازینجاست که این اصطلاح

عرض کند که عادت اهل ولایت است که چون دایه بعضی بیجی قائم شد بلکه کنایه باشد از بازداشتن
خواهد ترک ملازمت کند و شیر به شیر خوار ندهد طفل از شیر خواری (ار و و) دوده پختارنا -

پستان مادر سپید - مصدر اصطلاحی - راب پستان می‌مالد تا طفل بر رنگ و بولیش که خلا

عادت است خوف کند و شیر نخورد و دایگان بقول برهان و بجز و مؤید و جامع کنایه از حرص و

ملازم به بیجی مادر طفل اکثر در شب این قسم عمل شده و بی‌بختی و ناقص شناسی و بی‌حقیقتی و بی‌وفائی
می‌کنند و چون طفل شیرش نخورد او ملازمت خود ساختن مؤلف عرض کند که موافق قیاس و کنایه

ترک می‌کند فارسیان از همین طرز عمل که در حقیقت لطیف است هر کس خبر دارد که مادر او را پسند
بیجی است این اصطلاح را قائم کرده اند (ار و و) پستان پرورش کرده است و چون او مرکب این
بیرحم هونا سنگدلی کرنا - فعل شود بی‌وفائی و ناقص شناسی اوست پس این

پستان سیاه گردن - مصدر اصطلاحی - اصطلاح قائم شد برای بی‌وفایان و حق ناشناسان

بحر عممی فرماید که معنی مالیدن دمای سیاهی بر اگر چه سزا استعمال پیش نشد و لکن قول جامع محقق
پستان تا طفل وحشت کند و شیر نخورد و این کنایه اهل زبان است سندی را ماند (ار و و) ناقص شناسی

کرنا۔ بے وفائی کرنا۔

بالفتح مقابل بیشتر مؤلف عرض کند کہ معنی لغت

پست بودن استعمال۔ صاحب آصفی

این بسیار پس است چنانکہ گویند از زید و زینب

ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند

پس بگر بود و پست از وی (اردو) بہت چھ

کہ از سندش پست بودن کار پیدا است یعنی ہما

پسترم بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ بفتح اول

و این مخصوص با کاریت بلکہ برای ہمت و طبیعت

و ضم ثالث و راجع یعنی برف و یخ مؤلف

و امثال آن ہم کہ مجاز معنی اول پست است و ثانی

عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و حالابر

بلند بودن کار و ہمت و امثال آن (شغائی) س

زبان معاصرین تخم تر وک (اردو) برف۔

کارم ز تو بہ بود شغائی چو خاک پست و از فیض

موتش۔ بیخ۔ موتش۔

می چو طائرم انگور شد بلند و معنی مباد کہ برای ہما

پست شدن استعمال۔ صاحب آصفی

و امثال آن ہم استعمال توان کرد چنانکہ پست

ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض

بودن منزل (اردو) پست ہونا جیسے ہمت

کند کہ مقابل بلند شدن است برای عمارت و

پست ہونا۔ طبیعت پست ہونا۔ مکان پست

امثال آن و بر سبیل مجاز برای ہمت و مثل آن

ہونا۔ صاحب آصفی نے (پست ہونا) پر فرمایا

ہم ستمل (جمال اصفہانی) بدست امر شود

کہم ہونا جیسے ارادہ پست ہونا۔ مغلوب ہونا۔ پست

طی صحائف ملکوت و بی پای تہر شود پست قبۃ

رہا بھی کہتے ہیں جیسے اوں کی ہمت کے

گردون (ابوشکور بلخی) اسی گشتہ من

آگے میری ہمت پست رہی

از غم فراوان تو پست پوشد قامت من ز بار

پست استعمال۔ بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ

ہجران تو پست و فارسیان گویند کہ ہمت

<p>من پست شد دیگر از من کاری نمی آید، و از آنکه متعدی پست شدن است و پست کردن همین است پست شدن حوصلہ و امثال آن۔ کسی را کم کردن مگر پیش و پست کردن ہمت خود (اردو) پست ہونا جیسے گھر پست ہونا۔ حوصلہ را کم ہمت شدن کسی است و برای طرف مکان پست ہونا۔</p>	<p>پست ہونا۔</p>
<p>پست فطرت اصطلاح بقول بہار و نیشاپوری (س) گردون بلند کردہ او را نکرد</p>	<p>پست فطرت اصطلاح بقول بہار و نیشاپوری (س) گردون بلند کردہ او را نکرد</p>
<p>معروف مؤلف عرض کند کہ از قبیل پست ہمت۔ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کہ پست طبیعت است و بلندی در خیالات ندارد۔</p>	<p>معروف مؤلف عرض کند کہ از قبیل پست ہمت۔ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کہ پست طبیعت است و بلندی در خیالات ندارد۔</p>
<p>ابوطالب کلیم (س) پست فطرت ہوس گوشہ عزت نہ کند پناگدا بر سر رہ نیست دلش خرم نیست (مطالعہ مرغنی (س) نمی شود سخن پست فطرتان مشہور پو بلند نیست صدا کا سہ سفالین یا</p>	<p>ابوطالب کلیم (س) پست فطرت ہوس گوشہ عزت نہ کند پناگدا بر سر رہ نیست دلش خرم نیست (مطالعہ مرغنی (س) نمی شود سخن پست فطرتان مشہور پو بلند نیست صدا کا سہ سفالین یا</p>
<p>(اردو) پست فطرت۔ بقاعدہ فارسی اس شخص کو کہہ سکتے ہیں جس کے خیالات فطرتاً پست ہوں یعنی جس کی طبیعت میں بلند پروازی نہ ہو</p>	<p>(اردو) پست فطرت۔ بقاعدہ فارسی اس شخص کو کہہ سکتے ہیں جس کے خیالات فطرتاً پست ہوں یعنی جس کی طبیعت میں بلند پروازی نہ ہو</p>
<p>پست کردن استعمال۔ صاحب آصفی ہمایہ پابند پو مطرب ز بسکہ ز غر مہ ز پست ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض می کند پو خان آرزو در چراغ ہدایت ہم فکر</p>	<p>پست کردن استعمال۔ صاحب آصفی ہمایہ پابند پو مطرب ز بسکہ ز غر مہ ز پست ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض می کند پو خان آرزو در چراغ ہدایت ہم فکر</p>

<p>این کرده مؤلف عرض کند که مقابل بلند کردن (سراج سکنری) نگر تا نیاری ز بیدار دست زمره باشد و خصوصیت باز منزه ندار و بکه عام بگو که آباد گرد و ز بیدار پست (ظهوری) است است برای آواز و مراد فاش (ار و و) آواز که گردون او بار می گشت پست که فلانی گرفتار پست کرنا - آواز گشانا - آواز بلند کرنا - اشنانا باقیال دست (ار و و) پست هونا و کیو پست پست کشتن سر سر پرده مصدر اصطلاحی</p>	<p>کما مقابل - پست کردن هوا مصدر اصطلاحی - بقول بحر و بهار و اشد یعنی فرو افتادن سر سر پرده</p>
<p>بقول بهار و بحر و اشد کنایه از کم کردن آرزوی (طهیر الدین فاریابی) چون بر فراخت خسرو نفس (حکیم زلالی) هوای بی و ماغی پست سیارگان علم و در خاک پست گشت سر سر پرده گردان و رخصتار با قضا هم دست گردان و ظلم و مؤلف عرض کند که موافق قیاس است مؤلف عرض کند که موافق قیاس است و مراد و کنایه و بمعنی حقیقی هم استعمال توان کرد که کم شدن از کم کردن هوس (ار و و) هوس کم کرنا - آن است (ار و و) سر پرده گر جانا - قائم نرینا</p>	<p>پست گردیدن استعمال - صاحب - کم هونا - پست هونا - پست کشتن اصفی ذکر این کرده پست ماندن استعمال - بمعنی حقیقی پست از معنی ساکت مؤلف عرض کند که هر دو مراد واقع شدن باشد مؤلف عرض کند که موافق پست شدن است که گذشت (سلطان سدید) قیاس است (ظهوری) جام هستی پست ماندن (ع) بچین اگر در آئی قد سرو پست گردد و در در بنای آن هوا که نردبان هفته را اگر زین آویزنی محل جان فریبت دل خلق است گردد و - نیست (ار و و) پست رهنا - پست هونا</p>

<p>است (لهوری) پست و بلند سینه باید کرد تدریجاً پست و بلند استعمال - یعنی شیب و فراز نباشد و از غ کر یک لخت ناهمواری مانند (اردو) باشد مؤلف عرض کند که موافق قیاس ^{حقیقی} پست و بلند شیب و فراز - مذکر -</p>	<p>دیکھو پست بودن -</p>
<p>پسته بقول بهار و مؤید بگسر داما بارورختی است معروف و فتنق معرب آن و بهترین آن قزوین است و (۲) کنایه از دهن محبوب - صاحب محیط اعظم هر چه نسبت معنی اول این گفته ما برستج ذکر کرده ایم - اسم جلد فارسی زبان است و معنی دوم شباهت تنگی دهن معشوق است که همچون پسته بند باشد مؤلف عرض کند که (۳) یعنی قدر قلیل هم مستعمل چنانکه بر (پسته بنگ) می آید تکمیل بحث معنی دوم بر (پسته دهن) کنیم (اردو) (۱) دیکھو پستج (۲) دهن معشوق - مذکر (۳) قدر قلیل - تھوڑا سا -</p>	<p>پسته بقول بهار و مؤید بگسر داما بارورختی است معروف و فتنق معرب آن و بهترین آن قزوین است و (۲) کنایه از دهن محبوب - صاحب محیط اعظم هر چه نسبت معنی اول این گفته ما برستج ذکر کرده ایم - اسم جلد فارسی زبان است و معنی دوم شباهت تنگی دهن معشوق است که همچون پسته بند باشد مؤلف عرض کند که (۳) یعنی قدر قلیل هم مستعمل چنانکه بر (پسته بنگ) می آید تکمیل بحث معنی دوم بر (پسته دهن) کنیم (اردو) (۱) دیکھو پستج (۲) دهن معشوق - مذکر (۳) قدر قلیل - تھوڑا سا -</p>
<p>پسته بنگ اصطلاح - بقول بهار و مؤید کنایه از قدری بنگ (در ویش واله پروی (۵) از پیرنخان پسته بنگی به گزک خواه پا چون هیچ مکان دختر زنی پسری نیست پاک حکیم شرف الدین شفائی (۶) هیچ دانی که چنان معده از اسمای محبوب است و این از وجه تنگی دهن کنی دوزخ تاب پسته بنگی اگر بر سر تریاک خوری باشد مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است با مؤلف عرض کند که فارسیان برای قدری قلیل لفظ پسته استعمال کنند چنانکه بر معنی سوم پسته (لهوری) از سر و قیامت با و ام چشم و پسته دهن</p>	<p>پسته بنگ اصطلاح - بقول بهار و مؤید کنایه از قدری بنگ (در ویش واله پروی (۵) از پیرنخان پسته بنگی به گزک خواه پا چون هیچ مکان دختر زنی پسری نیست پاک حکیم شرف الدین شفائی (۶) هیچ دانی که چنان معده از اسمای محبوب است و این از وجه تنگی دهن کنی دوزخ تاب پسته بنگی اگر بر سر تریاک خوری باشد مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است با مؤلف عرض کند که فارسیان برای قدری قلیل لفظ پسته استعمال کنند چنانکه بر معنی سوم پسته (لهوری) از سر و قیامت با و ام چشم و پسته دهن</p>

<p>پسته عالییه اصطلاح بقول محیط لغت فارسی</p>	<p>سرسک لاله رخان فدقی و عنایت به آنکه</p>
<p>است برای حب الآس - عربی و هم او بربت الآس معنی دوش گذشت از همین استعمال باشد - گوید که ثمر دخت آس است که بهار سی تخم مورد و مورد دانه و پسته عالییه نامند و آن بقدر فلفل</p>	<p>بهار پسته را معنی دهن معشوق گفته که ذکرش بر ابدرین صورت مجرّد پسته برای دهن معشوق</p>
<p>شبهه ببت بلسان و در ابتدا سبز و بعد چغندر سیاه رنگ و ذائقه آن مرکب از شیرینی و انارک از فحتمی و طعمی می باشد و ثمر آن مرکب القوا و نافع</p>	<p>استعاره باشد که طالب سندش می باشیم (ارو) پسته دهن معشوق کو که سکتے ہیں - الف) پسته شکر افشان اصطلاح -</p>
<p>است جهت سرفه گرم و جالس اسهال و مدر بول و دافع سموم مؤلف عرض کند که معنی لفظی این پسته خوشبودارنده و کنایه باشد بر عا</p>	<p>صاحب بویید ب) پسته شکر شکن ج) پسته شکر افشان بذکر الف گوید که بمعنی لب های شیرین است و صاحب بربت</p>
<p>حب الآس (ارو) دخت آس کاپیل بکمیو آس پسته قدیمی اصطلاح بقول بهار و بحر وانند (۱) نقل پسته را گویند که بشکر گرفته باشند</p>	<p>ب و ج می فرماید که لب و دهن معشوق و صاحب برهان و (جهانگیری در لطقات) و جامع ذکر ج کرده اند و (خان آرزو در سراج) و رشیدی بر</p>
<p>شکر نوش کنند و (۲) کنایه از سخن های شیرین (خواجہ اصفی ۳) میان پسته لبان نقل مجلس این سخن است که هست شور جهان پسته های</p>	<p>دندان معشوق کو بقاعده فارسی پسته شکر افشان عرض کند که کنایه است لطیف (ارو) دندان او لب معشوق کو بقاعده فارسی پسته شکر افشان</p>
<p>قدیمی ما پ مؤلف عرض کند که موافق قیاس نمکنے ہیں - مذکر -</p>	<p>نمکنے ہیں - مذکر -</p>

<p>کہ معنی اول حقیقی است و معنی دوم مجازان (ار) بلندی مؤلف عرض کند کہ بالفطرت یای</p> <p>(۱) پستہ کے نقل جو پستہ اور شکر کے ساتھ بندے</p> <p>جائے پن۔ مذکر۔ (۲) ٹیہی باتین۔ مؤنث۔</p> <p>نیا مدہ از حقیقت سستی طبع کہ اگر با وج روی در</p> <p>شوی بلندی انجا کہ (ولدہ) کالا پچہ بالائی قیمت</p>	<p>از اسمای محبوب است (کمال) کمال آن</p> <p>پستہ بگرخواستی نقل پو شکر ہا در وہان پستہ کرد</p> <p>پو مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است</p> <p>یعنی کسی کہ لب همچون پستہ دار و کنایہ باشد از</p> <p>معتشوق (ار) معتشوق۔ مذکر۔</p>
<p>بچہ سستی پو صبر است سبک ناز خریدار گرانست پو</p> <p>(ار) پستی۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مؤنث</p> <p>بلندی کی نقیض۔ پچائی۔ پچ پن۔</p> <p>پستی گزیدین (صدر اصطلاحی) بقول مجر</p> <p>بمعنی تواضع اختیار کردن است مؤلف عرض</p>	<p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p> <p>پستہ ہمت</p> <p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p>
<p>کناہیہ از کسی کہ کم ہمت باشد (سیر زارضی دانش</p> <p>پس جانشین) اصطلاح۔ بقول بہان و بحر</p> <p>وسراج و جامع مکبر ثانی کناہیہ از شخصی است کہ</p> <p>چون صاحب دکان بر خیزد او بجای صاحب دکان</p> <p>نشید و کالا بفروشد بہار گمید کہ این را در عرف</p> <p>کھا شتہ گویند مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس</p>	<p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p> <p>پستہ ہمت</p> <p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p>
<p>بر آن سر سایہ اندازد کہ شور و ولٹی دار و (ار) چون صاحب دکان بر خیزد او بجای صاحب دکان</p> <p>پستہ ہمت۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ کم ہمت۔ کم</p> <p>کھا شتہ گویند مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس</p> <p>است و لیکن سینہ پچ ضرورت اضافت نیت</p>	<p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p> <p>پستہ ہمت</p> <p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p>
<p>پستہ ہمت۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ کم ہمت۔ کم</p> <p>کھا شتہ گویند مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس</p> <p>است و لیکن سینہ پچ ضرورت اضافت نیت</p>	<p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p> <p>پستہ ہمت</p> <p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p>
<p>است و لیکن سینہ پچ ضرورت اضافت نیت</p>	<p>پستہ ہمت</p> <p>اصطلاح۔ بہار و اند بر فرو</p> <p>اسم فاعل ترکیبی است (ار) تواضع اور انکار اختیار کرنا۔</p>

<p>قتال (اردو) گماشتہ۔ بقول آصفیہ فیکر (سالک نیردی ۱۵) ہلال عید شہرم کمان ابروش وہ شخص جس کے کوئی کام سپرد کیا گیا ہو۔ نائب پونہادہ است بطاق بلند پس خم را پو واستعمال کارندہ (وہ شخص جو مالک دوکان کے عوض دکان پر کام کرے)</p>	<p>پسچین اصطلاح۔ بقول اندکوالہ فرہنگ صاحب بجز بذیل پس خم زدن ذکر معنی دوم کردہ فرنگ بکر اول و ثالث۔ چوبی درشت و سخت (صائب ۱۷) اشارت برئی تا بدول وحشی نژاد</p>
<p>کہ ازان کا نہا سازند و فرماید کہ بوجہ ہم آندہ مؤلف عرض کند کہ خلاف قیاس نیت معاشر (اردو) (۱۱) پیچھے کی جانب خم۔ مذکر (۲) گریز عجم بزرگان نذارند و مقصود از چوبی است کہ در مؤنث۔ بقول آصفیہ۔ بھاگڑ فرار۔</p>	<p>ساخت کان در پس او خم و چین باشد (اردو) پسخم زدن مصدر اصطلاحی۔ بہار گوید کہ ایک سخت لکڑی جس سے کان بناتے ہیں۔ پونٹ بمعنی گرختن و خم زدن نیز بہ چین معنی و فرماید پس خم اصطلاح۔ بہار ذکر این با پس خم زدن کہ تحقیق آنست کہ راہ کچ کردہ از پی کسی در آمدن کردہ گوید کہ بنجای مجرہ گرختن و فرماید کہ (خم زدن) و باز گرختن بنوعی کہ کسی بران اطلاع نیابد امانی ہم بدین معنی آید و تحقیق آنست کہ راہ کچ کردہ (۷) روزیکہ امانی از پی اومی رفت، اقبال از پی کسی در آمدن و باز گرختن بنوعی کہ کسی بران رفیق بود ہر سومی رفت، چون دید کمان ابروش اطلاع نیابد مؤلف عرض کند کہ (۱) معنی لفظی پن پسخم زدن پوکا کا بنجاسخن از قوت بازومی رفت، پ خم پس) مرکب اضافی است یعنی خمیدگی بسوی پس (صائب ۱۷) نمی توان دل مردم رہود و پسخم زدن</p>

<p>سواذلف ترا مو بموی می جویم که (محسن تاثیر) پیش نشد و لیکن موافق قیاس است (ار و ده)</p>	<p>محصاری می شود از باله پیش عارضش پنجم</p>
<p>پس خم می زند از زلف چو گالش هنوز که (مهر رضا) پس خورده اصطلاح بقول بحر و سفر که</p>	<p>نظری (ع) جلوه داشت شب عید برین بام</p>
<p>بلال که دیده چون گوشه ابروی ترا پس خم زد (گوید که نان ریزه و طعام که پس از خوردن باقی ماند)</p>	<p>ساجان بر بان و بحر و وارسته بر معنی گر سختی قانع</p>
<p>مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ار و ده) پس خورده بقول آصفیه فارسی - اسم نکر چه</p>	<p>خان آرزو در چراغ هدایت ذکر همین معنی کرده</p>
<p>و هم او در سراج این رایه همین معنی آورده - پس خسته اصطلاح بقول بهار و بحر و وارسته</p>	<p>مؤلف عرض کند که (۱) بمعنی حقیقی است</p>
<p>یعنی خم زدن بسوی پس چنانکه ورزش سازان پس خسته اصطلاح بقول بهار و بحر و وارسته</p>	<p>عمل کنند و (۲) بجز بمعنی گر سختی به پس - سند کهنه سوار از جهت تعلیم با او کشتی گیرد (میر خجسته)</p>
<p>آمانی برای معنی اول است و دیگر اسناد بالابرا پس خیز تو جز سایه که همسایه تست (حکیم زلالی)</p>	<p>انامی برای معنی اول است و دیگر اسناد بالابرا</p>
<p>معنی دوم (ار و ده) (۱) پیچیده خنما - جیسا که پس خیز تو جز سایه که همسایه تست (حکیم زلالی)</p>	<p>ورزش بین خاکرتی من (۲) و پس گریز کرنا بجا</p>
<p>قطره از ابرغیش لطف کان می دهد که موجی از پس خیز پس خم گرفتن مصدر اصطلاحی بقول بحر</p>	<p>دستش مهد در یامی شود که مؤلف عرض کند که</p>
<p>معنی روگردانیدن مؤلف عرض کند که (ار و ده) پس خم زدن باشد بهر دو معنی اگر چه سند استعمالی</p>	<p>معنی روگردانیدن مؤلف عرض کند که (ار و ده)</p>

<p>بوجہ لیا کی ناکامی کے بعد اس کے ساتھ بعض تعلیم کشتی کرے۔ مذکر۔</p>	<p>بوجہ لیا کی ناکامی کے بعد اس کے ساتھ بعض تعلیم کشتی کرے۔ مذکر۔</p>
<p>پس داؤن مصدر اصطلاحی۔ صاحب (ارو) (۱) پیمانہ (۲) ذخیرہ کرنا۔</p>	<p>پس داؤن مصدر اصطلاحی۔ صاحب (ارو) (۱) پیمانہ (۲) ذخیرہ کرنا۔</p>
<p>پس دست نشاندن مصدر اصطلاحی قبول بہار وانند مرادف (پس دست کردن)</p>	<p>پس دست نشاندن مصدر اصطلاحی قبول بہار وانند مرادف (پس دست کردن)</p>
<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>پس دست نشاندن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>پس دست نشاندن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>پس دست گردن مصدر اصطلاحی۔ پس دست در نشانی، مؤلف عرض کند کہ</p>

اشفاق پس معنی حاصل بالصدر (ارو) که بار برادر است تراگر پس علم است (طهوری
 اجزاء مذکر - ذخیره - مذکر -
 پس **دکان بدون** مصدر اصطلاحی - شکرین نیز از پذیر تلخ است و مؤلف **عرض کند**

بقول بهار و بحر و اند معنی فریب و بازی داد که اسم جامد فارسی زبان است بالضم چون
 مؤلف عرض کند که بدون سند استعمال تید تکلم کنیم
 که هر سه محققین بالا بنده ترا اند و محققین اهل زبان
 و معاصرین علم این ساکت (ارو) بهنجادینا فریب
پسر بقول بهار (ارو) پس و پور - که این لغت معروف را ترک کرده اند و صاحب کتبه
 هر دو بضم - از شان اوست که موقوف الاضاحه محقق ترکی زبان است بصراحت این را لغت فارسی

هم آید (میرزا معر فطرت) و لم را برده باز از گفته (ارو) بیاید ابن - فرزند - مذکر -
 کف پسر بریم تازی بواجتماع آرزو از زبان **پسر آبتین** اصطلاح بقول اند و بنویس یاد
 کنی مطلب گران سازی با (سیفی) پسر ایران زمین و قاتل خنک **مؤلف** عرض کند که
 اوزبک که ووزلف چون کند است او را **تاج** مرکب اضافی است و بحث آبتین در حدوده بر معنی او
 چتر است که بر سر بلند است او را **ملک** (ارو) آبتین کالراک - ایران کا یاد
 شرقی) ویرینه همدمی که و لم ز خدا را و **چو خنک** کا قاتل تھا -

پسر اک بقول بهار و وارسته و اند لغت ترکی است معنی اشتر که از سافد حمار بر مادیان بوجود
 آید (ملا وحشی) از چرخ عربده جو غافل که بر سر است با بدوش باش که بر کشتی است این پسر اک

مؤلف عرض کند که فارسیان استعمال این کرده اند (ارود) دیکھواستر۔

پسر اندر اصطلاح - بقول رشیدی مراد کسر لام و سکون نون و کاف فارسی می فرماید که اسم

پسند بالضم - پسر شوی که از زن دیگر یا از شوهر هندی چتره است یعنی چتریه مؤلف عرض کند

دیگر باشد صاحب اندجواله فرنگ فرنگ بر پسر که دیگر همه محققین زبانان و اهل زبان و معانی

قانع یعنی ربیب مؤلف عرض کند که اصل این عجم ازین است ساکت و تحقیق نشد که این چه قسم

(اندر حکم پسر) است و بجذف حکم اندر پسر ماند قلب شرو پسر که بمعنی مونگ بالاندا کور شد آن هم لغت

آن پسر اندر و ازینکه ربیب بچی شوهر پسر را ماند و هندی است چنانکه صاحب محیط بر مونگ صراحت

پسر زن اول یعنی پسر علاتی بچی زن بکلم پسر است کرده - حیفاست که از تحقیق فرید این لغت

فارسیان هر دو را (پسر اندر) گفتند و محقق این عاجزیم (ارود) ایک پیل جو کتاب سے مشابہ ہو

است (پسند) که می آید - موافق قیاس - هم مگر **پسرتاک** اصطلاح - بقول بهار و اتد مراد

(ارود) علاتی لڑکا - (ربیب - دیکھو پیر آورده) (پسر زن) ای کانیه از خوشه انگور و (۲) ساتی

پسر لستیک اصطلاح - بقول اندجواله فرنگ (علی خراسانی) بود تا پوره نشین در صوم وید

فرنگ کبسر و بای فارسی ثمری است مشابہ غناب انگور یا جلوه دختر زبیر پسر تاک نکرده پامور

صاحب محیط ذکر این نکرده و بر پسر گوید که کبسر بای عرض کند که موافق قیاس است (ارود) (۱۱)

فارسی و فتح تبین و سکون رای مهله اسم مونگ است انگور کا خوشه - مذکر (۲) ساتی - مذکر -

و هم او بر (پسر لنگ) بفتح بای فارسی و سکون **پسر خواندگی** اصطلاح - بقول اندجواله فرنگ

بین مهله و فتح تاسی فوقانی و سکون رای مهله و فرنگ بفرزندگی گرفتن طفلی را که عبری تبینی گویند

<p>مؤلف عرض کند که (پسر خوانده) یعنی تبتی تبتی و از همان است (پسر خواندن) یعنی تبتی کردن (پسر خواندگی) حاصل بالصدرش (اردو) - تبتیت - مؤلف - در چه شمار است (شوکت بخاری ۱۵)</p>	<p>پسر تراک بهر دو معنیش - صاحب بگر گوید که بافت کنایه از ساقی است و پس (واله پرسی ۱۵) یا تو شکستیم یا دپسر ز پ در صحبت ما دختر ز در چه شمار است (شوکت بخاری ۱۵)</p>
<p>پسر خوانده اصطلاح - بقول بحر وانند یعنی کس نیت به بزم باده بیگانه ز کس پ ساقی پسر ز فرزند تبتی مؤلف عرض کند که موافق قیاس است یعنی کسی که او را پسر خوانند و حقیقتاً پسریت همان تبتی است (اردو) تبتی بقول آصفیه هم که ساقی خدمت رزمی کند همچون پسر (اردو) عربی - گو دلیا هوا - فرزند بنایا هوا - پسر خوانده و کچھو پسر تراک کے دونوں معنی -</p>	<p>پسر خوانده اصطلاح - بقول بحر وانند یعنی کس نیت به بزم باده بیگانه ز کس پ ساقی پسر ز فرزند تبتی مؤلف عرض کند که موافق قیاس است یعنی کسی که او را پسر خوانند و حقیقتاً پسریت همان تبتی است (اردو) تبتی بقول آصفیه هم که ساقی خدمت رزمی کند همچون پسر (اردو) عربی - گو دلیا هوا - فرزند بنایا هوا - پسر خوانده و کچھو پسر تراک کے دونوں معنی -</p>
<p>پسر زاده اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ فرنگ فرزند زاده را گویند مؤلف عرض کند سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار گوید که همیشه زاده که تعریف خوشی نکرد - فرزند شامل است بر پسر و دختر هر دو پس پسر زاده قلب اضافه است و کنایه ایست که معنی لغوی این مقتضی پسر است (اردو) همیشه زاده - بھانجا بہن را فرزند زاده نمون گفت (اردو) پوتا -</p>	<p>پسر زاده اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ فرنگ فرزند زاده را گویند مؤلف عرض کند سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار گوید که همیشه زاده که تعریف خوشی نکرد - فرزند شامل است بر پسر و دختر هر دو پس پسر زاده قلب اضافه است و کنایه ایست که معنی لغوی این مقتضی پسر است (اردو) همیشه زاده - بھانجا بہن را فرزند زاده نمون گفت (اردو) پوتا -</p>
<p>پسر زاده - لڑکے کا بیٹا - پسر سبکتگین اصطلاح - بقول بہار و پسر زاده - خواہر زاده - پسر زاده اصطلاح - بقول بہار و</p>	<p>پسر زاده - خواہر زاده - پسر زاده اصطلاح - بقول بہار و پسر زاده اصطلاح - بقول بہار و</p>

کنایه از سلطان محمود غزنوی (حکیم شرف الدین ثمالی) آن که (کامل التصریف) باشد و مرادش (پس رفتن)
 (ع) جلوه لیلی از توشه آفت قیاس عامی و بر سالم التصریف) مقننین و محققین مصادر سکندری
 پس بکنگین فتنه کنی ایاز را و مؤلف عرض خورده اند که رو - و رود - را از اشتقات
 کند که بکنگین یعنی سبک قدم و لقب پدر (رفتن) و البته اند در حالی که از رفتن بوجه
 سلطان محمود بود - مرکب اضافی است - سالم التصریفی آن غیر از اضنی و مستقبل و اسم
 (ارود) سلطان محمود غزنوی - مفعولش نیایدند (پس رفتن) یعنی دوامش از
 پس رفتن | مصدر اصطلاحی - صاحب ظهوری یافته ایم (ع) اینکه گویند ظهوری پس رفت
 آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت و سندی که اندکی بیشتر از بهتان است (ارود) (۱۰)
 اند و اله هر ولایت (ع) از تور سده که را پیچیده جاننا (۲) پیروی کرنا -
 رو بسوی مقصدیت و یافته ام از پس رویت پسک استعمال - بقول اند بجوانه و رنگ فرنگ
 فیض دم پیشوا و بر (پس رو) فرماید که مراد مستخرپه است مؤلف عرض کند که موفقی
 پیروست مؤلف عرض کند که (پس کسی رفتن) قیاس به کاف تصغیر و جا دار و که به کاف تحقیر و زائد
 یعنی تحقیقی (۱) در پس کسی رفتن و قدم برداشتن هم گیریم (ارود) چھوٹا لڑکا -
 و (۲) کنایه باشد از پیروی کسی کردن - از پس کسی که بدگر افتد مثل - صاحبان خزینة اللہ
 بلا (پس روی) پیدا است که حاصل بالصدر پدر چه کار کنند و امثال فارسی ذکر این
 (پس رویدن) است و این مصدریت هم کرده از معنی محل استعمال ساکت مؤلف عرض
 که بجایش می آید و رو امر حاضرش و رو و مضاعف کند که فارسیان این مثل را بحق پس ناخلف می بندند

<p>(ار ۱۹) دکن میں کہتے ہیں، ناخلف لوندے اردو میں ناخلف اولاد کے لئے مستعمل ہے۔</p> <p>سے باپ کی جان ناک میں یہ کہات ناخلف دکن میں کہتے ہیں، نوح پیغمبر کیا کر سکے جو ہم لڑکے کے لئے مستعمل ہے۔</p> <p>کر لینگے، آگے کا بگڑا ہے نوح کا بیٹا ہے بگڑے</p>	<p>پس رو اصطلاح - بقول بگردا، فرزند تہنی و</p> <p>(۲) کسیکہ تہنی گیر دو (۳) دایہ آتابک مؤلف کہ ترجمہ تابع است و سندش ہمان شعر والہ ہر وقت</p>
<p>عرض کند کہ موافق قیاس کہ بمعنی اول اسم مفعول کہ بر (پس رفتن) مذکور شد صاحبان بگردا تندر ترکیبی است یعنی پسری کہ گرفتہ شد از دیگری و بمعنی مؤید ہم ذکر این کردہ اند مؤلف عرض کند کہ</p> <p>دوم اسم فاعل ترکیبی و بمعنی سوم لقب (ار ۱۹) اسم فاعل ترکیبی است از مصدر (پس رویدن)</p>	<p>پس رو اصطلاح - بقول بگردا، فرزند تہنی و</p> <p>(۲) کسیکہ تہنی گیر دو (۳) دایہ آتابک مؤلف کہ ترجمہ تابع است و سندش ہمان شعر والہ ہر وقت</p>
<p>(۱) دیکھو پس خواندہ (۲) تہنی لینے والا جس کو دکن کہ صراحت معنیش بر (پس رفتن) کردہ ایم (ار ۱۹) میں لطفی باپ کہتے ہیں (۳) وہ دایہ جس نے پاپا</p> <p>آتابک کی پرورش کی تھی۔ مٹوٹ۔</p> <p>تہج۔ کسی کے قدم پر قدم چلنے والا۔ چلیہ ہمزید۔</p>	<p>پس رویدن اصطلاحی - ہنچ اور</p> <p>کسر و او مصدر ریت مرکب از لفظ پس و مصدر</p> <p>رویدن۔ ماہر (پس رفتن) اشارہ این کردہ ایم</p>
<p>پس رویدن اصطلاحی - ہنچ اور</p> <p>کسر و او مصدر ریت مرکب از لفظ پس و مصدر</p> <p>رویدن۔ ماہر (پس رفتن) اشارہ این کردہ ایم</p> <p>کہ این مرادف آنت است و صراحت ماخذ (رویدن)</p> <p>بجائش کنیم کہ بمعنی رفتن ہا شد مؤلف عرض</p>	<p>پس رویدن اصطلاحی - ہنچ اور</p> <p>کسر و او مصدر ریت مرکب از لفظ پس و مصدر</p> <p>رویدن۔ ماہر (پس رفتن) اشارہ این کردہ ایم</p> <p>کہ این مرادف آنت است و صراحت ماخذ (رویدن)</p> <p>بجائش کنیم کہ بمعنی رفتن ہا شد مؤلف عرض</p>
<p>کہ مذکورہ از معنی و محل استعمال ساکت ہو</p> <p>عرض کند کہ فارسیان این مثل را بحق فرزندنا</p> <p>می زنند متصو و آنت کہ پدر نیک بخت از ناخلفی</p> <p>پس معذرت است (ار ۱۹) یہی فارسی مثل</p>	<p>پس رویدن اصطلاحی - ہنچ اور</p> <p>کسر و او مصدر ریت مرکب از لفظ پس و مصدر</p> <p>رویدن۔ ماہر (پس رفتن) اشارہ این کردہ ایم</p> <p>کہ این مرادف آنت است و صراحت ماخذ (رویدن)</p> <p>بجائش کنیم کہ بمعنی رفتن ہا شد مؤلف عرض</p>

پسر سندا اصطلاح - بقول بهار بجوالة خصردانش
 کتا میباشد از امیر معاویه (شیدا ۵) بند نوزدهم از سیر که بضم هم آمده و کله ایچیه که حرف تصغیر است
 گر بود چه عجب که بود مادر معاویه بند ۱۱ حساب و برای نسبت نیز آید چنانکه کاف - مؤلف عرض
 اند نقل نگار بهار مؤلف عرض کند که در کند که ایچ مبتدل میچ است چنانکه امیون و سپیون
 کلام شیدا استعمال (پسر سندا) نیت و معاویه
 بجم بزرگان نذارند و محققین زبان دان و اول زبان
 ازین ساکت نمیدانیم که بهار این اصطلاح را
 از کجا پیدا کرده (ار ۹۹) امیر معاویه - مذکر -
 قاتل تسامح محققین است که در تعریف این
پسری بقول اند بجوالة فرنگ فرنگ بالکسر
 بمعنی طفلی مؤلف عرض کند که موافق قیاس
 است بزیادت یای مصدری بر لفظ پسر (ار ۹۹) سغله ششخص -
 طفلی حبیبی ایام طفلی یاد ہے یا مؤنث -
پسر کیم اصطلاح - بقول برهان و ناصری و
 بکالت فکر و غور نشانند کسی را مؤلف عرض
 نموده و جامع بار ای قرشت و تخمائی مجهول و جمیم کند که (پس نه انوشستن) لازم این که می آید -
 فارسی برون سیر خیمه (۱) پسران بدکاره و (۲) (ظهوری ۵) بردر کنج غم و گیر پس نه انوشتن
 مردم سغله - صاحب جهانگیری بر پسران بدکاره
 دولت پهلوشین طالع و ون برنافت (ار ۹۹)
 و صاحب سروری بر بدکاره و سغله قناعت کرده فکر و غور من بجانار

(۳۸۰۷)

<p>پس زانو نشستن مصدر اصطلاحی بقول این را آورده (ار و و) واپس لینا -</p>	<p>بهار و بحر و اند بکرو اند نشسته فرو رفتن مؤلف</p>
<p>عرض کند که آنکه متفکر و متردد باشد زانوی خود</p>	<p>پس سر خاریدن مصدر اصطلاحی بقول بهار (۱) عذر و بهانه آوردن</p>
<p>استاده کند و سر خود را مستقبل زانو دارد و یا تکیه</p>	<p>سرخیزان کند از همین عادت این اصطلاح قائم</p>
<p>شد (ملاجامی ۵) همان بهتر که خاموشی گزینیم</p>	<p>عرض کند که عادت است که چون کسی منفعیل شود یا</p>
<p>پس زانوی خاموشی نشینم (ظهوری ۵)</p>	<p>عذر و بهانه جوید سر خود می خار و از همین عادت</p>
<p>چشم جان گشت ظهوری به تحلیل روشن و پس زانو</p>	<p>این مصدر اصطلاحی قائم شد که موافق قیاس است</p>
<p>بنشین آینه بی رنگار است (ار و و) فکر کرنا - بهانه کرنا (۲) منفعیل موبانه نادم موبانه -</p>	<p>و معاصرین عجم بر زبان دارند (ار و و) (۱) عذر</p>
<p>وغور کرنا -</p>	<p>پس سر کردن مصدر اصطلاحی بقول بهار</p>
<p>(الف) پس ستاوند مصدر اصطلاحی بقول (۱) کنایه از دور کردن بطائف اخیل (ظهوری)</p>	<p>از دیده ام جلوه های گاکل را یک پس سر کرده (۱)</p>
<p>هند ترا و غور بر لفظ و معنی نه کرد و از سندش کفایت</p>	<p>متعاقل را یک صاحب بجز کر معنی بالا گوید که مراد ف</p>
<p>که سکندری خورده است و مقصودش از - - - (پس سر نمودن) (معنی ۲) رو گوید و اندین هم وارسته</p>	<p>پس بر معنی دوم قانع (ظهوری ۵) کرده زخم پس</p>
<p>(ب) پس ستاندن باشد (صائب ۵) پس بر معنی دوم قانع (ظهوری ۵) کرده زخم پس</p>	<p>نستاند کریم داده خود را یک ابر ز گوهر امید آبد اندازد آرزوی مرهم را یک حیف در دست که فیونی</p>
<p>یک بهار ز کو (ب) به همین معنی کرده و صاحب بجز کر فیون گردد و با مؤلف تعرض کند که موافق قیاس است</p>	<p>پس سر کردن مصدر اصطلاحی بقول بهار</p>

(۱) اردو (۱) لطائف اخیل سے مالنا (۲) ہنہ سراج بزرگ معنی اول می فرماید کہ تحقیق آنت کہ اگر نمود
 پھیر لینا۔
 پس سر نمودن | مصدر اصطلاحی بقول ظاہر کہ دن باشد معنی چہارم۔ نیز فرماید کہ روگردان
 برہان (۱) گناہ از روگردانیدن بخالت و در خجالت نمی باشد بلکہ در اعراض و سرتابیدن می
 (۲) کسی را کہ محل طبیعت باشد لطائف اخیل عرض کند کہ مقصودش جزین نباشد کہ در معنی اول
 از سر و اگر دن بہار بزرگ معنی اول گوید کہ (۳) خجالت را داخل نہ کنیم و اندرین خصوص با اتفاق دیگر
 بمعنی اغراض کردن و (۴) بمعنی سر فرو افکندن بود باخان آرزو و بمعنی اول و دوم این را مرادف
 از خجالت (صائب ۱) ہست گر کشور از ان (پس سر کردن) و انیم و معنی سوم ہم درست می شود
 تو محقر بنمای پور نہ بیرون شو ازین خانہ پس سر کہ چون برای تعظیم کسی سر بزین شونڈ یا سر را خم دهند
 یہ نہای پ (ظہوری ۱) سازت برگی کہ ساق گرس پس سر ظاہری شود برای این مشتاق سزا استعمال
 با اوست پوزنار رگی دل مہندس با اوست پومی باشیم کہ محققین اہل زبان ازین معنی ساکت اند معنی
 با میدز شرم گوئی پیر بغل پ بنمای پس سر کہ رجا چہارم موافق قیاس و خیال ماسند ظہوری بکارش
 مجلس با اوست پ صاحب بحر این را مرادف می خورد (اردو) (۱) و (۲) و دیکھو پس سر کردن
 (پس سر کردن) بہر دو معانی گفتہ۔ صاحب جہانگیری (۳) انرا از کرنا (۴) خجالت سے سر جہکانا۔
 و در طحقات بر معنی اول قانع و سزا ظہوری را برای پس شام | اصطلاح۔ بقول برہان و جہانگیری و
 آن گیر و صاحب رشیدی ہمز بانث و صاحب جہانگیری و رشیدی و جامع و بحر برون بدنام بمعنی سحر باشد
 قناعت بر معنی اول و دوم کردہ و خان آرزو در و آن طعامی است کہ در ایام رمضان نزوینکنا صحیح

<p>مؤلف عرض کند که اصل این بسغده به تکرار گذشت و صراحت ماخذش همدرا نجا کرده ایم و اشاره این محم که این مبدل آنت چنانکه تپ (اردو) دیکھو بسغده -</p>	<p>خوردند خان آرزو در سراج بزرگ معنی بالا گوید که تحقیق آنت است که این مجاز است در اصل و شام معنی طعام شام پس (پس شام) طهای مگر طعام سحری و کبشرب و تپ (اردو) دیکھو بسغده -</p>
<p>پس فتاوان مصدر اصطلاحی مخفف (پس افتادن) که بجایش گذشت مؤلف عرض کند که موافق قیاس است و شامل باشد بر هر سه معانی و استعمال لهوری که بذیل می آید متعلق است بمعنی شوش و (پس فادان جمله و</p>	<p>استعمال اضافت حذف شد مؤلف عرض کند که حقیقت ماخذ شام بمعنی طعام شب بجایش بیان کنیم و در اینجا اتفاق داریم با خان آرزو در لغت (اردو) سحری بقول آصفیه اسم بول چال میں جامی حتمی ساکن ہے -</p>
<p>پیش رفتن آن است و بس (ظهور که صدمه از پیش قدمی که از دست لهوری بعبان فرس ما (اوله) در کار صبا فاده پس که قرب بنام ما مگر پیش برد نسیم را (اردو) دیکھو پس افتادن -</p>	<p>روزه نه رکھین نماز نه پرمین سحری بھی نه کھائین تو کا فری نه پوجائین (زنگین) (س) پیرات کو کھا کر سحری کا شوق سے روزی روزہ کا مؤلف عرض کرتا ہے کہ سحری سے وہ غذا مراد ہے جو</p>
<p>اصطلاح بقول بہار و بحر وانند روز پیش روز آئینہ صاحب بول چال بجا آئے عجم ذکر این کرده مؤلف عرض کند که اصل این</p>	<p>صبح صادق سے پہلے کھاتے پس غده بقول بہار و اتند باغبین نقطه در و دال بی نقطه بروزن طبقه آماده و همیا ساخته</p>

(۸۲۱۶)

<p>باضافت است و بنگ اضافت هم مستعمل (حسین شیراز) پس کار خویش آنکه غافل نشست</p>	<p>باضافت است و بنگ اضافت هم مستعمل (حسین شیراز) پس کار خویش آنکه غافل نشست</p>
<p>زبان بدانندش بر خود نه بست یعنی هر که بی زبان</p>	<p>(۵) حسن آخضر اندیشی امروزه از ان فردا</p>
<p>اقدام کرد در کاری زبان بدانندش خود را</p>	<p>که پس فردا ندارد (۱۰) پرسون و کچو</p>
<p>درین بیت</p>	<p>پس کار بودن مصدر اصطلاحی بقول</p>
<p>کسی را نیاید چنین کاریش که غافل نشیند</p>	<p>بجز و وارسته یعنی مشغول شدن بکاری (حکیم)</p>
<p>پس کار خویش مؤلف عرض کند که بغفلت</p>	<p>شغالی (۵) گفتش شوی از تو بیزار است</p>
<p>در پی کاری بودن است و بس (اردو)</p>	<p>گفت تا صبح در پس کار است مؤلف</p>
<p>کسی کام کے پے میں غافل بیٹھنا -</p>	<p>عرض کند که معنی لفظی این در پی کاری بودن</p>
<p>پس کار رفتن مصدر اصطلاحی بقول</p>	<p>و مجازاً مشغول شدن بکاری است موافق</p>
<p>بهار و بجز و وارسته و اند مشغول شدن بکاری</p>	<p>قیاس مخفی مباد که از سند بالا (در پس کاری)</p>
<p>مرادف پس کار بودن (نعمت خان عالی)</p>	<p>پیدا است یعنی سد بکار این نمی خورد و لیکن</p>
<p>و خس و کفار رفتند چون پس کار</p>	<p>معاصرین عجم این را هم بر زبان دارند علی بنی نادر</p>
<p>این شکل شدید از زشت و پلشت و مضحک</p>	<p>(اردو) کسی کام کے در پے ہونا کسی کام میں</p>
<p>پس کار رفتن کسی در پی کاری</p>	<p>مشغول ہونا -</p>
<p>است و مجازاً مشغول شدن در ان (اردو)</p>	<p>پس کار خویش غافل نشستن مصدر</p>
<p>کسی کام کے پے میں جانا کسی کام میں مشغول ہونا</p>	<p>اصطلاحی - بقول اندکنا یہ از اقدام کردن</p>
<p>پس کار نشاندن مصدر اصطلاحی بقول</p>	<p>در کاری و در انجام آن اندیشه نکردن (شیخ)</p>

<p>وارسته مستقی (پس کار نشستن) که می آید (والله بهر حال) شاید پس کار خوشی تن بر نشستن با لیکن نتوان در مان (ع) اشک بر چهره ماهست بهار آتش را با عشق مردم بستن به معنی گذشتن از کار و مطلب نوشته بنشاند عجب در پس کار آتش را با صاحب بحر بذیل و حال آنکه این معنی با ستنا و اشعار مذکور خلاف مصدر لازم نقل این شعر هم کرده مؤلف عرض قدما و متأخرین است. نون نافیه که در شعر شیخ کند که بعضی در پی کاری نشاندن و مشغول بجاری بر نشستن است و افاده ترک کار و مطلب می کند کردن است و معاصرین عجم بزرگان دارند و آن را موحده فهمیده که نشای غلط گردیده (فانهم) لیکن سند بالاجبار این نمی خورد که متعلق است به مؤلف عرض کند که ما در سراج اللغات خان آرزو (در پس کاری نشاندن) (ار و و) کسی کام که این را بنیاقیم شاید در شرح کلام شیخ شیراز در کتاب پی مین بمانا مشغول کرنا. دیگر نوشته باشد باقی حال در خصوص اتفاق دایره</p>	<p>پس کار نشستن مصدر اصطلاحی بقول ابابوارسته (ار و و) دیکه پس کار بودن. و بحر مرادف (پس کار بودن) که گذشت احیاتی پس کردن مصدر اصطلاحی صاحب آصفی گیلانی (ع) رو پس کاری نشین چند نصیحت کنی ذکر این کرده از معنی ساکت و صاحب روزنامه که از پدر و جد خویش موعظه نشنوده را که (میرم سباه) بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار ذکر (پس که و) (ع) میرم که بود جفته زدن کار او مدام که کس را بعضی پیتر دور کرده می کند مؤلف عرض کند که طلاق داد و پس کار خود نشست به وارسته می فرماید ازین استعمال معاصرین (پس کردن کسی را) یعنی و صاحب بحر نقلش کند که صاحب سراج اللغه یعنی دور تر کردن کسی را پیدا است معنی از صف الیون خان آرزو در شرح این بیت شیخ شیراز (ع) در صف آخرین آوردنش و از کلام ظهوری هم</p>
---	---

<p>تائید این می شود (س) زہی بیگانگی کا مدخانی پیش داردیکی دریش و دیگر می در پس۔ فارسیان مشکوہ</p>	<p>پو کہ ہر جا آشنائی بود پس کرد پ (اردو) جگہ سے</p>
<p>بہت دور ہٹا دینا۔ تین معاصرین عجم تصدیق این می کنند (اردو)</p>	<p>پس کشیدن یا استعمال۔ باز ماڈن از پیش</p>
<p>زین کا وہ بند حصہ جو مقام نشست کے پیچھے ہو کر پس گرفتن مصدر اصطلاحی۔ بقول بہار و</p>	<p>رفتن۔ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است</p>
<p>بجروا نند دادہ را با زا گرفتن (میرزا امین مصنف</p>	<p>(لہوری س) افتاد عشق پیش۔ خرد پاکشید پس پ</p>
<p>سن از خوبان عاشق کش بخاری طفل خو</p>	<p>دارم امیدم شذنی رہنار سید پ (اردو)</p>
<p>دارم پو کہ گر گاہی دہد پوسے زمین فی الحال پس</p>	<p>پاؤن پیچھے کہینچا۔ آگے بڑھنے سے باز آنا۔</p>
<p>پس کوچہ اصطلاح۔ بقول بول چال بجا لہ</p>	<p>گیرد پ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است</p>
<p>معاصرین عجم یعنی کوچہ باشد مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>(اردو) دی ہوئی چیر کو واپس لینا۔</p>
<p>ازین معنی لفظ پس تعلق نذر دو ما این را بدین معنی</p>	<p>پسکاک صاحب انند بجا لہ ناصر می گوید کہ</p>
<p>از زبان معاصرین عجم نہ شنیدیم و بدون سند</p>	<p>بفتح اول و ثانی و فتح کاف فارسی و سکون کاف</p>
<p>استعمال این را تسلیم نہ کنیم (اردو) کوچہ۔ تازی بقول برہان بمعنی تگرک و ترالہ است۔</p>	<p>مؤلف عرض کند کہ صاحب ناصر می بفتح اول</p>
<p>تگر۔ گلی۔ مؤنث۔</p>	<p>پس کوہہ اصطلاح۔ بقول انند بجا لہ فرنگ</p>
<p>فرنگ بالفتح مقابل پیش کوہتہ ترین مؤلف</p>	<p>صاحب برہان بہ نون سوم پسکاک آورده</p>
<p>عرض کند کہ موافق قیاس است کہ ہر زین دو کوہ کہ بجایش می آید ہر دو محققین بالانون را در کتابت</p>	<p>مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است کہ ہر زین دو کوہ کہ بجایش می آید ہر دو محققین بالانون را در کتابت</p>

(۱۵۰۸)

<p>حذف کردہ اند ما صراحت کامل این بجایش کنیم و (اردو) (۱) فراموش کرنا بھرن (۲) اغراض کن درینجا ہمیں قدر کافی خیال کنیم کہ تصحیف است (۳) کان کے پیچھے ڈالنا۔</p>	<p>خذف کردہ اند ما صراحت کامل این بجایش کنیم و (اردو) (۱) فراموش کرنا بھرن (۲) اغراض کن درینجا ہمیں قدر کافی خیال کنیم کہ تصحیف است (۳) کان کے پیچھے ڈالنا۔</p>
<p>پس گیر اصطلاح - بقول بہار و اند بوالہ لطقات کنایہ از پس خواندہ مؤلف عرض کند</p>	<p>(اردو) دیکھو پسنگ۔ پس گوش افگندن مصدر اصطلاحی بقول</p>
<p>کہ بضم اول باشد مخفف (پس گیر) یعنی اول و دوش کہ پس بالضم معنی و مخفف پس گذشت و</p>	<p>برہان و جامع کنایہ از (۱) فراموش کردن۔ صاحب جہانگیری در لطقات ذکر این کردہ (کمال</p>
<p>صراحت ماخذ بر (پس گیر) کردہ ایم (اردو) بپس گوش افگند حال حدیث غم چو غم</p>	<p>اسمعیل (۳) داعی کو بویوید آن سرغہای خوش بپس گوش افگند حال حدیث غم چو غم</p>
<p>پس لشکر اصطلاح - بقول اند بوالہ فرستاد فرنگ بحدف اضافت (۱) دنبال جیش و پس لشکر</p>	<p>پس لشکر اصطلاح - بقول اند بوالہ فرستاد صاحب بکر باہر دو معنی متفق با بہار۔ صاحب</p>
<p>را گویند مؤلف عرض کند کہ (۲) اسم فاعل ترکیبی است بمعنی لشکری کہ پس باشد و اگر باضافت شود</p>	<p>را گویند مؤلف عرض کند کہ (۲) اسم فاعل ترکیبی متفق با رشیدی مؤلف عرض کند کہ مقصود</p>
<p>معنی اول باشد صاحب اند بوالہ کہ دو دو افگند (اضافت) بمعنی اول بچندوں کہ دو بہا و اردو</p>	<p>از معنی دوم اغراض کردن است و موافق قب و ما سند کمال اسمعیل را متعلق بمعنی دوم دانیم</p>
<p>کہ بضم اول کہیم ہم معنی اول کہیم ہم و لیکن بضم اصل است و بلفک اضافت ہر دو معنی پیدا شود</p>	<p>و این کنایہ باشد بہار و معنی اول مجاز مجاز و (۳) بمعنی حقیقی چیزی را پس گوش انداختن است پنک</p>
<p>(اردو) (۱) لشکر کا چہا (۲) و (۳) لشکر کا چہا</p>	<p>(اردو) (۱) لشکر کا چہا (۲) و (۳) لشکر کا چہا</p>

<p>پس ماندہ اصطلاح بقول اندر سحر الہیہ ^{ترجمہ} عرض کند کہ مرادف مثلی کہ قبل ازین گذشت (اردو) فرنگ بمعنی باقی ماندہ مؤلف عرض کند کہ موافق دیکھو (پس ماندہ) گک قابل طہارت نیست کا دو ^{ترجمہ} قیاس است (اردو) پس ماندہ بقاعدہ فارسی</p>	<p>کہہ سکتے ہیں بجا ہوا۔ باقی ماندہ۔</p>
<p>خرنیۃ الامثال و امثال فارسی ذکر این کردہ</p>	<p>پس ماندہ گک قابل طہارت نیست</p>
<p>از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف عرض کند کہ مرادف مثل گذشتہ و پیوستہ (اردو) و کن میں کہتے ہیں کہتے کا جھوٹا سور کو کہلا</p>	<p>مثل صاحبان خرنیۃ الامثال و امثال فارسی و کہہ این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف عرض کند کہ فارسیان این مثل را بحق چیزی استعمال کنند کہ بعد تصرف کافر یا دشمنی بدست آید تھی قدما اس کی نسبت اظہار تفرق کے لئے اس و مقصود از اظہار نفرت است و بس۔ از جواز کہاوت کا استعمال کرتے تھے۔</p>
<p>پس ہم بدہ اصطلاح صاحب رہنما بجا الہ کہتے ہیں کہتے کا جھوٹا ہمارے کس کام کا کہتے کا جھوٹا کہتے کو مبارک یہ اس مقام پر اول و دوم و کسر چہارم و پنجم) بمعنی واپس کہتے ہیں جب کسی کافر یا دشمن کی متصرف چیز ہوتے</p>	<p>و غیر جواز شرعی کبھی نیست (اردو) و کن میں اس مقام پر اول و دوم و کسر چہارم و پنجم) بمعنی واپس کہتے ہیں جب کسی کافر یا دشمن کی متصرف چیز ہوتے</p>
<p>پس ماندہ گک ہم گک را شاید امثال است امر حاضر از (پس وادون۔ بمعنی واپس) صاحبان خرنیۃ الامثال و امثال فارسی ذکر این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف</p>	<p>پس ماندہ گک ہم گک را شاید امثال است امر حاضر از (پس وادون۔ بمعنی واپس) صاحبان خرنیۃ الامثال و امثال فارسی ذکر این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف</p>

جھکوا واپس دے۔

پسند بقول برهان و سروری بروزن سمند (۱) قبول کرده و پذیرفته و (۲) قبول کننده
 (سعود سعدی) خاطر من پسندن شاهی است که بر عروسان رحمت تو غیور بود (حکیم اسدی شاهرودی)
 گرم دسترس در سرای تو نیست که پسند اینکه هست و هم آید بر بایست که صاحب سروری صراحت
 فرید کند که (۳) بمعنی قبول کردن و روا داشتن هم آمده بهار نسبت معنی اول گوید که خوش و مرغوب
 و پسند و پسندیده مرادف این و فرماید که بلفظ آمدن و افتادن مستعمل و نفی آن بلفظ ناهمی کند
 و خان آرزو در سراج می فرماید که بمعنی اول پسندیده و فرماید که بمعنی دوم یعنی پسند کننده چنانکه
 (مشکل پسند) و خود پسند نیز ازین عالم است و این بی ترکیب مستعمل نشود و فرماید که بوجه دیگر هم گفته اند
 و اشتقاق این از لفظ آس است و بلفظ کافی از ان تغییر توان نمود و تفرقه در میان این دو لفظ تقریب
 و مقام توان کرد و فرماید که واجب آنست که بای پارسی خوانند و تحقیق آنست که هر جا بای عربی
 واقع شود بای فارسی نیز توان خواند بخلاف (پسند بای فارسی) که بسیار جا واقع شود که آن را
 بای عربی نتوان خواند (اینست تحقیق قوسی) و حق تحقیق آنست که بسند بمعنی کافی بای نازی است
 و بمعنی برگزیده بای فارسی و تفاوت درین معنی بسیار است و محل یکی ازین بردگیری بتوجهی طالب
 علمانه که ابرو من ایلیخ است بسیار رکیک و قبیح مؤلف عرض کند که بسند بوجه معنی کافی
 بجایش گذشت و ما حقیقت ما خدش همد را بنجا بیان کرده ایم و این مبدل آنست چنانکه آسب و
 آسب و اثرین تبدیل همین که بمعنی اول مستعمل شد یعنی معنی کافی ترقی کرده بخوش و پسندول رسید
 و اسم جامد است بمعنی اول و معنی دوم هیچ که بدون ترکیب اسم فاعل ترکیبی حاصل نمی شود و بسند
 اسدی هم مستعمل است بمعنی اول و تسامح سروری پیش نباشد که بمعنی سوم قائم کرد و به همین معنی

اول اسم صدر پسندیدن باشد که می آید (ار و و) (۱) پسند بقول آصفیه - فارسی - اسم مؤنث مقبول - منظور نظر - من بجاتا - مرغوب خاطر (۳۰۲) ناقابل ترجمه -

پسند آمدن استعمال - صاحب آصفی ذکر (ب) پسند بودن آصفی ذکر (ب) کرده از معنی این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند ساکت مؤلف عرض کند که مقبول خاطر شدن است (منطامی) سپه مرادف پسند آمدن و افتادن است و به همین معنی باشد راجوب چنین ارجمند پسند آمد از شهر یازند (الف) هم سند آصفی که برای (ب) پیش کرد و بجا بود (سعدی) بگو آنچه داری سخن سودمند (الف) هم می خورد و از اینجا است که الف را با ک و گریچکس را نیاید پسند (ار و و) پسند آنا - (ب) جاد اوه ایم (قاسمی گونا بادی) خم زلف پسند افتاد استعمال - مرادف (پسند آنا) یا رم نباشد پسند پسند بود حلقه های کند -

که گذشت صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی (ار و و) پسند هونا - ساکت مؤلف عرض کند که موافق قیاس است پسند و اشتن استعمال - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که چنین بگو گریقادی پسند عید ما قربان ما (دوستی) مقبول خاطر و اشتن چیزیت و پسند کردش (شفاف) یافتی (م) مر از پیش محبت همین پسند افتاد که گریچکس (صفیانی) رنجاندش بچرم نگه دمدم زمین بود است صد آزار سر گرانی نیست (ار و و) و در دوی پسندول پر بهانه اش (ار و و) پسند آمدن - جاییه میر اول اسبات کو پسند کرتا ہے -

(الف) پسند با شنیدن استعمال - صاحب پسند در اصطلاح - بقول برهان بضم اول و

۱۰۱۷۸۱

<p>فتح دال بر وزن سخنوز محقق پس اندر است که پسر ریب است مگر تجارت و کنایه از ولد الزنا باشد از شوهر و گیر یا پسر شوهر باشد از زن دیگر و (ار دو) حرام زاده . ولد الزنا - مذکر - پسند شدن استعمال - صاحب آصفی ذکر جهانگیری و رشیدی و سروری و ناصری و جامع این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند هم ذکر این کرده اند (استاد عنصری) جز که مقبول خاطر شدن است (رفیع قزوینی) باوند ز نماذ این جهان کینه جوی بود با پسند کینه پروانه را چراغ و مراد از غش شد پسند با هر کس تقدیر دارد همچو با و خند را یک مؤلف عرض کند که طبع کند انتخاب را بود (ار دو) پس خاطر هونا موافق قیاس است و صراحت ماخذ مبر را بجا مقبول هونا - مرغوب هونا -</p>	<p>پسند فاقون استعمال - یعنی مقبول طبع شدن پسند فاقون استعمال - یعنی مقبول طبع شدن مختلف پسند فاقون مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ظهوری) ننگه بجوهر گهش برگزیده می آرند با چه دولتی که قد دیدنی پسند آسما بود مراد از پسند شدن که گذشت (ار دو) و اگر پسند استعمال پیش شود تو انیم قیاس کرده پسند شدن - است از پسند و های نسبت - معنی پسند ریش کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که پسند شدن (یعنی قبول کردن) (کمال خمیدی)</p>
<p>پسند فاقون استعمال - یعنی مقبول طبع شدن مختلف پسند فاقون مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ظهوری) ننگه بجوهر گهش برگزیده می آرند با چه دولتی که قد دیدنی پسند آسما بود مراد از پسند شدن که گذشت (ار دو) و اگر پسند استعمال پیش شود تو انیم قیاس کرده پسند شدن - است از پسند و های نسبت - معنی پسند ریش کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که پسند شدن (یعنی قبول کردن) (کمال خمیدی)</p>	<p>پسند فاقون استعمال - یعنی مقبول طبع شدن مختلف پسند فاقون مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (ظهوری) ننگه بجوهر گهش برگزیده می آرند با چه دولتی که قد دیدنی پسند آسما بود مراد از پسند شدن که گذشت (ار دو) و اگر پسند استعمال پیش شود تو انیم قیاس کرده پسند شدن - است از پسند و های نسبت - معنی پسند ریش کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که پسند شدن (یعنی قبول کردن) (کمال خمیدی)</p>

(۱۲۸۱)

<p>تحقیقین مصادر این را ترک کرده اند خلاف روی تو بروی پسند کردی (ار دو) پسند کرنا قبول کرنا -</p>	<p>دل را سخت بعت قلبی نمی خریدی و لیکن چو دید پسند کردی (ار دو) پسند کرنا قبول کرنا -</p>
<p>پسندگر دیدن استعمال صاحب آصفی که این را مصدر مستقل دانیم که مرکب است از او که این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند پسند و علامت مصدر در آن بخد یک دال که مراد ف پسند شدن است که گذشت (مختتم) از دو دال جمع شده ماخذ اول بهتر است از کاشی (ع) من چون کنم که طور بد پسند من بگردد ماخذ آخر (ار دو) و کیهو پسندیدن به اسمک مختف پسند خاطر شکل پسند تویم و از همین قبیل است (الف) پسند و بقول برهان و سروری و بهاء پسند گشتن (ار دو) و کیهو پسند شدن -</p>	<p>پسندگر دیدن استعمال صاحب آصفی که این را مصدر مستقل دانیم که مرکب است از او که این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند پسند و علامت مصدر در آن بخد یک دال که مراد ف پسند شدن است که گذشت (مختتم) از دو دال جمع شده ماخذ اول بهتر است از کاشی (ع) من چون کنم که طور بد پسند من بگردد ماخذ آخر (ار دو) و کیهو پسندیدن به اسمک مختف پسند خاطر شکل پسند تویم و از همین قبیل است (الف) پسند و بقول برهان و سروری و بهاء پسند گشتن (ار دو) و کیهو پسند شدن -</p>
<p>پسند گشتن استعمال مراد ف پسند گردیدن (حکیم سنائی ع) نیک بخت آن کسی که بنده اوست و پسند شدن است مؤلف عرض کند که موافق در همه کارها پسند اوست (مولانا کاتبی قیاس باشد (لهوری ع) برای طره گره خردم (ع) امیر از پلاک کاتبی ام شروه داد و دوش پسند گشت پسندش بی نیازم این همه دلها که او بدست اگر چه این سخن آمد پسند ام با مؤلف عرض کند فرو کردی (ار دو) پسند توانا و کیهو پسند شدن که از مشتقات مصدر پسندن هم توان گفت که او پسندگر دیدن -</p>	<p>پسند گشتن استعمال مراد ف پسند گردیدن (حکیم سنائی ع) نیک بخت آن کسی که بنده اوست و پسند شدن است مؤلف عرض کند که موافق در همه کارها پسند اوست (مولانا کاتبی قیاس باشد (لهوری ع) برای طره گره خردم (ع) امیر از پلاک کاتبی ام شروه داد و دوش پسند گشت پسندش بی نیازم این همه دلها که او بدست اگر چه این سخن آمد پسند ام با مؤلف عرض کند فرو کردی (ار دو) پسند توانا و کیهو پسند شدن که از مشتقات مصدر پسندن هم توان گفت که او پسندگر دیدن -</p>
<p>پسندن بقول اند بواله فرنگ فرنگ یعنی (ب) پسند آمدن (بمعنی پسند آمدن از پسندیدن باشد مؤلف عرض کند که دیگر همه کلام مولانا کاتبی روشن است (ار دو) ف</p>	<p>پسندن بقول اند بواله فرنگ فرنگ یعنی (ب) پسند آمدن (بمعنی پسند آمدن از پسندیدن باشد مؤلف عرض کند که دیگر همه کلام مولانا کاتبی روشن است (ار دو) ف</p>

(۱۱۷۸)

<p>پسند بگوشت - جیسے ماہ انکی پسند کا کیا کہنا دنیا سے الگ مرغوب ہونا (۲) خوش کرنا (۳) تعریف کرنا (۴) قبول کرنا پسند کرنا۔</p>	<p>پسند بگوشت - جیسے ماہ انکی پسند کا کیا کہنا دنیا سے الگ مرغوب ہونا (۲) خوش کرنا (۳) تعریف کرنا (۴) قبول کرنا پسند کرنا۔</p>
<p>پسندیدہ بقول بہار مرادف پسند و پسندہ</p>	<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>قبول کردن و پذیرفتن (کامل التصریف) و مضارع اقدان مستعمل مؤلف عرض کند کہ اسم مفعول این پسند و فرماید کہ صیغہ اسم فاعل این نیامده</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>صاحب موار و بر معنی چہارم قانع و فرماید کہ پسند و پسند اسم مصدر سرد و مصاد در مذکور۔</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>و پسند حاصل بالمصدر این است مؤلف و پسند برگز مرادف پسندیدہ نیست - محقق ہند نژاد عرض کند کہ لاوائیہ بلکہ حاصل بالمصدر این پسند</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>است و پسند اسم مصدر و امر حاضر است کہ فایزہ بقاعدہ خود نیز یادوت تختانی معروف و علامت</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>مصدر دن بر اسم مصدر مصدری وضع کردند مرغوب - پسندیدہ بھی کہہ سکتے ہیں۔</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>و معنی چہارم حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن و بر آں شتاق سزا استعمال ہی باشیم کہ از نظر مانگد نشت</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>و محاصرین عجم بر زبان نذارند و خلاف قیاس ہم عرض کند کہ بمعنی دین خوش و دین مقبول و منتخب</p>
<p>پسندیدہ بقول بجز تختین بمعنی (۱) خوش آمدن و (۲) خوش کردن و (۳) ستودن و (۴) بمعنی خوش و مرغوب و فرماید کہ بالقطر آمدن و</p>	<p>و پسند اسم مفعول پسند یا مضعف پسندیدہ باشد دارندہ۔ اسم فاعل ترکیبی است (شیخ نشیر از کہ اسم مفعول این است (ار و و) را خوش آنا</p>

<p>پسندیدہ کار استعمال - بہار ذکر این کردہ</p>	<p>بود و پاکیزہ خوبی بہ (اردو) مقبول دین کہنے والا۔ پسندیدہ دین بھی بقاعدہ فارسی کہہ سکتے ہیں</p>
<p>پسندیدہ رای استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کردہ از معنی ساکت و اند نقل نگارش مؤلف</p>
<p>پسندیدہ کاران جاوید نام بہ تطاول</p>	<p>عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی کسی کہ رای او مقبول است و صائب رای اسی</p>
<p>پسندیدہ کیش استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>مگر دند بر مال عام بہ (اردو) پسندیدہ کار۔ رای صائب و قابل پسند دارندہ (شیخ شیراز</p>
<p>پسندیدہ کیش استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>اس شخص کو کہہ سکتے ہیں جس کا ہر کام پسند اور مقبول خلاق ہو۔</p>
<p>پسندیدہ کیش استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>پی خوشیٹن گرد کردہ (اردو) صائب رائے۔ پسندیدہ رائے بھی کہہ سکتے ہیں۔ وہ شخص جس کی رائے پسندیدہ اور مقبول ہو۔ اسم فاعل ترکیبی۔</p>
<p>پسندیدہ رو استعمال - بقول بجز و اند</p>	<p>کاخہ دلو کردہ آن پسندیدہ کیش بہ چو جبل و مؤید بفتح را بمعنی خوش رفتار و نیکو روش اندر دست و ساز خویش بہ (اردو) پسندیدہ</p>
<p>پسندیدہ کیش استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی و موافق قیاس است (اردو) خوش رفتار کہہ سکتے ہیں۔ نیک روش۔ صفت۔</p>
<p>پسندیدہ کیش استعمال - بہار ذکر این</p>	<p>اخلاق اور پسندیدہ کیش اور خوش اخلاق</p>

<p>(ب) پسندیده گو (آصفی ذکر الف) کرده پاپو پایی و جو و جوئی و پس از ان بقاعده خود از معنی ساکت و بندش کلام شیخ شیر از نقل کرده یای معروف و صلاحت مصدر و آن با او مرکب که از ان استعمال (ب) پیدا است و خیالش همین کرده مصدری ساختند و گویایی حاصل باشد باشد که (ب) از الف است مؤلف عن همین است و گو و گوی امر حاضر و گوینده اسم کند که الف) یعنی تقریر خوش و پسندیده کردن فاعل این که با وجود ترک مصدر بر زبان است باشد (ب) اسم فاعل ترکیبی است از مصدر و مصدر گفتن که ترکیب گفت با علامت مصدر (پسندیده گویندن) که می آید یعنی کسی که تقریر این سخن بخند (یک فوقانی از هر دو فوقانی جمع شد می کند) بر همین زشادی بر افروخت رو وضع شد بر زبان است و گویندن کامل التقریر یا پسندید و گفت ای پسندیده گوی (ارو) باشد مگر بعضی مشتقاتش مستقل نیست چنانکه گویند الف) پسندیده گفتگو کرنا (ب) پسندیده گوی بای معروف ماضی مطلق این که عوض آن گفت خوش تقریر اس شخص کو که سکتے ہیں جس کی ماضی مطلق گفتن بر زبان است (ارو) و گویو گفتگو پسند آئے۔ پسندیده گفتن۔</p>	<p>(ب) پسندیده گو (آصفی ذکر الف) کرده پاپو پایی و جو و جوئی و پس از ان بقاعده خود از معنی ساکت و بندش کلام شیخ شیر از نقل کرده یای معروف و صلاحت مصدر و آن با او مرکب که از ان استعمال (ب) پیدا است و خیالش همین کرده مصدری ساختند و گویایی حاصل باشد باشد که (ب) از الف است مؤلف عن همین است و گو و گوی امر حاضر و گوینده اسم کند که الف) یعنی تقریر خوش و پسندیده کردن فاعل این که با وجود ترک مصدر بر زبان است باشد (ب) اسم فاعل ترکیبی است از مصدر و مصدر گفتن که ترکیب گفت با علامت مصدر (پسندیده گویندن) که می آید یعنی کسی که تقریر این سخن بخند (یک فوقانی از هر دو فوقانی جمع شد می کند) بر همین زشادی بر افروخت رو وضع شد بر زبان است و گویندن کامل التقریر یا پسندید و گفت ای پسندیده گوی (ارو) باشد مگر بعضی مشتقاتش مستقل نیست چنانکه گویند الف) پسندیده گفتگو کرنا (ب) پسندیده گوی بای معروف ماضی مطلق این که عوض آن گفت خوش تقریر اس شخص کو که سکتے ہیں جس کی ماضی مطلق گفتن بر زبان است (ارو) و گویو گفتگو پسند آئے۔ پسندیده گفتن۔</p>
<p>پسندیده گویندن استعمال - مراد پسندید پس نشاندن استعمال - صاحب آصفی گفتن مؤلف عرض کند که گوید و گوید این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند اسم جاد فارسی زبان است یعنی سخن و اول که بدون ترکیب بانفعلی دیگر چنانکه (پس) دست اسم مصدر گفتن است و ثانی اسم مصدر گویندن نشاندن که گذشت یعنی حقیقی است معنی نشاندن فارسیان یای زائد بر گوی زیاده کرده چنانکه کسی در پس کسی (ارو) پیچیده بیابانا۔</p>	<p>پسندیده گویندن استعمال - مراد پسندید پس نشاندن استعمال - صاحب آصفی گفتن مؤلف عرض کند که گوید و گوید این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند اسم جاد فارسی زبان است یعنی سخن و اول که بدون ترکیب بانفعلی دیگر چنانکه (پس) دست اسم مصدر گفتن است و ثانی اسم مصدر گویندن نشاندن که گذشت یعنی حقیقی است معنی نشاندن فارسیان یای زائد بر گوی زیاده کرده چنانکه کسی در پس کسی (ارو) پیچیده بیابانا۔</p>

(۲۱۲۱)

<p>پس نشستن استعمال صاحب آصفی ذکر با کج زو فرزند گشت پو و (پس نشین) اسم فاعل این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که بدو ترکیبی از همین است یعنی کسی که در پس نشین امنامت پس یا نعلی دیگر (چنانکه پس زانو نشستن (اردو) (۱) پیچھے بیٹنا۔ (۲) گھات میں کہ گذشتہ) بعضی حقیقی است یعنی (۱) نشستن کسی بیٹنا (رزدن) نکلے تھے چمن سے کہ پہننے کنج پس کسی و (۲) بجا از معنی در کین نشستن (ظہوری) قفس میں پو لو گھات ہی میں بیٹھا تھا صیاد (۳) بر بساط پیش یعنی پس نشین پو راست رخ ہمارے پو</p>	<p>پس نشستن استعمال صاحب آصفی ذکر با کج زو فرزند گشت پو و (پس نشین) اسم فاعل این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که بدو ترکیبی از همین است یعنی کسی که در پس نشین امنامت پس یا نعلی دیگر (چنانکه پس زانو نشستن (اردو) (۱) پیچھے بیٹنا۔ (۲) گھات میں کہ گذشتہ) بعضی حقیقی است یعنی (۱) نشستن کسی بیٹنا (رزدن) نکلے تھے چمن سے کہ پہننے کنج پس کسی و (۲) بجا از معنی در کین نشستن (ظہوری) قفس میں پو لو گھات ہی میں بیٹھا تھا صیاد (۳) بر بساط پیش یعنی پس نشین پو راست رخ ہمارے پو</p>
<p>پسنگ بقول برهان و جامع بفتح اول و ثانی و کاف فارسی و سکون ثالث و کاف یعنی تکرر و ثانی باشد صاحب جہانگیری مرحت کند کہ کاف آخر عجیبی است۔ خان آرزو در سراج گوید کہ اغلب کہ پسنگ باشد بہ کاف فارسی اول و کاف عربی دوم مؤلف عرض کند کہ دست می فرماید کہ بر پسنگ کاف تصغیر زیادہ شدہ پسنگ شد یعنی سنگ خورد و بعد از ان ہای زائد و ر اویش زیادہ کردند و پس از ان موصدہ بدل شد بہ بای فارسی چنانکہ تب و تب ہای صحاح کنایہ باشد موافق قیاس (اردو) اولاً۔ دیکھو پسنگ کے پانچویں معنی۔</p>	<p>پسنگ بقول برهان و جامع بفتح اول و ثانی و کاف فارسی و سکون ثالث و کاف یعنی تکرر و ثانی باشد صاحب جہانگیری مرحت کند کہ کاف آخر عجیبی است۔ خان آرزو در سراج گوید کہ اغلب کہ پسنگ باشد بہ کاف فارسی اول و کاف عربی دوم مؤلف عرض کند کہ دست می فرماید کہ بر پسنگ کاف تصغیر زیادہ شدہ پسنگ شد یعنی سنگ خورد و بعد از ان ہای زائد و ر اویش زیادہ کردند و پس از ان موصدہ بدل شد بہ بای فارسی چنانکہ تب و تب ہای صحاح کنایہ باشد موافق قیاس (اردو) اولاً۔ دیکھو پسنگ کے پانچویں معنی۔</p>
<p>(الف) پس نہا و ن مصدر اصطلاحی گوید کہ مراد ف پس انداز و معنی میراث مؤلف صاحب آصفی ذکر گوید کہ ظاہر اسم مفعول (الف) است۔ الف کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند (اردو) الف پس انداز کرنا۔ (ب) دیکھو کہ پس انداز و ذخیرہ کردن است و بقول پس افتادہ اور پس انداز۔ بہار (بذیل پس افتادہ) مراد فٹ صاحب بحر (الف) پس و پیش اصطلاح۔ (۱) یعنی</p>	<p>(الف) پس نہا و ن مصدر اصطلاحی گوید کہ مراد ف پس انداز و معنی میراث مؤلف صاحب آصفی ذکر گوید کہ ظاہر اسم مفعول (الف) است۔ الف کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند (اردو) الف پس انداز کرنا۔ (ب) دیکھو کہ پس انداز و ذخیرہ کردن است و بقول پس افتادہ اور پس انداز۔ بہار (بذیل پس افتادہ) مراد فٹ صاحب بحر (الف) پس و پیش اصطلاح۔ (۱) یعنی</p>

بای فارسی با سیرت معنی

<p>حقیقی است و حجازاً (۲۱) ظاهر و باطن و در (۳) معنی این است یعنی دست زده و دست مالیده و دو حیص و بیص - صاحب اندک و جواله فرنگ و رنگ سوراخ کرده گوید خان آرزو در سراج می فرستد (ب) پس و پیش نمودن را یعنی حیص و که پیوده محقق پر سوده است که مبتدل آن فرسوده</p>	<p>بیص کردن و در رای تو و مترود بودن نوشته باشد و معنی دست مالیده و دست رسیده پیوده مؤلف عرض کند که خواهی نظامی الف را به پای تازی است سوده اصل است و با از اصل یعنی دوم استعمال کرده و معاصرین عجم یعنی توش کلمه نیست بلکه زائده صاحب موارد و سپودن را در نزد بر زبان دارند و موافق قیاس است (الف) بسودن گفته که بموحده گذشت مؤلف عرض کند پس و پیش چون آفتابم کی است و فروغم فراوان که این مبتدل بسودن است و بس چنانکه تب و فریب اندکیست (ا) (ار دو) الف (ا) گت و تب و معنی دوم حقیقی است و معنی اول و سوم معنی</p>
<p>پنجم (۲) ظاهر و باطن - مذکر (۳) حیص بیص - آن (ار دو) دیکهو بسودن -</p>	<p>دکن مین ترود و رای کے معنی مین مستقل ہے (ب) سپوریدن بقول بحر و مؤید و اندر ضم اول (دکن مین) حیص بیص کرنا - را مین مستقل نه ہونا نظریں و دعای بد کردن است (ماطم التصریف) - مترود ہونا - کہ غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید مؤلف</p>
<p>سپودن بقول بحر بر وزن نمودن (ا) دست عرض کند کہ مبتدل بسوریدن کہ بموحده گذشت زدن و (۲) دست مالیدن و (۳) سوراخ کردن چنانکه اسب و اسب و صراحت ماخذ این همه در سخن و فرماید کہ کامل التصریف است و پیاپی مضارع کرده ایم (ار دو) دیکهو بسوریدن -</p>	<p>این - صاحب بر بان (سپوده) را کہ اسم مفعول پسہا تهنن ایمان پسانتن است کہ بدون</p>

گذشت مؤلف عرض کند که ماصراحت ماخذ بذکر معنی اول گوید که منسوب به پس است و بمعنی
 و برکت این همدرا بخاک کرده ایم - صاحبان برهان و موم وقت بعد از زوال و نقل سند بالا
 و اندر (جهانگیری در لغات) ذکر این کرده اند که مؤلف عرض کند که یا و نون نسبت بر عطف
 لغت زنده و پازند است (اردو) دیکھو پستان - زیادہ کردہ اند و بس نسبت معنی دوم طالب سند
 پسچ بقول اندکجوالہ فرنگ فرنگ بفتح اول و می باشیم که معاصرین عجم بر زبان نذرند و سند است
 کسر ثانی و یای مجهول و جیم در آخر یعنی تصدوار و پیش نژاد و قول هر دو محققین ہند ترا دکافی نسبت
 و تباری و آناگی و می فرماید کہ در برهان و رشیدی (اردو) (۱) پسین - منسوب به پس (۲) آخر
 و جهانگیری و خیات بموجب جیم فارسی آورده اند روز - بعد زوال - مذکر -

مؤلف عرض کند کہ ماصراحت ماخذش ہندرا **پسین خلیفہ** اصطلاح - بقول رشیدی و
 کردہ ایم و در پنجابین قدر کافی است کہ موافق سراج امیر المؤمنین علی بن ابی طالب رضی اللہ
 قیاس و اگر نذاست حال پیش شود مدبش دانیم چنانکہ (خاقانی ع) بہتر خلف از پسین خلیفہ ہا
 تب و تب (اردو) دیکھو پسچ کے دوسرے معنی عرض کند کہ موافق قیاس و قلب اضافت خلیفہ
پسین بقول اتند (۱) مقابل پیشین و (۲) آخر سراج امیر علیہ السلام حضرت علی ابن ابی طالب
 روز (محمد قلی سلیم) با ہم دو برابر و رسیہ فام جناب امیر علیہ السلام حضرت علی ابن ابی طالب
 بہین ہا گوئی کہ دو پارہ کردہ یک سر گین ہا لیکن رضی اللہ عنہ خلیفہ چہارم - مذکر -

بہ قدر بلند و پست ایشان ہا فرق است چوسایہ **پسینان** بقول اندکجوالہ فرنگ
 ہا ہی پیشین و پسین ہا خان آرزو در چرخ ہذا بمعنی متاخرین و مقابل پیشینان مؤلف عرض

که موافق قیاس و محاصرین عجم بر زبان دارند مذکر. متاخر کی جمع. پچیده زمانه و الی مترقیین
(ارو) متاخرین بقول آسفیه عربی. کما نقیض.

بای فارسی باشین معجمه

پیش قبول برهان و جامع بفتح اول و سکون ثانی دایموی گردن و کاکل اسپ را گویند
و ۲۱۰ طره که بر سر و ستار و کمر گذارند و قش معرب است و ۳۱ ناقص و فرومایه از
هر چیز و ۴۱ شبیه و نظیر و مانند و بضم اول (۵) چغد و آن پرنده ایست نامبارک و کبیر
اول (۶) مخفف پیش. صاحبان جهانگیری و رشیدی بر معنی اول و دوم و سوم قانع (پوربجا
جای ۱) کنه‌هاش گرد و پیش و دم دراز و پروبال فریه و لاغر میان و صاحب ناصری
بذکر معنی اول و دوم و سوم و چهارم می فرماید که (۱) با اول مفتوح هر بند را گویند عموماً
مانند بند آهن و مس و امثال آن که بر تخته های صندوق ها زنند (فردوسی ۱۰) چه گفت
بگر فتمش زیر کش پوهی بر کمر و مشن پنجه پیش پاهو فرماید که این لغت بای ایچند نیز صحیح است
صاحب سروری ذکر معنی دوم و سوم و پنجم کرده خان آرزو در سراج بذکر معنی اول بر
چتر و کاکل و سویی گردن اکتفا کرده مخصوص به اسپ نمی کند و بذکر معنی دوم و سوم و چهارم
و پنجم می فرماید که قش بمعنی اول و دوم معرب نیست بلکه مبدل است و بمعنی چهارم و پنجم
به و او است نه پیش و نسبت بمعنی پنجم گوید که در جعد و چغد تصحیف شده و ذکر معنی ششم هم کرده
مؤلف عرض کند که ما این را بمعنی اول اصل دانیم و صراحت ماخذ بر معنی سوم پیش کرده ایم
که بویخته گذشت و معنی دوم مجاز معنی اول باشد که طره هم مثل مری گردن و کاکل اسپ است

و بمعنی سوم سبذل تیش به موعده که بمعنی پنجم گذشت چنانکه اسب و اسپ و بمعنی چهارم سبذل
 وش که و او بدل شد به بای فارسی چنانکه و آم و پام و بمعنی پنجم باعتبار جماع که از اهل زبانت
 اسم جاد و انیم و بمعنی ششم موافق قیاس که تحتانی از پیش حذف شد و بمعنی هفتم اصل تیش است
 که موعده گذشت و اشاره این همه را بنجا کرده ایم و صراحت ماخذ این هم مخفی نیاید که صاحب
 ناصری، همین سند فروری را که برای معنی هفتم نقلش بالا گذشت برای معنی اول (تیش موعده)
 هم آورده و ای برو (ار و و) (۱) دیکویش کے چوتھے معنی (۲) دیکویش کے تیسرے معنی
 (۳) دیکویش کے پانچویں معنی (۴) شبیہہ - مانند - دیکویش (۵) چند - دیکویش لیلی کنج -
 (۶) آگے (۷) دیکویش کے پہلے معنی -

پشام بقول برهان و جهانگیری و ناصری و رشیدی و سراج و جامع بروزن سلام بر چتر تیره
 رنگ را گویند و لفظ معترض کند که فارسی قدیم است و اصل این (نسوب بشام) باشد
 یعنی سیاه و تیره و کیند لفظ نسوب بشام باقی ماند و فارسیان بر سبیل تبدیل چنانکه اسب و اسپ
 این را بای فارسی استعمال کردند (ار و و) تیره - بقول آصفیه - فارسی کالای سیاه - یعنی
 و چتر تیره رنگ، چتر تیره -

<p>بقول برهان بروزن و معنی چنان است و فرماید که معنی چنان را در یک فرنگ لفظ گذر نوشته با ذال منقطه دار و در فرنگ دیگر با برای منقطه دار (والله اعلم) صاحب ناصری جمله دوم) و (گذر به زای مجله دوم) در کتاب</p>	<p>تیره که بزای تیر سوم است یکی از آلات مشهور چرب چنانکه نسکی از فرنگ شوری نقل نمود و صحیح برهان معترض شده که چون لفظ (گذر به زای جمله دوم) و (گذر به زای مجله دوم) در کتاب</p>
---	--

<p>تہجائس بہ یکدیگر اندرین مقام براین خلف تہجیری (صاحب برہان) اشتیاء دست واوہ و طرفہ اینکہ صاحب جہانگیری ہم در تفسیر لفظ چشان گذر بہ ذال معجزہ نوشتہ و گفتہ کہ آن را چشان یافتان ہم گویند و این خطای فاحش است - خان آرزو در سراج گوید کہ گذر بہ ذال جمع صحیح است و فرماید کہ چشان و فشان ہم بہ ہمین معنی می آید مؤلف عرض کند کہ اسم جامع فارسی زبان ہمین است کہ مرکب شد با پیش بمعنی طرہ و ستارہ و الف و نون نسبت و معنی لفظی این منسوب بطرہ و ستارہ و کنایہ از آلہ حربی کہ گرز نام دارد بہ زای معجزہ سوم کہ بر سرش طرہ نما چیرہ باشد از آہن و چشان و فشان مبتدل این کہ صراحت تہجیر بجائش کنیم در اینجا ہمین قدر کافی است کہ اسم کو ہنگامے اور بڈارتے ہین -</p>	<p>جامد فارسی قدیم است (ارو) گرز نہ نگرہ و کچھ پارہ کے دو سرے معنی - اصطلاح - بقول خان آرزو در سراج کبیر ہر دو ہای فارسی کلمہ الیت کہ گرز بہ را بدان رانند و فرماید کہ در ہندوستان بدان خوا مؤلف عرض کند کہ عجب است کہ دیگر محققین اہل زبان و زبان دان ہر دو ازین ساکت نذ انہم کہ خان آرزو از کجا این اسم صوت پیدا کرد و معاصرین می خوانند و اہل علم دار السلطنت حیدرآباد بہر دو سین جملہ ولیکن برہای رانند گرز بہ در و کن صوت (چھت چھت) بالکسر است (ارو) چھت چھت و کن مین اس آواز سے بیون کہ صراحت تہجیر کہ اسم کو ہنگامے اور بڈارتے ہین -</p>
--	--

پشت بقول برہان اجتمہ اول (۱۱) معروف کہ عبری ظہر خوانند و (۲) پناہ و پشتی بان و
 (۳) بیرون ہر چیز و (۴) نام جلدہ ایست در نواحی نیشاپور مشتمل بر دولیت و ولایت و
 شش قریہ و فرماید کہ چون این قریہ بمنزلہ پشتی باشد نیشاپور را بدین نام خوانند و (۵) نام قریہ

هم هست از ولایت بادغیس در خراسان و (۶۱) نیز مختص را نیز گویند صاحب نامری بزرگ
 معنی اول و دوم و سوم و چهارم گوید که نشاپور را (پشت نشاپور) هم نام است (عسجی
 ۱) بر خیزوبرافروز با قبه زردشت پشینه و بر افکن شکم قاقم بر پشت (۶۲) (ناصری
 جهاندار پشت و پناه تو باد و دیگر معنی ششم از کلام خود سندا آورده (۶۳) شیخ عبدالغفور
 تبریزی پانه مسلمان نه قوم زردشت است پشینه انگشتری بسوی قضا که در آن حلقه
 هر دم انگشت است پانزده حالت است اینکه این بابون پخلق را پیشوا و خود پشت است
 صاحب سروری ذکر معنی اول و چهارم کرده - خان آرزو در چراغ هدایت ذکر معنی اول
 فیه و نسبت معنی ششم گوید که بابون را گویند و فرماید که (۶۴) نیز چیزی که داخل شراب کنند برای
 تقویت نشه (صائب ۶۵) باده بی پشت از سر زود بیرون می رود و بوسه لبهای نوخط
 را قوامی دیگر است (۶۶) از سیه مشی کند کم خویش را هر کس کشید پوزان لب نوخط
 شراب پشت دار بوسه را پودر سرخ هم این را آورده - بهار گوید که باضم ترجمه ظاهر است
 و قاتمین از صفات اوست و معنی حمد و معاون و قوت و توانایی جاز است و معنی کون و
 هم و همچنین معنی دوائی که برای تقویت مستی در شراب اندازند (ملاقات هم شهدی ۶۷) دل
 بی عشق ندارد خیر از جلوه حسن پ پشت از باده بود آینه طیارا پ صاحب جامع بر هر چهار
 معنی اول الذکر معنی ششم قانع مؤلف عرض کند که معنی اول اسم جاد فارسی زبان است
 و همین است معنی حقیقی این و معنی دوم مجاز آن و معنی سوم هم مجاز که پشت هم حسته بیرونی و بالا
 جسم است و معنی پس درین داخل است که در طحقات (پشت بلور قرار داده) معنی پس بلور

قرار دادمی آید و همچنین معنی ششم آنچہ خان آرزو زلہ بردارش بہار معنی ہفتم قائم کردہ ایجاد
 بندہ را ماند اگر چه گندہ باشد (پشت شراب) و (شراب بی پشت) یا (شراب پشت دار)
 ہمہ تعلق پہ معنی دوم است کہ از دواہای خاص شراب را پشتی حاصل می شود و تیزی گردد و
 سرور زائد دار و پس از مجرود پشت آن اجزای دوائی گرفتن از استعمال ثابت نمی شود
 البتہ بہ مجاز مجاز یعنی ما خود از معنی دوم بر سبیل مجاز این معنی قائم توان کرد۔ زلہ بردارش
 بہار سندی کہ از مطلق اسم شہدی برای معنی ہفتم آوردہ بکار معنی دوم می خورد و حق آنست
 کہ (بادہ بی پشت) یا (بادہ پشت دار) و امثال آن مرکبات را اصطلاحی قرار دادن
 بہتر است از نیکہ (پشت) را بمعنی ہفتم قائم کنیم۔ قائل (۱) پیٹھہ بونٹ
 (۲) مدوگار پشٹیبان (قوت۔ توانائی۔ مؤنتت) (۳) ہر چیز کا بیرونی جسم۔ یا حصہ
 یا سچیا۔ مذکر (۴) ایک شہر اور قریہ کا نام پشت ہے۔ مذکر (۵) مابون بقول آصفیہ
 عربی۔ اسم مذکر۔ وہ شخص جسے علت آبنہ ہو (مختت۔ ویکھو الخ) (۶) وہ اجزای دوائی
 جن کو شراب میں ملانے سے اس کی قوت بڑھ جاتی ہے۔

پشت آوردن بزین	مصدر اصطلاحی مؤلف عرض کند کہ صاحب آصفی بذیل
مغلوب کردن کسی را کہ کشتی گیران چون پشت	پشت آوردن) نقل ہین مذکر وہ یکتہ
حرف را بزین آوردن علامت غلبہ خود و اند	خوردہ و غور نکردہ کہ این مصدر ناقص حاصل
(سلطان ساجی) یا چرخ گزور کند دست	سندیت قائل (ارو) مغلوب کرنا۔
در کہ بخت تو آوردن بزین پشت آسمان	و کن میں کہتے ہیں پیٹھہ زمین پر لگانا۔ یعنی شمش

<p>(ارو) تہہ بہ تہہ - بقول اصفیہ ہر ایک تہہ</p>	<p>پر علیہ حاصل کرنا۔</p>
<p>پشت آئینہ - بقول بہار (۱) مؤلف عرض کند کہ آن سطح چوپین کہ در پس</p>	<p>پشت آئینہ - اصطلاح - بقول بہار (۱) مؤلف عرض کند کہ آن سطح چوپین کہ در پس</p>
<p>پشت آئینہ سازند - مرکب اصنافی و موافق قیاس</p>	<p>آئینہ سازند - مرکب اصنافی و موافق قیاس</p>
<p>است متعلق یعنی اول بر سبیل مجاز یا متعلق</p>	<p>است متعلق یعنی اول بر سبیل مجاز یا متعلق</p>
<p>بمعنی سوم پشت کہ گذشت (صائب ۵) است و آن مقداری باشد از ہر چیز کہ بہ پشت</p>	<p>بمعنی سوم پشت کہ گذشت (صائب ۵) است و آن مقداری باشد از ہر چیز کہ بہ پشت</p>
<p>آنکہ روزم چو پشت آئینہ کہ در کجی توان دید</p>	<p>آنکہ روزم چو پشت آئینہ کہ در کجی توان دید</p>
<p>در اندامش کج مخفی مباد کہ از زمین سند صائب</p>	<p>در اندامش کج مخفی مباد کہ از زمین سند صائب</p>
<p>پشت آئینہ (۲) مجاز آہ یعنی حیران ہم پیدا</p>	<p>پشت آئینہ (۲) مجاز آہ یعنی حیران ہم پیدا</p>
<p>قتال (ارو) (۱) آئینہ کی پٹیہ - مؤنت - پشتی بان نیز مؤلف عرض کند کہ ماخذ معنی</p>	<p>قتال (ارو) (۱) آئینہ کی پٹیہ - مؤنت - پشتی بان نیز مؤلف عرض کند کہ ماخذ معنی</p>
<p>اول موافق قیاس است و یعنی دو مع با اعتبار</p>	<p>اول موافق قیاس است و یعنی دو مع با اعتبار</p>
<p>پشت آئینہ - اصطلاح - بقول بہار و بجز آئینہ</p>	<p>پشت آئینہ - اصطلاح - بقول بہار و بجز آئینہ</p>
<p>بمعنی پشت بہ پشت از عالم دوشادوش است</p>	<p>بمعنی پشت بہ پشت از عالم دوشادوش است</p>
<p>مؤلف عرض کند کہ الف اتصال در میان</p>	<p>مؤلف عرض کند کہ الف اتصال در میان</p>
<p>ہر دو لفظ پشت آمدہ موافق قاعدہ فارسی زبان</p>	<p>ہر دو لفظ پشت آمدہ موافق قاعدہ فارسی زبان</p>
<p>است بمعنی تہہ بہ تہہ (نوری ۵) تا بود</p>	<p>است بمعنی تہہ بہ تہہ (نوری ۵) تا بود</p>
<p>قرینہ پشت پ با فضائی فلک فضائی سدوم</p>	<p>قرینہ پشت پ با فضائی فلک فضائی سدوم</p>

<p>پشت اسپ گرم کردن و کجیو پشت گرم کردن یعنی حیران و بهش خبرین نباشد که ابروی فلک</p>	<p>پشت اسپ گرم کردن و کجیو پشت گرم کردن</p>
<p>پشت اشقر اصطلاح بعقول بحر یعنی روز است یعنی بلال آسمان بهتر و روشن بوجه روی</p>	<p>پشت اشقر اصطلاح بعقول بحر یعنی روز است</p>
<p>مؤلف عرض کند که دیگر همه محققین اهل زبان یار ما باشد و در بعضی نسخ در مصرع اول شعر</p>	<p>مؤلف عرض کند که دیگر همه محققین اهل زبان</p>
<p>وز بدان و معاصرین عجم ازین ساکت و سست عوض ابرو (آن روی) مذکور اند برین صورت</p>	<p>وز بدان و معاصرین عجم ازین ساکت و سست</p>
<p>استعمال پیش نشد مخفی مباد که اشقر یعنی هرشی سرخ لفظا (این آینه) که در مصرع ثانی مستعمل است</p>	<p>استعمال پیش نشد مخفی مباد که اشقر یعنی هرشی سرخ</p>
<p>آمده که رنگش بز روی و سیاهی ز ند پس این مرکب استعاره باشد از فلک اول (ارو) حیران</p>	<p>آمده که رنگش بز روی و سیاهی ز ند پس این مرکب</p>
<p>اسم فاعل ترکیبی و کنایه باشد از روز که پشت اشقر (الف) پشت انداختن مصدر اصطلاحی</p>	<p>اسم فاعل ترکیبی و کنایه باشد از روز که پشت اشقر (الف) پشت انداختن مصدر اصطلاحی</p>
<p>است کنایه خوب نیست و بدون سند استعمال تسلیم (ب) پشت انداز صاحب آصفی</p>	<p>است کنایه خوب نیست و بدون سند استعمال تسلیم (ب) پشت انداز صاحب آصفی</p>
<p>ذکر (الف) کرده از معنی ساکت و براب (ب) مکنیم (ارو) دن مذکر</p>	<p>ذکر (الف) کرده از معنی ساکت و براب (ب) مکنیم (ارو) دن مذکر</p>
<p>پشت افادون پر حصری مصدر اصطلاحی گوید که (ا) یعنی کون ده باشد بهار می فرماید</p>	<p>پشت افادون پر حصری مصدر اصطلاحی گوید که (ا) یعنی کون ده باشد بهار می فرماید</p>
<p>بهار و اندر دویدگر این از معنی ساکت و چه که مفعول و (ب) گاهی بر فاعل نیز اطلاق کنند</p>	<p>بهار و اندر دویدگر این از معنی ساکت و چه که مفعول و (ب) گاهی بر فاعل نیز اطلاق کنند</p>
<p>سکوت غیر ازین نیست که معنی شهر نغمیده اند لیکن یعنی اول شهر است صاحبان بحر و نوبه</p>	<p>سکوت غیر ازین نیست که معنی شهر نغمیده اند لیکن یعنی اول شهر است صاحبان بحر و نوبه</p>
<p>مؤلف عرض کند که حیران شدن کسی باشد و اندم ذکر (ب) بهر دو معنی کرده اند مؤلف</p>	<p>مؤلف عرض کند که حیران شدن کسی باشد و اندم ذکر (ب) بهر دو معنی کرده اند مؤلف</p>
<p>که حیران پشت بر دیوار یا بر کسی می شود در تحیر عرض کند که معاصرین عجم هم بر زبان دارند</p>	<p>که حیران پشت بر دیوار یا بر کسی می شود در تحیر عرض کند که معاصرین عجم هم بر زبان دارند</p>
<p>(میرزا رضی دانش) شاید ابروی فلک پس (الف) مصدر این باشد یعنی (ا) کون</p>	<p>(میرزا رضی دانش) شاید ابروی فلک پس (الف) مصدر این باشد یعنی (ا) کون</p>
<p>بهتر ازین رو باشد و پشت این آینه بر جای دادن و (ب) لواطت کردن بهر دو موافق</p>	<p>بهتر ازین رو باشد و پشت این آینه بر جای دادن و (ب) لواطت کردن بهر دو موافق</p>
<p>ما افتاد است و شاعر گوید که آینه پشت با است قیاس و (ب) یعنی اول اسم مفعول ترکیبی است</p>	<p>ما افتاد است و شاعر گوید که آینه پشت با است قیاس و (ب) یعنی اول اسم مفعول ترکیبی است</p>

<p>و بمعنی دوم اسم فاعل ترکیبی و بهر دو معنی مختلف استعمال این بدون اخافت بام کنند معنی لفظی (به پشت انداز) باشد (ارو) الف (۱) این همین که چون بر پشت بام رندان باشند گمانند مراناد (۲) گاندمار نادب (۱) مابون (۲) وقوع سرقه لازم و این بجایی استعمال کنند که لوطی - فاعل لواطت - در اینجا صحبت بد باشد (ارو) بری صحبت</p>	<p>پشت بام اصطلاح - بقول بهار و انند که بیان میں اہل دکن کہتے ہیں یہ چھت پر آرزو طرف بیرون بام (صائب) عکس تو چون تو کیوں نہ بیٹھے، جس کا یہ مطلب ہے کہ بجائے آئینہ می رود و در پشت بام آئینہ مہتاب می شود و صاحب روزنامه بجوالہ سفر نامہ ناصر اللہ تو پھر چھت کیوں نہ پھاڑیں اور چوری کیوں کریں</p>
<p>پشت بان اصطلاح - بقول بهار و انند عرض کند کہ مرکب اضافی است و کنایہ آن روی سقف صاحب روزنامه در تعریف این مرکب کار از احتیاط گرفت معاصرین عجم بام اتفاق دارند (ارو) سقف او چھت کے اوپر کا رخ - مذکر پشت بام کہہ سکتے ہیں - و بان بمعنی صاحب کہ افادہ معنی فاعلی کند چھت پشت بام رندان و ذروی اشلی - گھبان و باغبان پس معنی لفظی این مدد کننده صاحب خزینۃ الامثال و گرا این کرده از معنی و بمعنی دوم تحقیقی است و معنی اول را طالب محل استعمال ساکت مؤلف عرض کند کہ فایز اللہ صاحب معجم ازین ساکت</p>	<p>پشت بان اصطلاح - بقول بهار و انند عرض کند کہ مرکب اضافی است و کنایہ آن روی سقف صاحب روزنامه در تعریف این مرکب کار از احتیاط گرفت معاصرین عجم بام اتفاق دارند (ارو) سقف او چھت کے اوپر کا رخ - مذکر پشت بام کہہ سکتے ہیں - و بان بمعنی صاحب کہ افادہ معنی فاعلی کند چھت پشت بام رندان و ذروی اشلی - گھبان و باغبان پس معنی لفظی این مدد کننده صاحب خزینۃ الامثال و گرا این کرده از معنی و بمعنی دوم تحقیقی است و معنی اول را طالب محل استعمال ساکت مؤلف عرض کند کہ فایز اللہ صاحب معجم ازین ساکت</p>

<p>قول وارسته و خان آرزو و لیکن رای خود ظاهر شعله گشان از سر آتش زبان پاشته بهر پشت شد نگر دو از سکو تش پیداست که نمی خواهد که در پشت بان (میرزا طاهر وحیدت) سبزه کبریا تعریف از محققین بالاتجا و زکند مؤلف عن نشدند از باد چون شاخ درخت که گریز نمی شنیدند که نباید قصاب را داخل اصطلاح کنیم بلکه باشد غم از سیلاب نیست (ار دو) (دا اژ) (پشت بازار ایتادن تاجران) گرم بازاری متاع ایشان است یعنی بسیار فروخت شدن پشت به بازار ایتادن قصاب اصطلاح رسم است که اهل دکانهای خود مند اصطلاحی - بهار گوید که چون قصاب گوشت های خانه دار و آینه دار و شبکه دار گوناگون بقازه آویزد و خواهد که قطعه قطعه کرده ببرد و درست کنند که رو بازار باشد و متاع خود رو به دکان خود و پشت جانب بازاری ایتادن بوق در آن نهند و آویزند تا نگاه اهل بازار (شفیع اثر) چنانکه پشت بازار ایتادن قصاب و مشتریان برورد و چون کسی برای خریداری همیشه جانب ابروست روی فرگانش و وارسته رسد مالک دکان پشت بازار و روسوی آن نقل قول بالا گوید که صفا هانیه گفتند که توجهی است می ایتادن متاع را ازان بر آورد و معامله کند دیگر تر اشیده مردم هند است خان آرزو در پس (پشت بازار ایتادن تاجران) دلیل گرم چراغ هدایت می فرماید که قصابان در وقت بازاری متاع شان است که نوبت به بیرون فروخت گوشت پشت بسوی بازار کنند از آوردن متاع ازان صندوق های رسد جهت شرم کر ایت این عمل - صاحب بجز نقل گوا این پشت بازاری بدون آما و گی خریدار</p>	<p>اگر چه موافق قیاس و کنایه باشد (میر خسر و...) قول وارسته و خان آرزو و لیکن رای خود ظاهر شعله گشان از سر آتش زبان پاشته بهر پشت شد نگر دو از سکو تش پیداست که نمی خواهد که در پشت بان (میرزا طاهر وحیدت) سبزه کبریا تعریف از محققین بالاتجا و زکند مؤلف عن نشدند از باد چون شاخ درخت که گریز نمی شنیدند که نباید قصاب را داخل اصطلاح کنیم بلکه باشد غم از سیلاب نیست (ار دو) (دا اژ) (پشت بازار ایتادن تاجران) گرم بازاری متاع ایشان است یعنی بسیار فروخت شدن پشت به بازار ایتادن قصاب اصطلاح رسم است که اهل دکانهای خود مند اصطلاحی - بهار گوید که چون قصاب گوشت های خانه دار و آینه دار و شبکه دار گوناگون بقازه آویزد و خواهد که قطعه قطعه کرده ببرد و درست کنند که رو بازار باشد و متاع خود رو به دکان خود و پشت جانب بازاری ایتادن بوق در آن نهند و آویزند تا نگاه اهل بازار (شفیع اثر) چنانکه پشت بازار ایتادن قصاب و مشتریان برورد و چون کسی برای خریداری همیشه جانب ابروست روی فرگانش و وارسته رسد مالک دکان پشت بازار و روسوی آن نقل قول بالا گوید که صفا هانیه گفتند که توجهی است می ایتادن متاع را ازان بر آورد و معامله کند دیگر تر اشیده مردم هند است خان آرزو در پس (پشت بازار ایتادن تاجران) دلیل گرم چراغ هدایت می فرماید که قصابان در وقت بازاری متاع شان است که نوبت به بیرون فروخت گوشت پشت بسوی بازار کنند از آوردن متاع ازان صندوق های رسد جهت شرم کر ایت این عمل - صاحب بجز نقل گوا این پشت بازاری بدون آما و گی خریدار</p>
---	---

<p>نمی شود این است حقیقت این مصدر اصطلاحی که خود را بر جان توکل گرفته اند که (وله سته) عقل که محققین با نام و نشان پی بدان برده اند و کار ندارد و جگر ملرز ز طهوری که پشت بدیوار نه که از تلاش ماخذ گرفته - قائل (ار دو) تراغ عشق حصار است که (ار دو) دیکهو پشت کی گرم بازاری هوناه - زیاده بگری هوناه - بدیوار دادن -</p>	<p>پشت بدیوار دادن اصطلاح قبول (۱) پشت بر جان کردن مصاد اصطلاحی</p>
<p>بهر (۱) بمعنی منتظر گشتن (میرصدی س) بمعنی (۲) پشت بر چیزی زدن صاحب بحر</p>	<p>پشت بدیوار کردن (۱) پشت بر چیزی زدن (۱) را به معنی</p>
<p>را که بگوی تو فلک بار دهد که همچو آینه گلش (۳) پشت بر چیزی کردن (۱) را به معنی</p>	<p>پشت بدیوار دیدن مؤلف به معنی کند که ترک جان نمودن گفته و صاحبان مؤید و انند</p>
<p>(۲) کنایه از حیران شدن است که کسی که حیران ذکر ماضی مطلق این به همین معنی کرده اند مؤلف و تخریمی شود از حیرانی پشت بدیواری باشد عرض کند که ضرورت تخصیص (انیت و این</p>	<p>پشت بدیوار دیدن مؤلف به معنی کند که ترک جان نمودن گفته و صاحبان مؤید و انند</p>
<p>(ار دو) (۱) اشکار نایبکیه که (۲) حیران داخل است در (۳) که بمعنی ترک چیزی کردن است و روگردانیدن از آن و (۲) مرادف</p>	<p>هوناه و کن مین تهننا کتبه مین -</p>
<p>مصادره آن و (پشت بر قبله زدن) که می آید داخل مین</p>	<p>پشت بدیوار گرفتن</p>
<p>اصطلاحی (طهوری س) اگر نقاب کشی پشت بر نماز کنیم</p>	<p>(۲) پشت بدیوار نهادن</p>
<p>مرادف (پشت بدیوار دادن) است که گذر که روی قبله در آن ابروان محرابیت که (وله مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - (س) پشت بردل کرد و امید وصال که کشور (طهوری س) در کوی فقر پشت بدیوار احتیاجاً ماروی هموری نداشت که (ار دو) (داجان</p>	<p>مرادف (پشت بدیوار دادن) است که گذر که روی قبله در آن ابروان محرابیت که (وله مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - (س) پشت بردل کرد و امید وصال که کشور (طهوری س) در کوی فقر پشت بدیوار احتیاجاً ماروی هموری نداشت که (ار دو) (داجان</p>

پشت بدیوار گرفتن

کی پروانگنا۔ جان سے منہ پھیرنا (۲) کسی چیز (از لہ سے) درخاک اہل شوق بران و تر دو
 سے منہ پھیرنا (۳) کسی کی جانب پیٹھ کرنا کسی پوسیا پشست پھر بسا مل نہی و ہر پھولت
 سے منہ پھیرنا کسی چیز کو ترک کرنا۔
 عرض کند کہ این مرادف ہر دو معنی (پشت

پشت بر خویش بودن مصدر اسطلاحی

بدیوار وادون) است کہ گذشت (اردو)
 بقول بہار و بحر و وارستہ خود را در نظر نیاد و دیگر پشت بدیوار وادون۔

(ظہوری سے) پشت بر خویش باش چون دفتر پشت بر دیوار ماندن (مصدر اسطلاحی)

پا روی در خود مباحش چون طومار پھولت بقول بہار و بحر و اند و آسنی گنا یہ از حیدر این
 عرض کند کہ این ہم داخل تقسیم مہمان (پشت بر ماندن (سیر زابیدل سے) بنیاد از حیرت ترش
 چیزی کردن) است کہ گذشت و موافق قیاس بحسن و برگ عمل ماندہ پشت بر دیوار کو (مصدر اسطلاحی)

(اردو) اپنے آپ کو نظر میں نہ لانا۔ اپنی پروا سے) گزر روی خود بر اندازی آفتاب پھولت
 گھرانہ خودی سے منہ پھیرنا۔
 بر دیوار ماندہ آفتاب پھولت عرض کن کہ

پشت بر دیوار وادون مصدر اسطلاحی

از مہاصرین عجم تحقیق رسیدہ کہ این ہم مرادف
 بقول بہار گنا یہ از کمال قدرت و استظہار بہ (پشت بدیوار وادون) است بہر دو معنی تحقیق
 چیزی (صائب سے) از تو گل ہر کہ پشت خویش بالا از اسنادی کہ بہت آمد یعنی و دشمن

بر دیوار وادو کجا بی سخن خاک مراد خلق چون محرابا کردہ اند (اردو) دیگر پشت بدیوار وادون
 شد کہ (ولہ سے) سالہا شد پشت بر دیوار حیرت کے دونوں سے۔

داوہ ایم ہا دیدہ آیندہ نقشہ چنن نقشہ است پشت بر زمین آور وادون (مصدر اسطلاحی)

<p>تعمیم (پشت بر چیزی زون و گردن) کہ بجائش گذشت و حق آنست کہ (پشت بر چیزی زون) مصدر عام است و بیچ خصوصیت باقلہ ندارد (ارو) قبلہ سے لپٹا جانا۔ منہ پھیرنا۔ کسی چیز مخفی بناو کہ استعمال این بصلہ موقدہ ہم ہمین سے منہ پھیرنا۔ انحراف کرنا۔</p>	<p>بقول بہارستان بر زمین زون۔ صاحب انند صراحت فرید کند کہ زبون ساختن کسی را۔ مؤلف عرض کند کہ مغلوب کردن باشد کہ کشتی گیران مغلوب خود را پشت بر زمین مخفی بناو کہ استعمال این بصلہ موقدہ ہم ہمین سے منہ پھیرنا۔ انحراف کرنا۔</p>
<p>پشت بر گردن مصدر اصطلاحی بقول (سلمان) با چرخ گرزور کند دست در گردن پسخت تو آورد بر زمین پشت آسمان پر تحقیقین (۲) یعنی منہ زدن مؤلف عرض کند کہ یا لایسین سند سلمان را برای (پشت بر زمین) بعضی اول و دوم موافق قیاس است کہ بر تان آوردن) آورده اند و بر لغت غور نگردہ از معنی کار گرفته اند (ارو) پچھاڑنا مغلوب کرنا (۱) اعراض کرنا۔ منہ پھیر لینا (۲) بھاگنا شکست صاحب آصفیہ نے (چت گرانا) پرفرمایا ہے پانا۔ صاحب آصفیہ نے (پہہ پھیرنا) پرفرمایا ہے پچھاڑنا۔ پیہ کے بل گرانا۔ بازی لیجانا۔ ہرانا۔ لڑائی سے بھاگنا۔ روگردان ہونا۔ پیہ دکھانا بھی انھیں معنون میں مستعمل ہے۔</p>	<p>معنی آمدہ یعنی (پشت بر زمین آوردن)۔ (سلمان) با چرخ گرزور کند دست در گردن پسخت تو آورد بر زمین پشت آسمان پر تحقیقین (۲) یعنی منہ زدن مؤلف عرض کند کہ یا لایسین سند سلمان را برای (پشت بر زمین) بعضی اول و دوم موافق قیاس است کہ بر تان آوردن) آورده اند و بر لغت غور نگردہ از معنی کار گرفته اند (ارو) پچھاڑنا مغلوب کرنا (۱) اعراض کرنا۔ منہ پھیر لینا (۲) بھاگنا شکست صاحب آصفیہ نے (چت گرانا) پرفرمایا ہے پانا۔ صاحب آصفیہ نے (پہہ پھیرنا) پرفرمایا ہے پچھاڑنا۔ پیہ کے بل گرانا۔ بازی لیجانا۔ ہرانا۔ لڑائی سے بھاگنا۔ روگردان ہونا۔ پیہ دکھانا بھی انھیں معنون میں مستعمل ہے۔</p>
<p>پشت بر قبلہ زون مصدر اصطلاحی بقول بجائش (پشت بر چیزی زون و گردن) کہ بجائش گذشت و حق آنست کہ (پشت بر چیزی زون) مصدر عام است و بیچ خصوصیت باقلہ ندارد (ارو) قبلہ سے لپٹا جانا۔ منہ پھیرنا۔ کسی چیز مخفی بناو کہ استعمال این بصلہ موقدہ ہم ہمین سے منہ پھیرنا۔ انحراف کرنا۔</p>	<p>بقول بہارستان بر زمین زون۔ صاحب انند صراحت فرید کند کہ زبون ساختن کسی را۔ مؤلف عرض کند کہ مغلوب کردن باشد کہ کشتی گیران مغلوب خود را پشت بر زمین مخفی بناو کہ استعمال این بصلہ موقدہ ہم ہمین سے منہ پھیرنا۔ انحراف کرنا۔</p>

برکندن) پیدا است که موافق قیاس است همان (پشت به دیوار دادن) است که گذشت
 و عادت است که چون کسی خشمناک شود پشت دست یعنی اشکا کردن محققین با استعریف خوشی نگردند
 را بر می کند از همین عادت این اصطلاح قائم شد (ار دو) دیکو (پشت به دیوار دادن) که پہلے
 بی غوری محقق بنزد ترا دو که در لفظ و معنی بی توجہی کر پشت بر کوه داشتن | مصدر اصطلاحی
 (نزاری قہستانی سے) ہلیل از غصہ دست بقول بہار و اندر مرادف (پشت بکوه بودن)
 بر کند یا گریبان چاک ز داز سر بگیند یا پس این صاحب بحر ہمزبانش مؤلف عرض کند کہ ما
 چیزی نیست و (پشت دست برکندن) بمعنی خشمناک اختلاف رای خود ہمد را بجا عرض کردہ ایم
 شدن کنایہ است لطیف کہ می آید (ار دو) کہ این بعضی اشکا کر دن بر چیزی است (صائب
 غصہ ہونا ختمناک ہونا۔
 شوخی کہ وارد از دل سنگین بکوه پشت یا

(۱) پشت بر کوه باشند | مصدر اصطلاحی می دید کاش صائب در خون پلیدہ را ہر مخلص
 (۲) پشت بر کوه بودن | بقول بہار کاشی سے) با عاشقان ناز و سنگ جفا سے

و اندک کنایہ از کمال قدرت و استہوار بچیزی۔ این قوم پوز دارند پشت بر کوه از سخت جانی
 مرادف (پشت بکوه داشتن) کہ می آید (معن تائیر خویش یا مخفی مباد کہ سند صائب برای پشت
 (۳) پشت فراغت با بر کوه عیش باشد بقرنقا بکوه داشتن) است کہ می آید و محققین بالابری
 کبک خندان ہر جا گلوی میناست پمؤلف نزاکت لفظی غور نگردند (ار دو) دیکو

عرض کند کہ سند بہار برای (۱) است نہ (۲) پشت بدیوار دادن کے پہلے معنی۔
 از اینجا است کہ (۱) را قائم کردہ ایم و این بعضی اول پشت بر نماز کردن | مصدر اصطلاحی

<p>کوه داشتن) که گذشت و هم او بر (۲) گوید که مستطه گشتن - صاحب آصفی ذکر (۳) کرده می که مرادف (۱) باشد مؤلف عرض کند که سند (۳) بر (پشت بر کوه داشتن) گذشت و بحث</p>	<p>رو از نماز تافتن است داخل تقسیم بهان (پشت بر چیزی کردن) که گذشت و سندان هم ممد را بنجاند کور شد (ارو) و کیهو (پشت) بر چیزی کردن)</p>
<p>این هم ممد را بنجاند کور که هر سه مرادف آنست (ارو) و کیهو پشت بر کوه بودن و پشت بر کوه داشتن -</p>	<p>اصطلاح پشت بر زمین آوردن (پشت بر زمین آوردن) که گذشت و سند این هم ممد را بنجاند کور (ارو) و کیهو پشت بر زمین آوردن -</p>
<p>پشت بلور استعمال - صاحب رهنما بحواله</p>	<p>اصطلاح پشت بست بقول برهان</p>
<p>سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید که (پشت بلور قرار داده) یعنی پس بلور قرار داده مؤلف عرض کند که پشت در اینجا یعنی پس آمده که بر معنی سوش ذکرش و اشاره این کرده ایم حاصل</p>	<p>وسروری و بکر و مؤنث و سراج گلیمی یا شالی که بر زگیران و باغبانان چیزی در آن نهند و بر پشت بندند مؤلف عرض کند که موافق</p>
<p>اینست که ازین استعمال (پشت چیزی) یعنی پس چیزی باشد که بجایش می آید (ارو) بلور خسته پشت پا خاریدن مصدر اصطلاحی -</p>	<p>قیاس است (ارو) و کیهو کپراس من کاشتن یا باغبان اجناس رکه کر پیته پر باند لیتین مصدر اصطلاحی پشت بکوه بودن</p>
<p>بقول برهان و جامع (۱) کنایه از شاد شدن و</p>	<p>(۱) بقول بحر و سراج پشت بکوه دادن</p>
<p>خوش آمدن و خوش حال گردیدن صاحب بحر</p>	<p>مرادف (پشت بکوه داشتن)</p>

<p>می فرماید که (۲) تعلق و چاپلوسی کردن خان آرزو در کردن اشیا و اسباب دنیا مستعمل و برایشی در سراج هم زبان برپان صاحب اصفی همزبان دیده تشد که گفته باشند فلان کس بر ما و رو بحر (نورسی ۱۵) آنکه او پشت دست می خا پدر و پسر و دختر پشت بازو یا من ادعی فعلیه و همه را پشت پای می خار و مؤلف عرض ما گوئیم که (بذا السند) (حزین اصفهانی ۱۵) یا را کند که معنی اول را باعتبار صاحب جامع که محقق بکیش کیت بت ما که می زند و برست پشت پا اهل زبان است تسلیم کنیم و معنی دوم موافق قیاس و به جمهور پشت دست و (شاعر ۱۵) دست و و معاصرین عجم تصدیقش می کنند عادت است پائی زویم در گرفت و پشت پائی زویم و استیم که تعلق کنندگان با مخاطب خود این حرکت می کنند و صاحب بحر بزرگ هر سه معنی بالا گوید که (۴) یعنی که پروای آبروی خود ندارند و پایش می خارند اگر سخن هم و ارسته یعنی اول قانع و صاحب و نشنیدیم که در شادی و خوشی عادت خاریدن رشیدی بزرگ معنی اول می فرماید که (۵) یعنی رو پشت پا باشد سند نورسی معنی مطابق معنی دوم کردن هم صاحب جهانگیری در ملقات معنی اول می نماید (اره و و) (۱) خوش بود (۲) خوشامد را بلند شاعر که بالا گذشت آورده خان آرزو در سراج یعنی اول و پنجم قانع مؤلف عرض پشت بازو (اصدا اصطلاحی بقول کند که (۶) و پس شدن معنی تحقیقی این است بدو برهان و جامع (۱) کنایه از ترک دادن و (۲) اضافت پشت و معنی اول و دوم و سوم و چهارم اعراض نمودن و (۳) شهنرم شدن به بار ذکر و پنجم مجاز آن به بار که برای دعوی مدعی سندی خواهد معنی اول کرده بجای خان آرزو گوید که یعنی کلام حزین اصفهانی سنداوست که منسوب به</p>	<p>کرنا چاپلوسی کرنا تعلق کرنا پشت بازو اصدا اصطلاحی بقول کند که (۶) و پس شدن معنی تحقیقی این است بدو برهان و جامع (۱) کنایه از ترک دادن و (۲) اضافت پشت و معنی اول و دوم و سوم و چهارم اعراض نمودن و (۳) شهنرم شدن به بار ذکر و پنجم مجاز آن به بار که برای دعوی مدعی سندی خواهد معنی اول کرده بجای خان آرزو گوید که یعنی کلام حزین اصفهانی سنداوست که منسوب به</p>
---	---

شیخ العارفين کرده طرز بیانش اعتراض می کند برینا کند که این است بایه تحقیق و تدقیق خیر لفظ بسیار
 ذیل و این اعتراض بجا که سراج المحققین است عجم که در محاوره زبان قیاس غالب را دخل
 که در اصطلاح اشاره بصاحب سراج و خان می دهد و توجیهی که برای معنی خیر و محنت آورده
 آرزوی اکبر آبادیت و ما این اشاره اعتراضی در خور تحقیق اوست معاصرین عجم گویند که فایران
 را در سراج اللغت نیاقیم (ار و و) (۱) لات پشت پای بدون اضافه پشت محنت را نام
 مارنا یعنی ترک کرنا و دیکو پار دن کے دوسرے نهادند از نیکه در پشت خود بمجا پای وارد از کیز
 معنی (۲) اعتراض کرنا و دیکو اعتراض کردن (۳) اندرین صورت اسم فاعل ترکیبی است و گوییم
 منہرم ہونا۔ ہارنا شکست پانا (۴) بجا کنا۔ و قیاس را همین قدر دخل است و بس اگر این را
 (۵) رو کرنا (۶) واپس ہونا۔
 پشت پامی اصطلاح - بقول برهان
 اما خیر و محنت را خوانند و گاهی بعنوان دشنام
 ہم این لفظ را یکی گویند صاحبان جامع و بحر (ار و و) (۱) محنت و دیکو الخ (۲) پشت
 ذکر این معنی کرده - بہار بر معروف قانع خان آرزو قدم - پاؤن کا پنچہ اور قدم کی پیٹھہ - مؤنث -
 در سراج بذکر قول برهان می فرماید کہ اغلب پشت پای خاریدن مصدر اصطلاحی
 کہ معنی مرد و درانده شدہ باشد چہ (پشت پا) بقول بہار بذیل (پشت پای) کنایہ از تعلق و
 ترون) در اصل بمعنی رو کردن است و بدین چالوسی کردن است و فرماید کہ بعضی کنایہ
 سبب خیر و محنت را ہم می گفتم اند مؤلف عرض از شاد شدن و خوش آمدن نوشته اند و این سند

می خواهد مؤلف عرض کند که بخت این بر نیست که استعمال پروین برای شتر شود و پروین
 (پشت پا خاریدن) گذشت بخرین نیست که هیچ مناسبت با شتر هم ندارد و اگر فارسیان
 این فرید علیہ آنتست بزبادت تختانی بر لفظ پا پروین را حجازاً برای شتر استعمال می کردند و در
 و برای معنی اولش که هم در اینجا مذکور است اما حالات استعاره می بودند کنایه یکی از معاصرین عجم
 قول جامع را که محقق اهل زبانست بمشایه سند گوید که فارسیان (پشت پروین) بدون اصناف
 دانسته ایم و گیر چه باید (ارو) و کیو پشت پا شتر را گویند و هیچ تخصیص بارکش نیست و این
 پشت پروین اصطلاح - بقول بهار و تندر اسم فاعل ترکیبی است یعنی پروین بر پشت دانند
 کنایه از شتر بارکش (خواجہ نظامی) روارو که کوهاں پشت شتر سه گانگی دارد از اینجا است که
 زمان نامی زمین زدند و سر پرده بر پشت پروین نام شتر شد و این کنایه باشد
 زدند و فرماید که کذافی بعضی الشروح ولیکن (ارو) اونٹ - مذکر -
 ظاهراً است که تنها لفظ پروین کنایه از شتر مذکور پشت پلنگ اصطلاح - بقول سحر ابلق
 است نه پشت پروین زیرا که لفظ پشت در اینجا مؤلف عرض کند که دیگر همه محققین نهانند
 بعضی خود است که مضاف شده بسوی پروین و اهل زبان ازین ساکت و معاصرین عجم هم چه
 پس صحیح (سر پرده بر پشت پروین زدن) کنایه زبان ندارد ظاهراً اسم فاعل ترکیبی است
 از تپتیه کوچ کردن و خمیه بار کردن بود و الله یعنی پشت مثل پلنگ دارند و کنایه از ابلق
 اعلم بحقیقه احوال مؤلف عرض کند که بخت (ارو) و کیو ابلق -
 پروین بجایش گذشت و در اینجا هیچ اشاره این پشت پناه اصطلاح - بقول اندکجو الہ

<p>پشت راتازہ دارد و کنایہ از معنی بالا (اردو)</p>	<p>فرنگ فرنگ یعنی مدد و معاون مؤلف عرض کند کہ بدون اضافت اسم فاعل ترکیبی است</p>
<p>پشت شیخ استعمال - بقول بہار و اتندراج</p>	<p>معنی مدد و راپناہ دہندہ و باخود وارندہ کنایہ از معاون - موافق قیاس است (اردو)</p>
<p>مقابل دم شمشیر - صاحب اتند گوید کہ مرادف (پشت شمشیر) است کہ می آید مؤلف عرض</p>	<p>پشت پناہ - بقول آصفیہ - فارسی - حمایتی مددگار - اس کا استعمال صرف مدد اور حمایت کے معنوں میں ہوتا ہے -</p>
<p>توار کی پیٹہ - ٹوٹت - دم شمشیر کا مقابل - دیار</p>	<p>پشت پوزی اصطلاح - بقول اتند جوالہ کی دوسری جانب جو تیز نہیں ہوتی -</p>
<p>پشت چشم استعمال - بقول بہار معروف</p>	<p>فرنگ فرنگ یعنی پاروم باشد مؤلف عرض کند کہ معاصرین عجم تصدیق این می کنند</p>
<p>پشت چشم تنگ گردن استعمال - بقول بہار</p>	<p>پوز یعنی ساقی درخت آمدہ و معنی لفظی این نوسہ و است استعمال این در لطافت می آید (اردو) پیوٹا</p>
<p>پشت چشم تنگ گردن استعمال - بقول بہار</p>	<p>پشت تازہ اصطلاح - بقول مؤید ہا ہی</p>
<p>موقوف سلک مہرہ ہا ی پشت کہ تازہ شیش بگر سین و (۳۳) اغماض نمودن و تعافل زدن</p>	<p>صلب خوانند مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل مرادف (پشت چشم نازک گردن) کہ می آید - ترکیبی است بدون اضافت پشت یعنی چیزی کہ (ملاطفت) قدح راز لبس چہرہ افروختہ ہا</p>

<p>بطباده را بال و پر سوخته بچنان پشت چشمی که فمیده ایم نمیدانیم که صاحب بجز سعی اقل را تک کرده است بکه رطل گران را سبک کرد و چگونگی قائم کرد و خیرنداریم که او چه فمیده باشد</p> <p>است بکه صاحبان بگردانند هم ذکر این کرده اند (ار و و) (۱) کسی سے توجہ نہ پانا (۲) باطنی مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است۔</p> <p>نظر کرنا۔ انگہ بند کر کے غور کرنا۔</p>	<p>(ار و و) (۱) ناز و ادا کرنا (۲) ناز و ادا اور غور سے دیکھنا۔ (۳) اغماض کرنا۔</p>
<p>پشت چشم دیدن (صدر اصطلاحی قبول کردن) که گذشتہ خان آرزو در چراغ پست بجز (۱) توجہ از کسی نیافتن (دینش کشمیری) ذکر این کرده (اشرف) عالمی را کشت غیر پشت چشم دیدن حاصل بنیش نداشت و همچو ابرو بر سر هر دیده منزل داشتیم بکه مؤلف عرض کند کہ (۲) مقابل نظر ظاہری کردن کہ آن از بصیرت باطنی است کہ آن مشاہدہ پشت چشم است کہ چشم بند کرده بکه به خلاف چشم کنند و از غور کاری گیرند تا گوید کہ اگر چه مثل ابرو بر سر هر دیده منزلی بود و لکن حاصل بنیش همان وقت بدست آمد کہ پشت چشم دیدم یعنی چشم را بند کرده غور کردم۔ اینست معنی شعر کہ موافق قیاس است (ار و و) و کیو پشت چشم</p>	<p>پشت چشم دیدن (صدر اصطلاحی قبول کردن) که گذشتہ خان آرزو در چراغ پست بجز (۱) توجہ از کسی نیافتن (دینش کشمیری) ذکر این کرده (اشرف) عالمی را کشت غیر پشت چشم دیدن حاصل بنیش نداشت و همچو ابرو بر سر هر دیده منزل داشتیم بکه مؤلف عرض کند کہ (۲) مقابل نظر ظاہری کردن کہ آن از بصیرت باطنی است کہ آن مشاہدہ پشت چشم است کہ چشم بند کرده بکه به خلاف چشم کنند و از غور کاری گیرند تا گوید کہ اگر چه مثل ابرو بر سر هر دیده منزلی بود و لکن حاصل بنیش همان وقت بدست آمد کہ پشت چشم دیدم یعنی چشم را بند کرده غور کردم۔ اینست معنی شعر کہ موافق قیاس است (ار و و) و کیو پشت چشم</p>

تیک کردن -

ذریعہ راحت است برای انسان جهت پشت

پشت چمن اصطلاح - بقول برهان و

خاریدن بدست خویش (اردو) پشت خار

بہار و بجز جامع و اندوسراج کنایہ از بقول آصفیہ - فارسی - اسم مذکر - لوبے یا ہاتھی صحن چمن باشد مؤلف عرض کند کہ پشت و انت کا پنجہ جس سے پٹہ کھچا کرتے ہن -

پشت خاریدن استعمال - صاحب آصفی

درینجا بمعنی سوم باشد و موافق قیاس کرب

اضافی است (اردو) صحن چمن - مذکر - ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند

پشت چنبری اصطلاح - بمعنی پس چنبری کہ

معنی حقیقی است لازم و متعدی ہر دو سند متعدی

چنانکہ بر (پشت بلور) ذکر این کردہ ایم صحت این از کلام انوری بر پشت پای خاریدن کند

بحکم بر زبان دارند مؤلف عرض کند کہ کرب معنی مباد کہ مصدر خاریدن لازم و متعدی ہر دو

اضافی است و متعلق بمعنی سوم پشت (اردو) آمدہ (اردو) پٹہ کھچانا - لازم و متعدی و اولی

پہچے -

یعنی پٹہ مین خارشٹ ہونا - چل ہونا - کھچل ہونا

پشت خار اصطلاح - بقول بہار و

اور پٹہ کھچانا - سہلانا - ناخن سے کھر چنا -

و بجز چنبری کہ از آہن یا دندان مای و علاج و **پشت خم داون** مصدر اصطلاحی بقول

امثال آن بصورت پنچہ آومی بر چوبی باریک بہار و اندر ادا کنایہ از تواضع و (۲) فروتنی

و مد و غضب کردہ پشت بدان خازند مؤلف کردن مرادف (پشت خم کردن) (کمال اسمعیل

عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است ما این پنچہ (س) فلک بخدمت تو پشت خویش چون خم داو

مصنوعی را بدست قلندران دیدہ ایم خلی با قرص مہر و ہمیش گشت وجہ نان روشن پز

<p>مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (اردو) و دیگر پشت خم داون -</p>	<p>مؤلف عرض کند که موافق قیاس است (اردو) و دیگر پشت خم داون -</p>
<p>اردو (۱) تواضع کرنا - اخلاق و مروت کرنا پشت خم گرفته اصطلاح - بقول بجزوات</p>	<p>اردو (۱) تواضع کرنا - اخلاق و مروت کرنا پشت خم گرفته اصطلاح - بقول بجزوات</p>
<p>(۲) عاجزی کرنا - مؤید مرادف (پشت خم داده) که گذشت</p>	<p>(۲) عاجزی کرنا - مؤید مرادف (پشت خم داده) که گذشت</p>
<p>پشت خم شده اصطلاح - بقول بجز (۱) مؤلف عرض کند که اگر چه دیگر محققین اهل</p>	<p>پشت خم شده اصطلاح - بقول بجز (۱) مؤلف عرض کند که اگر چه دیگر محققین اهل</p>
<p>مردم کوز و (۲) رابع و (۳) خاضع مرادف زبان و زبانان این را ترک کرده اند و کین</p>	<p>مردم کوز و (۲) رابع و (۳) خاضع مرادف زبان و زبانان این را ترک کرده اند و کین</p>
<p>پشت خم گرفته مؤلف عرض کند که اسم منقول موافق قیاس است (اردو) و دیگر پشت خم داون</p>	<p>پشت خم گرفته مؤلف عرض کند که اسم منقول موافق قیاس است (اردو) و دیگر پشت خم داون</p>
<p>(پشت خم شدن) است محققین اهل زبان ذکر پشت داون مصدر اصطلاحی - بقول بر</p>	<p>(پشت خم شدن) است محققین اهل زبان ذکر پشت داون مصدر اصطلاحی - بقول بر</p>
<p>این استعمال نکرده اند و پیدا استعمال پیش نشده و جامع (۱) کنایه از روگردانیدن و (۲) کین</p>	<p>این استعمال نکرده اند و پیدا استعمال پیش نشده و جامع (۱) کنایه از روگردانیدن و (۲) کین</p>
<p>بهر معنی موافق قیاس است (اردو) (۱) - بهار گوید که مرادف (پشت بر کرده) است</p>	<p>بهر معنی موافق قیاس است (اردو) (۱) - بهار گوید که مرادف (پشت بر کرده) است</p>
<p>کوز پشت بقول آصفیه خمیده پشت - گه بر کبها و فرماید که (۳) کنایه از گان داون نیز (شیخ</p>	<p>کوز پشت بقول آصفیه خمیده پشت - گه بر کبها و فرماید که (۳) کنایه از گان داون نیز (شیخ</p>
<p>(۲) ده شخص جو رکوع مین هو (۳) ده شخص شیر از (۴) چوبینی که لشکر همه پشت داد با به تنها</p>	<p>(۲) ده شخص جو رکوع مین هو (۳) ده شخص شیر از (۴) چوبینی که لشکر همه پشت داد با به تنها</p>
<p>مده جان شیرین بباد با (الو البرکات شیرین)</p>	<p>مده جان شیرین بباد با (الو البرکات شیرین)</p>
<p>پشت خم کردن مصدر اصطلاحی - بقول ای بنده قامتت شده سرو سهی و شیرنده سیب</p>	<p>پشت خم کردن مصدر اصطلاحی - بقول ای بنده قامتت شده سرو سهی و شیرنده سیب</p>
<p>بهار و بجز مرادف پشت خم داون که گذشت - زقت گشته سهی با پشت توز روی آینه صاف</p>	<p>بهار و بجز مرادف پشت خم داون که گذشت - زقت گشته سهی با پشت توز روی آینه صاف</p>
<p>(شیخ شیراز) پارسیان روی در مخلوق با تراست با من سوخت اگر بن پشت دهی با</p>	<p>(شیخ شیراز) پارسیان روی در مخلوق با تراست با من سوخت اگر بن پشت دهی با</p>
<p>پشت خم می کند و بالا راست با مؤلف (نعمت خان عالی) عالی ز غمت انگک</p>	<p>پشت خم می کند و بالا راست با مؤلف (نعمت خان عالی) عالی ز غمت انگک</p>
<p>عرض کند که موافق قیاس است و کنایه باشد نیز در چه کند با و ز همچو تو شوخی نگر نیز در چه کند با</p>	<p>عرض کند که موافق قیاس است و کنایه باشد نیز در چه کند با و ز همچو تو شوخی نگر نیز در چه کند با</p>

<p>(۲) هر چیز خوشخاست که تهی بود - مؤنث (۳) جسم - پشت در اصطلاح - بقول بهار و بحر در لغت</p>	<p>پیرست و تو پشت میدی جانب او پد انصاف بده که بر تخم زده کند پد مؤلف عرض کند که</p>
<p>ایران یعنی نقش کن (شغالی) خالی نبود یکدم زار شد اجلاف پد از کیوه و کفش مندرین</p>	<p>موافق قیاس است به همه معانی (ار و و) (۱) و (۲) دیکه پشت بر کردن (۳) کاژد وینا -</p>
<p>پشت در اصطلاح - بقول بهار و پشت در تو پد (محسن تاثیر) تا تو در خلوت</p>	<p>جامع بر وزن برد بار (۱) پشتیان را گویند و شدی خورشید پاپوس ترا پد کرده از بس دیر</p>
<p>اکنون پشت در افتاده است پد مؤلف پوشیدنی صاحب سروری بذر که معنی اول نیز</p>	<p>داشته باشد خصوصاً از جنس عرض کند که معنی حقیقی این درنده پشت و چاک</p>
<p>که (۳) یعنی جسم هم (مولوی معنوی) نه مار کننده آن و اسم فاعل ترکیبی است و کنایه از راند و پشت در موسی ساخت پد نخطه نخطه کسی که پشت کفش ولایت را که بزبان انگلیسی</p>	<p>پوشیدنی صاحب سروری بذر که معنی اول نیز معنی اول در لغت است هم تکرارش کرده بهار و</p>
<p>شوز یا بوت گویند که شاه پای آقا را در آن نشاند و به بند آن ببندد و همین است کار کفش کن</p>	<p>مؤید و رشیدی بر معنی اول قانع (صائب) (ار و و) چون بردار بقول آصفیه - اردو - چنانکه در و کند پشت در صهارا پد از خط پشت</p>
<p>اسم مذکر - امیرون کی جوتیان اُٹھانے والا کفش بر دار دوت اور شوز پهنانے والا -</p>	<p>اسم فاعل ترکیبی است و معنی اول حقیقی و لب افزودن شارب او پد مؤلف عرض کند</p>
<p>پشت در هم شکستن مصدر اصطلاحی بقول بهار معروف (مولانا سانی) جور و زور</p>	<p>معانی مجاز آن (ار و و) (۱) دیکه پشتیان که اسم فاعل ترکیبی است و معنی اول حقیقی و</p>

<p>ساعت عیشم بنگ غم شکست ، بار بجران تو پشت طابقم در هم شکست ، صاحب اند گوید که مراد (پشت شکستن) است مؤلف عرض کند که بهت زائل کردن و مشغول و مایوس و نا امید کردن (ار و و) پیشه توژنا بقول آصفیه - مایوس کرنا - نا امید کرنا بهت توژنا - نراس کرنا</p>	<p>مرگب اضافی است بمعنی حقیقی یعنی پشت پیچود مقابل کف دست (ار و و) پشت دست به ترکیب فارسی گفته میهن با تهمه که نیچه پاره کی کف دست کی ضد مؤنث - پشت دست افشاندن مصدر</p>
<p>اصطلاحی - بقول بهار و بحر و اندک نایه از رد (صائب س) هر کس فشاند بر من پر شود پشت دست ، از جهل زو بخانه زینور پشت در مقام رد کردن چیز مؤلف عرض کند که ازین سند پشت فشاندن (پشت دست فشاندن) پیدا است نه افشاندن عینی ندارد که فشاندن محقق افشاندن است و معنی این مصدر مرکب بنحتم الکار کردن است و بس و عادت است که بحالت خشم برای رو و انکار پشت دست می افشانند (ار و و) در طحقات می آید خصوصیت استعمال این که بیایا خفته سے رو کرنا - انکار کرنا -</p>	<p>اصطلاح - بقول بهار و بحر و پشت دست مصدر صاحب بحر می فرماید که در مقام رد کردن چیز مستقل می شود - خان آرزو در چراغ هدایت جای زرد کف آزاده سلیم چون زرداغ به پشت دست است و می فرماید که درین بیت بسبب لفظ کف اندک خدشه است مؤلف عرض کند که درین شعر استعمال این معنی حقیقی است و ترکیب فارسی بمعانی خاص در طحقات می آید خصوصیت استعمال این که بیایا خفته سے رو کرنا - انکار کرنا -</p>
<p>پشت دست بدندان بر کردن (الف) پشت دست بدندان کردن (ب)</p>	<p>کرده محققین بالاجالت غیر ترکیب این بالفظ دیگر هیچ و در نور آن نبود که درینجا ذکرش کنیم</p>

<p>(ج) پشت دست پدندان گزیدن (اردو) (الف و ب و ج) (۱) پیشمان هونا</p>	<p>مصادر اصطلاحی - (الف) بقول انند (۱) - افسوس کرنا - ندامت حاصل هونا - (۲) دکھو کنا یہ از پیشمان شدن و تاسف خوردن و برکندن پشت دست -</p>
<p>سنڌی پیش نکر و صاحب بحر بند کر (ب و ج) (الف) پشت دست بر زمین گذارستن</p>	<p>ذکر همین معنی کنده بهار بر (ج) قانع (شیخ) (ب) پشت دست بر زمین نهادن</p>
<p>شیراز (ب) بتندی سبک دست بردن به تیغ</p>	<p>مصادر اصطلاحی - بقول صاحب بحر (۱) طها</p>
<p>پدندان گز و پشت دست در یغ ک صاحب</p>	<p>عمر کردن و فراری و فروتنی نمودن و (۲) نوعی</p>
<p>چنانگیری و رطقات و صاحب رشیدی نسبت</p>	<p>از تعظیم هندستان که آن را به ترکی کورنش گویند</p>
<p>(ج) گویند که کنایه از ندامت و پیشمانی (د) (صائب) پشت دست از پنجه بر جان گذار</p>	<p>بہل تا پدندان گز و پشت دست (ب) تنویرین بر زمین کجا بجز تا تر دستی فرگان ما را دیده است</p>
<p>گرم نان در نہ بست کج مؤلف عرض کند کہ بہار نسبت (ب) بر معنی دوم قانع (ظہوری)</p>	<p>از ہر دو سند سعدی گزیدن در (ج) (بمعنی) (ب) تسلیم چون چاکران کین کج فلک پشت</p>
<p>لازم می نماید یعنی گزیده شدن قاتل اندرین دستی ہند بر زمین کج مؤلف عرض کند کہ کورنش</p>	<p>صورت معنی (ج) البتہ حاصل شدن صیغہ با شہ</p>
<p>منحنی مباد کہ ہمین ہر سہ اصطلاح (۲) بمعنی بسیار ہناده سر بر کف دست می ہند و این رسم و</p>	<p>خشمناک شدن است کہ بجالت خشم بسیار این آئین آداب در بار سلاطین سلف ہند بود و خستہ</p>
<p>حرکت کنند کہ بر (برکندن پشت دست) گذشت</p>	<p>با ہند دارو کہ آئین ترکان ہم و معاصرین ہم گویند</p>

<p>پشت دست را بدندان می گزیند و سندان بالایی دوم چپان تراست و اشاره همین بر (برکنند) پشت دست گذشت (ارو) (ارو) و دیگر برکنند پشت دست -</p>	<p>که همین رسم و آئین سلف فارسیان هم معنی مباد که معنی دوم اصل است و معنی اول بجز آنکه از کورنش (ارو) (الف و ب) کورنش بجا لانا بقول (عاجزی کرنا) (ارو) کورنش بجا لانا بقول</p>
<p>پشت دست برگرفتن مصدر اصطلاحی تواضع کردن و بوسه دادن بر دست مؤلف معنی خاص پن یعنی پشت دست کوزمین بر عرض کند که موافق قیاس است (ظهوری یا کف دست کو پیشانی پر رکھ کر سجدہ کرنے کو کہتے ہیں یہ پادشاہان سلف کے دربار (ارو) تواضع کرنا ہاتھ کو بوسہ دینا۔</p>	<p>صاحب آصفیہ آداب بجا لانا تسلیم عرض کرنا۔ مؤلف عرض کرتا ہے کہ دکن میں اس کے مغنی خاص پن یعنی پشت دست کوزمین پر یا کف دست کو پیشانی پر رکھ کر سجدہ کرنے کو کہتے ہیں یہ پادشاہان سلف کے دربار کا سلام تھا اور اب متروک ہے۔</p>
<p>پشت دست خائیدن مصدر اصطلاحی بقول بہار (۱) کنایہ از پشیمان شدن و تاسف خوردن (پشت دست برکنند) (پشت دست برکنند) در روی دوست کن گذار بگو تا عدو پشت دست می خاید و مؤلف عرض کند کہ شامل باشد بر هر دو معنی (پشت دست برکنند) و سندان یا لایا بمعنی دوش چپان تراست محققین بانام و</p>	<p>پشت دست برکنند مصدر اصطلاحی بقول بہار (۱) کنایہ از پشیمان شدن و تاسف خوردن (پشت دست برکنند) (پشت دست برکنند) در روی دوست کن گذار بگو تا عدو پشت دست می خاید و مؤلف عرض کند کہ شامل باشد بر هر دو معنی (پشت دست برکنند) و سندان یا لایا بمعنی دوش چپان تراست محققین بانام و</p>

(۱۷۴)

<p>خوردن کرده اند بر معنی دوش و عادت اهل ولایت عرض کند که موافق قیاس است (اردو) اردو کرنا -</p>	<p>خوردن کرده اند بر معنی دوش و عادت اهل ولایت عرض کند که موافق قیاس است (اردو) اردو کرنا -</p>
<p>است که بحالت ختم بسیار پشت دست را می خایند پشت دست کردن مصدر اصطلاحی بقول برهان و سراج بمعنی پشت دست گزیدن</p>	<p>است که بحالت ختم بسیار پشت دست را می خایند پشت دست کردن مصدر اصطلاحی بقول برهان و سراج بمعنی پشت دست گزیدن</p>
<p>پشت دست خوردن مصدر اصطلاحی باشد مرادف (پشت دست بدندان کردن) بقول بهار و بحر و انند کنایه از روشن (ظهور) که کنایه از ندامت و پشیمانی است - صاحب بحر</p>	<p>پشت دست خوردن مصدر اصطلاحی باشد مرادف (پشت دست بدندان کردن) بقول بهار و بحر و انند کنایه از روشن (ظهور) که کنایه از ندامت و پشیمانی است - صاحب بحر</p>
<p>(ع) نگاهم ز روی تو گردیده است پیری گری می فرماید که مرادف پشت دست خاییدن مؤلف دید می خورد پشت دست پد مؤلف عرض کند ماصراحت کافی ممد را بنا کرده ایم</p>	<p>(ع) نگاهم ز روی تو گردیده است پیری گری می فرماید که مرادف پشت دست خاییدن مؤلف دید می خورد پشت دست پد مؤلف عرض کند ماصراحت کافی ممد را بنا کرده ایم</p>
<p>که موافق قیاس است (اردو) رد هونا - پشت دست داشتن بر خیزی مصدر بدندان کردن و خاییدن -</p>	<p>که موافق قیاس است (اردو) رد هونا - پشت دست داشتن بر خیزی مصدر بدندان کردن و خاییدن -</p>
<p>اصطلاحی - بقول بحر و کردون آن مؤلف عرض پشت دست گذاشتن مصدر اصطلاحی بقول بحر مرادف (پشت دست بر زمین گذاشتن) صاحب آصفی هم ذکر این کرده و سندش از صاحب</p>	<p>اصطلاحی - بقول بحر و کردون آن مؤلف عرض پشت دست گذاشتن مصدر اصطلاحی بقول بحر مرادف (پشت دست بر زمین گذاشتن) صاحب آصفی هم ذکر این کرده و سندش از صاحب</p>
<p>(ع) در پیش عارض تو کمتر گذاشت است پد از برگ بر زمین شجر طور پشت دست پد مؤلف عرض کند که تسامح هر دو محققین بالاست که برین</p>	<p>(ع) در پیش عارض تو کمتر گذاشت است پد از برگ بر زمین شجر طور پشت دست پد مؤلف عرض کند که تسامح هر دو محققین بالاست که برین</p>
<p>مصدر این معنی قائم کرده اند و صاحب آصفی بر سند پیش کرده خود بخورد که متعلق به (پشت دست)</p>	<p>مصدر این معنی قائم کرده اند و صاحب آصفی بر سند پیش کرده خود بخورد که متعلق به (پشت دست)</p>
<p>نفرم ز ندجبت نغفور پشت دست پد مؤلف</p>	<p>نفرم ز ندجبت نغفور پشت دست پد مؤلف</p>

<p>بر زمین گذاشتن) است تا آنکه سز و گیر پیش نشود و این را بدین معنی تسلیم کنیم که موافق قیاس نیست و اگر سز و گیر پیش شود لفظ (بر زمین) را ازین مصدر تحقیقه دانیم (ار و و) و کیو پشت دست بر زمین گذاشتن -</p>	<p>می کند (ار و و) عجز و الحاح کرنا -</p>
<p>بجود (جهانگیری - در ملحقات) و سراج و جامع ذکر این کرده اند (صائب) یابد چگونه راه</p>	<p>دست گذاشتن پیش خیزی</p>
<p>در آن زلف دست ما که جانی که شانه می گذارد و در پشت دست به مؤلف عرض کند که حاصل کامل معنی بر (پشت دست بدندان گزیدن) گرفته که سیه دل می گذارد پشت و پشت با گرچه خط بسیار این کافر سلمان کرده است و وسند و دم همان که بر مصدر گذشته گذشت و آن متعلق است به مصدر (پشت دست گذاشتن در پیش خیزی</p>	<p>مصادر اصطلاحی - بقول بهار کنایه از عجز و الحاح کردن است (صائب الف) پیش آن چشم</p>
<p>بپشت دست بدندان گزیدن -</p> <p>بپشت دست گزیده مارا (ار و و) و کیو پشت دست بدندان گزیدن -</p> <p>بپشت دست نهادن</p> <p>بقول بحر مرادف (پشت دست بر زمین نهادن)</p> <p>هر دو موافق قیاس است که از (پیش خیزی) و در گذشته (سلیم) رسانده ایم بجائی شراب خوردن را که پشت دست نهاد پیش با سبوی حذف شد و قرینه پشت دست تصدیق این حذف</p>	<p>بپشت دست نهادن</p> <p>بقول بحر مرادف (پشت دست بر زمین نهادن)</p> <p>هر دو موافق قیاس است که از (پیش خیزی) و در گذشته (سلیم) رسانده ایم بجائی شراب خوردن را که پشت دست نهاد پیش با سبوی حذف شد و قرینه پشت دست تصدیق این حذف</p>

(۱۷۸)

<p>کہ (پیش کسی) را ازین اصطلاح حذف نباید قوت و توانائی و کھنا۔</p>	<p>گرد چنانکہ صاحب بحر کرده و از بحر (پشت)</p>
<p>پشت راست کردن مصدر اصطلاحی</p>	<p>دست نهادن) معنی (پشت دست بر زمین کنایہ از آرام گرفتن مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>نہادن) پیدائی شود قاتل (ارو) و کھو موافق قیاس است (نہوری ۵) چون پشت</p>	<p>پشت دست بر زمین نهادن۔</p>
<p>کمتر است زہر پشہ سنگین و کوبست زمین و در</p>	<p>پشت دو تا کردن مصدر اصطلاحی۔</p>
<p>ز بس بارگراست و (ارو) پشہ سیدھی</p>	<p>بقول بہار و بحر و اندکنایہ از تواضع و فروتنی کرنا۔ و کنین یعنی آرام لینا مستعمل ہے اور</p>
<p>کردن (شیخ شیراز ۵) اسی شکم خیرہ بنائی بساز</p>	<p>پشت بخیرت دو تا کردن مؤلف عرض</p>
<p>کو تا کنی پشت بخیرت دو تا کردن مؤلف عرض</p>	<p>کوئی شخص جھک کر کام کرتے ہوئے تھک جانا</p>
<p>کند کہ موافق قیاس است کہ خمیدن پشت علا</p>	<p>تواضع و فروتنی است (ارو) تواضع اور فروتنی کرنا</p>
<p>تواضع و فروتنی است (ارو) تواضع اور فروتنی</p>	<p>کرنا</p>
<p>کرنا</p>	<p>پشت دیدن مصدر اصطلاحی۔ صاحب</p>
<p>پشت دیدن مصدر اصطلاحی۔ صاحب</p>	<p>تھکان دفع ہو۔</p>
<p>آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف</p>	<p>پشت را فقرہ باشد لیکن مثل</p>
<p>عرض کند کہ (۱) فرار مشاہدہ کردن و در قوت</p>	<p>فقرہ را پشت نباشد خرنیۃ الالٹا</p>
<p>و توانائی دیدن (ابو المعانی ۱) بجگ اندرون</p>	<p>ذکر این کردہ از معنی و محل استعمال ساکت</p>
<p>پشت لشکر و لیکن پانیدہ کہ جنگ خرنیشت</p>	<p>مؤلف عرض کند کہ فارسیان چون کسی را</p>
<p>لشکر (ارو) (۱) فرار مشاہدہ کرنا (۲)</p>	<p>بینند کہ بی مدد کسی کار نمی کند بخت او این مثل را</p>

<p>مقصود آنت کہ پشت بد و فقہر ہای پشت کا پشت زمین اصطلاح - بقول بہار (۱۱) خود کند لیکن فقرہ ہای پشت امداد چیزی ندارد کنایہ از تحت الشری - صاحب بحر بکرم معنی اول و بکار خود است مقصود این است تکیہ بر امداد گوید کہ (۲) روی زمین مؤلف عرض کند کہ نیاید کرد و کار خود زور بازوی خودی باید کرد یعنی دوم موافق قیاس است مخفی سیاد کہ نظر (ار ۹۹) دکن میں کہتے ہیں یہ آپ کو ہاتھ ہے براعتبار صاحب بحر معنی اول را ہم من وجہ اور ہاتھ بے ساتھ مقصد یہ ہے آپ ہاتھ مستبر دانیم و معاصرین عجم ہم با ہاتھ بان اگر سطح کی مدد سے کام کرتے ہیں مگر ہاتھ اپنی قوت سے بالائی زمین را روی زمین خوانیم تحت الشری پشت زمین باشد - و اگر تحت الشری را و قیاس کام لیتا ہے -</p>	<p>پشت زون مصدر اصطلاحی - بقول کلیم سطح بالای زمین پشت زمین باشد (ار ۹۹) بحر (۱) رد کردن چیزی را مؤلف عرض کند (۱) تحت الشری بقول آصفیہ عربی اسم مؤنث کہ موافق قیاس نیست کہ معنی لفظی این (۲) و سپا - پانال - زمین کے سب سے نیچے کا طبقہ (۲) شدن است و (پشت دست زون) البتہ مؤنث و سے زمین - مذکر -</p>
<p>قیاس است برای رد کردن کہ گذشت و شد پشت مسر اصطلاح - بقول بہار (۱) کنایہ ہم ہمد را بخاند کور - دیگر محققین اہل زبان و زبان از قہای سرخان آرز در چراغ ہدایت گوید کہ دان و معاصرین عجم ہم ازین ساکت پس شتاق بضم د (۲) کنایہ از دور افتادہ و از نظر رقتہ - سند استعمال حی بشیم (ار ۹۹) رد کردن (۳) و آرسہ گوید کہ (۳) مقابل پیش روی یعنی در قفا (محسن تاثیرت) پشت سریاری کہ باشد واپس ہونا -</p>	<p>پشت زمین بقول کلیم سطح بالای زمین پشت زمین باشد (ار ۹۹) بحر (۱) رد کردن چیزی را مؤلف عرض کند (۱) تحت الشری بقول آصفیہ عربی اسم مؤنث کہ موافق قیاس نیست کہ معنی لفظی این (۲) و سپا - پانال - زمین کے سب سے نیچے کا طبقہ (۲) شدن است و (پشت دست زون) البتہ مؤنث و سے زمین - مذکر -</p>

<p>رسم او بیگانگی پیش رو چون حرف مدغم جان گفته که مرادش از بهمان معنی سومم که بالاند کور دو و یک قالب است با صاحب بحر نقل نگار شد (اردو) (۱) سر کے پیچھے کا حصہ۔ مذکر وارستہ و خان آرزو مؤلف عرض کند کہ معنی (۲) دور افتادہ۔ نظر سے دور (۳) پیچھے آگے اول حقیقی است و کنایہ نباشد تسامح بہارت کا مقابل۔</p>	<p>رسم او بیگانگی پیش رو چون حرف مدغم جان گفته که مرادش از بهمان معنی سومم که بالاند کور دو و یک قالب است با صاحب بحر نقل نگار شد (اردو) (۱) سر کے پیچھے کا حصہ۔ مذکر وارستہ و خان آرزو مؤلف عرض کند کہ معنی (۲) دور افتادہ۔ نظر سے دور (۳) پیچھے آگے اول حقیقی است و کنایہ نباشد تسامح بہارت کا مقابل۔</p>
<p>کہ کنایہ گفتم و مقامی کہ در سر مقابل روست پیمان است پشت سر معنی سومم کنایہ و معنی دوم بجز منفعل شدن مؤلف عرض کند کہ کنایہ باشد پیدا کردہ خان آرزو بدون سند استعمال تسلیم بوجہ عادتی کہ اہل عجم بحالت انفعال پشت سر نہ کنیم عجب آنست کہ او ہم از سند محسن تاثیر و گردن خود رامی خازند۔ معاصرین عجم تصدیق معنی دوم را پیدا کرده کہ وارستہ از ان معنی ہوا این می کنند (اردو) منفعل ہونا۔ نادوم ہونا گیرد (حکیم رکنای کاشی) و رشتہ نوم ز پشت۔ شرمندہ ہونا۔</p>	<p>کہ کنایہ گفتم و مقامی کہ در سر مقابل روست پیمان است پشت سر معنی سومم کنایہ و معنی دوم بجز منفعل شدن مؤلف عرض کند کہ کنایہ باشد پیدا کردہ خان آرزو بدون سند استعمال تسلیم بوجہ عادتی کہ اہل عجم بحالت انفعال پشت سر نہ کنیم عجب آنست کہ او ہم از سند محسن تاثیر و گردن خود رامی خازند۔ معاصرین عجم تصدیق معنی دوم را پیدا کرده کہ وارستہ از ان معنی ہوا این می کنند (اردو) منفعل ہونا۔ نادوم ہونا گیرد (حکیم رکنای کاشی) و رشتہ نوم ز پشت۔ شرمندہ ہونا۔</p>
<p>سر آواز و گشت پس پس چنان روم کہ آغاز بگذرم با بہار بسند محسن تاثیر می فرماید کہ معنی دوم بقول بہار یعنی رفتن اورا دیدن و فرماید کہ ما خود از معنی اول است مؤلف عرض کند کہ چون کسی خود ستائی سر کند گویند ترا پیش ما این شاگرد موجود معنی دوم ہم در غلط افتاد اگر معنی دوم لاف نمیرسد ما پشت سر فلان و فلان را دیده ایم را بصورت پیش شدن سند استعمال قائم داریم تو در چہ عرضہ باشی و نیز چون از کسی کبیدہ طہ مجاز معنی سومم باشد و مجاز مجاز معنی اول حتماً باشد گویند اجددند کہ پشت سر فلان دیدیم یعنی بول چال بجواز معاصرین عجم این را بمعنی پشت آمدنش یا از اینجا نقل کردنش و اخر اجش را دیدیم</p>	<p>سر آواز و گشت پس پس چنان روم کہ آغاز بگذرم با بہار بسند محسن تاثیر می فرماید کہ معنی دوم بقول بہار یعنی رفتن اورا دیدن و فرماید کہ ما خود از معنی اول است مؤلف عرض کند کہ چون کسی خود ستائی سر کند گویند ترا پیش ما این شاگرد موجود معنی دوم ہم در غلط افتاد اگر معنی دوم لاف نمیرسد ما پشت سر فلان و فلان را دیده ایم را بصورت پیش شدن سند استعمال قائم داریم تو در چہ عرضہ باشی و نیز چون از کسی کبیدہ طہ مجاز معنی سومم باشد و مجاز مجاز معنی اول حتماً باشد گویند اجددند کہ پشت سر فلان دیدیم یعنی بول چال بجواز معاصرین عجم این را بمعنی پشت آمدنش یا از اینجا نقل کردنش و اخر اجش را دیدیم</p>

<p>یا آنکه کسی در حق این کس دعای بد کند که بیری که مقصودش از صف پس صف باشد و بد معنی پس این کس گوید که من پشت سر صد تا همچو ترا این اصطلاح موافق قیاس است (ار و و)</p> <p>خواهم دید و فرماید که این از اهل زبان به تحقیق صف کی سچ پی صف -</p>	<p>پوسته (صائب ۵) فلک هار اتوانی پشت</p> <p>سر ویدر و بنور عشق اگر دل زنده باشی و (ول) بهار و اند هر وف صاحب آصفی ذکر این</p>
<p>از دم سر و در لیان کی شود افسرده دل و کرده بر معنی (پشت در هم شکستن) قانع که بجای شمع با پشت سر خدین صبار دیده است</p> <p>گذاشت مؤلف عرض کند که بعضی همت کسی را</p>	<p>ساحبان بجز وارسته گویند که معنی زوال او کم کردن و حوصله کسی زائل کردن لازم و معتد</p> <p>دیدن است مؤلف عرض کند که چون کسی هر دو آمده (ظهوری ۵) محراب را که روی جهان</p>
<p>چایچه شود و سر پایی مخاطب یا بر زمین نهد بسوی اوست و پشت شکیب از خم ابروی او</p> <p>پشت سر او تبطر مخاطبش می آید پس معنی (پشت شکست و) (ار و و) که تو ثنا بقول آصفیه</p>	<p>سر کسی دیدن کسی را عاجز و سرنگون دیدن</p> <p>است و بس (ار و و) کسی کو سرنگون اور</p>
<p>بجالت بجز دیکهتا -</p> <p>پشت سر هم اصطلاح - باضافت پشت</p>	<p>مقابل دم شمشیر مؤلف عرض کند که مرکب</p> <p>اصنافی و مرادف پشت تیغ که گذشت (صائب</p>
<p>سر هر دو - بقول روزنامه بحواله سفر نامه ناصر شاه قاجار یعنی صف بعد صف مؤلف عرض کند</p> <p>پشت شمشیر تیان تیز تر از دم باشد و (ار و و)</p>	<p>پشت شمشیر اصطلاح - بقول بهار و اند</p> <p>پشت شمشیر اصطلاح - بقول بهار و اند</p>
<p>شاه قاجار یعنی صف بعد صف مؤلف عرض کند</p> <p>پشت شمشیر تیان تیز تر از دم باشد و (ار و و)</p>	<p>پشت شمشیر اصطلاح - باضافت پشت</p> <p>اصنافی و مرادف پشت تیغ که گذشت (صائب</p>

دیکھو پشت تیغ -

فرسوده کرنا - زیر بار کرنا -

پشت طاقت کمان شدن مصدر

پشتک استعمال - بقول جهانگیری یاوَل

اصطلاحی - بقول بحر ضعیف و پیرشتر مؤلف

عرض کند که ضرورت ندارد که لغظ طاقت را داخل این اصطلاح کنیم مجرد پشت کمان شدن (هم بهین معنی است معاصرین عجم بر جاها آن را پشتی و عجمایی نامند (حکیم سوزنی زبان دارند) (ارو) پیٹھہ خم جانا -

مضموم و بد ثانی زده و فوقانی مفتوح و کاف زده (۱) جامہ کوتاہی را گویند که تا کمر باشد بیشتر مردم وار المرزان را پوشند و بعضی از

اصطلاحی حسب مصدر اصطلاحی حسب

پشت فرسودن

پشتک زدیچی (۲) مرعنی باشد که عارض

اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

عرض کند که فارسیان بمعنی حقیقی استعمال کرده اند

اسب و استر و ضر شود و آن چنان باشد که

کتابه از زیر بار و ناتوان و لاغر کردن (کمال

دانه یا بر دست و پای حیوانات مذکور بر آید و بچخته شود و او بسبب آن از رفتار بازماند

اصفہانی (۳) سر سنان یکی روی مره خراشیده

(۳) نوعی از بازی بود و آنچنان باشد که هر دو

درین شعر از گاو - گاو زمین مراد است و فرسوده شدن و کردن پشت آن بسیار

دست را بر زمین نهند و یا پاها را بر مو اگر در

فرسوده شدن و کردن پشت آن بسیار

بسیار و بھندی کتابر نامند صاحب برهان مذکر

زیر بار شدن و کردن است که موافق قیاس

هر سه معنی بالا نسبت معنی سوم صراحت فرید

باشد (ارو) پیٹھہ گھس جانا - پیٹھہ گویند

کند که بعضی گویند که شخصی کف دستهای خود را

بر زانو گذاشته خم شود تا دیگری از پشت او	بجای پشت پنجه هم داخل آن دانه ندو این از
بجهد صاحب سروری می فرماید که (۳۷) تصغیر معاصرین عجم معلوم شد و همین است برگ	پشت و مختصر پشت و ذکر هر سه معنی بالا هم فرموده یعنی چهارش که گذشت و پشتک بمعنی دوم گانه
صاحب ناصری بذکر معنی اول گوید که این لباس	تصغیر است مرکب با پشت و ووری که ازین طرف
پشت آدمی را گرم کند و بیشتر مردم تبرستان آن	قریب بشم پای اسپ در پشت پاید شود و در
را پوشند و کلا پشت و کلاشته نیز خوانند و دیگر	نرمی پشت پارا ماند و در پشت بمعنی سوم هم
معنی دوم بخواله برهان اشاره معنی سوم هم کرده	کاف نسبت است و ازینکه درین بازی بر
صاحبان جامع و رشیدی هم برهان صاحب	پشت سواری شوند این بازی را پشتک نام
مؤید بر معنی سوم قانع خان آرزو در سراج بذکر	نهادند و معنی چهارم حقیقی است و در معنی پنجم
هر سه معنی بالای فرماید که احتمال دارد که هر دو باز	هم کاف نسبت باشد که لگد اسپ را گویند که
را پشتک می گفته باشند صاحب بول چال بخواله	پشت پای زند صاحب بول چال تعریف
معاصرین عجم می نویسند که (۳۸) لگد پارا گویند و صاحب	خوشی نکرد و از تعصیم کار گرفت مخفی مباد که قلاباز
رهنما بخواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار نسبت	بیان کرده صاحب رهنما هم برهان بازی است
معنی سوم قلابازی نوشته مؤلف عرض کند که	که ذکرش بر معنی سوم شده (ار ۹) (۱) ایک
و پشتک که بمعنی اول است کاف نسبت باشد یعنی	مختصر لباس جو که تک هوسا می بین پیشه که
منسوب به پشت که برای گرم داشتن پشت	مقام پر روی هوسی است - نکرده (۲) پشتک
این لباس مختصر را بطرزی می سازند که خصوصاً	بین چار پاؤن که اس مرض کا نام ہے جن کے

پاؤن کے چھپے کے حصہ میں غدود پھول جاتا ہے حال کار۔ مذکر۔

اور زہ نیش بہتی ہے۔ مذکر (۳) کلابازی قبول پشت گردن پر چیری و پر کسی استعمال

اصفہ (اروہ) وہ حرکت جو کونچے اور پاؤن کو اوپر بقول اصفی و بحر و بہار و اتند (۱۱) اعراض گردن

کے کٹ ٹوٹ گیا کرتے ہیں اردو والے اسی ازان (طنز ای شہدی ۵) چوبیند بہ آن روی

کو کلابازی نہ یادہ ہوتے ہیں۔ مؤنث (۴) پیش پر آب و تاب پکند ماہ نو پشت بر آفتاب پک

کی تصغیر چھوٹی پیشہ۔ مؤنث (۵) پشتک بود (حال اصفہانی ۵) پای بر گردن مراد ہند پک

صاحب اصفیہ نے (پشتک مارنا) پر فرمایا ہے پشت بر روی روزگار کند پک مؤلف عرض

گھوڑ سے یا گدے یا اونٹ کا دونوں پھیلے کند کہ (۲) تکیہ گردن بر ان ہم پک (سعدی ۵)

پاؤن اشیا گمراہ تارنا۔ مکن تکیہ بر ملک دنیا و پشت پک کہ بسیار کس چون

پشت کار اصطلاح۔ بقول بہار مقابل تو پرورد و کشت پک ضمنی با و کہ (پشت گردن

روی کار و فرمایند کہ این استفارہ است (۵) بیخیزی و کسی) ہم مانند این است (ظہوری ۵)

(۵) قدائش بیخیزہ یار از بہار معلوم است پک بکعبہ پشت کتم و صرف عبادتین پک کہ رو بقیہ

کہ روی کار ہم از پشت کار معلوم است پک ابر و نمازی بالہ پک (ولہ ۵) بکیت روی سخن

صاحبان خبر و انہ نقلش بر داشتہ اند مؤلف اعتبار مجلس از دست پک اگر چہ پشت بمن کر غیر

عرض کند کہ استتار نیست بلکہ کنایہ الیست روار و پک (اروہ) (۱۱) کسی کی طرف پیشہ کرنا

کہ پشت درینجا بہی پس است و معنی (پشت) بہت پھیر لینا (۲) تکیہ کرنا۔ اشیا کرنا۔

پس کار و کنایہ از مال کار است و پس (الرفی) پشت کجان اصطلاح۔ بقول بہار و اتند

<p>سرف مؤلف عرض کند که (۱) باضافت پشت بصله با و بر سپرد آمده (ملاطفراس) تیر افکنان خم کان است و بدون اضافت (۲) اسم فاعل روی تو صدره فکنده اند و پشت کان پیکرش ترکیبی کنایه از کسی که پشت او مثل کان خمیده بر تیر آفتاب بود (ارو) الف و ب کسی باشد (صائب) از چین چینیش دل عشاق بر تیر چلانا کسی کونشانه تیر بنانا - دو نیم است بود کار و دم شیر کند پشت کانش پشت کان بر کسی زدن (صدر اصطلاحی)</p>	<p>بگو مخفی مباد که استعمال این با مصداق فارسی بقول بحر و بهار و وارسته مرادف (پشت کان در ملحقات می آید) (ارو) (۱) کان کاخم افکنان بر کسی که گذشت (علی رضای تجلی در مدرک بقاعده فارسی پشت کان همی که میسختنوی معراج انجیل) (۵) ابروش از چشم مست بین (مرکب اضافی) (۲) پشت کان و ه شخص نینخواه بپمی زند پشت کان بر آفتاب بود (الف جو خمیده هو -</p>
<p>عرض کند که موافق قیاس است (ارو) و گویو (الف) پشت کان افکنان (ب) پشت کان افکنان بر کسی</p>	<p>بهار ذکر الف کرده از مخفی ساکت و صاحب عرب (پشت کان بر کسی افکنان) گوید که معنی که با حراجت این بردشت طاقت کان شدن تیر انداختن است بر کسی چه در حالت تیر اندازی کرده ایم (ارو) و گویو پشت طاقت کان شدن پشت کان جانب حریف می باشد مرادف (پشت پشت کوز) اصطلاح بقول بحر (۱) مرو کان بر کسی زدن) که می آید مؤلف عرض کند که پشت خم و (۲) فلک - مؤلف عرض کند که</p>

<p>بمعنی اول اسم فاعل ترکیبی است و قلب کوز و مؤلف عرض کند که سبب کار این مصدر پشت و بمعنی دوم استعاره ولیکن برای معنی یعنی خور و که است از مشتقات بودن نیست دوم مشتاق سزا استعمال می باشیم که محققین بلکه متبدل هست - ماضی مطلق هستن است اهل زبان و معاصرین عجم ازین ساکت اند ولیکن (پشت گرم بودن) بمعنی بودن بجالت (ار و و) (ا) کوز پشت و کپوش پشت خرم شد اعانت درست است معاصرین عجم بر زبان دارند (ار و و) مدو حاصل هونا - اعانت (۳) و کپوش آسمان -</p>	<p>پشت گرواشیدن استعمال - صاحب پانار - حالت اعانت مین هونا - اعانت پایا هونا اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت و سردید (الف) پشت گرم کردن مصدر اصطلاحاً از نتر گلستان سعدی (دو هوندا) در شتی دید - بقول بهار و بجز وانند سوار شدن (میر خسرو همه پشت گردانیدند) مؤلف عرض کند در تعریف اسپ بهرام (۵) چون بصحرانش که واپس شدن که در واپسی پشت می گردد گرم کردی پشت با گوش گوران گرفتگی اندر و گریختن هم (ار و و) پشه پیمیر - بقول اصفیه پشت که مؤلف عرض کند که (پشت اسپ رو گردان هونا - اعراض کر نای ژانی است گناه گرم کردن) بمعنی سوار شدن بر اسپ است پشت گرم بودن مصدر اصطلاحی که گذشت و خصوصیت با اسپ نیست بلکه بر بقول بهار و انند بمعنی آمد و اعانت یافتن هر جانور سواری استعمال توان کرد و در سبب (محمد قلی سلیم ۵) فریب چون گل رعنا نمی خورم شین ضمیر غائب موجود است صاحبان تحقیق زی بهار ۶ درین چین که مر پشت از خزان گرم است بخور کامل برسند نگر و ند و مصدر ناقص قائم</p>
---	---

<p>کردند و بجز نثر اد است مجر و قولش بدون سند</p>	<p>گردند و بجز نثر اد است مجر و قولش بدون سند</p>
<p>(ب) پشت گرم کردن جانور هم مراد است استعمال اعتبار را کافی نیست (ار دو) سواری واسپ و شتر را آن است معانته کوگان مین ڈال -</p>	<p>(ب) پشت گرم کردن جانور هم مراد است استعمال اعتبار را کافی نیست (ار دو) سواری واسپ و شتر را آن است معانته کوگان مین ڈال -</p>
<p>(ار دو) (الف و ب) سوار هوناد جانور (الف) پشت لب اصطلاح بقول</p>	<p>(ار دو) (الف و ب) سوار هوناد جانور (الف) پشت لب اصطلاح بقول</p>
<p>سوار ی پر - بهار و اند محروف و هم او بر</p>	<p>سوار ی پر - بهار و اند محروف و هم او بر</p>
<p>پشت گرمی اصطلاح بقول بجز و اند (ب) پشت لب بر زدن) گوید که</p>	<p>پشت گرمی اصطلاح بقول بجز و اند (ب) پشت لب بر زدن) گوید که</p>
<p>و غیاث مددگاری و تقویت مؤلف عرض لب بالا در حالتی که دماغ نمی فروشد و فرماید کند که حاصل بالمصدر (پشت گرم بودن) است که این از اهل زبان به تحقیق پیوسته و صراحت که گذشت و موافق قیاس که در آخرین بای هست فرماید کند که در اصطلاحات مرادف (پشت معاصرین عجم بر زبان دارند (ار دو) چشم نازک کردن) است که گذشت (جای سه) بدو تقویت - مؤنت - چیست چندین عظمت و جبروت و پشت لب</p>	<p>و غیاث مددگاری و تقویت مؤلف عرض لب بالا در حالتی که دماغ نمی فروشد و فرماید کند که حاصل بالمصدر (پشت گرم بودن) است که این از اهل زبان به تحقیق پیوسته و صراحت که گذشت و موافق قیاس که در آخرین بای هست فرماید کند که در اصطلاحات مرادف (پشت معاصرین عجم بر زبان دارند (ار دو) چشم نازک کردن) است که گذشت (جای سه) بدو تقویت - مؤنت - چیست چندین عظمت و جبروت و پشت لب</p>
<p>پشت گمان خم داون) مصدر اصطلاحا بر زدن و یاد بروت و وارسته هم لب را</p>	<p>پشت گمان خم داون) مصدر اصطلاحا بر زدن و یاد بروت و وارسته هم لب را</p>
<p>بقول بجز کجاف فارسی معانته راورگان انداختن مرادف (پشت چشم نازک کردن) گفته حساب</p>	<p>بقول بجز کجاف فارسی معانته راورگان انداختن مرادف (پشت چشم نازک کردن) گفته حساب</p>
<p>مؤلف عرض کند که بدون سند استعمال اند نقل بخارش مؤلف عرض کند که قول</p>	<p>مؤلف عرض کند که بدون سند استعمال اند نقل بخارش مؤلف عرض کند که قول</p>
<p>تسلیم نکنیم معاصرین عجم بر زبان ندارند وارسته موافق قیاس و نمی دانیم که بهار در</p>	<p>تسلیم نکنیم معاصرین عجم بر زبان ندارند وارسته موافق قیاس و نمی دانیم که بهار در</p>
<p>و دیگر محققین زبان دان و اهل زبان ازین کت اول بحث چه می گوید (ار دو) و دیگر پشت و گمان را بجم داون هیچ مناسبت ندارد و حساب چشم نازک کردن -</p>	<p>و دیگر محققین زبان دان و اهل زبان ازین کت اول بحث چه می گوید (ار دو) و دیگر پشت و گمان را بجم داون هیچ مناسبت ندارد و حساب چشم نازک کردن -</p>

پشت لنگ اصطلاح

بِقول برهان و غیر فارسیان (پشت لنگ) کسی را گفتند که از پهلوان
و گوید بالام بر وزن جنت رنگ (۱) ناقص و پس افتاده باشد. عیبی ندارد (اردو) (۱)
معیوب و پهنه و بمعنی و (۲) پس افتاده. صاحب ناقص معیوب - بے معنی - بیپوده - پهنه (۲)
ناصری ذکر معنی اول کرده گوید که بخلاف تاثیر آما و شخص جو پهلوانی است بیچرخه که گویا -
(سوزنی سمرقندی) در ملک تو بسند نه گردد **پشت مازہ** اصطلاح - بقول برهان و غیر
ببندگی پهنه و پشت خورده فرعون پشت لنگ **پشت مازہ** و جامع با میم بالف کشیده و فتح زای نقطه دار
جامع و رشیدی بر معنی اول قانع - خان آرزو در (۱) سلک استخوان های میان پشت را گویند
سراج بذکر اقوال محققین گوید که غالباً پشت لنگ **پشت مازہ** که عبری صلب خوانند و (۲) گوشتی را نیز گویند
و اغلب که بهر دو معنی مجاز باشد و فرماید که پیش نیز که در طرف درونی استخوان پشت می باشد حصا
بدین معنی گذشت **مؤلف** عرض کند که معنی لفظی سروری بر معنی اول قانع (حکیم ارزقی) در
این کسی که پشت او لنگ است یعنی پس افتاده از آنکه همیکه ز طعن سنان و زخم تبر پهنه پشت مازہ
پهلوانان و بجز ناقص و معیوب و پهنه و بمعنی گردان که نیز جوید ماه پا (حکیم سوزنی) **پشت**
و اشاره این بر پشت لنگ کرده ایم که مبرحده و مازہ گا و زمین رسد آسیب پا چه بر کتفم خرمنی نه
حذف فوقانی گذشت مخفی مباد که لنگ بمعنی ناقص را نیز میچای خان آرزو در سراج بذکر معنی اول
می آید و پشت را طاهر بالنگ تعلق نمی نماید و لکن گوید که پشت فزه هم به همین معنی آمده **مؤلف**
در تصرف زبان و محاوره اعتراضی نشاید و از آنکه عرض کند که مازہ بقول برهان استخوان میان
در رفتار لنگ حرکت آن در پشت هم طاهری شود **پشت** را نام است که ترجمه صلب عربی است

پس قلب اصناف بازہ پشت است و معنی دو دم مجازاً از پشت آن مای است کہ زمین بر سطح آن مشرف است
 معنی اول باشد و پشت مزہ مخفف این (ارو) است (۵) از اشک خسته رسانی بہ پشت مای
 (۱) صلب بقول آصفیہ عربی۔ اسم مذکر۔ پشت کے غم جو زخون کشته رسانی بروی ابر بجا رہا صاحب
 مہرے۔ پیٹہ کی فقرے جو گردن کے نیچے سے ڈھری بجز ذکر این کردہ و صاحب جہانگیری در لغت
 تک مسلسل میں (۲) وہ گوشت جو پس صلب ہو کر اور و خان آرزو در سراج ہم ذکر این فرمودہ
 پشت مال اصطلاح۔ بقول اندکوالد فرنگ مؤلف عرض کند کہ (۲) بمعنی حقیقی است
 فرنگ بمعنی نیزر باشد مؤلف عرض کند کہ نیزر معنی اول کنایہ باشد بر سبیل مجاز کہ پشت مای
 بمعنی زیر جامہ و شلواری و تہ بند و چادر است سیاہ باشد معاصرین عجم گویند کہ بدون اضافت
 پس چادر را پشت مال گفتن خلاف قیاس است (پشت مای) و (مای پشت) ہر دو (۳) بمعنی
 اسم فاعل ترکیبی است و دیگر معانی مجاز آن ہر چیز کہ میانش بلند و اطرافش پست باشد (اسم
 فاعل ترکیبی) و ضرورت ندارد کہ تخصیص مای ترین نام تکمیل
 (ارو) چادر۔ مؤنث۔
 پشت مای اصطلاح۔ بقول برہان کبیر (ارو) (۱) رات مؤنث (۲) پہلی کی پیٹہ۔
 ثالث بوزن پر سیاہی (۱) کنایہ از شب است مؤنث (۳) مای پشت بقول آصفیہ ابحر وان
 کہ لجر لیل خوانند (خواجہ نظامی) (۵) سواد مای قبہ دار گندی۔ مرغ سینہ۔ محدب مؤلف
 کہ در وی سیاہی نبود و اگر بود خراپشت مای عرض کرتا ہے کہ وہ چیز جس کا در میان بلند ہو
 نبود پابہار گوید کہ باندک توجیہ بمعنی حقیقی نیز اور اطراف پست۔
 درست می شود و بلند میر مغزی می فرماید کہ عجا پشت محل استعمال بقول اندکوالد

<p>مخل و این مجاز باشد (اثره) باشد متاع آن کار مر اثره و روی که بدقماش ترازیست مخل است با مؤلف عرض کند که پشت درینجا بمعنی سوم اوست مرکب اضافی (ار و و) که عاPLAN از دعا و افسون و غریت جن و پری مخل کا دو سراج روسته مخل کا مقابل نکره را مقیدی کند که خود فارسیان همین اسم مصدر پشت مره اصطلاح بقول برهان و بجز با علامت مصدر دن مرکب کرده مصدری رشدیدی و سراج مخفف همان پشت ماز که گذر وضع کردند که قیاسی و اصلی است دیگر محققین مؤلف عرض کند که صراحت ناخذ و اشاره مصدر را معنی صاحبان موارد و نواد را ازین این ممد را بنا کرده ایم (ار و و) دیکو پشت نام است اند (ار و و) دعا پرینا افسون پشت ملک اصطلاح بقول بجز و نوید پرینا منتر پرینا (انشاء) گرچه سیانون نے و اند بضم اول و چهارم بمعنی قوت ملک و پره افسون بهت اتوار کے دن پرخون بد پری کسی که توام ملک با و باشد مؤلف عرض کند مرے واسطے لکھا تعویذ پ که مرکب اضافی است و پشت درینجا معنی و و پشت نامخن اصطلاح بقول بهار و اوست (ار و و) ملک کا پشتیبان حمد و ماحوا اند معروف مؤلف عرض کند که بمعنی کناره پشتن بقول بجز بالضم خواندن دعا و افسون نامخن و سرناخن که درینہ خراش است مرکب اضافی و غریت و فرماید که بالفتح هم آمده و سالم التشر فارسیان روی نامخن را پشت نامخن گفتند (طلب است که غیر از ماضی و مستقبل و اسم مفعول آملی) مرهم طلب نه ایم و گرنه بدین عشق پ</p>	<p>مخل و این مجاز باشد (اثره) باشد متاع آن کار مر اثره و روی که بدقماش ترازیست مخل است با مؤلف عرض کند که پشت درینجا بمعنی سوم اوست مرکب اضافی (ار و و) که عاPLAN از دعا و افسون و غریت جن و پری مخل کا دو سراج روسته مخل کا مقابل نکره را مقیدی کند که خود فارسیان همین اسم مصدر پشت مره اصطلاح بقول برهان و بجز با علامت مصدر دن مرکب کرده مصدری رشدیدی و سراج مخفف همان پشت ماز که گذر وضع کردند که قیاسی و اصلی است دیگر محققین مؤلف عرض کند که صراحت ناخذ و اشاره مصدر را معنی صاحبان موارد و نواد را ازین این ممد را بنا کرده ایم (ار و و) دیکو پشت نام است اند (ار و و) دعا پرینا افسون پشت ملک اصطلاح بقول بجز و نوید پرینا منتر پرینا (انشاء) گرچه سیانون نے و اند بضم اول و چهارم بمعنی قوت ملک و پره افسون بهت اتوار کے دن پرخون بد پری کسی که توام ملک با و باشد مؤلف عرض کند مرے واسطے لکھا تعویذ پ که مرکب اضافی است و پشت درینجا معنی و و پشت نامخن اصطلاح بقول بهار و اوست (ار و و) ملک کا پشتیبان حمد و ماحوا اند معروف مؤلف عرض کند که بمعنی کناره پشتن بقول بجز بالضم خواندن دعا و افسون نامخن و سرناخن که درینہ خراش است مرکب اضافی و غریت و فرماید که بالفتح هم آمده و سالم التشر فارسیان روی نامخن را پشت نامخن گفتند (طلب است که غیر از ماضی و مستقبل و اسم مفعول آملی) مرهم طلب نه ایم و گرنه بدین عشق پ</p>
--	--

<p>یک پشت ناخن از دل با بجزاش نیست پارو زمین بند اس قسمه گو که سکتین حسن کے زیر ناخن کا سر سر ناخن مذکر - پشت نرم کردن مصدر اصطلاحی بقول</p>	<p>بہار و بجز و اتند کنایہ از کو فتن و زبون گردانیدن (سیر خسرو) در آہن کند سنگ را پشت و ترک دادن و (۲) و گردانیدن و گردن کردن نرم و بی سختیش را با گشت گرم یا مؤلف بہار گوید کہ مرادف (پشت بر کردن) است عرض کند کہ موافق قیاس است (ارو) (شیخ شیرازہ) سپاہی کہ در جنگ ہمو و پشت کوٹنا ٹھوکتا - پشتنگ اصطلاح بقول اتند بخوالہ فرنگ در سراج بر معنی دوم قانع مؤلف عرض کند فرنگ بضم اول و سکون ثانی و فتح ثالث و کہ موافق قیاس است (ظہوری) اور بزرگ سکون نون و کاف فارسی یعنی زمین بند و شپا عشق نموده است عقل پشت ہ خوش غارتی باشد مؤلف عرض کند کہ اصل این پشت است روی بہ بیگاہ می رود (ولہ) پشت تنگ است یک فوقانی از ہر دو حذف شد ہمو و حذف ہای ٹکیب ہ ہر گاہش تیر و بمعنی چیزی کہ زمین را بر پشت اسپ تنگ کند ترکش است (ارو) و کچھ پشت بر گردن و آن زمین بند باشد و این کنایہ ایست موافق پشتو اصطلاح بقول برہان (۱) بضم اول قیاس معاصرین عجم تصدیق این می کنند و دیگر و ثالث و سکون ثانی و واو جہول زبان اتقانی مستحق اہل زبان و زبانان ساکت (ارو) را گویند و بفتح اول و واو معروف (۲) و طہان</p>
--	--

سفالین و عرب آن بستوف است صاحب مؤنث افغانون کی زبان اور ہندین بالفح کل
ناصری پیکر ہر دو معنی گوید کہ درجہ انگیری یعنی ہے (۲) مرتبان بقول آصفیہ اردو اسم
اول بالفح آمدہ و بعضی دوم بالضم صاحب مگر چینی یا مٹی کا روغن کیا ہوا طرف جس میں
جہانگیری ہر دو معنی باؤل مضموم گفتمہ باشد کہ صفا آچار مرتبے یا گھی وغیرہ کہتے ہیں۔
فارسی در نسخہ کہ پیش او بود یعنی اول بالفح یا پشتوارہ اصطلاح بقول برہان و جہانگیری
باشد صاحب اندر نقل ہر دو معنی این را و سروری بروزن خشک پارہ مقداری از
لغت فارسی گوید مؤلف عرض کند کہ بہر دو ہر چیز باشد کہ آن را بر پشت توان برداشت
معنی بالضم صحیح است و یکی از معاصرین عجم (شیخ عطاریہ) ہر کہ اوروی چون گلش خواهد
می فرماید کہ معنی لفظی پشتو منسوب بہ پشت و کنایہ مدتی خار پشتوارہ کند پخان آرزو در سر آج
از زبان ہمسایہ عجم است از قبیل ہندو بود و اگر این کردہ مؤلف عرض کند کہ این اصل
معروفہ و افغانان استعمال این بہ فتح اول پشتارہ است کہ بجایش گذشت و صراحت ما
و او اچھول کنند کہ تصرف شان است در ہمد را بنجا کردہ ایم (اردو) دیکھو پشتارہ
اعراب و بعضی دوم اسم جامد فارسی زبان باشد کہ پہلے معنی۔
و در ترکیب این ہم واو نسبت است و معنی حقیقی پشتوان اصطلاح بقول برہان بروزن
آن منسوب بہ پناہ و کنایہ از ظرفی کہ مر تا و امثال پشتبان ہر دو معنی کہ گذشت (خلاق المعانی
آن در ان پناہ می گیرد و تا دیر محفوظ می باشد۔ (۳) چنین خلل کہ بہ بنیان دین در آمدہ بود و
(اردو) پشتو بقول آصفیہ فارسی اسم اگر اعتماد برین پشتوان نبودی و ای حساب

سرورای بر معنی اول قانع و صاحب جہانگیری بر معنی دوم (مولانا مظہر گریہ) پناہ ملک دی از خشکی نی ہست کہ مؤلف عرض کند کہ	اسلام و پشتوان سپاہ و صنفی حضرت سلطان ولی دولت شاہ و مؤلف عرض کند کہ این سبدل آن است بہر دو معنی چنانکہ آب و آو
اسم جہان فارسی زبان است صاحب امتداد خوشی نکر دو تعمیم یا تخصیص بدل کرد و حیف است ازین کہ دیگر کلمہ محققین اہل زبان و زبان ازین لغت معروف سکوت و رزیدہ اند معنی	(اردو) و کیو پشتبان۔ پشت و روی جنس دیدن مصدر اصطلاحی۔ بقول بحر در یافتن حسن و قبح متاع۔
دوم اصل و معنی اول مجازان (اردو) پشتہ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر (۱) شیلہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس و معاصرین (۲) تودہ۔ مذکر۔	عجم بر زبان دارند (اردو) الٹ پٹ کر و کینا۔ ہر ایک جنس کے حسن و قبح کو دریافت کرنا قطرہ گویند مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است۔ اسم مفعول ترکیبی کہ بستہ شدہ از پشتہ ہا
پشتہ بند اصطلاح۔ بقول بحر معنی پل کہ بہر یہ دکن کا محاورہ ہے۔	پشتہ اصطلاح۔ بقول اندہ حوالہ فرہنگ فرنگ بضم اول و فتح ثالث بمعنی (۱) تل و کوچہ و تودہ ہاراماند فارسی قدیم است و حالاً بر زبان
ومراد از پشتہ ہا ستون ہای پل است کہ ظاہر پشتہ و تحقیق (۲) تودہ (ظہوری) ہر گل کہ بو نیست (اردو) پل بقول آصفیہ۔ فارسی	خون و ہڈار گلشن من است و صد پشتہ برق خوشہ از خرمن من است و (اولہ) در خرمن یا طاقچون کے وسیلہ سے بنایا ہے۔
اسم مذکر۔ حبر قطرہ۔ وہ دریا کا راستہ جو سکھڑا	

<p>پشته زعفران اصطلاح بقول بحر انکشت را آسوده داشت پتکیه پستی را عبت پیوسته فروخته دیگر همه محققین زباندان و اهل زبان بر دیوار نیست با هم او بزرگ معنی اول می فرماید و معاصرین عجم ازین سکت مؤلف عرض کنند که (۴) مدد و اعانت و حمایت است که سند این که اگر سند استعمال این پیش شود استعاره دانیم بر پستی کردن بمعنی حمایت کردن می آید و هم او گوید که تو در انکشت فروخته از دور پشته زعفران که (۵) بمعنی مابونی (ناظم سروی) بوده تا را ماند (اردو) سلگه بوسه کوشه - مذکر - پستی آبرویش را پارسوزار که رو کند کسی اصطلاح بقول برهان بقیم اول و وارسته ذکر معنی (۳ و ۴ و ۵) کرده معلوم می شود سکون ثانی و کسر ثالث و سکون تحتانی را جانند که بهار این هر سه معنی آخره را از او آورده است کوتاهی که تا کر باشد و (۲) حمد و معاون زینر رشیدی بدیل پشتک ذکر معنی اول این فرموده که گویند بهنار گوید که (۳) تکیه مربع طولانی که پشتک و پستی بمعنی اول مرادف یکدیگر است پس پشت گذارند و در عرف گاوتکیه گویند و آرزو در سراج بر معنی چهارم قانع صاحب بوان فرماید که از اهل زبان به تحقیق پیوسته و پستی بیایه بواله معاصرین عجم ذکر معنی سوم کرده مؤلف نازی مغرب این است (مفید اثر) از ترک است عرض کنند که در معنی اول بای نسبت است معنی گسیه کی آن همه پستی می کند موج دارانی باشد منسوب به پشت و کنایه از لباسی که برای گرمی در پستی می کنند که (ممن تاثیر) صد خنده می پوشند که تا گرمی باشد و معنی دوم مختلف پستی بان و سیاست حصیر فقر را که گر پستی مسند کند پستی که فارسیان بخذف بان بجز پستی را بمعنی حامی سند (۷) خود شود آسوده هر کس خلق کردند و بعضی سوم هم بای نسبت که منسوب به پشت</p>	<p>پشته زعفران اصطلاح بقول بحر انکشت را آسوده داشت پتکیه پستی را عبت پیوسته فروخته دیگر همه محققین زباندان و اهل زبان بر دیوار نیست با هم او بزرگ معنی اول می فرماید و معاصرین عجم ازین سکت مؤلف عرض کنند که (۴) مدد و اعانت و حمایت است که سند این که اگر سند استعمال این پیش شود استعاره دانیم بر پستی کردن بمعنی حمایت کردن می آید و هم او گوید که تو در انکشت فروخته از دور پشته زعفران که (۵) بمعنی مابونی (ناظم سروی) بوده تا را ماند (اردو) سلگه بوسه کوشه - مذکر - پستی آبرویش را پارسوزار که رو کند کسی اصطلاح بقول برهان بقیم اول و وارسته ذکر معنی (۳ و ۴ و ۵) کرده معلوم می شود سکون ثانی و کسر ثالث و سکون تحتانی را جانند که بهار این هر سه معنی آخره را از او آورده است کوتاهی که تا کر باشد و (۲) حمد و معاون زینر رشیدی بدیل پشتک ذکر معنی اول این فرموده که گویند بهنار گوید که (۳) تکیه مربع طولانی که پشتک و پستی بمعنی اول مرادف یکدیگر است پس پشت گذارند و در عرف گاوتکیه گویند و آرزو در سراج بر معنی چهارم قانع صاحب بوان فرماید که از اهل زبان به تحقیق پیوسته و پستی بیایه بواله معاصرین عجم ذکر معنی سوم کرده مؤلف نازی مغرب این است (مفید اثر) از ترک است عرض کنند که در معنی اول بای نسبت است معنی گسیه کی آن همه پستی می کند موج دارانی باشد منسوب به پشت و کنایه از لباسی که برای گرمی در پستی می کنند که (ممن تاثیر) صد خنده می پوشند که تا گرمی باشد و معنی دوم مختلف پستی بان و سیاست حصیر فقر را که گر پستی مسند کند پستی که فارسیان بخذف بان بجز پستی را بمعنی حامی سند (۷) خود شود آسوده هر کس خلق کردند و بعضی سوم هم بای نسبت که منسوب به پشت</p>
--	--

<p>گاو و تکیہ رانام شد و بمعنی چهارم بای مصدری است کنی تعمیر پستیان تست بوسعی در آبادی دل بمعنی اعانت و مدد و بمعنی پنجم بای نسبت است کن جو معمار خودی بای (سعدی ۷) چه عزم یو کہ پیروز با بون نسبت بر پشت دارد و کار از پشت است را کہ باشد چون تو پستیان بای چه باک گیرد (اردو) (۱) دیکھو پشتک کے پیچھے معنی از موج بحر آن را کہ دارد و فوج کشتی بان پختان (۲) مدد و معاون - مدد کرنے والا - پشتی بان - آرزو در چرخ ہدایت بندگرا این بر معروف</p>	<p>(۳) گاو تکیہ - مذکر - صاحب آصفیہ نے پشتی پر قانع و در سراج بذیل پشتی گوید کہ بمعنی حمایت فرمایا ہے - گاو تکیہ اور (۴) پشتی - بقولہ مؤلف کنندہ مؤلف عرض کند کہ بہر دو معنی موافق مدد و حمایت (۵) با بون - بقول آصفیہ - مذکر قیاس (اردو) دیکھو پشتوان و پشتبان -</p>
<p>وہ شخص جسے علت ابنہ ہو۔ پشت یافتن مصدر اصطلاحی - بقول ویدگار شدن است (النوری ۷) پشتی شد بر ہان و بحر و بہار و مؤید و سراج کنایہ از نیک و بد جهان را پادہر پشت کہ پیش تو خم گرفته قوت یافتن مؤلف عرض کند کہ متعلق بہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است - معنی دوم پشت است و موافق قیاس (اردو) پشتی ہونا - معاون ہونا -</p>	<p>پشتی پانا - مدد پانا - اعانت پانا - پشتی بان اصطلاح - بقول بر ہان و بحر و بہار بابای ابجد بالف کشیدہ و ہون زدہ کند کہ موافق قیاس (سعدی ۷) نشاید کہ بہر دو معنی پشتوان (صائب ۷) بہر چہ از لہا بر کس درشتی کنی بکہ خود را با تاویل پشتی کنی بکہ</p>

(۳۸۱۸)

(۳۸۱۹)

و فرنگ فرنگ مرادف پشته خانه بافتح نوعی شبکه دار یاریک که آن را اطراف تحت خوب قائم
 از پلنگ پرده دار که برای حفاظت از پشته یا کند که داخل آن محفوظ باشد از پشته (ارو) سازند
 و بجز آن را کنگه گویند و در عرف حال سهری - بقول آصفیه - هندی - اسم موش
 عرب نام سینه چینه نامس پشته را خوانند و هندی یک قسم کا پرده دار پلنگ جو مکسیون اوچپرو
 سهری مؤلف عرض کند که این مخفف پشته و غیره سے محفوظ ہو کر سونے کے لئے بنا یا جاتا
 کہ قلب اضافت است اگر چه معنی لفظی این خاسته است (ناسخ) اجل کے لئے ہی سونا پڑا
 پشته باشد ولیکن استعمال این معنی خاسته که شاسته ہے خاک میں غافل ہو بس اکدم میں سهری
 می شود برای دور بودن پشته و کنایه از پرده سونگمی بے کار سونے کی ہو

پشخوردن | بقول اندر فرنگ فرنگ بافتح و سکون ثانی و خای مضموم یعنی افشردن
 و فشاردن - مؤلف عرض کند که ظاهر ام کپی نماید از پشخوردن و علامت مصدر دن و لیکن
 زردستان سالتور گویند که پشخ یعنی آله است سور اخدار که هندی آن را پھواره گویند
 که بوسیله آن آب در سینه زار و صحن باغ و مکان به پیشانندہ جا دارد که فارسیان از همین اسم
 مصدر یعنی عده خود مصدری ساخته و او میان دو کلمه زیادہ کردند چنانکہ افتادن و اوقاف
 و بوجہ این اضافه این مصدر را بر پیش مجاز یعنی افشردن استعمال کردند و انشاء علم بحقیقتہ
 دیگر پشخوردن مصدر و زبانان و اول زبان و معاصرین غم ازین مصدر ساکت اند و
 جا دارد کہ فرید علیہ شخوردن نیز یاد آید سوخته باشد کہ بعد از آن سوخته بدل شد بای فارسی
 چنانکہ اسب و اترپ و شخوردن یعنی ریش نمودن بناخن و خراشیدن پوست روی می آید

و مجازاً بمعنی افشردن مستعمل شده باشد و مصدر نشودن بهین معنی خراشیدن در بای موصوفه هم گذشت
 باشد که موصوفه را به بای فارسی بدل کرده مجازاً تغییر در معنی کردند و همین قیاس بهترین نماید
 از هر دو ماخذ مقدم الذکر بای حال شتاق سندا استعمال می باشیم (ار ۹۰) و کیهو افشردن -
 پشخیدن **قبول** اند بجزاله فرنگ فرنگ بمعنی درختیدن مؤلف عرض کند که دیگر همه
 محققین مصداق و اهل زبان و زبان دانان ازین مصدر ساکت و معاصرین عجم هم بر زبان
 نداشتند و پشخ که بدین نحو نشودن گذشت معنی هیچ تعلق ازین ندارد و خیال ما این است که پشخیدن
 که بنوع سوم و چهارم می آید به تصحیف کاتبین همین صورت گرفت و صاحب اندازین را
 در اینجا نقل کرد و اگر چه سلسله ردیف اجازت آن نمی دهد و تصرف در معنی هم تعجب خیز است
 بدون سندا استعمال این مصدر را تسلیم نمی کنیم (ار ۹۰) چکنا -
 پشید **قبول** اند بجزاله فرنگ بفتح اول و کسر ثالث بمعنی توجه و التفات و خواهش مؤلف
 عرض کند که اگر سندا استعمال این پیش نشود ما این را اسم جاید فارسی قدیم دانیم به بای معروف به
 عجم ازین بی خبر اند و یکی از زردستان موجوده پند گوید که لغت زند و پازند است و اصل این پاز
 فارسی پز و پزید است به بای معروف که در صحائف استعمال این آمده مؤلف گوید که اندر بنصورت
 این را مبدل آن توانیم قیاس کرد چنانکه باژگونه و باشگونه (ار ۹۰) توجه خواهش - مؤث -
 التفات - مذکر -

<p>پشک قبول برهان و جامع بفتح اول و (۲) بمعنی برابر کردن و موافق ساختن و (۳) ثانی و سکون کاف (۱) شبنم را گویند و سکون ثالث در آونجین و (۴) عشق و عاشقی و (۵) جعل و</p>	<p>پشک قبول برهان و جامع بفتح اول و (۲) بمعنی برابر کردن و موافق ساختن و (۳) ثانی و سکون کاف (۱) شبنم را گویند و سکون ثالث در آونجین و (۴) عشق و عاشقی و (۵) جعل و</p>
---	---

<p>آن جانور است که سرگین را گلوله سازد و در او چند و فرماید که باین معنی باسین بی نقطه هم بنظر آمده و (۶) نام عایتست که اسپان را بهم می رسد و (۸) معنوی است گفت جایش را بروی از شک یعنی اول بلبنت ماراء التهر گریه باشد و (۹) بسکون ثانی سرگین آهو گویند و بزواشتر و امثال آن و (۱۰) خمره و خمیچ و مرطبان و (۱۱) نام درختی و (۱۲) کبیر اول و سکون ثانی قرعه را گویند که شریک در میان خود بجهت تقسیم اسباب و اشیاء بیندازند صاحب جهانگیری بذر معنی اول گوید که این را (۱۳) و افشک) هم گویند و بعضی دوم (حکیم تزاری) تصحیف جعل باشد یا بش که معنی جعد و زلف بحسن افتاده باخورشید در پشک پایدقامت سرور است و نسبت معنی هفتم می فرماید که تصحیف افکنده در رشک پاید بذر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم نسبت معنی هشتم می فرماید که بدین معنی که مخفف پوشک و بعضی نهم مخفف پیشک که می آید پوشک هم خوانند (حکیم سنائی) تو کلام خدا را بی شک پاید گریه طولی و جاری و پشک پاید (کمال غیاث) از چرخ تا کبوتر و از مرغ تا شتر از گرگ تا بتره و از موش تا پشک پاید و بذر</p>	<p>آن جانور است که سرگین را گلوله سازد و در او چند و فرماید که باین معنی باسین بی نقطه هم بنظر آمده و (۶) نام عایتست که اسپان را بهم می رسد و (۸) معنوی است گفت جایش را بروی از شک یعنی اول بلبنت ماراء التهر گریه باشد و (۹) بسکون ثانی سرگین آهو گویند و بزواشتر و امثال آن و (۱۰) خمره و خمیچ و مرطبان و (۱۱) نام درختی و (۱۲) کبیر اول و سکون ثانی قرعه را گویند که شریک در میان خود بجهت تقسیم اسباب و اشیاء بیندازند صاحب جهانگیری بذر معنی اول گوید که این را (۱۳) و افشک) هم گویند و بعضی دوم (حکیم تزاری) تصحیف جعل باشد یا بش که معنی جعد و زلف بحسن افتاده باخورشید در پشک پایدقامت سرور است و نسبت معنی هفتم می فرماید که تصحیف افکنده در رشک پاید بذر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم نسبت معنی هشتم می فرماید که بدین معنی که مخفف پوشک و بعضی نهم مخفف پیشک که می آید پوشک هم خوانند (حکیم سنائی) تو کلام خدا را بی شک پاید گریه طولی و جاری و پشک پاید (کمال غیاث) از چرخ تا کبوتر و از مرغ تا شتر از گرگ تا بتره و از موش تا پشک پاید و بذر</p>
---	---

پایم و بمعنی دوم مقصود برہان از برابری است کہ مخفف پوشک می نماید و صراحت ماخذ ہمدرا بخا
 و بدین معنی اسم جامد فارسی زبان و بمعنی سوم شود و بمعنی نهم مخفف پوشک کہ می آید و بمعنی دہم اسم
 کہ آویزش باشد ہم اسم جامد دانیم و همچنین بمعنی جامد است و بمعنی یازدہم تبدل بشک کہ بوخندہ
 چهارم ہم اسم جامد است و نسبت بمعنی پنجم عرض گذشت و صراحت ماخذش ہمدرا بخا کردہ ایم
 می شود کہ صاحب محیط نسبت جعل گوید کہ این و بمعنی دوازدہم اسم جامد فارسی زبان دانیم
 را البفارسی خودک و غطانک و کرم سرگین گوید و آنچه صاحب محیط این را بمعنی ۹ می فرماید صراحتش
 و آن کر می است معروف و غالباً از سرگین گاہ بر شکل می آید (اردو) (۱۱) ششم و کیو بشک
 پیڑامی شود و آن را بازوست ولیکن بدان کے دوسرے معنی (۲) برابری مؤنث (۳)
 پیدین نمی تواند و اکتال چرم جعل کہ در تنور دیکھو آویزش (۴) عشق۔ نذر (۵) گبر لیا گو بر
 ہم رسد بہت در چشم مجرب (الخ) و حقیقت کا کیرا۔ نذر (۶) دیکھو بوم (۷) دیکھو پوشک (۸)
 جگر بوم و بوف گذشت کہ متعلق بمعنی ششم تہی۔ مؤنث۔ دیکھو پوشک (۹) دیکھو شکل (۱۰)
 است خان آرزو بنظر سطحی این را تصحیف و کیو پتو کا نمبر (۱۱) دیکھو بشک کے ساتویں
 جعل خیال می کند و تصحیف جگر و زلف ہم معنی (۱۲) قرعہ۔ صاحب آصفیہ نے فرمایا ہے
 و اند فضولی اوست کہ در اسمای جامد کہ تصدیق عربی۔ اسم نذر۔ پانسہ۔ چوب پارہ۔ دانہ تانبے
 آن صاحب زبان اعنی صاحب جامع کردہ یا پیتل یا جست خواہ ہاتھی دانت و غیرہ کا پانسہ
 می خواہد کہ تصرف کند و بمعنی ہفتم مخفف پوشک کہ جسے رسال ڈاکر غیب کی بات بتلاتے ہیں ہوا
 بجائیش مذکور شد و بمعنی ہشتم اتفاق داریم باخا عرض کرتا ہے کہ اردو میں قرعہ ڈالنا اس عمل

<p>و وجود پرشکال به بای فارسی بمبدل برشکال موقوف هم از سند مستعد و سعد ثابت پس این را مخفف پرشکال هم توان گرفت بحذف رای مہملہ۔ او رقرعہ انھیں معنون میں ترجمہ ہے بارہویں (اردو) دیکھو برشکال۔ مذکر۔</p>	<p>کو بھی کہتے ہیں جو حصص کی تقسیم میں چھپان دالت میں جس میں حصہ داروں کے نام لکھے رہتے ہیں جس حصہ پر جو نام نکلے وہ اسکو حاصل کرتا ہے اور قرقعہ انھیں معنون میں ترجمہ ہے بارہویں (اردو) دیکھو برشکال۔ مذکر۔</p>
<p>اصطلاحات۔ بقول برہان و شید ۱۱) پشکرہ ۱۲) پشکرہ پشک کہ سرگین گو سپند و بز و آمہ و شتر باشد و پشکل و پشکلہ ہم یہ ہیں معنی می آید صاحب جامع و دیگر بعض محققین بذیل پشک اشارہ این چہا ہم کردہ اند مؤلف عرض کند کہ پیش کل اصل است کہ پیش معنی ناقص و فر و کلمہ معنی خودش و کلمہ باشد از کہ در کلمہ جانوران چیرلی کار است و جادو را اصل دانیم کہ پیش معنی همان بی کار و ناش و معنی چیرہ دور و معنی چکر ہم می آید و ظاہر است کہ چکرین اسپ و بز و شتر و آمہ و شکر گلولہ ہا ہا باشد پس معنی لغتیں این دور ناچیز است</p>	<p>اصطلاح۔ بقول برہان و ناصر و مؤید و اند بروزن و شمال فصل باران ہندوستان را گویند (ناصری) ہم خند ہندوستان را گوئی پشکال ہندو اور و دیگر بعض محققین بذیل پشک اشارہ این چہا صاحب ناصر صراحت فرمید کند کہ این را لغت ہم کردہ اند مؤلف عرض کند کہ پیش کل پشکال نیز گویند (سعد و سعد) پرشکال ای بہار ہندستان پو خان آرزو در سراج گوید کہ صحیح بیای تازی است و این لفظ فارسی ہا معنی چیرہ دور و معنی چکر ہم می آید و ظاہر است کہ چکرین اسپ و بز و شتر و آمہ و شکر گلولہ ہا ہا باشد پس معنی لغتیں این دور ناچیز است</p>

یا چکر ناخیز و کنایه از سرگین گویند و بز و آمه و ...
 شتر و پشکه که می آید ببدل این چنانکه چار و چنار
 و همین ناخیز بهتر از ناخدا اول است و پشکه و پشکل
 محققش بخلاف پشکه که به همین معنی گذشت
 مختلف پشکه یا پشکل بخلاف می موله یا لام ارد
 بگری یا برن یا گهوره یا اونٹ کی لید یا
 میگسی - مؤنت -

پشکش اصطلاح - بقول اندکجواله فرنگ
 فرنگ بکسر اول و فتح ثالث و سکون شین معنی
 پشکش است که بجایش می آید مؤلف عرض که مزاج آن یاری تر باشد پشکه آن در تخفیف
 کند که اگر چه محاصرین عجم و دیگر محققین اهل زبان
 و زبانان این را ترک کرده اند ولیکن خلاف حیوان مسطوره گردد صاحب برهان نسبت اب
 قیاس نیست (ار و و) و کیو پشکش - یہ اس گوید که (۲) کچک کلید انرا نیز گویند و صاحب
 مؤید جواله ز فائو یا بر معنی دوم قانع مؤلف
 کا مختلف ہے -

الف) پشکل اصطلاح بقول برهان و عرض کند که (ب) بمعنی دوم اسم جامد فارسی زبان
ب) پشکه رشیدی و مرید و اتند (ا) است و تبدل و فرید علیہ شکل که بجز حده بدون
 مرادف پشکه و پشکه و بعض محققین بدین پشک
 بای مؤز گذشت (ار و و) (الف) (ا) و دیگر

<p>پشکر و پشکره (ب) (د) و کیو بشکره (پ) و کیو بشکل و انگشت ما این سیالش را خیلی می پسندیم که قرین</p>	<p>الف) پشکلید الف) بقول برهان و استند قیاس است اندرین صورت بشکلیدن که موقوفه</p>
<p>ب) پشکلیدن کبیر اقل و لام بروزن - گذشت مبدل این باشد و الف مانعی مطلق است</p>	<p>د) کشید یعنی باخن و انگشت رخته کرد و (ب) که صاحب برهان مثل اسم جا بد ذکرش کرد (ار و و)</p>
<p>بقرول بجز رخته کردن باخن و انگشت و فرماید الف و ب و کیو بشکلید و بشکلیدن که دوسرست معنی</p>	<p>پشکم اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری و</p>
<p>اسم مفعول نیاید مؤلف عرض کند که این جامع کبیر اقل بروزن اشکم ایوان و بارگاه را گویند</p>	<p>مبدل (بشکلیدن موقوفه) باشد یعنی دوش و فرماید که بفتح اول نیز آمده صاحب ماضی این</p>
<p>چنانکه تب و تب و صراحت ماخذ این مصدر را مرادف بچکم گوید و با او نقل کند و می فرماید که</p>	<p>همدر اینجا کرده ایم کی از معاصرین عجم ماخذ و کیو بشکره ظاهر شین تصحیف خوانده اند (حکیم ناصر خسرو</p>
<p>هم فرماید که خوب طبع آزمائی کرده می گوید که پیش (س) این جنبش بقدر یک حال بکار افتاده برین</p>	<p>بمعنی مثل شبیه بر معنی چهارش گذشت و کلید بلند پشکم (و ل س) پدید آرد سخن در خلق عالم</p>
<p>بمعنی اوست که ترجمه بفتح عربی است فارسی پیشی و کم با چو فرود این سخن گویان برون آیند از</p>	<p>تلفظ پیش و کلید را مرکب کرده اند با علامت مصدر بشکم که صاحب رشیدی گوید که بای تاز می یابید</p>
<p>دون (و یک دال مهله از دو دال جمع شده خند) فارسی مؤلف عرض کند که ما اشاره این بر</p>	<p>شده (پشکلیدن) باقی ماند و معنی لفظی این مثل بشکم کرده ایم و صراحت ماخذ بر بچکم که موقوفه</p>
<p>کلید کردن) و کنایه باشد از رخته کردن بنامنا و چیم عربی گذشت و در اینجا همین قدر کافی است</p>	

که این مبتدل شکم است که به بای عربی بجائے خودش مذکور چنانکه اسب و اسپ (ار ۹۹) برای تقسیم اشیاء مؤلف عرض کند که همین لغت و کیهو بکیم جیم عربی کے ساتھ۔

پیشکند بقول اندام مقامی است از توران بر بسیار معانی و این چهار معنی ہم در ان دخل بہ کاف عربی آنزہ بجایش گذشت و مثال است

زمین مؤلف عرض کند کہ حیف است کہ است شک نیست کہ سند مولوی معنوی کہ بالا

تعریف کاملش معلوم نشد و دیگر محققین ازین مذکور شد متعلق از همان است کہ قافیہ پیشک

ساکت (ار ۹۹) پیشکند توران کے ایک باختک شده و لیکن نظر باعتبار سروری کہ

مقام کا نام ہے افسوس ہے اسکی صراحت نہ بیان خود است ہی تو انیم قیاس کرد کہ این مبتدل

مزیہ معلوم نہوسکی۔ آن باشد و مخصوص بہ چهار معنی بالا چنانکہ کند و

پیشک بقول سروری کبیر با (۱) یعنی کبیر کند صاحب سروری در اینجا ہم تحقیق خود

گو سپند و شتر و امثال آن (حکیم سنائی) ظاهر کردہ و در اینجا نیز کجاف فارسی آورده و

مشک و پیشکت یکی است تا توہمی کم بارگین این دلیل آنست کہ تحریر فی در کتابت نہ شد و

راذانی از عطار کم و فرماید کہ در فرنگک بعضم ما صراحت ماخذش ہمدرا اینجا کردہ ہم (ار ۹۹)

بانیر آمدہ و باین بیت مولوی معنوی متمشک (۱) و کیهو پیشک کے نوین معنی (۲) و کیهو پیشک

شدہ (۳) گفت جایش را بروب از رنگ کے و سوین معنی (۳) و کیهو پیشک کے گیا رہیو

پیشک کم و ر بود تر ریز بروی خاک خشک کم معنی (۴) و کیهو پیشک کے بارہوین معنی۔

و فرماید کہ (۲) یعنی خبیرہ و (۳) نام درختی **پیشک** اسطلاح۔ بقول سروری کجاف فارسی

<p>بوزن بسجل همان پیشگ مرقوم بمعنی اول (افاقا) بمعنی برهم زون و پریشان نمودن - درین صورت ^{شاید} گاویت که غنبر آورد و تر با گاویت که مست تحقیق بشیدی بای تازی خواهد بود چه او بشوید پیشگ آورد و مؤلف عرض کند که ازین سند را بای تازی تصحیح نموده مؤلف عرض کند که مصدر (پیشگ آوردن) بمعنی سرگین ریختن باعتبار جامع و ناصری این را صحیح دانیم ولیکن پیدا است صاحب سروری همان لغت سبذل بشل است که بوقده گذشت و بعد از پیشگ را که بگاف عربی گذشت بگاف فارسی سرحت معنی و ماخذش کرده ایم و حقیقت نسل آورده نظر بر اعتبارش که صاحب زبان است بنون هم مذکور شد درینجا هم همین قدر کافی این را سبذل آن دانیم چنانکه گذر و گذار و است که سبذل بشل است چنانکه است و است و دیکو پیشگ - و مرادش در معنی (ارو) دیکو بشل -</p>	<p>پیشگ مرقوم بمعنی اول (افاقا) بمعنی برهم زون و پریشان نمودن - درین صورت گاویت که غنبر آورد و تر با گاویت که مست تحقیق بشیدی بای تازی خواهد بود چه او بشوید پیشگ آورد و مؤلف عرض کند که ازین سند را بای تازی تصحیح نموده مؤلف عرض کند که مصدر (پیشگ آوردن) بمعنی سرگین ریختن باعتبار جامع و ناصری این را صحیح دانیم ولیکن پیدا است صاحب سروری همان لغت سبذل بشل است که بوقده گذشت و بعد از پیشگ را که بگاف عربی گذشت بگاف فارسی سرحت معنی و ماخذش کرده ایم و حقیقت نسل آورده نظر بر اعتبارش که صاحب زبان است بنون هم مذکور شد درینجا هم همین قدر کافی این را سبذل آن دانیم چنانکه گذر و گذار و است که سبذل بشل است چنانکه است و است و دیکو پیشگ - و مرادش در معنی (ارو) دیکو بشل -</p>
<p>پیشگ اصطلاح - بقول برهان و جامع لام دو چیز را گویند که بر یکدیگر زنند احدی را گویند که بر قلعه و فرماید که بفتح اول و ثانی هم بنظر آمده و بعضی گویند که دو چیز است که با یکدیگر بگیرند و بگویند در باین معنی بجای حرف اول نون هم گفته اند - اول بر وزن خرچنگ (۳) بمعنی پس افتاد صاحبان جهانگیری و ناصری و جامع و مؤید هم و عقب مانده و (۴) افراری را نیز گویند و ذکر این کرده اند - خان آرزو در سراج می فرماید که بتایان بدان دیوار را سوراخ کنند و احتمال دارد که بضم و موم بود و مشتق از بشویدن پیشگ پدر افراسیاب را نیز پیشگ می گفته اند</p>	<p>پیشگ اصطلاح - بقول برهان و جامع لام دو چیز را گویند که بر یکدیگر زنند احدی را گویند که بر قلعه و فرماید که بفتح اول و ثانی هم بنظر آمده و بعضی گویند که دو چیز است که با یکدیگر بگیرند و بگویند در باین معنی بجای حرف اول نون هم گفته اند - اول بر وزن خرچنگ (۳) بمعنی پس افتاد صاحبان جهانگیری و ناصری و جامع و مؤید هم و عقب مانده و (۴) افراری را نیز گویند و ذکر این کرده اند - خان آرزو در سراج می فرماید که بتایان بدان دیوار را سوراخ کنند و احتمال دارد که بضم و موم بود و مشتق از بشویدن پیشگ پدر افراسیاب را نیز پیشگ می گفته اند</p>

<p>دوم مخفف پشتلنگ که بجایش گذشت و معنی سوم هم از (پشت لنگ) پیدا توان کرد که اصل این است و باعتبار صاحب جامع که محقق اهل زبان است این را مخففش می دانیم و به معنی چهارم اسم جامد و انیم ولیکن ماخذ آن معلوم نشد و به معنی پنجم علم است یا لقب و تعلق یکی از معانی بالا در آن باشد که به تحقیق نه پیوست (ار و و) (۱۱) و (۲)</p> <p>دیکهو پشتلنگ (۳) هم آمیون سے پیچھے رہا ہوا۔ (۴) آذ لقب۔ مذکر و کچھو پشتلنگ (۵) پشتلنگ افرا سیاب کے باپ کا نام۔ مذکر۔</p>	<p>صاحب جهانگیری بر معنی اول و دوم قانع است آنکه زیر سم اسپان سپه خرد نمود در ویوار حصار پشتلنگ (۶) (شیرالدین) برود در غده پشتلنگی بر زواری تو برو بندم برای غدرش بر معنی سوم قانع مؤلف مهمین لغت بوحده اول بجایش گذشت که این اصل است یعنی که وجه تسمیه این همین یک سند فرخی در اینجا هم نقل کرده اند یعنی</p>
<p>پشم قبول بہار و انند (۱۱) یعنی صوف و فرماید کہ بالعطر شستن مستعمل (شیخ شیراز ع) و بسا سوان یافت ازین پشم کہ رشتیم که چراوگر مرہ محققین اہل زبان و زبان دان این را ترک کرده اند معاصرین عجم بر زبان دارند و در لطعات استعمال مرکبات این ہم می آید و متحقق کہ لغت ترکی یا السنہ غیر نیست و تخصیص استعمال با مصدر رشتن ہم نباشد و (۲۱) فارسیان استعمال این بتمام تخفیر ہم می کنند و در اینجا اشارہ بسوی موی زہار است و پشم بدین معنی مخصوص بر سبیل مجاز باشد چنانکہ در لطعات می آید</p>	<p>پشم قبول بہار و انند (۱۱) یعنی صوف و فرماید کہ بالعطر شستن مستعمل (شیخ شیراز ع) و بسا سوان یافت ازین پشم کہ رشتیم که چراوگر مرہ محققین اہل زبان و زبان دان این را ترک کرده اند معاصرین عجم بر زبان دارند و در لطعات استعمال مرکبات این ہم می آید و متحقق کہ لغت ترکی یا السنہ غیر نیست و تخصیص استعمال با مصدر رشتن ہم نباشد و (۲۱) فارسیان استعمال این بتمام تخفیر ہم می کنند و در اینجا اشارہ بسوی موی زہار است و پشم بدین معنی مخصوص بر سبیل مجاز باشد چنانکہ در لطعات می آید</p>

۱۳۱) مخفف پشیم کہ می آید یعنی پریشان (ار ۹۹) (۱) پشیم - بقول آصفیہ - فارسی اسم مؤنث۔

اون - بال - روان - دیکھو پشیم - (۲) پشیم بقول آصفیہ یعنی سوی زہار - مقام تحقیر پر اس کا استعمال ہوتا ہے جیسے (پشیم پرانا) ان معنوں میں مذکر استعمال ہے (۳) دیکھو پشیم۔

پشیم آگند اصطلاح - بقول بحر موقوف یعنی بعد خایہ کردہ از منی و محل استعمال ساکت۔

پالان خراغ صاحب سروری صراحت فرید بہار گوید کہ کنایہ از نقصان بغایت سہل کہ

کند کہ آنچه میان تنگ بار و پشت ستور نهند و در حساب نیاید - صاحب استدلال بردارش

اندرون آن را پشیم آگند (شیخ سعدی ۵) مؤلف عرض کند کہ پشیم برخایہ ہای انسان

کہ بجان آدم ز محنت و رنج پوداغ بیطار کم باشند فارسیان سوتی بجائی کہ قلت خفیضہ چیزی

بار پشیم آگند پ مؤلف عرض کند کہ مخفف پشیم را بیان کردن مقصودشان باشد استعمال این

آگندہ بخد ف ہای ہوز کنایہ باشد از نمدی کہ مثل کنند و اہل تہذیب ہمین مثل را (پشیم از

بر پشت چاروا نهند کہ داخل آن پشیم آگندی با کلاہش کم) می گویند کہ بجایش می آید (ار ۹۹)

(ار ۹۹) وہ نمدہ جس میں بال بہرے ہوتے دکن میں کہتے ہیں یہ نقصان پشیم کے برابر ہے

ہیں اور بارکش چارپایوں کی پٹیہ پر ڈالا پشیم از کلاہ رندان کم اشل - بقول آند

جاتا ہے تاکہ بوجہ سے پٹیہ چھل نہ جائے اور وہ بار کمرادف مثل گذشتہ مؤلف عرض کند

زخم پیدائہون - مذکر۔ کہ معاصرین عجم بر زبان نذرند و محققین اہل

پشیم از خایہ رندان کم اشل - صاحب ازین ساکت و (پشیم از کلاہش کم) البتہ

خرنیۃ الامثال ذکر این زیادت (ہای) بجایش می آید و مرادف مثل گذشتہ کہ آن مثل

سوی تیان است و این مثل اهل تهذیب دارد و دیکھوش گذشتہ -

پشماق بقول اندر بحوالہ فرنگ و رنگ بالفتح بمعنی اسپ باشد صاحب مؤیدیم این را بدین معنی لغت فارسی گفته مؤلف عرض کند کہ ظاہر لغت ترکی زبان معلوم می شود و لیکن محققین ترکی ازین سکت. دیگر ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان این را ترک کرده اند بدون سند استماع اعتبار را نشاید و اگر بدست آید فارسی قدیم دانیم محضی مباد کہ آق یعنی سپید بجایش مذکور شد معنی لغظی این مرکب پشم سپید باشد و بس (اردو) دیکھو اسپ -

پشما کند اصطلاح - بقول جهانگیری و برہان و نامری و جامع و سراج بہان (پشم آگند) کہ ہمہ در کلاہ نزار و دیکھو مؤلف عرض کند کہ تا کمیل چہارم گذشت مؤلف عرض کند کہ فارسیان بحث این ہر (پشم در کلاہ داشتن و نداشتن) بہ مقصود ہم استعمال کرده اند (اردو) دیکھو کہ ہمہ می آید (اردو) دیکھو پشم در کلاہ نداشتن - پشم آگند -

پشمان بقول اندر بحوالہ فرنگ و رنگ بالکسر رشیدی دور کردن مہرب و ہرزہ گوی از خود مخفف پشیمان باشد مؤلف عرض کند کہ موافق بطائف اجمیل (نزاری ع) ہر کہ بیہودہ کند قیاس است و لیکن شتاق سند استعمال می باشد عہدہ شمش در کش پ (نظامی ع) کشیدم پشم (اردو) دیکھو پشیمان -

پشم داشتن در کلاہ استعمال - بقول آصفی عزت و اعتبار داشتن (والہ ہروی ع) آورده صاحب بحر (پشم کسی در کشیدن) از ہمین

<p>معنی آورده مؤلف عرض کند که عادت اکثر قوام کلاه با آتشی در خرقه پشمینه نیست (محمد قلی)</p> <p>است که موی زهار خور را در کند و دور نماید سلیم ب (ب) امید فیض اگر نیست از کلاه</p> <p>از همین است این مصدر اصطلاحی به معنی دور است بوی کلاه نذر پشم در کلاهی نیست ب (ب) و الله</p> <p>کردن مطلقاً و بدون اضافت به چیزی و کسی بروی ج (ج) و ایمنه از خیر جمله تو ندارم ب (ب)</p> <p>مفعول این مرکب مجازی ظاهر شود الا معنی حقیقی چون سر گل پشم در کلاه ندارد و صاحب بجر</p> <p>و دوری معرب و بهره گوی در نذراری اجازت مصدر</p>	<p>آن نمی دهد که آن را در معنی مطلق (پشم در کشیدن) (د) پشم در کلاه نداشتن (اراسم یعنی</p> <p>داخل کنیم محققین بالا غور کرده اند (ار و و) و در مرتبه و دانش نداشتن و بی عزت و منسل و خوا</p> <p>الف) پشم در کلاه داشتند مصدر گشتن نوشته و همچنین</p>
<p>اصطلاحی - بقول بیار غرت و اعتبار داشتند (د) پشم در کلاه نیست یعنی اغزازت</p> <p>و فرماید که برین قیاس است (و) پشم در کلاه هست و اغزازت</p>	<p>ب) پشم در کلاه نیست که کنایه کسی را (طغراک) (س) دارند گمان که پشم دین</p> <p>ج) پشم در کلاه ندارد از است آقایی بواسطه حیف که نیست در کلاه پشمی</p>
<p>که بغایت منگس و بی نوا است (صائب ب) (محمد قلی سلیم و س) اگر کسی را هست پشمی</p> <p>می زند حرفی برای خویش و اعطای کیش پشم کلاه پشمی بجا شورت نساجه خرقه پشمینه</p> <p>پشمی در کلاه محتسب ساغر بنوش ب (ب) ملاقاتم را بگو و ارسته ذکر (الف) اگر دور برای آن</p> <p>شهدی ب (ب) صوفیان را نیست پشمی در سند (ک) آورده و صاحب بجا شورت نساجه</p>	<p>که بغایت منگس و بی نوا است (صائب ب) (محمد قلی سلیم و س) اگر کسی را هست پشمی</p> <p>می زند حرفی برای خویش و اعطای کیش پشم کلاه پشمی بجا شورت نساجه خرقه پشمینه</p> <p>پشمی در کلاه محتسب ساغر بنوش ب (ب) ملاقاتم را بگو و ارسته ذکر (الف) اگر دور برای آن</p> <p>شهدی ب (ب) صوفیان را نیست پشمی در سند (ک) آورده و صاحب بجا شورت نساجه</p>

را آورده و صاحب برهان (ج) را بطور مقول قیمتیش مفسران و بی نوایان می توانند که استعماش
نوشته گوید که کنایه کسی را نیز گویند که غیرتی نفسی گفتند از همین عادت این محاوره قائم شد و استعما
نذاشته باشد یعنی صاحب نفس و غیرت نباشد (ب و و) از همین اصطلاح قرار یافت
صاحب رشیدی هم ذکر (ج) کرده و صاحب و مصادر (الف و د) از همین اصطلاح وضع
مؤید این را بمعنی بیان کرده برهان می آورده شد و (ج) مضارع (الف) باشد و بس -
صاحب جهانگیری در طحقات هم این را جاداده محققین بانام و نشان از وسعت تلاش کار
خان آرزو در سراج بذر این و معنی بیان کرده و فکر گفت بر سندی که بدست آمد به تخصیص استعما
محققین بالا گوید که اغلب که بمعنی مفسس و بی نوا مصدری و مقوله قائم کردند و بی پشتتات مصدا
باشد و لهذا شیمی از کلامش کم در اینجا استعما نیز (ار و د) (الف) عزت و اعتبار رکبنا
نمایند که نقصان می که قابل شمار نباشد صاحب (ب) بے عزت او بے اعتبار بے (ج) اعتبار
جامع نسبت (ج) می طراز و کنایه از نیکه تره همین رکبنا بے (د) عزت و اعتبار رکبنا
و دانش مذا رو و از آنکه صاحب غیرت نیست ^{عزت} عزت مذا و معتبر همین بے (و) عزت مذا و
عرض کند که مجرد (پشم در کلاه) کنایه از عزت و معتبر بے -
آبرو است که عزت کلاه فارسیان از پشم است ^{پشم در گره است} مقوله بقول بحر ای کار
و فقده ان پشم در کلاه کنایه از بی عزتی فارسیان در گره است و فرماید که این زبان لوطیان است
کلاه پشمی ایرانی را که بیش قیمت است می پوشند مؤلف عرض کند که این مقوله را غیر از سند
یوان را در یوه عزت می دانند از نیکه نظر به گران استعمال تسلیم نکنیم و اگر سند بدست آید تو انیم

<p>قیاس کرد کہ بمعنی (قابوی کار حاصل است) او حقیر و ذلیل است یعنی برابریشم۔ اسم فاعل تری باشد قاتل (اردو) کام کا قابو حاصل۔ یعنی دین ذلیل دارندہ و شتم درینجا بمعنی ووش کام اپنے ہاتھ ہے۔</p>	<p>اصطلاح۔ صاحب جس کا دین شتم برابر ہو۔ (حالت تحقیر میں)</p>
<p>باید (الف) شتم دین (ب) شتم دین آقا</p>	<p>بجریدہ و را ذکر کردہ شتم راعل در ہوا بندہ مقولہ صاحب</p>
<p>گوید کہ این لفظی است کہ در مقام تحقیر گویند و (پشم قلی) نیز مرادف این است صاحب بجر این را بنام مصرعی نقل کرده گوید کہ (۱) کنایت از بسکستی و موٹو کانی است (۲) یا آنکہ در وقت برہان الجور افادت اینقدر میفزاید کہ ضابطہ این امر محال است مؤلف عرض کند کہ کتبہ اہل ایران است کہ لفظ آقا سرنام برای متعظیم آزند و آخر نام از جهت تحقیر بہار و است ہم ذکر این کردہ گویند کہ این الفاظ را در مقام تحقیر استعمال کنند (والہ ہروی) بسکہ خوردیم از ہمہ کس سخت سرم پوشیم دین نیستیم امر و تمہار شتم من یاد و سند (ب) برابریشم در کلاہ نیست) از ملاطفت گذشت مؤلف عرض اور کمال کے اظہار میں دکن میں کہتے ہیں کہ کند کہ بحث استعمال لفظ آقا بجایش گذشت درینجا بال کی کھال کھینچتا ہے صاحب آصفیہ نے ہمیں قدر کافی است کہ معنی لفظی این کسی کہ دین (بال کی کھال کھینچنا) پر فرمایا ہے کہ موٹو کانی کرنا</p>	<p>بجر این را بنام مصرعی نقل کرده گوید کہ (۱) کنایت از بسکستی و موٹو کانی است (۲) یا آنکہ در وقت برہان الجور افادت اینقدر میفزاید کہ ضابطہ این امر محال است مؤلف عرض کند کہ کتبہ اہل ایران است کہ لفظ آقا سرنام برای متعظیم آزند و آخر نام از جهت تحقیر بہار و است ہم ذکر این کردہ گویند کہ این الفاظ را در مقام تحقیر استعمال کنند (والہ ہروی) بسکہ خوردیم از ہمہ کس سخت سرم پوشیم دین نیستیم امر و تمہار شتم من یاد و سند (ب) برابریشم در کلاہ نیست) از ملاطفت گذشت مؤلف عرض اور کمال کے اظہار میں دکن میں کہتے ہیں کہ کند کہ بحث استعمال لفظ آقا بجایش گذشت درینجا بال کی کھال کھینچتا ہے صاحب آصفیہ نے ہمیں قدر کافی است کہ معنی لفظی این کسی کہ دین (بال کی کھال کھینچنا) پر فرمایا ہے کہ موٹو کانی کرنا</p>

<p>وقت پسندی اور نہایت دقیق باتوں کے حل کرنے سے مراد ہے۔ (۲۱) دکن میں امر محال کے اظہار میں کہتے ہیں "بال پر گھر بنا تھے۔ بال پر پل بنا دیتا ہے" (موشہی میں بند کرتے ہیں) وکیو (آب پر ویزیمپون) وکیو (پشہ رانعل) در ہوا بند بندہ۔</p>	<p>عرض کند کہ تسلیح محققین اول الذکر است کہ از قواعد زبان کارنگر قند و بر لفظ و معنی غور نگردند معنی دوم ہیچ تعلق ازین ندارد و باعتبار جامع و سروری کہ اہل زبانند معنی سوم را بجا درست دانیم کہ جدائی کردن یعنی جدائی اختیار کردن و جدا شدن لازم است مخفی مباد کہ این مخفف</p>
<p>پشم رشتن استعمال۔ صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند ہونا (۲۲) پر گندہ کرنا (۳) جدا ہونا۔ کہ بمعنی حقیقی است (سعدی ع) دیبا نتوان بافت ازین پشم کہ رشتیم (۲) (ارو) پشم کی بافت کرنا۔</p>	<p>پشم شدن است کہ می آید (ارو) (۱) پر گندہ اصطلاح۔ بقول بہار بمعنی پشم دین (ملاحظہ فرمائے) ازین پشم قلی کہ پوچی آقا شدہ است بگوئید کہ بوی ریشمان می آید و وارستہ درست</p>
<p>پشم شدن مصدر اصطلاحی۔ بقول برپا و بجز و جامع و سروری (۱) یعنی پر گندہ شدن (۲۱) پر گندہ ساختن و (۳) جدائی کردن بہار بر متفرق و پر گندہ شدن قانع۔ صاحب رشیدی و مؤید ہمزبانہش۔ صاحب جہانگیری در لطقات ہم غیر از معنی اول نہ نوشت مؤلف</p>	<p>پشم شدن کہ بگوید کہ این مرادف پشم دین است نہ بمعنی آن و بجز و جامع و سروری (۱) یعنی پر گندہ شدن (۲۱) پر گندہ ساختن و (۳) جدائی کردن بمعنی غلام و پشم بمعنی دوم اوست پس این کلمہ بہار بر متفرق و پر گندہ شدن قانع۔ صاحب رشیدی و مؤید ہمزبانہش۔ صاحب جہانگیری در از قبیل (پشم دین) بمعنی پشم دین (ارو) پشم کے برابر حقیر ذلیل۔ یہہ دکن کا محاورہ ہے</p>

<p>پوشک اصطلاح - بقول بهمان و ناصر و اتند کردن و (۴) بی و قر شدن و (۵) از اعتبار بروزن چپک (۱) حلوائیت مشهور و معروف ساقط کردن مؤلف عرض کند که معنی اول و (۲) مصغر شیم (اسحاق اطعمه) از بان چرب و دوم مرادف (پشم در کشیدن) بخذف کلمه در و شیرینم تو گوئی می شکافد و در آن حالت که بر توان گرفت ولیکن برای معنی سوم و پنجم خصوصاً حلوائی پوشک می پنجم دندان و مؤلف عرض چهارم سدا استعمال باید از نیکه قول مجرب محقق هند کند که معنی دوم حقیقی است معنی موبای خود و معنی نژاد بجات سکوت محققین اهل زبان و معاصیر اول مجاز آن که این حلوائی شکل شیم تا تار سانه عجم بکار نیاید (ار و و) (۲ و ۱) و دیکه پنجم کشیدن می شود سپید رنگ و خیلی پر ذائقه باشد بعضی (۳) پلاک کرنا (۴) بے و قر اور بے اعتبار پونا - اهل عجم در پنجا هم این حلوائی درست کنند و (۵) بے اعتبار کرنا -</p>	<p>پوشک اصطلاح - بقول بهمان و ناصر و اتند کردن و (۴) بی و قر شدن و (۵) از اعتبار بروزن چپک (۱) حلوائیت مشهور و معروف ساقط کردن مؤلف عرض کند که معنی اول و (۲) مصغر شیم (اسحاق اطعمه) از بان چرب و دوم مرادف (پشم در کشیدن) بخذف کلمه در و شیرینم تو گوئی می شکافد و در آن حالت که بر توان گرفت ولیکن برای معنی سوم و پنجم خصوصاً حلوائی پوشک می پنجم دندان و مؤلف عرض چهارم سدا استعمال باید از نیکه قول مجرب محقق هند کند که معنی دوم حقیقی است معنی موبای خود و معنی نژاد بجات سکوت محققین اهل زبان و معاصیر اول مجاز آن که این حلوائی شکل شیم تا تار سانه عجم بکار نیاید (ار و و) (۲ و ۱) و دیکه پنجم کشیدن می شود سپید رنگ و خیلی پر ذائقه باشد بعضی (۳) پلاک کرنا (۴) بے و قر اور بے اعتبار پونا - اهل عجم در پنجا هم این حلوائی درست کنند و (۵) بے اعتبار کرنا -</p>
<p>بفروش می دهند (ار و و) (۱) پوشک ایک پوشک قندی اصطلاح - بقول بهمان و قسَم کی عجمی مٹھائی کا نام ہے جو تار تار ہوتی ہے و توتید حلوائی پوشک (ابو اسحاق حلاج ۵) منع گس از پوشک قندی کردن و از ریش علاج میونٹ (۲) چھوٹے بال - مذکر -</p>	<p>پوشک کشیدن مصدر اصطلاحی - بقول بهمان پنہ برداشتن است و مؤلف عرض کند کہ اتند (۱) کنایہ از تفرقہ و پریشانی انداختن در بہمان پوشک کہ معنی اولش گذشت باضافت توی چیرنی و (۲) دور کردن بلطائف اچیل شد و دیگر بیچ صراحت ماخذش ہمد را بجا کردہ ایم - بہمان کہ بر (پشم در کشیدن) گذشت صاحب (ار و و) دیکه پوشک کے پہلے معنی - بحر از ہر دو معنی بالا ساکت و فرماید کہ (۳) پلاک</p>

<p>پشتم من گرو است مقولہ۔ بقول بہار و اندازای کارم در گرد است و فرماید کہ این زبان لوطیانست کہ از زبان بتحقیق پیوستہ۔ مؤلف عرض کن کہ معاصرین عجم ازین مقولہ انکار کنند و اغلب کہ بہار گرد را بافتح گرفتہ و بلا اضافت پشتم ہر دو درست است (اردو) یا شد (اردو) میرا کام بنا نہیں۔ میرا مقصد حاصل نہیں ہوا۔</p>	<p>سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار یعنی عقل نثار در مؤلف عرض کند کہ در ایران زمین گلاہ بی پشتم پوشیدن محبوب است و گلاہ پشتم دار ذریعہ عزت و علامت معقولیت پس ازین عادت این مقولہ بمعنی اصطلاحی مستعمل باضافت و بلا اضافت پشتم ہر دو درست است (اردو) یا شد (اردو) میرا کام بنا نہیں۔ میرا مقصد حاصل نہیں ہوا۔</p>
--	---

پشتم بقول اندر جوازہ فرنگک فرنگک لفتح اول و ثالث نوعی از خار و نوعی از طوطیا کہ بدو ای
 چشم کار برد صاحب محیط این را بیای عربی آورده گوید کہ اسم چتہ السود است کہ لغاری چشم
 گویند و آن مستعمل در علاج چشم است و بر چتہ السود ای فرماید کہ شونیز است و چشم نام نیز **مؤلف**
 عرض کند کہ صراحت کامل بر تشبہ بہ موقدہ اول و دوم و بر تشبہ بہ موقدہ اول گذشت و این مبدل
 آنست بمعنی سوم تشبہ بمعنی دوم تشبہ چنانکہ تپ و تپ (اردو) دیکھو تشبہ کے تیسرے معنی
 اور تشبہ کے دوسرے معنی۔

<p>پشتمی از خایہ زندان کم پشتمی از گلہامش کم از نقصانی کہ بغایت سہل باشد و بیچ در صحت گذشت (اردو) دیکھو پشتم از خایہ زندان کم نیاید صاحب رشیدی (۲۱) را آورده و صاحب پشتمی در گلاہ نثار و امثل۔ صاحبان</p>	<p>امثل بقول جہانگیری در لطحات ذکرش کردہ مؤلف عرض بجز کنایہ کند کہ ہمان کہ بدون یای وحدت در پشتم بی از نقصانی کہ بغایت سہل باشد و بیچ در صحت گذشت (اردو) دیکھو پشتم از خایہ زندان کم نیاید صاحب رشیدی (۲۱) را آورده و صاحب پشتمی در گلاہ نثار و امثل۔ صاحبان</p>
--	--

<p>پریشان اور پراگندہ کرنا۔</p>	<p>امثال فارسی و خزینۃ الامثال ذکر این کرده اند</p>
<p>پشمینہ بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ</p>	<p>و از معنی و محل استعمال ساکت مؤلف عرض</p>
<p>بالفتح (۱۶) معروف و (۲) نوعی از علوا</p>	<p>کنند که مشتق است از (پشم در کلاه گذاشتن) که</p>
<p>مؤلف عرض کند که سکوت و گیر مہرہ</p>	<p>بجایش گذشت فارسیان چون کسی را نفلس و</p>
<p>محققین زباندان و اہل زبان ازین</p>	<p>بی و قریبند کہ لباس درست ندارد۔ بیانہ</p>
<p>لغت معروف بواجہبی است۔ پارچہ</p>	<p>این مثل رازند (ارو) دکن میں کہتے</p>
<p>رانام است کہ از پشم ساختہ باشد اول قبیل</p>	<p>پن، ٹوپی تک درست ہین ہے۔ یعنی نہایت</p>
<p>گنجینہ کہ یاونون و ہای نسبت با پشم</p>	<p>نفلس اور بے عزت ہے۔</p>
<p>مرتب کردہ اند و بمعنی دوم اگر سند است</p>	<p>پشمین بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ</p>
<p>پیش شود ہمان پشمک قندی است کہ</p>	<p>بالفتح پراگندہ و پریشان کردن مؤلف عرض</p>
<p>تخریش بر معنی اول پشمک گذشت معاصرین</p>	<p>کند کہ معنی لفظی این موی موی کردن و کنایہ از</p>
<p>بر زبان دارند و بمعنی دوم</p>	<p>پریشان کردن موافق قیاس است و اسم مصدر</p>
<p>دلغ می لالہ و مانید</p>	<p>این پشم کہ فارسیان بہ ترکیب یای معروف</p>
<p>روز شنبہ ہمہ زاید شب آویئہ ما</p>	<p>و علامت مصدر دن مصدری وضع کردند</p>
<p>گردشوی پر نیان پوشش مرید</p>	<p>و سالم التصریف می نماید کہ غیر از ماضی و مستقبل (اول) کردشوی پر نیان پوشش مرید</p>
<p>پشمینہ بقول آصفیہ فارسی اسم مذکر۔</p>	<p>و دیگر محققین مصادر و اہل زبانہ شیخ کار از خرقة پشمینہ ساخت (ارو) و زباندان این را ترک کردہ اند (ارو) پشمینہ بقول آصفیہ فارسی اسم مذکر۔</p>

اولی کپڑا جیسے شال وغیرہ (۲) دیکھو پشنگ کے پہلے معنی ۔

پشش | بقول برہان بروزن چمن (۱) نام موضع ہے کہ درمیان پیران و سیہ و طوس نوزر جنگ واقع شد و تورانیان فتح کردند و اکثر پیران گور زور دران جنگ کشتہ شدند و این جنگ را جنگ لاوان و جنگ پشش گویند و (۲) مخفف پشنگ ہم کہ نام پدر افراسیاب است (ط) چون عارض تو ماہ نباشد روشن پاماتدرخت گل نبود در گلشن پامترکات ہی گذر کند از جوشن پاماندرستان گیو و جنگ پشش پامساجان سروری و جہانگیری و ناصری و مؤید و سراج و جامع و زیبا بر معنی اول قانع صاحب ناصری صراحت فرمید کند کہ رباعی بالا را گویند کہ ہر مصرعش از شاعری است و مصرع آخرش از فردوسی مؤلف عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان و علم است ۔ (ار ۱۰۱) پشش ایک موضع کا نام ہے جس کو تورانیوں نے فتح کیا تھا جس کا ذکر شاہ نامہ میں موجود ہے ۔ مذکر (۲) پشش افراسیاب کے باپ کا نام پشنگ کا مخفف ۔ مذکر ۔

پشش | بقول برہان و مؤید و اندکبر اول و (ار ۱۰۱) دیکھو پشچین یہ اس کا مضارع ہے فتح ثانی و سکون نون و جیم مفتوح بزال نقطہ و (پشش) بقول برہان و اندکبر و زوہ یعنی آب و امثال آن پاشیدہ شود ۔ گیا ہی باشد کہ شومالان و جولاہگان با آن آہار مؤلف عرض کند کہ پشچین یعنی پاشیدن آہار افاٹانند مؤلف عرض کند کہ مبتدئ پشش و شراب مصدریت کہ می آید (کامل التصریف) کہ بوقدرہ گذشت چنانکہ اسب و اسب و پشچید مضارع آن بعض عربان ایران دال مہلہ (ار ۱۰۱) دیکھو پشچہ کے پہلے معنی ۔ بزال معرب بدل کردہ اند چنانکہ آدر و آدر ۔ (الف) پشچید (الف) بقول سروری

<p>پیشچیدن (ب) یعنی آب و مثل آن پاشیده</p>	<p>پیشچیدن (ب) یعنی آب و مثل آن پاشیده</p>
<p>پیشچیده (ج) شد و آب بقولش پاشیدند</p>	<p>پیشچیده (ج) شد و آب بقولش پاشیدند</p>
<p>آب و امثال آن صاحب بحریم ذکر این کرده و نام مبارزی از ایران و نام پدر منوچهر شاه می فرماید که تشبیح رضا عرش و اسم فاعل و امر و (۲۶) میل آهنی را گویند دراز و ستریز که بنایان نهی نیامده مؤلف عرض کند که ما بر شینچیدن که بدان دیوار را سوراخ کنند و (۳۱) یعنی زنبور بوحده گذشت صراحت ماخذش و اشاره این نیز آمده و آن گلیبی یا تخمه باشد که برد و سر آن کرده ایم و (ج) بقول برهان و سروری بر روز دو چوب تعبیه کنند و بدان خشت و گل و خاک</p>	<p>آب و امثال آن صاحب بحریم ذکر این کرده و نام مبارزی از ایران و نام پدر منوچهر شاه می فرماید که تشبیح رضا عرش و اسم فاعل و امر و (۲۶) میل آهنی را گویند دراز و ستریز که بنایان نهی نیامده مؤلف عرض کند که ما بر شینچیدن که بدان دیوار را سوراخ کنند و (۳۱) یعنی زنبور بوحده گذشت صراحت ماخذش و اشاره این نیز آمده و آن گلیبی یا تخمه باشد که برد و سر آن کرده ایم و (ج) بقول برهان و سروری بر روز دو چوب تعبیه کنند و بدان خشت و گل و خاک</p>
<p>سندیده یعنی آب و شراب و خون و امثال آن و امثال آن کشند و (۳۲) جفا و ستم و جور و محنت پاشیده شده (بسی ۵) بجنجهر همش انجیده</p>	<p>سندیده یعنی آب و شراب و خون و امثال آن و امثال آن کشند و (۳۲) جفا و ستم و جور و محنت پاشیده شده (بسی ۵) بجنجهر همش انجیده</p>
<p>پای بران خاک خوشش پیشچیده اند و مامی گوئیم که در این معنی بکسر اول و ثانی هم درست است حسا</p>	<p>پای بران خاک خوشش پیشچیده اند و مامی گوئیم که در این معنی بکسر اول و ثانی هم درست است حسا</p>
<p>پرو و محققین با نام و نشان چرانی فرمایند که اسم نامری همه معانی را آورده صاحب سروری بر</p>	<p>پرو و محققین با نام و نشان چرانی فرمایند که اسم نامری همه معانی را آورده صاحب سروری بر</p>
<p>مفعول (ب) باشد و مبدل پیشچیده که در مفعول معنی اول و دوم و سوم قانع صاحبان رشیدی گذشته ضمنی میاید که تسامح سروری است که بر و جامع معنی اول و دوم و سوم و چهارم را آورده</p>	<p>مفعول (ب) باشد و مبدل پیشچیده که در مفعول معنی اول و دوم و سوم قانع صاحبان رشیدی گذشته ضمنی میاید که تسامح سروری است که بر و جامع معنی اول و دوم و سوم و چهارم را آورده</p>
<p>الف معنی مفعولی بیان کرد و غور برین نکرده که (فردوسی ۵) چه بشنید سالار ترکان پیشنگ</p>	<p>الف معنی مفعولی بیان کرد و غور برین نکرده که (فردوسی ۵) چه بشنید سالار ترکان پیشنگ</p>

از تو خورد بنا جاگیکه قادی برداشت از زمین چنانکہ اسپ و اسب و کاف فارسی بدل شد
تواندش بی پشتنگ ہا (در ویش عبد علی سے) بہ جیم چنانکہ گلنار و جلنار و این ماخذ و رای
بی تیغ از ان اجل خپہ ساز و عدوت را ہا کز ماخذیت کہ بر مصدر ریشخیدن نوشتہ ایم و این
خون فاسدش نرود بر کسی پشتنگ ہا خان آرزو بہتر از ان می نماید و موقع آن دست نداد
در سراج بزرگ جملہ معانی گوید کہ (۶) نام قلعہ است کہ ذکر این در اینجا کنیم (ار و و) (۱۱) پشتنگ
در حوالی قند ہار ظاہر بنا کردہ پدرا فراسیاب افراسیاب کے باپ اور بیٹے کا نام اور نیز ایک
است و فرماید کہ بمعنی پنجم نکبہ ترین گفتن خط است ایرانی پہاوان کا نام اور شاہ منوچہر کے باپ
چرا کہ آن پشتنگ بیای تازی است و بغیر نون کا نام (۶) آلہ نقب - مذکر (۳) وہ چو کہشا
بمعنی ششم بریزہ کہ زمین را سفید کرد اند چنانکہ گذشت جس میں نواڑ بن کر سامان کے نقل و حرکت میں
و بعض معنی اول گوید کہ نام مبارز ایران اس سے کام لیتے ہیں - مذکر - (۴) جھانٹوٹا اور
و نام پدرا منوچہر شاہ اصلی نذارد مؤلف (۵) ترشح - دیکھو باران نرم (۶) ایک قلعہ کا
عرض کند کہ بمعنی اول علم است و بمعنی دوم نام پشتنگ ہے - مذکر -
مبتداً پشتنگ کہ بوقعدہ اول گذشت چنانکہ تب پشور بقول برہان و انڈو مؤید لضم اول
و تب و بدگیز معانی اسم جامد فارسی زبان و جا بروزن تصور نظریں و دعای بد صاحب برہا
دارو کہ بمعنی پنجم اسم مصدر ریشخیدن گیریم کہ فرماید کہ باسین بی نقطہ ہم آمدہ مؤلف عرض
بوقعدہ بمعنی پاشیدن و رختن گذشت - فارسیا کہ مذکہ بسور و بسوریدن بہ سین حملہ و شولید
بہ وضع مصدر ہای فارسی را بوقعدہ بدل کر دیکھو شین دوم و لام محوٹ را بجائیش گذشت

<p>و بسور اصل است که صراحت ماخذش همدان (عطاره) صبح گزشتی نفس را در دهان پا کرده ایم و همان اسم مصدر بسوریدن و این کی رسیدی این پشولش در جهان پاخان آرزو مبدل بسور که موخده بدل شد به بای فارسی در سراج بزرگ (الف) هم زبان رشیدی و (ج) چنانکه تب و تب و سین جمله بدل شد به مجرمانه بقول بحر بر وزن نکو مهین پر اگندن و پریشان گشتی و کشتی و آنچه به لام آمده هم مبدل (ارد) شدن و ژولیدن (سالم التصریف) که غیر از دیکو بسور -</p>	<p>و بسور اصل است که صراحت ماخذش همدان (عطاره) صبح گزشتی نفس را در دهان پا کرده ایم و همان اسم مصدر بسوریدن و این کی رسیدی این پشولش در جهان پاخان آرزو مبدل بسور که موخده بدل شد به بای فارسی در سراج بزرگ (الف) هم زبان رشیدی و (ج) چنانکه تب و تب و سین جمله بدل شد به مجرمانه بقول بحر بر وزن نکو مهین پر اگندن و پریشان گشتی و کشتی و آنچه به لام آمده هم مبدل (ارد) شدن و ژولیدن (سالم التصریف) که غیر از دیکو بسور -</p>
<p>ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید صاحب</p>	<p>الف) پشول (الف) بقول برهان جهانگیری نسبت (د) گوید که با اول مکسور و تین</p>
<p>مضموم و واو و ج و اول یعنی پر اگنده و پریشان</p>	<p>مرادف پشور و (د) بقولش یعنی پریشان و زولیده (شرف شفرده) دل درویش</p>
<p>سر اسیمه به است و طره دوست پشولیده خوش</p>	<p>د) پشولیده و زولیده و پر اگنده سر اسیمه به است و طره دوست پشولیده خوش</p>
<p>است و مؤلف عرض کند که (الف) اسم</p>	<p>صاحب رشیدی نسبت الف گوید که با کسر اسم</p>
<p>بمعنی برهم زدگی و پریشانی و امر از برهم زدن</p>	<p>بمعنی برهم زدگی و پریشانی و امر از برهم زدن</p>
<p>و برهم زننده و (ب) هم یعنی برهم زدگی و برین که وضع شد از لالف (ب) زیادت یای هروف</p>	<p>و برهم زننده و (ب) هم یعنی برهم زدگی و برین که وضع شد از لالف (ب) زیادت یای هروف</p>
<p>قیاس است (ج و د) و فرماید که در لغت پشولیده و علامت مصدر و (د) زیادت های توار بر</p>	<p>قیاس است (ج و د) و فرماید که در لغت پشولیده و علامت مصدر و (د) زیادت های توار بر</p>
<p>گذشت که در جمیع این صیغ بای تازی است نه ماضی (ج) افاده معنی اسم مفعول کرده و این هر</p>	<p>گذشت که در جمیع این صیغ بای تازی است نه ماضی (ج) افاده معنی اسم مفعول کرده و این هر</p>
<p>پارسی (ابن بکین) بیان طره تو کردی و یک چهار مبدل پشول و پشولش و پشولیدن و پشولیده</p>	<p>پارسی (ابن بکین) بیان طره تو کردی و یک چهار مبدل پشول و پشولش و پشولیدن و پشولیده</p>
<p>دلم و زبس پشول که دارد بکنه آن نرسید و ذکرش بجای خودش گذشت چنانکه باژگونه</p>	<p>دلم و زبس پشول که دارد بکنه آن نرسید و ذکرش بجای خودش گذشت چنانکه باژگونه</p>

و باشکوه و گیره چ تسلیج رشیدی که (الف) نمی شود (اردو) (الف) دیکھو شپول
 بمعنی اسم فاعل آورده و بر قواعد زبان غور کرده که پانچین معنی (ب) دیکھو شپولش کے پہلے اور دوسرے
 کہ بدون ترکیب امر حاضر با اسمی معنی فاعلی صلا ح (ج) دیکھو شپولین کے پہلے معنی (د) دیکھو شپولیدہ۔

پوشم | قبول برہان بفتح اول و ثانی مشدّد جانور است معروف - گویند کہ چهل روز عمر کند و قبول
 بعض سہ روز بہار گوید کہ ہمین است عبری بق - آبی این طنین دارد و خاک این طنین ناز
 (صائب س) درویش خامش است ز سرم کشندہ ترپہ از پشہ ہانست پشہ خاک گزندہ ترپہ صا
 سروری گوید کہ از آب پیدا شود و بعضی از درخت (الوری س) توئی آگس کہ در سخا آید پشہ
 تو بچشم گردون پیل پو صاحب محیطی فرماید کہ اسم فارسی زبان است و عبری بق و ناموس و اہل
 مصر و یمن و حجاز کتان و اہل عمان یامہ نامند و بیونانی فواس و بہندی چچہر با بچکہ آن بر خلقت
 پیل است الا اعضاء آن بسیار زیر کہ فیل را چہار پا و خرطوم و دم می باشد و آن را با وجود این
 اعضا دو یا زیادہ و چہار بازوست - چون خرطوم خود بدین انسان فرو برد خون بکشند و در جوف
 خود اندازد و آن گویا کہ حلقوم آنت - کوچک را بعبون نام است و آن در جہای تاریک وزیر
 دیوار ہای نمناک می باشد و بزرگ و کوچک بزرگ آن را بق و ناموس و آن در نی زار ہا و بوشیہ ہا
 پر آب و گیاہ بسیار می باشد و گزندہ و با سمیت و سمیت خور دکتہ گرم و خشک در روم و آن
 اخراج ز لوت شیش بخلق نماید چون با سر کہ یا شراب بیاشامند (الخ) مؤلف عرض کند کہ ظاہر
 این مرکب معلوم می شود از پیش بہ معنی دوش و ہای نسبت - اسم جامد فارسی زبان است (اردو)
 پشہ - مذکر - دیکھو بق -

<p>پسته خال اصطلاح بقول مؤید مطبوعه نو</p>	<p>پسته چو پشته بزرگ پیل را مثل صاحبان</p>
<p>بوزن و معنی پسته دار است که شجره البق باشد</p>	<p>خرزبیه الاشمال و اشمال فارسی دیگر این کرده از</p>
<p>در دیگر نسخ قلمی مؤید این اصطلاح را نیاقتیم</p>	<p>معنی و محل استعمال ساکت (مؤلف عرض کند</p>
<p>صاحب محیط بر شجره البق گوید که اسم در دار</p>	<p>که فارسیان این مثل را بجائی زتند که ضرورت</p>
<p>است و بر (در دار) می فرماید که آن را درخت</p>	<p>اظهار غیظ و خشم ضعیفی باشد یعنی ناتوانی و ضعیفی هم</p>
<p>پسته نیز نامند جهت آنکه در جوف ثمر آن پسته</p>	<p>چون غضبناک شود بر توانا و قوی غالب می آید</p>
<p>پیدا می گردد و بلعربی (شجره البق) و به اندلسی</p>	<p>و مقابله کند و کامیاب می گردد چنانکه پسته که</p>
<p>(بشم اسود) و یونانی قطلآ و به فارسی کنجک</p>	<p>هر گاه بغضه در آید پسلی را سر اسیمیه می کند یعنی</p>
<p>و بهندی بیلا و پیش بعضی گوگرد فرماید که چنین</p>	<p>عادت است که به ضرطوش داخل شده می گردد</p>
<p>و آن نوعی از غرب است سرد و</p>	<p>پوسیل برای دفعش علاجی ندارد و خیلی پریشان</p>
<p>مشک در اول و ثمر آن گرم تر و پوست آن</p>	<p>می شود و مقصود آنست که بر قوت خود نباید که</p>
<p>فایض و منافع بسیار دارد (الخ) صاحب</p>	<p>و دشمن ناتوان را حقیر نگریست و ناتوانی هم گاهی</p>
<p>برهان بر کنجک می فرماید که نام درختی که آن</p>	<p>غالب می آید بر توانائی (ار دو) دکن من گفته</p>
<p>را (پسته خال) گویند که می آید و بلعربی طرفه</p>	<p>هین که پسته پاتی کولے پسته پسته پسته که باوت</p>
<p>گوید که جادو دارد که همین (پسته خال)</p>	<p>اس محل پرستعل بی جهان پسته بیان کرنا مقصود</p>
<p>اصل باشد و (پسته خال) مبدلتش چنانکه چرخ</p>	<p>هوک که ایک ناتوان بھی قوت مند پر غالب آسکتا ہے</p>
<p>و چرخ (ار دو) بقول محیط بیلا شجره البق</p>	<p>جیسے چجر ہاتی پر غالب ہوتا ہے</p>

درخت پشه -

جهانگیری و نموید و جامع و سراج درختی که عبرتی

پشه خانه اصطلاح - بقول برهان و بحر و

شجره البق خوانند مؤلف عرض کند که همان

جامع و سراج نام درخت سده است که عبرتی که مراحتش بر (پشه خال) کرده ایم - اسم فاعل

شجره البق خوانند - صاحب جهانگیری گوید که کرم ترکیبی است (ار و و) دیکهو پشه خال -

است و پشه خال مؤلف عرض کند که کنایه

پشه راعل در سوا بندند مقوله - بقول بهاء

باشد و موافق قیاس (ار و و) دیکهو پشه خال

و انند - به همان دو معنی که بر (پشم راعل در

پشه خور و اصطلاح - بقول برهان و بحر و

جهانگیری و جامع و سراج بفتح خای نقطه دار کامل مبدرا نجا کرده ایم و خیال ما نیست

و سکون و او معدوله و را و دال بی نقطه ریشی که این اصل است و آن تصحیف این معاصرین

و بر احتی باشد که بیشتر در ملک بلخ بهر سد و در عجم این را بر زبان دارند به معنی اولش و موافق

خوب شود و گمان مردم اینکه از گزیدن پشه

بهرسد و آن را عبرتی قرمه بلخی نام است سوز

عرض کند که قلب اضافت و مخفف خورده پشه

باشد و کنایه از مرض بالا (ار و و) فارسی

پشه خور و اس زخم کا نام ہے جو بلخ میں چھرون

کی وجہ سے جسم انسان پر عارض ہوتا ہے - مذکر شرارہ آتش مثل پشه در سوامی پر و وزیرین

پشه دار اصطلاح - بقول بحر و ناصری و می نماید و نظر باین شباهت آن را پشه زرین

توصیفی است و کنایه باشد موافق قیاس که

پشه زرین

(ارو) شراره - مذکر - دیکھو ابلک -

یا در شرآن - (ارو) دیکھو پشہ خال -

پشہ زعفران اصطلاح - بقول اندوختہ

پشہ کہ غزا کرد اصطلاح - بقول اندوختہ

انگشت افروخته مؤلف عرض کند کہ ہمیں معنی

ای پشہ کہ فرود را ہلاک کرد پشہ نرون در

بر (پشہ زعفران) گذشت ہر دو مرکب اضافی

مفرس سرش - دیگر کسی از محققین اہل زبان

و گنایہ ولیکن آن بہتر است ازیکہ انگشت افروخته

وزبانندان ذکر این نکرہ و معاصرین عجم بزبان

در ہوائی پرد بلکہ تودہ می نماید سرخ معلوم می شود

ندارد مؤلف عرض کند کہ حادثات است

کہ در کتابت این تحریف شد کہ پشہ را پشہ نوشتند

کہ پشہ آوازی کند بعضی گویند کہ بعد گزیدن

و محققین بالا بران غوز نکرہ و معاصرین عجم این

و خون کشیدن از وقش آوازی کند وہ ہمین

را بر زبان ندانند (ارو) دیکھو پشہ زعفران

عادت را مشاہدہ کردہ ایم پس (پشہ غزا دار)

اصطلاح - بقول برہان و بحر و سر

پشہ را توان گفت کہ با اثر زہرش انسان میرد

و جہانگیری و جامع و سراج باغبین نقطہ دار و لام

ولیکن از (پشہ کہ غزا کرد) مقصود از پشہ خاص

بمعنی پشہ دار است کہ شجرہ البقی باشد مؤلف

قاتل فرود را گرفتن گنایہ ایست خلاف قیاس

عرض کند کہ ما صراحت کامل بر (پشہ خال) کردہ

بدون ملاحظہ سند استعمال بر بحر و قول دو محققین

و این اصل است و آن مبدل این و خال بمعنی ہندو

ہندو را این را تسلیم کنیم (ارو) وہ چھر

آشیانہ زنبوری آید و درین مرکب بمعنی مطلق

جس نے فرود کو ہلاک کیا - مذکر -

آشیانہ گرفتہ اند و آشیانہ پشہ نام نہادند بر

پشہ بقول برہان کبیر اول و سکون تثنائی مخفف

درختی کہ پشہ ہا بران بکثرت بران بکثرت می باشد

پشہ پشہ است کہ می آید و آن پول ریزہ کوچک بہایت

تنگ و نازک کہ از مس با برنج سازند و سبکہ و کیموشیز بہ زای ہوز۔

بران زنند و شرح کنند صاحب جہانگیری بذر **پیشیر** بقول برہان مہمان پیشی کہ گذشت حسب

پیشی و پیشیز و پیشیزہ گوید کہ دو معنی دارد (۱) پول جہانگیری نسبت بہر دو معنی ہر چہ نوشتہ تاقلش

بیشہ بجای تنگ (حکیم سوزنی ۵) نرغ جامع بر پیشی کردہ ایم و صاحبان نامری و رشیدی و جامع

از پیشی رسید بہ دینار کا کار فرو شدہ بہت وای و اندہم ذکر این کردہ اند بہر دو معنی خان آرزو

خریدار کا (۱۲) یعنی فلوس ماہی۔ صاحبان در سراج صراحت کند کہ این بہر دو معنی اصل است

سروری و نامری و جامع و رشیدی ذکر این و پیشی مخفف این و فرماید کہ بوحدہ ہم گذشت

کردہ اند **مؤلف** عرض کند کہ پیشی مخفف **پیشیر** مؤلف عرض کند کہ این اسم جاہد فارسی

و پیشیزہ کہ می آید اما معنی دوم متعلق از پیشیزہ کہ **پیشیر** زبان است و آنچه بوحدہ گذشت مبدل این

ہم در اینجا کنیم و در اینجا ہمین قدر کافی است کہ و معنی دوم مخفف پیشیزہ (بیشیر و س) آن را

این مخفف است و نظر باعتبار صاحبان جامع کہ بکیسہ نسبت چیزیں پو خواری کشد از پی پیشیزی

و نامری کہ اہل زبانندی گوئیم کہ معنی دوم **پیشیر** (ار و و) دیکھو پیشی کے دونوں معنی۔

معنی اول است (ار و و) (۱) دیکھو پیشیزہ **پیشیر نشان** اصطلاح۔ بقول اند بجاوہ

پہلے معنی (۲) دیکھو پیچہ **فرنگ** فرنگ بالفتح بمعنی سگہ زن۔ **مؤلف**

پیشیر مہمان پیشیز است کہ بہ زای ہوز چہا م عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است و درین

می آید تصحیف اندمی نماید یا تصحیف کاش **مؤلف** لفظ پیشیز را مطلقاً بمعنی سگہ برسبیل مجاز

کہ زانی ہوز را رای ہملہ نوشتہ (ار و و) گرفتہ اند و نشان امر حاضر نشانند و معنی حقیقی

این نشانه سکه که همان سکه زن باشد
 (ارو) سکه دبالنی والا سکه بنانی والا
 پیشینه بقول برهان (۱) یعنی اقل پیشینه که ^{حقیقت} صاحب
 بر معنی اول پیشی گذشت که پول نازک و بسیار
 تنگ باشد گوید که بقول بعض (۲) زری و بقول
 بعض (۳) زری قلب در نهایت نازکی و
 (۴) چیزی را گویند که از برنج و امثال آن در
 نهایت تنگی سازند که مابین دسته و تیغه کار
 وصل کنند و ده) چرمی باشد که بر دامن خمیه و
 و ریسمان بدان گذارند صاحب جهانگیری پیشی
 و پیشینه و پیشینه را به یکی نقل کرده بذر معنی اول
 گوید که (۶) فلوس مای باشد (حکیم ناصر خسرو از
 ناصری (۷) سخن تا گوی بدینار مانی و لیکن
 چو گفتی پیشینه سینی (۸) کمال اسمعیل (۹) چنانکه
 بر سر خیزران پیشینه سیم و حباب و دانه آب
 و قطره باران (۱۰) (نوری (۱۱) سموم قهر تو با
 آب گر عتاب کند و پیشینه دل غمشود بر مسام
 مای ششم با صاحب سروری بر معنی اول و چهارم
 و پنجم قناعت کرده و صاحب ناصری ذکر معنی
 اول و پنجم و ششم فرموده صاحب رشیدی بذر
 معنی اول نسبت معنی ششم گوید که بای نسبت است
 صاحب جامع هم بر معنی اول و ششم قناعت کرده
 خان آرزو در سراج گوید که تحقیق آنست که
 پیشینه و پیشیه بیک معنی است و حقیقت و پول
 و مجاز در درم مای چنانکه لفظ فلس و درم که
 و در مای مجاز مستقل و بواله قوسی معنی سوم
 و چهارم و پنجم را نقل کرده مؤلف عرض کند
 که ما بر پیشینه صراحت کرده ایم که اصل است یعنی
 اول و پیشینه یعنی اول فرید علی به بای زانده
 و معنی دوم یعنی مطلق زری مجاز باشد و معنی ششم
 طالب سند استعمال می باشیم اگر بدست آید آن را
 هم مجاز دانیم و معنی چهارم هم مجاز که اهل و
 دانه از طلا و نقره مثل سنگه تنگ ساخته بر و
 اسلحه نیز برای تزئینت نصب کنند گو یا این سکه قلب است

که بصورت سکه مذکور ساخته و سکه اول را بدان نسبت
 همین باشد حقیقت معنی سوم که صاحب برهان آن تقدیر
 و معنی خاص قائم کرد و بوجهی پنجم بایهای نسبت مجاز است
 که پاره های درویشم فلس بای را مانند منشی ششم به نسبت
 اصل است و موافق قیاس که فلس بای هم شش به شش است
 (ار و و) (۱۱) و یکم پنجم که به معنی (۲) سوزا ذکر (۳) حجابی
 سکه بگوئید سکه مذکر (۴) و ه طلائی یا نقرئی زیرا که برین تقدیر یعنی حقیقی خود استعمال یافته باشد
 گنگیا جو مقیاریون کے دست پر زینت کے لئے نصب و قابل اعتماد رشیدیت و از بی تحقیقی و غلطی صاحب
 کرتے ہیں۔ مؤثرت جس کو دکن میں کو تھی کہتے برهان حدی نیت (الخ) مؤلف عرض کند
 ہیں لیکن دہلی میں کو تھی میان کے چھلے کا نام کہ سبحان اللہ چه خوش تحقیق است حق آنت کہ
 ہے (۵) چمڑے کے چھوٹے پتے جو ڈیرون این کنا یہ باشد یعنی سوم یعنی جدائی۔ بہ توجہی کہ
 میں سوراخ کی جگہ لگائے جاتے ہیں تاکہ سوراخ ذکرش در بیان خان آرزو گذشت و تخمانی
 رستیوں سے کشادہ نہ ہو جائے (۶) و یکم پدیکہ سوم زائد است کہ اکثر کلمات فارسی آمدہ
 پنجم بقول برهان بروزن نسیم (۱) مخفف چنانکہ بست و بیست و معنی دوم مجاز حجاز
 پیشانی باشد و (۲) یعنی پراگندگی و (۳) جدائی کہ پراگندگی داخل پریشانی است و معنی اول
 صاحب جامع بذکر ہر سہ معانی بالا گوید کہ معنی (۴) بین ندامت و شرم است کہ آن ہم مجاز باشد
 نشان خلق ہم ہن خان آرزو در سراج گوید کہ غلب و حاصل پراگندگی و پریشانی است تصرف قواعد

<p>فاریان مجاز است که این را به معنی وهم استعمال کردند و پشیم بمعنی پریشان که در (پشیم شدن) بمعنی پریشان شدن گذشت مخفف (پشیم شدن) (التصریف) است و پشیمان بمعنی نادوم هشتم است که می آید و معنی چهارم ناشناسی است اسم حال همان مصدر پشیمیدن که یادگار است طرز بیان جامع پسندیده نیست و با اعتماد او پس آنانکه پشیم را بمعنی پشیمان گرفته اند بخیل شان این معنی را تسلیم کرده بگوئیم که نتیجه پرگندگی است مخفف پشیمان است و آنانکه پشیم را اصل و صاحب رشیدی در فرهنگ خود برای استعمال بمعنی نادوم گیرند پیش شان پشیمان فرید علی هیش و در آخر هر یک ردیف بای قرار داده پس اگر لیکن تحقیق ما بضمن معنی پشیمان که به معنی اول (پشیم شدن) را که گنایه است واضح بذیل آن پشیمان باشد (ارو) (۱) دیکهو پشیمان (۲) جاداد چو خطا کرد و اصلا بمعنی تحقیقی نیست چنانکه پرگندگی - مؤنث (۳) جدائی - مؤنث (۴) خیال خان آرزوست و برهان در معانی بیخ ناشناسی - مؤنث (۵) شرم - ندامت - مؤنث غلط نگردد و صاحب جامع که اهل زبان است پشیمان بقول بهار بمعنی نادوم و فرماید که لفظ با او همزبان نمیدانیم که خان آرزو چه حرف شدن مستعمل مؤلف عرض کند که بحسب است برومی نهند چه خطا از او سرزد شد که مورد الزام از دیگر همه محققین که این را ترک کرده اند - شرم کرد و نمیداند که خود حق تحقیق را داد آنکه در مقابل حال پشیمیدن است چنانکه ذکرش بر پشیم کرده ایم مخفی مباد که (۵) پشیم در فارسی قدیم بمعنی مطلق و خصوصیت استعمال این با مصدر شدن هم شرم است چنانکه بعضی معاصرین سالخورده و نیست بلکه در مطبوعات این یادگیر مصداق هم می آید</p>	<p>فاریان مجاز است که این را به معنی وهم استعمال کردند و پشیم بمعنی پریشان که در (پشیم شدن) بمعنی پریشان شدن گذشت مخفف (پشیم شدن) (التصریف) است و پشیمان بمعنی نادوم هشتم است که می آید و معنی چهارم ناشناسی است اسم حال همان مصدر پشیمیدن که یادگار است طرز بیان جامع پسندیده نیست و با اعتماد او پس آنانکه پشیم را بمعنی پشیمان گرفته اند بخیل شان این معنی را تسلیم کرده بگوئیم که نتیجه پرگندگی است مخفف پشیمان است و آنانکه پشیم را اصل و صاحب رشیدی در فرهنگ خود برای استعمال بمعنی نادوم گیرند پیش شان پشیمان فرید علی هیش و در آخر هر یک ردیف بای قرار داده پس اگر لیکن تحقیق ما بضمن معنی پشیمان که به معنی اول (پشیم شدن) را که گنایه است واضح بذیل آن پشیمان باشد (ارو) (۱) دیکهو پشیمان (۲) جاداد چو خطا کرد و اصلا بمعنی تحقیقی نیست چنانکه پرگندگی - مؤنث (۳) جدائی - مؤنث (۴) خیال خان آرزوست و برهان در معانی بیخ ناشناسی - مؤنث (۵) شرم - ندامت - مؤنث غلط نگردد و صاحب جامع که اهل زبان است پشیمان بقول بهار بمعنی نادوم و فرماید که لفظ با او همزبان نمیدانیم که خان آرزو چه حرف شدن مستعمل مؤلف عرض کند که بحسب است برومی نهند چه خطا از او سرزد شد که مورد الزام از دیگر همه محققین که این را ترک کرده اند - شرم کرد و نمیداند که خود حق تحقیق را داد آنکه در مقابل حال پشیمیدن است چنانکه ذکرش بر پشیم کرده ایم مخفی مباد که (۵) پشیم در فارسی قدیم بمعنی مطلق و خصوصیت استعمال این با مصدر شدن هم شرم است چنانکه بعضی معاصرین سالخورده و نیست بلکه در مطبوعات این یادگیر مصداق هم می آید</p>
---	---

<p>(ار دو) پیشیان پانا -</p>	<p>توبه فرمائی ظهوری از تو بودم (س)</p>
<p>پیشیان شدن استعمال - صاحب آصفی فکر</p>	<p>تو فکری کن پیشیانیم ما پو معنی مباد که همین است</p>
<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>	<p>پیشیانیدن (که بجایش می آید) (ار دو)</p>
<p>پیشیان آصفی - فارسی - نامم شرمند - متغیل که معنی منفعل و خجل شدن است (دولی دشت</p>	<p>پیشیان آصفی - فارسی - نامم شرمند - متغیل که معنی منفعل و خجل شدن است (دولی دشت</p>
<p>پیشیان بودن استعمال - صاحب آصفی ذکر بیاضی (س) هرگز جمع نشد دل که پریشان نشدم</p>	<p>پیشیان بودن استعمال - صاحب آصفی ذکر بیاضی (س) هرگز جمع نشد دل که پریشان نشدم</p>
<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که هرگز آسوده نگشتم که پیشیان نشدم (ظهوری</p>	<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که هرگز آسوده نگشتم که پیشیان نشدم (ظهوری</p>
<p>بمعنی نامم بودن و خجل شدن است و بحالت (س) گاه پیرانش پیشیان می شود با هیچ در قتلش</p>	<p>بمعنی نامم بودن و خجل شدن است و بحالت (س) گاه پیرانش پیشیان می شود با هیچ در قتلش</p>
<p>پیشیانی بودن موافق قیاس (نقی کره (س) کرده تاخیر نیست (ار دو) پیشیان هونا - نامم هونا</p>	<p>پیشیانی بودن موافق قیاس (نقی کره (س) کرده تاخیر نیست (ار دو) پیشیان هونا - نامم هونا</p>
<p>بودم بدو مستوجب حرمان بودم (ار دو) پیشیان گردون استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>بودم بدو مستوجب حرمان بودم (ار دو) پیشیان گردون استعمال - صاحب آصفی</p>
<p>که از کرده پیشیان بودم (ار دو) پیشیان ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>	<p>که از کرده پیشیان بودم (ار دو) پیشیان ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>
<p>رهنما پیشیان هونا - یعنی نامم رهنما - نامم هونا که معنی نامم کردن و خجل ساختن است (آهی</p>	<p>رهنما پیشیان هونا - یعنی نامم رهنما - نامم هونا که معنی نامم کردن و خجل ساختن است (آهی</p>
<p>سیرواری (س) قتل آهی گفته بود آن (س) که</p>	<p>سیرواری (س) قتل آهی گفته بود آن (س) که</p>
<p>فردا می کنم (س) گو بیا امروز اغیارش پیشیان کرده</p>	<p>فردا می کنم (س) گو بیا امروز اغیارش پیشیان کرده</p>
<p>مطلبی (س) ز بدگوی بد گفته پنهان کنم (س)</p>	<p>مطلبی (س) ز بدگوی بد گفته پنهان کنم (س)</p>
<p>به پاداش نیکی پیشیان کنم (ار دو) نامم کرنا -</p>	<p>به پاداش نیکی پیشیان کنم (ار دو) نامم کرنا -</p>
<p>پیشیان گردیدن استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>پیشیان گردیدن استعمال - صاحب آصفی</p>

<p>پشیمانی اشاره این کرده موافق قیاس است از قبیل غم خوردن (میر خسرو) تناول گری سازنی لقمه راز و دپا پشیمانی خوری کی داری سود پا (سجرا کاشی) نیت باک از شتم ترسم پشیمانی خوری پا آنکه فتوای هلاک دست از دشمن گرفت پا (ار دو) پشیمان هوندا یونان پشیمانی مین بتلا هونان</p>	<p>پشیمان گشتن ذکر هر دو کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که مراد پشیمان شدن است (اسدی طوسی) هر آنکو بهر کار پشیمان نگرود ز کردار خویش پا (فغانی شیرازی) سحر را بگسل فغانی پشیمان از دشمنی در تبلیج زاید است در زنا نیست (ار دو) دیکهو پشیمان شدن</p>
---	--

(۲۰۰۰۰)

<p>پشیمانی مصدر است که تحقیقین مصداق این را ترک کرده اند و بر زبان معاصرین محجّم است لازم و متعدی هر دو آمده اگر از پشیمان می آید بقاعده فارسی متعدی است یعنی پشیمان کردن و اگر از پشیمانی یا پشیمان است لازم است یعنی پشیمان شدن ولیکن محجّم این معنی متعدی می کنند می گویند که محجّم استعمال این معنی متعدی می کنند می گویند که «ما پشیمانیم او را مگر بی حیاست اعتنائی سحر طهرانی که از معاصرین بالود می فرماید پشیمانیدش از نقص پیمانش خطا کردم»</p>	<p>پشیمانی بقول بهارند است و فرماید که بلفظ صاحب اند نقل نگارش حاصل بالمصدر پشیمان بر لفظ گیریم که می آید بقاعده فارسی متعدی است پشیمانی دم صبر و سکون (ار دو) گیریم لازم است یعنی پشیمان شدن ولیکن محجّم فارسی اسم مؤنث مصدر اصطلاحی بقول نکرو مؤلف عرض کند که بهارند پشیمان شدن مؤلف عرض کند که بهارند</p>
---	--

که اصلا ستر و از روی تابانش پیشانی ببارها
 در محال هم استعمال این از زبانش شنیده که استعمالش از نظر مانگدشت و گبوش مانخور و
 خدایش پیام زد که لغت‌هاست و هر بود و سنا ظهور و پیشانی که گذشت اسم حال همین مصدر است
 که بر پیشانی گذشت استعمال اشتقات این کرده که بعضی آن را فرید علییه شیم هم گویند و اشارت
 و پیشانی حاصل بالمصدر همین است (ارو) این همدرا بنجام کرده ایم (ارو) شرمند
 پیشانی کرنا - شرم دلانا - شرمند کرنا - پیشانی هونا - شامل ہے تمام معنی لازم پیشانیدن پر -
 هونا - نخل هونا - نام هونا - پیشین بقول برهان با تحتانی مجهول بر وزن
 پیشیم شدن استعمال - بقول برهان و بحر امین (۱۱) پس بزرگ کی قبا دست و سهراب و
 و اند یعنی (۱۱) پیشان شدن باشد و (۲۰) یعنی لهر اسپ سپران اویند و بعضی گویند سومی سپر
 پرانگدی و (۳) جدائی و وزیدن هم و (۴) کی قباد و صاحب جهانگیری فرماید که پس کی قباد
 شناختن مؤلف عرض کند که موافق قیاس است را که پیشین نامیزی گفته اند صاحب سروری
 که شیم که اسم مصدر پیشینست بجایش گذشت متفق با بیان آخر برهان - صاحب ناصری با اتفاق
 و صراحت ماخذش همدرا بنجام کرده ایم (ارو) جهانگیری می فرماید که اروند نیز یکی از اولاد او
 (۱) پیشان هونا (۲) پرانگده هونا (۳) جدائی فردوسی (۴) بدار و نزار گوهر کی پیشین ب
 اختیار کرنا (۴) نه پچا تا - که خواندی پدر پریشین آفرین ب و فرماید که (۲)

پیشینیدن
 مصدر است متروک التصرف
 کسر اول یعنی ذات است
 اعم از نیکه منظور
 که حالا بر زبان معاصرین هم استعمالش نیست
 و ذات واجب باشد یا ممکن
 و صراحت فرید کند

(۱۱)

کہ معنی دوم در جهانگیری و رشیدی نیست از بدین اسم و این موافق قیاس می نماید کہ پیش
 فرسنگ در سایر بدست آمد صاحبان جامع و مؤید یعنی طره آمده و مرکب است بایا و نون یعنی نوس
 بر سپر کیتبا واقع - خان آرزو و رسراج هم ذکر به طره و الله اعلم بحقیقه الحال - معنی مباد کہ همین
 این کرده مؤلف عرض کند کہ معنی دوم اسم لغت بوده در ہم گذشت و بجز نیست کہ آن
 جامد است و معنی اول علم - بعضی از دستوران مبتدل این است چنانکہ تب و تب (ارو) و
 معاصر گویند کہ سپر کیتبا و موجود طره بر سر دستار و پیشین - کیتبا د کے بڑے لڑکے یا تیرے لڑکے
 شاہان است و لہذا فارسیان اور الملقب کردگان نام بالعتب - مذکر (۲) ذات - مؤنث و کیتبا

بای فارسی باطای حلی

پطر زبورغ اصطلاح - بقول روزنامه بحوالہ سفرنامہ ناصرالدین شاہ قاجار پای تخت
 سلطنت روس را نام است - مؤلف عرض کند کہ مفروض است کہ اصل این در زبان غیر
 (سنت پترس برگ) بود فارسیان سنت را حذف کردند و تبدیل و اضافہ حروف (پترس برگ)
 را (پطر زبورغ) کردند - صاحب رہنما مجرد (پطر) را ہم بدین معنی گفته و درین تخفیف لفظ
 ہم راہ یافته و ذکر این ہم حذف زای ہوز فرمودہ یعنی (پطر زبورغ) کہ درین تخفیف حرف
 است و بس (ارو) سنٹ پترس برگ (پای تخت روس) کا نام ہے - مذکر - اور اس کے
 لفظی معنی پترس برگ کی مجلس اعلیٰ -

بای فارسی باغین مجسمہ

پچار بقول برہان و ناصری و مؤید بضم اول بروزن دچار (۱) محجب و کتبہ (۲) خود ستا

خان آرزو در سراج ذکر این کرده همین را کبیر اول گوید کہ (۳) یعنی چو بکی کہ بخاران در میان
 چو بکی کہ بنگا فذ گذارند و (۴) گفتگران در کالبد کفش فرو بردن تا کشاده گرد و آن را پاتہ و
 قانہ ہم نامند مؤلف عرض کند کہ باعتبار صاحب جامع کہ محقق اہل زبان است این را
 اسم جامد فارسی قدیم دانیم و تسامح خان آرزو کہ بچاز را کہ بہ زای ہوز آخر می آید در اینجا
 بہ رای مہملہ نوشتہ و بر معنی سوم و چہارم این جاداد و دیگر ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان
 ازین ساکت ظاہر لغت ترکی می نمایند ولیکن محققین ترکی زبان ذکر این نکرده اند (اردو)
 (۱) تکبیر - مذکر - دیکھو باد کے دسویں معنی (۲) خود ستائی - نوشتہ بقول آصفیہ اپنی آپ
 تشریف - اپنے منہ میں ٹھہرو (۳ و ۴) دیکھو بچاز -

<p>بچاز صاحبان برہان و جہانگیری و ناصری و رشیدی و مؤید بفتح اول و نون و سکون ثانی و رشیدی ذکر این کرده اند کہ مرادف بچاز است بہر دو معنی کہ بوختہ گذشتہ و بقول بعض بہر مہملہ در آخر آمدہ مؤلف عرض کند کہ این بچاز بچاز باشد کہ بوختہ و زای ہوز گذشتہ و چہرا ناخذ ہمدرا بجا کردہ ایم و زای ہوز آخر را صحیح چندان و اشارہ این ہم ہمدرا بجا گذشتہ (اردو) دیکھو بچاز کے پہلے اور دوسرے معنی -</p>	<p>پلہ و پایہ زینہ و نردبان را گویند (شہاب جمہرہ پختہ بام دولت باشد بچاز چہار ہفت فلک بچاز مؤلف عرض کند کہ ظاہر لغت ترکی می نماید ولیکن محققین ترکی زبان ازین ساکت اند اسم جامد فارسی قدیم دانیم (اردو) زینہ - مذکر - دیکھو بام پختہ بقول خان آرزو در سراج بفتح پلہ نردبان مؤلف عرض کند کہ اگر تصحیف کتابت دانیم</p>
--	---

کہ تون سوم راحذف کردہ اندہمان زینجہ کہ مجر و قولش بدون سدا اعتبار را شاید از شیکہ
باشد کہ گذشت و اگر مخففتش دانیم سدا استعمال گاہند ترا دامت (ار و و) دکیو پنے۔

بای فارسی باقا

پف بالضم لقبول سروری و رشیدی و سراج و بہار بادیکہ در منگام چراغ کشتن وغیرہ
از وہان بیرون کنند (ملا جامی سے) ہر کہ بر روی مہ فشا ندلف یا کند بر چراغ انجم پف
یا مؤلف عرض کند کہ از سدا بالا (پف کردن) بہ ہمان معنی پیدا است (محمد سعید اشرف
سے) نی ہمین ز انخوان عزیزان شکوہ چون یوسف کند پشد چراغ ہر کہ روشن در زمانش
پف کند پ (ار و و) آف۔ یہہ آواز صوت ہے جو چراغ بجھانے کے لئے منہ سے نکلتی
ہے۔ صاحب آصفیہ نے اس کو آہ اور افسوس کے معنے میں لکھ کر صراحت کی ہے کہ چونکہ
آتش دل کے بجھانے کے واسطے منہ سے یہہ آواز نکلتی ہے اسلئے یہہ لفظ کبھی آہ سرزدھی
اظہار درد کبھی افسوس کے موقع پر بولتے ہیں۔ مؤلف عرض کرتا ہے کہ آپ نے حقیقی
کی صراحت نہیں کی لیکن دکن میں چراغ بجھانے کے لئے (آف کرنا) کہتے ہیں اور کثرت
استعمال سے الف حذف ہو کر آفا (فوا) زبا نون پر ہے۔

پف پوز اصطلاح۔ بقول بہار بہر دو با اگر گوہ شود از پف پوزی شکند پوزین گنبد
تھاری و و او مجھول (۱) پیرامون دہن یعنی باد کو ز پشت خیزد آواز پکا کین باد پروت ہا بگو
دہن (۲) کنایہ از اقل اشیا است (میر تقی میر) شکند پوز صاحبان وارستہ و اندھیم ذکر ہمین
(۳) چون رونق بخت مرد روزی شکند پوز معنی بسد ہمین شعر کردہ اند صاحب بخت معنی

اول بر باد و دهن قانع و معنی دوم را هم آورده و نیز بانش مؤلف عرض کند که چون کاسه گری
 مؤلف عرض کند که پف یعنی او که گذشت و بر چرخ کاسه پاتیا کنند یعنی از دهن بروزند
 پوز یعنی پیرامون و گرداگرد و پان می آید پس معنی تا از عبار پاک و صاف شود و جلا گیرد و این
 نقلی این آواز دهن مطلقا و باد و دهن و همین عمل در طرقة العین می شود فارسیان از همین
 باشد معنی اول صاحب بحر تعریفش درست کرده عادت این اصطلاح را معنی طرقة العین استعمال
 و معنی دوم کنایه باشد بجزاز (ار و و) دانسته که در بعضی از معاصرین عجم گویند که کو دوکان از
 کی آواز بیوت (۲) اقل اشیا کم سے کم مقدار کسب خود لعاب و دهن را مثل کاسه و جناب می گویند
 پف کاسه گری اصطلاح بقول بهار و در طرقة العین می شنند فارسیان این را (پف
 بالضم کنایه از زمان اندک چیزی و فرماید که از کاسه گری می گویند و مجازستعل شد برای اندک
 اهل زبان تحقیق پیوسته (صائب) می کند اشاره و همان ماخذ اول الذکر بهتر است از آخر
 جام علاجش به پف کاسه گری و هر سری کند و الله اعلم بحقیقة اکمال معاصرین عجم تصدیق همین
 خرد خام غباری دارد (باقر کاشی) آن ماخذ می کنند و معنی اسنادیم از همین تاویل درست
 و لبر کاسه گری که چون حور و پرست که جان در می نماید (ار و و) ذراسا اشاره بهیسه
 تن من ز شوهر و ویش سفری است که گرب آپ کے ذراسے اشاره دین میرا کام نکلتا ہے
 به لیم نند ز سر جان یا هم که کارم موقوف یک پف یا قبول اتند و غیاث بالضم معنی پف کردن
 پف کاسه گریست که صاحب بحر تعریف این مؤلف عرض کند که حاصل بالمصدر پفیدن
 کند که فرست کم و زمان اندک است و و است یعنی حرکت پف و پف سازی مطالب سند

انگشت دست و پای صاحب ناصری بمعنی اول و دوم و چهارم و ششم و هفتم و هشتم قانع
 و معنی پنجم را داخل معنی چهارم می شمارد (پوربهای جامی ص ۲۵۵) ای شور بخت مدبر معلول شوم
 پی و دوی ترش روی ناخوش کرده لک و یک پختیزی و بی طعام و تضره چون پیرو و دوغ و
 بی ذوق و خشک مغز و هتی همچو جور یک با من مشو چو آهن و پولاد سخت چشم با تا شکنم سر تو
 چو سندان بنخم یک پد و صاحب رشیدی بذکر معنی اول تا هشتم می فرماید که (۱) بالفتح بمعنی
 اسباب خانه هم آمده (شاعر ص ۵) دست در شش بیل سبک ترنی با نخوری ریو چار یک
 ترنی با خان آرزو در سراج گوید که عجب که در فصل بای تازی نیز به همین معانی آمده و
 بمعنی ناهموار جاز است بنسبت سطرپی و گندگی و به بخت بی کاری فرماید که در تحفه (۱۱)
 بمعنی تک و پوی و بقول قوسی (۱۲) بمعنی پاشنه نیز ز که بردارش بهار بالکسر بمعنی چهارم
 قناعت کرده و وارسته هم برانش مؤلف عرض کند که بمعنی اول موجوده هم گذشت و آن
 اصل است و این مبدلش چنانکه تب و تب و صراحت ماخذش هم در اینجا کرده ایم و معنی
 دوم مجاز معنی اول و بمعنی سوم و چهارم اسم جامد فارسی زبان و بمعنی پنجم مختلف پوک و همتی
 ششم مختلف تیک و بمعنی هفتم مبدل یک که موجوده گذشت و بمعنی هشتم که معنی و تحقیقین بالا از
 چندگی و حبت باشد نیز اسم جامد است و همچنین بمعنی نهم و دهم و یازدهم و دوازدهم (ارو
 ۱) بی هنر (۲) خود پسند (۳) میسر پی کاشیه مذکر (۴) ناهموار او را نثر اشیده چیز مؤنث
 (۵) دیکه پوک (۶) دیکه تیک (۷) دیکه یاب که گیا بیون معنی (۸) حبت - مؤنث (۹)
 پور - مؤنث (آصفیه ۱۰) گهر کاشیه مذکر (۱۱) دوادوی - دوژ و سوپ مؤنث (۱۲) تازی

پکا بقول انندجواله فرنگ فرنگ نام درختی است. صاحب محیط این را باکاف عربی آورده گوید که بضم بیای فتح آن و تشدید کاف و الف و رختی است معروف بارض مکه زاو پاندت علی شرقا شبیه به بشام و برگ آن اطول ازان و بقولی ریزه تر ازان شبیه به برگ صخر سفید و ثمر آن مثل ثمر انجیر مائل باستدارت و مدورتر و بزرگ تر. گرم و حار بسیار و چون ثمر آن را کوفته ضیاء نمایند و مایل سخت را نفع دهد و تحلیل اورام بلغمی رطب و مرکب و سایر صلابات نماید و اگر بچوب آن سواک سازند تقویت لثه و دفع درد دندان و منع حدوث آفات ازان سازد (الخ) مؤلف عرض کند که فارسیان همین درخت را به بای فارسی استعمال کرده باشند حیف است که اسم این در لثه نخیر یافته نشد اما این را مقوس دانیم (اردو) پکا - ایک درخت کا نام ہے۔ مائل بجزارت۔ مذکر۔

پکاوج بقول بهار بفتح اول و واو و آء و هم تازی نام سازی معروف در هند (ملا طغرا) (ندای پکاوج گرش از شمیم پکاوج تازی نگردی نسیم) مؤلف عرض کند که لنت هندی - پکاوج بهای سوم است و این مقوس باشد (اردو) پکاوج - بقول آصفیه هندی - اسم نوشت - ایک قسم کی ڈھولک - مندل - مردنگ آپ نے مردنگ کو بھی ہندی کہا ہے

پکمال بقول برهان و سروری و ناصر و جامع و سراج بفتح اول و نیم بالف کشیده بر وزن بد حال اقرار کفش گران باشد که بدان خط کشند و لبربی قخط گویند صاحب مؤیدجواله دستور صراحت فرید کند که آهنی است که بچشم دوزان بدان خط کشند و نقش کنند مؤلف عرض کند که اسم بهاد فارسی زبان و نیم و آنچه موصوفه گذشت متبدل این چنانکه تپ و تپ

(اردو) دیکھو کمال۔

پس بقول سروری کہ از تحقیقین اہل زبان است (بذیل مینی کہ می آید) در فارسی زبان
از زن را گویند کہ بخت آن در الف مقصورہ گذشت مؤلف عرض کند کہ نظر بر اعتبارش
این را اسم جادہ فارسی زبان دانیم (اردو) دیکھو ارجن او لڑن۔

پس بقول برہان و ناصری و جامع بروزن سمند بلغت و لایت خوارزم نام را گویند
و بحر بن خبز۔ صاحب جہانگیری صراحت کند کہ بزبان خبوق نام نام است و سوپ نام آ
(الوری س) محنت سوپ و کپند او کہ از بیخیم بکند با طبع موز و ضم می زند اندیشہ ناموز
کند صاحب رشیدی گوید کہ در نسخہ سروری بکسر با آورده و آن اصح است خان آرو
در سراج ذکر ہر دو اعراب کردہ۔ صاحب سروری این را بکسر قول بہ کاف فارسی آورد
و صراحت کاف فارسی ہم کردہ و این برخلاف دیگر ہمہ تحقیقین است عجب آنت کہ سند بالا را
ہم نقل فرودہ در ان کاف فارسی نقل کند مؤلف عرض کند کہ باعتبارش این را مبدیش
دانیم چنانکہ کند و کند (اردو) نان بقول آصفیہ فارسی۔ اسم مؤنث روٹی چپاٹی
پھلکا۔ خبز۔ تنور کی روٹی۔

پس بقول برہان و جہانگیری و سروری و ناصری و جامع و رشیدی و سراج و اسد اللہ
و نون و سکون ثانی مردم فریبہ کوتاہا را گویند (الوری س) آن دختر کہ بچہ محبت الہیہ
سرماہ نہد و نیکیا است پ مؤلف عرض کند کہ اسم جادہ فارسی زبان دانیم و
(اردو) موٹا اور کوتاہ قد آدمی۔

پکینی بقول نامری وانند بمعنی شرابی است که از ارزن سازند زیر که منسوب است پکین و پکین و پکن بمعنی ارزن باشد (حکیم نزاری قہستانی سے) است گشتم زجرعہ پکینی باشد مزاجم زہنگ مستغنی پد مؤلف عرض کند کہ مرگب است از پکن ویای لبت و موافق سہا (اردو) وہ شراب جو کنگنی سے بنائی جاتی ہے۔ موثقت۔

<p>پک و چک اصطلاح۔ بقول بہا نقوشی استخوان کعب است کہ بدان بازی کنند۔ و چک است بجل بازان را (میر آلمی شیدا در نجوم) بمعنی نقوش بمعنی یک طرف بچول مذکور شد کہ آنرا شیدا کہ زشت پد آمد شرک پد زین روی صلوٰۃ عاشق سیم گویند و چک ہم نام یک جانب و صوم را شد تارک پد فرگشتہ بچولیت بعلم از چهار جانب بجل می آید کہ آن را دزد نام یک و چک پد خود قابل جہل و نظم و نثرش است پس فارسیان تہر کیب ہر دو بہ و اعطف مضحک پد (شانی تگلو سے) دو بچولندی لیل نقوشی خاص را نام نہادند کہ از نقوش بجل باشد عملی پد ملک و خواہر عزیز ملک پد کز نقای تھا از تعریف فرید قاصریم (اردو) یک و چک فساد پد آن کی یک پند و این یک و چک پد فارسی میں ایک خاص نقوش کا نام ہے جو مؤلف عرض کند کہ بجل بجائیش گذشت قرعہ بازون کی اصطلاح ہے۔ مذکور۔</p>

این را چوک هم نام است و ذکر معنی سوم هم کند مؤلف عرض کند که ما بر سه معنی این را اسم
 جامد فارسی زبان دانیم (ار ۹۹) (۱۱) و یکو تپک (۲۱) و یکو باو گانه کے دوسرے معنی (۳۱)
 لکڑی کا گاؤں کی جو کنارہ بام پر لگائیں۔ مذکر۔

پکول بقول برہان بروزن قبول (۱۱) اما لار پکوک کے تیسرے معنی (۲۱) و یکو بالا خانہ (۳۱)
 کہ یہ بالا خانہ سازند صاحب سروری گوید کہ دیکھو پاشنہ۔

پہان چوک کہ گذشت صاحب جامع (۲۱) بر یک و یک استعمال بقول برہان بضم

بالا خانہ قانع صاحب مؤید بجوالہ معنی لغت اول و لام بروزن لک و یک (۱۱) معروف است

پکوک گوید کہ (۳۱) و رادات یعنی پاشنہ فقط کہ گندہ و ورشت و نامہوار باشد و بفتح اول
 خان آرزو در سراج بزرگ معنی بیان کردہ برہان (۲۱) یعنی تک و پوسی و گرد و دم بر آمدن باشد

می فرماید کہ اغلب کہ از دو لغت پکوک و پکول و (۳۱) بی ہنری و (۳۷) چیرای لاطائل و بی حاصل

کی تصحیف و غالب کہ بہ لام تصحیف ہو کہ نہا و (۵) آلات خانہ و فرماید کہ باین معنی بہ تقدیم لک

در برہان آمدہ مؤلف عرض کند کہ معاصرین بر یک ہم گفتہ اند و مشہور نیز نہیں است۔

عجم بر زمیند کہ پکوک اصل است و یکیل برہان صاحب سروری بر بی ہنری و رعنائی قانع

چنانکہ اکماک و الماک و آنچه صاحب جامع و بجوالہ تحفہ فرماید کہ یعنی تک و پوسی و آلات

بر مجرہ معنی دوم قناعت کردہ نظر باعتبارش خانہ ہم آمدہ اما شمس فخری یعنی آلات خانہ

گوئیم کہ حجاز معنی اول است و برای معنی سوم لک بر یک آورہ و این اصح ہے اسطہ انیکہ

طالب سند استعمال می باشیم (ار ۹۹) (۱۱) و یکو حالہ ہم لک یک (۳۱) می گویند آہ و رادات

<p>مسطور است که یک بضم پای بهنری و رونمای قانع مؤلف عرض کند که (بک لک) و کبر با بند انگشت باشد و در فر هنگ یک بضم بار ایسه معنی آورده (که بجایش گذشت) کانی سید را بنی کرده ایم و بر یک هم اش (شمس فخری است) جهان چو خاک در تست این مذکور شد جزین نیست که ما این را و عرضه ملک پیر انکو پختلش به بهت یک سبزش دانیم چنانکه اسب و اسپ - لکسای صاحب بحر بر ادف (بک و لک) (ار ۹۹) و یکو یک لک -</p>	<p>مسطور است که یک بضم پای بهنری و رونمای قانع مؤلف عرض کند که (بک لک) و کبر با بند انگشت باشد و در فر هنگ یک بضم بار ایسه معنی آورده (که بجایش گذشت) کانی سید را بنی کرده ایم و بر یک هم اش (شمس فخری است) جهان چو خاک در تست این مذکور شد جزین نیست که ما این را و عرضه ملک پیر انکو پختلش به بهت یک سبزش دانیم چنانکه اسب و اسپ - لکسای صاحب بحر بر ادف (بک و لک) (ار ۹۹) و یکو یک لک -</p>
--	--

پسوی بقول جهانگیری با اول مفتوح و ثانی مضموم و و او مجهول بود را گویند که (۱۱) و (۱۲) و عالم (۱۲) حاکم و صاحب ویرانش پرستان باش مؤلف عرض کند که دیگر محققین ازین لغت ساکت باعتبار جهانگیری این را اسم جامد فارسی قدیم دانیم معنی اول تحقیق است و معنی دوم مجاز آن و تکمیل این بحث بر گوی کنیم که باکاف فارسی می آید (ار ۹۹) و (۱۱) و (۱۲) حاکم ویرانش پرستان -

بابی فارسی باکاف فارسی

بک بقول برهان و ناصری و مؤید و جامع نصح اول و سکون ثانی (۱۱) زن نارستان و (۱۲) کلور و بندقی که ططلان بدان بازی کنند (۱۳) یعنی گاوری صاحب سروری بزرگ هر دو معنی اول نسبت معنی دوم گوید که آن را اگر و همه نیز خوانند صاحب ناصری در لطحات بر معنی سوم قانع مؤلف عرض کند که همه معانی اسم جامد فارسی زبان باشد صا عیط بر (گاوری) گوید که همان گاوری و بر جاوری بر چه نوشته مادرش

بر بیل کرده ایم (ارو) (دا) جوان عورت بوث (۲) گولا گیند نذر دس (دکیو) سبل -

پگاه بقول برهان و جهانگیری بر وزن پناه این پگاه موصوفه است بمعنی بروقت - قایمان
 سحر و صبح زود را گویند (این بین ۵) آنچه بقاعده تبدیل چنانکه تب و تب این را بمعنی
 روشاهی رسد خورشید را بر اختران پگاه اول صبح استعمال کنند و آنانکه این را بمعنی پیش
 درگاه از بورد بنده وارش پگاه به حساب از صبح گرفته اند خطا کرده اند و علی خراسانی
 سروری می فرماید که بخاطر این فقیر می رسد که (پگاه صبح) را بمعنی عین وقت صبح یعنی اول
 بیای تازی است صاحب ناصری معنی صبح آورده و این متصرفه محاوره باشد که
 همزبانش - خان آرزو در سراج می فرماید صبح را حذف هم کرده به همین معنی استعمال
 که بمعنی سحر و صبح است و به پای تازی بمعنی کرده اند (ارو) ترثکا بقول آصفیه هم
 زود و بروقت و وجه اشتباه آنست که بگمانند علی الصباح - سویرا -

مقابل هر دو آمده پس بعضی را گمان شده بگیند بقول سروری همان بگیند که کاف عربی
 که پگاه هم یک لغت است و آن خطاست گذشت مؤلف عرض کند که ما سرحات این
 به پار گوید که زمان پیش از صبح را گویند (علی) هم در اینجا کرده ایم و این مبتدل آن باشد
 خراسانی (۵) آن خسروی که تیغ زرا اندود (ارو) دکیو بکنند -

مهر را با برفرق دشمن تو ز ند هر پگاه صبح بگیند ای همان بگنی است که موصوفه گذشت
 مؤلف عرض کند که اول وقت صبح را و اشاره این هم هم در اینجا کرده ایم که این
 فارسیان پگاه گویند و شک نیست که اصل مخفف بگنی است و بگنی موصوفه مبتدل این

<p>افروخت (ارو) دیکھو پگاہ -</p>	<p>(ارو) دیکھو گئی بوجده -</p>
<p>پگومی بقول برهان و ناصری بفتح اول و ثانی پگومین بقول برهان و ناصری بروزن لغتین بواور سیده و بہ تختانی زده بلغت زید و بازندار زن را گویند و آن موبد و حکیم و دانا را گویند صاحب جہانگیری غلہ است معروف (ناصری) اگر تہ در ملحقات این را آورده مؤلف عرض کند ملک بر فلک رود خصمش کہ چواہر ہمینی لغتین کہ اسم جامد فارسی قدیم است و ہمین اصل است از رجم شہاب زدنگ او ہا بلط شود از و آنچه بہ کاف عربی بہ ہمین معنی گذشت مبتدل چرخ بر زمین پور لشکری آورد برای رزم این چنانکہ کند و کند (ارو) دیکھو پگوسہ بی مرچونگی خرمن پگین ہا شہہ راست سواران کے پہلے معنی -</p>	<p>پگوم بقول برهان و سروری و رشیدی صاحب جہانگیری در ملحقات این را آورده جہانگیری مرادف پگاہ کہ گذشت مؤلف مؤلف عرض کند کہ اسم جامد فارسی رض کند کہ مخفف آن (ابن یسین) آنکہ قدیم است و صراحت کامل برار زن چون صحیح از پگہ خیزی پور دل از مہر حق پورا کرده ایم (ارو) دیکھو ارزن -</p>

بای فارسی بالام

بقول برهان و مؤید و سراج بضم اول و سکون ثانی (۱) طاقی باشد کہ بر رود خانہ آب
 مند و آن را عبری قنطرہ خوانند و (۲) مخفف پول ہم کہ عرب فلوس می گویند و یکسر اول
 ۳) پاشنہ پارا گویند و (۴) اشکل خمیرہ را نیز و آن چوبکی باشد بقدر چہار انگشت کہ

ریشمانی بر کمر آن بندند و بدان بالا و پائین خیمه را بهم وصل کنند و آن بنزله گوی گریبان
 و تکمه گلاهِ باشد و خیمه و ده چوبکی را نیز گویند که طفلان ریشمانی در میان آن بندند و
 در کتاکش آرنده تصدائی از آن ظاهر گردد و در ۶۷ هجرت را که ریشمان بر کمرش بندند و در
 کتاکش آرنده تصد کندیل نام است و (۷۱) چوبی است بمقدار یک وجب یا کمتر از آن و
 هر دو سر آن را تیز کنند و بدان بازی کنند باین طریق که آن را بر زمین گذارند و چوبی دیگر تعبدا
 سه وجب بر دست بگیرند و بر یک سر آن زنند تا از زمین بلند شود و در وقت برگشتن بر کمر آن زنند
 تا دور رود و عرب آن را قلعه گویند و بفتح اول (۸) بمعنی مرز باشد و آن زمینی است که
 بجهت سبزی کاشتن یا چیزی دیگر همیاسازند و کناره های آن را بلند کنند صاحب جهانگیری
 بر معنی اول و دوم و سوم قانع (ناصری ۱۵) زلپها بر آن رود پیدایشان با چو در تیر و شب
 بر فلک کهکشان بود (حکیم نزاری ۱۵) بار حضرت می کشم از بی مهی پا خاک بر سر می کشم از
 بی بی پا (حکیم فردوسی ۱۵) در ریخ این بر و بز و بالای تو پا رکیب دراز و پیل پای تو
 پا (شمس فخری ۱۵) مانده در سنگ لای و محنت و غم پا آبله کرده پا سگافته پیل پا صاحب
 سروری ذکر این بدو جا کرده و معنی اول و دوم و سوم و هشتم را آورده نسبت معنی سوم صراحت
 کند که همان پیش و نسبت معنی هشتم گوید که مرز که فاصله باشد میان قطعه های کشت صاحبان
 ناصری و رشیدی بر هر سه معنی اول قناعت کرده صاحب جامع ذکر هر شش معنی مقدم الذاکر فرموده
 مؤلف عرض کند که معنی اول اسم جامد فارسی زبان است و بمعنی دوم محقق پول که می آید
 و بمعنی سوم هم اسم جامد است و آنچه پیل بموخته بر معنی چهارمش بهین معنی گذشت پیل

این کہ اشارہ این و رانجا کر وہ ایم و بدگیر جملہ معانی ہم این را اسم جامد فارسی زبان دانیم (ار ۱۰) (۱۱) داپل۔ نذر۔ دیکھو پستہ بند (۲۱) دیکھو پول (۳۱) دیکھو پاشنہ (۴۱) خمینہ کی وہ مختصر سی لکڑی جو پروں اور اجزای خمینہ کے چوڑے کے مقام پر دونوں کے وصل کے لئے قائم کرتے ہیں۔ موٹوٹ۔ (۵) لڑکوں کا کہلونا وہ چھوٹی سی لکڑی جس میں لڑکے رسی باندھ کر کھینچا کرتے ہیں اور اوس سے آواز نکلتی ہے جس کو دکن میں گرگرہ کہتے ہیں۔ نذر (۶) ہر چیز جس میں رسی باندھ کر کھینچنے سے آواز پیدا ہو (۷) ایک مختصر لکڑی جس کے دونوں سر تیز ہوتے ہیں جس کو زمین میں گاڑ کر ونڈے کے وسیلے سے دور پھینکتے ہیں جس کو عربی میں قلعہ کہتے ہیں اور بقول آصفیہ گلی۔ ہندی۔ موٹوٹ (۸) کیاری۔ بقول آصفیہ۔ ہندی۔ اسم موٹوٹ۔ کھیت یا باغ کا وہ چھوٹا حصہ جو پانی دینے کے واسطے ہر ایک قطعہ میں بنا لیتے ہیں جس کو دکن میں ٹری کہتے ہیں۔

پل آکون آتشیار اصطلاح۔ بقول بجر استعمال می بشیم (ار ۱۰) دیکھو آسمان (۱۱) آسمان (۲۱) کرہ اشیر۔ صاحب مؤید بر (۳۱) کرہ آتشی۔ نذر۔

فلک اشیر قانع مؤلف عرض کند کہ اشیر یعنی پل آنطرف آب اصطلاح۔ بقول بہار عالی و بلند و بنا سبت ہندی فلک را گویند و انڈکنایہ از ہرزہ وہی فائدہ چہ پل بہت یعنی کرہ نار ہم چہ کرہ نار بلند ترین عناصر گذشتن از آب است و ہر گاہ آنطرف شدہ است پس بہر دو معنی موافق قیاس و کنایہ باشد محض لغو و لاطائل خواہد بود از نیجاست و مرکب توصیفی بد و صفت و بلحاظ معنی حقیقی سننا کہ میر حیدر معانی در فرخرفات خود آورده کہ تر یعنی اول و از برای معنی دوم مشتاق سننا شاطر و رکاب داری کہ لوندنا سنند پل آنطرف سننا

<p>و گياه سبز داما بالای آب می نماید و نهر مخنی نظر بحالات متقیمی از جانی که بدین نام موسوم شده عجبی نیست که همین مقام مراد باشد (اردو) شهر بسطام کے ایک خاص مقام کا نام (پل ابریشم) ہے۔ مذکر۔ بقول برهان ورشیدی بروزن تبارک (ماجنسی از فولاد جو ہر وار و (۳) شیر جو ہر شمشیر را نیز گویند صاحب جہانگیری بر معنی دووم و سوم قانع و فرماید کہ پلاک بہ لام مرادف این (حکیم خاقانی ۱۵) حصرم دیدی کہ و چکدی پاد در معرکہ من پلارک وی (سظامی ۱۵) پلارک چنان آفت از رو تیغ کہ در شب ستارہ بتار یک میخ بود۔ صاحب جامع گوید کہ مرادف همان بلارک کہ بچوئہ گذشت۔ خان آرزو در سراج می فرماید کہ حقیقت در فولاد است و در شمشیر یافتہ و در جوہر نیز مجاز و لیکن غیر</p>	<p>یہ مؤلف عرض کند کہ خلاف قیاس نیست ہرزہ۔ بقول آصفیہ۔ یہودہ۔ لغویاً پائین آن اونت پٹانگ۔ یا وہ۔ بقول بہار و انس (اردو) اصطلاح۔ بقول بہار و انس کہ نزدیک بسطام کہ بیان این مگر اضافی است کہ بالاک کہ وہ باشند کہ مولد کہ دیدی کہ و چکدی کہ اگر کہ تکی یا بدی کہ حوالی شہر نہری روئت کہ پاد رعایت فراخی کہ یک کہ در آب کہ از ان و انما روان باشد</p>
--	---

و پلارک که می آید مبدل آن مؤلف عرض پلارک واری استعمال بقول بهار
 کند که همین لغت به همین سه معنی در موحده بیجا و آند یعنی تیج واری (شفیع اثره) عبت و
 عربی گذشت و ما بعد را با صراحت ماخذش بدقیق آفتاب است و پلارک واری از
 کرده ایم که بلاکک اصل است و این مبدل از ایاست و مؤلف عرض کند که موافق قیاس
 پلارک چنانکه تب و تب (ار و و) و کیهو پلارک و مؤلف یعنی دووم پلارک (ار و و) تیج واری شمشیرندی
 پلاس (بقول بهار) و نامصری و جامع بالفتح بر وزن حماس (۱۱) معروف است که پیشینه بود
 سطر که در ویشان پوشند و پیشینه گسترده یعنی جامع و (۱۲) یعنی مکر و حیل و دانستن که عبری
 سگار گویند صاحب سروری گوید که گنجی و پیشینه که سحر انشیدان از آن خانه سازند و نیز
 پوشند و اکثر سیاه باشد (جامی ۱۵) برکنی از شاید اطلس لباس و پوشش لباسی
 از پلاس و (سوزنی سمرقندی ۱۶) اگر ایرمن بساط پلاسین بگردد و این که دوکان پلاس
 اکنون بر همین تند و صاحب نامصری بزرگ معنی دووم گوید که مردی مفلس متروعه در جواب
 مطالبه طلبکاران بر این نگه جواب نداد و حل بر چون او کرده از دور گذشتند کمال اصفهانی
 (۱۷) کرده اند از سیه کرمی خلقی و با همه کس پلاس و با ما هم (انوری ۱۸) انرا استم
 که دست و طبع او بگرد و کان و عقل گفت این است باشند نیز با من هم پلاس و خان آرزو
 در سراج گوید که بیای تازی هم گذشت و این مبدل است نه که بر داریش بهار بر نوعی
 از جامه های ورشت و کم به قانع و فرماید که بالقطب با نتن مستعمل مؤلف عرض کند که با بر
 پلاس بیان ماخذ این کرده ایم و این را اصل قرار داده ایم و آن را مبدل این در اینجا

همین قدر کافی است که این اسم جامد است بمعنی پشمینه و معنی دوم مجاز آن که مکاران لباس
 پارچه چین در پیشان در بر کرده مکر و فریب می کنند و فارسیان پلاس بمعنی مکر و فریب
 استعمال کرده عجب آفت که اکثر اسناد بالابر پلاس بوجه هم منقول و این تصحیف محققین
 است که یک سند را به دو جا موافق خود می گیرند خصوصیت این با مصدر بافتن نباشد
 و استعمال این در مطقات می آید (ار و و) ۱۱ پلاس - فارسی - مذکر - ایک پشمینه کا
 نام جس کا لباس بھی بناتے ہیں اور فرش کے کام میں بھی لاتے ہیں ۲۵ مکر و فریب - مذکر

<p>پلاس افکندن مصدر اصطلاحی قبول مجاز خوب ظاہر نسبت مؤلف عرض کند بہار و انند و آصفی کنایہ از متفرق و پراکنده که معاصرین عجم بزبان دارند و موافق قیاس ساختن مؤلف عرض کند کہ بدون سند است فارسیان گویند کہ ۱۱ این مکار پلاس استعمال این مصدر مرکب خلاف قیاس را بر مای اندازد یعنی مکار فریب می دهد یعنی تسلیم نیکیم کہ محققین بالابند تراواند و بہا لباس پلاس مثل درویشان در بر کرده با موجود این بدون سند (ار و و) پریشان کرنا مافریب می کند و همین است معنی مجازی این</p>	<p>پلاس انداختن مصدر اصطلاحی قبول کہ ۲۵ فریب دادن است و معنی اول مجاز بہار و انند و آصفی ۱۱ مراد ف پلاس افکندن مجاز و لیکن این را بدون سند استعمال تسلیم معنی پراکنده ساختن صاحبان بر بان و عجم نیکیم کہ محققین اہل زبان از مجاز مجاز ساکت و رشیدی و (جہانگیری و مطقات) ذکر این اند و مجاز متعلق بمعنی دوم پلاس موافق کردہ اند خان آرزو در سراج گوید کہ ۱۱ قیاس است (ار و و) ۱۱ پریشان کرنا</p>
--	---

پلاس انداختن | مصدر اصطلاحی قبول کہ ۲۵ فریب دادن است و معنی اول مجاز
 بہار و انند و آصفی ۱۱ مراد ف پلاس افکندن مجاز و لیکن این را بدون سند استعمال تسلیم
 معنی پراکنده ساختن صاحبان بر بان و عجم نیکیم کہ محققین اہل زبان از مجاز مجاز ساکت
 و رشیدی و (جہانگیری و مطقات) ذکر این اند و مجاز متعلق بمعنی دوم پلاس موافق
 کردہ اند خان آرزو در سراج گوید کہ ۱۱ قیاس است (ار و و) ۱۱ پریشان کرنا

<p>(۲) دیو کا دینا۔ دکن نین (ٹوپی ڈالتا) دو سسک اسی پلاس انداختن کا ترجمہ ہے۔ مگر اردو معنون میں مستعمل ہے اور وہ قریب قریب کا صحا ورہ اس سے ساکت۔</p>	<p>(۲) دیو کا دینا۔ دکن نین (ٹوپی ڈالتا) دو سسک اسی پلاس انداختن کا ترجمہ ہے۔ مگر اردو معنون میں مستعمل ہے اور وہ قریب قریب کا صحا ورہ اس سے ساکت۔</p>
--	--

<p>پلاس باستی اصطلاح۔ صاحب رہنما بچوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار گوید کہ نام شہر پلین باستیل است مؤلف عرض کند کہ غیر از مفرس نباشد کہ بہ تبدیل و حذف استعمالش کردند (اردو) پلین باستیل۔ ایک شہر کا نام۔ مگر۔</p>	<p>پلاس باستی اصطلاح۔ صاحب رہنما بچوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار گوید کہ نام شہر پلین باستیل است مؤلف عرض کند کہ غیر از مفرس نباشد کہ بہ تبدیل و حذف استعمالش کردند (اردو) پلین باستیل۔ ایک شہر کا نام۔ مگر۔</p>
---	---

<p>پلاس بافتن استعمال۔ صاحب آصفی موافق قیاس است اسم فاعل ترکیبی (اردو) ذکر این کردہ از معنی ساکت و بہار ہم ذکر این در رویش۔</p>	<p>پلاس بافتن استعمال۔ صاحب آصفی موافق قیاس است اسم فاعل ترکیبی (اردو) ذکر این کردہ از معنی ساکت و بہار ہم ذکر این در رویش۔</p>
---	---

<p>بذیل پلاس فرمودہ مؤلف عرض کند کہ بمعنی پلاس در گردن کردن اسد اصطلاحی۔</p>	<p>بذیل پلاس فرمودہ مؤلف عرض کند کہ بمعنی پلاس در گردن کردن اسد اصطلاحی۔</p>
--	--

<p>(۲) کنایہ از مکر و فریب کردن متعلق بمعنی اول نقل نگارش مؤلف عرض کند کہ نوحہ کردن و دوم پلاس (ظہوری ۵) از موحی جہان با و عادت است کہ نگینان ردارا چاک زدہ بہ باخم پلاس پز خشتی یہ کیوان بر آرم اسد اور گردن می اندازند گو پاکتن پوشیدہ انداز</p>	<p>(۲) کنایہ از مکر و فریب کردن متعلق بمعنی اول نقل نگارش مؤلف عرض کند کہ نوحہ کردن و دوم پلاس (ظہوری ۵) از موحی جہان با و عادت است کہ نگینان ردارا چاک زدہ بہ باخم پلاس پز خشتی یہ کیوان بر آرم اسد اور گردن می اندازند گو پاکتن پوشیدہ انداز</p>
--	--

<p>پلاس پوش اصطلاح۔ بقول بچوروشی دین فلک شہیون کردہ ہا در مہر فلک داغ</p>	<p>پلاس پوش اصطلاح۔ بقول بچوروشی دین فلک شہیون کردہ ہا در مہر فلک داغ</p>
---	---

(ار دو) غم کرنا. دکن میں (کفتی گلے میں ڈالنا) فرط غم سے مرنے پر تیار ہونا۔

بمعنی فریب دادن از ان پیدائیت و دور از تجاوره می نماید بدون سند صریح این را تسلیم نکنیم

پلاسک بقول برهان و جامع ورشیدی بروزن تبارک بمعنی فلاکت و نکبت (شرف

(ار دو) فریب کرنا. دھوکا دینا دغا کرنا۔ پلاک بقول برهان و جهانگیری و سروری و

شفرده) در گوشمال خصم محاربا و مدارک بل کان سیہ گلیم سترای پلاسک است

باصری و جامع و سراج و رشیدی مرادف همان پلاسک است

آرزو در سراج گوید که ظاہر اکاف در پلاسک است و ناصر احتش بر پلاسک کرده ایم کہ مجموعہ نسبت است مؤلف عرض کند کہ در نسبت گوئی گذشت و اشارہ آن بہ پلاسک ہم کردہ ایم (نظا

پلاسک کہ گدیان مفلوک غیر از پلاس لپاس دیگر ندارند) در فشان یکی تیغ چون چشم کورچ پلاک بڑو

(ار دو) نکبت - فلاکت - بؤتث۔

تافت چون پڑ پور پ (ار دو) دیکھو پلاسک۔

پلاس گشتن مصدر اصطلاحی - بقول بہا پلاس و آصفی کنایہ از فریب دادن و فریب

پلان بقول انڈیچو اٹھ فرنگ فرنگ بالکسر بمعنی خوگیر و زین و سرحت کند کہ اسم جامد

کہ ظاہر ابایی تازیت چنانکہ گذشت مؤلف عرض کند کہ مابہر پلاس حقیقت پلاس عرض کردہ کہ بیای نسبت بعد ازین می آید از ان تہ بدیتی

فارسی زبان است مؤلف عرض کند کہ پلائی

و پلاس بجایش گذشت غالباً از سند انوری کہ ہمدرا نجانڈ کور است بہار این مصدر اصطلاحی

این می شود و دیگر تحقیق اہل زبان و زباندان ازین ساکت اند یکی از مہاصرین عجم گوید و درست

راقائم کردہ باشد حال آنکہ (پلاس گشتن) گوید کہ بانضم است و الف و نون زائدان بر

لفظ

پیل زیاده کرده اندوزین و خوگیر هم مثل پیل این را یعنی گمراه و کند رو آورده بخان آرزو
 در میان بلند باشد که هوا داخل آن می گذرد در سراج بر لفظ (پالانی) هم زبان رشیدی مو
 و پشت اسپ هم ازین بلندی محفوظ می ماند از بار عرض کند که اتفاق محققین بلاغیر از برهان بمعنی دوم
 سوار (ارو) خوگیر مؤثرت و کیو ایدود است و یکی از معاصرین عجم با برهان اتفاق دارد
 صاحب آصفیه نے خوگیر پرند زین کلمات لیکن و گوید که یعنی اول باضم است که یای نسبت بر لفظ
 و کنین مستقل زین کو بھی کہتے ہیں جو چرمی نہو بلکہ پالان زیاده کرده اند که یعنی زین و خوگیر گذشت
 انونی یا پیشی ہو۔ لفظی این منسوب به زین و کنایه از اسپ تند رو

پالانی بقول برهان بفتح اول بروزن یلانی که فارسیان استعمال زین برای اسپ تند می کنند
 را اسپ تند رو و گمراه صاحب سروری و بر اسپ غریب و مطیع بدون زین سوار شوند و
 گوید که طایر مختلف پالانی باشد یعنی ۲۲ اسپ بمعنی دوم خبر نیست که مختلف پالانی گیریم که گذشت
 لائق پالان و کند رو صاحب رشیدی بلا پالانی و لیکن بقول معاصرین استعمال این بین معنی بسیار کم
 که گذشت و کر این هم کرده و صاحب جامع هم است (ارو) را تند او نیز گمراه اند که را و دیگر پالانی

پلاو بقول اندو غیثا بالفتح بمعنی نعمت و طعام معروف نه باضم مؤلف عرض کند که
 اسم جامد فارسی زبان پیش نیست و عادتاً با برنج و روغن و گوشت درست کرده می شود و
 خصوصاً پلاو ایرانی بهتر از پلاو هند است که طباقان ایرانی در هند هم درست می کنند و
 ما خورده ایم (ارو) پلاو بقول آصفیه فارسی اسم مذکر - ایک قسم کا کھانا جو گوشت
 اور چاول ملا کر پکاتے ہیں جیسے چینی پلاو۔ قورمہ پلاو وغیرہ۔

<p>پلاہنگ بقول انند بجالہ فرسنگ و ننگ بفتح اقل و راج و سکون فون و کاف تازی دیکھو برس کے چوتھے معنی۔ بعضی عنان و مہار و رین مؤلف عرض کند پل بستن استعمال بقول بہار و آند و کہ اگرچہ دیگر ہمہ محققین ازین ساکت اند آصفی معروف (لہوری سے) از تارش و لیکن معاصرین عم تصدیق این می کنند و گویند بران نغمہ پر و روه رو و پا کہ پل بستہ بر کہ عنان و مہار ہم شکل پل است و آہنگ چشمہ سار سرد و پا مؤلف عرض کند بعضی ششمش کہ خیدگی است و ازینکہ عنان کہ قائم و درست کردن پل باشد بر و و مہار شکل پل خیدگی دار و فارسیان بہ و نالہ یا بمعنی حقیقی است (اردو پل بانڈنا تصرف در اعراب استعمال این مرکب برای بقول آصفیہ دریا کارستہ بنامندی مانے کے اوپر آن کرد (اردو) عنان بقول آصفیہ۔ کچھ بانگر یا عمارت کھڑی کر کے راستہ نکالے یا پانڈ</p>	<p>عربی۔ مونت۔ پاک۔ لجام۔ لگام۔ نعام۔ باگ۔ ڈور۔ جہا پل۔ ہنگ۔ بقول انند بجالہ فرسنگ و ننگ بفتح اقل و راج و سکون فون و کاف تازی دیکھو برس کے چوتھے معنی۔ بعضی عنان و مہار و رین مؤلف عرض کند پل بستن استعمال بقول بہار و آند و کہ اگرچہ دیگر ہمہ محققین ازین ساکت اند آصفی معروف (لہوری سے) از تارش و لیکن معاصرین عم تصدیق این می کنند و گویند بران نغمہ پر و روه رو و پا کہ پل بستہ بر کہ عنان و مہار ہم شکل پل است و آہنگ چشمہ سار سرد و پا مؤلف عرض کند بعضی ششمش کہ خیدگی است و ازینکہ عنان کہ قائم و درست کردن پل باشد بر و و مہار شکل پل خیدگی دار و فارسیان بہ و نالہ یا بمعنی حقیقی است (اردو پل بانڈنا تصرف در اعراب استعمال این مرکب برای بقول آصفیہ دریا کارستہ بنامندی مانے کے اوپر آن کرد (اردو) عنان بقول آصفیہ۔ کچھ بانگر یا عمارت کھڑی کر کے راستہ نکالے یا پانڈ</p>
<p>پلیلی بقول بہان و مسوری و ناصری و جامع و جہانگیری و رشیدی و سراج و مؤید بابای فارسی بر وزن و معنی فضل است کہ ادویہ گرم باشد و فضل معرب ہمین (سنوچہری سے) نکار من چو حال من چنان دید کہ بسیار یاد از قرہ باران و ابل پو تو گفتی پلیلی سودہ کف داشت پو پر گندہ کف اندر دیدہ پلیلی صاحب مجید پلیلی و پلیلی ہر دو رام ادب فضل گوید و بر فضل منی یاد کہ معرب پلیلی فارسی است و بیونانی باباری و فارسی و ارتیفیس و بہ سریانی پلیلی و بیویہ ترکی استرا و در انگریزی بلاک پیپر و ہندی گول مرچ۔ شمر ہندی است کہ در بعض بلاد ہند و بنگالہ و جزائر ملک و کن بہم می رسد بہترین آن تند طعم و</p>	<p>پلیلی بقول بہان و مسوری و ناصری و جامع و جہانگیری و رشیدی و سراج و مؤید بابای فارسی بر وزن و معنی فضل است کہ ادویہ گرم باشد و فضل معرب ہمین (سنوچہری سے) نکار من چو حال من چنان دید کہ بسیار یاد از قرہ باران و ابل پو تو گفتی پلیلی سودہ کف داشت پو پر گندہ کف اندر دیدہ پلیلی صاحب مجید پلیلی و پلیلی ہر دو رام ادب فضل گوید و بر فضل منی یاد کہ معرب پلیلی فارسی است و بیونانی باباری و فارسی و ارتیفیس و بہ سریانی پلیلی و بیویہ ترکی استرا و در انگریزی بلاک پیپر و ہندی گول مرچ۔ شمر ہندی است کہ در بعض بلاد ہند و بنگالہ و جزائر ملک و کن بہم می رسد بہترین آن تند طعم و</p>

تیزبوی۔ نوع سیاہ آن گرم خشک در سوم و سفید آن گرم در سوم و خشک در چہارم و سفید در حرارت کمتر از سیاہ و قوت فلفل مسخن است و سفید قابض تر از سیاہ و سیاہ در حرارت شدید تر از آن و لائے تر و آن کاسر ریاح و موافق سرد و فزاجان و مزلی آروغ ایشان و میدرق اغذیہ و قاطع جملہ طعام غلیظ و باید کہ از آن صاحبان جگر گرم و خشک قلیل الذم و قرحہ باطنی و ورم یا الم در مجاری بول اختیاب نمایند و منافع بی شمار دارد (الخ) مؤلف عرض کند کہ اسم جاہ فارسی زبان است (اردو) فلفل بقول آصفیہ معرب۔ اسم مؤنث۔ مرچ اس کے تین قسم ہیں (۱) دراز جو رنگ میں سرخ یا زرد ہوتی ہے (۲) سیاہ جو گول ہوتی ہے (۳) سفید وہ بھی گول اور دکھنی مرچ کے نام سے کہتی ہے

پل حکیم اصطلاح۔ بقول بحر و مؤید نام پل تکمیل بحث این بر پل حکیم امی آید (اردو) است و تیسرا۔ گویند مردم باج گیر و راہ را پل حکیم شیر زمین ایک پل کا نام ہے۔ بنگلہ سر پل نشہ اند و ہر گزری و مسافری کہ آنجا۔ افسوس ہے اس ندی کا نام معلوم نہ ہو سکا می رسد بی اختیار می گویند کہ (چکنم) یکی از جس پر پیہ پل ہے۔

معاصرین عجم گفت کہ ہر یک راہ رو گوید کہ (الف) پلچی بقول برہان و جہانگیری لفظ پل نذرہم و با جگہ جو البش می دہد کہ حکیم آغا اول و سکون ثانی و جیم فارسی بہ تختانی کشیدہ بدون باج ستانی نمی توانم کہ بر پل اجازت خرمہ را گویند و

گذشتن و ہم از ہمیں مکالمہ نام این پل (پل حکیم) پلچی فروش خرمہ فروش (ابن ہشام) شد مؤلف عرض کند کہ حیف است کہ صفت (ب) من گرفتہ عطار دی بہ ہنر کو ہنر را کسی

<p>که شتریت با چون نزدیک اهل عقل کنون با مرد پلچی فروش جوهریت با صاحب سروری ذکر الف کرده و سندی آورده (دوره) بدری نامی گویم که همین ماخذ بهتر از بر سر بازار دانش چون هندوگان که هست اول است (ارو) الف کوژی موت رونق پلچی فروشان بیشتر از جوهری با صاحبان ادب کوژیان یحیی و الا صاحب آصفیه نے ناصری و جامع ذکر الف کرده اند و صاحب کوژی پلچی کا ذکر کی ہے۔</p>	<p>حرف تصغیر است از کثرت استعمال و برای سهولت تلفظهای متوز بدل شد به تخیالی چنانکه (دوره) بدری نامی گویم که همین ماخذ بهتر از اول است (ارو) الف کوژی موت ادب کوژیان یحیی و الا صاحب آصفیه نے صاحب کوژی پلچی کا ذکر کی ہے۔</p>
<p>رشیدی ذکر اب اہم - خان آرزو در سراج ذکر الف فرماید که ظاهر ام کتب است از پل پوچی که کلمه نسبت است در ترکی و چون از تالی می فرماید که آنچه بر فقیر محقق شده (پل چکنم) چکنم اختلاف فارسیان با تراک شده این قسم الف فارسی و نون بین الکاف و المیم - نام پلچ است ترکیب می گردد مؤلف عرض کند که پلچ محقق که تاجری مال خود را صرف می و محتوق کرده بر پول است که بجایش گذشت و چی نسبت ترکی است معنی صاحب و دارنده پس معنی پوچی و محققش به پل چکنم شهرت گرفته مؤلف عرض کند پلچی پول دارنده و صرف و مجازاً خرمهره را که آنچه درین باب رای صاحبان بحر و مؤید بود گفتند - ازین که خرمهره هم پول دارد که راجع بر (پل چکنم) نوشته شد و آنچه تحقیق بهار و فرزند است مثل پول یکی از معاصرین عجم گوید که اصل خان آرزو دست در نیجا مذکور (فکر سیر کس تقدیر دین پوچی و محققش پلچ بود چه در فارسی زبانها هم است) اما توجیه معاصرین عجم را می پسندیم</p>	<p>اصطلاح - بهار بجوالة ملحقیات ذکر این بهای خطی سوم کرده گوید که جناب سراج محققین (پل چکنم) چکنم فارسی و نون بین الکاف و المیم - نام پلچ است محقق که تاجری مال خود را صرف می و محتوق کرده بر است که آنچه درین باب رای صاحبان بحر و مؤید بود نوشته شد و آنچه تحقیق بهار و فرزند که اصل خان آرزو دست در نیجا مذکور (فکر سیر کس تقدیر اما توجیه معاصرین عجم را می پسندیم</p>

که ذکرش بر (پل حکیم) گذشت (ار دو) و کیهو پل حکیم -

پلخ | بقول برهان جهانگیری و سروری و جامع و ناصری و رشیدی و مؤید و سراج و اندلسی
اول و ثانی و سکون خای نقطه دار حلق و گلو را گویند (حکیم نزاری) از بس افغان و ناله
فریاد و مردمان را فرود گرفته پلخ؛ مؤلف عرض کند که اسم جاد فارسی قدیم است و پلخ
فرود گرفتن (بمعنی بند شدن گلو) (ار دو) حلق بقول آصفیه عربی - اسم مذکر - گلا - گلو -
نای - شیوا - حلقوم -

الف | پلخ | بقول برهان بنج اول و ثانی و سکون ثالث و میم فلاخن را گویند و آن کفه ایست
که از پشم یا ابریشم بافتند و بر دو طرف آن دو ریشمان بندند و شبانان و شاطران بدان سنگ
اندازند و هم اوجی فرماید که -

وب | پلخ | ان | باسیم بوزن فلک سان معنی فلاخن - (مؤید الدین الف) کفه یا نان
او نهند از قدر یا هر چه را چون سنگ در پلخ؛ صاحبان جهانگیری و رشیدی و ناصری و جهان
ذکر این کرده اند - خان آرزو در سراج بزرگ هر دو معنی فرماید که اعراب بیان کرده برهان
خلیقه است که بنج اول و فتح خاست چنانکه در سند بالاستقل مؤلف عرض کند که الف
اسم جاد فارسی زبانت و اب) فرید علیّه آن و صراحت ماخذ این بر پلخ کرده ایم که در
سوجه گذشت (ار دو) الف وب - گویند و کیهو پلخ -

پلخ | بقول سروری به لام و رای جمله بوزن و معنی فلک ز که در فایع التامی آید یعنی
خوردنی که در دستمال و غیره بسته باشند و فرماید که پلزه یا ضافه یا نیز آمده مؤلف

عرض کند که ظاهر این مبدلش معلوم می شود و صراحت ماخذش همدرا بخا کنیم که آن مخفف نظر نگار
می نماید (ارو) و ماکولات جو دستمال مین باند که لیمبایه مین - نگر و کیو فلر رنگ او فلر

پل زون استعمال - بقول بهار و انند **پل** زده یعنی پرستگ است و آن را پرستوک نیز خوانند

پل ساختن مؤلف عرض کند که همان (پل) خان آرزو در سراج می فرماید که مبدل پرستگ
بستن است که گذشت و ازینکه فارسیان و مخفف پرستوک است یعنی خطاف که جانور
(پول زون) به همین معنی آورده اند که می آید این معروف مؤلف عرض کند که ما صراحت ماخذ

هم درست باشد یعنی (پل بستن) (ارو) پرستگ بجایش کرده ایم و پرستوک را فرید علییه
و کیو پل بستن - آن خیال کرده ایم و جا دار که این را مبدل

پل ساختن استعمال - بقول بهار و انند پرستگ دانیم چنانکه چار و چنال و لیکن بهتر

مرادف پل زون که گذشت مؤلف عرض از آنست که این را مخفف (پل پرستگ)

کند که معنی پل بستن - موافق قیاس (صائب) خیال کنیم چنانکه (پرستگ) را مخفف (خانه پرستگ)

نهم چو گرد و قد افراخته می باید رفت بپل خیال کرده ایم و خطاف چنانکه در سقف

برین آب چو شد ساخته می باید رفت بپل (ارو) خانه ها مقام خود قائم کند در سقف پل با هم

و کیو پل بستن و پل زون - والله اعلم بحقیقه الحال (ارو) و کیو پرستگ

پرستگ بقول جهانگیری و رشیدی و جاسم **پل سه چشمه** اصطلاح - بقول بول جبال

و ناسری و برهان و انند با اول و ثانی کسور پی که سه رواق دارد صاحب رهنما بجواله

بسین زده و تالی ثناته فوقانی مضموم به کاف سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار هم ذکر این

<p>کرده مؤلف عرض کند که بای تو ز در آخر موافق قیاس است (ار و و) تین خان</p> <p>این زائد است مرکب اضافی است یعنی یا تین کانون کاپل - مذکر یعنی وہ پل حسن</p> <p>پلی که سه چشم یعنی سه دریا سه رواق دار که چار پائے ہون -</p>	<p>گن</p>
---	-----------

<p>پلشت بقول برهان بفتح اول و ثانی و سکون شین و نای قرشت (۱) پلید و مردار و پل</p> <p>و (۲) نکبتی - صاحب سروری بر معنی اول قانع (استاد کسائی) بادل پاک مراجعہ</p> <p>نا پاک رواست کہ مدبران را کہ دل و دیدہ پلید است و پلشت کہ صاحبان ناصری و</p> <p>مؤید و جامع ہمزبانش - خان آرزو و سرسراج ذکر معنی اول کہ وہ می فرماید کہ معنی دوم</p> <p>مجاز آست - صاحب رہنما جو الہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار ہم این را بمعنی اول آورده</p> <p>مؤلف عرض کند کہ اسم جہاد فارسی زبان است و شک نیست کہ معنی دوم مجاز معنی اول</p> <p>باشد (ار و و) (۱) پلید - ناپاک - غلیظ (۲) نکبتی - وہ شخص جو نکبت زدہ ہو - بد حال</p> <p>مفلس - ذلیل - خوار -</p>	<p>گن</p>
---	-----------

<p>پل شکستن مصدر اصطلاحی - بقول</p> <p>برهان و جامع (۱) کنایہ از محروم ماندن و (۲) فلک پل بر ذم خواہد شکستن پکڑ آب</p> <p>(۲) بی طاقت شدن صاحب بحر مذکور ہر دو عافیت بونی نذارم (منظامی) ازین</p> <p>معنی بالامی فرماید کہ (۳) محروم کردن و (۴) سیگاہم چنان در گذار پکڑ کہ پل شکند بر من</p> <p>غرق نمودن ہم - بہار بر بی طاقت و بی ہرہ این زود بار پکڑ صاحب جہانگیری در طہارت</p> <p>گردانیدن قانع (خاقانی) عاشق ششم بر معنی اول و دوم قانع و صاحب رشیدی</p>	<p>بسی داری پل ہمہ بر من گد اشکنی پکڑ ولہ</p>
--	---

<p>همز باش حیف که هر دو محققین اسناد بالارا متعلق بمعنی اول و دوم می دانند و فرق در لازم و متعدی نمی کنند خان آرزو البته که ظاهر این مبتدل بلغند که بموضع گذشت عوز برین کرده فرماید که معنی سوم صحیح است بمعنی دوش چنانکه اسب و اسب و اصل و سند خاقانی را هم متعلق بدین معنی دانند و این همان بلغند که در موصود مذکور شده عرض کند که مصدر شکستن لازم و متعدی هر دو بمعنی حقیقی هر چه بسته و ضائع شده مثل خون آمده معنی چهارم کنایه حقیقی است و دیگر معانی بسته پس این را مبتدل و محقق آن گوئیم و هر دو مجاز مجاز (ار ۹۳) (۱۱) محروم هونا (۲) معنی خاص این مجاز آن و اشاره این همدردی به طاقت هونا (۳) محروم کرنا (۴) غرق کرنا کرده ایم عجب است از محققین که همین سند بلغند القول برهان و رشیدی و جامع و را بر بلغند هم آورده اند (ار ۹۳) (۱۱) و کجی بفتح اول و ثانی و وال بی نقطه و سکون ثالث بلغند که دوسری معنی (۲) شریه امیوه - نکر که غنین نقطه دار باشد (۱) تخم مرغ و (۲) امیوه بلغند القول مؤید مطبوعه مطبع نوکشور لغتهم که (درون آن گزیده و ضائع شده باشد) (۱) معنی فراهم آورده و بر بالای هم نهاده و (حکیم سوزنی ۱) و دخیه گنده بلغند بشد (۲) بفتح اول یک بسته و یک بار و یک بشواره هم اندر وقت شکست و ریخت هم آنجا پیسته و یک تپه اسباب مؤلف عرض کند که اگر چه وزرده که صاحبان سروری و ناصری بر معنی و دیگر نسخ قلمی این لغت را نیافتیم ولیکن معنی اول قانع - خان آرزو در سراج مذکور هر دو صحیح گویند که بلغند به موصود و بلغند به بای</p>	<p>اصفا اللغات ۸۳۲۰ بای فارسی بالام</p>
--	---

<p>برو صاحب ناصر میمن را به وال جمله عرض باشد چنانکه آسب و آسپ و آنچه بوقده گذشت همان اصل است و تفرقه که در معنی می نماید آتش در خانه گاه پوش افند گلوله های گاه کلمه التفاتی صاحب مؤید است این هم به بیان و علف که هنوز آتش در میانش باشد بهوا سینه معنی صحیح باشد که بر بلغنده مذکور شد در و رود و همین را بلفده گویند صاحب و کیهو بلغنده -</p>	<p>فارسی هر دو یکی است و طایر این مبتدل آن باشد چنانکه آسب و آسپ و آنچه بوقده گذشت همان اصل است و تفرقه که در معنی می نماید آتش در خانه گاه پوش افند گلوله های گاه کلمه التفاتی صاحب مؤید است این هم به بیان و علف که هنوز آتش در میانش باشد بهوا سینه معنی صحیح باشد که بر بلغنده مذکور شد در و رود و همین را بلفده گویند صاحب و کیهو بلغنده -</p>
<p>جامع الف را بر وزن نهفته آورده و اشیا ضمه اول و دوم کند خان آرزو در سراج جامع مؤلف عرض کند که الف بقول صاحب اول و ثانی و سکون فا و فتح فوقانی پارچه و گلوله های علف سوخته را گویند که چون در خانه علفی افند زور آتش آنها را بر هوا پیک بقول برهان و جامع بفتح اول و ثانی بر وزن فلک (۱) پیک چشم را گویند و (۲) بمعنی آویخته هم آمده و بفتح و کسر اول و سکون ثانی هم بمعنی اول است که آن را طفت چشم میگویند و لبرجی بجن صاحب جهانگیری می فرماید که با اول و ثانی مفتوح و با اول کسور ثانی زده هر دو اعراب صحیح است هر دو معنی (امیر خسرو) تیرت سواد چشم عد و حک کند چنانکه پیکه آگهی به دیده و نه در پیک بود (و نه پیک) پیک همی زند و دل همی بر دست و چو جادوئی که لب اندر زنون یکنبند صاحب سروری کسیر با ترجمه بجن گفته (خواج</p>	<p>الف بقول برهان و جهانگیری و رشیدی بفتح اول و ثانی و سکون فا و فتح فوقانی پارچه و گلوله های علف سوخته را گویند که چون در خانه علفی افند زور آتش آنها را بر هوا پیک بقول برهان و جامع بفتح اول و ثانی بر وزن فلک (۱) پیک چشم را گویند و (۲) بمعنی آویخته هم آمده و بفتح و کسر اول و سکون ثانی هم بمعنی اول است که آن را طفت چشم میگویند و لبرجی بجن صاحب جهانگیری می فرماید که با اول و ثانی مفتوح و با اول کسور ثانی زده هر دو اعراب صحیح است هر دو معنی (امیر خسرو) تیرت سواد چشم عد و حک کند چنانکه پیکه آگهی به دیده و نه در پیک بود (و نه پیک) پیک همی زند و دل همی بر دست و چو جادوئی که لب اندر زنون یکنبند صاحب سروری کسیر با ترجمه بجن گفته (خواج</p>

سلمان (ع) پیک کبود رنگ چشم پر آب من ؛ نیلوفریت گو کند میل آفتاب ؛ و فرماید که
 بحرکت لام نیز آمده صاحب نامری هم زبان برهان صاحب رشیدی نسبت معنی اول معروف
 گوید و ذکر معنی دوم هم کند صاحب مؤید معروف راضی سوم قرار داده ذکر معنی اول
 و دوم هم کرده - خان آرزو در سراج محی طراز که بالفتح بام چشم آما مشهور کبیر اول و سکون
 دوم و بجا اله قوسی گوید که بفتح اول و سکون ثانی لحاف چشم و فرماید که آنکه ترجمه جعفر بن
 نوشته اند خطا کرده اند چرا که جعفر مرگان را گویند و آن مولی است و این پوست و خیال نمود
 ظاهری کندیل و پیک بندی نیز همین است و دور نباشد که در فارسی اصل نیز همین معنی آمده
 و پیک تصغیر تل و غایتش از کثرت استعمال تصغیر لفظ اصلی مجبور شده و درین تصغیر تخلفی هم بر آید
 تخفیف لعل آمده و میرعلیه الرحمه منظر بر لفظ اصلی پیک بفتحین بسته (انتهی کلامه) ز که بر او
 بهار بر بام چشم و لحاف چشم قانع (امیر خسته و لعل) درین گفتن پیک بر هم مخفوش ؛ و در آمد
 خواب مرگ و خوش ر بوردش ؛ (وله لعل) نهاد و رنگس بر خط سبز چشم چنان ؛ که پیک هم نمود
 زردان که حیران است ؛ (طاشانی تکلیف) اگر ز روی تو نظارگی ببند و چشم ؛ ز پیک
 دیده کشاید و یکه نظرش ؛ (واله مهر و لعل) و اگر ده ز پیک چشم گریان ؛ و در هال برای
 قرب نزدان ؛ (و اداب بیگ جو یا لعل) از پیک و چشم تر بر ویم ؛ گو یا که رباعی شمسیت
 ؛ مؤلف عرض کند که صاحب غیثات این را (م) بمعنی موی مرگان گفته پس تسامح خان
 آرزو است که بر تحقیقی که ترجمه جعفر بن عربی گفته اند ایراد می کند و جعفر را در عربی بمعنی موی
 مرگان تسلیم کند و مقصودش جزین معلوم نمی شود که پیک بخیاش خلاف و بام چشم است ؛ موی

<p>پیل کردن استعمال - بقول بہار و آشف اللغات بقول آصفیہ عربی - پیک چھپکانے میں -</p>	<p>پیل کردن استعمال - بقول بہار و آشف اللغات بقول آصفیہ عربی - پیک چھپکانے میں -</p>
<p>معروف (استاد فرخ) بر آب حجون پیک مارنے میں - دم کے دم یا آن کے پیل کردن و گذارہ شدن پو بزرگ معجزہ آن میں - ذرا سی دیر میں -</p>	<p>معروف (استاد فرخ) بر آب حجون پیک مارنے میں - دم کے دم یا آن کے پیل کردن و گذارہ شدن پو بزرگ معجزہ آن میں - ذرا سی دیر میں -</p>
<p>باشد و قوی برہان پو مؤلف عرض کند پیل کشیدن مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی کہ مرادف (پیل بستن) است کہ گذشت - ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>	<p>باشد و قوی برہان پو مؤلف عرض کند پیل کشیدن مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی کہ مرادف (پیل بستن) است کہ گذشت - ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>
<p>(ظہوری) ابر رائیت میسر کہ زوریا کہ مرادف پیل کردن و پیل بستن است کہ گذر و پو موج سیلاب سرشک من اگر پیل (قاسمی گونا بادی) محیط از سپہ و نظر پیل کشم پو</p>	<p>(ظہوری) ابر رائیت میسر کہ زوریا کہ مرادف پیل کردن و پیل بستن است کہ گذر و پو موج سیلاب سرشک من اگر پیل (قاسمی گونا بادی) محیط از سپہ و نظر پیل کشم پو</p>
<p>کنند پو (ارو) دیکھو پیل بستن - ز پشت ہنگان برہ پیل کشم پو (ارو) دیکھو پیل</p>	<p>کنند پو (ارو) دیکھو پیل بستن - ز پشت ہنگان برہ پیل کشم پو (ارو) دیکھو پیل</p>
<p>پیک زون مصدر اصطلاحی - بقول پیکن اساجان برہان و ناصر و سرچ بذیل پیکہ بحر اندک مدت کہ طرفہ العین باشد مؤلف ذکر این کردہ از نگین بحث این مہاجی نیم (ارو) دیکھو پیکہ</p>	<p>پیک زون مصدر اصطلاحی - بقول پیکن اساجان برہان و ناصر و سرچ بذیل پیکہ بحر اندک مدت کہ طرفہ العین باشد مؤلف ذکر این کردہ از نگین بحث این مہاجی نیم (ارو) دیکھو پیکہ</p>
<p>عرض کند کہ معنی حقیقی و مصدری این مژدہ زون پیل کشدن استعمال - بہار و آشف اللغات از معنی و حرکت فرگان کردن است و بمعنی حاصل ساکت (الوالب کلیم) بلا بہ چارہ گران تند و</p>	<p>عرض کند کہ معنی حقیقی و مصدری این مژدہ زون پیل کشدن استعمال - بہار و آشف اللغات از معنی و حرکت فرگان کردن است و بمعنی حاصل ساکت (الوالب کلیم) بلا بہ چارہ گران تند و</p>
<p>بالمصدر طرفہ العین چنانکہ فارسیان گویند تلخ بشیر است پو کہ زور سیل ہمہ طرف کشدن پیل کشدن</p>	<p>بالمصدر طرفہ العین چنانکہ فارسیان گویند تلخ بشیر است پو کہ زور سیل ہمہ طرف کشدن پیل کشدن</p>
<p>در پیک زون ایسکار کہ دم یا معنی در مؤلف عرض کند کہ پیل را از پایہ بر بندختن و خواب طرفہ العین و بجملت تمام تر (ارو) طرفہ العین و ضائع کردن است (ارو) پیل گرانا پیل اکھیر نا</p>	<p>در پیک زون ایسکار کہ دم یا معنی در مؤلف عرض کند کہ پیل را از پایہ بر بندختن و خواب طرفہ العین و بجملت تمام تر (ارو) طرفہ العین و ضائع کردن است (ارو) پیل گرانا پیل اکھیر نا</p>
<p>پیلوس بقول آشف اللغات فرنگ بفتح اول و ضم ثالث نوعی از گل است مؤلف عرض کند کہ معاصرین عجم بر زبان ندارند و دیگر ہمہ محققین ازین ساکت و صاحب محیط کہ</p>	<p>پیلوس بقول آشف اللغات فرنگ بفتح اول و ضم ثالث نوعی از گل است مؤلف عرض کند کہ معاصرین عجم بر زبان ندارند و دیگر ہمہ محققین ازین ساکت و صاحب محیط کہ</p>

حقیق مفروضات طب است این را بنیاوردہ حیف است کہ تحقیقت فرید این معلوم نشد
(اردو) پیکوش۔ فارسی میں ایک پھول کا نام ہے۔ افسوس ہے کہ اس کی تعریف
فرید معلوم نہ ہو سکی۔ مذکر۔

لیکن بقول برہان وناصری بضم اول و ثانی و فتح کاف بمعنی طعنہ و سرزنش و سخنان
درشت ناہمیدہ گفتن و سخنان کنایہ آمیز کہ استنباط معانی بد از ان توان کرد کہ گفتن
و فرماید کہ لیکن ہم بنظر آدہ کہ بجای ہای ہوتزون باشد۔ صاحب جامع بر طعنہ و سرزنش
قانع۔ خان آرزو در سراج ہم ذکر این کردہ مؤلف عرض کند کہ معاصرین عجم لیکن را
اسم جامد فارسی قدیم دانند و این را مبدلش چنانکہ کران و گراہ و چوتان و چوتاہ حالابر
زبان فارسیان نیست (اردو) طعنہ۔ مذکر۔ سرزنش۔ مؤنث۔

لیکن بقول برہان و جہانگیری و سروری و ناصر و رشیدی و جامع و سراج بفتح اول
و سکون ثانی و میم۔ خاک را گویند و عبری تراب خوانند (زر زشت بہرام س) کجا تورو
کجا ایرج کجا سلم کجا اجل پاشید بر رخا رشان پلم کجا مؤلف عرض کند کہ اسم جامد فارسی
قدیم است و حالابر زبان معاصرین عجم نیست (اردو) خاک۔ مؤنث۔ مٹی۔

پل مالان اصطلاح۔ بقول بہار و انند کند کہ وجہ تسمیہ این بوضوح نہ پیوست۔
بحوالہ مطحات بہیم و نون آخر پل و بندیت (اردو) پل مالان۔ ایک پل کا نام ہے
بہ نزدیک ہرات سکندر اول آن پل راستا جو ہرات کے قریب واقع ہے جس کا بانی
و بعد از ان ہرات بنا کر د مؤلف عرض سکندر اول ہے۔ مذکر۔

<p>پلموده اصطلاح بقول انندجواله فرنگی قیاس است که زبانی فارسی بلام بدل نمی شود بفتح اول و ضم ثالث و فتح وال همله یعنی پلموده بدون سندا استعمال تسلیم نه کنیم معاصرین عجم بر وافرده مؤلف عرض کند که تبدیل خلاف زبان ندارند (اردو) و کچو پلموده -</p>	<p>پلموده اصطلاح بقول انندجواله فرنگی قیاس است که زبانی فارسی بلام بدل نمی شود بفتح اول و ضم ثالث و فتح وال همله یعنی پلموده بدون سندا استعمال تسلیم نه کنیم معاصرین عجم بر وافرده مؤلف عرض کند که تبدیل خلاف زبان ندارند (اردو) و کچو پلموده -</p>
---	---

<p>الف - بقول برهان و جامع بر وزن کرکس یعنی (ا) مضطرب شد</p>	<p>الف - بقول برهان و جامع بر وزن کرکس یعنی (ا) مضطرب شد</p>
<p>دست و پا کم کردن و (۲۱) اتهام ساختن و دروغ گفتن و هم او</p>	<p>دست و پا کم کردن و (۲۱) اتهام ساختن و دروغ گفتن و هم او</p>
<p>بر (ب) گوید که بر وزن و سوسه یعنی الف است صاحب انند همربانش در هر دو</p>	<p>بر (ب) گوید که بر وزن و سوسه یعنی الف است صاحب انند همربانش در هر دو</p>
<p>صاحب ناصری بذکر (الف) ذکر (ب) هم بذیل آن کرده با برهان تفتیق صاحب جهانگیری بر</p>	<p>صاحب ناصری بذکر (الف) ذکر (ب) هم بذیل آن کرده با برهان تفتیق صاحب جهانگیری بر</p>
<p>(ب) قانع - صاحب سروری بذکر (ب) بهر دو معنی گوید که در مؤید الفضلایه بحذف سین آورد</p>	<p>(ب) قانع - صاحب سروری بذکر (ب) بهر دو معنی گوید که در مؤید الفضلایه بحذف سین آورد</p>
<p>صاحب رشیدی هم (ب) را آورده و خان آرزو در سراج هم نقلش کرده مؤلف عرض</p>	<p>صاحب رشیدی هم (ب) را آورده و خان آرزو در سراج هم نقلش کرده مؤلف عرض</p>
<p>کند که (ب) اصل است اسم جان فارسی زبان یعنی اضطراب و اتهام و دروغ گوئی و (الف) مخفف آن و اگر سندا استعمال</p>	<p>کند که (ب) اصل است اسم جان فارسی زبان یعنی اضطراب و اتهام و دروغ گوئی و (الف) مخفف آن و اگر سندا استعمال</p>

<p>(ج) پلمه هم بدین معنی حاصل شود آن را هم مخفف (ب) دانیم (اردو) (الف) و</p>	<p>(ج) پلمه هم بدین معنی حاصل شود آن را هم مخفف (ب) دانیم (اردو) (الف) و</p>
<p>(ب) و (ج) (۱) اضطراب - مذکر (۲) اتهام - مذکر - دروغ گوئی - مؤنث -</p>	<p>(ب) و (ج) (۱) اضطراب - مذکر (۲) اتهام - مذکر - دروغ گوئی - مؤنث -</p>

<p>پلمه (۱) بقول سروری بجواله مؤید و بقول (۲) تخنه و لوجی که ابجد و غیره بران نویسد</p>	<p>پلمه (۱) بقول سروری بجواله مؤید و بقول (۲) تخنه و لوجی که ابجد و غیره بران نویسد</p>
<p>مؤید مراد ف پلمه که گذشت و اشاره این اطفال و غیره بخوانند (خواجه عمید لویکی ۱۰)</p>	<p>مؤید مراد ف پلمه که گذشت و اشاره این اطفال و غیره بخوانند (خواجه عمید لویکی ۱۰)</p>
<p>معنی همد را بنامه کور - صاحب جهانگیری گوید نخست چون پدرم پلمه در کنار نهاد و چه علیها</p>	<p>معنی همد را بنامه کور - صاحب جهانگیری گوید نخست چون پدرم پلمه در کنار نهاد و چه علیها</p>
<p>که یا اول مفتوح بمانی زده و سیم مفتوح و اخفا که سخن از ان بغیر زبان و نسبت معنی</p>	<p>که یا اول مفتوح بمانی زده و سیم مفتوح و اخفا که سخن از ان بغیر زبان و نسبت معنی</p>

<p>اول برہمت قانع۔ صاحب سروری بذکر معنی عرض کرده ایم کہ این محقق آنست و بمعنی دوم</p> <p>دوم نسبت معنی اول دروغ و ہمت گوید۔ اسم جامد فارسی زبان دانیم و متصدیق معنی</p> <p>صاحب ناصر ہی بر معنی دوم قانع۔ صاحب جامع اول باعتبار تحقیق اہل زبان می کنیم (ار دو)</p> <p>این رامروف پیکہ ہم گفتہ و بمعنی دوم ہم آورده (۱) و کیو پلے (۲) و تخی جو بتدیان نوشت و قول</p> <p>خان آرزو در سراج بذکر معنی دوم می فرماید کہ مشق کتابت کے لئے کام میں لاتے ہیں۔ صاحب</p> <p>معنی اول بدون سبب گفتن خطاست مؤلف آصفیہ نے تخی پر فرمایا ہے۔ ار دو۔ اسم</p> <p>عرض کند کہ ما حقیقت این معنی اول بر پلے مؤنث۔ چھوٹا تختہ۔ لوح۔ پٹی۔ تختہ مشق۔</p>	<p>پلندی بقول رہا بجوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بالضم کسی کہ باشندہ پولند باشد</p> <p>مؤلف عرض کند کہ پولینڈ بہ وال ہندی در انگلیسی زبان ملکی است در یورپ مغرب</p> <p>روس فارسیان ہمان پولینڈ را بخذف و تبدیل مغزس کردند و پس از ان یابی نسبت در</p> <p>آخرش زیادہ کردہ پلندی کردند چنانکہ سینی و عربی (ار دو) پولینڈ کار ہنے والا۔</p>
--	--

پلندی بقول رہا بجوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار بالضم کسی کہ باشندہ پولند باشد

مؤلف عرض کند کہ پولینڈ بہ وال ہندی در انگلیسی زبان ملکی است در یورپ مغرب

روس فارسیان ہمان پولینڈ را بخذف و تبدیل مغزس کردند و پس از ان یابی نسبت در

آخرش زیادہ کردہ پلندی کردند چنانکہ سینی و عربی (ار دو) پولینڈ کار ہنے والا۔

<p>پلندین اصطلاح۔ بقول انڈو سٹیڈ لیتج و بمعنی اول و سوم مجازہ مجاز (ار دو)</p> <p>اول و ثانی و سکون فون و کسروال مہلہ و قیل (۱) اطراف (۲) و کیو پلندین کے پہلے</p> <p>کبسر اول بمعنی (۱) پیرامون و (۲) چوب بالائین معنی اسی کو دروازے کا داسا کہتے ہیں</p> <p>درخانہ (۳) بعضی چہا چوب درخانہ را ہم صاحب آصفیہ نے داسا پر فرمایا ہے ہندی</p> <p>گفتہ اند مؤلف عرض کند کہ تبدل بلین اسٹا وہ لکھی کا کٹر ایلی سل جسے دیوار پر رکھ کر</p> <p>چنانکہ اسب و اسپ و بمعنی دوم کہ یہ حقیقتی کڑیاں ڈالتے ہیں (۳) و کیو پلندین کے دو سبب</p>	<p>پلندین اصطلاح۔ بقول انڈو سٹیڈ لیتج و بمعنی اول و سوم مجازہ مجاز (ار دو)</p> <p>اول و ثانی و سکون فون و کسروال مہلہ و قیل (۱) اطراف (۲) و کیو پلندین کے پہلے</p> <p>کبسر اول بمعنی (۱) پیرامون و (۲) چوب بالائین معنی اسی کو دروازے کا داسا کہتے ہیں</p> <p>درخانہ (۳) بعضی چہا چوب درخانہ را ہم صاحب آصفیہ نے داسا پر فرمایا ہے ہندی</p> <p>گفتہ اند مؤلف عرض کند کہ تبدل بلین اسٹا وہ لکھی کا کٹر ایلی سل جسے دیوار پر رکھ کر</p> <p>چنانکہ اسب و اسپ و بمعنی دوم کہ یہ حقیقتی کڑیاں ڈالتے ہیں (۳) و کیو پلندین کے دو سبب</p>
---	---

پلنگ | قبول برهان بفتح اول بروزن خدنگ (۱) جانوریست معروف و (۲۱) نوعی از
 رنگ کبوتر و (۳) جانوری که دشمن شیر است و (۴) جانوری که آن را زرافه گویند
 و (۵) پرچمی که در آن نقطه ها از رنگ دیگر باشد و (۶) چارپائی را نیز گویند و آن چهار
 چوبست بهم وصل کرده که میان آن را با نوار و امثال آن بیافند و بران نخبانند و این
 در هندوستان بیشتر متعارف است و (۷) یکسر اول و ثانی از پیش آسانه تا نهایت سخن
 دیوار را گویند یعنی میان در صاحب جهانگیری بر معنی اول و ششم و هفتم قناعت کرده است
 سروری بذر معنی اول و دوم و پنجم نسبت معنی ششم گوید که آن را کت هم گویند صاحب
 ناصری ذکر معنی اول و ششم و هفتم کرده (حکیم قرظی) بزرگواری جنبی است از فعال
 اسیر و چنانکه همت نوعی است از خصال پلنگ و از سندش معنی پنجم هم پیدا است (ازرقی)
 (۸) از رشک زین پلنگش ز چرخ بدر فیر و سیاه و زرد نماید همی چو پشت پلنگ و معنی
 سباده که در اینجا از پلنگ اسپ ابلق مراد است که داخل معنی پنجم است صاحب رشیدی هم زبان
 ناصری در هر سه معنی صاحبان جامع و مؤید در هر هفت معنی مشفق با برهان خان آرزو در
 چراغ هدایت بذر معنی اول برای معنی ششم سندی آورده (اشرف) پی خواب بهارش
 فرس گر دید که پلنگ بیداف از سایه بید و کوم او در سراج بذر معنی دوم و سوم و چهارم
 و ششم و هفتم گوید که معنی چهارم گرفتن خطاست و بدین معنی (اشرف گاو پلنگ) است و ظاهر
 دشمن شیر همان پلنگ بود که آن را عبری تر نام است و جانور دیگر نبود ز که بر دارش
 بهار بر معنی اول و ششم قناعت کرده صاحب زینجا کواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار

(۸) یعنی یوز آورده که بهندی چپا گویند. صاحب محیط بر پلنگ گوید که لغت بای فارسی اسم فارسی زبان نمر عربی است و بترکی فیلان و بهندی تیند و او آن حیوانی است شبیه به یوز در شکل و رنگ و صورت آن شبیه به بشر الا آن کوچک تر از آنست در جثه و بزرگ تر از سگ و خبیث تر از شیر گرم و خشک بجمیع اجزای خود و برای بعضی امراض نافع (الخ) مؤلف عرض کند که آنچه صاحب محیط تعریف کرده متعلق به معنی اول است که محققین بر جانور معروف قناعت کرده اند و همین است در بهندی تیند و او. و معنی دوم داخل معنی پنجم است که بوتری را در بهندی چت کو بر خوانند فارسیان پلنگ گویند و اسپ ابلق را هم پلنگ گفته اند و این هر دو داخل همان تقسیم معنی پنجم باشد و از معنی سوم همان نمر او است که دشمن شیر است که ذکرش بر معنی اول گذشت که بهندی تیند و او نام دارد و بعضی محققین به بی تحقیقی آن را جانوری و رای معنی اول دانسته اند نسبت به معنی چهارم عرض می شود که خان آرزو درست گوید که زرافه را حجه و پلنگ گفتن درست نیست فارسیان آن را (اشتر پلنگ) و (اشتر گاو) و (اشتر گاو پلنگ) نامند و ما صراحت این بر (اشتر گاو پلنگ) کرده ایم و بحث مختصر بر (اشتر پلنگ) و (اشتر گاو) هم و بمعنی پنجم مجاز معنی اول که نمر رنگ زرد و سیاه مخلوط دارد و همچون شیر از بیجا است که فارسیان مطلق هر چیز ابلق را پلنگ گفتند بر سبب مجاز نسبت معنی ششم عرض کنیم که پلنگ بدین معنی لغت سنسکرت است و صاحب دلیل ساطع ذکرش کرده فارسیان تقریباً استعمال این کرده اند و بمعنی هفتم اسم جامد فارسی زبان و بمعنی هشتم محاوره معاصرین هم که یوز را پلنگ گفتند و این دلیل بی خبری شان است از حقیقت معانی پلنگ

صاحب رہنا کہ منتقش کم نام است (اردو) (۱) تیندوا بقول آصفیہ ہندی۔ اسم
 مذکر۔ ایک درندہ کا نام جس کو فارسی میں پلنگ کہتے ہیں۔ ایک قسم کا چیتا۔ باگھہ مؤلف
 عرض کرتا ہے کہ جو شیر قد میں چھوٹا اور چیتے سے بڑا ہوتا ہے وہی تیندوا ہے (۲) چنگر بقول
 آصفیہ ہندی۔ ابلق سفید اور کالے رنگ کا۔ داغدار چیتلا۔ مؤلف عرض کرتا ہے کہ
 دکن میں اس کو تر کو کہتے ہیں جس میں زرد اور سیاہ پرٹے ہوئے ہون جو رنگ میں شیر
 کا مشابہ ہو۔ مذکر (۳) دکیو پیلے مٹھے جیسے تیندوے کے سوا کوئی دوسرا جانور نہیں ہے۔
 شکاریوں کا قول ہے کہ تیندوا شیر سے زیادہ غصیلدا ہوتا ہے اور جب بگڑتا ہے تو شیر کی
 پرواہ نہیں کرتا اگرچہ اس سے مارا جاتا ہے لیکن مقابلہ ضرور کرتا ہے (۴) دکیو اشتر پلنگ
 (۵) ابلق (۶) پلنگ۔ بقول آصفیہ ہندی۔ مذکر۔ چارپائی۔ بڑے پاؤں کی اونچی چارپائی
 جو نواڑ سے بنی جاتی ہے۔ مؤلف عرض کرتا ہے کہ زبان سنسکرت کا لغت ہے (۷) دیوار
 کی ضخامت جس کو دکن میں مندم کہتے ہیں۔ ٹوٹ۔ مندم غالباً تنگی زبان کا لفظ ہے۔
 (۸) چیتا۔ ہندی۔ اسم مذکر۔ دکیو ارے۔

پلنگ افکن اصطلاح۔ بقول بہارو	پلنگان گوزن افکن اصطلاح۔ بقول
اندکناہ از مرد شجاع و دلاور از عالم شیراز	مجر و برہان و (جہانگیری درمختات) و رشیدی
و سپل افکن مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل	وسراج و جامع (۱) دلاوران و بہادران
ترکیبی است دیگر بیچ (اردو) دلاور۔	صاحب مؤیدی فرماید کہ باہرہ متجانس فارسی
شجیع۔ صفت۔	یعنی (۲) مردان دین (کذا فی الادوات) و معنی

<p>ترکیبی شیران آهو گیر و کنایه از معنی اول مؤلف عرض کند که همین است تا ناید فضا که تعلیقا نمی دانیم که (از هر سه متجانس) مرادش چیست اولش و اگر بوجود بند این را و راعی معنی اول یعنی دوم هم گیریم هر دو معنی استعاره است ز کنایه این از رنگیان که (گوزن افکن) صفت حقیقی پنگ است پس یک کاف فارسی از دو کاف جمع شده حذف کنایه نباشد و در ترجمه این گوزن را یعنی آهو کردند (ارو) پنگر زنگیون که شهر است آورده و این بی تحقیقی است گوزن چار پایه کا نام یا لقب - مذکر -</p>	<p>پنگر که او بود سالار رنگ پا بد است کام از و ریا نهنگ پا مرگب است از پنگ سببی مراوش چیست اولش و گر که افاده معنی قوت و توانائی کند معنی لفظی این قوت پنگ دارند و کنایه از ظاهر از رنگیان و بنجیال مالمب باشد تطربه توانامیش پس یک کاف فارسی از دو کاف جمع شده حذف گوزن را یعنی آهو کردند (ارو) پنگر زنگیون که شهر است گوزن چار پایه کا نام یا لقب - مذکر -</p>
<p>ایست کلان تر از آهو و دو از و شاخ دارد قاتل (ارو) (۱۱) دلاور اور بهار و لوگ (۲) مردان دین - و نیدار - پنگر لقب برهان و جامع و سوری و مؤید و سراج و جهانگیری در ملحقات) کبیر اولی بر محاوره باشد که معنی خاص مبتذل شد معاصرین وزن شکر نام پادشاه زاوه زنگیان بود و در میدان بدست سکندر کشته شد صاحب در اسپان شکر کی اکثر گفته می شوند (ارو) برهان گوید که بفتح اول هم گفته اند مؤلف عرض کند که هیچ بفتحه است (قطامی س) پنگر مشک</p>	<p>بجوازه فرنگ فرنگ - اسپ که رنگ پنگ داشته باشد مؤلف عرض کند که ظاهر اسم مبتذل شد معاصرین وزن شکر نام پادشاه زاوه زنگیان بود و در میدان بدست سکندر کشته شد صاحب در اسپان شکر کی اکثر گفته می شوند (ارو) برهان گوید که بفتح اول هم گفته اند مؤلف عرض کند که هیچ بفتحه است (قطامی س) پنگر مشک</p>

و جامع (۱) مراد فلفنجشک بفتح اول و کشم که در نقوش مشابہ پوست پلنگ می باشد
نام داروئی و فرماید که گل این دارو به گلهای مؤلف عرض کند که پلنگ یعنی منسوب به پلنگ
(پشت پلنگ) و برنگ آن می نماید و بوی و کنایه از پوست پلنگ می توان گرفت و
مشک می دهد و (۲) بیدمشک را هم گفته اند مجاز مجاز باشد نوع جامه - های متوز آخر
ساحبان جهانگیری و مؤید و رشیدی ذکر این زائد معاصرین عجم تصدیق این می کنند و
کرده اند صاحب سروری بذكر معنی اول و دیگر همه محققین اهل زبان و زبانان ازین
گویند که عبری سخلاط گویند و فرنجشک و فلفنج ساکت (ارو) پلنگینه فارسی زبانین
معرب آنت (حکیم خاقانی ۵) عطر کند از اس کپڑے کا نام ہے جس کا نقش تیندوسے
پلنگ مشک به بغداد پو و اهو می مشک آید کے پوست کا سا ہوتا ہے بذكر۔
از فضای صفایان پوخان آرزو در سراج پلوار اجش این بذیل پلوان می آید چنانکه صاحب
بذكر هر دو معنی گویند که آنکه قوسی یعنی دوم هم ناصری ذکر کرده مراد همان پلوان که می آید
نوشته خطاست مؤلف عرض کند که ماصحت یعنی اولش مؤلف عرض کند که صراحت ماصحت
کامل بد افرنجشک) کرده ایم و اشاره این هم همین که معنی مثل پل است (ارو) و کیهو پلوان
هم در اینجا (ارو) (۱) و کیهو افرنجشک پلوان اس بقول برهان و جامع با و ابروز
(۲) و کیهو بیدمشک - الماس یعنی (۱) چا پلوسی و (۲) فریب صاحب
پلنگینه اصطلاح بقول اندو غیاث ناصری بذكر این می فرماید که این را پلوس هم
با ففتح مشابہ به پوست پلنگ و نوعی از جامه گویند مؤلف عرض کند که بلوس به موقده

بمبئی دوم گذشت و پلوس که می آید مبتدل آن هم نوعی از فریب است صراحت ماخذش	
چنانکه تب و تب و این فریب علیش بریادوت	همدرا بنجا مذکور (ار و و) (ا) چالپوسی
الف بعد و او و معنی اول مجاز آن که چالپوسی بمبوتش (۲) فریب مذکر -	

پلوان | بقول بهان لستم اول بروزن نقصان (۱) بلندی اطراف زمینی را گویند که در میان آن زراعت کرده باشند و مزارعان پلوان است آن آند و شد کنند تا زراعت پالان نه شود و معنی ترکیبی این پل مانند چیه و آن بمبئی شنبیه و مانند هم آمده (۲) پستقواره گاه را نیز گویند صاحب جهانگیری ذکر معنی اول کرده گوید که پلوان هم همین معنی می آید (امیر خسرو) عجب نبود گر انبار از فروریزد آب و گل و که بختی لوک لغز و چون گذر باشد به پلوانش با (اول مع) که گربه از شتر بهتر تواند رفت بر پلوان با صاحب سروری معنی دوم را ذکر کرده گوید که معنی اول هم بنظر رسیده صاحب ناصری بذکر معنی اول گوید که این در حقیقت پلوان راست که بجایش مذکور شد صاحبان رشیدی و جامع بر معنی اول قاعه کرده اند خان آرزو در سراج بذکر معنی اول گوید که معنی دوم هم قریب بمعنی اول است مؤلف عرض کند که معنی دوم اصل است و کنایه عادت است که جانی که روانی آب می باشد همچون نهر و ناله مزارعین دو پستقواره گاه در دو طرفش اندازند و بالای آن از چوب بار بگنری سازند که مثل پل عارضی قائم می شود و زمانه باران و بعد از وقت یعنی در دیگر فصل با ضرورت آن نیاید و همین را پلوان و پلوان گویند که آره و آن هر دو بمعنی مثل و مشابه آمده و آن مخفف و آن است و معنی اول مجاز آن که پستقواره خاکی هم که در میان قطعات کشت برای آمد و شد قائم کنند بگویند

پلوانی مختصر قائم کنند تا آب از یک قطعه بقطعه دیگر رسد و این مجاز مجاز است که مطلق آن پستاره خاکی را ہم پلوان نام کردند (اردو) (۱) منڈیر۔ بقول آصفیہ مؤتلف۔ وہ بلند راستہ جو کیار یون کے درمیان آدورفت کے لئے قائم کیا جاتا ہے جس میں پانی کے لئے راستہ بھی ہوتا ہے جس کو اوپر سے پاٹ دیتے ہیں (۲) وہ عارضی کچا پل جو کاشکار گھانس کے دو گٹھون پر لکڑیاں بچھا کر بنا لیتے ہیں تاکہ نہریا نالیون کا پانی ایک کھیت سے دوسرے کھیت میں گزر جائے۔ مذکر۔

پلوانہ بقول مؤید بالام موقوف ہمان پرستو کہ گذشت کذا فی الشرفا مہ و در زفا نگویہ یعنی فراشک مؤلف عرض کند کہ غیر از نسخہ مطبوعہ مطبع نوکشور این را در دیگر نسخہ ملی نیافتیم و در نسخہ مطبوعہ ہم لحاظ را در الفحروف بجایش نیست معنی لفظی این مثل پل کہ بعد ترکیب پل با وان ہای زائد است و معنی بالارا ہیچ مناسبت با ترکیب یافته نمی شود و بدون سزا استعمال این را تسلیم نکنیم کہ لغت شریفی یافته می شود عجیبی نیست کہ (پلوانہ) را کہ بہ سخانی عوض نون می آید بہ تحریف کاتب این صورت پیدا شد و گمان غالب ہمین است۔ و اندر اعلم بحقیقہ الحال اگر سزا استعمال این بدست آید این را مخفف پلوانہ توانیم گفت (اردو) دیکھو پرستو۔

<p>پلوانہ بقول سروری بفتح با و یا ہمان نفس کہ و کہ معنی پرستو کہ گذشت مؤلف عرض پلوانہ کہ گذشت و فریاد کہ در فرہنگ بیابا کند کہ در اینجا ہمین قدر کافی است کہ این مبدل نازی آورده۔ صاحب رشیدی این را پلوانہ پلوانہ است کہ بوجہ گذشت چنانکہ اسباب</p>	<p>پلوانہ بقول سروری بفتح با و یا ہمان نفس کہ و کہ معنی پرستو کہ گذشت مؤلف عرض پلوانہ کہ گذشت و فریاد کہ در فرہنگ بیابا کند کہ در اینجا ہمین قدر کافی است کہ این مبدل نازی آورده۔ صاحب رشیدی این را پلوانہ پلوانہ است کہ بوجہ گذشت چنانکہ اسباب</p>
---	---

<p>و صراحت ماخذ این بر بالوانه کرده ایم که به (شمس فخری) پاپلوس خود را می کند بر کار پاپلی همیشه بود کار چاپلوس پلوس پاپلوس مؤلف عرض کند که پلوس بود که گذشت و صراحت ماخذش هم در پاپلوس</p>	<p>نون عوض تحماتی بجایش مذکور شد (ارو) و دیکهو بالوانه -</p>
<p>چاپلوس که فریب دادن است بچرب زبانی است این سبب آن است چنانکه تب و تب سروری فرماید که چرب زبانی و فریب را گویند (ارو) دیکهو پلوس -</p>	<p>پلوس بقول برهان بروزن فلوس مخفف کرده ایم در اینجا همین قدر کافی است که</p>

پلوع بقول اند بخواله فرنگ فرنگ بضم تین یعنی شیردوشی و شیرکشی دیگر همه محققین اهل زبان و زبان دان و معاصرین عجم ازین ساکت اند مؤلف عرض کند که بعضی معاصرین عجم گویند که این لغت فارسی قدیم است و در بعضی رسائل زردشتان یافته می شود و حالابر زبان متروک نظامه وضع لغت ترکی است ولیکن محققین ترکی زبان ازین ساکت اند مشتاق سندی باشیم (ارو) شیردوشی - مؤلف -

<p>پلوک بقول برهان بفتح اول و ثانی بود عربی عوض لام دوم گذشت صاحب ناصری بجهول رسیده و بکاف زده اا غرزه و مخارجهم این را تصحیف بکوک نوشته که بود گذشت و (۲۶) تالاری که بر بالاخانه سازند و (۳۱) تک مؤلف عرض کند که صراحت ماخذ بر بکوک و چکش آهنگران هم که عبری مطراق نام است کرده ایم و این سبب آنست چنانکه گماک صاحب بهمانگیری بر معنی اقل و موسم قانع باشد و الماک (ارو) دیکهو بکوک که تینون یعنی سروری این را مراد غف بکوک گفته که بجا</p>	<p>پلون بقول برهان و جهانگیری و رشیدی بضم</p>
--	---

اول و فتح ثالث و سکون ثانی و نون پهلوان کشید و پلوزنده یا صاحب ناصری گوید که این تبدیل
 است مؤلف عرض کند که حقیقت این بر همان پرونده است و آن تبدیل پرونده که
 پهلوان بیان کرده ایم این مخفف آنست... در موصوفه مذکور مؤلف عرض کند که حضرت
 (اردو) دیکھو پلوان -
 ما خذیم به (پرونده) کرده ایم -
 (الف) پلوزنده همان آرزو در سران ذکر...
 (ب) پلوزنده (الف) کرده می فرماید که بهتر از ماخذ مذکور می نماید می فرماید که اصل پرونده
 بفتح پروزن از روز بسته جامه و قماش که بر بنده باشد که موصوفه بدل شده و آو چنانکه
 بازی رزمه خوانند و پروند و پرونده تبدیل آب و آو و بر بنده مضاف بر بسته یعنی بسته شده
 آن یا بر عکس آن صاحبان بر همان وجه انگیز از مصدر بیدیدن که بجایش گذشت و
 نسبت اب هم همین معنی نوشته اند (حکیم سوزنی) (الف) مخفف (ب) (اردو) الف
 (س) راه باید برید و رنج کشید بکیمه باید و (ب) دیکھو پرونده کے پہلے سے -

چشمه | بقول برهان بفتح اول و ثانی مخفف پروزن و معنی فله (۱) شیر حیوان نوزائیده و
 (۲) نام درختی است خور و که برگش بی پنجه آوی مانده و گلش باخن شیری نماید و سخ آن
 گل سیاه و برگ آن نارنجی که در جنگل های هندستان بسیار است و (۳) یعنی بصناعت
 قلیل و اندک هم و (۴) موی اطراف سر و (۵) چوکی که در میان بر کمر آن بنند و در کشش
 آرنده تصدائی از آن ظاهر گردد و (۶) کتفه ترازو هم و کبر اول و فتح ثانی مخفف پروزن
 صله (۷) ابریشم بود و آنچه گرم ابریشم بر خود تنیده باشد و (۸) درخت بیدی که برگش بنجی

ماند و بعضی گویند درخت بید مشکلی است که بید مشک آن پنجه دار است و (۹۱) چوبکی رانیز
گویند بمقدار یک قهقهه و هر دو سر آن تیزی باشد و آن را بر زمین گذارند و چوب درازی
بمقدار سه و چوب بر سر آن زنند تا از زمین بلند شود در وقت فرود آمدن بر کمر آن زنند
تا دور رود و آن با زنی است مشهور که آن را (پله چوب) خوانند و بفتح اول و ثانی شدند و
بر وزن غلّه اما بعضی درجه و مرتبه و (۱۱۱) هر مرتبه و پایه نردبان رانیز گویند و باین معنی
با ثانی مختلف هم درست است و فرماید که باین وزن و باین معنی بجای حرف اول تالی مشتمل
تیر بنظر آمده است و الله اعلم صاحب ناصری بذکر معنی اول گوید که بغای اول مهم می آید و
این شیر را چون گیم کنند بسته می شود و مانند شیر و لذیذ هم باشد و برای معنی دوم از امیر خسرو
سندی آرد (۱۱۲) این پنجه کشاوه گل لعل پله و غرق بخون ناخن شیر پله و بر ذکر معنی ششم
و یازدهم قناعت کرده (فلکی شیر وانی) خسرو مملکت ستان بارگهش بر آسمان بگویم
و رانه نردبان چرخ فروترین پله و حکیم سوزنی (۱۱۳) همه به پله نیکی من از سپندان کم بود
بدی اندر نه از چند انهم با صاحب جامع ذکر همه معانی کرده (با تشفای معنی دهم) صاحب
سروری ذکر این معنی سوم کرده معنی چهارم را سوسین گوید و نسبت هفتم می فرماید که مختلف
پله است و با پیشیم و گرم ابریشیم هر دو را گویند و بجای دیگر با پله مراد قرار داده می طراز
(۱۱۴) پاک چشم هم و بجای سوم این را بعضی گیم و هشتم و یازدهم آورده - صاحب رشیدی
بر ذکر معنی اول و دوم و هشتم و یازدهم قناعت کرده - بهار بر معنی ششم و یازدهم قانع و فریاد
که بدین معنی بعضی کسب گفته اند و اخلافت آن بسوی ترازو و میزان شائع و بانقلا کستن

مستعمل خان آرزو بزرگ معنی اول نسبت معنی دوم گوید که در فارسی بودن این محل تردد و
 ذکر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و نهم و یازدهم بجوای برهان کرده صاحب ^{نام} _{بوز}
 بجوای سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار گوید (۱۳) بمعنی مجرور در بان هم و صاحب ^{شغف} _{رهنما}
 با او و صاحب بول چال بجوای معاصرین عجم ذکر معنی دهم و سیزدهم فرموده مؤلف عرض
 کند که اختلاف اعراب در معانی که در میان محققین واقع است ناقابل لحاظ که متصرف می و در
 مقامی است از اینجا که مبحث این اختلاف را ترک کرده ایم و این لغت به جمله معانی اهم جاید
 فارسی زبانت و آنچه در معنی چهارم اختلاف در میان سروری و دیگر محققین راه یافته
 که او موی سرین گوید و اینها موی اطراف سر ظاهر اعلی کتابت می نماید حیف است که
 نسخه دیگر سروری نذاریم که تصفیه آن کنیم معاصرین عجم با سروری اتفاق ندارند و معنی پنجم
 و نهم این را فرید علی پل دانیم که در اینجا بر معنی پنجم و هفتمش همین معنی گذشت و جادار و که
 آن را مخفف این گوئیم و نسبت معنی هفتم عرض می شود که مخفف پتیه یافته می شود که می آید و معنی
 ابریشم مطلق مجازش و معنی سیزدهم معنی نردبان عام است و معنی یازدهم به تخصیص مجاز
 آن مخفی مباد که صاحب محیط اعظم بر پتیه گوید که پلاس است و همین است حقیقت معنی دوم
 و بر پلاس می فرماید که اسم هندی است برگ آن گرم تر و با عفت بسیار لذیذ است و طعم
 و مهبی و محلل دل و پشور و در یاج شکم و منافع بسیار دارد و الخ اما می گوئیم که جادار و که پتیه
 مفرس از همین پلاس باشد به تخفیف و تبدیل از نیکه این را شجر هندی گفته اند و آنچه نسبت
 بیدمشک خیال صاحب محیط است بر معنی ششم بان ذکرش گذشت و آن متعلق به معنی هشتم

می نماید و اللہ اعلم بحقیقہ احوالی (ار ۹۹) چک کا دودھ۔ دکن میں گاسے اور بھینس کے اس
 دودھ کو کہتے ہیں جو جتنے کے بعد پہلے ہفتہ میں حاصل ہوتا ہے جو گرم کرنے سے بچھم جاتا ہے
 اور شکر کے ساتھ نہایت ذائقہ دار ہوتا ہے۔ مذکر (۲۱) پلاس بقول ساطع ایک درخت
 کا نام ہے جو گرم۔ ملین بشتھی اور محمل ہے۔ مذکر (۳۳) تھوڑی سی پونجی۔ بصاعت قلیل
 زیوٹ (۳۴) اطراف سر کے بال یا اطراف سر میں کے بال۔ مذکر (۵۱) وکیو پل کے پانچویں سنے
 (۶۱) ترازو کا پلڑا۔ مذکر (۶۲) ابریشم۔ مذکر۔ وکیو پل (۶۳) مشک۔ وکیو بان کے چٹے معنی (۶۴)
 وکیو پل کے ساتویں سنے (۱۰) درجہ۔ مرتبہ۔ مذکر (۱۱) سیڑھی کا پتہ۔ درجہ۔ مذکر۔ (۱۲)
 وکیو بلیک (۱۳) سیڑھی۔ موٹ۔

پلمہ خورون | مصدر اصطلاحی۔ صاحب مینا کہ موافق قیاس است (پھوری) مذانت
 بجوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار ذکر مضار پڑھن کو کہن مکن سکیم پلسج عشق مرابی تنوش
 این کردہ می فرماید کہ معنی قائم شدن نزدیک پانگ است (ار ۹۹) مرتبہ رکھنا۔ درجہ
 است صاحب روز مارہ ہم ذکر این کردہ رکھنا۔ برابر ہونا۔

لیکن تعریف خوشی کردہ مؤلف عرض کند
 کہ موافق قیاس است (ار ۹۹) سیڑیان
 قائم ہونا۔ رگانی جانا۔ نصب ہونا۔

پلمہ داشتن | مصدر اصطلاحی۔ یعنی مرتبہ (۲) آفتاب ہم مؤلف عرض کند کہ معنی بقول
 داشتن و ہم مرتبہ شدن مؤلف عرض کند موافق قیاس و برای معنی دوم مشتاق سند
 (۱۵۷۱)

می باشیم که دیگر همه محققین فارسی زبان و بر هم کردن پلته باشد و از سندیش یعنی بر هم
 معاصرین هم بر زبان نداشتند (ار و و) که درون پلته میزان پیدا است و محجوز و پلته گسستن هم
 سات آسمان - مذکر ۲، و کیهو آفتاب - یعنی مذکور خلاف محاوره نیست (الذریه) و غیره
 پلته گسستن | صاحب آصفی ذکر این کرده حکایتی می کرد و آسمان پلته گسست هر دو پلته میزان رو گسست
 از صحنی ساکت مؤلف عرض کند که معنی پلته (ار و و) پلته تو در دنیا -

باید قبول بهار و اند تبدیل پلته چنانکه زردشت و زرتشت مؤلف عرض کند
 که اگر سندا استمال بدست آید قابل تسلیم است (ار و و) دیکه و پلته -
 پلته قبول بر این جهانگیری و سروری و ناصری و جامع بفتح اول و فوقانی بر وزن غلطیه
 پلته و لثه تاب داور را گویند و معرب آن فقیه خواهد آن فقیه چراغ بوده باشد یا آنکه
 فقیه داغ یا امثال آن (ناصر خسرو) چون دل اندر چراغ خواهی افروخت با علم و
 عمل باید پلته و روغن بخان آرزو در سراج گوید که فقیه عربی است ما خود است
 باز فقیل یعنی رسیان تافق مؤلف عرض کند که ماصراحت ما خداین بر پلته کرده ایم که پلته
 و فرقانی و هم گذشته و شک نیست که این قلب معض است و سببش چنانکه است و
 و است و است و است (ار و و) دیکه و پلته -

باید قبول بر این بفتح اول و کسر ثانی است یعنی حجرت و و شخص خود را گوید که
 زود و زود بر وزن نینید (ا) یعنی در دار یعنی اول سبیل نیست که گذشت مؤلف
 یعنی و (ا) شخصت پلته هم که ماضی پلته

است و بمعنی دوم ماضی مطلق (پلیدن) که در این برون نون پیش شود و تا نیم گفت که مخفف
 و صراحت ماخذش همدرا پنجا کنیم (اردو) (۱) پلیدی که می آید (اردو) ناپاکی - مؤنث
 مردار نجس (۲) پلیدن کا ماضی مطلق و کبیر (۳) و کبیر پلیدی -

پلیدن -

پلیدن بقول برهان بفتح اول و وال بعد یا لفتح بعضی پلیده که به معنای گذشته است
 و کسر ثانی به تخانی زده و نون بر وزن رسید
 مخفف پلیدن صاحب بحر هم ذکر این کرده تا نیم عرض کرد که مبدل آن است چنان
 مؤلف عرض کند که صراحت ماخذ این بر الیاء تب و تب معاصرین عجم بر زبان ندراند
 مذکور موافق قیاس است (اردو) و کبیر (۱) و کبیر پلیده -

پلیدی بقول اند و ناصری ده بمعنی نجاست
 و مردار (سده) پلیدی کندگر به درجا و جهانگیری بر وزن فرزند می نام نوی از
 پاک با چیز شتش نماید پوشد نجاک با صاحب خرنزه که عربان بطنج گویند خان آرزو
 رشیدی گوید که (۲) نوعی از خرنزه و فرماید که در سراج گوید که بعضی بفتح با و سکون لام
 در فرنگ بعد از یای اول نون ساکن زیا و فتح تخانی و وال کسور و یای معروف و ساکن
 کرده و الله اعلم مؤلف عرض کند که معنی تهنج نموده اند مؤلف عرض کند که اسهم
 اول زیادت تخانی بر لفظ پلید است که با در فارسی زبان است و اگر برای حذف
 گذشت و بمعنی دوم اگر سندا استعمال نون سندا استعمال پیش شود و مخففش و نیم (اردو)

خزبہ کی ایک قسم جس کو عرب بطیخ کہتے ہیں صاحب منتخب نے بطیخ بمعنی خزبہ لکھا ہے

بای فارسی بانوں

پن بقول برہان وناصری واندو جامع و سراج بفتح اول و سکون ثانی بمعنی اما ولیکن مؤلف عرض کند کہ اسم بای فارسی قدیم است ولیکن بر زبان معاصرین عجم نسبت (ار دو) لیکن بقول آصفیہ۔ صرف استثنا پر مگر۔ پر انہو۔ الا۔ آند۔ ولے۔ ولیکن۔

پشاو بقول برہان وناصری وجامع و سراج بروزن سواد بمعنی ہوا و آن کرہ ایست از عناصر اربعہ کہ احاطہ آب و زمین کردہ۔ صاحب سفرنگ بشرح (بست و یکی فقرہ نامہ ثنت ساسان نخت) این را بمعنی کرہ ہوا آفتمہ۔ مؤلف عرض کند کہ فارسی قدیم است کہ زند و پازند باشد و حالا بر زبان معاصرین عجم نسبت (ار دو) ہوا و کچھ باد کے پہلے معنی۔

پشاغ بقول برہان وناصری و سمروری وجامع کہ اول بروزن چراغ (۱) منشی و دبیر و نو لیدہ را گویند و (۲) تار ابریشم و (۳) بیضہ مانند می کہ از ریشمان خام کہ در دوک چھیدہ شود و (۴) ماشورہ زانیز گویند (منصور شیرازی ۱۵) ضمیر تو بود آن بلیلی کہ گاہ بیان پو بہ پیش او بود اکہم زبان تیز پشاغ پو (شاعر ۱۵) تو سیمین قنی من چورترین پشاغ پو تو تابان ہی من چو سوزان چراغ پو خان آرزو در سراج بند کر ہر چہار معانی بالا گوید کہ این خطا و بخلیح صحافی بہ بای موصدہ است مؤلف عرض کند کہ حیف است کہ محققین غیر محققین من سند منصور شیرازی را در موصدہ بر پشاغ ہم آورده اند و جہی نباشد کہ این را باعتبار صاحبان

نامصری و مسوری و جامع که هر سه از اهل زبانند مبتدل بناغ بمعنی اولی و سوش نگیریم
 چنانکه اسپ و اسپ - خان آرزو دخل به معقولات کند و بلاوجه موجه قول محققین بر
 خطا داند و نداند که خطای خود اوست - بای حال بهر چهار معنی اسم جاد است (ارو)
 (۱) و کیهو بناغ که دوسری معنی (۲) و کیهو ابریشم (۳) و کیهو بناغ که پیلد معنی (۴) ده
 نچوئی سی تکی جس پر جولا ہے تاری پٹیتے پن - و کیهو ماشوره -

پناه گاه استعمال - بقول اندکجوا که فرنگ فرنگ جای پناه و مان را گویند مؤلف عرض کند
 که مخفف پناه گاه است موافق قیاس (ارو) جای پناه - مؤث - مان

پناه گیر استعمال - بقول اندکجوا که فرنگ فرنگ بالفتح و کسر کاف فارسی بمعنی بازربیع و
 شرا مؤلف عرض کند که دیگر همه محققین فارسی زبان ازین ساکت و پناهیج معنی ندارند
 مگر این را مخفف (پناه گیر) توانیم گرفت که اسم فاعل ترکیبی است و لیکن هیچ تعلقی
 با بازربیع و شرا ندارد بدون سندا استعمال بر حجت و قول صاحب فرنگ این را تسلیم
 کنیم که خلاف قیاس است و معاصرین عجم بدین معنی بزبان ندارند (ارو) صریح و فروخت
 کا بازار - مذکر -

پناهم بقول برهان و جامع بفتح اول بر وزن کلام (۱) تعویذی باشد که بجهت دفع چشم زخم
 نگاهدارند و اعمالی که بجهت دفع چشم زخم کنند (استاد شهید) بتاینگار از چشم بدترس می
 بود و خواهی یا خوشین تو چشم پیام (۲) یعنی پوشیده و پنهان و (۳) بلنت ژند و پانژند پانچه
 چهار گوشه که در دو گوشه آن دو بند و وزند و متابعان زروشت در وقت خوابند و پانچه

راستا آنرا بر روی خود بنزد صاحب جهانگیری بذر معنی اول برای معنی دوم از کمال
 اسمعیل سداورده (۱۵) به اکابر مجلس خلوت بگفتگوی پیام می خواهم بگو و برای معنی
 سوم از بهرام نزدی (۱۶) بشد بر تخت زرار و امی ویراف بپایمی بر رخ و کشتیش بر
 ناف بفرماید که از نیکه پارچه چهار گوشه روی رامی پوشد یا ماش نامیده اند هم او در طحا
 ذکر معنی سوم کرده صاحب رشیدی بر معنی دوم و سوم قانع و فرماید که معنی دوم مخفف پنهام
 است که می آید و صاحب سروری بر معنی اول و سوم صاحب ناصری می فرماید که این مخفف
 پنهام و پنهام معنی پنهان و ذکر معنی سوم هم کرده نسبت معنی اول صراحت کند که (چشم پیام)
 است زیرا که از چشم بد پناه دهد. خان آرزو در سراج درست گوید که پنهام مبتدل پنهان
 (چنانکه کجین و کجیم) و این مخفف پنهام و فرماید که معنی اول (چشم پیام) است نه مجرد پیام
 و ذکر معنی سوم می فرماید که اول و سوم می از معنی دوم که تعویذ مذکور بر پرده چشم بد است و
 پرده را از ان پیام گفتند که روی را پنهان کند مؤلف عرض کند که ماخذ معنی اول
 بیان کرده خان آرزو خوش باشد اگر پیام را مبتدل پناه گیریم چنانکه با سره و با سرم
 بهتر ازین است و شک نیست که اصل این (چشم پیام) معنی (چشم پناه) اسم فاعل ترکیبی
 است ولیکن قول محققین اهل زبان اعتبار را شاید که مجرد پیام هم معنی چشم پیام مستعمل است
 و قول محمدرشان سندی را مانند (۱۷) و (۱۸) و (۱۹) تعویذ یاوه عمل جو چشم زخم کے لئے باند پخت
 پین یا کرتے پین - مذکر (۲۰) معنی پوشیده (۳۱) و چهار گوشه کپڑا جو زردشت عبادت
 کے وقت منہ پر باندہ لیتے پین - مذکر -

پناج صراحت این بر پناج مذکور که عوض نون چهارم بیا و جیم فارسی در آخر می آید (ار دو) و کیو پناج -

پناک بقول برهان و ناصری و رشیدی و جامع و سراج و انند بانون بر وزن تبارک صمغ و رخت را گویند مؤلف عرض کند که ظاهر امر کب معلوم می شود از پنا و کاف تصغیر و لیکن معلوم می شود که اسم جامد فارسی زبان است یکی از معاصرین عجم گوید که این مقرر است و مرکب از زبان عربی که یعنی انگشت آمده و با ضافه کاف تصغیر در آخرش یعنی انگشت کوچک که صمغ هم بر تنه و رخت انگشت کوچک را ماند (و انند اعلم بحقیقه اسما) (ار دو) گویند مذکر - و کیو از دو -

<p>پناور اصطلاح بقول انند سجاوله فرنگی</p>	<p>چنانکه اسب و است و یکی از معاصرین عجم با گوید که سکندری خورده اید این را گویند و فرماید که این لفظ بیای اجد هم اسم جامد و اصل است و آن مبدل این آمده مؤلف عرض کند که ما آن را اسم جا - و انند اعلم بحقیقه اسما (ار دو) و کیو فارسی زبان گفته ایم و این مبدلش باشد بناور - موقده که ساخته -</p>
---	---

پناه بقول برهان و ناصری و جامع بفتح اول و ثانی بالف کشیده و بیهای زده (ا) بمعنی حمایت باشد (حافظه) ما بدین در نی پنا حشمت و جاه آمده ایم که از بد حادثه اینجا به پناه آمده ایم (۲۱) سایه دیوار هم (۳) امر باین معنی پناه بر پناه بگیر صاحب سروری مذکور معنی اول و سوم از حکیم فردوسی سند وید (۳) زهر بدیه زال و به رستم پنا

که پشت پاهند و زیبای گاه و صاحب بحر بزیل مصدر پناهیدن ذکر معنی اول و دوم
 هم کرده. خان آرزو در سراج گوید که بمعنی اول اصل است و معنی دوم مجاز آن
 و نسبت معنی سوم می فرماید که اگر چه اسم جاد است و لیکن قدما اشتقاق افعال از آن
 نموده اند. بهار بزرگ معنی اول و دوم می فرماید که بمعنی پناه گرفتن نیز آمده و این مجاز است
 و بالفاظ آوردن و بردن و داشتن و کردن و گرفتن مستقل مؤلف عرض کند که اصلا
 بمعنی پناه گرفتن نیامده و جزین نیست که بمعنی اول اسم جاد است و اسم مصدر پناهیدن
 و حاصل بالمصدر هم یعنی پناه گیری و پناه دهی و بمعنی دوم مجاز معنی اول از نیکه غربا در سائیه
 دیوار پناه گیرند و از همین عادت بمعنی دوم مستقل شد مخفی مباد که از اسم جاد اشتقاق افعال
 نمی شود چنانکه خان آرزو نوشته بلکه مصدر وضع می شود از آن و از مصدر اشتقاق پیدا
 می شود آنچه بهار این را بمصادر خاص مخصوص کرده تعریفش در ملحقات می آید و تخصیص
 بیان کرده اش باقی نماند و با دیگر مصادر هم مرکب می شود و بمعنی سوم امر حاضر مصدر
 پناهیدن است که لازم و متعدی هر دو آمده (اردو) پناه - بقول آصفیه - فارسی - هم
 مؤنث (ا) پشتی - حمایت - سهار (۳۶) دیوار کا سایه - ظل - سرک (۳۱) پناه دے - پناه
 لے - دیکھو پناہیدن یہ اس کا امر حاضر ہے -

پناه آوردن استعمال - صاحب آصفی	و حمایت کسی خواستن (اثر شیرازی)
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض	ازین از من نمی آید که آوردم پناه پارقف کند که بمعنی پناه جستن و به پناه کسی آمدن و دوزخ بجاگ آستان این جناب (اردو)

<p>پناه مین آنا - پناه لینا - دیکھو بہ ز نہا آدن - عرض کند کہ این مراد پناه جستن است و سند بالابری بخون</p>	<p>پناه مین آنا - پناه لینا - دیکھو بہ ز نہا آدن - عرض کند کہ این مراد پناه جستن است و سند بالابری بخون</p>
<p>پناه پروں استعمال - صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>	<p>پناه پروں استعمال - صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند</p>
<p>کہ بمعنی حمایت گرفتن و پناه جستن - مراد مصدر پناہ می خواهد بود جا دارد کہ این سند را متعلق بمصدر</p>	<p>کہ بمعنی حمایت گرفتن و پناه جستن - مراد مصدر پناہ می خواهد بود جا دارد کہ این سند را متعلق بمصدر</p>
<p>گذشتہ (حافظ شیرازی) بحسن عارض و قدر پناہ خواہیدن بگیریم (اردو) دیکھو پناہ جستن و خواہیدن</p>	<p>گذشتہ (حافظ شیرازی) بحسن عارض و قدر پناہ خواہیدن بگیریم (اردو) دیکھو پناہ جستن و خواہیدن</p>
<p>تو بروہ اند پناہ پڑ بہشت و طوبی طوبی لہم و پناہ پڑ بقول سبحان و سروری با ہا و ال ابجد</p>	<p>تو بروہ اند پناہ پڑ بہشت و طوبی طوبی لہم و پناہ پڑ بقول سبحان و سروری با ہا و ال ابجد</p>
<p>حسن آف (اردو) پناہ لینا - دیکھو مصدر گزرت بر وزن صباحت یعنی پناہ می آورد (حکیم لہری</p>	<p>حسن آف (اردو) پناہ لینا - دیکھو مصدر گزرت بر وزن صباحت یعنی پناہ می آورد (حکیم لہری</p>
<p>پناہ جستن استعمال - صاحب آصفی ذکر این (از گیتی بدین در پناہ ہمیں) کہ ز جاست می گن</p>	<p>پناہ جستن استعمال - صاحب آصفی ذکر این (از گیتی بدین در پناہ ہمیں) کہ ز جاست می گن</p>
<p>کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ بمعنی خواهد ہمیں پناہ ناصری گوید کہ بمعنی پناہ می</p>	<p>کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ بمعنی خواهد ہمیں پناہ ناصری گوید کہ بمعنی پناہ می</p>
<p>حمایت خواستن و بہ پناہ آمدن است و راحت مؤلف عرض کند کہ این است تحقیق محققین</p>	<p>حمایت خواستن و بہ پناہ آمدن است و راحت مؤلف عرض کند کہ این است تحقیق محققین</p>
<p>گرفتن و حاصل کردن (ظہیر فاریابی) خوشی کہ در اسم جامد مشتق اقیاری ندارد مصدر</p>	<p>گرفتن و حاصل کردن (ظہیر فاریابی) خوشی کہ در اسم جامد مشتق اقیاری ندارد مصدر</p>
<p>زیر سایہ جنت پناہ جست پناہ گردون بگردن پناہ میدن می آید کہ لازم و متعدی ہر دو است</p>	<p>زیر سایہ جنت پناہ جست پناہ گردون بگردن پناہ میدن می آید کہ لازم و متعدی ہر دو است</p>
<p>حکمت دار کرد پناہ (اردو) دیکھو پناہ آورد یکی از مشتقاتش مضارع راجعی نویسد و دیگری</p>	<p>حکمت دار کرد پناہ (اردو) دیکھو پناہ آورد یکی از مشتقاتش مضارع راجعی نویسد و دیگری</p>
<p>پناہ خواستن استعمال - صاحب آصفی ذکر ماضی را و بعضی اسم مفعول را و دینجا بمعنی لام</p>	<p>پناہ خواستن استعمال - صاحب آصفی ذکر ماضی را و بعضی اسم مفعول را و دینجا بمعنی لام</p>
<p>این کردہ از معنی ساکت و از خان آرزو سند گفتا گردن کمی قوت تلاش است کہ بمعنی پناہ</p>	<p>این کردہ از معنی ساکت و از خان آرزو سند گفتا گردن کمی قوت تلاش است کہ بمعنی پناہ</p>
<p>وہد (از محتب شہرچہ خواہان پناہی پناہ ہم باشد نظر بتعمیم مصدر کہ می آید (اردو)</p>	<p>وہد (از محتب شہرچہ خواہان پناہی پناہ ہم باشد نظر بتعمیم مصدر کہ می آید (اردو)</p>
<p>از سایہ تاک است گرت افسر شاہی پناہ مؤلف پناہ یوسے - پناہ و یوسے -</p>	<p>از سایہ تاک است گرت افسر شاہی پناہ مؤلف پناہ یوسے - پناہ و یوسے -</p>

پناه دادن استعمال - صاحب آصفی ذکر این ساخته از زیر استخوان پناه (ارو) پناه کرنا -

کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که حمایت حامی بنا لینا -

کردن است (ناظم پروی) پناه هم ده بزیر **پناه شدن** استعمال - صاحب آصفی ذکر این

و امن من پناه ز شرف نفس یا خیر التبیان پناه (ارو) کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که
پناه دنیا حمایت کرنا - اپنی حمایت مین لینا **پناه** حامی شدن و حمایت کردن (اثر شیرازی)

پناه داشتن استعمال - صاحب آصفی درین زمان که بزرگان پناه کس نشوند پناه

ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض از چه بخود داده بود رخشه عار پناه (ارو)

کند که بمعنی حمایت داشتن است و در پناه کسی پشت و پناه هونا - حامی بنا حمایت کرنا -

بودن و حاصل بودن پناه (مغزی نیشاپوری) **پناه کردن** امصدر اصطلاحی - صاحب

کسی کوز جایت نذار و پناه پک کسی کو آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

ز عدلت نذار و سپرد (ارو) پناه رکنا - عرض کند که بمعنی پناه گرفتن و در حمایت آمدن

و پناه قرار دادن کسی را (الوری) آسمان حمایت مین هونا -

پناه ساختن استعمال - صاحب آصفی گشته کی ماندی اگر پناه بایات دولت کردی

ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض پناه پناه (ارو) پناه لینا حمایت مین آنا -

کند که بمعنی پناه کردن و پناه خود قرار دادن **پناه گاه** استعمال - بقول اندک بوازه فرنگ

و حامی گردانیدن (ازرقی پروی) ساقی فرنگه بمعنی جای پناه و امن مؤلف عرض

ز عکس نورش گوئی سیاهش است پناه آتش پناه کند که موافق قیاس است قلب اضافت

گناه پناه (دار و دوا) نامن - بقول اصفیه - بروزن پرگنده یعنی پناه گیرنده یعنی پناه
 عربی - اسم مذکر - جای امن - آرام کی جگه کسی برده (تطای س) در گتر از جرم که
 شیکانا - پناه گاه -
 خواهنده ایم پناه چاره ماکن که پناهنده ایم

پناه گرفتن استعمال - صاحب آصفی ذکر صاحب سروری صراحت فرید کند که

این کرده از معنی سناکت مؤلف عرض کند یعنی پناه دهنده هم (وله س) پناهنده
 که حمایت اختیار کردن و آمدن بحایت (منفی) رایا در داز نخست پنایت کرد و بر کامگار
 (س) چون گ راه گریز از شکست جنگ نگیرد درست پنا صاحب ناصری بذر معنی پناه آورده
 بزیم تیغ چو آتش پناه سنگ گیریم پنا (ار و دوا) گوید که پناهدین مصدر این لغات است
 پناه لینا - پناه مین آنا -
 مؤلف عرض کند که بابا قواعد زبان خود

پناه گزیدن استعمال - صاحب آصفی ذکر رافرا موش کرده چون میدانی که پناهدین

این کرده از معنی سناکت مؤلف عرض کند که مصدری می آید که لازم و متعدی هر دو است
 حمایت اختیار کردن و پناه و حمایت کسی آمدن باز شتقاتش را چرا اسم جاد و انشته و چرا
 و حمایت قبول کردن است (قاسمی گونا بادی ذکر آن می کنی و وقت خود را ضائع می سازی

(س) گزیدم پناهی و حصنی و پشتی پنا مو اصل و چرانمی گوئی که این اسم فاعل همان مصدر
 پناهی و غمی و مالی پنا (ار و دوا) پناه لینا است بقاعده فارسی (ار و دوا) پناه لینه
 حاصل کرنا - پناه مین آنا -
 والا - پناه دین و الا - پناهدین کا اسم فاعل

پناهنده استعمال - بقول برهان و سرور پناهدین بقول برهان و سرور پناهدین

دوانید یعنی کسی پناه آورد (حکیم فردوسی) است و پناه بمعنی پناه آوری و پناه دهمی حاصل
 پدید از بد و نیک بازار او بچو پیزدان یا مصدر این محققین با نام و نشان این را
 پناهید در کار او بچو مؤلف عرض کند که ترک کرده اند و بعضی مشتقات این را بطور
 ماضی مطلق مصدر پناهدن است که می آید اسم جاد جاداده اند و قواعد زبان خود را
 و این محققین (قانون زبان فراموش کرده) می فراموش کرده اند صاحب سفرنگ بشرح
 که اسم جاد است از نجاست که مشتقات را (اولین فقره دستیر آسمانی بفرز باد و خشور
 در کتب لغات جاداده اند و این شامل است و خشور) ذکر این کرده گوید که کسی پناه گرفتن
 بر لازم و معتدی بر و یعنی پناه آورده پناه و حمایت جستن. ازین معلوم می شود که در فارسی
 داده (ار و) پناه چایا - پناه دیا - پناهدن قدیم این مصدر برای معنی لازم وضع شد لیکن
 کما ماضی مطلق - محاوره زبان این را بمعنی معتدی هم استعمال
 پناهدن بقول بحر و اند بروزن دوانید کرد (ار و) پناه لینا - پناه دینا -
 یعنی پناه آوردن و پناه گرفتن و پناه بردن پناهدن بقول برهان بروزن چنان پیشه
 کسی و پناه دادن (کامل التصرف) و مضارع آن بمعنی پناه گیرنده و پناه دهنده. صاحب سرور
 پناه مؤلف عرض کند که مرکب از اسم مصدر بر پناه گرفته قانع مؤلف عرض کند که با او اتفاق
 (پناه) و علامت مصدر دن و در میان هر دو در عیم صاحب برهان غور بر قواعد زبان و معنی
 یای محروف بقاعده فارسی و این مصدر اصلی نقطه این تکرر و اصلا این بمعنی فاعلی پناه دهنده
 است که اسم مصدر این مال فارسی زبان نیامده و حق آنست که هر دو محققین بالا این را

<p>اسم جامد دانسته اند تسامح شان است این پنج ابداع مذکور است و در موصوفه همین لغت موصوفه که مصدر این را ترک کرده اند که گذشت (ار دو) و نون چهارم و پنجم هم گذشت و اصابت ماخذش پناه لیا مویا - پناه ویاموا - پناه پنج بقول مؤید مطبوع نو کشور با فتح آن دانسته ایم پس چاره نغزین نیست که پنج را بای زن که شوهرش دوزن دار و یکی مردگیری را فارسی و نون چهارم و پنجم تخم مبدش و پنجم پنا پنج است ترجمه سوتن در بند مؤلف چنانکه است و است و این را تحریف عرض کند که در دیگر نسخ قلمی این را بنیافتم صاحبان مطبع گوئیم (ار دو) و دیگر و عوض این پنا پنج نون چهارم و پنجم عربی یعنی بنا پنج کے پہلے معنی -</p>	<p>اسم جامد دانسته اند تسامح شان است این پنج ابداع مذکور است و در موصوفه همین لغت موصوفه که مصدر این را ترک کرده اند که گذشت (ار دو) و نون چهارم و پنجم هم گذشت و اصابت ماخذش پناه لیا مویا - پناه ویاموا - پناه پنج بقول مؤید مطبوع نو کشور با فتح آن دانسته ایم پس چاره نغزین نیست که پنج را بای زن که شوهرش دوزن دار و یکی مردگیری را فارسی و نون چهارم و پنجم تخم مبدش و پنجم پنا پنج است ترجمه سوتن در بند مؤلف چنانکه است و است و این را تحریف عرض کند که در دیگر نسخ قلمی این را بنیافتم صاحبان مطبع گوئیم (ار دو) و دیگر و عوض این پنا پنج نون چهارم و پنجم عربی یعنی بنا پنج کے پہلے معنی -</p>
--	--

پنبه بقول بہار بالقلم قلم و فرماید کہ اصافت آن بسوی قرابہ و مینا و داغ و باطن
 و گوش شائع اصائب (ار دو) در می روشن رگ تلخی شود و رگهای خواب پنبه مینا اگر از
 پنبه گوئیم کنند و صاحب محیط هر چه نسبت این نوشته نقلش بر معنی دوم بر سر کرده ایم
 و خصوصیت اصافت با الفاظ بالا نباشد کہ ذکرش بہار کرد و استعمال این در محاوره و
 بلخات می آید (ار دو) و دیگر بر سر کے دوسرے معنی -

<p>پنبه از سر مینا برداشتن مصدر اصطلح بقول بہار محروف اصائب (ار دو) و از سلم و از سر مینای عشق این پنبه را برداشتم عشق بجای غم دنیا برداشت و نتوان پنبه و مؤلف عرض کند کہ معنی نیشہ را و اگر دن چنین از سر مینا برداشت و (قاسم مشہدی) و گنایہ از شراب خوردن (ار دو) شراب پنا</p>	<p>پنبه از سر مینا برداشتن مصدر اصطلح بقول بہار محروف اصائب (ار دو) و از سلم و از سر مینای عشق این پنبه را برداشتم عشق بجای غم دنیا برداشت و نتوان پنبه و مؤلف عرض کند کہ معنی نیشہ را و اگر دن چنین از سر مینا برداشت و (قاسم مشہدی) و گنایہ از شراب خوردن (ار دو) شراب پنا</p>
---	---

<p>(الف) پنبه از سر میا گرفتن</p>	<p>مصادر گردن مباحش و سر فرود آر (ب) لاطا پهنی</p>
<p>(ب) پنبه از شیشیه گرفتن</p>	<p>اصطلاحاً ناله ام گوش نکردی تو دهن داغم ازین پنبه از</p>
<p>بهار ذکر (الف) کرده بر معروف قانع</p>	<p>گوش برون آر و داغم بگذار (صائب شیب)</p>
<p>و صاحب اصفی بگذر (ب) همزبان بهار</p>	<p>پنبه از گوش برون کن که بنا گوش سفید بود دم صبح</p>
<p>مؤلف عرض کند که هر دو مرادف (پنبه از سر میا گرفتن)</p>	<p>مؤلف عرض کند که هر دو مرادف (پنبه از سر میا گرفتن)</p>
<p>سر میا برداشتن (که گذشت موافق قیاس کند که موافق قیاس است که آمده سہاعت کردن</p>	<p>است (کامل شیرازی) باز از پی کفن و خبر دار کردن است مخفی مباد که بیرون و برون</p>
<p>و دفن اندوه نسیم (ب) از شیشیه گرفت پنبه تختت</p>	<p>هر دو یکی است (برداشتن پنبه از گوش) در خود</p>
<p>از سر خم (ب) (ارو) و کپو پنبه از سر میا برداشتن</p>	<p>گذشت (ارو) (الف تا د) دکن بین</p>
<p>(الف) پنبه از گوش بر آوردن</p>	<p>اصطلاحاً کتبه بین یا کان مین سے روئی نکالنا یا صاحب</p>
<p>(ب) پنبه از گوش برداشتن</p>	<p>اصطلاحاً اصفیہ نے (کان کھولنا) پرفریا ہے آگاہ کرنا</p>
<p>(ج) پنبه از گوش بیرون آوردن</p>	<p>صاحب خبر دار کرنا پنبه کرنا (ضمیر) دوش پر غنچه</p>
<p>(د) پنبه از گوش بیرون کردن</p>	<p>بجز آنکه تو رخت سفر باندھا ہے یا کان ہر گل کے</p>
<p>بہر چهار مصدر کرده گوید که ہوشیار کردن و توانے باد صبا کھول کے چلے</p>	<p>بہر چهار مصدر کرده گوید که ہوشیار کردن و توانے باد صبا کھول کے چلے</p>
<p>ترک غفلت کردن بہار گوید کہ مقابل (پنبه از سر میا گرفتن) مصدر اصطلاحی</p>	<p>ترک غفلت کردن بہار گوید کہ مقابل (پنبه از سر میا گرفتن) مصدر اصطلاحی</p>
<p>گوش افگندن) است (زالالی جانساری بہار بر معروف قانع مؤلف عرض کند کہ مراد</p>	<p>گوش افگندن) است (زالالی جانساری بہار بر معروف قانع مؤلف عرض کند کہ مراد</p>
<p>(ب) کہ یعنی پنبه چیت از گوش بردار پارک ہمان (پنبه از سر میا برداشتن) است اصفا</p>	<p>(ب) کہ یعنی پنبه چیت از گوش بردار پارک ہمان (پنبه از سر میا برداشتن) است اصفا</p>

<p>س) که ساقی می شود صاحب درین محفل زخمی چو که جوش می زشادی پنبه بر می گیر دازینا پو - مولف عرض کند که به ضم موقده می نماید اسم (اردو) دیکھو پنبہ از سرینا برداشتن - فاعل ترکیبی است یعنی انگه پنبه را می برد کنایه از پنبه اندر گوش افگندن ^{اصطلاحاً} (اردو) نڈاف دیکھو البادو - بقول آصفی بمقابل پنبه از گوش بر آوردن ^{اصطلاحاً} پنبہ بر سر بوت گذاشتن ^{اصطلاحاً}</p>	<p>عرض کند که (۱) بند کردن گوش و (۲) کنایه از خافل شدن است (ضیای بخشی) پنبه کند که چون کسی می خسید پنبه بر سر بوت او می گذارند اندر گوش خود باید افگند تا خبر از ذکر تو دیگر نشنود یا مخفی بباد که (افگندن پنبه در گوش) بجایش گذشت - افگندن و مخفف آن افگند هر دو یکی است (اردو) (۱) کانوں کو بند کرنا - (۲) خافل ہونا یا غفلت کرنا صاحب ^{اصطلاحاً} پنبہ بر پنبہ پتیا زدن ^{اصطلاحاً}</p>
<p>بقول اند معروف مولف عرض کند که سند استعمالش پیش نکرد و صحنی صریحی نه نوشت معنی فعلی این خبرین نباشد که میاراز و زور بند کردن پنبه بر ^{اصطلاحاً} بقول بسیار معنی نڈاف حکیم ترازی ہستانی (۳) پنبہ بری فاش کردینکت</p>	<p>بقول آصفی بمقابل پنبه از گوش بر آوردن ^{اصطلاحاً} پنبہ بر سر بوت گذاشتن ^{اصطلاحاً} عرض کند که (۱) بند کردن گوش و (۲) کنایه از خافل شدن است (ضیای بخشی) پنبه کند که چون کسی می خسید پنبه بر سر بوت او می گذارند اندر گوش خود باید افگند تا خبر از ذکر تو دیگر نشنود یا مخفی بباد که (افگندن پنبه در گوش) بجایش گذشت - افگندن و مخفف آن افگند هر دو یکی است (اردو) (۱) کانوں کو بند کرنا - (۲) خافل ہونا یا غفلت کرنا صاحب ^{اصطلاحاً} پنبہ بر پنبہ پتیا زدن ^{اصطلاحاً}</p>
<p>بقول آصفی بمقابل پنبه از گوش بر آوردن ^{اصطلاحاً} پنبہ بر سر بوت گذاشتن ^{اصطلاحاً} عرض کند که (۱) بند کردن گوش و (۲) کنایه از خافل شدن است (ضیای بخشی) پنبه کند که چون کسی می خسید پنبه بر سر بوت او می گذارند اندر گوش خود باید افگند تا خبر از ذکر تو دیگر نشنود یا مخفی بباد که (افگندن پنبه در گوش) بجایش گذشت - افگندن و مخفف آن افگند هر دو یکی است (اردو) (۱) کانوں کو بند کرنا - (۲) خافل ہونا یا غفلت کرنا صاحب ^{اصطلاحاً} پنبہ بر پنبہ پتیا زدن ^{اصطلاحاً}</p>	<p>بقول آصفی بمقابل پنبه از گوش بر آوردن ^{اصطلاحاً} پنبہ بر سر بوت گذاشتن ^{اصطلاحاً} عرض کند که (۱) بند کردن گوش و (۲) کنایه از خافل شدن است (ضیای بخشی) پنبه کند که چون کسی می خسید پنبه بر سر بوت او می گذارند اندر گوش خود باید افگند تا خبر از ذکر تو دیگر نشنود یا مخفی بباد که (افگندن پنبه در گوش) بجایش گذشت - افگندن و مخفف آن افگند هر دو یکی است (اردو) (۱) کانوں کو بند کرنا - (۲) خافل ہونا یا غفلت کرنا صاحب ^{اصطلاحاً} پنبہ بر پنبہ پتیا زدن ^{اصطلاحاً}</p>

<p>باشد از ظرافت و تمسخر کردن صاحب آصفی نکر</p>	<p>کحل نه جانے۔</p>
<p>ج کرده مؤلف عرض کند که مرادف همان این</p>	<p>صدر اصطلاحی بهار چینه بر چشم گذاشتن</p>
<p>بر بروت گذاشتن (ار و و) تمسخر</p>	<p>و ذکر این کرده از معنی ساکت و این را مرادف</p>
<p>کرنا ظرافت کرنا دل لگی کرنا به شمول کرنا۔</p>	<p>پینه بر چشم گرفتن گوید که می آید مؤلف عرض کند</p>
<p>صدر اصطلاحی بقول</p>	<p>که بهر دور بمعنی علاج مرض چشم کردن گیریم (ار و و)</p>
<p>بهار معروف مؤلف عرض کند که بمعنی حقیقی</p>	<p>انگله پر مرم رکنا۔</p>
<p>است یعنی بند کردن شیشه اگر چه پند استعمال</p>	<p>صدر اصطلاحی بهار چینه بر چشم گرفتن</p>
<p>پیش نشد و لیکن موافق قیاس است (ار و و)</p>	<p>بناکر این از معنی ساکت و صاحب آصفی این را</p>
<p>شیشه بند کرنا۔</p>	<p>مرادف (پینه بر چشم گذاشتن) گفته و ذکر معنی</p>
<p>اصطلاح بقول برهان و بحر و ناصری</p>	<p>بهر دو کرده مؤلف عرض کند که ما هما بخاطر</p>
<p>ورشیدی و سراج برای آخر مرادف پینه زن</p>	<p>سفی کرده ایم و این مرادف آنت (طفرای)</p>
<p>بمعنی نذاف صاحب بهانگیری گوید که (پینه و نه)</p>	<p>شهادی است) بگیرد و پینه بر چشم خویش پاک از</p>
<p>هم به همین معنی می آید صاحب ناصری همان بند</p>	<p>کثرت گریه گوید ریش پاک (ار و و) و کینه پینه</p>
<p>نزاری را برای این آورده که بهار بر پینه بهار</p>	<p>بر چشم گذاشتن۔</p>
<p>نقلش کرد خیال ما این است که نقل کتابت</p>	<p>صدر اصطلاحی بهار چینه بر ریش و آشتن</p>
<p>بهار این را در اینجا قائم کرد و صحیح به برای معنی</p>	<p>ب (پینه بر ریش گذاشتن)</p>
<p>است مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی</p>	<p>و ج کنایه</p>

<p>را بند کردن (ارو) کان میں آنکلی رکھنا یا کان</p> <p>است یعنی کسی کہ پنیہ بواسطہ او نرید (ارو) میں آنکلی وینا یعنی آصفیہ جمع کے ساتھ اکثر</p> <p>بولتے ہیں (دیکھو پرماضی گوش بہ پنیہ)</p>	<p>است مرکب از پنیہ و بز کہ امر حاضر نریدن</p> <p>بذاف و یکپوش پنیہ بر اور الباد۔</p>
<p>اصطلاح - بقول بحر (ارو) نرم ظاہر پنیہ باسی اصطلاح بقول بحر و بہار و نند</p> <p>نوعی از پاسی افزا مؤلف عرض کند کہ این</p> <p>قسم کفش بسیار نرم باشد کہ زیر چرم پنیہ درست</p> <p>کنند (ارو) وہ جوتی جس کے تلے میں روئی</p> <p>رکھی جاتی ہے۔ نرم جوتی۔ اسی کو دکن میں</p> <p>بجرا ز اہل ہند است (ارو) (ارو) جوتی پنیہ اپاشائی کہتے ہیں۔</p>	<p>اصطلاح - بقول بحر (ارو) نرم ظاہر پنیہ باسی اصطلاح بقول بحر و بہار و نند</p> <p>بمعنی باطن و (۲) یعنی مجروح نیز مؤلف</p> <p>عرض کند کہ اگرچہ موافق قیاس است ولیکن</p> <p>بلحاظ سکوت معاصرین عجم و دیگر عمہ متحققین اہل ہند</p> <p>وز باذان شتاق ہند استعمال ہاشیم کہ صاحب</p> <p>بجرا ز اہل ہند است (ارو) (ارو) جوتی پنیہ اپاشائی کہتے ہیں۔</p>
<p>اصطلاح - بہار و کر این کردہ</p> <p>از معنی ساکت صاحب اند نقل بردارش۔</p>	<p>نرم اور باطن میں سخت ہو (۲) مجروح جوتی پنیہ نشیت</p> <p>معمومی کیا ہوا شخص۔</p>
<p>اصطلاح (میر خسرو) این شدہ پشین ز گلیم درشت</p> <p>بقول بہار و نند یعنی (پنیہ در گوش کردن) و اور پی شتقہ شدہ پنیہ نشیت ہ مؤلف عرض</p> <p>ہم او بر (پنیہ در گوش کردن) از معنی ساکت کند کہ لوطیان مفعول را پنیہ نشیت گویند یعنی نرم</p> <p>(عرفی) اگر بصحبت عرفی سپردہ نشینی پگوشا نشیت موافق قیاس است (ارو) و طیبون</p> <p>پنیہ فرو نہ کہ سر لہ لافست ہ مؤلف عرض کی اصطلاح میں مفعول۔</p>	<p>اصطلاح (میر خسرو) این شدہ پشین ز گلیم درشت</p> <p>بقول بہار و نند یعنی (پنیہ در گوش کردن) و اور پی شتقہ شدہ پنیہ نشیت ہ مؤلف عرض</p> <p>ہم او بر (پنیہ در گوش کردن) از معنی ساکت کند کہ لوطیان مفعول را پنیہ نشیت گویند یعنی نرم</p> <p>(عرفی) اگر بصحبت عرفی سپردہ نشینی پگوشا نشیت موافق قیاس است (ارو) و طیبون</p> <p>پنیہ فرو نہ کہ سر لہ لافست ہ مؤلف عرض کی اصطلاح میں مفعول۔</p>
<p>اصطلاح (میر خسرو) این شدہ پشین ز گلیم درشت</p> <p>بہار</p>	<p>پنیہ حسا بندن اصطلاحی - بہار</p>

<p>واندیز (پنبه چپاندن) که مخفف این است از ولعربی حب القطن و بهندی بتوله بهترین آن است سنگی ساکت (اشرف) بعد چیدن پوست دانه پرنه و تازه آنست - گرم و تر در دوم گردن این خوشامد های توپا همچو از اساورگ و بار طوبت فضلیه خوردن منفرقتش آن بجا نوبه چپاندن است با مؤلف عرض کند جید برای سینه و ریه و نافع سرفه و ملین سینه و که معالجه زخم گردن و لبس که برای التیام مرهم شکم و منافع بسیار دارد (الخ) مؤلف عرض با پنبه می چپاند (ار دو) مرهم لگانه زخم کند که قلب اضافت دانه پنبه (ار دو) بنوا بقول آصفیه بهندی اسم مذکر - روئی - یا علاج کرنا -</p>	<p>علاج کرنا - پنبه دار اصطلاح - بهار مذکور این از معنی کیاس کابج - پنبه دانه - ساکت و صاحب اندین را مرادف پنبه زار پنبه در گردن گردن مصدر اصطلاح گفته می فرماید که هر کدام معروف (طاهر و جید) بقول اند مرادف (پنبه در گوش کردن) (ه) دل ریشم از دیدن آن نگار پوز داغ یعنی (ا) سخن ناشنودن و (ب) کنایه اغفلت تو و کهنه شد پنبه دار با مؤلف عرض کند که داشتن مؤلف عرض کند که استعمال این بگو منغز اعام است و در اینجا از پنبه دار پنبه ما نخورد و معاصرین عجم بر زبان ندارند مجرب و نه از مراد باشد (ار دو) پنبه زار - روئی قول اند بدون سند استعمال اعتبار را نشاء که موافق قیاس نیست (ار دو) و کیهو پنبه در کاکهیت - مذکر -</p>
---	--

<p>پنبه دار اصطلاح - بهار مذکور این از معنی کیاس کابج - پنبه دانه - ساکت و صاحب اندین را مرادف پنبه زار پنبه در گردن گردن مصدر اصطلاح گفته می فرماید که هر کدام معروف (طاهر و جید) بقول اند مرادف (پنبه در گوش کردن) (ه) دل ریشم از دیدن آن نگار پوز داغ یعنی (ا) سخن ناشنودن و (ب) کنایه اغفلت تو و کهنه شد پنبه دار با مؤلف عرض کند که داشتن مؤلف عرض کند که استعمال این بگو منغز اعام است و در اینجا از پنبه دار پنبه ما نخورد و معاصرین عجم بر زبان ندارند مجرب و نه از مراد باشد (ار دو) پنبه زار - روئی قول اند بدون سند استعمال اعتبار را نشاء که موافق قیاس نیست (ار دو) و کیهو پنبه در کاکهیت - مذکر -</p>	<p>پنبه دار اصطلاح - بقول بهار و اند گوش کردن - حب القطن صاحب محیط می فرماید که لغت فارسی پنبه در گوش اصطلاح - بقول برهان</p>
---	--

<p>و بهار و بجز و مانند و سراج و جامع (ا) کنایه از</p>	<p>براج (ج) قانع مؤلف عرض کند که موافق</p>
<p>مردم غافل (۲) سخن ناشنو مؤلف عرض</p>	<p>قیاس است و مزادف (پنبه اندر گوش افکنند)</p>
<p>کند که اسم فاعل ترکیبی است یعنی کسی که در گوش</p>	<p>که پیا پیش گذشت معنی اول اصل است و معنی</p>
<p>خود پنبه دارد سخن بگوش او نرسد و معنی اول</p>	<p>دوم مجاز آن (ار و و) و یکپنبه اندر گوش افکنند</p>
<p>کنایه باشد (ار و و) پنبه در گوش بقاعده فاعلی</p>	<p>پنبه و در اصطلاح بقول اند یعنی کهنه و</p>
<p>(ا) غافل آورد (۲) اس شخص کو کچه سکتے ہیں جو</p>	<p>عشتا غلط است صحیح پنبه دوز است یعنی کسی که پارچه</p>
<p>پر قادر نه ہو</p>	<p>کهنه و خرقة و امثال آن و دوز صاحب غیث</p>
<p>مصادر این را بخواه سراج آورده و ما در سراج</p>	<p>نیاتیم (الف) پنبه در گوش افکندن</p>
<p>اصطلاحی مؤلف عرض کند که کنایه از خیالی است</p>	<p>(ب) پنبه در گوش افکندن</p>
<p>(الف) که پنبه داخل ملبوس کرده می دوزد و این قسم</p>	<p>(ج) پنبه در گوش کردن</p>
<p>بقول برهان ملبوس در موسم زمستان می پوشند و معنی بیان</p>	<p>(د) پنبه در گوش نهادن</p>
<p>و بجز و بهار و مانند و جامع و سراج (ا) سخن</p>	<p>کرده محققین بالانه موافق قیاس است و نه</p>
<p>ناشنیدن و (۲) غفلت کردن صاحب جهانگیر استعمال آن در</p>	<p>مجاوره فرس - معاصرین عجم</p>
<p>در لطقات (ب) را آورده که مخفف (الف) با ما اتفاق</p>	<p>دارند اسم فاعل ترکیبی است -</p>
<p>است و صاحبان برهان و بجز و بهار و سراج (ار و و)</p>	<p>و در زری جوروی دار لباس</p>
<p>و جامع و (جهاگیری در لطقات) (ج و د) را تیار کرتا ہے -</p>	<p>هم بهین معنی آورده اند و صاحب رشیدی</p>

پنبه و بان اصطلاح بقول بهار و مانند

<p>فارسی ذکر این مثل نموده اند معاصرین عجم گویند که فارسیان این مثل را بجهت بیگاران می زنند که عاقلان بستره گیرند موافق قیاس است وکن مین کتبه مین بیگار کا مو یعنی سفت و مسلم محنت کرتا ہے اور کوڑی کا نفع نہیں۔</p>	<p>از کم گوی (میر خسرود در تحریف چرخ پنبه دہانی بہ زبانی دراز پو با ہمہ کس مؤلف عرض کند کہ ہم کہ عاقلان بستره گیرند موافق قیاس است کہ گویا در دیان خود (ار و و) دکن مین کتبه مین بیگار کا مو از خاموش و مجاز کم گوی و در سند میر خسرود یعنی اول خیال کرده اند</p>
<p>استعمال - بقول بہار و اندہ پر کدا معروف (ملاقاسم</p>	<p>دوم است آنا نگہ یعنی اول خیال کرده اند سگد ری خورده اند (ار و و) پنبه دہانی فارسی صفت کم سخن کم گو۔ ان بولاد (۲) خاموش</p>
<p>پنبه دہن (اصطلاح - بقول بگردابی زبانی شہدی س) ہر پنبه کہ از زمین مارست پ رشتہ کنش و رشتہ کنش شدہ مؤلف عرض کند کہ (الف و ج) مراد یکدیگر است یعنی پیداشدن درخت پنبه از زمین و الف بضم رای مہملہ باشد و (ب) یعنی رسیدن پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد یعنی حالی کار و گیری می کند و برای خود تنگنای کار می خورد (ار و و) الف روئی کا ذبت اگنا زمین سے پیدا ہونا (ب) روئی کا تنا</p>	<p>پنبه دہن (اصطلاح - بقول بگردابی زبانی شہدی س) ہر پنبه کہ از زمین مارست پ رشتہ کنش و رشتہ کنش شدہ مؤلف عرض کند کہ (الف و ج) مراد یکدیگر است یعنی پیداشدن درخت پنبه از زمین و الف بضم رای مہملہ باشد و (ب) یعنی رسیدن پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد و ساقہ فرمانند کہ پنبه باشد یعنی حالی کار و گیری می کند و برای خود تنگنای کار می خورد (ار و و) الف روئی کا ذبت اگنا زمین سے پیدا ہونا (ب) روئی کا تنا</p>

(ج) و کچھو الف -

کا کھیت - مذکر -

پنہ رسی اصطلاح - بقول رہنما سچو ان سفر پنہ زون ^{اصطلاح} بقول بھر تانی

نامہ الدین شاہ قاپار (۱) آ کہ کہ بدان پنہ زون ^{اصطلاح} (اشیر الدین آسکیتی) ہر روز ہر
صاحب روز نامہ سچو ان سفر نامہ مذکور میں فرما پنہ زون پر دواج چرخ پ صبح از عمود مشتم
کہ (۲) رسیدن پنہ باشد مؤلف تعرض کند کہ وز افق کمان پ مؤلف عرض کند کہ

کہ بعضی اول اصطلاح معاصرین عجم است کہ معنی لفظی این پنہ بر پاک و صاف کردن بذریعہ
آ کہ راک بران پنہ ہی رسیدن اسم موصوم ^{اصطلاح} آ کہ معلومہ کہ مخصوص برای این کار است
گرد اصل این پنہ رسی اسم فاعل ترکیبی و مراد از تازی است (ارو) روئی و تکی
است و معنی آن کسی کہ پنہ را می رسید و پنہ ^{اصطلاح} تازی کرنا۔

یای نسبت بران نام آ مذکور و معنی دوم ^{اصطلاح} پنہ زون بقول بر بان و جہانگیر

باصدر (پنہ رسیدن) (ارو) پنہ و بھر و بہار و سراج و رشیدی بر وزن کر گدن
مذکر و کچھو برخاج (۲) روئی کا تبا کا حال ^{اصطلاح} و نذاف را گویند (حکیم سائی)

پنہ زار اصطلاح بقول بہار بہ زای تازی ^{اصطلاح} آن شنیدی کہ بود پنہ زنی پ مفلس قلبان و

معروف مؤلف عرض کند کہ از قبیل شانی از ^{اصطلاح} خانہ زنی پ صاحب نامری این رام ادنی
است یعنی حقیقی موافق قیاس (طالب آملی) پنہ بز نوشتہ و با او نقل کردہ مؤلف عرض

(۳) نشگفت اگر یکی زو باقین عدل تو پ سیرا ^{اصطلاح} کند کہ اسم فاعل ترکیبی است از ہمان مصدر
ساز و از عرق شعلہ پنہ زار پ (ارو) روئی (پنہ زون) کہ گذشت (ارو) و کچھو پنہ بز

<p>(اردو) (۱) نرم اور صاف اور سفید ہونا</p>	<p>پنبہ ساختن مصدر اصطلاحی۔ بقول</p>
<p>(۲) بھاگنا (۳) متفرق اور پریشان ہونا۔ (۴) کسی سے بے وجہ ترک تعلق کرنا۔</p>	<p>آصفی پریشان کردن و بتحقیق مایارہ پارہ و ریزہ ریزہ کردن چنانکہ پنبہ (صائب ۷)</p>
<p>پنبہ کاری اصطلاح۔ بہار ذکر این کردہ از معنی ساکت صاحب انشا تباعث کند (ظہور ہی ۷) گورنج برد کہ در راحت بچ از داغ تو</p>	<p>پنبہ سازم از پلیدن رشته های دام را پوکوہ و صحرایم کند از سایہ نخچیرین بچ (اردو) ککڑے ککڑے کرنا۔ ریزہ ریزہ کرنا۔</p>
<p>پنبہ کاری ماہ مؤلف عرض کند کہ ہر دو بیچارگان معنی شعر نفہیدند تا بہ تعریف لفظ چہ رسند۔</p>	<p>پنبہ شدن مصدر اصطلاحی۔ بقول برہان</p>
<p>(۱) یعنی نرم و صاف و سفید شدن و (۲) کنایہ از گریختن و (۳) متفرق و پریشان گردیدن فارسیان مرہم زنی را پنبہ کاری گویند کہ موثقت (۴) از کسی بچہ موجب بریدن۔ بہار بزرگ ہر قیاس است شاعر گوید کہ پنبہ کاری یعنی مرہم زنی معنی اول الذکر از معنی چہارم ساکت صاحب ما از داغ تو راحت یافت حالا بگو اورا کہ رنجی رشیدی بر معنی اول و سوم قناعت کردہ و کشد کہ بعد راحت رنج است و بعد رنج راحت صاحب جہانگیری در طحقات ہمزباننش و صاحب (اردو) فارسیوں نے علاج زخم کو پنبہ کاری جامع ذکر معنی اول و دوم و چہارم فرمودہ کہا ہے۔ مؤثقت۔ اس لئے کہ جراح التیام خان آرزو در سراج ہمزبان رشیدی صاحب زخم کے لئے اسپر مرہم لگاتے اور روئی مؤید معنی سوم را ترک کردہ مؤلف عرض کند کا بیچارہ کہتے ہیں۔</p>	<p>و بحر (۱) یعنی نرم و صاف و سفید شدن و (۲) کنایہ از گریختن و (۳) متفرق و پریشان گردیدن فارسیان مرہم زنی را پنبہ کاری گویند کہ موثقت (۴) از کسی بچہ موجب بریدن۔ بہار بزرگ ہر قیاس است شاعر گوید کہ پنبہ کاری یعنی مرہم زنی معنی اول الذکر از معنی چہارم ساکت صاحب ما از داغ تو راحت یافت حالا بگو اورا کہ رنجی رشیدی بر معنی اول و سوم قناعت کردہ و کشد کہ بعد راحت رنج است و بعد رنج راحت صاحب جہانگیری در طحقات ہمزباننش و صاحب (اردو) فارسیوں نے علاج زخم کو پنبہ کاری جامع ذکر معنی اول و دوم و چہارم فرمودہ کہا ہے۔ مؤثقت۔ اس لئے کہ جراح التیام خان آرزو در سراج ہمزبان رشیدی صاحب زخم کے لئے اسپر مرہم لگاتے اور روئی مؤید معنی سوم را ترک کردہ مؤلف عرض کند کا بیچارہ کہتے ہیں۔</p>
<p>پنبہ کاشتن استعمال۔ بقول بہار و انشد</p>	<p>کہ ہر چہ ہار معانی موافق قیاس و ہمہ کنایہ باشد</p>

<p>معروف - مؤلف عرض کند که معنی حقیقی کاشت هفته مهان باغ من شوید با صاحب رشیدی پنبه کردن (تر سندی) پنبه کاشته بودیم کتاره نیل (ار و و) کپاس بونا کپاس کی کاشت کرنا - نقشه کردن (اسدرا اصطلاحی) کنایه از معنی دوم می فرماید که (۱۷) نرم و هموار کردن گریختن و گریزیدن (۲۱) پریشان و پراکنده هم و اسناد متفرق که بر طریق حاطب اللیل پیش ساختن و متفرق گردانیدن (۳۱) خاموش کردن که در ده ازان این معنی پیدائیت بلکه متعلق است و (۴) دفع و مخوف نمودن و (۵) منکر شدن و (۶) با معانی بالا صاحب بجز ذکر هر هفت معنی فرموده عاجز گردیدن صاحب جامع بزرگ همه معانی متفرق - خان آرزو بزرگ معنی پریشان کردن و نرم ساختن با برهان و لیکن معنی ششم را حاضر گردیدن گوید ما و گریزیدن و دفع و مخوف نمودن گوید که آنچه در برهان معنی می گوئیم که در معنی ششم غلطی کتابت راه یافته باشد منکر شدن و عاجز گردیدن نوشته وجه آن ظاهر نیست در جامع که عاجز را کاتب کم سواد و نقل نویس کم عقل مؤلف عرض کند که از معنی اول معنی گریختن را در ششم حاضر نوشت - صاحب جهانگیری در ملحقات بر معنی که لازم است و گریزیدن را کنایه معنی دوم را هم کنایه دوم و سوم قانع و با معنی سوم تسلتی دادن هم گفته پذیریم و معنی سوم و چهارم را طالب سند (اثیر الدین خسیکتی) رای تو پنبه کرد و سر و لفظ معنی باشیم که خلاف قیاس است و معنی پنجم و ششم را با کاشته بود گوش قبول از ندای ملک با را عطا پذیریم که لازم است و معنی هفتم هم (مولوی معنوی) چون بیاد مر در این پنبه کنیدی کنایه باشد آنانکه برین مصدر متعدی معانی لازم</p>	<p>معروف - مؤلف عرض کند که معنی حقیقی کاشت هفته مهان باغ من شوید با صاحب رشیدی پنبه کردن (تر سندی) پنبه کاشته بودیم کتاره نیل (ار و و) کپاس بونا کپاس کی کاشت کرنا - نقشه کردن (اسدرا اصطلاحی) کنایه از معنی دوم می فرماید که (۱۷) نرم و هموار کردن گریختن و گریزیدن (۲۱) پریشان و پراکنده هم و اسناد متفرق که بر طریق حاطب اللیل پیش ساختن و متفرق گردانیدن (۳۱) خاموش کردن که در ده ازان این معنی پیدائیت بلکه متعلق است و (۴) دفع و مخوف نمودن و (۵) منکر شدن و (۶) با معانی بالا صاحب بجز ذکر هر هفت معنی فرموده عاجز گردیدن صاحب جامع بزرگ همه معانی متفرق - خان آرزو بزرگ معنی پریشان کردن و نرم ساختن با برهان و لیکن معنی ششم را حاضر گردیدن گوید ما و گریزیدن و دفع و مخوف نمودن گوید که آنچه در برهان معنی می گوئیم که در معنی ششم غلطی کتابت راه یافته باشد منکر شدن و عاجز گردیدن نوشته وجه آن ظاهر نیست در جامع که عاجز را کاتب کم سواد و نقل نویس کم عقل مؤلف عرض کند که از معنی اول معنی گریختن را در ششم حاضر نوشت - صاحب جهانگیری در ملحقات بر معنی که لازم است و گریزیدن را کنایه معنی دوم را هم کنایه دوم و سوم قانع و با معنی سوم تسلتی دادن هم گفته پذیریم و معنی سوم و چهارم را طالب سند (اثیر الدین خسیکتی) رای تو پنبه کرد و سر و لفظ معنی باشیم که خلاف قیاس است و معنی پنجم و ششم را با کاشته بود گوش قبول از ندای ملک با را عطا پذیریم که لازم است و معنی هفتم هم (مولوی معنوی) چون بیاد مر در این پنبه کنیدی کنایه باشد آنانکه برین مصدر متعدی معانی لازم</p>
--	--

<p>را آورده اند سکندری خورده اند (اردو) بقول برهان و بحر (۱) کنایه از فریب دادن - (۱) بجاگنا - بجلو انا (۲) پریشان پرگنده اور (۲) راضی ساختن کسی را در امری و (۳) بچا متفرق کرنا - (۳) خاموش کرنا (۴) دفع اور روانه کردن هم صاحب جابج بر معنی اول و دوم محو کرنا (۵) منکر ہونا (۶) عاجز ہونا (۷) نرم قانع - صاحب جہانگیری در لطائف بر معنی اول اور ہوار کرنا - (۸) گفتا کر وہ (مولوی معنوی) عقل جو اہمیت</p>	<p>پہنہ کن استعمال - بقول برهان لہضم کاف امر است یعنی محو کن و منکر شو و خاموش باش و بگریز صاحب مؤید بالتعاقب گوید کہ قیل بر گنڈ ساز و صاحب اند نقل بردارش مؤلف بقول بعض معنی دوم را ہم نقل کرده و ز آئینہ عرض کند کہ این امر حاضر (پہنہ کردن) است کہ بہار بزرگ ہر سہ معانی نسبت معنی سوم گوید کہ گذشت و شامل باشد بر بہت معانی آن فضولی درین تامل است و سندی کہ از ظہوری آورده محققین است کہ بعد از انکہ بیان مصدر کنند از ان</p>
<p>پہنہ کن استعمال - بقول برهان لہضم کاف امر است یعنی محو کن و منکر شو و خاموش باش و بگریز صاحب مؤید بالتعاقب گوید کہ قیل بر گنڈ ساز و صاحب اند نقل بردارش مؤلف بقول بعض معنی دوم را ہم نقل کرده و ز آئینہ عرض کند کہ این امر حاضر (پہنہ کردن) است کہ بہار بزرگ ہر سہ معانی نسبت معنی سوم گوید کہ گذشت و شامل باشد بر بہت معانی آن فضولی درین تامل است و سندی کہ از ظہوری آورده محققین است کہ بعد از انکہ بیان مصدر کنند از ان</p>	<p>از بعض مشتقات آن ہم بحث می سازند - (ب) پہنہ نہا و ن در دوہان پید است (اردو) دکھو (پہنہ کردن) یہہ اس کا امر کہ معنی خاموش کردن باشد (س) بجزب حاضر اور تمام معنوں پر شامل ہے جن کا بیان مصدر مذکور پر گزرا - پہنہ در دوہان صدا پر مؤلف عرض کند کہ الف یعنی اول موافق قیاس می نماید کہ پر چیزی پہنہ</p>

(۳۱۷۷۸)

زبان و حقیقتش را مخفی کردن گو یا فریب دادن کرنا ساکت کرنا مننه بند کرنا
 است و از همین این مصدر اصطلاحی قائم شده **پنبه** و **وز** اصطلاح بقول برهان و ناصری و
 در معنی دوم الف خلاف قیاس می نماید و لیکن رشیدی و جبر و بهار و جامع و سراج -
 باعتبار صاحب جامع که محقق زبان خود است مرادف (پنبه بند) که گذشت و مبدلش
تسلیه کنیم و معنی سوم یادون سند استعمال معتبر (حکیم نزاری سی قهستانی ۵) **سرا ناختی**
ناخیم صاحب بحر پیروی برهان کرده است و نبود در سر هر پنبه وز یا لائق علاج بود
رب موافق قیاس است (ارزو) **الف** امر تیه و ار عشق **مؤلف** عرض کند که مؤلف
 فریب دیناد کسی که کسی با ره مین را مخفی کرنا بود و بدل می شود چنانکه آب و آوار و
 (۳) کسی که کسی جگه روانه کرنا **اب** خاموشی و **کی** و **پنبه** بز **پنبه** زن -

پنج بقول برهان پنج اول بروزن پنج د ا عددی است معروف و (۲) اشاره بخوا
نهمه هم که سامعه و باصره و ذائقه و لاسه و شامه باشد و کبیر اول (۳) گرفتن عضوی
 باشد با سر و ناخن چنانکه بدر آید صاحب ناصری بر معنی اول قانع (منه ۵) با پنج
 بر آوری که از یک پشتمیم بر ساعد اقدار پنج انگشتیم بر صاحب جامع ذکر معنی اول و سوم
 کرده خان آرزو در سراج بذکر بر سه معانی بالامی فرماید که معنی دوم مجاز است و در معنی
 سوم قید ناخن بیجا است که گرفتن اعضاست مطلقاً و این مبدل پنج است که می آید -
مؤلف عرض کند که این تبدیل مخصوص است در معنی سوم و تخصیص در معنی سوم درست
 نیست مخلصین **عجم** هم با خان آرزو و مؤید تقسیم اند بلکه تعریف حقیقی این گرفتن پنج انگشت

باشد اشارہ این معنی اول برد (اسم عدد) گذشت و معنی دوم استعارہ باشد و بس (اردو) پانچ بقول آصفیہ ہندی۔ ترجمہ پنج (۲۱) حواس خمسہ۔ مذکر۔ صاحب آصفیہ نے حواس پر فرمایا ہے۔ عربی۔ حاستہ کی جمع۔ اندر کی قوت (۳۱) اعضا کی گرفت جس سے درو پیدا ہو۔ مؤنث۔ خواہ بذریعہ ناخن یا انگلیاں یا پنجہ گرفت کریں۔

<p>پنجاب اصطلاح۔ بقول برہان و مؤید و بودہ (جمال الدین عبدالرزاق ص ۵۵) چشم با جامع و سراج بر وزن کنجاب و لاتی است روی تہ اندر خطہ ہندوستان و دیگر گشت از ہندوستان کہ لاہور و توابع آن باشد۔ پانچ از آب چشم حجرہ پنجاب زوی پانچ مؤلف عرفی ناصری می فرماید کہ نام و لاتی است از سند کہ مذکر کہ فارسی زبان است و حال استقر کہ پنج رو و از اطراف آن می گذرد و یکی می شود۔ این صوبہ لاہور (اردو) پنجاب۔ مذکر و آن پنجاب کہ این صوبہ در میان آنها واقع اس صوبہ کا نام ہے جس کا مستقر لاہور ہے۔</p> <p>پنج ارکان اصطلاح۔ بقول بحر و مؤید و پنجاب محدود است از طرف شرق بہ کوستان اندو غیاث عبارت از توحید و نماز و روزہ و جہل کشمیر بہ سندھ و از جنوب بہ دہلی و از شمال و جہل کشمیر در نہایت آبادی است (سند) بجا باشد (اردو) پنج ارکان اسلام سے (۱) توحید (۲) نماز (۳) روزہ (۴) شکر لاہور پانچ صاحب جہانگیری و ملحقات گوید حج (۵) زکوٰۃ مراد ہے اردو میں بھی ترکیب کہ در قدیم الایام دار الملک آن دیابلور فارسی مستعمل ہے۔</p>	<p>پنجاب اصطلاح۔ بقول برہان و مؤید و بودہ (جمال الدین عبدالرزاق ص ۵۵) چشم با جامع و سراج بر وزن کنجاب و لاتی است روی تہ اندر خطہ ہندوستان و دیگر گشت از ہندوستان کہ لاہور و توابع آن باشد۔ پانچ از آب چشم حجرہ پنجاب زوی پانچ مؤلف عرفی ناصری می فرماید کہ نام و لاتی است از سند کہ مذکر کہ فارسی زبان است و حال استقر کہ پنج رو و از اطراف آن می گذرد و یکی می شود۔ این صوبہ لاہور (اردو) پنجاب۔ مذکر و آن پنجاب کہ این صوبہ در میان آنها واقع اس صوبہ کا نام ہے جس کا مستقر لاہور ہے۔</p> <p>پنج ارکان اصطلاح۔ بقول بحر و مؤید و پنجاب محدود است از طرف شرق بہ کوستان اندو غیاث عبارت از توحید و نماز و روزہ و جہل کشمیر بہ سندھ و از جنوب بہ دہلی و از شمال و جہل کشمیر در نہایت آبادی است (سند) بجا باشد (اردو) پنج ارکان اسلام سے (۱) توحید (۲) نماز (۳) روزہ (۴) شکر لاہور پانچ صاحب جہانگیری و ملحقات گوید حج (۵) زکوٰۃ مراد ہے اردو میں بھی ترکیب کہ در قدیم الایام دار الملک آن دیابلور فارسی مستعمل ہے۔</p>
---	---

پنج ارکان حج اصطلاح - بقول اند

و معرب آن فحشگشت اگر شهوت بزرگان غلبه
 و غیث تزد شافعی (۱) احرام بستن (۲) سعی کند قدری ازان در زیر ایشان دو و گفتند
 کردن میان صفا و مروه (۳) و قوف عرفات در حال بنشانند صاحب ناصری بر ذکر معنی دوم
 و (۴) مزدلفه (۵) طواف کعبه مؤلف عرض قناعت کرده صاحب رشیدی معنی سوم و چهارم
 کند که مرکب اضافی است (ار دو) حج که را آورده (عطارت) هست از شهوت اگر
 با پنج ارکان مذکور شافعی مین - احرام باندینا داری گزند بوی پنج انگشت جوعت سووند
 سعی صفا مروه - عرفات در مزدلفه مین قیام آورد صاحب مؤید ذکر معنی اول و دوم کرده بخان
 طواف کعبه مین - آرزو در سراج هم زبان رشیدی مؤلف عرض

پنج انگشت اصطلاح - بقول برهان و کند که معنی اول حقیقی است یعنی بر پنج انگشتان

بگردان معروف و (۲) نام نباتی هم که آن را دست و پا و معنی دوم همان اثنی عشر است که ذکر
 و لاشوب نامند و بوته درخت آن در کنار در مقصود گذشته و صراحت معنی سوم بغت
 رودخانه باروید و برگ آن مانند برگ شاهانه (اشنان دارو) مذکور و معنی چهارم وجه تسمیه
 باشد و آن را بعرابی (ذو خمس اصابع) خوانند مستحق نشد (ار دو) (۱) پنج انگشتان
 و تخم آن را (حب الفقد) گویند و در علت (۲) و کیهو اثلث (۳) و کیهو اشنان دارو (۴) پنج
 استسقا بکار برند و (۳) اشنان را نیز گفته اند انگشت یک موضع کا نام ہے جو مرقه تبریز
 و (۴) نام موضعی هم نزدیک به مرقه تبریز و مین واقع ہے - مذکر -

بحدف ہمزہ ہم نظر آمدہ کہ پنجگشت باشد پنج انگشت برابر نسبت مثل صبا جان

<p>خرشیه الامثال و امثال فارسی ذکر این کرده از معنی به الف از برای سهولت تلفظ چنانکه همین یک مثال و محفل استعمال ساکت مؤلف عرض کند که فارسیا اوست و بان و بدان برعکس این و همین ماخذ چون خواهند که ترجیح کسی را بمقابلہ دیگران ظاهر آخر الذکر بهتر از اول است و معنی دوم بر سبیل کنند این مثل را رتند و تیز بر موقع اظهار اختلاف مجازی نماید ولیکن درین تسامح اند و مؤید باشند طبائع انسان هم استعمال این مثل می کنند (ارو) که در اینجا معنی دوم را قائم کرده اند - و بعضی دوم پانچون انگلیان برابر بنهین بقول آصفیہ ہندی پنجاہ بدو ہای آخری آید اگر سنا استعمال این مثل ہے - سب آدمی کیساں ہنہین - انسان پیش شود این را محقق آن توان گرفت (ارو) مختلف الطبائع ہنہین - دکن میں اسی کہاوت (۱) پنجاہ ۲۱ دیکھو پنجاہہ -</p>	<p>مختلف الطبائع ہنہین - دکن میں اسی کہاوت (۱) پنجاہ ۲۱ دیکھو پنجاہہ - کو کسی خاص شخص کے تفویق اور ترجیح کے اظہار میں بھی استعمال کرتے ہیں۔</p>
<p>پنجاہ پنجاہ ہم بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و سروری و ناصر و جامع بروزن یک نام مدت اعتکاف نصاری است و آن پنجاہ روز می باشد چنانکہ چلہ اہل اسلام چہل روز است (حکیم خاقانی) پس از چندین چلہ در عہد سی سال پانچوم پنجاہہ گیرم آشکارا خان آرزو در سراج قول بالا را غلط پذیرد و ہای نسبت منسوب بہ پنج در عشرات کی از معنی و می گوید کہ پنجاہہ روز ترسایان است و آن را بعرہی خمسین گویند چنانکہ قوسی تصریح نمود</p>	<p>پنجاہ بقول اند و مؤید بالفتح نہ با کسر (۱) نام عدد معروف و (۲) اعتکاف زیاد و ترسایان کہ آن پنجاہ روز است چنانکہ اہل سنت و جماعت را چہل روز کہ چلہ نام دارد مؤلف عرض کند کہ معنی اول مرکب می نماید از پنج و الفذای پنجاہ پنجاہہ روز ترسایان است و آن را بعرہی خمسین گویند چنانکہ قوسی تصریح نمود</p>

<p>و از اهل فرنگ هم تحقیق پیوسته مؤلف عرض و کنایه و تکمیل بحث بر پنجه بیچاره می آید - کند که درین شک نیست که های نسبت بر لفظ (اردو) سببه سیاره میچ سوا چاند اور آفتاب پنجاه زیاده کرده اند که منسوب به پنجاه است که پانچ ستاره - مذکر -</p>	<p>چنانکه چله منسوب به چهل که مخفف چهل است بعضی (الف) پنچیا این را به تخفیف های دوم پنجاه هم گفته اند که گذشت و ما اشاره این همد را بنجا کرده ایم - فارسیان به ترجمه خمسین استعمال این کرده اند - اهم جامد دانیم (اردو) پنجاه - ترسیایون کی عبادت و کی مدت پنجاه روزه جیسا که اسلام میں چلستہ روز پنچ بیچاره اصطلاح - بقول برهان و جامع ذکر این کرده اند صاحب مؤید الف را خمسہ پنجه را گویند یعنی زحل و مشتری و مریخ دو معنی گفته وب وج را یعنی اول و صاحب وزیره و عطار و صاحب ناصری صراحت فرمایند برهان الف وج را بهر دو معنی آورده صاحب کند که نام فارسی ایشان کیوان و زاوش ناصری (ب) را یعنی اول گفته و از الف و بهرام و ناهید و تیر است صاحب رشیدی وج ساکت صاحب سروری نسبت الف و بذکر این می فرماید که همین را پنجه بیچاره هم خوانند (ب) بر معنی اول قانع (خاقانی ص) جوتی نسیم خان آرزو در سراج گوید که سببه سیاره با ماه و آفتاب مؤلف عرض کند که موافق قیاس است چون چار پای خاک پو و صاحب بهانگیر نسبت</p>
<p>بقول سراج بر سه باب</p>	<p>بقول سراج بر سه باب</p>
<p>فارسی بالف کشیده (ا)</p>	<p>دبیا پنچیا یک</p>
<p>خرنگ را گویند و آن</p>	<p>ج پنچیا</p>

<p>اب و ج) ذکر برد و معنی فرموده (دقائق فیروزگان) است پای بود ولیکن فارسیان آن را پنچ پاشی (س) اولی باشد ز عقل با کفایه پدبمنت ندر پنچ پایه یا مؤلف عرض کند که یعنی اول هر سه گوچک می باشد که دامن از تر شکم مخفی دار و اندرین کنایه باشد که سرطان پنچ پای دارد و معنی دوم صورت (ب) اصل باشد و الف مخفف آن مجاز آن که برج چهارم را هم سرطان نام است و ج مزید علیش و الله اعلم بحقیقه الحال (ار دو) و کاف در (ب) برای تصغیر یعنی پنچ پای کوچک سرطان بقول آصفیه (۱) که بیکرا - ندر که خرچنگ وارنده و هر سه اسم فاعل ترکیبی صاحب محیط - عقرب آبی - پنچ پایه - (۲) آسمان که چوتھے برج بر سرطان گوید که عربی است و این را عقرب الیها کا نام - دیکو برج بلال - گویند و کیفیت آن ابو الجحر و بیوانی فاقشرو به پنچ پوشیده اصطلاح - بقول ناصری و اندر - روحی قلیا دون و با عورس و بغارسی خرچنگ پارسی خسته محجبه است و آن پنچ علم باشد اول و گل چنگ و کبکاس و پهنی که بیکرا او کا کیرا کیمیا دوم کیمیا سوم سیمیا چهارم ریمیا پنجم سیمیا و کینکیرا گویند حیوانی است آبی سرد و تر تا آخر و تحقیق هر یک بجای خودش می آید مؤلف عرض دوم و گویند گرم و تر در اول و در ان قوت کند که موافق قیاس این جمله عام مخصوص شد بر جاذبه و محله است و ضما و گوشت آن سنان و سبیل مجاز (ار دو) در پنچ پوشیده فارسیون خا را از عمق بدن برار و و تحلیل او رام حازه نه خسته محجبه که کہا ہے جس سے علم کیمیا - لیمیا - کند و منافع بسیار دارد (الخ) نامی گوئیم که صاحب سیمیا - ریمیا - اور سیمیا مراد ہے - محیط و بعض دیگر محققین حیوانات گویند که سرطان الف پنچمین اصطلاح - صاحب انند بحوالہ</p>	<p>اب و ج) ذکر برد و معنی فرموده (دقائق فیروزگان) است پای بود ولیکن فارسیان آن را پنچ پاشی (س) اولی باشد ز عقل با کفایه پدبمنت ندر پنچ پایه یا مؤلف عرض کند که یعنی اول هر سه گوچک می باشد که دامن از تر شکم مخفی دار و اندرین کنایه باشد که سرطان پنچ پای دارد و معنی دوم صورت (ب) اصل باشد و الف مخفف آن مجاز آن که برج چهارم را هم سرطان نام است و ج مزید علیش و الله اعلم بحقیقه الحال (ار دو) و کاف در (ب) برای تصغیر یعنی پنچ پای کوچک سرطان بقول آصفیه (۱) که بیکرا - ندر که خرچنگ وارنده و هر سه اسم فاعل ترکیبی صاحب محیط - عقرب آبی - پنچ پایه - (۲) آسمان که چوتھے برج بر سرطان گوید که عربی است و این را عقرب الیها کا نام - دیکو برج بلال - گویند و کیفیت آن ابو الجحر و بیوانی فاقشرو به پنچ پوشیده اصطلاح - بقول ناصری و اندر - روحی قلیا دون و با عورس و بغارسی خرچنگ پارسی خسته محجبه است و آن پنچ علم باشد اول و گل چنگ و کبکاس و پهنی که بیکرا او کا کیرا کیمیا دوم کیمیا سوم سیمیا چهارم ریمیا پنجم سیمیا و کینکیرا گویند حیوانی است آبی سرد و تر تا آخر و تحقیق هر یک بجای خودش می آید مؤلف عرض دوم و گویند گرم و تر در اول و در ان قوت کند که موافق قیاس این جمله عام مخصوص شد بر جاذبه و محله است و ضما و گوشت آن سنان و سبیل مجاز (ار دو) در پنچ پوشیده فارسیون خا را از عمق بدن برار و و تحلیل او رام حازه نه خسته محجبه که کہا ہے جس سے علم کیمیا - لیمیا - کند و منافع بسیار دارد (الخ) نامی گوئیم که صاحب سیمیا - ریمیا - اور سیمیا مراد ہے - محیط و بعض دیگر محققین حیوانات گویند که سرطان الف پنچمین اصطلاح - صاحب انند بحوالہ</p>
--	--

<p>(ب) پختن پاک (فرنگ بر آب) آصفیه نے حواس پر فرمایا ہے کہ پانچ باطنی ہیں</p>	<p>فی فرماید کہ مراد از نبی صلی اللہ علیہ وسلم وفا تمہ حسن مشترک - خیال - وہم - حافظہ - متصرفہ - بگو</p>
<p>زہرا رضی اللہ عنہا و علی کرم اللہ وجہہ و حسنین (این پنج گنج ما جس پر حواس خمسہ کا ذکر ہے -</p>	<p>رضی اللہ عنہا باشد مؤلف عرض کند کہ در فارسی</p>
<p>پنج چوبہ اصطلاح بقول اتدبوالفرنگ</p>	<p>زبان (الف) استعارہ باشد از پنج نفوس فرنگ نوعی از خمیہ است - مؤلف عرض</p>
<p>قدسیہ بالا و اب ابریاد صفت پاک با او کند کہ خمیہ است وسیع و مستطیل کہ پنج ستون</p>	<p>(اردو) الف پختن بقول آصفیہ - فارسی و اصل آن قائم می شود موافق قیاس است معیار</p>
<p>اسم مذکر (۱) رسول مقبول (۲) علی مرتضی (۳) عجم تصدیق این می کنند و ماہم مشاہدہ کردہ ایم</p>	<p>فاطمہ زہرا (۴) و ۵) حسنین علیہم الصلوہ و در سلطنت آصفیہ (اردو) پنج چوبہ ایک</p>
<p>السلام و (ب) پختن پاک سے بھی یہی پانچوں بڑے خمیہ کو کہتے ہیں جس میں پانچ تہم ہوں</p>	<p>حضرات مراد ہیں مذکر - وسیع - طویل - مذکر -</p>
<p>پنج تو سن سلامت اصطلاح بقول</p>	<p>بہر حواس خمسہ باطنی - مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>سلامت درینجا یعنی سلامتی است و این مرکب و ذوق و لیس مؤلف عرض کند کہ موافق</p>	<p>اصنافی است و کنایہ باشد از حواس خمسہ باطنی قیاس باشد (اردو) حواس خمسہ پنج نفس</p>
<p>یعنی حس مشترک - خیال - وہم - حافظہ و متصرفہ - بگو</p>	<p>بصارت (اردو) حواس خمسہ باطنی - مذکر - صاحب شہم - ذوق - لیس کو کہتے ہیں -</p>

<p>بیخ دعا اصطلاح۔ بقول بجر و مؤید و سند سوم فرمودہ خان آرتو در سراج بزرگ معنی و غیث بیخ نماز مؤلف عرض کند کہ کنایہ دوم می فرماید کہ اغلب کہ مخفف پنجرہ نباشد باشد۔ موافق قیاس مراد از نماز پنجانہ (اردو) بلکہ پنجرہ فرید علیہ پنجر بود مؤلف عرض کند کہ پنجوقہ نماز بمؤتث۔</p>	<p>پنجرہ اصطلاح۔ بقول انڈیا فتح و سکونانہ نوشت (پنجرہ) بمعنی اول حقیقی است یعنی ثانی و کسر ال۔ موضعی است بر کنارہ مرغاب مکانی کہ پنج در دارد و معنی دوم بر سبیل از ولایت مرو۔ منسوب بہ آن پنج دی مؤلف مجاز و معنی سوم مجاز حجاز و طہا ہر است کہ عرض کند کہ حیف است کہ تعریف فرید این مؤلف این مخفف آنست بخد ف ہای ہوز پس فرود معلوم نشد و طہا ہر وجہ تسمیہ عربین نباشد کہ تدارد کہ بر عکس این خیال کنیم و پنجرہ را فرید علیہ تصبہ معروف و وسیع بر پنج و شامل باشد پنجر دانیم (اردو) (۱۱) پنج دروازے کا (اردو) پنجرہ ایک قصبہ کا نام ہے ولایت مکان۔ مذکر (۲۱) ہر چیز شبکہ دار۔ مؤتث۔ مرو سے جو کنارہ مرغاب پر واقع اور پانچ (۳) پنجرہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ دہات پر شامل ہے۔ مذکر۔ پنڈون کے رکھنے کا تیلون کا گھر۔</p>
<p>پنجرہ اصطلاح۔ بقول انڈیا فتح و سکونانہ نوشت (پنجرہ) بمعنی اول حقیقی است یعنی ثانی و کسر ال۔ موضعی است بر کنارہ مرغاب مکانی کہ پنج در دارد و معنی دوم بر سبیل از ولایت مرو۔ منسوب بہ آن پنج دی مؤلف مجاز و معنی سوم مجاز حجاز و طہا ہر است کہ عرض کند کہ حیف است کہ تعریف فرید این مؤلف این مخفف آنست بخد ف ہای ہوز پس فرود معلوم نشد و طہا ہر وجہ تسمیہ عربین نباشد کہ تدارد کہ بر عکس این خیال کنیم و پنجرہ را فرید علیہ تصبہ معروف و وسیع بر پنج و شامل باشد پنجر دانیم (اردو) (۱۱) پنج دروازے کا (اردو) پنجرہ ایک قصبہ کا نام ہے ولایت مکان۔ مذکر (۲۱) ہر چیز شبکہ دار۔ مؤتث۔ مرو سے جو کنارہ مرغاب پر واقع اور پانچ (۳) پنجرہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ دہات پر شامل ہے۔ مذکر۔ پنڈون کے رکھنے کا تیلون کا گھر۔</p>	<p>پنجرہ اصطلاح۔ بقول انڈیا فتح و سکونانہ نوشت (پنجرہ) بمعنی اول حقیقی است یعنی ثانی و کسر ال۔ موضعی است بر کنارہ مرغاب مکانی کہ پنج در دارد و معنی دوم بر سبیل از ولایت مرو۔ منسوب بہ آن پنج دی مؤلف مجاز و معنی سوم مجاز حجاز و طہا ہر است کہ عرض کند کہ حیف است کہ تعریف فرید این مؤلف این مخفف آنست بخد ف ہای ہوز پس فرود معلوم نشد و طہا ہر وجہ تسمیہ عربین نباشد کہ تدارد کہ بر عکس این خیال کنیم و پنجرہ را فرید علیہ تصبہ معروف و وسیع بر پنج و شامل باشد پنجر دانیم (اردو) (۱۱) پنج دروازے کا (اردو) پنجرہ ایک قصبہ کا نام ہے ولایت مکان۔ مذکر (۲۱) ہر چیز شبکہ دار۔ مؤتث۔ مرو سے جو کنارہ مرغاب پر واقع اور پانچ (۳) پنجرہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ دہات پر شامل ہے۔ مذکر۔ پنڈون کے رکھنے کا تیلون کا گھر۔</p>

پنجمه بدینجا می آید و در یک روز از اینجا می رود (مگر این پنجره زده دریایی که (ارود) الف
 و باقی پنجره ز است که ایام تعمیش اوست. صاحب بهت تھوڑی مدت نوشت. (ب) دنیا پیش
 بحر بر مدت اندک قانع. صاحب مؤید متفق. چلیب دنیا پنجره زه ہے۔

با برهان. صاحب انگبری در طحقات الف را آورده پنجره بقول سروری (۱) شبکه بود که به روز
 (خواجہ حافظ شیرازی) دور محزون گذشت و غیره گذارند از آہن و چوب و غیره (مولانا
 و نوبت ماست. پھر کہ اینچ روز نوبت اوست سبحانی (۲) ہر یک بتفاوت تافائش گوئی پاشمی
 پک خان آرزو در سراج ہم ذکر الف کرده بگذشت از پس پنجرہ پک صاحب مؤید گوید کہ بکسر
 صاحب رشیدی نسبت (ب) گوید کہ مدت اندک (۲) چیزی کہ در مرغ دارند نیز سوراخی یاوری
 را گویند مؤلف عرض کند کہ سکندری خورد کہ از خانہ و کاخ جانب بازار و کوی دارندش
 الف استعارہ مدت اندک است لاریب و در شرح مخزن است بمعنی قض و موضع دید بان
 و (ب) بزبادت ہی نسبت کنایہ از دنیا کی برکتی و بہار. صاحب روزنامہ بحوالہ سفر نامہ
 از معاصرین عجم کہ قلندر طباع است می فرماید کہ ناصر الدین شاہ قاجار این را بمعنی (۳) عرفہ و
 در دنیا ہر کسی را پنج روز است یکی روز ولادت در یکہ گوید و صاحب رہنما ہم متفق با مؤلف
 و دومی زمانہ طفلی و سومی زمانہ شباب و چہارمی عرض کند کہ ماصراحت کافی بر پنجرہ کردہ ایم کہ گفت
 زمانہ پیری پنجمی روز مرگ است و ازین ہر سہ ہمین است و اصل این بانفع بمعنی پنچ دریا پنچ
 از منہ ہر یک روزی را ماند و مجموعہ ہمین پنجرہ شبکہ وارندہ و استعمال این کسر باشد و کنایہ بود
 را دنیا نام است (توجہ پیش را می پسندیم) (سعدی) از معنی دوم و سوم و معنی اول پنچ (ارود) (۱)

<p>شبکه - مذکر ۲۱ پنجه - مذکر ۳۱) در یچه - مذکر - مؤلف عرض کند که آسمان شبکه هزار و دو لیکن نظر به شباهت ستاره های روشن که شبکه را مازنین و رکنیته بدین هم کتب موسوم کردند و مرکب اضافی است (ار ۹۰) و بکجه آسمان -</p>	<p>شبکه - مذکر ۲۱ پنجه - مذکر ۳۱) در یچه - مذکر - مؤلف عرض کند که آسمان شبکه هزار و دو لیکن نظر به شباهت ستاره های روشن که شبکه را مازنین و رکنیته بدین هم کتب موسوم کردند و مرکب اضافی است (ار ۹۰) و بکجه آسمان -</p>
<p>پنجش بقول برهان و جامع وسراج بکسر اول بر وزن و ککش گلوله پنبه جراحی کرده را گویند صاحب رشیدی گوید که پنجک و پندش و پنده و پند همه مرادف این است - صاحب ماصری بذیل پند ذکر این کرده مؤلف عرض کند که اصل این بدش موعده باشد که صراحت ماخذ هم در اینجا کرده ایم و این مبتدل آن چنانکه تب و تب و زکند و زکنج و صراحت ماخذ این بر بندگ هم در موعده کرده ایم (ار ۹۰) و بکجه پنجش -</p>	<p>پنجش بقول برهان و جامع وسراج بکسر اول بر وزن و ککش گلوله پنبه جراحی کرده را گویند صاحب رشیدی گوید که پنجک و پندش و پنده و پند همه مرادف این است - صاحب ماصری بذیل پند ذکر این کرده مؤلف عرض کند که اصل این بدش موعده باشد که صراحت ماخذ هم در اینجا کرده ایم و این مبتدل آن چنانکه تب و تب و زکند و زکنج و صراحت ماخذ این بر بندگ هم در موعده کرده ایم (ار ۹۰) و بکجه پنجش -</p>
<p>الف پنج شاخ درخت اصطلاح بجز یعنی پنج انگشت) است که بمعنی دوش گذر صاحب انندیم به پیروی مؤید مطبوعه سکندری پنجه انگشت دست صاحب مؤید متفق با خورده است پس الف و ب هر دو بمعنی اول بحر و نسبت الف گوید که (۲) نام نباتی هم که آن موافق قیاس یعنی الف را استعاره دانیم و ب را دل آشوب نامند و اوته درخت آن در کنار رکنیه ولیکن برای الف شتاق سزا استعمال می کنند و در خانه روید مؤلف عرض کند که معنی دوم که دیگر محققین اهل زبان و زبان دان از آن است الف در دیگر نسخ قلمی مؤید غیر از نسخه مطبوعه و معاصرین عجم بر زبان ندارند (ار ۹۰) الف نول کشور یافته نمی شود و آن در حقیقت متعلق و ب هاتمه کی پانچ انگلیان - مؤنث -</p>	<p>الف پنج شاخ درخت اصطلاح بجز یعنی پنج انگشت) است که بمعنی دوش گذر صاحب انندیم به پیروی مؤید مطبوعه سکندری پنجه انگشت دست صاحب مؤید متفق با خورده است پس الف و ب هر دو بمعنی اول بحر و نسبت الف گوید که (۲) نام نباتی هم که آن موافق قیاس یعنی الف را استعاره دانیم و ب را دل آشوب نامند و اوته درخت آن در کنار رکنیه ولیکن برای الف شتاق سزا استعمال می کنند و در خانه روید مؤلف عرض کند که معنی دوم که دیگر محققین اهل زبان و زبان دان از آن است الف در دیگر نسخ قلمی مؤید غیر از نسخه مطبوعه و معاصرین عجم بر زبان ندارند (ار ۹۰) الف نول کشور یافته نمی شود و آن در حقیقت متعلق و ب هاتمه کی پانچ انگلیان - مؤنث -</p>

<p>سج ششم اصطلاح بقول برهان و مؤید و با جمعرات بقول آصفیه اردو اسم مؤنث</p>	<p>سج ششم اصطلاح بقول برهان و مؤید و با جمعرات بقول آصفیه اردو اسم مؤنث</p>
<p>و بحر کما یہ از حواس خمسہ ظاہر کہ آن ساعتہ و با شرب جمعہ کے معنوں میں پختہ ہے۔ یوم الخمیس۔</p>	<p>و بحر کما یہ از حواس خمسہ ظاہر کہ آن ساعتہ و با شرب جمعہ کے معنوں میں پختہ ہے۔ یوم الخمیس۔</p>
<p>ولا آتہ و ذائقہ و شامہ باشد۔ صاحب چہاگیہ بر سبت پانچوان دن التوار سے۔ مذکر۔</p>	<p>ولا آتہ و ذائقہ و شامہ باشد۔ صاحب چہاگیہ بر سبت پانچوان دن التوار سے۔ مذکر۔</p>
<p>در لطحات این را آذروه (خاقانی) ایک دو پختیدن بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ لفتح</p>	<p>در لطحات این را آذروه (خاقانی) ایک دو پختیدن بقول اندجوالہ فرنگ فرنگ لفتح</p>
<p>سہ شد ز عرفش چار اصل پنج شعبہ پوشش روز اول و سکون ثانی (ابا یعنی افشردن و گرفتن</p>	<p>سہ شد ز عرفش چار اصل پنج شعبہ پوشش روز اول و سکون ثانی (ابا یعنی افشردن و گرفتن</p>
<p>و ہفت کشورہ قصر و ہفت منظر و صاحبان شیدا عضوی باشد با سرد و ناخن چنانکہ بدر آید و</p>	<p>و ہفت کشورہ قصر و ہفت منظر و صاحبان شیدا عضوی باشد با سرد و ناخن چنانکہ بدر آید و</p>
<p>و سراج بر طبق حواس خمسہ قانع مؤلف عزیز کن (۲) یعنی متفرق و پریشان کردن مؤلف</p>	<p>و سراج بر طبق حواس خمسہ قانع مؤلف عزیز کن (۲) یعنی متفرق و پریشان کردن مؤلف</p>
<p>کہ موافق قیاس باشد (اردو) حواس خمسہ ظاہر کہند کہ پنج بمعنی توش کہ گذشت اسم مصدر این</p>	<p>کہ موافق قیاس باشد (اردو) حواس خمسہ ظاہر کہند کہ پنج بمعنی توش کہ گذشت اسم مصدر این</p>
<p>پنج شکر وان اصطلاح صاحب محیط گوید باشد و اصل این پختیدن بدون نشین مجہ موافق</p>	<p>پنج شکر وان اصطلاح صاحب محیط گوید باشد و اصل این پختیدن بدون نشین مجہ موافق</p>
<p>کہ لسان العصافیر را گویند مؤلف عرض کند قیاس است اگر چه شین زائد ہم می آید چنانکہ</p>	<p>کہ لسان العصافیر را گویند مؤلف عرض کند قیاس است اگر چه شین زائد ہم می آید چنانکہ</p>
<p>کہ ہمین لغت در سوختہ گذشت و این تبدیل است آنچو را و آبشخور و لیکن نظر برین کہ ہر تحقیقین</p>	<p>کہ ہمین لغت در سوختہ گذشت و این تبدیل است آنچو را و آبشخور و لیکن نظر برین کہ ہر تحقیقین</p>
<p>چنانکہ اسب و اسب و صراحت مآخذ و تعریف اصدا و این را ترک کردہ اند طالب سند استعمال</p>	<p>چنانکہ اسب و اسب و صراحت مآخذ و تعریف اصدا و این را ترک کردہ اند طالب سند استعمال</p>
<p>صریح ہمد را بنا گذشت و دیگر بیچ مخنی مباد کہ مخنی ہمی ہاشیم یکی از معاصرین عم کہ قلندر ایران نژاد</p>	<p>صریح ہمد را بنا گذشت و دیگر بیچ مخنی مباد کہ مخنی ہمی ہاشیم یکی از معاصرین عم کہ قلندر ایران نژاد</p>
<p>ہفتہم و او است (اردو) دیکو پنجک زون است این را درست می گوید واللہ اعلم بحقیقہ الحال</p>	<p>ہفتہم و او است (اردو) دیکو پنجک زون است این را درست می گوید واللہ اعلم بحقیقہ الحال</p>
<p>پختیدن بقول اندجوالہ فرنگ لفتح بعرہا معنی دوم مجاز معنی اول می نماید مخنی مباد کہ معنی</p>	<p>پختیدن بقول اندجوالہ فرنگ لفتح بعرہا معنی دوم مجاز معنی اول می نماید مخنی مباد کہ معنی</p>
<p>یوم الخمیس مؤلف عرض کند کہ بعد شبہ از صحیح این گرفتن جسم مردم بہ پنج انگشت باشد</p>	<p>یوم الخمیس مؤلف عرض کند کہ بعد شبہ از صحیح این گرفتن جسم مردم بہ پنج انگشت باشد</p>
<p>یکشنبہ روز پنجم است موافق قیاس (اردو) نہ با سرد و ناخن (اردو) (۱) چکی لینا ہا ہا ہا</p>	<p>یکشنبہ روز پنجم است موافق قیاس (اردو) نہ با سرد و ناخن (اردو) (۱) چکی لینا ہا ہا ہا</p>

پنج عیب شرعی اصطلاح

بقول انڈینجک ستان و پنبہ فروش پر کہ ریش کاوی
 بجوالہ فرہنگ و رنگ مراد از سرقہ و زنا و نامہ است نام او عنوان پو صاحبان سرور
 میرہ و شرابخواری و دروغ گوئی مؤلف و رشیدی و سراج ہمزبانش مؤلف عرض
 عرض کند کہ موافق قیاس است (اردو) کند کہ ہمین لغت بہ موحدہ اول گذشت و صراحت
 پنج عیب شرعی بقول آصفیہ وہ شخص جس ماخذ بر بندک کردہ ایم کہ موحدہ اول و اول
 میں یہ پانچون عیب ہوں جو شریعت کی رو و جملہ عوض جہیم بجائش مذکور شد نسبت معنی دوم
 سے نہایت بد من جیسے چوری زنا کاری عرض می شود کہ صاحب محیط ذکر این نکر و خیال
 قمار بازی شرابخواری و دروغ گوئی مؤلف ما این است کہ ہمین است آرتد و اثیق کہ
 عرض کرتا ہے کہ اگرچہ اردو محاورہ میں حلا بجا لیش گذشت عجب است از محققین کہ ہمین
 قیاس استعمال ہے لیکن تبرکیب فارسی اس سند حکیم روحانی را بر (شجک) ہم نقل کردہ
 کو ان پانچ عیب کے لئے بھی استعمال کر سکتے ہیں (اردو) (۱۱) دیکھو پنجک (۲) دیکھو آرتد و اثیق
 پنجک بقول برہان و جامع بروزن ادراک پنج کرور اصطلاح بقول رہنما جو الہ اسفند
 (۱۱) ہمان گلو لہ پنبہ حلاجی کردہ و ۲۱ بفتح ناصر الدین شاہ قاجار معنی بست و پنج لک
 اول گیا ہمیت و آن پنج شاخ می باشد و ناما کہ در ایران پنج لک را کرور نامند برخلاف
 عشقہ بردخت می پید صاحب جہانگیری ہند مؤلف عرض کند کہ اصطلاح خاص
 بر معنی اول قانع و گوید کہ مرادف این پنڈک معاصرین عجم است (اردو) پچیس لاکہ کو
 است کہ می آید (حکیم روحانی ص) یکی از ایشان اہل عجم پنج کرور کہتے ہیں مذکر۔

<p>استعمل و معنی دوم هم کنایه که پرده موسیقی مخصوص در پنج وقت نواخته می شود حال آنکه دیگر پرده ها مخصوص هر یک وقت است و معنی سوم هم مجاز و استعاره (ار دو) (۱) و در بعضی شجوقه نماز کے اوقات مذکور (۲) ایک خاص راگ کا نام جو پانچ وقتوں میں بجایا اور گایا و چند اول خوانند و کوہنہ یعنی کوہ و مذکور (۳) جو اس خسہ مذکور</p>	<p>اصطلاح بقول ناصر می و اتند سیانی که پنج فوج داشته باشد که بعضی آن را پیش گویند اول مقدمه و بعد قلب و میمنه و ساقه و فرماید که به همین ترکیب در نام و از بد یعنی مقدمه را بر اول و قلب را بر اول و میمنه را بر آغاز و ساقه را بر آغاز خوانند و کوہنہ یعنی کوہ و</p>
<p>اصطلاح بقول اندر بحواله مؤلف عرض کند که معنی ترکیبی پنج کوہ و از بد غیثات بفتح اول و ضم کاف فارسی نباتیت و کنایه باشد از مجموع جمعیتی و فوجی که پنج تقسیم که بهندی سبھا گویند صاحب غیثات این یا لادار (ار دو) فارسیون نے پنج کوہیہ اس را بحواله برهان نوشت و صاحب برهان ذکر مجموعہ فوج کو کہا ہے جس میں مقدمہ قلب (پنج انگشت) کرده و مخفف این (پنج انگشت) بخذف الف ہم آمده ولیکن بخذف نون دوم معنی سیرہ اور ساقہ ہو۔ مذکور</p>	<p>اصطلاح بقول بجر و اتند و غیثات لفظی این پنج وقت است و مجازاً یعنی اول ترجمہ ہندی آن سنبھا گوئند و ماصراحت کا</p>
<p>اصطلاح بقول مؤلف عرض کند کہ عجیب نیست (۱) اوقات نماز پنجگانه (۲) نام پرده موسیقی که همان (پنج انگشت) را کاتبین بدین صورت (۳) جو اس خسہ مؤلف عرض کند کہ مخفی آورده باشند کہ صاحب محیط ہم بر پنج انگشت لفظی این پنج وقت است و مجازاً یعنی اول ترجمہ ہندی آن سنبھا گوئند و ماصراحت کا</p>	<p>اصطلاح بقول بجر و اتند و غیثات لفظی این پنج وقت است و مجازاً یعنی اول ترجمہ ہندی آن سنبھا گوئند و ماصراحت کا</p>

<p>برآرتد و اثلث کردہ ایم (اردو) سنبھالو خمسہ نظامی کا عرف بھی یہی ہے۔ مذکر۔</p>	<p>برآرتد و اثلث کردہ ایم (اردو) سنبھالو خمسہ نظامی کا عرف بھی یہی ہے۔ مذکر۔</p>
<p>بقول آصفیہ ہندی۔ مذکر۔ ایک درخت پنچم بقول بہار و انڈیا پنجم جسم معدود پنج</p>	<p>بقول آصفیہ ہندی۔ مذکر۔ ایک درخت پنچم بقول بہار و انڈیا پنجم جسم معدود پنج</p>
<p>کا نام جس کے پتے آدمی کے پنچے سے مشابہ ہوتے خواجه نظامی (۵) دہم چار تیزیش کہ بی پنچم ہند</p>	<p>کا نام جس کے پتے آدمی کے پنچے سے مشابہ ہوتے خواجه نظامی (۵) دہم چار تیزیش کہ بی پنچم ہند</p>
<p>ہین (دیکھو ارتد و اثلث) پنچ گنج</p>	<p>ہین (دیکھو ارتد و اثلث) پنچ گنج</p>
<p>اصطلاح۔ بقول برہان باکاف کہ یہ تخم خضیبس بر پنچ زیادہ کردہ۔ انڈیا گریچ</p>	<p>اصطلاح۔ بقول برہان باکاف کہ یہ تخم خضیبس بر پنچ زیادہ کردہ۔ انڈیا گریچ</p>
<p>فارسی بروزن (پنج پنچ) (۱۱) کنایہ از حواس (اردو) پانچوان پنجم بھی اردو میں مستقل ہے</p>	<p>فارسی بروزن (پنج پنچ) (۱۱) کنایہ از حواس (اردو) پانچوان پنجم بھی اردو میں مستقل ہے</p>
<p>خمسہ کہ سامعہ و باصرہ و ذائقہ و لاسہ و شناسہ پنجم رواق اصطلاح۔ بقول برہان و بحر</p>	<p>خمسہ کہ سامعہ و باصرہ و ذائقہ و لاسہ و شناسہ پنجم رواق اصطلاح۔ بقول برہان و بحر</p>
<p>باشد و (۲) صلوٰۃ خمس را نیز گویند کہ نماز پنجوقتہ و جامع و مؤید و رشیدی و (جہانگیری در طحقات)</p>	<p>باشد و (۲) صلوٰۃ خمس را نیز گویند کہ نماز پنجوقتہ و جامع و مؤید و رشیدی و (جہانگیری در طحقات)</p>
<p>است صاحبان بحر و رشیدی و جامع و جہانگیری و سراج کنایہ از آسمان پنجم کہ فلک مرغ باشد</p>	<p>است صاحبان بحر و رشیدی و جامع و جہانگیری و سراج کنایہ از آسمان پنجم کہ فلک مرغ باشد</p>
<p>در طحقات) ذکر این کردہ اند و بہار مذکر بہر دو معنی مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است۔</p>	<p>در طحقات) ذکر این کردہ اند و بہار مذکر بہر دو معنی مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است۔</p>
<p>بالا گوید کہ (۳) کتابی معروف در علم صرف و (۴) (اردو) پانچوان آسمان جس پر مرغ ہے۔</p>	<p>بالا گوید کہ (۳) کتابی معروف در علم صرف و (۴) (اردو) پانچوان آسمان جس پر مرغ ہے۔</p>
<p>کنایہ از خمسہ نظامی۔ خان آرزو در سراج پنچ انگشت</p>	<p>کنایہ از خمسہ نظامی۔ خان آرزو در سراج پنچ انگشت</p>
<p>ورای ہر دو معنی اول الذکر ذکر معنی چہارم ہم بحدف الف (اردو) دیکھو پنچ انگشت۔</p>	<p>ورای ہر دو معنی اول الذکر ذکر معنی چہارم ہم بحدف الف (اردو) دیکھو پنچ انگشت۔</p>
<p>کردہ مؤلف عرض کند کہ بہر چہار معنی موافق پنچ ٹوبت اصطلاح۔ بقول (جہانگیری</p>	<p>کردہ مؤلف عرض کند کہ بہر چہار معنی موافق پنچ ٹوبت اصطلاح۔ بقول (جہانگیری</p>
<p>قیاس (اردو) (۱۱) حواس خمسہ۔ مذکر (۲۶) در طحقات) (۱) معروف یعنی آنچه در پنچ وقت</p>	<p>قیاس (اردو) (۱۱) حواس خمسہ۔ مذکر (۲۶) در طحقات) (۱) معروف یعنی آنچه در پنچ وقت</p>
<p>پنجوقتہ نماز۔ ٹوبت (۳) ایک کتاب صرف میں ہر شب و روز بر در بلوک و سلاطین زندہ۔</p>	<p>پنجوقتہ نماز۔ ٹوبت (۳) ایک کتاب صرف میں ہر شب و روز بر در بلوک و سلاطین زندہ۔</p>
<p>پنچ گنج کے نام سے مشہور ہے۔ ٹوبت اور نیز (۴) (نظامی ۵) زودہ در موکب سلطان سوارش</p>	<p>پنچ گنج کے نام سے مشہور ہے۔ ٹوبت اور نیز (۴) (نظامی ۵) زودہ در موکب سلطان سوارش</p>

پانویت پنجمین چار یارش پاور (۲) کنایه شاه می آید و صحیح همین است و آن تصحیف مطبع
 است از دهل و دامنه و طبل و کوس و کرتا بمعنی پناه گیرنده بصلوٰۃ خمسہ اسم فاعل ترکیبی
 هم هم که در هنگام جنگ و شادی بردر سلاطین (ار ۱۰) دیکھو پنج نوبت شاه۔
 زنند (اول ۱۰) در آور و دندم خان دهل ساز پنج نوبت زون | مصدر اصطلاحی بقوت
 پانچ سحر کہ پنج نوبت را بہ آواز پانچ بذر کہ معنی اول بجز و اندوختیث انهار جاہ و سلطنت کرد
 گوید کہ این از عهد سلطان بجز مقرر شد و پیش مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است و
 ازین سہ نوبت می زدند و بدین معنی تحقیق کنایہ (ار ۱۰) جاہ و سلطنت کا انهار کرناہ
 است و نیز عبارت از ان چیز کہ سبب اعلام پنج نوبت شاه | اصطلاح بقول مؤلف مطبع
 است در شادی چون دهل و دامنه و فلنگ و کاس مطبع نو کشور بحوالہ قتیبہ انی پناہ گیرندہ بصلوٰۃ
 و طاس مؤلف عرض کند کہ معنی اول همان خمسہ و در دیگر نسخ قلمی مؤید (پنج نوبت پناہ)
 نوبت پنجمین و معنی دوم همان ساز و نوای پنجگانه نوشته کہ بجایش مذکور شد و شک نیست کہ
 حقیقہ ہر دو یکی است (ار ۱۰) (۱) پانچ وقت این تصحیف مطبع باشد ذکر این پسندیدیم تاکہ
 کی نوبت جو پادشاہ ہون اور امیرون کی ڈیوڑھی تحقیق جو بیان در غلط نیفتند اسم فاعل ترکیبی
 پر بجائی جاتی ہے نوشت۔ (۲) پنجمین جو است مؤلف عرض کند کہ (پنج نوبت)
 پانچ سازون پر شامل ہے خوشی اور جنگ بمعنی ناز پنجمین گذشت (ار ۱۰) پنجمین ناز
 کے وقت بھی بطور خاص بجاتے ہیں۔ نوشت۔ سے پناہ لینے والا۔
 پنج نوبت پناہ | صراحت کامل بر پنج نوبت پنج نوش | اصطلاح بقول بہان و جامع ہر وزن

<p>سبج نوش (۱) معجونی باشد مرکب از پنج چیز صاحب بحر ذکر معنی بالا کرده گوید که (۲) یعنی سبجوش که بجهت تقویت دل خورد و معرب آن فنجوش هم که گذشت مؤلف عرض کند که سندان از است - صاحب بحر می فرماید که (۳) یعنی حواس خاقانی ریخوش گذشت و ما آن را متعلق به معنی خمس طاهری و باطنی هم - صاحب جهانگیری بزرگ اول اینیم و معنی دوم را بدون سند تسلیم نمی کنیم معنی اول قانع (خاقانی ۱) در چار سویی هم که دیگر محققین و معاصرین عجم ازین ساکت و قیاس در آثار راه ذوق بود را به پنج نوش سلامت هم می خواند که اصناف سلامت متقاضی معنی کنی و وای معنی مباد که (پنجوش سلامت) می آید اول است و کنایه است لطف (ار و و) ولیکن صاحب جهانگیری سلامت را داخل حواس خمس باطنی مذکر (۲) و دیگر پنجوشن -</p>	<p>اصطلاح فشرده و صاحب سروری هم خیار و خان آرزو و در سراج هم این را آورده مورخ (۱) کنایه از فلک و (۲) پنج حواس و چهار طبع عرض کند که موافق قیاس باشد و معنی دوم را مؤلف عرض کند که ما این را در خیانت بنیاسیم بدون سند استعمال تسلیم نمی کنیم که معاصرین عجم و معنی اول را اشاره دانیم که مجموعه هر دو نهنه باشد محققین دیگر ازین ساکت اند (ار و و) (۱) و افلاک را هم نهنه گفته اند (ار و و) (۱) و دیگر پنجوش یک معجون کا نام ہے جو تقویت دل آسمان - مذکر (۲) حواس خمس اور (طبايع العبر کے لئے بنائی جاتی ہے - مؤث (۲) حواس خمس یعنی حرارت - برودت - رطوبت - سیوست -</p>
<p>سبج نوش سلامت اصطلاح بقول یونین و (جهانگیری در لطحات) (۱) حواس خمس باطنی بقول بحر و اند و مؤلفین پنج حواس و شش جهت و</p>	<p>اصطلاح فشرده و صاحب سروری هم خیار و خان آرزو و در سراج هم این را آورده مورخ (۱) کنایه از فلک و (۲) پنج حواس و چهار طبع عرض کند که موافق قیاس باشد و معنی دوم را مؤلف عرض کند که ما این را در خیانت بنیاسیم بدون سند استعمال تسلیم نمی کنیم که معاصرین عجم و معنی اول را اشاره دانیم که مجموعه هر دو نهنه باشد محققین دیگر ازین ساکت اند (ار و و) (۱) و افلاک را هم نهنه گفته اند (ار و و) (۱) و دیگر پنجوش یک معجون کا نام ہے جو تقویت دل آسمان - مذکر (۲) حواس خمس اور (طبايع العبر کے لئے بنائی جاتی ہے - مؤث (۲) حواس خمس یعنی حرارت - برودت - رطوبت - سیوست -</p>

هفت کوب و چهار طبع مؤلف عرض کند که موافق حرفیت از حروف باقی و شست ماهی با اعتبار
 قیاس است و اشاره و سند استعمال این از نظر ما آنچه که بحسب عدد شست است به صاحب بهمان
 انگذشت با اعتبار صاحب بحر تسلیم کنیم که معتبر تر از بر معنی دوم قانع صاحب نامری بزرگ معنی اول گو
 سوزد اکت (ار و و) حواس خسه بزرگشش که (۱۰) لغتیم اول بر وزن غنچه یعنی پیشانی است
 جهت نوشت بهمه سیاره مذکر چهار طبع پیشانی و آنچه بنام پیشانی بنا است که عبری عصابه نام دارد
 پنجم بقول بهمان بفتح اول و خضای آخر بر وزن صاحب جامع به ترک معنی سوم و دهم ذکر و گویید
 کهنه (۱۱) معروف که پنج انگشت با کف دست معانی کند صاحب رشیدی بر معنی دوم قناعت
 و پاباشد از انسان و حیوانات دیگر و (۲) قوی فرسوده می فرماید که این را پشیره هم خوانند بهار
 را نیز گویند که جمعی دست یکدیگر را گرفته با هم مشت را بزرگ معنی اول گوید که تیغ از ماه خونین سیخین بشیر
 کند و عرب آن فرج و (۳۱) گلوله های سنگ افکن گیر انداز افکن بکارین از صفات او است
 باشد که دید بانان برای جنگ نگاه دارند و (۴) خان آرزو در سراج بزرگه معانی بالانسبت معنی
 سنگ منجنیق را نیز گویند و (۵) سنگی که از کشتی سوم و چهارم و پنجم می فرماید که معنی سنگی که مطلق
 به کشتی غنیم اندازند و (۶) گیاهی که بر درخت بکار جنگ می آید و معنی عشق و پیچیدگی بیای مجهول مذکر
 پیچد و آن را عشقه خوانند و باین معنی بکسر اول و این شتی از پیچیدن و نسبت معنی دهم گوید که
 هم آمده و بفتح اول و ظهور آخر (۷) مختلف پنجاه اغلب که بیای مجهول و جمیم فارسی بود اما می تواند
 که عدد معلوم است و (۸) ماهی و (۹) دام که بدین معنی قریب بود یعنی هندی مؤلف عرض
 و قلاب و شست ماهی هم چه ماهی با اعتبار نون می دهد که معنی اول بای نسبت بر لغت پنج زیاد کرده

<p>و بمعنی دوم استعاره کہ در رقص خاص دست بدست و پنجه بہ پنجه می باشند و بمعنی سوم و چهارم و پنجم ہم استعاره کہ مجازاً سنگ مقابلہ را پنجه گفتند۔ کہ بر مقابل بوسیلہ پنجه می اندازند و بمعنی ششم هم استعاره کہ عشق پیچہ درخت را می چید چنانکہ پنجه انسان دست دیگری را و بمعنی ہفتم مخفف پنجاہ یعنی الف و بمعنی ہشتم ماہی را ازین پنجه نام کہ در کہ با پرہای خودش بہدست جموعی پنجه را ماند و این (۱۰) دیکھو پیشانی۔ یونٹ۔</p>	<p>حفاظت اور مقابلے کے لیے جمع رکھتے ہیں۔ نگر (۳) وہ پنجر جو کوپن کے ذریعہ سے پھینکتے ہیں نگر (۵) وہ پنجر جو دشمن کی کشتی ڈوبنے کے لیے اپنی کشتی سے اوس میں ڈالتے ہیں۔ نگر (۶) عشق پیچہ (دیکھو اور عج) (۷) پچاس۔ اسم عدد و نگر (۸) مچھلی۔ یونٹ۔ (۹) مچھلی کی گل۔ یونٹ یا جالا۔ نگر۔ جس سے مچھلی پکڑی جاتی ہے (۱۰) دیکھو پیشانی۔ یونٹ۔</p>
<p>ہم استعارہ و بمعنی ہفتم ہم استعارہ کہ قلاب ثبت ماہی ہم در گرفتن ماہی کاری کند کہ پنجه انسان کند و بمعنی دہم باعتبار صاحب ناصری کہ محقق اہل زبان است مبدل پنجه و انیم کہ بچیم فارسی می آید چنانکہ کاج و کاج اسناد و رطقت می آید (ار و) (۱۱) پنجه۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ ہم کہ قوت تعریف نذر و کہ طرز بیانش معنی دوم نگر۔ ہاتھ یا پاون کی پانچون انگلیان تقبیل (۱۲) ایک قسم کا ناچ جو اہل ولایت دوسرے کے ہاتھ میں ہاتھ دیکر ناچتے ہیں۔ نگر (۱۳) پنجر جو پرہا نام است برسیل کنایہ کہ خطوط شعاعی انگشتان</p>	<p>اصطلاح۔ بقول صاحب بحر (۱۲) آفتاب (۱۳) آفتاب (۱۴) آفتاب (۱۵) آفتاب (۱۶) آفتاب (۱۷) آفتاب (۱۸) آفتاب (۱۹) آفتاب (۲۰) آفتاب</p>

124E
17E

191507

This book is due on the date
last stamped. A fine of 1 anna
will be charged for each day the
book is kept over time.

